

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Część 1

Zestawienie przepisów dotyczących ochrony przed hałasem w środowisku – akty prawne

Warszawa, sierpień 2022

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

WYMAGANE INFORMACJE POTRZEBNE DO PUBLIKACJI:

Autorzy opracowania:

**Instytut Ochrony Środowiska
- Państwowy Instytut Badawczy**

ul. Krucza 5/11D
00-548 Warszawa

mgr inż. Patrycja Chacińska – kierownik tematu / konsultant ds. hałasu w środowisku

mgr inż. Piotr Książka - konsultant ds. hałasu w środowisku

mgr prawa Piotr Świat – konsultant prawny

dr nauk prawnych Joanna Bukowska – konsultant prawny

dr nauk prawnych Konrad Łuczak – konsultant prawny

dr nauk prawnych Tomasz Dąbrowski – konsultant prawny

Nadzór merytoryczny GIOŚ:

Dariusz Lasota

Paulina Pilaszek

Anna Taras

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Spis treści

1	WPROWADZENIE	4
2	ZESTAWIENIE PRZEPISÓW DOTYCZĄCYCH OCHRONY PRZED HAŁASEM W ŚRODOWISKU – PODSTAWOWE AKTY PRAWNE	6
2.1	USTAWA Z DNIA 27 KWIEŚNIA 2001 R. – PRAWO OCHRONY ŚRODOWISKA	7
2.2	USTAWA Z DNIA 3 PAŹDZIERNIKA 2008 R. O UDOSTĘPNIANIU INFORMACJI O ŚRODOWISKU I JEGO OCHRONIE, UDZIALE SPOŁECZEŃSTWA W OCHRONIE ŚRODOWISKA ORAZ O OCENACH ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO	98
2.3	DYREKTYWA 2002/49/WE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY ODNOSZĄCA SIĘ DO OCENY I ZARZĄDZANIA POZIOMYM HAŁASU W ŚRODOWISKU	164
3	ZESTAWIENIE PRZEPISÓW DOTYCZĄCYCH OCHRONY PRZED HAŁASEM W ŚRODOWISKU – POZOSTAŁE USTAWY I AKTY WYKONAWCZE	185
3.1	USTAWA Z DNIA 21 MARCA 1985 R. O DROGACH PUBLICZNYCH	186
3.2	USTAWA Z DNIA 7 LIPCA 1994 R. - PRAWO BUDOWLANE	189
3.3	USTAWA Z DNIA 21 MAJA 1999 R. O BRONI I AMUNICJI	219
3.4	USTAWA Z DNIA 3 LIPCA 2002 R. – PRAWO LOTNICZE	221
3.5	USTAWA Z DNIA Z DNIA 27 MARCA 2003 R. O PLANOWANIU I ZAGOSPODAROWANIU PRZESTRZENNYM	238
3.6	USTAWA Z DNIA 28 MARCA 2003 R. O TRANSPORCIE KOLEJOWYM	262
3.7	USTAWA Z DNIA 20 MAJA 2016 R. O INWESTYCJACH W ZAKRESIE ELEKTROWNI WIATROWYCH	268
3.8	DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) Z DNIA 11 MAJA 2016 R. W SPRAWIE INTEROPERACYJNOŚCI SYSTEMU KOLEI W UNII EUROPEJSKIEJ	271
3.9	DYREKTYWA RADY Z DNIA 4 GRUDNIA 1989 R. W SPRAWIE OGRANICZENIA EMISJI HAŁASU Z CYWILNYCH PODDŹWIGOWYCH SAMOLOTÓW ODRZUTOWYCH (89/629/EWG)	273

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

1 Wprowadzenie

W ramach realizacji zapisów umowy nr GIOŚ/ZP/32/2022/DMŚ/POIŚ na wykonanie zadania pn. **„Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem i proponowane kierunki zmian”** przeprowadzono przegląd dotyczących ochrony przed hałasem w środowisku przepisów następujących ustaw:

- 1) ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2021 r. poz. 1973, ze zm.);
- 2) ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2021 r. poz. 2373, ze zm.);
- 3) ustawa z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1376, ze zm.);
- 4) ustawa z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (Dz. U. z 2021 r. poz. 2351, ze zm.);
- 5) ustawa z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji (Dz. U. z 2020 r. poz. 955, ze zm.);
- 6) ustawa z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze (Dz. U. z 2020 r. poz. 1970, ze zm.);
- 7) ustawa z dnia z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2022 r. poz. 503);
- 8) ustawa z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (Dz. U. z 2021 r. poz. 1984, ze zm.);
- 9) ustawa z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych (Dz. U. z 2021 r. poz. 724);
– wraz z relewantnymi aktami wykonawczymi.

Zidentyfikowane przepisy ustaw, które mają znaczenie dla ochrony przed hałasem w środowisku, zostały zacytowane a ich związek z ww. materią krótko opisany (zob. tabele dotyczące ustaw).

Relewantne akty wykonawcze zostały opisane w tabelach dotyczących ustaw, w miejscach poświęconych przepisom upoważniającym do wydania tych aktów. W celu ułatwienia ich wyszukiwania w materiale zamieszczono również tabele zawierające spis ww. aktów wykonawczych, wraz z podaniem ich adresów publikacyjnych, przepisów upoważniających oraz stron, na których znajdują się ich opisy (w tabelach dotyczących ustaw).

Ponadto przeprowadzono przegląd i zwięzły opis wszystkich przepisów i motywów dyrektywy 2002/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady odnoszącej się do oceny i zarządzania poziomem hałasu w środowisku (Dz. Urz. UE L 189 z 2002.07.18, str. 12.). Pominięto jej załączniki I-III ze względu na ich czysto merytoryczno-techniczny charakter. W materiale zacytowano przepisy dyrektywy Rady z dnia 4 grudnia 1989 r. w sprawie ograniczenia emisji hałasu z cywilnych poddźwiękowych samolotów odrzutowych (89/629/EWG) (Dz. Urz. UE L 363 z 13.12.1989, s. 27) oraz zwięzle omówiono ich związek z ochroną środowiska przed hałasem oraz przytoczono przepisy (załączniki) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) z dnia 11 maja 2016 r. w sprawie interoperacyjności systemu kolei w Unii

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Europejskiej (Dz. Urz. UE L 138 z 26.5.2016, s. 44), które mogą mieć potencjalnie związek z ochroną środowiska przed hałasem.

Akty prawne zostały przytoczone i omówione według stanu prawnego na dzień 1 kwietnia 2022 r., jednakże w odniesieniu do ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – *Prawo ochrony środowiska* oraz ustawy z dnia 3 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* uwzględniono zmiany wprowadzone przez ustawę z dnia 9 czerwca 2022 r. *o zmianie ustawy – Prawo ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw* (Dz. U. poz. 1260). Zmiany te zostały wskazane w przypadku każdego zmienianego ww. nowelizacją przepisu.

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

2 Zestawienie przepisów dotyczących ochrony przed hałasem w środowisku –podstawowe akty prawne

Niniejsza część zawiera przegląd i krótkie omówienie dotyczących ochrony przed hałasem w środowisku przepisów ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – *Prawo ochrony środowiska*, ustawy z dnia 3 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko*, wraz z relewantnymi aktami wykonawczymi, oraz przepisów dyrektywy 2002/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady *odnoszącej się do oceny i zarządzania poziomem hałasu w środowisku*.

W Tabelach I i III wymieniono związane z ochroną przed hałasem w środowisku akty wykonawcze do ww. ustaw ze wskazaniem ich adresów publikacyjnych oraz przepisów upoważniających. Opisy aktów wykonawczych są zamieszczone w tych samych miejscach, w których zostały omówione przepisy upoważniające do ich wydania (Tabele II i IV).

W Tabelach II i IV zacytowano i zwięźle omówiono związek z ochroną przed hałasem w środowisku przepisów ww. ustaw.

W Tabeli V zacytowano i zwięźle omówiono przepisy ww. dyrektywy.

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

2.1 Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska

TABELA I

Akty wykonawcze:

L.P.	Tytuł aktu wykonawczego	Adres publikacyjny	Podstawa prawna w ustawie
1.	rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 września 2002 r. w sprawie opracowań ekofizjograficznych	(Dz. U. Nr 155, poz. 1298)	Art. 72 ust. 6
2.	rozporządzenie Ministra Klimatu z dnia 30 maja 2020 r. w sprawie sposobu ustalania wartości wskaźnika hałasu L_{DWN}	(Dz. U. poz. 1019)	Art. 112b
3.	rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku	(Dz. U. z 2014 r. poz. 112)	Art. 113 ust. 1
4.	rozporządzenie ministra właściwego do spraw klimatu i środowiska z dnia 1 lipca 2021 r. w sprawie szczegółowego zakresu danych ujętych na strategicznych mapach hałasu, sposobu ich prezentacji i formy ich przekazywania	(Dz. U. poz. 1325)	Art. 118 ust. 13
5.	rozporządzenie Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 26 lipca 2021 r. w sprawie programu ochrony środowiska przed hałasem	(Dz. U. poz. 1409)	Art. 119a ust. 12
6.	rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 25 kwietnia 2008 r. w sprawie szczegółowych wymagań dotyczących rejestru zawierającego informacje o stanie akustycznym środowiska	(Dz. U. Nr 82, poz. 500)	Art. 120a ust. 2
7.	rozporządzenie Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 7 września 2021 r. w sprawie wymagań w zakresie prowadzenia pomiarów wielkości emisji	(Dz. U. poz. 1710)	Art. 148 ust. 1

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

8.	rozporządzenie Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 15 grudnia 2020 r. w sprawie rodzajów wyników pomiarów prowadzonych w związku z eksploatacją instalacji lub urządzenia i innych danych zbieranych w wyniku monitorowania procesów technologicznych oraz terminów i sposobów prezentacji	(Dz. U. poz. 2405)	Art. 149 ust. 2 i 4
9.	rozporządzenie Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 28 grudnia 2004 r. w sprawie produktów objętych obowiązkiem zaopatrzenia w informacje istotne z punktu widzenia ochrony środowiska	(Dz. U. z 2005 r. Nr 6, poz. 40)	Art. 167 ust. 3
10.	rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 16 czerwca 2011 r. w sprawie wymagań w zakresie prowadzenia pomiarów poziomów substancji lub energii w środowisku przez zarządzającego drogą, linią kolejową, linią tramwajową, lotniskiem lub portem	(Dz. U. Nr 140, poz. 842, ze zm.)	Art. 176
11.	rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 17 stycznia 2003 r. w sprawie rodzajów wyników pomiarów prowadzonych w związku z eksploatacją dróg, linii kolejowych, linii tramwajowych, lotnisk oraz portów, które powinny być przekazywane właściwym organom ochrony środowiska, oraz terminów i sposobów ich prezentacji	(Dz. U. Nr 18, poz. 164)	Art. 177 ust. 2
12.	rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 27 sierpnia 2014 r. w sprawie rodzajów instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości	(Dz. U. poz. 1169)	Art. 201 ust. 2
13.	rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 27 sierpnia 2014 r. w sprawie wysokości opłat rejestracyjnych	(Dz. U. poz. 1183)	Art. 210 ust. 4
14.	rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 7 lipca 2011 r. w sprawie szczegółowych warunków wymierzania kar na podstawie pomiarów ciągłych oraz sposobów	(Dz. U. z 2011 r. Nr 150, poz. 894)	Art. 306 ust. 1

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

	<i>ustalania przekroczeń, w zakresie wprowadzania gazów lub pyłów do powietrza</i>		
15.	rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 29 września 2001 r. w sprawie wysokości jednostkowych stawek kar za przekroczenie dopuszczalnego poziomu hałasu	(Dz. U. Nr 120, poz. 1285)	Art. 311 ust. 2

TABELA II

Ustawa

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>Art. 1. Ustawa określa zasady ochrony środowiska oraz warunki korzystania z jego zasobów, z uwzględnieniem wymagań zrównoważonego rozwoju, a w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zasady ustalania: <ol style="list-style-type: none"> a) warunków ochrony zasobów środowiska, b) warunków wprowadzania substancji lub energii do środowiska, c) kosztów korzystania ze środowiska; 2) (uchylony); 3) (uchylony); 4) obowiązki organów administracji; 5) odpowiedzialność i sankcje. 	Przepis określa zakres regulacji POŚ, do którego zaliczają się zasady ochrony środowiska, a w tym zasady ustalania wprowadzania substancji lub energii (tj. m.in. hałasu) do środowiska.
<p>Art. 2. [...]</p> <p>2. Przepisów ustawy nie stosuje się także w zakresie:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) obowiązku posiadania pozwolenia, <ol style="list-style-type: none"> 1a) wydawania decyzji o dopuszczalnym poziomie hałasu, 2) ponoszenia opłat, 	<p>Wyłączenie stosowania POŚ m.in. w zakresie przepisów o wydawaniu decyzji o dopuszczalnym poziomie hałasu w sytuacji prowadzenia działań ratowniczych.</p> <p>Ponadto stosowanie POŚ jest (całkowicie) wyłączone w zakresie hałasu powstającego w związku z powszechnym korzystaniem ze środowiska.</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>w razie prowadzenia działań ratowniczych.</p> <p>2a. Przepisów ustawy nie stosuje się także w zakresie hałasu powstającego w związku z powszechnym korzystaniem ze środowiska.</p> <p>[...]</p>	
<p>Art. 3.</p> <p>Ilekoć w ustawie jest mowa o:</p> <p>[...]</p> <p>3) eksploatacji instalacji lub urządzenia - rozumie się przez to użytkowanie instalacji lub urządzenia oraz utrzymywanie ich w sprawności;</p> <p>4) emisji - rozumie się przez to wprowadzane bezpośrednio lub pośrednio, w wyniku działalności człowieka, do powietrza, wody, gleby lub ziemi:</p> <p>a) substancje,</p> <p>b) energie, takie jak ciepło, hałas, wibracje lub pola elektromagnetyczne;</p> <p>[...]</p> <p>5) hałasie - rozumie się przez to dźwięki o częstotliwościach od 16 Hz do 16 000 Hz;</p> <p>[...]</p> <p>6) instalacji - rozumie się przez to:</p> <p>a) stacjonarne urządzenie techniczne,</p> <p>b) zespół stacjonarnych urządzeń technicznych powiązanych technologicznie, do których tytułem prawnym dysponuje ten sam podmiot i położonych na terenie jednego zakładu,</p> <p>c) budowle niebędące urządzeniami technicznymi ani ich zespołami,</p> <p>których eksploatacja może spowodować emisję;</p> <p>7) istotnej zmianie instalacji - rozumie się przez to taką zmianę sposobu funkcjonowania instalacji lub jej rozbudowę, która może powodować znaczące zwiększenie negatywnego oddziaływania na środowisko;</p>	<p>Definicje</p> <p>Ustawa kwalifikuje hałas jako emisję energii wprowadzanej bezpośrednio lub pośrednio, w wyniku działalności człowieka – o ile częstotliwość dźwięków mieści się w zakresie od 16 Hz do 16 000 Hz.</p> <p>Ponadto uwzględniono szereg definicji z art. 3 POŚ, które mają znaczenie dla stosowania przepisów o hałasie w środowisku.</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>[...]</p> <p>9) metodyce referencyjnej - rozumie się przez to określoną na podstawie ustawy metodę pomiarów lub badań, która może obejmować w szczególności sposób poboru próbek, sposób interpretacji uzyskanych danych, a także metodyki modelowania rozprzestrzeniania substancji oraz energii w środowisku;</p> <p>10) najlepszych dostępnych technikach - rozumie się przez to najbardziej efektywny i zaawansowany poziom rozwoju technologii i metod prowadzenia danej działalności, który wskazuje możliwe wykorzystanie poszczególnych technik jako podstawy przy ustalaniu dopuszczalnych wielkości emisji i innych warunków pozwolenia mających na celu zapobieganie powstawaniu, a jeżeli nie jest to możliwe, ograniczenie emisji i oddziaływania na środowisko jako całość, z tym że:</p> <p>a) technika - oznacza zarówno stosowaną technologię, jak i sposób, w jaki dana instalacja jest projektowana, wykonywana, eksploatowana oraz likwidowana,</p> <p>b) dostępne techniki - oznaczają techniki o takim stopniu rozwoju, który umożliwia ich praktyczne zastosowanie w danej dziedzinie przemysłu, z uwzględnieniem warunków ekonomicznych i technicznych oraz rachunku kosztów i korzyści, a które to techniki prowadzący daną działalność może uzyskać,</p> <p>c) najlepsza technika - oznacza najbardziej efektywną technikę w osiągnięciu wysokiego ogólnego poziomu ochrony środowiska jako całości;</p> <p>10a) obszarze cichym w aglomeracji - rozumie się przez to obszar, na którym nie występują przekroczenia dopuszczalnych poziomów hałasu wyrażonych wskaźnikiem hałasu L_{DWN};</p> <p>10b) obszarze cichym poza aglomeracją - rozumie się przez to obszar, który nie jest narażony na oddziaływanie hałasu komunikacyjnego, przemysłowego lub pochodzącego z działalności rekreacyjno-wypoczynkowej;</p> <p>[...]</p> <p>11) oddziaływaniu na środowisko - rozumie się przez to również oddziaływanie na zdrowie ludzi;</p>	

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>[...]</p> <p>13) ochronie środowiska - rozumie się przez to podjęcie lub zaniechanie działań, umożliwiające zachowanie lub przywracanie równowagi przyrodniczej; ochrona ta polega w szczególności na:</p> <p>a) racjonalnym kształtowaniu środowiska i gospodarowaniu zasobami środowiska zgodnie z zasadą zrównoważonego rozwoju,</p> <p>b) przeciwdziałaniu zanieczyszczeniom,</p> <p>c) przywracaniu elementów przyrodniczych do stanu właściwego;</p> <p>[...]</p> <p>21) pomiarze - rozumie się przez to również obserwacje oraz analizy;</p> <p>[...]</p> <p>26a) poziomie dźwięku A wyrażonym w decybelach (dB) - rozumie się przez to wartość poziomu ciśnienia akustycznego, skorygowaną według charakterystyki częstotliwościowej A, wyznaczoną zgodnie z Polską Normą;</p> <p>[...]</p> <p>29) pozwoleniu, bez podania jego rodzaju - rozumie się przez to pozwolenie na wprowadzanie do środowiska substancji lub energii, o którym mowa w art. 181 ust. 1;</p> <p>30) produkcji - rozumie się przez to wprowadzaną do obrotu substancję, energię, instalację, urządzenie oraz inny przedmiot lub jego część;</p> <p>30a) programie ochrony środowiska przed hałasem - rozumie się przez to program sporządzany na potrzeby zarządzania emisją i skutkami hałasu, w tym w celu zmniejszenia hałasu;</p> <p>31) prowadzącym instalację - rozumie się przez to podmiot uprawniony na podstawie określonego tytułu prawnego do władania instalacją w celu jej eksploatacji zgodnie z wymaganiami ochrony środowiska, na zasadach wskazanych w ustawie;</p> <p>[...]</p>	

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>32b) równoważnym poziomem hałasu - rozumie się przez to wartość poziomu ciśnienia akustycznego ciągłego ustalonego dźwięku, skorygowaną według charakterystyki częstotliwościowej A, która w określonym przedziale czasu odniesienia jest równa średniemu kwadratowi ciśnienia akustycznego analizowanego dźwięku o zmiennym poziomie w czasie; równoważny poziom hałasu wyraża się wzorem zgodnie z Polską Normą;</p> <p>[...]</p> <p>34) standardzie jakości środowiska - rozumie się przez to poziomy dopuszczalne substancji lub energii oraz pułap stężenia ekspozycji, które muszą być osiągnięte w określonym czasie przez środowisko jako całość lub jego poszczególne elementy przyrodnicze;</p> <p>[...]</p> <p>35a) strategicznej mapie hałasu - rozumie się przez to mapę sporządzoną do celów całościowej oceny narażenia na hałas z różnych źródeł na danym terenie albo do celów sporządzania ogólnych prognoz dla danego terenu;</p> <p>[...]</p> <p>42) urządzeniu - rozumie się przez to niestacjonarne urządzenie techniczne, w tym środki transportu;</p> <p>42a) użytkownikowi urządzenia - rozumie się przez to podmiot uprawniony na podstawie określonego tytułu prawnego do władania urządzeniem w celu jego eksploatacji zgodnie z wymaganiami ochrony środowiska, na zasadach wskazanych w ustawie;</p> <p>43) wielkości emisji - rozumie się przez to rodzaj i ilość wprowadzanych substancji lub energii w określonym czasie oraz stężenia lub poziomy substancji lub energii, w szczególności w gazach odlotowych, wprowadzanych ściekach oraz wytwarzanych odpadach;</p> <p>[...]</p> <p>48) zakładzie - rozumie się przez to jedną lub kilka instalacji wraz z terenem, do którego prowadzący instalacje posiada tytuł prawny, oraz znajdującymi się na nim urządzeniami;</p>	

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>[...]</p> <p>49) zanieczyszczeniu - rozumie się przez to emisję, która może być szkodliwa dla zdrowia ludzi lub stanu środowiska, może powodować szkodę w dobrach materialnych, może pogarszać walory estetyczne środowiska lub może kolidować z innymi, uzasadnionymi sposobami korzystania ze środowiska;</p> <p>[...]</p> <p>50) zrównoważonym rozwoju - rozumie się przez to taki rozwój społeczno-gospodarczy, w którym następuje proces integrowania działań politycznych, gospodarczych i społecznych, z zachowaniem równowagi przyrodniczej oraz trwałości podstawowych procesów przyrodniczych, w celu zagwarantowania możliwości zaspokajania podstawowych potrzeb poszczególnych społeczności lub obywateli zarówno współczesnego pokolenia, jak i przyszłych pokoleń.</p>	
<p>Art. 6. 1. Kto podejmuje działalność mogącą negatywnie oddziaływać na środowisko, jest obowiązany do zapobiegania temu oddziaływaniu.</p> <p>2. Kto podejmuje działalność, której negatywne oddziaływanie na środowisko nie jest jeszcze w pełni rozpoznane, jest obowiązany, kierując się przezornością, podjąć wszelkie możliwe środki zapobiegawcze.</p>	<p>Zasada zapobiegania i przezorności w odniesieniu do działalności mogących negatywnie oddziaływać na środowisko.</p>
<p>Art. 7. 1. Kto powoduje zanieczyszczenie środowiska, ponosi koszty usunięcia skutków tego zanieczyszczenia.</p> <p>2. Kto może spowodować zanieczyszczenie środowiska, ponosi koszty zapobiegania temu zanieczyszczeniu.</p>	<p>W art. 7 została wyrażona zasada „zanieczyszczający płaci”.</p>
<p>Art. 8. Polityki, strategie, plany lub programy dotyczące w szczególności przemysłu, energetyki, transportu, telekomunikacji, gospodarki wodnej, gospodarki odpadami, gospodarki przestrzennej, leśnictwa, rolnictwa, rybołówstwa, turystyki i wykorzystywania terenu powinny uwzględniać zasady ochrony środowiska i zrównoważonego rozwoju.</p>	<p>Przepis formułuje obowiązek uwzględniania zasad ochrony środowiska i zrównoważonego rozwoju m.in. w programach (co się odnosi np. do programu ochrony środowiska przed hałasem).</p>
<p>Art. 12. 1. Podmioty korzystające ze środowiska oraz organy administracji są obowiązane do stosowania metodyk referencyjnych, jeżeli metodyki takie zostały określone na podstawie ustaw.</p>	<p>Przepis dotyczy obowiązku stosowania metodyk referencyjnych. co ma związek z dotyczącym hałasu obowiązkiem prowadzenia pomiarów okresowych i</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>2. Jeżeli na podstawie ustawy wprowadzono obowiązek korzystania z metodyki referencyjnej, jest dopuszczalne stosowanie innej metodyki, pod warunkiem:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) że umożliwia ona uzyskanie dokładniejszych wyników, a uzasadnieniem jej zastosowania są zjawiska meteorologiczne, mechanizmy fizyczne i procesy chemiczne, jakim podlegają substancje lub energje - w przypadku metodyki modelowania rozprzestrzeniania substancji lub energii w środowisku; 2) udowodnienia pełnej równoważności uzyskiwanych wyników - w przypadku pozostałych metodyk. 	<p>ciągłych wprowadzanych energii w związku z eksploatacją obiektów (zob. w szczególności uwagi do art. 147 i nast.).</p>
<p>Art. 13. Polityka ochrony środowiska to zespół działań mających na celu stworzenie warunków niezbędnych do realizacji ochrony środowiska, zgodnie z zasadą zrównoważonego rozwoju.</p>	<p>Przepis definiuje politykę ochrony środowiska.</p>
<p>Art. 71. 1. Zasady zrównoważonego rozwoju i ochrony środowiska stanowią podstawę do sporządzania i aktualizacji koncepcji rozwoju kraju, średniookresowej strategii rozwoju kraju, strategii rozwoju województw, planów zagospodarowania przestrzennego województw, strategii rozwoju ponadlokalnego, strategii rozwoju gmin, studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin oraz miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.</p> <p>2. W koncepcji, strategiach, planach i studiach, o których mowa w ust. 1, w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) określa się rozwiązania niezbędne do zapobiegania powstawaniu zanieczyszczeń, zapewnienia ochrony przed powstającymi zanieczyszczeniami oraz przywracania środowiska do właściwego stanu; 2) ustala się warunki realizacji przedsięwzięć, umożliwiające uzyskanie optymalnych efektów w zakresie ochrony środowiska. <p>3. Przeznaczenie i sposób zagospodarowania terenu powinny w jak największym stopniu zapewniać zachowanie jego walorów krajobrazowych.</p>	<p>M.in. zasady ochrony środowiska zostały wskazane jako podstawa do sporządzania i aktualizowania wskazanych w tym przepisie aktów planowania. Zapobieganie powstawania zanieczyszczeń i zapewnienie ochrony przed zanieczyszczeniami uwzględnia się w aktach planowania (co w praktyce w wielu przypadkach będzie oznaczało uwzględnienie problemu hałasu).</p>
<p>Art. 72. 1. W studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin oraz miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego zapewnia się warunki utrzymania równowagi przyrodniczej i racjonalną gospodarkę zasobami środowiska, w szczególności przez:</p>	<p>Określono wymagania w zakresie ochrony środowiska dla wskazanych studiów i planów. WW. dokumenty powinny zapewniać warunki utrzymania równowagi przyrodniczej i racjonalną gospodarkę</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>[...]</p> <p>6) uwzględnianie innych potrzeb w zakresie ochrony powietrza, wód, gleby, ziemi, ochrony przed hałasem, wibracjami i polami elektromagnetycznymi.</p> <p>2. W studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin oraz w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego, przy przeznaczaniu terenów na poszczególne cele oraz przy określaniu zadań związanych z ich zagospodarowaniem w strukturze wykorzystania terenu, ustala się proporcje pozwalające na zachowanie lub przywrócenie na nich równowagi przyrodniczej i prawidłowych warunków życia.</p> <p>[...]</p> <p>4. Wymagania, o których mowa w ust. 1-3, określa się na podstawie opracowań ekofizjograficznych, stosownie do rodzaju sporządzanego dokumentu, cech poszczególnych elementów przyrodniczych i ich wzajemnych powiązań.</p> <p>5. Przez opracowanie ekofizjograficzne rozumie się dokumentację sporządzaną na potrzeby studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy, miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego oraz planu zagospodarowania przestrzennego województwa, charakteryzującą poszczególne elementy przyrodnicze na obszarze objętym studium lub planem i ich wzajemne powiązania.</p> <p>6. Minister właściwy do spraw klimatu, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska oraz ministrem właściwym do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa, określi, w drodze rozporządzenia, rodzaje, zakres i sposób wykonania opracowań ekofizjograficznych, o których mowa w ust. 4, uwzględniając odpowiednio potrzeby, dla których sporządzane są te opracowania, konieczność zapewnienia trwałości podstawowych procesów przyrodniczych na obszarze objętym planem zagospodarowania przestrzennego oraz dane będące podstawą sporządzania tych opracowań.</p> <p>7. Przepisy ust. 1 pkt 2 i 4 stosuje się odpowiednio do planu zagospodarowania przestrzennego województwa.</p>	<p>zasobami środowiska m.in. poprzez uwzględnienie potrzeb w zakresie ochrony przed hałasem.</p> <p>Przepisy określają również rolę opracowań ekofizjograficznych w ww. dokumentach.</p> <p>Na podstawie ust. 4 zostało wydane rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 września 2002 r. w sprawie <i>opracowań ekofizjograficznych</i> (Dz. U. Nr 155, poz. 1298).</p> <p>§ 1. Opracowania ekofizjograficzne, zwane dalej "opracowaniami", sporządza się, biorąc pod uwagę:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) dostosowanie funkcji, struktury i intensywności zagospodarowania przestrzennego do uwarunkowań przyrodniczych; 2) zapewnienie trwałości podstawowych procesów przyrodniczych na obszarze objętym planem zagospodarowania przestrzennego; 3) zapewnienie warunków odnawialności zasobów środowiska; 4) eliminowanie lub ograniczanie zagrożeń i negatywnego oddziaływania na środowisko; 5) ustalenie kierunków rekultywacji obszarów zdegradowanych. <p>[...]</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>Art. 73. 1. W miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego oraz w decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu uwzględnia się w szczególności ograniczenia wynikające z:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ustanowienia w trybie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2021 r. poz. 1098 i 1718) parku narodowego, rezerwatu przyrody, parku krajobrazowego, obszaru chronionego krajobrazu, obszaru Natura 2000, zespołu przyrodniczo-krajobrazowego, użytku ekologicznego, stanowiska dokumentacyjnego, pomników przyrody oraz ich otulin; 2) utworzenia obszarów ograniczonego użytkowania lub stref przemysłowych; 2a) wyznaczenia obszarów cichych w aglomeracji oraz obszarów cichych poza aglomeracją; 2b) strategicznych map hałasu; 3) ustalenia w trybie przepisów ustawy - Prawo wodne warunków korzystania z wód regionu wodnego i zlewni oraz ustanowienia stref ochronnych ujęć wód, a także obszarów ochronnych zbiorników wód śródlądowych. <p>[...]</p>	<p>W przepisie sformułowano obowiązek uwzględnienia wymagań związanych z ochroną środowiska w miejscowym planie oraz w decyzji o warunkach zabudowy, w tym ograniczenia wynikające z wyznaczenia obszarów cichych w aglomeracji oraz obszarów cichych poza aglomeracją oraz ze strategicznych map hałasu.</p>
<p>Art. 76. 1. Nowo zbudowany lub przebudowany obiekt budowlany, zespół obiektów lub instalacja nie mogą być oddane do użytkowania, jeżeli nie spełniają wymagań ochrony środowiska, o których mowa w ust. 2.</p> <p>2. Wymaganiami ochrony środowiska dla nowo zbudowanego lub przebudowanego obiektu budowlanego, zespołu obiektów lub instalacji są:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wykonanie wymaganych przepisami lub określonych w decyzjach administracyjnych środków technicznych chroniących środowisko; 2) zastosowanie odpowiednich rozwiązań technologicznych, wynikających z ustaw lub decyzji; 3) uzyskanie wymaganych decyzji określających zakres i warunki korzystania ze środowiska. 4) (uchylony). <p>3. Nowo zbudowany lub przebudowany obiekt budowlany, zespół obiektów lub instalacja nie mogą być eksploatowane, jeżeli w okresie 30 dni od zakończenia rozruchu nie są dotrzymywane wynikające z mocy</p>	<p>Przedmiotem regulacji są wymagania ochrony środowiska dla nowo zbudowanego lub przebudowanego obiektu budowlanego, zespołu obiektów lub instalacji.</p> <p>Określono również obowiązek określonych w pozwoleniu warunków emisji przez nowo zbudowane lub przebudowane obiekty budowlane (może to być np. pozwolenie zintegrowane).</p> <p>Wskazano konsekwencje niedotrzymania tych wymagań (nie mogą być eksploatowane).</p> <p>Przedsięwzięciami mogącymi znacząco oddziaływać na środowisko (z ust. 4) mogą być np. drogi.</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>prawa standardy emisyjne albo określone w pozwoleniu warunki emisji, ustalone dla fazy po zakończeniu rozruchu.</p> <p>4. Na 30 dni przed terminem oddania do użytkowania nowo zbudowanego lub przebudowanego obiektu budowlanego, zespołu obiektów lub instalacji realizowanych jako przedsięwzięcie mogące znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, inwestor jest obowiązany poinformować wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska o planowanym terminie:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) oddania do użytkowania nowo zbudowanego lub przebudowanego obiektu budowlanego, zespołu obiektów lub instalacji; 2) zakończenia rozruchu instalacji, jeżeli jest on przewidywany. 	
<p>Art. 82. Ochrona zasobów środowiska jest realizowana w szczególności poprzez:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) określenie standardów jakości środowiska oraz kontrolę ich osiągnięcia, a także podejmowanie działań służących ich nieprzekraczaniu lub przywracaniu; 2) ograniczenie emisji, na zasadach określonych w tytule III. 	<p>Przepis wskazuje sposoby ochrony zasobów środowiska, m.in. poprzez ograniczanie emisji zgodnie z przepisami o przeciwdziałaniu zanieczyszczeniom (w tym emisji hałasu).</p>
<p>Art. 83. 1. Określając standardy jakości środowiska, należy kierować się skalą występowania i rodzajem oddziaływania substancji lub energii na środowisko.</p> <p>2. Standardy jakości środowiska mogą być zróżnicowane w zależności od obszarów i są wyrażane jako poziomy substancji lub energii.</p>	<p>Przepis dotyczy określania standardów jakości środowiska i wskazuje na znaczenie skali występowania i rodzaju oddziaływania m.in. energii (w tym hałasu) na środowisko.</p>
<p>Art. 84. 1. W celu doprowadzenia do przestrzegania standardów jakości środowiska w przypadkach wskazanych ustawą lub przepisami szczególnymi, w drodze aktu prawa miejscowego, tworzone są programy. Programy są publikowane w wojewódzkich dziennikach urzędowych.</p> <p>2. W programie ustala się:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) obszar objęty zakresem jego obowiązywania; 	<p>Zasady tworzenia programów ograniczających negatywne oddziaływanie na środowisko w celu doprowadzenia do przestrzegania standardów jakości środowiska, w tym programów ochrony środowiska przed hałasem (zob. komentarz do art. 82 i art. 83).</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>2) naruszone standardy jakości środowiska wraz z podaniem zakresu naruszenia;</p> <p>3) podstawowe kierunki i zakres działań niezbędnych do przywracania standardów jakości środowiska;</p> <p>4) harmonogram rzeczowo-finansowy planowanych działań;</p> <p>5) podmioty, do których skierowane są obowiązki ustalone w programie;</p> <p>6) w razie potrzeby dodatkowe obowiązki podmiotów korzystających ze środowiska, związane z ograniczaniem oddziaływania na środowisko, polegające na:</p> <p>a) obowiązku prowadzenia pomiarów wielkości emisji lub poziomów substancji lub energii w środowisku,</p> <p>b) obowiązku przekazywania, ze wskazaną częstotliwością, wyników prowadzonych pomiarów oraz informacji dotyczących przestrzegania wymagań określonych w posiadanych pozwoleniach,</p> <p>c) ograniczeniu czasu obowiązywania posiadanych przez dany podmiot pozwoleń, nie krócej jednak niż do 2 lat;</p> <p>7) obowiązki organów administracji, polegające na przekazywaniu organowi przyjmującemu program informacji o wydawanych decyzjach mających wpływ na realizację programu;</p> <p>8) sposób kontroli oraz dokumentowania realizacji programu i jego efektów.</p> <p>3. Ustalenie treści programu dokonywane jest w szczególności na podstawie:</p> <p>1) oceny charakteru i zakresu aktualnego stanu środowiska, dokonanej zwłaszcza na podstawie danych państwowego monitoringu środowiska;</p> <p>2) analizy możliwych do zastosowania rozwiązań o charakterze organizacyjnym, technicznym lub ekonomicznym planowanych działań, z uwzględnieniem konieczności stosowania technologii, o których mowa w art. 143, albo najlepszych dostępnych technik;</p> <p>3) analizy kosztów zastosowania proponowanych środków ochronnych, z uwzględnieniem ich optymalizacji;</p>	

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>4) analizy charakteru obszarów ograniczonego użytkowania, istniejących na terenie objętym programem, oraz zakresu wprowadzonych ograniczeń w korzystaniu z tych obszarów.</p> <p>4. Wyniki ocen i analiz, o których mowa w ust. 3, ujmowane są w uzasadnieniu do programu, podlegającym udostępnieniu na zasadach ustalonych w rozdziale I 4 – w dziale IV w tytule. —</p> <p>4. Wyniki ocen i analiz, o których mowa w ust. 3, ujmowane są w uzasadnieniu do programu, podlegającemu udostępnieniu na podstawie ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.</p> <p><i>Brzmienie ust. 4 nadane ustawą z dnia 9 czerwca 2022 r. o zmianie ustawy – Prawo ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1260)</i></p>	
<p>Art. 112. Ochrona przed hałasem polega na zapewnieniu jak najlepszego stanu akustycznego środowiska, w szczególności poprzez:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) utrzymanie poziomu hałasu poniżej dopuszczalnego lub co najmniej na tym poziomie; 2) zmniejszanie poziomu hałasu co najmniej do dopuszczalnego, gdy nie jest on dotrzymany. 	Przepis zawiera otwarty katalog sposobów ochrony przed hałasem.
<p>Art. 112a. Ilekroć w przepisach niniejszego działu jest mowa o:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wskaźnikach hałasu - rozumie się przez to wskaźniki hałasu mające zastosowanie do: <ol style="list-style-type: none"> a) sporządzania strategicznych map hałasu oraz programów ochrony środowiska przed hałasem: <ul style="list-style-type: none"> – L_{dwn} - długookresowy średni poziom dźwięku A wyrażony w decybelach (dB), wyznaczony zgodnie z ISO 1996-2: 1987 w ciągu wszystkich dób w roku (rozumianym jako dany rok kalendarzowy w odniesieniu do emisji dźwięku i średni rok w odniesieniu do warunków meteorologicznych), z uwzględnieniem pory dnia (rozumianej jako przedział czasu od godz. 6:00 do godz. 18:00), pory wieczora (rozumianej jako przedział czasu od godz. 18:00 do godz. 22:00) oraz pory nocy (rozumianej jako przedział czasu od godz. 22:00 do godz. 6:00); wskaźnik ten służy do określenia ogólnej dokuczliwości hałasu, 	Przepis zawiera definicje wskaźników hałasu, głównej drogi, głównej linii kolejowej i głównego lotniska dla rozdziału „Ochrona przed hałasem”.

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<ul style="list-style-type: none"> – L_N - długookresowy średni poziom dźwięku A, wyrażony w decybelach (dB), wyznaczony zgodnie z ISO 1996-2: 1987 w ciągu wszystkich pór nocy (rozumianych jako przedział czasu od godz. 22:00 do godz. 6:00) w roku (rozumianym jako dany rok kalendarzowy w odniesieniu do emisji dźwięku i średni rok w odniesieniu do warunków meteorologicznych); wskaźnik ten służy do określenia zaburzenia snu, b) ustalania i kontroli warunków korzystania ze środowiska w odniesieniu do jednej doby: <ul style="list-style-type: none"> – L_{AeqD} - równoważny poziom dźwięku A dla pory dnia (rozumianej jako przedział czasu od godz. 6:00 do godz. 22:00), – L_{AeqN} - równoważny poziom dźwięku A dla pory nocy (rozumianej jako przedział czasu od godz. 22:00 do godz. 6:00); 2) głównej drodze - rozumie się przez to drogę, po której przejeżdża rocznie więcej niż 3 miliony pojazdów; 3) głównej linii kolejowej - rozumie się przez to linię kolejową, po której przejeżdża rocznie więcej niż 30 tysięcy pociągów; 4) głównym lotnisku - rozumie się przez to lotnisko cywilne, na którym rocznie odbywa się więcej niż 50 tysięcy operacji (startów lub lądowań), z wyłączeniem operacji dokonywanych wyłącznie w celach szkoleniowych przy użyciu samolotów o masie startowej poniżej 5700 kg. 	
<p>Art. 112b. Minister właściwy do spraw klimatu określi, w drodze rozporządzenia, sposób ustalania wartości wskaźnika hałasu, o którym mowa w art. 112a pkt 1 lit. a tiret pierwsze, uwzględniając potrzebę jego wykorzystania przy sporządzaniu strategicznych map hałasu oraz obowiązujące w tym zakresie dokumenty normalizacyjne w rozumieniu ustawy z dnia 12 września 2002 r. o normalizacji (Dz. U. z 2015 r. poz. 1483).</p>	<p>Przepis zawiera upoważnienie dla ministra właściwego do spraw klimatu do określenia w drodze rozporządzenia sposobu ustalania wartości wskaźnika hałasu L_{DWN}.</p> <p>Na podstawie tego przepisu zostało wydane rozporządzenie Ministra Klimatu z dnia 30 maja 2020 r. w sprawie sposobu ustalania wartości wskaźnika hałasu L_{DWN} (Dz. U. poz. 1019).</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>Art. 112c. Metody oceny hałasu na potrzeby sporządzania strategicznych map hałasu określa załącznik do dyrektywy Komisji (UE) 2015/996 z dnia 19 maja 2015 r. ustanawiającej wspólne metody oceny hałasu zgodnie z dyrektywą 2002/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz. Urz. UE L 168 z 01.07.2015, str. 1 i Dz. Urz. UE L 5 z 10.01.2018, str. 35).</p> <p>Art. 112c. Metody oceny hałasu na potrzeby sporządzania strategicznych map hałasu określa załącznik II do dyrektywy 2002/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 czerwca 2002 r. odnoszącej się do oceny i zarządzania poziomem hałasu w środowisku (Dz. Urz. UE L 189 z 18.07.2002, str. 12, z późn. zm. - Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 7, str. 101).</p> <p><i>Brzmienie art. 112c nadane ustawą z dnia 9 czerwca 2022 r. o zmianie ustawy – Prawo ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1260)</i></p>	<p>Przepis odsyła do bezpośredniego stosowania załącznika II do dyrektywy 2002/49/WE (metody oceny na potrzeby ustalania wskaźników hałasu) - przy stosowaniu metod oceny hałasu na potrzeby sporządzania strategicznych map hałasu.</p>
<p>Art. 112d. Metody oceny szkodliwych skutków hałasu na potrzeby sporządzania strategicznych map hałasu określa załącznik III do dyrektywy 2002/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 czerwca 2002 r. odnoszącej się do oceny i zarządzania poziomem hałasu w środowisku.</p> <p><i>Przepis dodany ustawą z dnia 9 czerwca 2022 r. o zmianie ustawy – Prawo ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1260)</i></p>	<p>Przepis odsyła do bezpośredniego stosowania załącznika III do dyrektywy 2002/49/WE (metody oceny szkodliwych skutków) do oceny szkodliwych skutków hałasu na potrzeby sporządzania strategicznych map hałasu.</p>
<p>Art. 113. 1. Minister właściwy do spraw klimatu, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia, określi, w drodze rozporządzenia, dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku kierując się potrzebą zapewnienia należytej ochrony środowiska przed hałasem oraz mając na uwadze przepisy prawa Unii Europejskiej odnoszące się do oceny i zarządzania poziomem hałasu w środowisku.</p> <p>2. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1, zostaną ustalone:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zróżnicowane dopuszczalne poziomy hałasu określone wskaźnikami hałasu L_{DWN}, L_N, L_{AeqD} i L_{AeqN} dla następujących rodzajów terenów faktycznie zagospodarowanych: 	<p>Przepis zawiera upoważnienie dla ministra właściwego do spraw klimatu do określenia w drodze rozporządzenia dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku przy uwzględnieniu czynników wskazanych w ust. 2. Fakultatywnie minister może uwzględnić w ww. rozporządzeniu czynniki wskazane w ust. 3.</p> <p>Na podstawie tego przepisu zostało wydane rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>a) pod zabudowę mieszkaniową, b) pod szpitale i domy pomocy społecznej, c) pod budynki związane ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży, d) na cele uzdrowiskowe, e) na cele rekreacyjno-wypoczynkowe, f) pod zabudowę mieszkaniowo-usługową; 2) dopuszczalne poziomy hałasu z uwzględnieniem rodzaju obiektu lub działalności będącej źródłem hałasu; 3) okresy, do których odnoszą się poziomy hałasu, jako czas odniesienia. 3. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1, mogą zostać ustalone poziomy hałasu z uwzględnieniem: 1) zmienności działania źródeł hałasu w czasie; 2) charakterystyki częstotliwościowej hałasu; 3) zawartości impulsów akustycznych.</p>	<p>2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2014 r. poz. 112).</p> <p>Czynniki wskazane w ust. 3 nie zostały uwzględnione w ww. rozporządzeniu.</p>
<p>Art. 114. 1. Przy sporządzaniu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego uwzględnia się tereny, o których mowa w art. 113 ust. 2 pkt 1. 2. Jeżeli teren może być zaliczony do kilku rodzajów terenów, o których mowa w art. 113 ust. 2 pkt 1, uznaje się, że dopuszczalne poziomy hałasu powinny być ustalone jak dla przeważającego rodzaju terenu. 3. Jeżeli na terenach zamkniętych oraz na terenach przeznaczonych do działalności produkcyjnej, składowania i magazynowania znajduje się zabudowa mieszkaniowa, szpitale, domy pomocy społecznej lub budynki związane ze stałym albo czasowym pobytem dzieci i młodzieży, ochrona przed hałasem polega na stosowaniu rozwiązań technicznych zapewniających właściwe warunki akustyczne w budynkach. 4. W przypadku zabudowy mieszkaniowej, szpitali, domów pomocy społecznej lub budynków związanych ze stałym albo czasowym pobytem dzieci i młodzieży, zlokalizowanych na granicy pasa drogowego lub przyległego pasa gruntu w rozumieniu ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (Dz. U. z 2020</p>	<p>Przepis wskazuje, jakie rodzaje terenów faktycznie zabudowanych należy uwzględnić przy sporządzaniu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego oraz zasady postępowania, jeżeli na terenach zamkniętych oraz na terenach przeznaczonych do działalności produkcyjnej, składowania i magazynowania znajduje się zabudowa mieszkaniowa, szpitale, domy pomocy społecznej lub budynki związane ze stałym albo czasowym pobytem dzieci i młodzieży, również w przypadkach, w których te obiekty są zlokalizowane na granicy pasa drogowego lub przyległego pasa gruntu w rozumieniu ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym.</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
r. poz. 1043, 1378 i 1778 oraz z 2021 r. poz. 780, 784 i 1556), ochrona przed hałasem polega na stosowaniu rozwiązań technicznych zapewniających właściwe warunki akustyczne w budynkach.	
Art. 115. W razie braku miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego oceny, czy teren należy do rodzajów terenów, o których mowa w art. 113 ust. 2 pkt 1, właściwe organy dokonują na podstawie faktycznego zagospodarowania i wykorzystywania tego i sąsiednich terenów; przepis art. 114 ust. 2 stosuje się odpowiednio.	Przepis określa podstawę dokonania oceny terenu, jako jednego z rodzajów terenów faktycznie zagospodarowanych w przypadku braku miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.
<p>Art. 115a. 1. W przypadku stwierdzenia przez organ ochrony środowiska, na podstawie pomiarów własnych lub pomiarów podmiotu obowiązane do ich prowadzenia, że poza zakładem, w wyniku jego działalności, są przekroczone dopuszczalne poziomy hałasu, organ ten wydaje decyzję o dopuszczalnym poziomie hałasu. Za przekroczenie dopuszczalnego poziomu hałasu uważa się przekroczenie wskaźnika hałasu L_{AeqD} lub L_{AeqN}.</p> <p>2. Jeżeli hałas powstaje w związku z eksploatacją dróg, linii kolejowych, linii tramwajowych, kolei linowych, portów oraz lotnisk lub z działalnością osoby fizycznej niebędącej przedsiębiorcą, decyzji, o której mowa w ust. 1, nie wydaje się.</p> <p>3. W decyzji, o której mowa w ust. 1, określa się dopuszczalne poziomy hałasu poza zakładem przy zastosowaniu wskaźników hałasu L_{AeqD} i L_{AeqN} w odniesieniu do rodzajów terenów, o których mowa w art. 113 ust. 2 pkt 1, na które oddziałuje zakład.</p> <p>4. W decyzji, o której mowa w ust. 1, mogą być określone wymagania mające na celu nieprzekraczanie poza zakładem dopuszczalnych poziomów hałasu, a w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) rozkład czasu pracy źródeł hałasu dla całej doby, wraz z przewidywanymi wariantami; 2) zakres, sposób i częstotliwość prowadzenia pomiarów poziomu hałasu w zakresie, w jakim wykraczają one poza wymagania, o których mowa w art. 147 i 148; 3) (uchylony); 4) formę, układ, techniki i termin przedkładania wyników pomiarów, o których mowa w pkt 2, organowi właściwemu do wydania decyzji i Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska; do wyników przeprowadzonych pomiarów stosuje się odpowiednio przepis art. 147 ust. 6. 	W przepisie uregulowano przesłanki wydawania decyzji o dopuszczalnym poziomie hałasu, treść tej decyzji, zasadę wszczynania postępowania z urzędu oraz przesłanki do jej zmiany.

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>5. Postępowanie w przedmiocie wydania decyzji, o której mowa w ust. 1, wszczyna się z urzędu.</p> <p>6. (uchylony).</p> <p>7. Decyzja, o której mowa w ust. 1, może ulec zmianie w przypadku:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) uchwalenia albo utraty mocy obowiązującej miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dotyczącego terenów objętych oddziaływaniem hałasu z zakładu; 2) zmiany faktycznego zagospodarowania i wykorzystania nieruchomości, na które oddziałuje hałas z zakładu, nieobjętych miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego; 3) zmiany obowiązujących dopuszczalnych poziomów hałasu. 	
<p>Art. 116. 1. Rada powiatu, w drodze uchwały, z zastrzeżeniem ust. 2 i 4, ograniczy lub zakaze używania jednostek pływających lub niektórych ich rodzajów na określonych zbiornikach powierzchniowych wód stojących oraz wodach płynących, jeżeli jest to konieczne do zapewnienia odpowiednich warunków akustycznych na terenach przeznaczonych na cele rekreacyjno-wypoczynkowe.</p> <p>2. Na śródlądowych wodach żeglownych ograniczenia i zakazy wprowadza, w drodze rozporządzenia, minister właściwy do spraw klimatu, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw transportu.</p> <p>3. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 2, zostaną ustalone:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) nazwa lub inne określenie cieku lub zbiornika wodnego albo jego części, na których obowiązują ograniczenia lub zakazy; 2) rodzaje jednostek pływających, których dotyczą zakazy lub ograniczenia, które mogą być charakteryzowane poprzez: <ol style="list-style-type: none"> a) przeznaczenie jednostki, b) parametry techniczne, takie jak wielkość i rodzaj napędu; 3) zakazy i ograniczenia dotyczące używania jednostek odpowiednio w okresie roku, dni tygodnia lub doby. <p>4. Ograniczenia nie mogą dotyczyć jednostek pływających, których użycie jest konieczne do celów bezpieczeństwa publicznego lub do utrzymania cieków i zbiorników wodnych.</p>	<p>Przepis nadaje radzie powiatu kompetencję do ograniczenia lub zakazu, w drodze uchwały, używania jednostek pływających lub niektórych ich rodzajów na określonych zbiornikach powierzchniowych wód stojących oraz wodach płynących.</p> <p>W odniesieniu do śródlądowych wód żeglugowych ww. ograniczenia i zakazy są wprowadzane przez ministra właściwego do spraw klimatu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw transportu – w drodze rozporządzenia.</p> <p>Takie rozporządzenia nie zostały jeszcze wydane.</p> <p>Przepis przewiduje również wyłączenia dla ograniczeń.</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>Art. 117. 1. Oceny stanu akustycznego środowiska i obserwacji zmian dokonuje Główny Inspektor Ochrony Środowiska w ramach państwowego monitoringu środowiska dla terenów:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) o których mowa w art. 118 ust. 2 - na podstawie strategicznych map hałasu lub wyników pomiarów poziomów hałasu wyrażonych wskaźnikami hałasu L_{AeqD}, L_{AeqN}, L_{DWN} i L_N, z uwzględnieniem w szczególności danych demograficznych oraz dotyczących sposobu zagospodarowania i użytkowania terenu; 2) innych niż tereny, o których mowa w art. 118 ust. 2 - na podstawie wyników pomiarów poziomów hałasu wyrażonych wskaźnikami hałasu L_{AeqD}, L_{AeqN}, L_{DWN} i L_N lub innych metod oceny poziomu hałasu. <p>2. (uchylony). 3. (uchylony). 4. Pomiarów dla potrzeb oceny stanu akustycznego środowiska dokonuje się z uwzględnieniem wymagań, o których mowa w art. 148 ust. 1 i art. 176 ust. 1. 5. (uchylony).</p>	<p>Przepis wskazuje dla jakich terenów GIOŚ dokonuje oceny stanu akustycznego środowiska i obserwacji zmian, z uwzględnieniem jakich wymagań.</p>
<p>Art. 117a. 1. Zarządzający drogą, linią kolejową lub lotniskiem, z wyłączeniem zarządzających drogami gminnymi, dokonują identyfikacji głównych dróg, głównych linii kolejowych lub głównych lotnisk i przekazują, w zakresie swojej właściwości, Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska następujące dane:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) w przypadku głównych dróg: <ol style="list-style-type: none"> a) europejski numer drogi (EU), b) krajowy numer drogi, c) nazwę drogi, o ile została nadana, d) unikalny kod odcinka drogi, zgodny z wymaganiami dotyczącymi raportowania do Komisji Europejskiej, e) roczne natężenie ruchu, f) długość odcinka drogi, 	<p>Przepis art. 117a reguluje zasady przekazywania Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska danych identyfikujących oraz przekazywanie przez Głównego Inspektora do WIOŚ wykazów podmiotów, które nie przekazały danych.</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>g) współrzędne punktów początku i końca odcinka drogi wraz z nazwą układu współrzędnych, o którym mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 5 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. - Prawo geodezyjne i kartograficzne,</p> <p>h) graficzne odwzorowanie przebiegu odcinka drogi wraz z nazwą układu współrzędnych, o którym mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 5 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. - Prawo geodezyjne i kartograficzne;</p> <p>2) w przypadku głównych linii kolejowych:</p> <p>a) krajowy numer linii kolejowej,</p> <p>b) unikalny kod odcinka linii kolejowej, zgodny z wymaganiami dotyczącymi raportowania do Komisji Europejskiej,</p> <p>c) roczną liczbę przejazdów pociągów,</p> <p>d) długość odcinka linii kolejowej,</p> <p>e) współrzędne punktów początku i końca odcinka linii kolejowej wraz z nazwą układu współrzędnych, o którym mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 5 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. - Prawo geodezyjne i kartograficzne,</p> <p>f) graficzne odwzorowanie przebiegu odcinka linii kolejowej wraz z nazwą układu współrzędnych, o którym mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 5 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. - Prawo geodezyjne i kartograficzne;</p> <p>3) w przypadku głównych lotnisk:</p> <p>a) nazwę lotniska,</p> <p>b) unikalny kod lotniska,</p> <p>c) roczną liczbę operacji lotniczych,</p>	

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>d) współrzędne punktu odniesienia lotniska wraz z nazwą układu współrzędnych, o którym mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 5 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. - Prawo geodezyjne i kartograficzne.</p> <p>2. Prezydent miasta o liczbie mieszkańców większej niż 100 tysięcy przekazuje Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska następujące dane:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) nazwę miasta; 2) unikalny kod miasta zgodny z wymaganiami dotyczącymi raportowania do Komisji Europejskiej; 3) liczbę mieszkańców miasta zgodnie z danymi statystycznymi z roku poprzedzającego rok raportowania do Komisji Europejskiej; 4) powierzchnię miasta; 5) unikalny kod statystyczny miasta; 6) graficzne odwzorowanie przebiegu granicy miasta wraz z nazwą układu współrzędnych, o którym mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 5 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. - Prawo geodezyjne i kartograficzne. <p>3. Dane, o których mowa w ust. 1 i 2, zwane dalej "danymi identyfikującymi", są przekazywane Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska co 5 lat, do dnia 31 stycznia, za rok poprzedni, w postaci arkuszy kalkulacyjnych i zbiorów danych przestrzennych za pomocą elektronicznego formularza udostępnionego w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska. W przypadku głównych dróg uwzględnia się dane identyfikujące z ostatniego pomiaru ruchu na drogach.</p> <p>4. W przypadku niezidentyfikowania w zakresie swojej właściwości głównych dróg, głównych linii kolejowych lub głównych lotnisk podmioty, o których mowa w ust. 1, przekazują w terminie, o którym mowa w ust. 3, Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska informację w tym zakresie.</p> <p>5. Główny Inspektor Ochrony Środowiska w terminie 30 dni od dnia upływu terminu, o którym mowa w ust. 3, sporządza wykazy:</p>	

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>1) zarządzających drogami, liniami kolejowymi lub lotniskami, którzy nie przekazali danych identyfikujących albo informacji, o której mowa w ust. 4, w terminie, o którym mowa w ust. 3;</p> <p>2) prezydentów miast o liczbie mieszkańców większej niż 100 tysięcy, którzy nie przekazali danych identyfikujących w terminie, o którym mowa w ust. 3.</p> <p>6. Wykazy, o których mowa w ust. 5, są przekazywane niezwłocznie właściwym wojewódzkim inspektorom ochrony środowiska.</p> <p>7. Za nieprzekazanie danych identyfikujących albo informacji, o której mowa w ust. 4, uznaje się również przekazanie niekompletnych, nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd danych albo informacji.</p> <p>8. Dane identyfikujące aktualizuje się, jeżeli uległy one zmianie w okresie między datą ich przekazania i datą sporządzenia strategicznej mapy hałasu.</p> <p>9. W przypadku przekazania przez podmiot lub organ, o którym mowa w ust. 5, danych identyfikujących albo informacji, o której mowa w ust. 4, po przekazaniu wykazu, o którym mowa w ust. 5, Główny Inspektor Ochrony Środowiska informuje niezwłocznie właściwych wojewódzkich inspektorów ochrony środowiska o dacie tego przekazania.</p>	
<p>Art. 117b. 1. Na podstawie danych identyfikujących Główny Inspektor Ochrony Środowiska sporządza arkusze sprawozdawcze według formatów określonych przez Europejską Agencję Środowiska i przekazuje je co 5 lat, do dnia 30 czerwca, Komisji Europejskiej i właściwym marszałkom województw.</p> <p>2. W terminie 7 dni od dnia przekazania arkuszy sprawozdawczych Główny Inspektor Ochrony Środowiska przekazuje ministrowi właściwemu do spraw klimatu informację o przekazaniu tych arkuszy Komisji Europejskiej.</p>	<p>Przepis reguluje zasady sporządzania i przekazywania przez GIOŚ arkuszy sprawozdawczych sporządzonych na podstawie danych identyfikujących do Komisji Europejskiej i właściwych marszałków województw oraz przekazywanie ministrowi właściwemu do spraw klimatu informacji o przekazaniu tych arkuszy Komisji Europejskiej.</p>
<p>Art. 118. 1. Strategiczne mapy hałasu stanowią podstawowe źródło danych wykorzystywanych do:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) informowania społeczeństwa o zagrożeniach środowiska hałasem; 2) opracowania danych dla państwowego monitoringu środowiska; 3) tworzenia i aktualizacji programów ochrony środowiska przed hałasem; 	<p>W art. 118 została uregulowana instytucja strategicznych map hałasu, tj. w szczególności zasady ich sporządzania i aktualizacji i ich zawartość.</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>4) planowania strategicznego; 5) planowania i zagospodarowania przestrzennego.</p> <p>2. Strategiczne mapy hałasu sporządza się dla:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) miast o liczbie mieszkańców większej niż 100 tysięcy; 2) głównych dróg; 3) głównych linii kolejowych; 4) głównych lotnisk. <p>3. Strategiczne mapy hałasu są sporządzane przez zarządzających głównymi drogami, głównymi liniami kolejowymi lub głównymi lotniskami oraz prezydentów miast o liczbie mieszkańców większej niż 100 tysięcy, w oparciu o dane dotyczące poprzedniego roku kalendarzowego oraz są niezwłocznie zamieszczane na ich stronach internetowych.</p> <p>4. Strategiczne mapy hałasu sporządza się co 5 lat, w terminie do dnia 30 czerwca.</p> <p>5. Strategiczne mapy hałasu składają się z części opisowej i części graficznej.</p> <p>6. Część opisowa zawiera w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) dane podmiotu lub organu, o którym mowa w ust. 3, i wykonawcy mapy; 2) charakterystykę terenu, dla którego jest sporządzana mapa; 3) identyfikację i charakterystykę źródeł hałasu; 4) uwarunkowania akustyczne wynikające z dokumentów planistycznych, w szczególności z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego; 5) metody i dane wykorzystane do wykonania obliczeń akustycznych; 6) zestawienie wyników pomiarów wykonanych na potrzeby sporządzenia mapy; 7) wskazanie terenów zagrożonych hałasem; 8) wskazanie danych liczbowych dotyczących ludności narażonej na hałas; 9) analizę kierunków zmian stanu akustycznego środowiska; 	<p>Szczegółowy zakres danych ujętych na strategicznych mapach hałasu, sposób ich prezentacji i formę ich przekazywania został uregulowany w drodze rozporządzenia ministra właściwego do spraw klimatu i środowiska z dnia 1 lipca 2021 r. w sprawie szczegółowego zakresu danych ujętych na strategicznych mapach hałasu, sposobu ich prezentacji i formy ich przekazywania (Dz. U. poz. 1325).</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>10) wyniki analiz rozkładu hałasu; 10a) ocenę szkodliwych skutków hałasu; 11) propozycje działań w zakresie ochrony przed hałasem; 12) oszacowanie efektów planowanych działań w zakresie ochrony przed hałasem; 13) informacje o opracowanych i wdrożonych programach ochrony środowiska przed hałasem oraz oszacowanie efektów zrealizowanych działań w zakresie ochrony przed hałasem; 14) streszczenie części opisowej sporządzone w języku niespecjalistycznym.</p> <p>7. Część graficzna jest sporządzana w postaci zbiorów danych przestrzennych i zawiera w szczególności mapę: 1) emisyjną, która charakteryzuje hałas emitowany z poszczególnych źródeł hałasu; 2) imisyjną, która charakteryzuje stan akustyczny środowiska; 3) terenów zagrożonych hałasem, która charakteryzuje tereny, na których są przekroczone dopuszczalne poziomy hałasu określone wskaźnikami L_{DWN} lub L_N; 4) przedstawiającą przewidywane rezultaty działań, o których mowa w ust. 6 pkt 11.</p> <p>8. Strategiczne mapy hałasu, o których mowa w ust. 2 pkt 1, zawierają odrębne mapy dotyczące dróg, linii tramwajowych, linii kolejowych, portów, lotnisk oraz miejsc prowadzenia działalności przemysłowej.</p> <p>9. Strategiczne mapy hałasu sporządza się z wykorzystaniem materiałów i zbiorów danych pochodzących z państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego oraz z zastosowaniem metod oceny hałasu określonych w załączniku do dyrektywy Komisji (UE) 2015/996 z dnia 19 maja 2015 r. ustanawiającej wspólne metody oceny hałasu zgodnie z dyrektywą 2002/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady.</p> <p>9. Strategiczne mapy hałasu sporządza się z wykorzystaniem materiałów i zbiorów danych pochodzących z państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego oraz z zastosowaniem metod oceny hałasu i metod oceny szkodliwych skutków hałasu określonych w załącznikach II i III do dyrektywy 2002/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 czerwca 2002 r. odnoszącej się do oceny i zarządzania poziomem hałasu w środowisku</p>	

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>10. Granice terenów objętych strategicznymi mapami hałasu w związku z eksploatacją głównych dróg, głównych linii kolejowych i głównych lotnisk określa się liniami rozgraniczającymi pokrywającymi się z izoliniami odpowiadającymi wartościom długookresowego średniego poziomu dźwięku A wyrażonego w decybelach (dB), wyznaczonego w ciągu wszystkich:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) dób w roku - L_{DWN} równy 55; 2) pór nocy w roku - L_N równy 50. <p>11. Strategiczne mapy hałasu mogą być aktualizowane przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 4.</p> <p>12. Do aktualizacji strategicznych map hałasu stosuje się odpowiednio przepisy ust. 1-10 oraz przepisy wydane na podstawie ust. 13.</p> <p>13. Minister właściwy do spraw klimatu określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres danych ujętych na strategicznych mapach hałasu, sposób ich prezentacji i formę ich przekazywania, uwzględniając charakter terenu objętego strategiczną mapą hałasu.</p> <p><i>Ust. 6 pkt 10a dodany, natomiast ust. 9 zmieniony ustawą z dnia 9 czerwca 2022 r. o zmianie ustawy – Prawo ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1260)</i></p>	
<p>Art. 118a. 1. Strategiczne mapy hałasu są przekazywane Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska oraz właściwemu marszałkowi województwa w terminie, o którym mowa w art. 118 ust. 4.</p> <p>2. Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska wraz ze strategicznymi mapami hałasu przekazuje się zaktualizowane dane identyfikujące, o których mowa w art. 117a ust. 8, oraz dane ze strategicznych map hałasu, w postaci arkuszy kalkulacyjnych i zbiorów danych przestrzennych, za pomocą elektronicznego formularza udostępnionego w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska.</p>	<p>W art. 118a uregulowano zasady przekazywania Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska strategicznych map hałasu, zaktualizowanych danych identyfikujących oraz danych ze strategicznych map hałasu, a także zasady sporządzania i przekazywania przez GIOŚ do wojewódzkich inspektorów ochrony środowiska wykazów podmiotów, którzy nie przekazali ww. dokumentów w terminie lub przekazali je w ciągu 30 dni od upływu terminu. Strategiczne mapy hałasu są przekazywane również marszałkom województw.</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>3. Główny Inspektor Ochrony Środowiska w terminie 45 dni od dnia upływu terminu, o którym mowa w art. 118 ust. 4, sporządza wykazy zarządzających głównymi drogami, głównymi liniami kolejowymi lub głównymi lotniskami lub prezydentów miast o liczbie mieszkańców większej niż 100 tysięcy, którzy:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) nie przekazali strategicznych map hałasu, zaktualizowanych danych identyfikujących, o których mowa w art. 117a ust. 8, ani danych ze strategicznych map hałasu w terminie, 2) przekazali strategiczne mapy hałasu, zaktualizowane dane identyfikujące, o których mowa w art. 117a ust. 8, oraz dane ze strategicznych map hałasu w terminie 30 dni od dnia upływu terminu - o którym mowa w art. 118 ust. 4. <p>4. Wykazy, o których mowa w ust. 3, są przekazywane niezwłocznie właściwym wojewódzkim inspektorom ochrony środowiska. Przepis art. 117a ust. 7 stosuje się odpowiednio.</p> <p>5. Główny Inspektor Ochrony Środowiska co 5 lat przekazuje Komisji Europejskiej zaktualizowane arkusze sprawozdawcze, o których mowa w art. 117b ust. 1, oraz dane ze strategicznych map hałasu w terminie 6 miesięcy od dnia upływu terminów ich sporządzenia.</p> <p>6. W terminie 7 dni od dnia upływu terminu przekazania danych, o którym mowa w ust. 5, Główny Inspektor Ochrony Środowiska przekazuje ministrowi właściwemu do spraw klimatu informacje o przekazaniu tych danych do Komisji Europejskiej.</p>	<p>Ponadto przepis zobowiązuje GIOŚ do przekazania we wskazanym terminie Komisji Europejskiej zaktualizowanych arkuszy sprawozdawczych, o których mowa w art. 117b ust. 1, oraz danych ze strategicznych map hałasu, o czym jest zobowiązany poinformować ministra właściwego do spraw klimatu.</p>
<p>Art. 118b. 1. Rada powiatu może, w drodze uchwały, wyznaczyć obszary ciche w aglomeracji lub obszary ciche poza aglomeracją, uwzględniając szczególnie potrzeby ochrony przed hałasem tych obszarów i podając wymagania zapewniające utrzymanie poziomu hałasu co najmniej na istniejącym poziomie.</p> <ol style="list-style-type: none"> 2. Projekt uchwały, o której mowa w ust. 1, podlega uzgodnieniu z właściwym miejscowo wójtem, burmistrzem lub prezydentem miasta w terminie 30 dni; niezajęcie przez organ stanowiska w tym terminie uznaje się za brak zastrzeżeń do projektu uchwały. 3. Starosta przy opracowywaniu projektu uchwały, o której mowa w ust. 1, zapewnia udział społeczeństwa na zasadach i w trybie określonych w ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o 	<p>Art. 118b określa zasady wyznaczania w drodze uchwały obszarów cichych w aglomeracji lub poza aglomeracją oraz przewiduje zasadę uzgadniania i udziału społeczeństwa w opracowywaniu projektu takiej uchwały.</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.</p>	
<p>Art. 118c. Wielkość emisji hałasu wyznacza się i ocenia na podstawie pomiarów poziomu hałasu w środowisku.</p>	<p>Wskazano podstawę wyznaczania i oceny wielkości emisji hałasu.</p>
<p>Art. 119a. 1. Na podstawie strategicznych map hałasu marszałek województwa opracowuje dla obszaru województwa projekt uchwały w sprawie programu ochrony środowiska przed hałasem.</p> <p>2. Marszałek województwa sporządza wraz z projektem uchwały streszczenie programu ochrony środowiska przed hałasem zawierające dane o programie niezbędne do przekazania Komisji Europejskiej, na formularzu udostępnionym w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska.</p> <p>3. W programie ochrony środowiska przed hałasem wskazuje się działania ograniczające poziom hałasu w środowisku przedstawiony na strategicznych mapach hałasu:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zrealizowane, 2) planowane do realizacji w ciągu pięciu lat oraz 3) planowane do realizacji długoterminowej <p>- z uwzględnieniem liczby mieszkańców na terenie objętym programem oraz efektywności ekologicznej i ekonomicznej działań programu.</p> <p>4. Program ochrony środowiska przed hałasem jest sporządzany w formie pisemnej i składa się z następujących części:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wstępu zawierającego informacje ogólne o tym programie; 2) uzasadnienia zakresu zagadnień objętych tym programem, w tym: <ol style="list-style-type: none"> a) danych i wniosków wynikających ze sporządzonych strategicznych map hałasu, b) oceny realizacji poprzedniego programu, o ile został sporządzony, c) analizy materiałów, dokumentów i publikacji wykorzystanych do opracowania programu; 	<p>W art. 119a uregulowano instytucję programu ochrony środowiska przed hałasem oraz jego aktualizacji - procedurę przyjmowania oraz zakres i treść.</p> <p>Szczegółowy zakres programu ochrony środowiska przed hałasem oraz sposób ustalania harmonogramu planowanych działań ograniczających poziom hałasu w środowisku został uregulowany w rozporządzeniu Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 26 lipca 2021 r. w sprawie programu ochrony środowiska przed hałasem (Dz. U. poz. 1409).</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>3) opisu działań w zakresie ograniczenia poziomu hałasu w środowisku, w tym harmonogramu ich realizacji, oraz obowiązków i ograniczeń wynikających z realizacji tego programu;</p> <p>4) streszczenia tego programu sporządzonego w języku niespecjalistycznym.</p> <p>5. Marszałek województwa przy opracowywaniu programu ochrony środowiska przed hałasem zapewnia udział społeczeństwa na zasadach i w trybie określonych w ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.</p> <p>6. Marszałek województwa przedstawia projekt uchwały do zaopiniowania:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) prezydentom miast o liczbie mieszkańców większej niż 100 tysięcy; 2) zarządzającym głównymi drogami; 3) zarządzającym głównymi liniami kolejowymi lub liniami kolejowymi innymi niż główne linie kolejowe położonymi na terenie miasta o liczbie mieszkańców większej niż 100 tysięcy; 4) zarządzającym głównymi lotniskami lub lotniskami, które zasięgiem emisji hałasu oddziałują na miasto o liczbie mieszkańców większej niż 100 tysięcy; 5) Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska - w zakresie zgodności programu ochrony środowiska przed hałasem ze strategicznymi mapami hałasu. <p>7. Podmioty i organy, o których mowa w ust. 6, przedstawiają opinię o projekcie w terminie 30 dni od dnia otrzymania projektu uchwały.</p> <p>8. Niewydanie opinii w terminie, o którym mowa w ust. 7, oznacza akceptację projektu uchwały.</p> <p>9. Program ochrony środowiska przed hałasem jest uchwalany przez sejmik województwa co 5 lat, w terminie do dnia 18 lipca.</p> <p>10. Programy ochrony środowiska przed hałasem mogą być aktualizowane przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 9.</p>	

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>11. Do aktualizacji programów ochrony środowiska przed hałasem stosuje się odpowiednio przepisy ust. 1-9, przepisy wydane na podstawie ust. 12 oraz przepis art. 120 ust. 3, z tym że streszczenia, o którym mowa w ust. 2, nie sporządza się.</p> <p>12. Minister właściwy do spraw klimatu określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres programu ochrony środowiska przed hałasem oraz sposób ustalania harmonogramu planowanych działań ograniczających poziom hałasu w środowisku, kierując się koniecznością zapewnienia skuteczności działań w dziedzinie zarządzania hałasem.</p>	
<p>Art. 120 [...]</p> <p>3. Marszałek województwa nie później niż w terminie 14 dni od dnia uchwalenia programu ochrony środowiska przed hałasem przekazuje:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wojewódzkim inspektorom ochrony środowiska, 2) podmiotom i organom, o których mowa w art. 119a ust. 6, 3) ministrowi właściwemu do spraw klimatu <p>- informację o uchwaleniu przez sejmik województwa programu ochrony środowiska przed hałasem.</p> <p>4. Wraz z informacją, o której mowa w ust. 3, marszałek województwa przekazuje Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska, na formularzu udostępnionym w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska, streszczenie, o którym mowa w art. 119a ust. 2.</p> <p>5. Główny Inspektor Ochrony Środowiska w terminie 30 dni od dnia upływu terminu, o którym mowa w ust. 3, powiadamia właściwego wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska o nieprzekazaniu przez marszałka województwa informacji, o której mowa w ust. 3, i streszczenia, o którym mowa w art. 119a ust. 2.</p> <p>6. Główny Inspektor Ochrony Środowiska przekazuje Komisji Europejskiej streszczenie, o którym mowa w art. 119a ust. 2, w terminie 6 miesięcy od dnia upływu terminu na uchwalenie programów ochrony środowiska</p>	<p>W przepisie uregulowano zasady przekazywania informacji o uchwaleniu programu ochrony środowiska przed hałasem oraz jego streszczenia.</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>przed hałasem i informuje o tym ministra właściwego do spraw klimatu w terminie 7 dni od dnia przekazania Komisji Europejskiej tego streszczenia.</p>	
<p>Art. 120a. 1. Główny Inspektor Ochrony Środowiska prowadzi rejestr zawierający informacje o stanie akustycznym środowiska, na podstawie pomiarów, badań i analiz wykonywanych w ramach państwowego monitoringu środowiska.</p> <p>2. Minister właściwy do spraw klimatu określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe wymagania dotyczące rejestru, o którym mowa w ust. 1, w tym:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) rodzaje wyników pomiarów, badań i analiz podlegających rejestracji, 2) układ rejestru, 3) formę rejestracji wyników pomiarów, badań i analiz <p>- kierując się potrzebą dostarczenia wyczerpujących informacji o stanie akustycznym środowiska.</p> <p>[...]</p>	<p>W art. 120a ustanowiono rejestr zawierający informacje o stanie akustycznym środowiska oraz wskazano pochodzenie tych danych.</p> <p>Szczegółowe wymagania dotyczące rejestru zostały określone w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 25 kwietnia 2008 r. w <i>sprawie szczegółowych wymagań dotyczących rejestru zawierającego informacje o stanie akustycznym środowiska</i> (Dz. U. Nr 82, poz. 500).</p>
<p>Art. 129. 1. Jeżeli w związku z ograniczeniem sposobu korzystania z nieruchomości korzystanie z niej lub z jej części w dotychczasowy sposób lub zgodny z dotychczasowym przeznaczeniem stało się niemożliwe lub istotnie ograniczone, właściciel nieruchomości może żądać wykupienia nieruchomości lub jej części.</p> <p>2. W związku z ograniczeniem sposobu korzystania z nieruchomości jej właściciel może żądać odszkodowania za poniesioną szkodę; szkoda obejmuje również zmniejszenie wartości nieruchomości.</p> <p>3. Roszczenie, o którym mowa w ust. 1 i 2, przysługuje również użytkownikowi wieczystemu nieruchomości, a roszczenie, o którym mowa w ust. 2, także osobie, której przysługuje prawo rzeczowe do nieruchomości.</p> <p>4. Z roszczeniem, o którym mowa w ust. 1-3, można wystąpić w okresie 3 lat od dnia wejścia w życie rozporządzenia lub aktu prawa miejscowego powodującego ograniczenie sposobu korzystania z nieruchomości.</p> <p>5. W sprawach, o których mowa w ust. 1-4, nie stosuje się przepisów ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, dotyczących roszczeń z tytułu ograniczenia sposobu korzystania z nieruchomości.</p>	<p>Przepis wskazuje możliwe roszczenia wynikające z ograniczenia sposobu korzystania z nieruchomości. Szkodą podlegającą naprawieniu (ust. 2) może być np. obniżenie wartości nieruchomości wynikające z faktu, że właściciel nieruchomości będzie musiał znosić dopuszczalne na tym obszarze imisje (np. hałas). Hałas również może być powodem niemożności korzystania z nieruchomości w sposób, o którym mowa w ust. 1.</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>Art. 130. 1. Ograniczenie sposobu korzystania z nieruchomości w związku z ochroną zasobów środowiska może nastąpić przez:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) poddanie ochronie obszarów lub obiektów na podstawie przepisów ustawy o ochronie przyrody; 2) (uchylony); 3) wyznaczenie obszarów cichych w aglomeracji oraz obszarów cichych poza aglomeracją. <p>2. Przepis ust. 1 nie wyklucza możliwości ograniczenia sposobu korzystania z nieruchomości w celu ochrony zasobów środowiska na podstawie przepisów ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.</p>	<p>W przepisie wskazano sposoby ograniczenia sposobu korzystania z nieruchomości w związku z ochroną zasobów środowiska. Wyznaczanie obszarów cichych służy ochronie przed hałasem.</p>
<p>Art. 135. 1. Jeżeli z przeglądu ekologicznego albo z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wymaganej przepisami ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, albo z analizy porealizacyjnej wynika, że mimo zastosowania dostępnych rozwiązań technicznych, technologicznych i organizacyjnych nie mogą być dotrzymane standardy jakości środowiska poza terenem zakładu lub innego obiektu, to dla oczyszczalni ścieków, składowiska odpadów komunalnych, kompostowni, trasy komunikacyjnej, lotniska, linii i stacji elektroenergetycznej, obiektów sieci gazowej oraz instalacji radiokomunikacyjnej, radionawigacyjnej i radiolokacyjnej tworzy się obszar ograniczonego użytkowania.</p> <p>2. Obszar ograniczonego użytkowania dla przedsięwzięcia mogącego zawsze znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, lub dla zakładów, lub innych obiektów, gdzie jest eksploatowana instalacja, która jest kwalifikowana jako takie przedsięwzięcie, tworzy sejmik województwa, w drodze uchwały.</p> <p>3. Obszar ograniczonego użytkowania dla zakładów lub innych obiektów, niewymienionych w ust. 2, tworzy rada powiatu w drodze uchwały.</p> <p>3a. Organy, o których mowa w ust. 2 i 3, tworząc obszar ograniczonego użytkowania, określają granice obszaru, ograniczenia w zakresie przeznaczenia terenu, wymagania techniczne dotyczące budynków oraz sposób</p>	<p>Przepis określa przesłanki utworzenia obszarów ograniczonego użytkowania, organy właściwe, formę i treść uchwały. Taki obszar ustanawia się w szczególności jeżeli nie mogą być dotrzymane standardy jakości środowiska poza terenem zakładu lub innego obiektu (czego przyczyną może być emisja hałasu). W kwestii standardów jakości środowiska zob. art. 83 i nast.</p> <p>W ust. 6 przewidziano regulację szczególną dotyczącą tworzenia obszaru ograniczonego użytkowania w przypadku wskazanych instalacji, które nie mogą dotrzymać dopuszczalnych poziomów hałasu, pomimo zastosowania najlepszych dostępnych technik.</p> <p>W odniesieniu do pozwoleń zintegrowanych zob. art. 201 i następane.</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>korzystania z terenów wynikające z postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko lub analizy porealizacyjnej albo przeglądu ekologicznego.</p> <p>3b. Obszar ograniczonego użytkowania tworzy się na podstawie poświadczonyj przez właściwy organ kopii mapy ewidencyjnej z zaznaczonym przebiegiem granic obszaru, na którym konieczne jest utworzenie tego obszaru.</p> <p>4. Jeżeli obowiązek utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania wynika z postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko, przed utworzeniem tego obszaru nie wydaje się pozwolenia na użytkowanie obiektu budowlanego oraz nie rozpoczyna się jego użytkowania, gdy pozwolenie na użytkowanie nie jest wymagane, z zastrzeżeniem ust. 5. Obowiązek utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania dla określonego zakładu lub innego obiektu stwierdza się w pozwoleniu na budowę.</p> <p>5. Jeżeli obowiązek utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania wynika z postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko, dla przedsięwzięcia polegającego na budowie lub przebudowie drogi, linii kolejowej, lotniska użytku publicznego lub obiektów sieci gazowej, obszar ograniczonego użytkowania wyznacza się na podstawie analizy porealizacyjnej.</p> <p>[...]</p> <p>6. Obszar ograniczonego użytkowania tworzy się także dla instalacji wymagających pozwolenia zintegrowanego, innych niż wymienione w ust. 1, dla których pozwolenie na budowę zostało wydane przed dniem 1 października 2001 r., a których użytkowanie rozpoczęło się nie później niż do dnia 30 czerwca 2003 r., jeżeli, pomimo zastosowania najlepszych dostępnych technik, nie mogą być dotrzymane dopuszczalne poziomy hałasu poza terenem zakładu.</p>	
<p>Art. 136. 1. W razie ograniczenia sposobu korzystania ze środowiska w wyniku ustanowienia obszaru ograniczonego użytkowania właściwymi w sprawach spornych dotyczących wysokości odszkodowania lub wykupu nieruchomości są sądy powszechne.</p> <p>2. Obowiązany do wypłaty odszkodowania lub wykupu nieruchomości jest ten, którego działalność spowodowała wprowadzenie ograniczeń w związku z ustanowieniem obszaru ograniczonego użytkowania.</p>	<p>W art. 136 wskazano sądy właściwe w sprawach spornych w przypadku ograniczenia sposobu korzystania ze środowiska (co należy uznać za błędny zapis, ponieważ w istocie chodzi tutaj o korzystanie z nieruchomości – zarówno terenu, jak i budynku) w wyniku ustanowienia obszaru ograniczonego użytkowania oraz podmiot</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>3. W razie określenia na obszarze ograniczonego użytkowania wymagań technicznych dotyczących budynków szkodą, o której mowa w art. 129 ust. 2, są także koszty poniesione w celu wypełnienia tych wymagań przez istniejące budynki, nawet w przypadku braku obowiązku podjęcia działań w tym zakresie.</p>	<p>obowiązany do wypłaty odszkodowania lub wykupu nieruchomości.</p>
<p>Art. 136a. 1. Na obszarach określonych w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego jako tereny przeznaczone do działalności produkcyjnej, składowania oraz magazynowania i równocześnie użytkowanych zgodnie z przeznaczeniem może być utworzona strefa przemysłowa.</p> <p>2. W granicach strefy przemysłowej jest dozwolone, z zastrzeżeniem art. 136d ust. 3, przekraczanie standardów jakości środowiska w zakresie dopuszczalnych poziomów substancji w powietrzu i dopuszczalnych poziomów hałasu oraz wartości odniesienia, o których mowa w art. 222, jeżeli nie zagraża to życiu lub zdrowiu ludzi, w szczególności nie narusza wymagań norm bezpieczeństwa i higieny pracy.</p> <p>3. Strefę przemysłową tworzy się, jeżeli, mimo zastosowania dostępnych rozwiązań technicznych, technologicznych i organizacyjnych, nie mogą być dotrzymane standardy jakości środowiska oraz wartości odniesienia, o których mowa w art. 222, poza terenem zakładu lub innego obiektu.</p>	<p>W przepisie uregulowano instytucję strefy przemysłowej – gdzie i kiedy można ją utworzyć, na jakich zasadach mogą być w niej przekraczane standardy jakości środowiska (m.in. dopuszczalne poziomy hałasu).</p>
<p>Art. 136b. 1. Objęcie nieruchomości granicami strefy przemysłowej wymaga pisemnej zgody władającego powierzchnią ziemi.</p> <p>2. Zgoda, o której mowa w ust. 1, wyłącza roszczenia o odszkodowanie lub o wykup nieruchomości, o których mowa w art. 129 ust. 1-3, w związku z ograniczeniem sposobu korzystania z nieruchomości w zakresie wynikającym z utworzenia strefy przemysłowej.</p> <p>3. Przepisu ust. 2 nie stosuje się do szkody powstałej w związku:</p> <p>1) z wydaniem rozporządzenia o utworzeniu strefy przemysłowej, którego przepisy są w istotnym zakresie niezgodne z propozycjami, o których mowa w art. 136c ust. 2 pkt 5;</p> <p>2) ze zmianą rozporządzenia o utworzeniu strefy przemysłowej.</p>	<p>Przepis wprowadza wymaganie uzyskania pisemnej zgody władającego powierzchnią ziemi na objęcie nieruchomości granicami strefy przemysłowej oraz określa konsekwencje tej zgody dla roszczeń odszkodowawczych.</p> <p>Związek strefy przemysłowej z hałasem określa art. 136a.</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>3. Przepisu ust. 2 nie stosuje się do szkody powstałej w związku:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) z wydaniem rozporządzenia o utworzeniu strefy przemysłowej, którego przepisy są w istotnym zakresie niezgodne z propozycjami, o których mowa w art. 136c ust. 2 pkt 5; 2) ze zmianą rozporządzenia o utworzeniu strefy przemysłowej. <p><i>Brzmienie ust. 3 nadane ustawą z dnia 9 czerwca 2022 r. o zmianie ustawy – Prawo ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1260)</i></p>	
<p>Art. 136c. 1. Strefa przemysłowa jest tworzona, na wniosek władającego powierzchnią ziemi, na terenach, które mają być objęte strefą przemysłową.</p> <p>2. Wniosek o utworzenie strefy przemysłowej powinien zawierać:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) uzasadnienie potrzeby utworzenia strefy przemysłowej, w którym jest wykazane, że są spełnione warunki, o których mowa w art. 136a ust. 3; 2) uzasadnienie możliwości utworzenia strefy przemysłowej, w którym jest wykazane, że nie zagraża to życiu lub zdrowiu ludzi, a w szczególności nie narusza wymagań norm bezpieczeństwa i higieny pracy; 3) projekt granic strefy przemysłowej i plan sytuacyjny obszaru tej strefy; 4) przegląd ekologiczny instalacji eksploatowanych w granicach proponowanej strefy przemysłowej w zakresie, o którym mowa w art. 238 pkt 1-3, 6 i 7; 5) propozycje dotyczące funkcjonowania strefy przemysłowej istotne z punktu widzenia wydania rozporządzenia o ustanowieniu strefy przemysłowej w zakresie, o którym mowa w art. 136d ust. 2 pkt 2 i ust. 3. 5) propozycje dotyczące funkcjonowania strefy przemysłowej istotne z punktu widzenia podjęcia uchwały o utworzeniu strefy przemysłowej w zakresie, o którym mowa w art. 136d ust. 3 pkt 2 i ust. 4. <p>3. Do wniosku dołącza się:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wypis i wyrys z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego; 	<p>Przepis określa zawartość wniosku o utworzenie strefy przemysłowej.</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>2) pisemną zgodę wszystkich władających powierzchnią ziemi na obszarze proponowanej strefy przemysłowej na objęcie ich nieruchomości strefą przemysłową;</p> <p>3) kopię mapy zasadniczej proponowanej strefy przemysłowej określającej granice działek ewidencyjnych, budynki, sieć uzbrojenia terenu i ulice.</p> <p><i>Brzmienie ust. 2 pkt 5 nadane ustawą z dnia 9 czerwca 2022 r. o zmianie ustawy – Prawo ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1260)</i></p>	
<p>Art. 136d. 1. Strefę przemysłową tworzy, w drodze uchwały, sejmik województwa.</p> <p>2. Projekt uchwały, o której mowa w ust. 1, podlega uzgodnieniu z państwowym wojewódzkim inspektorem sanitarnym oraz regionalnym dyrektorem ochrony środowiska.</p> <p>3. Uchwała o utworzeniu strefy przemysłowej określa:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) granice i obszar strefy przemysłowej; 2) rodzaje działalności, których prowadzenie jest dopuszczalne na terenie strefy przemysłowej z uwagi na możliwość występowania przekroczeń standardów jakości środowiska lub przekroczeń wartości odniesienia, o których mowa w art. 222. <p>4. Uchwała o utworzeniu strefy przemysłowej może określać:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) niektóre standardy jakości środowiska lub wartości odniesienia, o których mowa w art. 222, których przekraczanie na terenie strefy przemysłowej jest dozwolone; 2) warunki prowadzenia działalności na terenie strefy przemysłowej istotne z punktu widzenia nieprzekraczania standardów jakości środowiska lub wartości odniesienia, o których mowa w art. 222, poza jej terenem oraz z uwagi na ochronę życia lub zdrowia ludzi, w szczególności wymagań norm bezpieczeństwa i higieny pracy. 	<p>Na treść uchwały składają się m.in. rodzaje działalności, których prowadzenie jest dopuszczalne na terenie strefy przemysłowej z uwagi na możliwość występowania przekroczeń standardów jakości środowiska oraz mogą zostać uwzględnione niektóre standardy jakości środowiska, których przekraczanie na terenie strefy przemysłowej jest dozwolone.</p>
<p>Art. 137. Przeciwdziałanie zanieczyszczeniom polega na zapobieganiu lub ograniczaniu wprowadzania do środowiska substancji lub energii.</p>	<p>Przepis wskazuje sposoby przeciwdziałania zanieczyszczeniom (za które zgodnie z definicją z art. 3 pkt 49 rozumie się również szkodliwą emisję).</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>Art. 138. 1. Eksploatacja instalacji oraz urządzenia zgodnie z wymaganiami ochrony środowiska jest, z zastrzeżeniem art. 139, obowiązkiem ich właściciela, chyba że wykaże on, iż władającym instalacją lub urządzeniem jest na podstawie tytułu prawnego inny podmiot. [...]</p>	<p>Przepis wskazuje podmioty odpowiedzialne za przestrzeganie wymagań ochrony środowiska, w tym wymagań zw. z ochroną środowiska przed hałasem, w zw. z eksploatacją instalacji lub urządzeń.</p>
<p>Art. 139. Przestrzeganie wymagań ochrony środowiska związanych z eksploatacją dróg, linii kolejowych, linii tramwajowych, lotnisk oraz portów zapewniają zarządzający tymi obiektami.</p>	<p>Przepis wskazuje podmioty odpowiedzialne za przestrzeganie wymagań ochrony środowiska związanych z eksploatacją dróg, linii kolejowych, linii tramwajowych, lotnisk oraz portów.</p>
<p>Art. 140. 1. Podmiot korzystający ze środowiska jest obowiązany zapewnić przestrzeganie wymagań ochrony środowiska, w szczególności przez:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) odpowiednią organizację pracy; 2) powierzanie funkcji związanych z zapewnieniem ochrony środowiska osobom posiadającym odpowiednie kwalifikacje zawodowe; 3) zapoznanie pracowników, których zakres czynności wiąże się z kwestiami ochrony środowiska, z wymaganiami w tym zakresie, gdy nie jest konieczne odpowiednie przygotowanie zawodowe w tym zakresie; 4) podejmowanie działań w celu wyeliminowania lub ograniczenia szkód w środowisku wynikających z nieprzestrzegania wymagań ochrony środowiska przez pracowników, a także podejmowania właściwych środków w celu wyeliminowania takich przypadków w przyszłości. <p>2. Pracownicy są obowiązani postępować w sposób zapewniający ochronę środowiska.</p> <p>3. Minister właściwy do spraw klimatu może określić, w drodze rozporządzenia, rodzaje czynności, instalacje lub urządzenia, których wykonywanie lub obsługa wymaga szczególnych kwalifikacji ze względu na możliwe skutki tych działań dla środowiska.</p> <p>4. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 3, zostaną ustalone:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) odrębne listy rodzajów czynności, instalacji i urządzeń; 	<p>Przepis określa zakres obowiązku przestrzegania wymagań ochrony środowiska.</p> <p>Rodzaje czynności, instalacje lub urządzenia (w tym odrębne listy rodzajów czynności, instalacji i urządzeń), których wykonywanie lub obsługa wymaga szczególnych kwalifikacji ze względu na możliwe skutki tych działań dla środowiska, oraz wymagania dotyczące osób odpowiedzialnych za wykonywanie określonych czynności powinny zostać określone w rozporządzeniu ministra właściwego do spraw klimatu, jednak takie rozporządzenie nie zostało wydane.</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>2) wymagania dotyczące osób odpowiedzialnych za wykonywanie określonych czynności w zakresie:</p> <ol style="list-style-type: none"> a) kwalifikacji zawodowych, b) przeszkolenia pracowników. 	
<p>Art. 141. 1. [..].</p> <p>2. Oddziaływanie instalacji lub urządzenia nie powinno powodować pogorszenia stanu środowiska w znacznych rozmiarach lub zagrożenia życia lub zdrowia ludzi.</p>	<p>Przepis zakazuje oddziaływania instalacji lub urządzenia na środowisko o określonym skutku (w szczególności hałas może zagrażać zdrowiu ludzi).</p>
<p>Art. 142. 1. Wielkość emisji z instalacji lub urządzenia w warunkach odbiegających od normalnych powinna wynikać z uzasadnionych potrzeb technicznych i nie może występować dłużej niż jest to konieczne.</p> <p>2. Warunkami odbiegającymi od normalnych są w szczególności okres rozruchu, awarii i likwidacji instalacji lub urządzenia.</p>	<p>Art. 142 stanowi przepis szczególny do art. 141 i dotyczy warunków odbiegających od normalnych w odniesieniu do wielkości emisji z instalacji lub urządzenia.</p>
<p>Art. 143. Technologia stosowana w nowo uruchamianych lub zmienianych w sposób istotny instalacjach i urządzeniach powinna spełniać wymagania, przy których określaniu uwzględnia się w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) stosowanie substancji o małym potencjale zagrożeń; 2) efektywne wytwarzanie oraz wykorzystanie energii; 3) zapewnienie racjonalnego zużycia wody i innych surowców oraz materiałów i paliw; 4) stosowanie technologii bezodpadowych i małodopadowych oraz możliwość odzysku powstających odpadów; 5) rodzaj, zasięg oraz wielkość emisji; 6) wykorzystywanie porównywalnych procesów i metod, które zostały skutecznie zastosowane w skali przemysłowej; 7) (uchylony); 8) postęp naukowo-techniczny. 	<p>Przepis wskazuje co należy uwzględnić przy określaniu wymagań dla technologii stosowanych w nowo uruchamianych lub zmienianych w sposób istotny instalacjach i urządzeniach (m.in. rodzaj, zasięg oraz wielkość emisji).</p>
<p>Art. 144. 1. Eksploatacja instalacji nie powinna powodować przekroczenia standardów jakości środowiska.</p>	<p>Przepis art. 144 zawiera ogólną zasadę zakazującą przekraczania standardów jakości środowiska w związku z eksploatacją instalacji oraz przypadki szczególne</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>2. Eksploatacja instalacji powodująca wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza, emisję hałasu oraz wytwarzanie pól elektromagnetycznych nie powinna, z zastrzeżeniem ust. 3, powodować przekroczenia standardów jakości środowiska poza terenem, do którego prowadzący instalację ma tytuł prawny.</p> <p>3. Jeżeli w związku z funkcjonowaniem instalacji utworzono obszar ograniczonego użytkowania, eksploatacja instalacji nie powinna powodować przekroczenia standardów jakości środowiska poza tym obszarem.</p> <p>3a. Jeżeli utworzono strefę przemysłową, eksploatacja instalacji na jej obszarze nie powinna powodować przekroczenia standardów jakości środowiska oraz wartości odniesienia poza granicami strefy przemysłowej.</p> <p>3b. W przypadku, o którym mowa w art. 135 ust. 6, przepis ust. 3 stosuje się jedynie w odniesieniu do przekroczenia standardów ochrony środowiska powodowanego przez emisję hałasu.</p> <p>3c. W razie realizacji nowych przedsięwzięć na terenie zakładu, dla którego utworzono obszar ograniczonego użytkowania, o którym mowa w art. 135 ust. 6, przewidywane oddziaływanie na środowisko w zakresie emitowania hałasu do środowiska ocenia się z uwzględnieniem istniejącego obszaru ograniczonego użytkowania.</p> <p>4. Zastosowanie technologii spełniającej wymagania, o których mowa w art. 143, a także dotrzymanie standardów emisyjnych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 146 ust. 3 oraz w przepisach odrębnych, nie zwalnia z obowiązku zachowania standardów jakości środowiska.</p>	<p>wskazujące w jakich okolicznościach (na jakich obszarach) i w jaki sposób te przekroczenia mogą mieć miejsce – również w odniesieniu do emisji hałasu.</p>
<p>Art. 147. 1. Prowadzący instalację oraz użytkownik urządzenia są obowiązani do okresowych pomiarów wielkości emisji.</p> <p>2. Prowadzący instalację oraz użytkownik urządzenia są obowiązani do ciągłych pomiarów wielkości emisji w razie wprowadzania do środowiska znacznych ilości substancji lub energii.</p> <p>[...]</p> <p>3. Zakres obowiązku prowadzenia pomiarów, o których mowa w ust. 1 i 2, może być związany z parametrami charakteryzującymi wydajność lub moc instalacji albo urządzenia.</p>	<p>Przepis zobowiązuje prowadzącego instalację oraz użytkownika urządzenia do okresowych lub ciągłych i wstępnych pomiarów wielkości emisji (czyli m.in. hałasu). Ponadto w odniesieniu do emisji hałasu obowiązek ciągłego pomiaru wielkości emisji będzie wynikał z faktu wprowadzania do środowiska znacznych ilości energii. Przepis zawiera również obowiązek prowadzącego instalację oraz użytkownika urządzenia do</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>[...]</p> <p>4. Prowadzący instalację nowo zbudowaną lub zmienioną w istotny sposób, z której emisja wymaga pozwolenia, jest obowiązany do przeprowadzenia wstępnych pomiarów wielkości emisji z tej instalacji.</p> <p>[...]</p> <p>6. Prowadzący instalację oraz użytkownik urządzenia są obowiązani do ewidencjonowania wyników przeprowadzonych pomiarów oraz ich przechowywania przez 5 lat od zakończenia roku kalendarzowego, którego dotyczą.</p>	<p>ewidencjonowania wyników przeprowadzonych pomiarów oraz ich przechowywania w określonym czasie.</p>
<p>Art. 147a. 1. Prowadzący instalację oraz użytkownik urządzenia są obowiązani zapewnić wykonanie pomiarów wielkości emisji lub innych warunków korzystania ze środowiska, w tym pobieranie próbek przez:</p> <p>1) akredytowane laboratorium w rozumieniu ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. z 2021 r. poz. 1344) lub</p> <p>[...]</p> <p>- w zakresie badań, do których wykonywania są obowiązani.</p> <p>1a. Prowadzący instalację oraz użytkownik urządzenia, posiadający certyfikat systemu zarządzania jakością, mogą wykonywać pomiary wielkości emisji lub innych warunków korzystania ze środowiska, do których wykonania są obowiązani, w tym pobieranie próbek, we własnym laboratorium, pod warunkiem że laboratorium to jest również objęte systemem zarządzania jakością lub jest zapewniony automatyczny pobór prób przy użyciu próbobierni objętej nadzorem metrologicznym.</p> <p>[...]</p> <p>2. Jeżeli prowadzący instalację jest obowiązany do prowadzenia ciągłych pomiarów wielkości emisji, powinien zapewnić możliwość automatycznego ciągłego zapisu wyników przez przyrząd pomiarowy.</p>	<p>Przepis wskazuje jednostki, które powinny wykonywać pomiary wielkości emisji, o których mowa w art. 147, oraz wyjątek od tej zasady.</p> <p>Przywołaną, w kontekście akredytowanych laboratoriów, w ust. 1 pkt 1 ustawę o systemie oceny zgodności stosuje się do wyrobu urządzeń używanych na zewnątrz pomieszczeń w zakresie emisji hałasu do środowiska.</p>
<p>Art. 148. 1. Minister właściwy do spraw klimatu określi, w drodze rozporządzenia, wymagania w zakresie prowadzenia pomiarów wielkości emisji, o których mowa w art. 147 ust. 1 i 2, mając na uwadze potrzebę</p>	<p>Przepis zawiera upoważnienie do wydania rozporządzenia w sprawie wymagań w zakresie prowadzenia pomiarów wielkości emisji, o których mowa w art. 147.</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>zapewnienia systematycznej kontroli wielkości emisji z niektórych instalacji, źródeł spalania paliw oraz urządzeń spalania lub współspalania odpadów.</p> <p>2. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1, zostaną ustalone:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) przypadki, w których są wymagane ciągłe pomiary emisji z instalacji, źródła spalania paliw albo z urządzenia spalania lub współspalania odpadów; 2) przypadki, w których są wymagane okresowe pomiary emisji z instalacji, źródła spalania paliw albo z urządzenia spalania lub współspalania odpadów, oraz częstotliwości prowadzenia tych pomiarów; 3) zakres wykonywania niektórych pomiarów; 4) referencyjne metodyki wykonywania pomiarów; 5) sposób ewidencjonowania przeprowadzonych pomiarów. <p>3. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1, zostanie zawarte wymaganie prowadzenia pomiarów w zależności odpowiednio od:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) rodzaju instalacji albo urządzenia; 2) nominalnej wielkości emisji z instalacji albo urządzenia; 3) parametrów charakteryzujących wydajność lub moc instalacji albo urządzenia. <p>4. Jeżeli obowiązek prowadzenia pomiarów nie wynika z nominalnej wielkości emisji, rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, określa substancje albo energie, których pomiar jest obowiązkowy.</p> <p>5. Wymagań dotyczących okresowych pomiarów emisji nie ustanawia się, gdy są one określone w przepisach odrębnych.</p>	<p>Rozporządzenie Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 7 września 2021 r. w sprawie wymagań w zakresie prowadzenia pomiarów wielkości emisji (Dz. U. poz. 1710).</p> <p>§ 8. 1. Okresowe pomiary hałasu w środowisku, który jest wyrażony wskaźnikami hałasu mającymi zastosowanie do ustalania i kontroli warunków korzystania ze środowiska (L_{AeqD} i L_{AeqN}), prowadzi się dla zakładu, na którego terenie są eksploatowane instalacje lub urządzenia emitujące hałas, dla którego została wydana decyzja o dopuszczalnym poziomie hałasu.</p> <p>2. Okresowe pomiary hałasu w środowisku, który jest wyrażony wskaźnikami hałasu mającymi zastosowanie do ustalania i kontroli warunków korzystania ze środowiska (L_{AeqD} i L_{AeqN}), prowadzi się dla instalacji, dla której zostało wydane pozwolenie zintegrowane.</p> <p>3. Okresowe pomiary hałasu w środowisku, w tym hałasu impulsowego, prowadzi się raz na dwa lata, licząc od daty, w której decyzja o dopuszczalnym poziomie hałasu lub pozwolenie zintegrowane stały się ostateczne, z uwzględnieniem specyfiki pracy źródeł hałasu. W przypadku źródeł hałasu pracujących sezonowo pomiary hałasu przeprowadza się w tym okresie.</p> <p>[...]</p> <p>§ 9. 1. Zakres oraz metodyki referencyjne wykonywania:</p> <p>[...]</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
	<p>2. Metodyka referencyjna wykonywania okresowych pomiarów hałasu w środowisku, o których mowa w § 8, pochodzącego z instalacji lub urządzeń, z wyjątkiem hałasu impulsowego, jest określona w załączniku nr 7 do rozporządzenia.</p> <p>3. Metodyka referencyjna wykonywania okresowych pomiarów hałasu impulsowego w środowisku, o których mowa w § 8, pochodzącego z instalacji lub urządzeń, jest określona w załączniku nr 8 do rozporządzenia.</p>
<p>Art. 149. 1. Wyniki pomiarów, o których mowa w art. 147 ust. 1, 2 i 4, prowadzący instalację i użytkownik urządzenia przedstawiają organowi ochrony środowiska oraz wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska, jeżeli pomiary te mają szczególne znaczenie ze względu na potrzebę zapewnienia systematycznej kontroli wielkości emisji lub innych warunków korzystania ze środowiska.</p> <p>2. Minister właściwy do spraw klimatu określi, w drodze rozporządzenia:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) rodzaje wyników pomiarów prowadzonych w związku z eksploatacją instalacji lub urządzenia, które ze względu na szczególne znaczenie dla zapewnienia systematycznej kontroli wielkości emisji lub innych warunków korzystania ze środowiska przekazuje się właściwym organom ochrony środowiska oraz wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska, 2) terminy i sposób prezentacji danych, o których mowa w pkt 1 <ul style="list-style-type: none"> - kierując się potrzebą zapewnienia systematycznej kontroli wielkości emisji lub innych warunków korzystania ze środowiska. <p>3. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 2, zostaną ustalone:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) przypadki, w których wymagane jest przedkładanie wyników pomiarów z uwagi na: <ol style="list-style-type: none"> a) rodzaj instalacji lub urządzenia, b) nominalną wielkość emisji, c) parametry charakteryzujące wydajność lub moc instalacji lub urządzenia; 	<p>Przepis nakłada na prowadzących instalacje i użytkowników urządzeń obowiązek przedstawienia organom ochrony środowiska i wojewódzkim inspektorom ochrony środowiska wyników pomiarów, jeżeli pomiary mają szczególne znaczenie ze względu na potrzebę zapewnienia systematycznej kontroli wielkości emisji lub innych warunków korzystania ze środowiska.</p> <p>Na podstawie tego przepisu zostało wydane rozporządzenie Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 15 grudnia 2020 r. w sprawie rodzajów wyników pomiarów prowadzonych w związku z eksploatacją instalacji lub urządzenia i innych danych zbieranych w wyniku monitorowania procesów technologicznych oraz terminów i sposobów prezentacji (Dz. U. poz. 2405).</p> <p>„§ 5.1. Układ przekazywanych wyników okresowych pomiarów emisji substancji do powietrza oraz inne dane, które należy przekazywać wraz z wynikami okresowych</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>2) formy przedkładanych wyników pomiarów; 3) układy przekazywanych wyników pomiarów; 4) wymagane techniki przedkładania wyników pomiarów; 5) terminy przedkładania wyników pomiarów w zależności od ich rodzajów.</p> <p>4. Minister właściwy do spraw klimatu może określić, w drodze rozporządzenia:</p> <p>1) inne niż wyniki pomiarów, o których mowa w art. 147 ust. 1, 2 i 4, dane zbierane w wyniku monitorowania procesów technologicznych w związku z wymaganiami pozwolenia, które ze względu na szczególne znaczenie dla zapewnienia systematycznej kontroli wielkości emisji lub innych warunków korzystania ze środowiska powinny być przekazywane właściwym organom ochrony środowiska oraz wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska, 2) terminy i sposób prezentacji danych, o których mowa w pkt 1 - kierując się potrzebą zapewnienia właściwym organom wyników monitorowania procesów technologicznych przez podmioty korzystające ze środowiska.</p>	<p>pomiarów emisji substancji do powietrza, jest określony w załączniku nr 1 do rozporządzenia. 2. Układ przekazywanych wyników okresowych pomiarów hałasu w środowisku pochodzącego z instalacji lub urządzeń, z wyjątkiem hałasu impulsowego, jest określony w załączniku nr 2 do rozporządzenia. 3. Układ przekazywanych wyników okresowych pomiarów hałasu impulsowego w środowisku pochodzącego z instalacji lub urządzeń jest określony w załączniku nr 3 do rozporządzenia.”</p>
<p>Art. 151. Jeżeli wymagane jest pozwolenie na emisję z instalacji, organ właściwy do jego wydania może nałożyć dodatkowe wymagania wykraczające poza wymagania, o których mowa w art. 147 i przepisach wydanych na podstawie art. 148, a także określić dodatkowe wymagania w zakresie prowadzenia pomiarów, jeżeli przemawiają za tym szczególne względy ochrony środowiska.</p>	<p>Przepis określa przesłanki nałożenia dodatkowych wymagań w zakresie pomiarów wielkości emisji i dodatkowych wymagań w zakresie prowadzenia pomiarów.</p>
<p>Art. 155. Środki transportu powinny spełniać wymagania ochrony środowiska określone w ustawie oraz w przepisach odrębnych.</p>	<p>Wymagania ochrony środowiska dla środków transportu są określone również w przepisach odrębnych. Przykładem może być rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 31 grudnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych pojazdów oraz zakresu ich niezbędnego wyposażenia (Dz. U. z 2016 r. poz. 2022), wydany na podstawie ustawy – Prawo o ruchu drogowym, gdzie w § 9 określono m.in. wymagania w zakresie poziomu hałasu, emisji spalin,</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
	układu zasilania, karoserii; pojazdy z kierownicą po prawej stronie; wspomaganie układu kierowniczego.
<p>Art. 156. 1. Zabrania się używania instalacji lub urządzeń nagłaśniających na publicznie dostępnych terenach miast, terenach zabudowanych oraz na terenach przeznaczonych na cele rekreacyjno-wypoczynkowe.</p> <p>2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do okazjonalnych uroczystości oraz uroczystości i imprez związanych z kultem religijnym, imprez sportowych, handlowych, rozrywkowych i innych legalnych zgromadzeń, a także podawania do publicznej wiadomości informacji i komunikatów służących bezpieczeństwu publicznemu.</p>	Przepis wprowadza ogólny zakaz używania instalacji lub urządzeń nagłaśniających oraz przewiduje wyjątki. Szeroki zakres tego przepisu może potencjalnie prowadzić do interpretacji, według której zakazem objęte będą wszelkie spontaniczne aktywności miejskie (z uwagi na kryterium technologiczne – korzystanie z urządzenia nagłaśniającego), co prawdopodobnie nie było intencją ustawodawcy.
<p>Art. 157. 1. Rada gminy może, w drodze uchwały, ustanawiać ograniczenia co do czasu funkcjonowania instalacji lub korzystania z urządzeń, z których emitowany hałas może negatywnie oddziaływać na środowisko, z zastrzeżeniem ust. 2.</p> <p>2. Ograniczenia, o których mowa w ust. 1, nie dotyczą instalacji lub urządzeń znajdujących się w miejscach kultu religijnego.</p>	Upoważnienie dla rady gminy do wydania uchwały, w której ustanawia się ograniczenia czasowe funkcjonowania instalacji lub korzystania z urządzeń emitujących hałas. Ograniczenia nie mogą dotyczyć instalacji lub urządzeń znajdujących się w miejscach kultu religijnego.
<p>Art. 166. Przy wytwarzaniu produktu, bez uszczerbku dla jego walorów użytkowych i bezpieczeństwa użytkownika, należy ograniczać:</p> <p>1) zużycie substancji i energii;</p> <p>[...]</p>	Przepis określa działania, które należy podejmować w procesie wytwarzania produktu w celu ograniczenia negatywnego oddziaływania na środowisko, w tym m. in. wymóg ograniczania emisji hałasu przy wytwarzaniu produktu.
<p>Art. 167. 1. Produkt powinien być zaopatrzony w informację dotyczącą:</p> <p>1) zużycia paliw lub materiałów eksploatacyjnych;</p> <p>2) wielkości emisji związanej z użytkowaniem produktu;</p> <p>3) bezpiecznego dla środowiska użytkowania, demontażu, powtórnego wykorzystania lub unieszkodliwienia produktu.</p>	Przepis dotyczy obowiązku zaopatrzenia produktu w informacje istotne z punktu widzenia ochrony środowiska. Użytkowanie produktu może się potencjalnie wiązać m.in. z emisją hałasu, dlatego powinien zostać zaopatrzony w odpowiednią informację.

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>2. Sprzedawca produktów powinien zapewnić, aby informacja, o której mowa w ust. 1, znajdowała się także w miejscach sprzedaży produktu.</p> <p>3. Minister właściwy do spraw gospodarki, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw klimatu, uwzględniając cechy produktów oraz ich oddziaływanie w trakcie użytkowania oraz po ich zużyciu, określi, w drodze rozporządzenia, produkty objęte obowiązkami, o których mowa w ust. 1 i 2, a także szczegółowy sposób realizacji obowiązków w tym zakresie.</p> <p>4. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 3, zostaną ustalone:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) oznaczenie numeryczne pozwalające na identyfikację produktu lub grupy produktów oraz ich nazwy; 2) odpowiednio do potrzeb wymagania dotyczące informacji, o której mowa w ust. 1, w tym: <ol style="list-style-type: none"> a) oznaczania produktu lub jego części, b) formy i treści informacji, c) sposobów prezentowania informacji w miejscach sprzedaży produktów; 3) wymagania w zakresie ustalania wielkości zużycia paliw i materiałów eksploatacyjnych lub wielkości emisji związanej z użytkowaniem produktu, w celu zamieszczenia w informacji, o której mowa w ust. 1. <p>5. Sprzedawca produktów powinien zapewnić, aby zestawienie, o którym mowa w art. 171a, było udostępniane nieodpłatnie w miejscach sprzedaży produktów, których dotyczy, w sposób określony na podstawie art. 171a ust. 2 pkt 4.</p> <p>6. Przepisy ust. 2-5 dotyczące sprzedaży i sprzedawcy stosuje się także do finansującego leasing w miejscach, w których oferuje się produkty do leasingu, oraz prezentującego produkty na wystawach publicznych.</p>	<p>Produkty objęte ww. obowiązkiem są uregulowane w rozporządzeniu Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 28 grudnia 2004 r. w sprawie produktów objętych obowiązkiem zaopatrzenia w informacje istotne z punktu widzenia ochrony środowiska (Dz. U. z 2005 r. Nr 6, poz. 40) (wydane na podstawie ust. 3), ale rozporządzenie nie odnosi się do emisji z hałasu.</p>
<p>Art. 168. Wprowadzający produkt do obrotu powinien zapewnić spełnienie przez produkt wymagań ochrony środowiska.</p>	<p>Produkty powinny spełniać wymagania ochrony środowiska (wymagania dot. emisji hałasu). Pośrednio właściwości akustyczne produktu wpływają na potencjalne przekroczenie wartości dopuszczalnych hałasu w środowisku. Tytułem przykładu producent piłarki podaje moc akustyczną urządzenia na tabliczce znamionowej,</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>Art. 169. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw klimatu, mając na uwadze potrzebę ograniczania negatywnego oddziaływania produktów na środowisko na etapie ich wytwarzania i użytkowania oraz po ich zużyciu, w szczególności osiągnięcie celów, o których mowa w art. 166, może określić, w drodze rozporządzenia:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) oznaczenie numeryczne lub cechy produktów pozwalające na identyfikację produktu lub grupy produktów lub ich nazwy; 2) szczegółowe wymagania dla poszczególnych produktów lub grup produktów; 2a) dla niektórych produktów lub grup produktów określonych w przepisach wydanych na podstawie pkt 2 - sposób sprawdzania spełniania wymagań, o których mowa w tych przepisach, lub metody badań, zgodnie z którymi należy stwierdzać spełnianie tych wymagań; <p>[...]</p> <p>3. Minister właściwy do spraw gospodarki, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw klimatu, mając na uwadze osiągnięcie celów, o których mowa w art. 166, może określić, w drodze rozporządzenia:</p> <ol style="list-style-type: none"> 2) dopuszczone do stosowania rozwiązania techniczne; <p>[...]</p>	<p>natomiast czy wystąpi przekroczenie wartości dopuszczalnych hałasu w środowisku zależy od odległości np. tartaku od zabudowań i czasu pracy urządzenia w okresie objętym oceną.</p> <p>Przepis zawiera delegację do określenia w drodze rozporządzenia szczegółowych wymagań dotyczących ograniczenia negatywnego oddziaływania na środowisko na etapie wytwarzania i użytkowania produktów. Cele, które mają być wzięte pod uwagę przy wydawaniu ww. rozporządzenia to m.in. zużycie substancji i energii przy wytwarzaniu produktu. Wśród rozporządzeń wydanych na podstawie art. 169 nie przewidziano aktualnie rozporządzenia odnoszącego się do problematyki emisji hałasu przy wytwarzaniu danych produktów.</p>
<p>Art. 171b. 1. Wprowadzać do obrotu można, z wyłączeniem przepisów art. 166 i 167 oraz przepisów wydanych na podstawie art. 169 i 170, produkty:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zgodnie z prawem wyprodukowane lub dopuszczone do obrotu w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej albo w Republice Turcji; 2) zgodnie z prawem wyprodukowane w państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) będącym stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym. 	<p>Przepis przewiduje zwolnienie niektórych produktów z obowiązków spełniania wymagań z art. 166 i art. 167 oraz przepisów wydanych na podstawie art. 169 i art. 170.</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
[...]	
<p>Art. 173. Ochronę przed zanieczyszczeniami powstającymi w związku z eksploatacją dróg, linii kolejowych, linii tramwajowych, lotnisk oraz portów zapewnia się przez:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) stosowanie rozwiązań technicznych ograniczających rozprzestrzenianie zanieczyszczeń, a w szczególności: <ol style="list-style-type: none"> a) zabezpieczeń akustycznych, b) zabezpieczeń przed przedostawaniem się zanieczyszczonych wód opadowych lub roztopowych będących skutkiem opadów atmosferycznych do gleby lub ziemi, c) środków umożliwiających usuwanie odpadów powstających w trakcie eksploatacji dróg, linii kolejowych, linii tramwajowych, lotnisk oraz portów; 2) właściwą organizację ruchu. 	<p>Przepis wskazuje środki zapewniające ochronę przed zanieczyszczeniami powstającymi w związku z eksploatacją obiektów infrastruktury transportowej.</p> <p>Odpowiednie zabezpieczenia akustyczne oraz właściwa organizacja ruchu zostały wskazane jako środki zapewniające ochronę przed zanieczyszczeniami (tj. również emisjami hałasu) powstającymi w związku z eksploatacją obiektów infrastruktury transportowej.</p>
<p>Art. 174. 1. Eksploatacja dróg, linii kolejowych, linii tramwajowych, lotnisk oraz portów nie może powodować przekroczenia standardów jakości środowiska.</p> <p>2. Emisje polegające na:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wprowadzaniu gazów lub pyłów do powietrza, 2) wprowadzaniu ścieków do wód lub ziemi, 3) wytwarzaniu odpadów, 4) powodowaniu hałasu, <p>powstające w związku z eksploatacją drogi, linii kolejowej, linii tramwajowej, lotniska oraz portu, nie mogą, z zastrzeżeniem ust. 3, spowodować przekroczenia standardów jakości środowiska poza terenem, do którego zarządzający tym obiektem ma tytuł prawny.</p> <p>3. Jeżeli w związku z eksploatacją drogi, linii kolejowej, linii tramwajowej lub lotniska utworzono obszar ograniczonego użytkowania, eksploatacja nie może spowodować przekroczenia standardów jakości środowiska poza tym obszarem.</p>	<p>Wskazano standardy jakości środowiska w związku z eksploatacją obiektów infrastruktury transportowej.</p> <p>Emisje polegające m.in. na powodowaniu hałasu powstające w związku z eksploatacją drogi, linii kolejowej, linii tramwajowej, lotniska oraz portu, nie mogą co do zasady spowodować przekroczenia standardów jakości środowiska poza terenem, do którego zarządzający tym obiektem ma tytuł prawny.</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>Art. 174. 1. Zarządzający drogą, linią kolejową, linią tramwajową, lotniskiem lub portem, z zastrzeżeniem ust. 2, jest obowiązany do okresowych pomiarów poziomów w środowisku substancji lub energii wprowadzanych w związku z eksploatacją tych obiektów.</p> <p>2. W razie eksploatacji obiektów o określonych cechach lub kategoriach wskazujących na możliwość wprowadzania do środowiska substancji lub energii w znacznych ilościach zarządzający drogą, linią kolejową, linią tramwajową, lotniskiem lub portem jest obowiązany do ciągłych pomiarów ich poziomów w środowisku.</p> <p>3. W razie przebudowy drogi, linii kolejowej, linii tramwajowej, lotniska lub portu, zmieniającej w istotny sposób warunki eksploatacji, zarządzający jest obowiązany do przeprowadzenia pomiarów poziomów w środowisku substancji lub energii wprowadzanych w związku z eksploatacją tych obiektów.</p> <p>4. Obowiązek, o którym mowa w ust. 3, należy wypełnić najpóźniej w ciągu 14 dni od rozpoczęcia eksploatacji przebudowanego obiektu.</p> <p>4a. W przypadku dróg krajowych, linii kolejowych oraz lotnisk obowiązek, o którym mowa w ust. 3, należy wypełnić w ciągu 12 miesięcy od dnia rozpoczęcia eksploatacji przebudowanego obiektu, a jeżeli w przypadku drogi, linii kolejowej lub lotniska organ nałożył obowiązek wykonania analizy porealizacyjnej wymaganej przepisami ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko - w terminie przewidzianym na wykonanie analizy porealizacyjnej.</p> <p>5. Do wyników pomiarów, o których mowa w ust. 1-3, stosuje się odpowiednio przepis art. 147 ust. 6.</p> <p>5a. Do pomiarów, o których mowa w ust. 1-3, w tym pobierania próbek, stosuje się odpowiednio przepisy art. 147a.</p> <p>[...]</p>	<p>Przepis wprowadza obowiązek prowadzenia pomiarów okresowych i ciągłych wprowadzanych substancji lub energii (co w przypadku dróg, linii kolejowych, tramwajowych, lotnisk lub portów często będzie się wiązało z emisją hałasu).</p>
<p>Art. 176. 1. Minister właściwy do spraw klimatu określi, w drodze rozporządzenia, wymagania w zakresie prowadzenia pomiarów poziomów substancji lub energii w środowisku, o których mowa w art. 175 ust. 1-3.</p> <p>2. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1, zostaną ustalone:</p>	<p>Na podstawie tego przepisu zostało wydane rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 16 czerwca 2011 r. w sprawie wymagań w zakresie prowadzenia pomiarów poziomów substancji lub energii w</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<ol style="list-style-type: none"> 1) przypadki, w których są wymagane: <ol style="list-style-type: none"> a) ciągłe pomiary poziomów wskazanych substancji lub energii w środowisku, b) okresowe pomiary poziomów wskazanych substancji lub energii w środowisku; 2) referencyjne metodyki wykonywania pomiarów; 3) kryteria lokalizacji punktów pomiarowych; 4) sposoby ewidencjonowania przeprowadzonych pomiarów. <p>3. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1, może zostać ustalone wymaganie prowadzenia pomiarów:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) w zależności od: <ol style="list-style-type: none"> a) kategorii lub klasy drogi, kategorii linii kolejowej albo linii tramwajowej, b) rodzaju linii kolejowej, linii tramwajowej, lotniska albo portu, c) parametrów technicznych lub eksploatacyjnych drogi, linii kolejowej albo linii tramwajowej; 2) w związku z usytuowaniem drogi, linii kolejowej, linii tramwajowej, lotniska oraz portu: <ol style="list-style-type: none"> a) na terenach gęsto zaludnionych, b) na terenach objętych ochroną ze względu na potrzeby ochrony środowiska na podstawie przepisów szczególnych; 3) dla poszczególnych odcinków dróg, linii kolejowych albo linii tramwajowych. 	<p><i>środowisku przez zarządzającego drogą, linią kolejową, linią tramwajową, lotniskiem lub portem (Dz. U. Nr 140, poz. 842, ze zm.).</i></p> <p>Rozporządzenie w dużym stopniu dotyczy pomiarów poziomów hałasu, w tym ciągłych i okresowych pomiarów energii w środowisku, ewidencjonowania wyników pomiarów. Określono w nim także referencyjne metodyki oraz kryteria lokalizacji punktów pomiarowych dla pomiarów:</p> <ul style="list-style-type: none"> - ciągłych poziomów hałasu wprowadzanego do środowiska przez starty, lądowania i przeloty statków powietrznych w związku z eksploatacją lotnisk, - okresowych poziomów hałasu wprowadzanego do środowiska w związku z eksploatacją dróg, linii kolejowych i linii tramwajowych, - okresowych poziomów hałasu wprowadzanego do środowiska przez starty, lądowania i przeloty statków powietrznych w związku z eksploatacją lotnisk. <p>UWAGA</p> <p>W kwestii referencyjnych metodyk oraz kryteriów lokalizacji punktów pomiarowych dla pomiarów okresowych poziomów hałasu wprowadzanego do środowiska w związku z eksploatacją portów rozporządzenie odsyła do przepisów wydanych na podstawie art. 148 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r.</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
	- Prawo ochrony środowiska W przepisach wydanych na podstawie art. 148 ust. 1 POŚ brak takich regulacji.
<p>Art. 177. 1. Wyniki pomiarów, o których mowa w art. 175, zarządzający drogą, linią kolejową, linią tramwajową, lotniskiem lub portem przedkłada organowi ochrony środowiska oraz Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska, o ile pomiary te mają szczególne znaczenie dla systematycznej obserwacji zmian stanu środowiska wynikających z eksploatacji tych obiektów.</p> <p>2. Minister właściwy do spraw klimatu określi, w drodze rozporządzenia, rodzaje wyników pomiarów prowadzonych w związku z eksploatacją dróg, linii kolejowych, linii tramwajowych, lotnisk oraz portów, które ze względu na szczególne znaczenie dla systematycznej obserwacji zmian stanu środowiska wynikających z eksploatacji tych obiektów powinny być przekazywane właściwym organom ochrony środowiska oraz Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska, oraz terminy i sposób prezentacji tych wyników, kierując się potrzebą zapewnienia systematycznej obserwacji zmian stanu środowiska.</p> <p>3. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 2, zostaną ustalone:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) przypadki, w których wymagane jest przedkładanie wyników pomiarów z uwagi na cechy obiektów, o których mowa w art. 176 ust. 3 pkt 1, oraz ich usytuowanie; 2) forma przedkładanych wyników pomiarów; 3) układ przedkładanych wyników pomiarów; 4) wymagane techniki przedkładania pomiarów; 5) terminy przedkładania wyników pomiarów w zależności od ich rodzajów. 	<p>Przepis ustanawia obowiązek przekazywania wskazanym organom wyników pomiarów, o których mowa w art. 175, o ile pomiary te mają szczególne znaczenie dla systematycznej obserwacji zmian stanu środowiska wynikających z eksploatacji tych obiektów.</p> <p>Na podstawie art. 177 zostało wydane rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 17 stycznia 2003 r. w sprawie rodzajów wyników pomiarów prowadzonych w związku z eksploatacją dróg, linii kolejowych, linii tramwajowych, lotnisk oraz portów, które powinny być przekazywane właściwym organom ochrony środowiska, oraz terminów i sposobów ich prezentacji (Dz. U. Nr 18, poz. 164).</p> <p>W rozporządzeniu określono m.in. układ przekazywanych wyników ciągłych oraz okresowych pomiarów hałasu w środowisku dla lotnisk (Załącznik Nr 1) oraz układ przekazywanych wyników okresowych pomiarów poziomów hałasu w środowisku dla dróg, linii kolejowych i linii tramwajowych (Załącznik Nr 3).</p>
<p>Art. 178. 1. Organ ochrony środowiska może, w drodze decyzji, nałożyć na zarządzającego drogą, linią kolejową, linią tramwajową, lotniskiem lub portem obowiązek prowadzenia w określonym czasie pomiarów poziomów substancji lub energii w środowisku wprowadzanych w związku z eksploatacją tych obiektów, wykraczających poza obowiązki, o których mowa w art. 175 ust. 1-3, lub obowiązki nałożone w trybie art. 56 ust. 4 pkt 1-6 lub art. 95 ust. 1, jeżeli przeprowadzone kontrole poziomów substancji lub energii w środowisku, które są</p>	<p>Na podstawie art. 178 wydawana jest decyzja nakładająca obowiązek prowadzenia pomiarów poziomów substancji lub energii w środowisku wprowadzanych w związku z eksploatacją drogi, linii kolejowej, linii tramwajowej, lotniska lub portu, wykraczających poza obowiązki wskazane w art. 175 ust. 1-3 lub w art. 95 ust. 1 w przypadku przekraczania standardów jakości środowiska.</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>emitowane w związku z eksploatacją obiektu, dowodzą przekraczania standardów jakości środowiska; do wyników przeprowadzonych pomiarów stosuje się odpowiednio przepis art. 147 ust. 6.</p> <p>1. Organ ochrony środowiska może, w drodze decyzji, nałożyć na zarządzającego drogą, linią kolejową, linią tramwajową, lotniskiem lub portem obowiązek prowadzenia w określonym czasie pomiarów poziomów substancji lub energii w środowisku wprowadzanych w związku z eksploatacją tych obiektów, wykraczających poza obowiązki, o których mowa w art. 175 ust. 1-3, lub obowiązki nałożone w trybie art. 82 ust. 1 pkt 2 lit. b ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko lub art. 95 ust. 1, jeżeli przeprowadzone kontrole poziomów substancji lub energii w środowisku, które są emitowane w związku z eksploatacją obiektu, dowodzą przekraczania standardów jakości środowiska; do wyników przeprowadzonych pomiarów stosuje się odpowiednio przepis art. 147 ust. 6.</p> <p>1a. Do pomiarów, o których mowa w ust. 1-3, w tym pobierania próbek, stosuje się odpowiednio przepisy art. 147a.</p> <p>2. Do decyzji, o której mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio art. 150 ust. 2.</p> <p>3. Jeżeli przeprowadzone kontrole poziomów substancji lub energii w środowisku, które są emitowane w związku z eksploatacją obiektu, dowodzą przekraczania standardów jakości środowiska, organ ochrony środowiska może, w drodze decyzji, nałożyć na zarządzającego drogą, linią kolejową, linią tramwajową, lotniskiem lub portem obowiązek przedkładania mu wyników pomiarów poziomów substancji lub energii w środowisku wykraczających poza obowiązki, o których mowa w art. 177 ust. 1, określając zakres i terminy ich przedkładania, a także wymagania w zakresie formy, układu i wymaganych technik ich przedkładania.</p> <p>4. Postępowanie w przedmiocie wydania decyzji nakładającej obowiązek prowadzenia pomiarów lub ich przedkładania wszczyna się z urzędu.</p>	

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p><i>Brzmienie ust. 1 nadane ustawą z dnia 9 czerwca 2022 r. o zmianie ustawy – Prawo ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1260)</i></p>	
<p>Art. 181. 1. Organ ochrony środowiska może udzielić pozwolenia:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zintegrowanego; 2) na wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza; 3) (uchylony); 4) na wytwarzanie odpadów; 5) (uchylony); 6) (uchylony). <p>1a. Organ ochrony środowiska, na wniosek prowadzącego instalację, może objąć jednym pozwoleniem instalacje położone na obszarze swojej własności.</p> <p>[...]</p>	<p>Jednym z rodzajów pozwoleń emisyjnych jest pozwolenie zintegrowane, które obejmuje różne strefy oddziaływania na środowisko, w tym zanieczyszczenie emisją hałasu.</p> <p>Zob. komentarz do art. 201.</p>
<p>Art. 185. [...]</p> <p>2a. W postępowaniu o wydanie pozwolenia zintegrowanego dla nowo zbudowanej instalacji, o wydanie pozwolenia zintegrowanego z odstępstwem, o którym mowa w art. 204 ust. 2 lub w postępowaniu dotyczącym jego zmiany polegającej na udzieleniu takiego odstępstwa oraz w postępowaniu o wydanie decyzji o wydaniu lub zmianie pozwolenia zintegrowanego dotyczącej istotnej zmiany instalacji stosuje się przepisy art. 44 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.</p>	<p>Wskazano strony postępowania o wydanie pozwolenia zintegrowanego.</p>
<p>Art. 186. 1. Organ właściwy do wydania pozwolenia odmówi jego wydania, jeżeli:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) nie są spełnione wymagania, o których mowa w art. 141 ust. 2, art. 143 i art. 204 ust. 1, a w przypadku pozwolenia na wytwarzanie odpadów, o którym mowa w art. 181 ust. 1 pkt 4, oraz pozwolenia zintegrowanego - także jeżeli zamierzony sposób gospodarowania odpadami jest niezgodny z planami gospodarki odpadami, o których mowa w ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach; 	<p>Odmowa wydania pozwolenia może nastąpić również z uwagi na to, że oddziaływanie instalacji lub urządzenia powoduje pogorszenie stanu środowiska w znacznych rozmiarach lub zagrożenie życia lub zdrowia ludzi lub jeżeli instalacja lub urządzenie nie spełnia wymagań technicznych lub wymagań wynikających z BAT.</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<ol style="list-style-type: none"> 2) eksploatacja instalacji powodowałaby przekroczenie dopuszczalnych standardów emisyjnych; 3) eksploatacja instalacji powodowałaby przekroczenie standardów jakości środowiska; 4) wydanie pozwolenia byłoby niezgodne z programami działań, o których mowa w art. 17, art. 91 ust. 1 i art. 119a ust. 9; 5) wniosek dotyczy uprawnień wnioskodawcy objętych decyzją o cofnięciu lub ograniczeniu pozwolenia w przypadkach, o których mowa w art. 194 ust. 1 i art. 195 ust. 1 pkt 1, a nie minęły jeszcze 2 lata od dnia, gdy decyzja w przedmiocie cofnięcia lub ograniczenia pozwolenia stała się ostateczna; 6) eksploatacja instalacji położonej w granicach strefy przemysłowej powodowałaby naruszenie ustaleń zawartych w rozporządzeniu o jej utworzeniu; 6) eksploatacja instalacji położonej w granicach strefy przemysłowej powodowałaby naruszenie ustaleń zawartych w uchwale o jej utworzeniu; 7) instalacja komunalna nie spełnia wymagań ochrony środowiska lub wymagań określonych dla takiej instalacji; 8) prowadzący instalację będący osobą fizyczną albo wspólnik, prokurent, członek zarządu lub członek rady nadzorczej prowadzącego instalację będącego osobą prawną albo jednostką organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej został skazany prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwa przeciwko środowisku; 9) wobec prowadzącego instalację będącego osobą prawną albo jednostką organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej prawomocnie orzeczono karę pieniężną za przestępstwa przeciwko środowisku na podstawie przepisów ustawy z dnia 28 października 2002 r. o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary (Dz. U. z 2020 r. poz. 358 oraz z 2021 r. poz. 1177)); 10) prowadzący instalację będący osobą fizyczną albo wspólnik, prokurent, członek zarządu lub członek rady nadzorczej prowadzącego instalację będącego osobą prawną albo jednostką organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej został skazany prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwa, o 	<p>Również eksploatacja instalacji położonej w granicach strefy przemysłowej, jeżeli powoduje naruszenie ustaleń zawartych w uchwale o jej utworzeniu (np. może przewidywać niektóre standardy jakości środowiska, których przekroczenie jest dopuszczalne) spowoduje odmowę wydania pozwolenia.</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>których mowa w art. 163, art. 164 lub art. 168 w związku z art. 163 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny</p> <p>2. Przepisy ust. 1 stosuje się odpowiednio do odmowy przedłużenia pozwolenia dla prowadzącego zakład recyklingu statków.</p> <p><i>Brzmienie ust. 1 pkt 6 nadane ustawą z dnia 9 czerwca 2022 r. o zmianie ustawy – Prawo ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1260)</i></p>	
<p>Art. 188. 1. Pozwolenie jest wydawane na czas oznaczony, nie dłuższy niż 10 lat, z wyjątkiem pozwolenia zintegrowanego, które jest wydawane na czas nieoznaczony. Na wniosek prowadzącego instalację pozwolenie zintegrowane może być wydane na czas oznaczony.</p>	<p>Zgodnie z art. 188 ust. 1 pozwolenie zintegrowane jest wydawane na czas nieoznaczony.</p>
<p>Art. 201. 1. Pozwolenia zintegrowanego wymaga prowadzenie instalacji, której funkcjonowanie, ze względu na rodzaj i skalę prowadzonej w niej działalności, może powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości, z wyłączeniem instalacji lub ich części stosowanych wyłącznie do badania, rozwoju lub testowania nowych produktów lub procesów technologicznych.</p> <p>2. Minister właściwy do spraw klimatu określi, w drodze rozporządzenia, rodzaje instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości.</p> <p>3. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 2, minister właściwy do spraw klimatu uwzględni rodzaj i skalę działalności prowadzonej w instalacjach.</p>	<p>Przepis art. 201 określa dla jakich instalacji wydawane jest pozwolenie zintegrowane.</p> <p>Jeżeli instalacja jest zakwalifikowana jako instalacja wymagająca pozwolenia zintegrowanego, to taka instalacja musi również spełniać wymagania ochrony środowiska wynikające z najlepszych dostępnych technik (BAT), czyli również technik dotyczących emisji hałasu (zob. art. 204). W takiej sytuacji w pozwoleniu będą określone poziomy hałasu.</p> <p>Na podstawie tego przepisu zostało wydane rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 27 sierpnia 2014 r. w sprawie rodzajów instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości.</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
	Ww. rozporządzenie nie odnosi się wprost do hałasu, zawiera ono listę rodzajów instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie wg kryterium ich produkcji.
<p>Art. 202. [...] 7. W przypadku pozwolenia zintegrowanego nie stosuje się art. 107 § 4 Kodeksu postępowania administracyjnego.</p>	Jest to jedyny przepis art. 202 odnoszący się ogólnie do postępowań ws. pozwoleń zintegrowanych. Wyłącza on wynikającą z KPA możliwość odstąpienia od uzasadnienia decyzji, gdy uwzględni ona w całości żądanie strony.
<p>Art. 203. 1. Instalacje, o których mowa w art. 201 ust. 1, położone na terenie jednego zakładu obejmuje się jednym pozwoleniem zintegrowanym.</p> <p>2. Na wniosek prowadzącego instalacje, o których mowa w art. 201 ust. 1, odrębnymi pozwoleniami zintegrowanymi można objąć odrębne instalacje na terenie jednego zakładu.</p> <p>3. Na wniosek prowadzącego instalacje, o których mowa w art. 201 ust. 1, pozwoleniem zintegrowanym można objąć instalacje niewymagające pozwolenia zintegrowanego położone na terenie tego samego zakładu, co instalacja wymagająca takiego pozwolenia, ustalając dla nich warunki wprowadzania do środowiska substancji lub energii na zasadach określonych dla pozwoleń, o których mowa w art. 181 ust. 1 pkt 2 i 4, pozwolenia wodnoprawnego na pobór wód oraz pozwolenia wodnoprawnego na wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi.</p>	W przepisie tym została wyrażona zasada obejmowania jednym pozwoleniem zintegrowanym instalacji położonych na terenie jednego zakładu. Są również przewidziane odstępstwa (na wnioski).
<p>Art. 204. 1. Instalacje wymagające pozwolenia zintegrowanego spełniają wymagania ochrony środowiska wynikające z najlepszych dostępnych technik, a w szczególności nie mogą powodować przekroczenia granicznych wielkości emisyjnych.</p> <p>2. W szczególnych przypadkach organ właściwy do wydania pozwolenia zintegrowanego może w pozwoleniu zintegrowanym zezwolić na odstępstwo od granicznych wielkości emisyjnych, jeżeli w jego ocenie ich osiągnięcie prowadziłoby do nieproporcjonalnie wysokich kosztów w stosunku do korzyści dla środowiska oraz pod warunkiem że nie zostaną przekroczone standardy emisyjne, o ile mają one zastosowanie.</p>	Instalacje wymagające pozwolenia zintegrowanego muszą spełniać wymagania ochrony środowiska wynikające z najlepszych dostępnych technik (BAT). Nie mogą też powodować przekroczenia granicznych wielkości emisji (art. 3 pkt 4a POŚ), które pośrednio odnoszą się do hałasu. Techniki dotyczące emisji hałasu zostały opisane w Załączniku do decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2017/1442 z dnia 31 lipca 2017 r. ustanawiającej konkluzje dotyczące

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>3. Przy dokonywaniu oceny, o której mowa w ust. 2, organ właściwy bierze pod uwagę położenie geograficzne, lokalne warunki środowiskowe, charakterystykę techniczną instalacji lub inne czynniki mające wpływ na funkcjonowanie instalacji i środowisko jako całość.</p> <p>4. Jeżeli konkluzje BAT nie zostały opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej, dopuszczalną wielkość emisji z instalacji ustala się, uwzględniając potrzebę przestrzegania standardów emisyjnych i standardów jakości środowiska.</p>	<p>najlepszych dostępnych technik (BAT) w odniesieniu do dużych obiektów energetycznego spalania zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE, w jego pkt 1.7.</p> <p>Co do zasady ww. instalacje nie mogą powodować przekroczenia granicznych wielkości emisyjnych, ust. 2 przewiduje jednak możliwość zezwolenia w pozwoleniu zintegrowanym na odstępstwo od granicznych wielkości emisyjnych, o ile spełnione są określone przesłanki.</p> <p>W odniesieniu do ustalania dopuszczalnej wielkości emisji z instalacji – zob. komentarz do art. 211.</p>
<p>Art. 205. Nieprzekraczanie wielkości emisji wynikającej z zastosowania najlepszych dostępnych technik nie zwalnia z obowiązku dotrzymania standardów jakości środowiska.</p>	<p>Nieprzekraczanie wielkości emisji wynikającej z zastosowania najlepszych dostępnych technik nie zwalnia z obowiązku dotrzymania standardów jakości środowiska.</p>
<p>Art. 206. Minister właściwy do spraw klimatu gromadzi informacje o najlepszych dostępnych technikach, konkluzjach BAT i dokumentach referencyjnych BAT oraz rozpowszechnia je na potrzeby organów właściwych do wydawania pozwoleń i zainteresowanych podmiotów korzystających ze środowiska.</p>	<p>Na podstawie art. 206 minister właściwy do spraw klimatu gromadzi i rozpowszechnia informacji o najlepszych dostępnych technikach, konkluzjach BAT i dokumentach referencyjnych BAT, co dotyczy również technik odnoszących się do emisji hałasu.</p>
<p>Art. 207. 1. Najlepsze dostępne techniki powinny spełniać wymagania, przy których określaniu uwzględnia się jednocześnie:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) rachunek kosztów i korzyści; 2) czas niezbędny do wdrożenia najlepszych dostępnych technik dla danego rodzaju instalacji; 3) zapobieganie zagrożeniom dla środowiska powodowanym przez emisje lub ich ograniczanie do minimum; 	<p>W celu ułatwienia wyboru, jaka technika powinna być uznana za najlepszą dostępną technikę wskazano, jakimi przesłankami powinien kierować się w tym zakresie organ administracji wydający pozwolenia zintegrowane. W związku z tym w uzasadnieniu każdego rozstrzygnięcia w indywidualnej sprawie musi być przedstawiony przebieg wyboru konkretnej techniki. Brak takiej argumentacji</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>4) podjęcie środków zapobiegających poważnym awariom przemysłowym lub zmniejszających do minimum powodowane przez nie zagrożenia dla środowiska;</p> <p>5) termin oddania instalacji do eksploatacji;</p> <p>6) dokumenty referencyjne BAT oraz konkluzje BAT, o ile zostały opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.</p> <p>1a. Przy określaniu najlepszych dostępnych technik bierze się pod uwagę wymagania, o których mowa w art. 143, także w przypadku gdy instalacja nie jest nowo uruchamiana lub zmieniana w sposób istotny.</p> <p>[...]</p>	<p>będzie powodować, że decyzja w zakresie wyboru techniki wymknie się spod kontroli, a zatem jako podjęta w sposób dowolny powinna podlegać wyeliminowaniu z obrotu prawnego z powodu naruszenia podstawowych wymagań procesowych (zob. wyrok NSA z 25.04.2012 r., II OSK 233/11). Lista standardów, jakie powinny spełniać najlepsze dostępne technologie, zawiera w pkt 6 odesłanie do informacji na temat najlepszych dostępnych technik publikowanych w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.</p>
<p>Art. 208. 1. Wniosek o wydanie pozwolenia zintegrowanego spełnia wymagania określone dla wniosków o wydanie pozwoleń, o których mowa w art. 181 ust. 1 pkt 2 i 4, wniosku o wydanie pozwolenia wodnoprawnego na wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi oraz, jeżeli wody powierzchniowe lub podziemne są pobierane wyłącznie na potrzeby instalacji - wniosku o wydanie pozwolenia wodnoprawnego na pobór wód.</p> <p>2. Wniosek o wydanie pozwolenia zintegrowanego zawiera także:</p> <p>1) informacje dotyczące instalacji wymagającej pozwolenia zintegrowanego o:</p> <p>a) oddziaływaniu emisji na środowisko jako całość,</p> <p>b) istniejącym lub możliwym oddziaływaniu transgranicznym na środowisko,</p> <p>c) prognozowanej wielkości emisji hałasu wyznaczonej przez poziomy hałasu powodowanego poza zakładem na terenach sąsiednich oraz o akustycznym oddziaływaniu na rodzaje terenów, o których mowa w art. 113 ust. 2 pkt 1, a także o rozkładzie czasu pracy źródeł hałasu dla doby, wraz z przewidywanymi wariantami,</p> <p>d) prognozowanej ilości, stanie i składzie ścieków przemysłowych, o ile ścieki nie będą wprowadzane do wód lub do ziemi,</p> <p>e) prognozowanej ilości wykorzystywanej wody, o ile nie zachodzą warunki, o których mowa w art. 202 ust. 6,</p>	<p>Przepis określa wymagania dla wniosku o wydanie pozwolenia zintegrowanego, w tym obowiązek zamieszczenia informacji o prognozowanej wielkości emisji hałasu wyznaczonej przez poziomy hałasu powodowanego poza zakładem na terenach sąsiednich oraz o akustycznym oddziaływaniu na określone rodzaje terenów, a także o rozkładzie czasu pracy źródeł hałasu dla doby, wraz z przewidywanymi wariantami.</p> <p>W przepisie wskazano również wskaźniki, w których mają być wyrażone prognozowane poziomy hałasu.</p> <p>W ust. 7 i 8 przewidziano szczególne wymogi dla wniosku w przypadku jeżeli o uzyskanie pozwolenia zintegrowanego ubiega się prowadzący instalację (dla której pozwolenie na budowę zostało wydane przed dniem 1 października 2001 r. i której użytkowanie rozpoczęło się nie później niż do dnia 30 czerwca 2003 r.) pomimo niedotrzymywania dopuszczalnych poziomów hałasu poza terenem zakładu.</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>f) proponowanych sposobach zapobiegania występowaniu i ograniczania skutków awarii, jeżeli nie dotyczy zakładów, o których mowa w art. 248 ust. 1,</p> <p>g) spełnianiu wymagań, o których mowa w art. 207 ust. 1 i 1a;</p> <p>2) uzasadnienie dla proponowanej wielkości emisji w przypadku, o którym mowa w art. 204 ust. 2;</p> <p>3) opis wariantów środków zapobiegających powstawaniu zanieczyszczeń, o ile takie warianty istnieją;</p> <p>4) w przypadku gdy eksploatacja instalacji obejmuje wykorzystywanie, produkcję lub uwalnianie substancji powodującej ryzyko oraz występuje możliwość zanieczyszczenia gleby, ziemi lub wód gruntowych na terenie zakładu:</p> <p>a) raport początkowy o stanie zanieczyszczenia gleby, ziemi i wód gruntowych tymi substancjami, zwany dalej "raportem początkowym",</p> <p>b) opis stosowanych sposobów zapobiegania emisjom do gleby, ziemi i wód gruntowych,</p> <p>c) propozycje dotyczące sposobu prowadzenia systematycznej oceny ryzyka zanieczyszczenia gleby, ziemi i wód gruntowych substancjami powodującymi ryzyko, które mogą znajdować się na terenie zakładu, w związku z eksploatacją instalacji albo sposobu i częstotliwości wykonywania badań zanieczyszczenia gleby i ziemi tymi substancjami oraz pomiarów zawartości tych substancji w wodach gruntowych, w tym pobierania próbek.</p> <p>3. W informacji, o której mowa w ust. 2 pkt 1 lit. c, prognozowane poziomy hałasu poza zakładem mają być wyrażone wskaźnikami hałasu L_{AeqD} i L_{AeqN} w odniesieniu do rodzajów terenów, o których mowa w art. 113 ust. 2 pkt 1.</p> <p>4. Raport początkowy zawiera:</p> <p>1) informacje na temat działalności prowadzonej na terenie zakładu;</p> <p>2) informacje na temat działalności prowadzonych na terenie zakładu w przeszłości, o ile takie informacje są dostępne;</p>	

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>3) nazwy substancji powodujących ryzyko, wykorzystywanych, produkowanych lub uwalnianych przez wymagające pozwolenia zintegrowanego instalacje, położone na terenie zakładu;</p> <p>4) informacje na temat stanu zanieczyszczenia gleby, ziemi i wód gruntowych na terenie zakładu substancjami powodującymi ryzyko stosowanymi, produkowanymi lub uwalnianymi przez wymagające pozwolenia zintegrowanego instalacje, położone na terenie zakładu, w tym wyniki badań zanieczyszczenia gleby i ziemi tymi substancjami oraz pomiarów zawartości tych substancji w wodach gruntowych, w tym pobierania próbek, wykonanych przez laboratorium, o którym mowa w art. 147a ust. 1 pkt 1 lub ust. 1a.</p> <p>5. Wniosek o wydanie pozwolenia zintegrowanego składa się w postaci papierowej w jednym egzemplarzu.</p> <p>6. Do wniosku o wydanie pozwolenia zintegrowanego dołącza się:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) dowód uiszczenia opłaty rejestracyjnej; 2) zapis wniosku w postaci elektronicznej na informatycznych nośnikach danych; 3) kopię programu zapobiegania awariom, o którym mowa w art. 251, lub kopię raportu o bezpieczeństwie, o którym mowa w art. 253, jeżeli były opracowane. <p>7. W przypadku, o którym mowa w art. 135 ust. 6, jeżeli prowadzący instalację ubiega się o uzyskanie pozwolenia zintegrowanego pomimo niedotrzymywania dopuszczalnych poziomów hałasu poza terenem zakładu, wniosek o wydanie pozwolenia zintegrowanego zawiera dodatkowo informacje, że konieczne jest utworzenie obszaru ograniczonego użytkowania i określenie granic takiego obszaru, ograniczeń w zakresie przeznaczenia terenu, wymagań technicznych dotyczących budynków oraz sposobów korzystania z terenów; w tym przypadku nie jest wymagane sporządzenie przeglądu ekologicznego.</p> <p>8. Do wniosku, o którym mowa w ust. 7, dołącza się także poświadczoną przez właściwy organ kopię mapy ewidencyjnej z zaznaczonym przebiegiem granic obszaru, na którym jest konieczne utworzenie obszaru ograniczonego użytkowania.</p>	

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>Art. 209. 1. Organ właściwy do wydania pozwolenia przedstawia ministrowi właściwemu do spraw klimatu albo podmiotowi, o którym mowa w art. 213 ust. 1, zapis wniosku w postaci elektronicznej, za pomocą środków komunikacji elektronicznej, w terminie 14 dni od dnia jego otrzymania.</p> <p>2. Jeżeli pozwolenie ma objąć instalację po raz pierwszy lub ma objąć instalację po istotnej zmianie, wydanie pozwolenia powinno nastąpić w ciągu 6 miesięcy od dnia złożenia wniosku; przepis art. 35 § 5 Kodeksu postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio.</p>	<p>Przepis dotyczy przekazania wniosku o wydanie pozwolenia zintegrowanego, postać jego zapisu oraz termin na wydanie pozwolenia.</p> <p>Przepis jest w rozdziale dot. pozwoleń zintegrowanych, w którym przepisy wskazują konkretnie „pozwolenia zintegrowane”, jednak tutaj zapis ogranicza się do „pozwolenia”. Przepisy tego rozdziału powinny być konsekwentne.</p>
<p>Art. 210. 1. Warunkiem rozpatrzenia wniosku o wydanie pozwolenia zintegrowanego jest wniesienie opłaty rejestracyjnej. [...]</p> <p>3. Wysokość opłaty rejestracyjnej nie może być wyższa niż 12 000 zł.</p> <p>3a. Opłatę rejestracyjną wnosi się również w przypadku zmiany pozwolenia zintegrowanego w związku z dokonaniem istotnych zmian w instalacji objętej tym pozwoleniem. Opłata ta wynosi 50% opłaty rejestracyjnej, która byłaby wymagana w przypadku wniosku o wydanie pozwolenia zintegrowanego dla tej instalacji.</p> <p>4. Minister właściwy do spraw klimatu określi, w drodze rozporządzenia, wysokość opłat rejestracyjnych, kierując się zakresem dokumentacji niezbędnej do wydania pozwolenia ze względu na skalę i rodzaj działalności prowadzonej w instalacjach oraz koniecznością zgromadzenia środków umożliwiających wykonywanie zadań, o których mowa w art. 206 i 212.</p>	<p>Przepis warunkuje rozpatrzenie wniosku o wydanie pozwolenia zintegrowanego od wniesienia opłaty rejestracyjnej. Wskazano jej górną granicę. Na podstawie ust. 4 zostało wydane rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 27 sierpnia 2014 r. w sprawie wysokości opłat rejestracyjnych (Dz. U. poz. 1183).</p> <p>Emisja hałasu nie została wyróżniona w ww. rozporządzeniu.</p>
<p>Art. 211. 1. Pozwolenie zintegrowane spełnia wymagania określone dla pozwoleń, o których mowa w art. 181 ust. 1 pkt 2 i 4, pozwolenia wodnoprawnego na pobór wód oraz pozwolenia wodnoprawnego na wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi.</p>	<p>Przepis dotyczy wymagań, jakie powinno spełniać pozwolenie zintegrowane.</p> <p>W odniesieniu do instalacji wymagającej pozwolenia zintegrowanego pozwolenie to zawiera m.in. wielkość</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>2. Prowadzący instalację wymagającą uzyskania pozwolenia zintegrowanego informuje niezwłocznie organ właściwy do wydania pozwolenia oraz wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska o naruszeniu warunków tego pozwolenia.</p> <p>3. Wielkości dopuszczalnej emisji określone w pozwoleniu zintegrowanym dla instalacji wymagającej pozwolenia zintegrowanego określa się dla takich samych lub krótszych okresów i tych samych warunków odniesienia, co graniczne wielkości emisyjne, jeżeli zostały one ustalone.</p> <p>4. Jeżeli konkluzje BAT nie określają granicznych wielkości emisyjnych, określone w pozwoleniu zintegrowanym warunki odpowiadają poziomowi ochrony środowiska określonemu w konkluzjach BAT.</p> <p>5. W pozwoleniu zintegrowanym określa się - dla instalacji wymagających uzyskania pozwolenia zintegrowanego - zakres i sposób monitorowania wielkości emisji zgodny z wymaganiami dotyczącymi monitorowania określonymi w konkluzjach BAT, jeżeli zostały one określone. W przypadku braku konkluzji BAT - można uwzględnić dokumenty referencyjne BAT, w zakresie, w jakim wykraczają one poza wymagania, o których mowa w art. 147, oraz wymagania określone w przepisach wydanych na podstawie art. 148 ust. 1.</p> <p>5a. W pozwoleniu zintegrowanym można określić - dla instalacji wymagających uzyskania pozwolenia zintegrowanego - zakres i sposób monitorowania wielkości emisji w zakresie wykraczającym poza wymagania dotyczące monitorowania określone w konkluzjach BAT, jeżeli przemawiają za tym szczególne względy ochrony środowiska.</p> <p>6. Pozwolenie zintegrowane określa także, w odniesieniu do instalacji wymagającej pozwolenia zintegrowanego:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) rodzaj prowadzonej działalności; 2) sposoby osiągnięcia wysokiego poziomu ochrony środowiska jako całości; <p>[...]</p> <ol style="list-style-type: none"> 5) sposoby ograniczania oddziaływań transgranicznych na środowisko; 	<p>emisji hałasu wyznaczoną dopuszczalnymi poziomami hałasu poza zakładem, wyrażonymi wskazanymi wskaźnikami hałasu w odniesieniu do wskazanych rodzajów terenów oraz rozkład czasu pracy źródeł hałasu dla doby, wraz z przewidywanymi wariantami.</p> <p>W przepisie przewidziano możliwość określenia w pozwoleniu zintegrowanym dodatkowych wymagań wymagania związanych z eksploatacją instalacji, jeżeli jest to konieczne do osiągnięcia wysokiego poziomu ochrony środowiska jako całości.</p> <p>W przypadku instalacji dla której pozwolenie na budowę zostało wydane przed dniem 1 października 2001 r. i której użytkowanie rozpoczęło się nie później niż do dnia 30 czerwca 2003 r., która pomimo zastosowania najlepszych dostępnych technik, nie może dotrzymać dopuszczalnych poziomów hałasu poza terenem zakładu, przewidziano konieczność utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania.</p> <p>Konkluzje BAT służą jako odniesienie przy ustalaniu warunków pozwolenia w przypadku instalacji objętych zakresem rozdziału II dyrektywy 2010/75/UE, zaś właściwe organy powinny określić dopuszczalne wielkości emisji, dzięki którym w normalnych warunkach eksploatacji emisje nie przekroczą poziomów powiązanych z</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>6) wielkość emisji hałasu wyznaczoną dopuszczalnymi poziomami hałasu poza zakładem, wyrażonymi wskaźnikami hałasu $L_{Aeq D}$ i $L_{Aeq N}$, w odniesieniu do rodzajów terenów, o których mowa w art. 113 ust. 2 pkt 1, oraz rozkład czasu pracy źródeł hałasu dla doby, wraz z przewidywanymi wariantami;</p> <p>[...]</p> <p>9) sposoby zapobiegania występowaniu i ograniczania skutków awarii oraz wymóg informowania o wystąpieniu awarii, jeżeli nie dotyczy to zakładów, o których mowa w art. 248 ust. 1;</p> <p>10) sposoby postępowania w przypadku zakończenia eksploatacji instalacji, w tym sposoby usunięcia negatywnych skutków powstałych w środowisku w wyniku prowadzonej eksploatacji, gdy są one przewidywane;</p> <p>11) sposoby zapewnienia efektywnego wykorzystania energii;</p> <p>12) zakres, sposób i termin przekazywania organowi właściwemu do wydania pozwolenia i wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska corocznej informacji pozwalającej na przeprowadzenie oceny zgodności z warunkami określonymi w pozwoleniu, w zakresie nieobjętym przepisami art. 149.</p> <p>[...]</p> <p>8. W pozwoleniu zintegrowanym można określić dodatkowe wymagania związane z eksploatacją instalacji, jeżeli jest to konieczne do osiągnięcia wysokiego poziomu ochrony środowiska jako całości.</p> <p>9. W przypadku, o którym mowa w art. 135 ust. 6, w pozwoleniu zintegrowanym stwierdza się konieczność utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania.</p> <p>10. Pozwolenie zintegrowane, o którym mowa w ust. 9, wywołuje skutki prawne od dnia wejścia w życie uchwały rady powiatu albo uchwały sejmiku województwa o utworzeniu obszaru ograniczonego użytkowania.</p> <p>11. Uzasadnienie pozwolenia zintegrowanego zawiera ocenę, o której mowa w art. 204 ust. 2.</p> <p>12. Organ właściwy do wydania pozwolenia przedkłada ministrowi właściwemu do spraw klimatu albo podmiotowi, o którym mowa w art. 213 ust. 1, elektroniczną kopię pozwolenia zintegrowanego oraz decyzji</p>	<p>najlepszymi dostępnymi technikami określonymi w konkluzjach dotyczących BAT.</p> <p>„Jeżeli konkluzje BAT nie określają granicznych wielkości emisyjnych, określone w pozwoleniu zintegrowanym warunki odpowiadają poziomowi ochrony środowiska określonego w konkluzjach BAT”.</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
zmieniającej pozwolenie zintegrowane, za pomocą środków komunikacji elektronicznej, w terminie 14 dni od dnia ich wydania.	
<p>Art. 211a. 1. W celu prowadzenia badań nad nową techniką, organ właściwy do wydania pozwolenia może, na wniosek prowadzącego instalację, zmienić pozwolenie zintegrowane, określając wariant funkcjonowania instalacji zawierający dopuszczalne wielkości emisji przekraczające graniczne wielkości emisyjne oraz zezwalając na odstąpienie od wymagań ochrony środowiska wynikających z najlepszych dostępnych technik, na czas nie dłuższy niż 9 miesięcy.</p> <p>2. Przez nową technikę, o której mowa w ust. 1, rozumie się nową technikę w działalności przemysłowej, której zastosowanie mogłoby zapewnić wyższy lub co najmniej ten sam poziom ochrony środowiska i większą oszczędność kosztów niż obecnie istniejące najlepsze dostępne techniki, o ile będzie ona mogła mieć zastosowanie na skalę przemysłową.</p> <p>3. Prowadzący instalację przedkłada organowi właściwemu do wydania pozwolenia sprawozdanie zawierające informacje dotyczące efektów prowadzonych badań nad nową techniką, w terminie 30 dni po upływie czasu, o którym mowa w ust. 1.</p> <p>4. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, nie stosuje się przepisów art. 210.</p>	Przepis umożliwia zmianę pozwolenia zintegrowanego (np. w zakresie odstąpienia od wymagań ochrony środowiska) w celu prowadzenia badań nad nową techniką.
<p>Art. 212. 1. Minister właściwy do spraw klimatu prowadzi rejestr wniosków o wydanie pozwolenia zintegrowanego oraz wydanych pozwoleń zintegrowanych.</p> <p>2. Minister właściwy do spraw klimatu lub podmiot, o którym mowa w art. 213 ust. 1, może zwrócić się do starosty o udzielenie informacji lub udostępnienie innych niż wskazane w ust. 1 dokumentów związanych z wydawaniem pozwoleń zintegrowanych; uprawnienie to przysługuje podmiotowi, o którym mowa w art. 213 ust. 1, także w stosunku do marszałka województwa.</p> <p>[...]</p>	Przepis ustanawia prowadzony przez ministra właściwego do spraw klimatu Rejestr wniosków i pozwoleń zintegrowanych oraz uprawnia ministra lub podmiot wykonujący zadania zlecone, do zwrócenia się do wskazanych organów o udzielenie informacji lub dokumentów związanych z pozwoleniem zintegrowanym.
<p>Art. 214. 1. Przed dokonaniem zmiany w instalacji objętej pozwoleniem zintegrowanym, polegającej na zmianie sposobu funkcjonowania instalacji lub jej rozbudowie, która może mieć wpływ na środowisko,</p>	Przepis dotyczy postępowania w przedmiocie zmiany pozwolenia zintegrowanego w przypadku istotnej zmiany w instalacji, która może mieć wpływ na środowisko.

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>prowadzący instalację jest obowiązany poinformować o planowanych zmianach organ właściwy do wydania pozwolenia lub złożyć wniosek o zmianę pozwolenia zintegrowanego.</p> <p>2. Jeżeli organ, o którym mowa w ust. 1, stwierdzi, że planowana zmiana w instalacji wymaga zmiany niektórych warunków wydanego pozwolenia zintegrowanego, informuje, w terminie 30 dni od dnia otrzymania informacji, prowadzącego instalację o konieczności złożenia wniosku o zmianę pozwolenia zintegrowanego. W takim przypadku organ stwierdza, czy planowana zmiana ma charakter istotnej zmiany.</p> <p>3. Zmianę w instalacji uważa się za istotną w szczególności, gdy zwiększana skala działalności wynikająca z tej zmiany, sama w sobie, kwalifikowałaby ją jako instalację, o której mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 201 ust. 2.</p> <p>4. Wniosek o zmianę pozwolenia zintegrowanego zawiera dane, o których mowa w art. 184 i art. 208, mające związek z planowanymi zmianami.</p> <p>5. Decyzja o zmianie pozwolenia zintegrowanego określa wymagania, o których mowa w art. 188 i art. 211, mające związek z planowanymi zmianami.</p>	<p>Kryterium jest wieloaspektowe i dotyczy wielu zmian w oddziaływaniu instalacji na środowisko, w tym i emisji hałasu. Do organu należy ocena istotności zmian.</p>
<p>Art. 215. 1. Organ właściwy do wydania pozwolenia dokonuje analizy warunków pozwolenia zintegrowanego niezwłocznie po publikacji w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej konkluzji BAT odnoszących się do głównej działalności danej instalacji, lecz nie później niż w terminie 6 miesięcy od dnia publikacji.</p> <p>2. Organ właściwy do wydania pozwolenia informuje prowadzącego instalację o rozpoczęciu analizy, a w trakcie jej przeprowadzania:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) bierze pod uwagę wszystkie konkluzje BAT, które dla danego rodzaju instalacji zostały opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej od czasu wydania pozwolenia lub ostatniej analizy wydanego pozwolenia; 2) może zażądać od prowadzącego instalację przedłożenia informacji, w szczególności wyników monitorowania procesów technologicznych, niezbędnych do przeprowadzenia analizy i umożliwiających 	<p>Przepis zobowiązuje organ właściwy do wydania pozwolenia do analizy warunków pozwolenia zintegrowanego niezwłocznie po publikacji konkluzji BAT (które obejmują również emisje z hałasu) odnoszących się do głównej działalności danej instalacji.</p> <p>Przepis wskazuje również, kiedy organ jest obowiązany przekazać prowadzącemu instalację informację o konieczności dostosowania instalacji w określonym terminie do wymagań określonych w konkluzjach BAT oraz wezwać go do wystąpienia z wnioskiem o zmianę pozwolenia we wskazanym okresie.</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>porównanie ich z najlepszymi dostępnymi technikami opisanymi w odpowiednich konkluzjach BAT oraz określonymi w nich wielkościami emisji;</p> <p>3) dokonuje oceny zasadności udzielenia odstępstwa, o którym mowa w art. 204 ust. 2.</p> <p>3. Organ właściwy do wydania pozwolenia przedkłada niezwłocznie wyniki analizy prowadzącemu instalację oraz, za pomocą środków komunikacji elektronicznej, ministrowi właściwemu do spraw klimatu albo podmiotowi, o którym mowa w art. 213 ust. 1.</p> <p>4. W przypadku gdy analiza dokonana na podstawie ust. 1 wykazała konieczność zmiany pozwolenia zintegrowanego, organ właściwy do wydania pozwolenia niezwłocznie:</p> <p>1) przekazuje prowadzącemu instalację informację o konieczności dostosowania instalacji, w terminie nie dłuższym niż 4 lata od dnia publikacji w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej konkluzji BAT, do wymagań określonych w konkluzjach BAT;</p> <p>2) wzywa prowadzącego instalację do wystąpienia z wnioskiem o zmianę pozwolenia w terminie roku od dnia doręczenia wezwania, określając zakres tego wniosku mający związek ze zmianami wynikającymi z dokonanej analizy.</p> <p>5. W decyzji o zmianie pozwolenia wydanej na wniosek, o którym mowa w ust. 4 pkt 2, organ właściwy do wydania pozwolenia określa termin, nie dłuższy niż 4 lata od dnia publikacji w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej konkluzji BAT, dostosowania instalacji do nowych wymagań określonych w tej decyzji.</p> <p>6. Udzielając odstępstwa, o którym mowa w art. 204 ust. 2, organ właściwy do wydania pozwolenia może określić późniejszy termin dostosowania instalacji do nowych wymagań.</p> <p>7. W decyzji o ograniczeniu wydanej na podstawie art. 195 ust. 1 pkt 5 stosuje się odpowiednio przepis ust. 5.</p> <p>8. Do wniosku, o którym mowa w ust. 4 pkt 2, nie stosuje się przepisów art. 210.</p>	
<p>Art. 216. 1. Organ właściwy do wydania pozwolenia dokonuje analizy pozwolenia zintegrowanego także:</p> <p>1) co najmniej raz na 5 lat lub</p>	<p>Przepis dotyczy analizy pozwolenia zintegrowanego oraz jego zmiany z innych przyczyn, tj. z powodu na upływ wskazanego okresu, z powodu zmiany oddziaływania instalacji na środowisko oraz ze względu na zmianę w</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>2) jeżeli oddziaływanie instalacji na środowisko zmieniło się w stopniu wskazującym na konieczność zmiany pozwolenia w części dotyczącej określonych w nim warunków lub wielkości emisji z danej instalacji, lub</p> <p>3) jeżeli nastąpiła zmiana w najlepszych dostępnych technikach, pozwalająca na znaczne zmniejszenie wielkości emisji bez powodowania nadmiernych kosztów, lub wynika to z potrzeby dostosowania eksploatacji instalacji do zmian przepisów o ochronie środowiska.</p> <p>2. Do analizy stosuje się odpowiednio przepisy art. 215 ust. 2 i 3.</p> <p>3. W przypadku gdy analiza wykazała konieczność zmiany pozwolenia zintegrowanego, organ właściwy do wydania pozwolenia wzywa prowadzącego instalację do wystąpienia z wnioskiem o zmianę pozwolenia w terminie 6 miesięcy od dnia wezwania, określając zakres tego wniosku mający związek ze zmianami wynikającymi z dokonanej analizy.</p> <p>4. Do wniosku, o którym mowa w ust. 3, nie stosuje się przepisów art. 210.</p>	<p>najlepszych dostępnych technikach (najlepsze dostępne techniki odnoszą się również do emisji hałasu).</p>
<p>Art. 217. 1. Organ właściwy do wydania pozwolenia zintegrowanego może, na wniosek prowadzącego instalację lub z urzędu za jego zgodą, wydać nowe pozwolenie zintegrowane w celu ujednoczenia tekstu obowiązującego pozwolenia, z uwzględnieniem wszystkich zmian wprowadzonych do tego pozwolenia od dnia jego wydania.</p> <p>2. W pozwoleniu, o którym mowa w ust. 1, organ właściwy do wydania pozwolenia:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ujednocza tekst pozwolenia; 2) stwierdza wygaśnięcie dotychczasowego pozwolenia. <p>3. Do pozwolenia, o którym mowa w ust. 1, nie stosuje się przepisów art. 208, art. 210 i art. 218.</p>	<p>Przepis umożliwia wydanie nowego pozwolenia zintegrowanego w celu ujednoczenia tekstu obowiązującego pozwolenia.</p>
<p>Art. 218. Organ administracji zapewnia możliwość udziału społeczeństwa, na zasadach i w trybie określonych w ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, w postępowaniu, którego przedmiotem jest:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wydanie pozwolenia zintegrowanego dla nowej instalacji; 	<p>Przepis zapewnienia możliwości udziału społeczeństwa w m.in. w postępowania o wydanie pozwolenia zintegrowanego dla nowej instalacji.</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<ul style="list-style-type: none"> 2) wydanie decyzji dotyczącej istotnej zmiany instalacji; 3) wydanie pozwolenia z odstępstwem, o którym mowa w art. 204 ust. 2, lub jego zmiana polegająca na udzieleniu takiego odstępstwa; 4) wydanie decyzji o zmianie pozwolenia zintegrowanego wynikającej z analizy, o której mowa w art. 216 ust. 1 pkt 2. 	
<p>Art. 219. 1. W razie możliwości wystąpienia znaczącego transgranicznego oddziaływania na środowisko na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, w przypadku nowej lub istotnie zmienianej instalacji wymagającej uzyskania pozwolenia zintegrowanego, stosuje się odpowiednio przepisy działu VI ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, z tym że przez dokumentację, o której mowa w art. 108 ust. 1 pkt 1 tej ustawy, rozumie się część wniosku o wydanie pozwolenia zintegrowanego, która umożliwi państwu, na którego terytorium może oddziaływać instalacja wymagająca uzyskania takiego pozwolenia, ocenę możliwego znaczącego transgranicznego oddziaływania na środowisko.</p> <p>2. Właściwy organ przekazuje państwu, o którym mowa w ust. 1, decyzję udzielającą nowe lub zmienione w wyniku istotnej zmiany instalacji pozwolenie zintegrowane wraz z uzasadnieniem zawierającym w szczególności:</p> <ul style="list-style-type: none"> 1) wyniki konsultacji przeprowadzonych przed podjęciem decyzji oraz wyjaśnienie sposobu ich uwzględnienia w decyzji; 2) wykaz dokumentów referencyjnych BAT istotnych dla danej instalacji lub działalności; 3) sposób określenia warunków pozwolenia, w tym dopuszczalnych wielkości emisji, w odniesieniu do najlepszych dostępnych technik oraz wielkości emisji określonych w konkluzjach BAT. 	<p>Regulacja szczególna przewidziana do stosowania w razie znaczącego transgranicznego oddziaływania na środowisko na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej instalacji wymagającej uzyskania pozwolenia zintegrowanego.</p>
<p>Art. 237. W razie stwierdzenia okoliczności wskazujących na możliwość negatywnego oddziaływania instalacji na środowisko, organ ochrony środowiska może, w drodze decyzji, zobowiązać prowadzący instalację podmiot korzystający ze środowiska do sporządzenia i przedłożenia przeglądu ekologicznego.</p>	<p>Przepis wskazuje, kiedy może zostać wydana decyzja zobowiązująca prowadzącego instalację do sporządzenia i przedłożenia przeglądu ekologicznego (są to okoliczności</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>Art. 238. Przegląd ekologiczny instalacji, która jest kwalfikowana jako przedsięwzięcie mogące zawsze znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, powinien zawierać:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) opis obejmujący: <ol style="list-style-type: none"> a) rodzaj, wielkość i usytuowanie instalacji wraz z informacją o jej stanie technicznym, b) powierzchnię zajmowanego terenu lub obiektu budowlanego, c) rodzaj technologii, d) istniejące w sąsiedztwie lub bezpośrednim zasięgu oddziaływania instalacji obiekty mieszkalne i użyteczności publicznej, e) istniejące w sąsiedztwie lub bezpośrednim zasięgu oddziaływania instalacji zabytki chronione na podstawie przepisów o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, f) istniejące w sąsiedztwie lub bezpośrednim zasięgu oddziaływania instalacji obiekty i obszary poddane ochronie na podstawie przepisów ustawy o ochronie przyrody, ustawy o lasach, ustawy - Prawo wodne oraz przepisów ustawy o uzdrowiskach i lecznictwie uzdrowiskowym; 2) określenie oddziaływania na środowisko instalacji, w tym również w przypadku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej; 3) opis działań mających na celu zapobieganie i ograniczanie oddziaływania na środowisko; 4) porównanie wykorzystywanej technologii z technologią spełniającą wymagania, o których mowa w art. 143; 5) wskazanie, czy dla instalacji konieczne jest ustanowienie obszaru ograniczonego użytkowania, określenie granic takiego obszaru, ograniczeń w zakresie przeznaczenia terenu, wymagań technicznych dotyczących obiektów budowlanych i sposobów korzystania z nich; 	<p>wskazujące na możliwość negatywnego oddziaływania instalacji na środowisko, czyli również np. emisja hałasu).</p> <p>Przepis wskazuje zakres przeglądu ekologicznego instalacji zakwalifikowanych jako przedsięwzięcie mogące zawsze znacząco oddziaływać na środowisko. Oddziaływaniem na środowisko może być emisja hałasu. Zakres przeglądu może zostać przez organ ograniczony na podstawie art. 239.</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
6) zwięzłe streszczenie w języku niespecjalistycznym informacji zawartych w przeglądzie; 7) nazwisko osoby lub osób sporządzających przegląd.	
Art. 240. Jeżeli możliwość negatywnego oddziaływania na środowisko wynika z funkcjonowania instalacji, która nie jest kwalifikowana jako przedsięwzięcie mogące zawsze znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, organ właściwy do nałożenia obowiązku sporządzenia przeglądu ekologicznego określa, które z wymagań wymienionych w art. 238 należy spełnić, sporządzając przegląd.	Przepis upoważnia organ do określania wymagań, które sporządzając przegląd należy spełniać – w przypadku instalacji niezakwalifikowanych jako przedsięwzięcie mogące zawsze znacząco oddziaływać na środowisko.
Art. 241. [...] 2. Jeżeli przegląd ekologiczny dotyczy drogi, linii kolejowej, linii tramwajowej, lotniska lub portu, obowiązek sporządzenia przeglądu spoczywa na zarządzających tymi obiektami.	Przegląd ekologiczny drogi, linii kolejowej, linii tramwajowej, lotniska lub portu sporządza zarządzający tymi obiektami. W ich przypadku jednym z określonych oddziaływań zwykle będzie emisja hałasu.
Art. 241a. Jeżeli dla instalacji konieczne jest ustanowienie obszaru ograniczonego użytkowania , do przeglądu ekologicznego powinna być załączona poświadczona przez właściwy organ kopia mapy ewidencyjnej z zaznaczonym przebiegiem granic obszaru, na którym konieczne jest utworzenie obszaru ograniczonego użytkowania.	Przepis szczególnie dot. przeglądu ekologicznego w przypadku instalacji, dla której konieczne jest ustanowienia obszaru ograniczonego użytkowania (emisja hałasu jest jedną z przyczyn ustanawiania takich obszarów).
Art. 242. 1. Minister właściwy do spraw klimatu może określić, w drodze rozporządzenia, dodatkowe wymagania, jakie powinien spełniać przegląd ekologiczny dla poszczególnych rodzajów instalacji. 2. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1, mogą zostać ustalone szczegółowe wymagania odnośnie do: <ol style="list-style-type: none"> 1) formy sporządzania przeglądu; 2) zakresu zagadnień, które powinny zostać określone i ocenione w przeglądzie; 3) rodzaju dokumentów, z których informacje powinny zostać uwzględnione w przeglądzie. 	Upoważnienie do wydania rozporządzenia określającego dodatkowe wymagania, jakie powinien spełniać przegląd ekologiczny dla poszczególnych rodzajów instalacji. Na podstawie tego przepisu minister właściwy do spraw klimatu nie wydał rozporządzenia.
Art. 272. Środki finansowo-prawne ochrony środowiska stanowią w szczególności: <ol style="list-style-type: none"> 1) opłata za korzystanie ze środowiska; 	Przepis zawiera katalog środków finansowo-prawnych ochrony środowiska, wśród nich administracyjna kara

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
2) administracyjna kara pieniężna ; 3) zróżnicowane stawki podatków i innych danin publicznych służące celom ochrony środowiska; 4) opłata emisyjna, o której mowa w art. 321a ust. 1.	pieniężną, która jest ponoszona za przekroczenie lub naruszenie warunków korzystania ze środowiska m.in. w zakresie emitowania hałasu do środowiska (zob. art. 273).
Art. 273. [...] <p>2. Administracyjna kara pieniężna jest ponoszona za przekroczenie lub naruszenie warunków korzystania ze środowiska, ustalonych decyzją w zakresie określonym w ust. 1, a także w zakresie magazynowania odpadów i emitowania hałasu do środowiska.</p> [...]	Administracyjna kara pieniężna jest ponoszona za przekroczenie lub naruszenie warunków korzystania ze środowiska m.in. w zakresie emitowania hałasu do środowiska. Zobacz też art. 298.
Art. 274. [...] <p>6. Wysokość kary zależy odpowiednio od:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) (uchylony); 2) ilości i rodzaju składowanych albo magazynowanych odpadów oraz czasu ich składowania albo magazynowania; 3) pory doby i wielkości przekroczenia dopuszczalnego poziomu hałasu. [...]	W przepisie wskazano od czego zależy wysokość kary (administracyjnej) w przypadku przekroczenia dopuszczalnego poziomu hałasu.
Art. 275. Do ponoszenia opłat za korzystanie ze środowiska oraz administracyjnych kar pieniężnych są obowiązane, z zastrzeżeniem art. 284 ust. 2, podmioty korzystające ze środowiska.	Przepis określa, jakie podmioty ponoszą administracyjne kary pieniężne (która jest ponoszona m.in. za przekroczenie lub naruszenie warunków korzystania ze środowiska m.in. w zakresie emitowania hałasu do środowiska).
Art. 277. [...] <p>3. Administracyjne kary pieniężne podmiot korzystający ze środowiska wnosi na rachunek wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska, który wydał decyzje w przedmiocie wymierzenia kary.</p>	Przepis wskazuje podmiot, na którego rachunek wnosi się administracyjne kary pieniężne oraz przeznaczenie wpływów z tytułu tych kar.

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>4. Wpływy z tytułu opłat i kar stanowią przychody Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, wojewódzkich funduszy ochrony środowiska i gospodarki wodnej oraz dochody budżetów powiatów i budżetów gmin.</p>	
<p>Art. 281. 1. Do ponoszenia opłat za korzystanie ze środowiska oraz administracyjnych kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa, z tym że uprawnienia organów podatkowych przysługują marszałkowi województwa albo wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska. [...]</p> <p>3. Do ponoszenia administracyjnych kar pieniężnych nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa dotyczących terminu płatności należności, odroczenia tego terminu, zaniechania ustalenia zobowiązania, zaniechania poboru należności oraz umarzania zaległych zobowiązań i odsetek za zwłokę, chyba że przepisy działu IV stanowią inaczej; termin płatności administracyjnej kary pieniężnej wynosi 14 dni od dnia, w którym decyzja o wymiarze kary stała się ostateczna.</p>	<p>Przepis określa zakres stosowania Ordynacji podatkowej do administracyjnych kar pieniężnych.</p>
<p>Art. 282. Postępowanie w przedmiocie opłat za korzystanie ze środowiska oraz administracyjnych kar pieniężnych wszczyna się z urzędu albo na wniosek podmiotu korzystającego ze środowiska, którego dotyczy opłata albo kara.</p>	<p>Przepis ustala zasadę wszczynania postępowań z urzędu, m.in. w odniesieniu do administracyjnych kar pieniężnych.</p>
<p>Art. 283. 1. Stawki podatków i innych danin publicznych powinny być różnicowane, z uwzględnieniem celów służących ochronie środowiska. [...]</p>	<p>Z przepisu wynika, że administracyjna kara pieniężna (jako danina publiczna) powinna być ustalana z uwzględnieniem celów służących ochronie środowiska.</p>
<p>Art. 298. 1. Administracyjne kary pieniężne wymierza, w drodze decyzji, wojewódzki inspektor ochrony środowiska za: [...]</p> <p>5) przekroczenie, określonych w decyzji o dopuszczalnym poziomie hałasu lub pozwoleniu, o którym mowa w art. 181 ust. 1 pkt 1, poziomów hałasu.</p>	<p>Przepis wskazuje organ właściwy do wymierzania, w drodze decyzji, kar za przekroczenie poziomów hałasu – określonych w decyzji o dopuszczalnym poziomie hałasu lub w pozwoleniu zintegrowanym.</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>Art. 299. 1. Wojewódzki inspektor ochrony środowiska stwierdza przekroczenie lub naruszenie na podstawie:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) kontroli, a w szczególności dokonanych w ich trakcie pomiarów lub za pomocą innych środków dowodowych; 2) pomiarów prowadzonych przez podmiot korzystający ze środowiska, obowiązany do dokonania takich pomiarów. <p>2. O stwierdzeniu przekroczenia lub naruszenia na podstawie kontroli wojewódzki inspektor ochrony środowiska, w terminie 21 dni od wykonania pomiarów, zawiadamia podmiot korzystający ze środowiska, przekazując mu wyniki pomiarów.</p>	<p>Przepis określa dowody, na podstawie których organ stwierdza przekroczenie lub naruszenie np. poziomów hałasu.</p>
<p>Art. 300. 1. Po stwierdzeniu przekroczenia lub naruszenia, na podstawie kontroli, o której mowa w art. 299 ust. 1 pkt 1, wojewódzki inspektor ochrony środowiska wydaje decyzję ustalającą wymiar kary biegnącej.</p> <p>2. Wymiar kary biegnącej ustala się, z zastrzeżeniem ust. 3, uwzględniając przekroczenie lub naruszenie w skali doby.</p> <p>[...]</p> <p>4. W decyzji ustalającej wymiar kary biegnącej określa się:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wielkość stwierdzonego przekroczenia lub naruszenia odpowiednio w skali doby albo godziny; 2) wymiar kary biegnącej; 3) termin, od którego kara biegnąca będzie naliczana, jako odpowiednio dzień albo pełną godzinę zakończenia wykonania pomiarów, pobrania próbek albo dokonania innych ustaleń stanowiących podstawę stwierdzenia przekroczenia lub naruszenia. 	<p>Przepis określa procedurę wydawania decyzji ustalającej wymiar kary biegnącej, czyli decyzji, w której ustala się wielkość przekroczenia oraz stawkę kary za wystąpienie przekroczenia.</p> <p>Przepis ma zastosowanie do administracyjnych kar pieniężnych np. za przekroczenie poziomów hałasu.</p>
<p>Art. 301. 1. Kara biegnąca jest naliczana, z zastrzeżeniem ust. 2 oraz art. 304, do czasu stwierdzenia, na zasadach określonych w art. 299 ust. 1, zmiany wielkości przekroczenia lub naruszenia.</p> <p>2. Wymiar kary biegnącej może ulec zmianie na wniosek podmiotu korzystającego ze środowiska, zawierający:</p>	<p>Przepis wskazuje okres naliczenia kary biegnącej oraz daje możliwość złożenia wniosku podmiotu korzystającego ze środowiska o zmianę wymiaru kary biegnącej.</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<ol style="list-style-type: none"> 1) wyniki pomiarów lub sprawozdanie z własnych ustaleń; 2) termin przeprowadzenia pomiarów lub dokonania własnych ustaleń; 3) informacje o sposobie ograniczenia przekroczenia lub naruszenia. <p>3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, powinien być przedłożony wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska w terminie 30 dni od dokonania własnych pomiarów lub ustaleń.</p> <p>4. Jeżeli przekroczenie zostało stwierdzone na zasadach określonych w art. 299 ust. 1 pkt 1, pomiary, o których mowa w ust. 2 pkt 1, powinny być przeprowadzone w miejscach i w sposób zgodny z pomiarami dokonanymi przez wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska, który stwierdził przekroczenie.</p> <p>5. Wojewódzki inspektor ochrony środowiska ustali, w drodze decyzji, wymiar nowej kary biegnącej, określając termin naliczania kary od pełnej godziny albo doby od terminu, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, jeżeli w terminie 30 dni nie zakwestionuje zasadności złożonego wniosku.</p>	<p>Przepisy o karze biegnącej mają zastosowanie do administracyjnych kar pieniężnych np. za przekroczenie poziomów hałasu.</p>
<p>Art. 302. 1. Wojewódzki inspektor ochrony środowiska podejmuje, na podstawie ostatecznych decyzji określających wymiar kary biegnącej, decyzję o wymierzeniu kary:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) za okres do ustania przekroczenia lub naruszenia - po stwierdzeniu z urzędu lub na wniosek podmiotu korzystającego ze środowiska, że przekroczenie lub naruszenie ustało, albo 2) za okres do dnia 31 grudnia każdego roku - jeżeli do tego dnia przekroczenie lub naruszenie nie zostało usunięte. <p>2. W razie złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, stosuje się odpowiednio art. 301 ust. 2-5.</p>	<p>Przepis wskazuje okres, za który jest nakładana kara – na podstawie ostatecznych decyzji określających wymiar kary biegnącej.</p> <p>Przepisy o karze biegnącej mają zastosowanie do administracyjnych kar pieniężnych np. za przekroczenie poziomów hałasu.</p>
<p>Art. 303. Jeżeli wojewódzki inspektor ochrony środowiska w ciągu 30 dni od dnia wpływu wniosku, o którym mowa w art. 301 ust. 2 lub art. 302 ust. 1 pkt 1, stwierdzi, że przekroczenie lub naruszenie jest wyższe, niż podano we wniosku, lub nie ustało, wymierza nową wysokość kary biegnącej począwszy odpowiednio od doby albo godziny, w której stwierdzono bezzasadność wniosku, jednocześnie podwyższając jej wysokość dwukrotnie na okres 60 dni.</p>	<p>Przepis wskazuje na okoliczności wydawania decyzji wymierzającej nową wysokość kary biegnącej.</p> <p>Przepisy o karze biegnącej mają zastosowanie do administracyjnych kar pieniężnych np. za przekroczenie poziomów hałasu.</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>Art. 304. Jeżeli do dnia zmiany stawek opłat za korzystanie ze środowiska stanowiących podstawę wymiaru kary albo do dnia zmiany stawek kar, o których mowa w art. 311 ust. 2, stwierdzone przekroczenie lub naruszenie nie ustało, wojewódzki inspektor ochrony środowiska ustala w drodze decyzji nowy wymiar kary biegnącej, stosując nowe stawki od dnia ich wprowadzenia.</p>	<p>Przepis określa okoliczności wydawania decyzji ustalającej nowy wymiar kary biegnącej z zastosowaniem nowych stawek.</p> <p>Przepisy o karze biegnącej mają zastosowanie do administracyjnych kar pieniężnych np. za przekroczenie poziomów hałasu.</p>
<p>Art. 305. 1. Wojewódzki inspektor ochrony środowiska stwierdza przekroczenie warunków korzystania ze środowiska na podstawie, o której mowa w art. 299 ust. 1 pkt 2, jeżeli:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) podmiot korzystający ze środowiska prowadzi wymagane pomiary wielkości emisji; 2) spełnione są warunki określone w art. 147a. <p>2. Wojewódzki inspektor ochrony środowiska może nie uznać przedkładanych mu wyników wymaganych pomiarów wielkości emisji, jeżeli pomiary te nasuwają zastrzeżenia.</p> <p>[...]</p> <p>4. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, wojewódzki inspektor ochrony środowiska wymierza karę za przekroczenie stwierdzone w roku kalendarzowym, uwzględniając zmiany stawek opłat i kar, o których mowa w art. 304, w okresie objętym karą.</p>	<p>Przepis determinuje m.in. znaczenie pomiarów wielkości emisji dla stwierdzenia przekraczania warunków korzystania ze środowiska.</p>
<p>Art. 305a. 1. Jeżeli podmiot korzystający ze środowiska nie prowadzi wymaganych pomiarów wielkości emisji, pomiary ciągłe nie są prowadzone przez rok kalendarzowy lub pomiary nasuwają zastrzeżenia:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) przekroczenie warunków korzystania ze środowiska określonych w pozwoleniach, o których mowa w art. 181 ust. 1 pkt 1 i 2, lub decyzjach, o których mowa w art. 298 ust. 1 pkt 4, lub decyzjach o dopuszczalnym poziomie hałasu stwierdza się, stosując odpowiednio art. 299-304; 2) (uchylony). <p>2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio, jeżeli nie są spełnione warunki prowadzenia pomiarów, o których mowa w art. 147a, w tym pobierania próbek.</p>	<p>Przepis wskazuje w jaki sposób się stwierdza przekroczenie warunków korzystania ze środowiska określonych m.in. w pozwoleniach zintegrowanych lub decyzjach o dopuszczalnym poziomie hałasu – jeżeli podmiot korzystający ze środowiska nie prowadzi wymaganych pomiarów wielkości emisji, pomiary ciągłe nie są prowadzone przez rok kalendarzowy lub pomiary nasuwają zastrzeżenia.</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>Art. 306. 1. Minister właściwy do spraw klimatu może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki wymierzania kar na podstawie pomiarów ciągłych.</p> <p>2. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1, mogą zostać ustalone:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) szczegółowe warunki uznawania pomiarów za ciągłe; 2) sposoby ustalania przekroczeń na podstawie wyników ciągłych pomiarów w zakresie: <ol style="list-style-type: none"> a) wprowadzania gazów lub pyłów do powietrza, b) (uchylona), c) emitowania hałasu do środowiska. <p>3. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1, mogą zostać ustalone sposoby uzupełniania brakujących wyników pomiarów.</p>	<p>Upoważnienie do określenia w drodze rozporządzenia szczegółowych warunków wymierzania kar na podstawie pomiarów ciągłych. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 7 lipca 2011 r. w sprawie szczegółowych warunków wymierzania kar na podstawie pomiarów ciągłych oraz sposobów ustalania przekroczeń, w zakresie wprowadzania gazów lub pyłów do powietrza, wydane na podstawie art. 306, nie odnosi się do emisji hałasu.</p>
<p>Art. 308. Wojewódzki inspektor ochrony środowiska nie wszczyna postępowania w sprawie wymierzenia kary, jeżeli przewidywana jej wysokość nie przekroczy 800 zł.</p>	<p>Przepis zawiera przesłankę odmowy wszczęcia postępowania w sprawie wymierzenia kary.</p>
<p>Art. 311. 1. Górna jednostkowa stawka kary za przekroczenie dopuszczalnego poziomu hałasu przenikającego do środowiska wynosi 71,67 zł za 1 dB przekroczenia, z zastrzeżeniem art. 312.</p> <p>2. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, określi wysokość jednostkowych stawek kar za przekroczenie dopuszczalnego poziomu hałasu.</p> <p>3. Rada Ministrów, wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 2, uwzględnia:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zróżnicowanie, w zależności od wielkości przekroczenia, jednostkowej stawki kary za 1 dB przekroczenia dopuszczalnego poziomu hałasu przenikającego do środowiska, dla następujących wielkości przekroczenia: <ol style="list-style-type: none"> a) od 1 do 5 dB, b) powyżej 5 do 10 dB, c) powyżej 10 do 15 dB, d) powyżej 15 dB; 	<p>Przepis określa górną jednostkową stawkę kary za przekroczenie dopuszczalnego poziomu hałasu.</p> <p>Na podstawie art. 311 ust. 2 wydane zostało rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 29 września 2001 r. w sprawie wysokości jednostkowych stawek kar za przekroczenie dopuszczalnego poziomu hałasu (Dz. U. Nr 120, poz. 1285).</p> <p>Przewidziana w art. 311 ust. 1 górna jednostkowa stawka kary jest wyższa niż najwyższa stawka kary przewidziana w ww. rozporządzeniu.</p> <p>„§ 1. Ustala się jednostkowe stawki kar za przekroczenie dopuszczalnego poziomu hałasu:</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku		
2) zróżnicowanie wysokości kary pieniężnej ze względu na porę dnia lub porę nocy.	Wielkość przekroczenia	w zł za każdy dB przekroczenia	
		w porze dnia	w porze nocy
	od 1 do 5 dB	12,47	15,60
	powyżej 5 do 10 dB	21,82	26,52
	powyżej 10 do 15 dB	31,21	37,45
	powyżej 15 dB	46,79	56,20
Art. 312. Do jednostkowych stawek kar, o których mowa w art. 311 ust. 1 i 2, stosuje się odpowiednio art. 291.	Przepis przesądza, że do jednostkowych stawek kar stosuje się przepisy o podwyższaniu stawek opłat pieniężnych.		
Art. 315. 1. Kary, o których mowa w art. 298 ust. 1 pkt 5, wymierza się odrębnie dla pory dnia i pory nocy. 2. Przy ustalaniu wymiaru kary biegnącej za przekroczenie dopuszczalnego poziomu hałasu określonego wskaźnikiem L_{AeqD} lub L_{AeqN} przyjmuje się przekroczenie w punkcie pomiarowym, w którym ma ono wartość najwyższą dla pory dnia lub pory nocy. 3. Przez porę dnia i porę nocy rozumie się odpowiednie przedziały czasu, o których mowa w art. 112a pkt 2.	Przepis określa zasady wymiaru kar pieniężnych za przekroczenia dopuszczalnych poziomów określonych w pozwoleniu zintegrowanym lub w decyzji o dopuszczalnych poziomach hałasu.		
Art. 315f. 1. W przypadku gdy podmiot lub organ, o którym mowa w art. 117a ust. 1 i 2, nie przekaże Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska danych identyfikujących albo informacji, o której mowa w art. 117a ust. 4 , w terminie, o którym mowa w art. 117a ust. 3, podlega karze pieniężnej w wysokości 1000 zł za każdy dzień opóźnienia. 2. W przypadku gdy podmiot lub organ, o którym mowa w art. 118 ust. 3, nie przekaże Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska w terminie, o którym mowa w art. 118 ust. 4, strategicznej mapy hałasu ,	Przepis ustanawia kary pieniężne dla sytuacji, w której wskazane w przepisie organy lub podmioty nie prześlą do właściwych organów lub nie przyjmą w terminie wskazanych w tym przepisie dokumentów (m.in. danych identyfikujących, strategicznych map hałasu...) oraz zasady wymiaru tych kar.		

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>zaktualizowanych danych identyfikujących, o których mowa w art. 117a ust. 8, oraz danych ze strategicznych map hałasu, o których mowa w art. 118a ust. 2, podlega karze pieniężnej w wysokości 500 000 zł.</p> <p>3. W przypadku, o którym mowa w art. 118a ust. 3 pkt 2, karę pieniężną wymierza się w wysokości 20% kary, o której mowa w ust. 2.</p> <p>4. W przypadku gdy:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) sejmik województwa nie uchwali w terminie, o którym mowa w art. 119a ust. 9, programu ochrony środowiska przed hałasem, 2) marszałek województwa nie przekaze Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska w terminie, o którym mowa w art. 120 ust. 3, streszczenia, o którym mowa w art. 119a ust. 2 <p>- podlega karze pieniężnej w wysokości 100 000 zł.</p> <p>5. Karę pieniężną, w drodze decyzji, wymierza właściwy wojewódzki inspektor ochrony środowiska.</p> <p>6. Wojewódzki inspektor ochrony środowiska stwierdza naruszenie, o którym mowa w:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ust. 1 - na podstawie wykazów, o których mowa w art. 117a ust. 5; 2) ust. 2 i 3 - na podstawie wykazów, o których mowa w art. 118a ust. 3; 3) ust. 4 - na podstawie powiadomienia, o którym mowa w art. 120 ust. 5. <p>7. Po stwierdzeniu naruszenia, o którym mowa w ust. 1, wojewódzki inspektor ochrony środowiska informuje podmiot lub organ, o którym mowa w art. 117a ust. 1 lub 2, o stwierdzonym naruszeniu i zasadach wymierzania kary pieniężnej.</p> <p>8. Wojewódzki inspektor ochrony środowiska podejmuje decyzję o wymierzeniu kary pieniężnej za okres:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) do ustania naruszenia - po stwierdzeniu z urzędu lub na wniosek podmiotu lub organu, o którym mowa w art. 117a ust. 1 lub 2, że przekroczenie lub naruszenie ustało lub 2) do dnia 31 grudnia każdego roku - jeżeli do tego dnia przekroczenie lub naruszenie nie zostało usunięte, lub 	

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>3) od dnia 1 stycznia roku następującego po roku, o którym mowa w pkt 2, do ustania naruszenia - po stwierdzeniu z urzędu lub na wniosek podmiotu lub organu, o którym mowa w art. 117a ust. 1 lub 2, że przekroczenie lub naruszenie ustało.</p>	
<p>Art. 315g. 1. Od decyzji o wymierzeniu kar pieniężnych, o których mowa w art. 315f ust. 1-4, przysługuje odwołanie do Głównego Inspektora Ochrony Środowiska.</p> <p>2. Karę pieniężną wnosi się na rachunek bankowy Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o jej wymierzeniu stała się ostateczna.</p> <p>3. Wpływy z tytułu kar pieniężnych stanowią przychód Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej.</p> <p>4. Kara pieniężna podlega przymusowemu ściągnięciu w trybie określonym w przepisach o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.</p>	<p>Określenie organu odwoławczego od decyzji o wymierzeniu kary pieniężnej, o której mowa w art. 315f ust. 1-4, , rachunku, na który wnosi się karę, o przeznaczeniu wpływów z tytułu kar oraz trybie jej ściągnięcia.</p>
<p>Art. 315h. 1. Termin płatności kary pieniężnej, o której mowa w art. 315f ust. 2, odracza się na wniosek podmiotu lub organu, o którym mowa w art. 118 ust. 3, obowiązanego do jej uiszczenia, jeżeli w momencie złożenia wniosku udokumentuje rozpoczęcie wykonywania strategicznej mapy hałasu.</p> <p>2. Odroczenie terminu płatności kary pieniężnej może dotyczyć części albo całości płatności kary.</p> <p>3. Termin płatności kary pieniężnej może być odroczone wyłącznie na okres niezbędny do sporządzenia strategicznej mapy hałasu, nie dłuższy jednak niż rok od upływu terminu, w którym mapa ta powinna być sporządzona.</p> <p>4. Wniosek o odroczenie terminu płatności kary pieniężnej składa się do właściwego wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska przed upływem terminu, w którym płatność ta powinna być uiszczona.</p> <p>5. Złożenie wniosku o odroczenie terminu płatności kary pieniężnej nie zwalnia z obowiązku jej uiszczenia w części, w jakiej nie może podlegać odroczeniu.</p> <p>6. Wniosek o odroczenie terminu płatności kary pieniężnej zawiera:</p>	<p>Przepis dotyczy odraczania terminów płatności kary pieniężnej za nieprzekazanie w terminie strategicznych map hałasu, zaktualizowanych danych identyfikujących oraz danych ze strategicznych map hałasu.</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<ol style="list-style-type: none"> 1) wskazanie wysokości kary, o której odroczenie terminu płatności podmiot lub organ, o którym mowa art. 118 ust. 3, występuje; 2) opis zaawansowania procesu sporządzenia strategicznej mapy hałasu; 3) wnioskowany termin odroczenia płatności kary. <p>7. Decyzja o odroczeniu terminu płatności kary pieniężnej określa:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) karę, której termin płatności został odroczone, oraz jej wysokość; 2) termin odroczenia. <p>8. Wojewódzki inspektor ochrony środowiska, w drodze decyzji, odmawia odroczenia terminu płatności kary pieniężnej, jeżeli nie są spełnione warunki, o których mowa w ust. 1 i 4.</p> <p>9. W przypadku gdy strategiczna mapa hałasu została sporządzona w terminie wskazanym w decyzji, o której mowa w ust. 7, wojewódzki inspektor ochrony środowiska, w drodze decyzji, orzeka o zmniejszeniu odroczonej kary pieniężnej o sumę środków wydatkowanych na sporządzenie strategicznej mapy hałasu.</p> <p>10. Jeżeli strategiczna mapa hałasu nie zostanie sporządzona w terminie wskazanym w decyzji, o której mowa w ust. 7, wojewódzki inspektor ochrony środowiska stwierdza, w drodze decyzji, obowiązek uiszczenia odroczonej kary pieniężnej wraz z odsetkami za zwłokę naliczanymi za okres odroczenia.</p>	
<p>Art. 315i. Do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa, z tym że uprawnienia organów podatkowych przysługują wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska.</p>	<p>Przepis wskazuje Ordynację podatkową do stosowania w postępowaniach w sprawie kar pieniężnych oraz przyznaje wojewódzkim inspektorom ochrony środowiska uprawnienia organów podatkowych.</p> <p>Przepis nie wskazuje, do których kar pieniężnych należy stosować ww. reguły. Prawdopodobnie chodzi o wszystkie kary pieniężne z niniejszego rozdziału (Rozdział 6: Kary pieniężne za uchybienia w zakresie sporządzania strategicznych map hałasu oraz programów ochrony środowiska przed hałasem).</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>Art. 315j. W przypadku, o którym mowa w art. 315h ust. 9, do kwoty pozostającej do zapłaty stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące opłaty prolongacyjnej.</p>	<p>W sytuacji, w której strategiczna mapa hałasu została sporządzona w terminie wskazanym w decyzji o odroczeniu terminu płatności kary pieniężnej i w zw. z tym jej wysokość została pomniejszona (o środki wydatkowane na sporządzenie tej mapy), przepisy o opłacie prolongacyjnej stosuje się do kwoty pozostającej do zapłaty.</p>
<p>Art. 315k. W przypadku, o którym mowa w art. 315h ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy w zakresie wstrzymania biegu terminu przedawnienia należności.</p>	<p>Przepis odnosi się do odraczania terminu płatności kary pieniężnej na wniosek podmiotu lub organu, obowiązane do jej uiszczenia.</p>
<p>Art. 337a. Kto narusza warunki decyzji o dopuszczalnym poziomie hałasu, podlega karze aresztu albo ograniczenia wolności albo karze grzywny.</p>	<p>Przepis penalizuje naruszanie warunków decyzji o dopuszczalnym poziomie hałasu.</p>
<p>Art. 338. Kto nie przestrzega ograniczeń, nakazów lub zakazów, określonych w uchwale rady powiatu wydanej na podstawie art. 116 ust. 1, podlega karze grzywny.</p>	<p>Przepis penalizuje nieprzestrzeganie ograniczeń, nakazów lub zakazów określonych w uchwale ograniczającej używanie jednostek pływających na wodach stojących oraz płynących.</p>
<p>Art. 340. 1. Kto, będąc obowiązany na podstawie:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) art. 147 ust. 1 - do prowadzenia okresowych pomiarów wielkości emisji, 2) art. 147 ust. 2 - do prowadzenia ciągłych pomiarów wielkości emisji, 3) art. 147 ust. 4 - do prowadzenia wstępnych pomiarów wielkości emisji z instalacji nowo zbudowanej lub zmienionej w sposób istotny, <p>nie wykonuje tych obowiązków lub nie przechowuje wyników pomiarów w wymaganym okresie,</p> <p>podlega karze grzywny.</p> <p>2. Tej samej karze podlega kto:</p>	<p>Przepis penalizuje niewykonywanie obowiązków prowadzenia lub przechowywania pomiarów wielkości emisji (oraz niektóre przypadki nieprawidłowego wykonywania tych obowiązków).</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<ol style="list-style-type: none"> 1) będąc obowiązany do zapewnienia wykonania pomiarów wielkości emisji lub innych warunków korzystania ze środowiska, w tym pobierania próbek, przez laboratorium lub certyfikowane jednostki badawcze, o których mowa w art. 147a ust. 1, nie spełnia tego obowiązku; 2) będąc obowiązany w drodze decyzji wydanej na podstawie art. 150 ust. 1-3 do prowadzenia w określonym czasie pomiarów wielkości emisji lub przedkładania wyników tych pomiarów, nie spełnia tego obowiązku; 3) nie przechowuje wyników przeprowadzonych pomiarów w okresie, o którym mowa w art. 147 ust. 6. 	
<p>Art. 341. Kto, będąc do tego obowiązany na podstawie art. 149 ust. 1, nie przedkłada właściwym organom wyników pomiarów, podlega karze grzywny.</p>	<p>Przepis penalizuje naruszenie obowiązku przedkładania organom wyników pomiarów mających szczególne znaczenie ze względu na potrzebę zapewnienia systematycznej kontroli wielkości emisji lub innych warunków korzystania ze środowiska.</p>
<p>Art. 343. 1. Kto narusza zakaz używania instalacji lub urządzeń nagłaśniających określony w art. 156 ust. 1, podlega karze grzywny. 2. Tej samej karze podlega, kto nie przestrzega ograniczeń, nakazów lub zakazów określonych w uchwale rady gminy, wydanej na podstawie art. 157 ust. 1.</p>	<p>Przepis penalizuje naruszenie zakazu używania instalacji lub urządzeń nagłaśniających lub nieprzestrzeganie ograniczeń czasowych funkcjonowania instalacji lub korzystania z urządzeń emitujących hałas nałożonych przez uchwałę rady gminy.</p>
<p>Art. 349. 1. Kto, będąc obowiązany na podstawie:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) art. 175 ust. 1 - do prowadzenia okresowych pomiarów poziomów w środowisku wprowadzanych substancji lub energii, 2) art. 175 ust. 2 - do prowadzenia ciągłych pomiarów poziomów w środowisku wprowadzanych substancji lub energii, 3) art. 175 ust. 3 - do przeprowadzenia pomiarów poziomów w środowisku wprowadzanych substancji lub energii w związku z eksploatacją obiektu przebudowanego, <p>nie wykonuje tych obowiązków lub nie przechowuje wyników pomiarów w wymaganym okresie,</p>	<p>Przepis penalizuje naruszenie obowiązku prowadzenia lub przeprowadzenia pomiarów poziomów wprowadzanych substancji lub energii, prowadzenia w określonym czasie pomiarów, ich przedkładania lub przechowywania.</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>podlega karze grzywny.</p> <p>2. Tej samej karze podlega ten, kto będąc obowiązany w drodze decyzji, wydanej na podstawie art. 178 ust. 1-3, do prowadzenia w określonym czasie pomiarów lub ich przedkładania, nie spełnia tego obowiązku, a także kto nie przechowuje wyników tych pomiarów w wymaganym okresie.</p>	
<p>Art. 350. 1. Kto, będąc obowiązany na podstawie art. 177 ust. 1, nie przedkłada właściwym organom wyników pomiarów, podlega karze grzywny. [...]</p>	<p>Przepis penalizuje nieprzedłożenie wyników pomiarów mających szczególne znaczenie dla systematycznej obserwacji zmian stanu środowiska.</p>
<p>Art. 351. 1. Kto eksploatuje instalację bez wymaganego pozwolenia lub z naruszeniem jego warunków, podlega karze aresztu albo ograniczenia wolności, albo grzywny.</p> <p>2. Tej samej karze podlega ten, kto eksploatuje instalację bez wniesienia wymaganego zabezpieczenia, o którym mowa w art. 187.</p>	<p>Przepis penalizuje eksploatację instalacji bez wymaganego pozwolenia lub z naruszeniem jego warunków lub eksploatację instalacji bez wniesienia wymaganego zabezpieczenia.</p>
<p>Art. 360. Kto nie wykonuje decyzji:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) o wstrzymaniu działalności, wydanej na podstawie art. 364, 2) o wstrzymaniu oddania do użytkowania lub zakazu użytkowania obiektu budowlanego, zespołu obiektów, instalacji lub urządzenia, wydanej na podstawie art. 365, 367 lub 368, 3) o zakazie produkcji, sprowadzania z zagranicy lub wprowadzania do obrotu produktów niespełniających wymagań ochrony środowiska, wydanej na podstawie art. 370, 4) nakazującej usunięcie w określonym terminie stwierdzonych uchybień lub wstrzymującej uruchomienie albo użytkowanie zakładu, instalacji, w tym magazynu lub jakiegokolwiek ich części, wydanej na podstawie art. 373 ust. 1, <p>podlega karze aresztu albo ograniczenia wolności, albo grzywny.</p>	<p>Przepis penalizuje niewykonywanie wskazanych w nim decyzji (m.in. decyzji wstrzymującej działalność powodującą pogorszenie stanu środowiska w znacznych rozmiarach lub zagrożającą życiu lub zdrowiu ludzi, decyzji wstrzymującej użytkowanie instalacji eksploatowanej bez wymaganego pozwolenia zintegrowanego, decyzji wstrzymującej użytkowanie instalacji jeżeli podmiot wprowadza do środowiska substancję lub energię bez wymaganego pozwolenia lub z naruszeniem jego warunków...).</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>Art. 361. Orzekanie w sprawach o czyny określone w art. 330-360 następuje na podstawie przepisów Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia.</p>	<p>Ustalono zasadę stosowania przepisów Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia we wskazanych sprawach (zob. uwagi powyżej).</p>
<p>Art. 362. 1. Jeżeli podmiot korzystający ze środowiska negatywnie oddziałuje na środowisko, organ ochrony środowiska może, w drodze decyzji, nałożyć obowiązek:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ograniczenia oddziaływania na środowisko i jego zagrożenia; 2) przywrócenia środowiska do stanu właściwego. <p>2. W decyzji, o której mowa w ust. 1, organ ochrony środowiska może określić:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zakres ograniczenia oddziaływania na środowisko lub stan, do jakiego ma zostać przywrócone środowisko; 1a) czynności zmierzające do ograniczenia oddziaływania na środowisko lub przywrócenia środowiska do stanu właściwego; 2) termin wykonania obowiązku. <p>2a. Jeżeli liczba stron w postępowaniu przekracza 20, do stron innych niż prowadzący instalację stosuje się przepis art. 49 Kodeksu postępowania administracyjnego.</p> <p>3. W przypadku braku możliwości nałożenia obowiązku podjęcia działań, o których mowa w ust. 1, organ ochrony środowiska może zobowiązać podmiot korzystający ze środowiska do uiszczenia na rzecz budżetów właściwych gmin, z zastrzeżeniem ust. 4, kwoty pieniężnej odpowiadającej wysokości szkód wynikłych z naruszenia stanu środowiska.</p> <p>4. Jeżeli szkody dotyczą obszaru kilku gmin, organ, o którym mowa w ust. 1, zobowiązuje do wpłaty kwot na rzecz budżetów właściwych gmin proporcjonalnie do wielkości szkód.</p> <p>5. Do należności z tytułu obowiązku uiszczenia kwoty pieniężnej, o której mowa w ust. 3, stosuje się przepisy działu III ustawy - Ordynacja podatkowa, z tym że uprawnienia organów podatkowych przysługują organowi ochrony środowiska właściwemu do nałożenia obowiązku.</p> <p>[...]</p>	<p>Przepis wprowadza decyzję w sprawie ograniczenia oddziaływania na środowisko i jego zagrożenia lub przywrócenia środowiska do stanu właściwego.</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>Art. 363. 1. Wójt, burmistrz lub prezydent miasta może, w drodze decyzji, nakazać osobie fizycznej, której działanie negatywnie oddziałuje na środowisko, wykonanie w określonym czasie czynności zmierzających do:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ograniczenia negatywnego oddziaływania na środowisko i jego zagrożenia; 2) przywrócenia środowiska do stanu właściwego. <p>2. Przepisy art. 362 ust. 2-5 stosuje się odpowiednio.</p>	<p>Przepis wprowadza decyzję nakazującą osobie fizycznej wykonanie czynności zmierzających do ograniczenia negatywnego oddziaływania na środowisko i jego zagrożenia albo przywrócenia środowiska do stanu właściwego.</p>
<p>Art. 364. Jeżeli działalność prowadzona przez podmiot korzystający ze środowiska albo osobę fizyczną powoduje pogorszenie stanu środowiska w znacznych rozmiarach lub zagroża życiu lub zdrowiu ludzi, wojewódzki inspektor ochrony środowiska wyda decyzję o wstrzymaniu tej działalności w zakresie, w jakim jest to niezbędne dla zapobieżenia pogarszaniu stanu środowiska.</p>	<p>Przepis wprowadza decyzję wstrzymującą działalność powodującą pogorszenie stanu środowiska w znacznych rozmiarach lub zagrażającą życiu lub zdrowiu ludzi.</p>
<p>Art. 365. 1. Wojewódzki inspektor ochrony środowiska wstrzyma, w drodze decyzji, użytkowanie instalacji eksploatowanej bez wymaganego pozwolenia zintegrowanego.</p> <p>2. W odniesieniu do nowo zbudowanego lub przebudowanego obiektu budowlanego, zespołu obiektów lub instalacji związanych z przedsięwzięciem zaliczonym do przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, wojewódzki inspektor ochrony środowiska wstrzyma, w drodze decyzji:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) oddanie do użytkowania, jeżeli nie spełniają one wymagań ochrony środowiska, o których mowa w art. 76; 2) użytkowanie w przypadku stwierdzenia niedotrzymywania wynikających z mocy prawa standardów emisyjnych albo określonych w pozwoleniu warunków emisji w okresie 30 dni od zakończenia rozruchu; 3) użytkowanie, jeżeli w ciągu 5 lat od oddania do użytkowania zostanie ujawnione, iż przy oddawaniu do użytkowania nie zostały spełnione wymagania ochrony środowiska, o których mowa w art. 76, i nie są one nadal spełnione, a inwestor nie dopełnił obowiązku poinformowania wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska o fakcie oddawania do eksploatacji instalacji lub obiektów. 	<p>Przepis wprowadza decyzję wstrzymującą użytkowanie instalacji bez wymaganego pozwolenia zintegrowanego oraz decyzję wstrzymującą oddanie do użytkowania lub użytkowanie instalacji, obiektu budowlanego lub zespołu obiektów w przypadku przedsięwzięć znacząco oddziałujących na środowisko, np. jeżeli nie spełniają one wymagań ochrony środowiska z art. 76 (np. wykonanie wymaganych przepisami lub określonych w decyzjach administracyjnych środków technicznych chroniących środowisko).</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>Art. 366. 1. Decyzji, o której mowa w art. 364 i art. 365 ust. 2, nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.</p> <p>2. Rygoru natychmiastowej wykonalności nie nadaje się, gdy zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 365 ust. 2 pkt 3; art. 367 ust. 2 stosuje się odpowiednio.</p> <p>3. W decyzji, o której mowa w art. 364 oraz art. 365 ust. 1 i ust. 2 pkt 2 i 3, określa się termin wstrzymania działalności lub użytkowania, uwzględniając potrzebę bezpiecznego dla środowiska zakończenia działalności lub użytkowania.</p>	<p>Przepis określa okoliczności nadawania rygoru natychmiastowej wykonalności decyzjom, o którym mowa w art. 364 i art. 365 (zob. wyżej) oraz określają termin wstrzymania działalności lub użytkowania.</p>
<p>Art. 367. 1. W razie:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wprowadzania przez podmiot korzystający ze środowiska substancji lub energii do środowiska bez wymaganego pozwolenia lub z naruszeniem jego warunków, 2) naruszania przez podmiot korzystający ze środowiska warunków decyzji określającej wymagania dotyczące funkcjonowania instalacji wymagającej zgłoszenia, 3) niezgłoszenia instalacji przez podmiot korzystający ze środowiska lub eksploatacji instalacji niezgodnie z informacją zawartą w zgłoszeniu <p>wojewódzki inspektor ochrony środowiska może wstrzymać, w drodze decyzji, użytkowanie instalacji.</p> <p>2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, wojewódzki inspektor ochrony środowiska może na wniosek prowadzącego instalację, w drodze decyzji, ustalić termin usunięcia naruszenia.</p> <p>3. W razie nieusunięcia naruszenia w wyznaczonym terminie wojewódzki inspektor ochrony środowiska wstrzyma, w drodze decyzji, użytkowanie instalacji.</p> <p>4. W decyzji, o której mowa w ust. 1 i 3, określa się termin wstrzymania użytkowania instalacji, uwzględniając potrzebę bezpiecznego dla środowiska zakończenia użytkowania.</p> <p>5. W przypadku przekroczenia warunków decyzji o dopuszczalnym poziomie hałasu przepisy ust. 1-4 stosuje się odpowiednio.</p>	<p>W przepisie uregulowano fakultatywne decyzje wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska polegające na wstrzymaniu użytkowania instalacji (np. w przypadku gdy podmiot korzystający ze środowiska wprowadza energię bez wymaganego pozwolenia lub z naruszeniem jego warunków). Uregulowano ponadto niektóre elementy składowe decyzji. Przepisy mają zastosowanie również w sytuacji przekroczenia warunków decyzji o dopuszczalnym poziomie hałasu.</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>Art. 368. 1. W razie naruszenia warunków decyzji określającej wymagania dotyczące eksploatacji instalacji, z której emisja nie wymaga pozwolenia, prowadzonej przez osobę fizyczną w ramach zwykłego korzystania ze środowiska, wójt, burmistrz lub prezydent miasta może, w drodze decyzji, wstrzymać użytkowanie instalacji; art. 367 ust. 2-4 stosuje się odpowiednio.</p> <p>2. Wójt, burmistrz lub prezydent miasta może, w drodze decyzji, wstrzymać użytkowanie instalacji lub urządzenia, jeżeli osoba fizyczna nie dostosowała się do wymagań decyzji, o której mowa w art. 363.</p>	<p>Przepis wprowadza kompetencję do wydania decyzji wstrzymującej użytkowanie instalacji lub urządzenia przez osobę fizyczną w razie naruszenia warunków decyzji określającej wymagania dotyczące eksploatacji instalacji, z której emisja nie wymaga pozwolenia.</p>
<p>Art. 369. Przepisów art. 367 ust. 1 lub art. 368 nie stosuje się, jeżeli zachodzą przesłanki do wydania decyzji zgodnie z art. 364 lub 365.</p>	<p>Reguła kolizyjna odnosząca się do komentowanych wyżej przepisów.</p>
<p>Art. 369a. 1. Przepisów art. 367 ust. 1 pkt 1, w zakresie wprowadzania przez podmiot korzystający ze środowiska substancji lub energii z naruszeniem warunków wymaganego pozwolenia, lub art. 368 nie stosuje się do jednostek rynku mocy, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 12 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o rynku mocy (Dz. U. z 2020 r. poz. 247 i 1565 oraz z 2021 r. poz. 234, 1093 i 1505), pracujących w okresach zagrożenia, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 26 tej ustawy.</p> <p>2. Przepisu ust. 1 w zakresie art. 367 ust. 1 pkt 1 nie stosuje się, w przypadku gdy w ocenie wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska wprowadzanie przez podmiot korzystający ze środowiska substancji lub energii do środowiska z naruszeniem warunków wymaganego pozwolenia może spowodować zagrożenie dla zdrowia ludzi lub grozi znaczącym bezpośrednim negatywnym skutkiem dla środowiska.</p>	<p>Przepis określa przypadki, w których mimo wprowadzania substancji lub energii do środowiska bez wymaganego pozwolenia lub z naruszeniem jego warunków, nie wstrzymuje się użytkowania instalacji.</p>
<p>Art. 370. Wojewódzki inspektor ochrony środowiska zakaże, w drodze decyzji, produkcji, sprowadzania z zagranicy lub wprowadzania do obrotu produktów niepełniających wymagań ochrony środowiska</p>	<p>Przepis przewiduje obowiązek zakazania w drodze decyzji produkcji, sprowadzania z zagranicy lub wprowadzania do obrotu produktów niepełniających wymagań ochrony środowiska. Urządzenia emitujące zbyt duży hałas też mogą nie zostać dopuszczone na rynek polski.</p>
<p>Art. 372. Po stwierdzeniu, że ustały przyczyny wstrzymania działalności lub użytkowania, na podstawie decyzji, o których mowa w niniejszym dziale, wojewódzki inspektor ochrony środowiska, wójt, burmistrz lub prezydent miasta, na wniosek zainteresowanego, wyraża zgodę na podjęcie wstrzymanej działalności lub użytkowania.</p>	<p>Przepis wprowadza warunki wyrażenia zgody na podjęcie wstrzymanej działalności lub użytkowania (zob. komentowane przepisy dot. wstrzymywania działalności lub użytkowania).</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>Art. 378. 1. Organem ochrony środowiska właściwym w sprawach, o których mowa w art. 115a ust. 1, art. 149 ust. 1, art. 150, art. 152 ust. 1, art. 154 ust. 1, art. 178, art. 183, art. 237 i art. 362 ust. 1-3, jest starosta.</p> <p>2. Regionalny dyrektor ochrony środowiska jest właściwy w sprawach przedsięwzięć i zdarzeń na terenach zamkniętych ustalonych przez Ministra Obrony Narodowej.</p> <p>2a. Marszałek województwa jest właściwy w sprawach:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) przedsięwzięć i zdarzeń na terenach zakładów, gdzie jest eksploatowana instalacja, która jest kwalifikowana jako przedsięwzięcie mogące zawsze znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko; 2) przedsięwzięcia mogącego zawsze znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, realizowanego na terenach innych niż wymienione w pkt 1; <p>[...]</p> <p>4) o których mowa w art. 362 ust. 1-3, w zakresie dróg innych niż autostrady i drogi ekspresowe, usytuowanych w miastach na prawach powiatu.</p> <p>4) o których mowa w art. 237 i art. 362 ust. 1-3, w zakresie dróg innych niż autostrady i drogi ekspresowe, usytuowanych w miastach na prawach powiatu.</p> <p>[...]</p> <p>2b. Przy ustalaniu właściwości organów ochrony środowiska instalacje powiązane technologicznie, eksploatowane przez różne podmioty, kwalifikuje się jako jedną instalację.</p> <p>3. W przypadku zwykłego korzystania ze środowiska przez osoby fizyczne niebędące przedsiębiorcami wójt, burmistrz lub prezydent miasta jest właściwy w sprawach:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wydawania decyzji, o których mowa w art. 150 ust. 1 i art. 154 ust. 1 i 1a; 	<p>Przepis określa właściwość rzeczową organów ochrony środowiska w różnych sprawach z zakresu ochrony środowiska, w tym ochrony przed hałasem w środowisku.</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>2) przyjmowania wyników pomiarów, o których mowa w art. 149 i 150;</p> <p>3) przyjmowania zgłoszeń, o których mowa w art. 152 ust. 1.</p> <p>[...]</p> <p><i>Brzmienie ust. 2a pkt 4 nadane ustawą z dnia 9 czerwca 2022 r. o zmianie ustawy – Prawo ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1260)</i></p>	
<p>Art. 400a. 1. Finansowanie ochrony środowiska i gospodarki wodnej obejmuje:</p> <p>[...]</p> <p>37) wojewódzkie programy ochrony środowiska, programy ochrony powietrza, plany działań krótkoterminowych, programy ochrony przed hałasem, programy ochrony i rozwoju zasobów wodnych, plany gospodarki odpadami, plany gospodarowania wodami oraz krajowy program oczyszczania ścieków komunalnych, a także wspomaganie realizacji i systemu kontroli tych programów i planów;</p> <p>[...]</p>	<p>Przepis wskazuje zakres finansowania ochrony środowiska i gospodarki wodnej, uwzględnia m.in. programy ochrony przed hałasem.</p>
<p>Art. 378. 1. Organem ochrony środowiska właściwym w sprawach, o których mowa w art. 115a ust. 1, art. 149 ust. 1, art. 150, art. 152 ust. 1, art. 154 ust. 1, art. 178, art. 183, art. 237 i art. 362 ust. 1-3, jest starosta.</p> <p>2. Regionalny dyrektor ochrony środowiska jest właściwy w sprawach przedsięwzięć i zdarzeń na terenach zamkniętych ustalonych przez Ministra Obrony Narodowej.</p> <p>2a. Marszałek województwa jest właściwy w sprawach:</p> <p>1) przedsięwzięć i zdarzeń na terenach zakładów, gdzie jest eksploatowana instalacja, która jest kwalifikowana jako przedsięwzięcie mogące zawsze znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko;</p> <p>2) przedsięwzięcia mogącego zawsze znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w</p>	<p>Zgodnie z tym przepisem starostwa jest organem ochrony środowiska w sprawach z zakresu wydawania decyzji o dopuszczalnym poziomie hałasu; przyjmowania pomiarów o wielkości emisji oraz wydawania decyzji o prowadzeniu w określonym czasie pomiarów wielkości emisji wykraczających poza obowiązki z art. 147; nakładania na zarządzającego drogą, linią kolejową, linią tramwajową, lotniskiem lub portem, w drodze decyzji, obowiązku prowadzenia w określonym czasie pomiarów poziomów substancji lub energii w środowisku wprowadzanych w związku z eksploatacją tych obiektów, wykraczających poza obowiązki z art. 175 ust. 1-3, wydawania decyzji zobowiązującej do sporządzenia i przedłożenia przeglądu</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, realizowanego na terenach innych niż wymienione w pkt 1;</p> <p>[...]</p> <p>4) o których mowa w art. 362 ust. 1-3, w zakresie dróg innych niż autostrady i drogi ekspresowe, usytuowanych w miastach na prawach powiatu.</p> <p>[...]</p> <p>2b. Przy ustalaniu właściwości organów ochrony środowiska instalacje powiązane technologicznie, eksploatowane przez różne podmioty, kwalifikuje się jako jedną instalację.</p> <p>[...]</p>	<p>ekologicznego oraz wydawania decyzji w sprawie ograniczenia oddziaływania na środowisko i jego zagrożenia lub przywrócenia środowiska do stanu właściwego (poza sprawami z zakresu autostrad i dróg ekspresowych oraz innych dróg o 4 pasach ruchu – wówczas organem właściwym jest marszałek województwa).</p> <p>Ponadto marszałek województwa jest właściwy m.in. w sprawach dot. wskazanych ust. 2a przedsięwzięć lub zdarzeń mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko.</p>
<p>Art. 379. 1. Marszałek województwa, starosta oraz wójt, burmistrz lub prezydent miasta sprawują kontrolę przestrzegania i stosowania przepisów o ochronie środowiska w zakresie objętym właściwością tych organów.</p> <p>[...] (uprawnienia uprawnionych do kontroli pominięto)</p> <p>5. Wójt, burmistrz lub prezydent miasta, starosta lub marszałek województwa występują do wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska o podjęcie odpowiednich działań będących w jego kompetencji, jeżeli w wyniku kontroli organy te stwierdzą naruszenie przez kontrolowany podmiot przepisów o ochronie środowiska lub występuje uzasadnione podejrzenie, że takie naruszenie mogło nastąpić, przekazując dokumentację sprawy.</p>	<p>Przepis wskazuje organy, które sprawują kontrolę przestrzegania i stosowania przepisów o ochronie środowiska. Te organy mogą wystąpić do wioś o podjęcie odpowiednich działań będących w jego kompetencji, jeżeli stwierdzą naruszenie (lub możliwość naruszenia) środowiska.</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>6. Kierownik kontrolowanego podmiotu oraz kontrolowana osoba fizyczna obowiązani są umożliwić przeprowadzanie kontroli, a w szczególności dokonanie czynności, o których mowa w ust. 3.</p>	
<p>Art. 385. 1. Minister Obrony Narodowej, w drodze rozporządzeń:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) [...] 2) może określić w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw klimatu oraz ministrem właściwym do spraw środowiska szczegółowe sposoby realizacji przepisów o ochronie środowiska w komórkach i jednostkach organizacyjnych podległych Ministrowi Obrony Narodowej albo przez niego nadzorowanych. <p>[...]</p> <p>4. Minister, wydając rozporządzenia, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i ust. 3, uwzględni specyfikę funkcjonowania Sił Zbrojnych:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) w zakresie eksploatawania charakterystycznej infrastruktury; 2) w toku działalności szkoleniowej; 3) w toku innej szczególnej działalności mającej związek z koniecznością spełnienia wymagań ochrony środowiska. 	<p>Na podstawie tego upoważnienia MON ma określić w drodze rozporządzenia organy odpowiadające za nadzór nad przepisów o ochronie środowiska w komórkach i jednostkach organizacyjnych podległych Ministrowi Obrony Narodowej albo przez niego nadzorowanych. Ze względu na właściwość MON te przepisy pominięto. Warto jednak zwrócić uwagę, że MON w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowe sposoby realizacji przepisów o ochronie środowiska w komórkach i jednostkach organizacyjnych podległych Ministrowi Obrony Narodowej albo przez niego nadzorowanych. Takie rozporządzenie nie zostało wydane.</p>
<p>Art. 386. Instytucjami ochrony środowiska są:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Państwowa Rada Ochrony Środowiska; 2) komisje do spraw ocen oddziaływania na środowisko; 3) Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej oraz wojewódzkie fundusze ochrony środowiska i gospodarki wodnej; 4) (uchylony). <p>Art. 387.</p>	<p>Na podstawie tych przepisów została powołana Państwowa Rada Ochrony Środowiska, której zadaniem jest opracowywanie dla ministra właściwego do spraw klimatu propozycji i wniosków zmierzających do tworzenia warunków zrównoważonego rozwoju i ochrony środowiska oraz do zachowania lub poprawy jego stanu, co oczywiście może obejmować również propozycje i wnioski z zakresu problematyki ochrony przed hałasem w środowisku.</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>Tworzy się Państwową Radę Ochrony Środowiska, zwaną dalej "Radą", jako organ doradczy i opiniodawczy ministra właściwego do spraw klimatu.</p> <p>Art. 388. Do zakresu działania Rady należy opracowywanie dla ministra właściwego do spraw klimatu opinii w sprawach ochrony środowiska, a także przedstawianie propozycji i wniosków zmierzających do tworzenia warunków zrównoważonego rozwoju i ochrony środowiska oraz do zachowania lub poprawy jego stanu.</p> <p><i>Dotyczące Rady przepisy ustrojowe oraz proceduralne pominięto</i></p>	

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

2.2 Ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko

TABELA III

Akty wykonawcze:

L.P.	Tytuł aktu wykonawczego	Adres publikacyjny	Podstawa prawna w ustawie
1.	rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 22 września 2010 r. w sprawie wzoru oraz zawartości i układu publicznie dostępnego wykazu danych o dokumentach zawierających informacje o środowisku i jego ochronie	Dz. U. Nr 186, poz. 1249	Art. 23 ust. 2
2.	rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 23 listopada 2010 r. w sprawie sposobu i częstotliwości aktualizacji informacji o środowisku	Dz. U. Nr 227, poz. 1485	Art. 24 ust. 5
3.	rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko	Dz. U. poz. 1839	Art. 60
4.	rozporządzenie Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 17 marca 2022 r. w sprawie formatu dokumentu zawierającego wyniki inwentaryzacji przyrodniczej oraz formatu raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko	Dz. U. poz. 652	Art. 66

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

TABELA IV

Ustawa:

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>Art. 8. 1. Władze publiczne są obowiązane do udostępniania każdemu informacji o środowisku i jego ochronie, które są informacjami znajdującymi się w posiadaniu władz publicznych lub informacjami przeznaczonymi dla władz publicznych, w zakresie, w jakim nie dotyczy to ich działalności ustawodawczej, a w przypadku sądów i trybunałów - działalności orzeczniczej.</p> <p>2. Władze publiczne są obowiązane do udzielania niezbędnej pomocy i wskazówek przy wyszukiwaniu informacji o środowisku i jego ochronie.</p> <p>3. Tryb udostępniania informacji o środowisku i jego ochronie w odniesieniu do Sejmu i Senatu określają ich regulaminy.</p>	<p>Obowiązek udostępniania informacji o środowisku i jego ochronie.</p>
<p>Art. 9. 1. Udostępnieniu, o którym mowa w art. 8, podlegają informacje dotyczące:</p> <p>1) stanu elementów środowiska, takich jak: powietrze, woda, powierzchnia ziemi, kopaliny, klimat, krajobraz i obszary naturalne, w tym bagna, obszary nadmorskie i morskie, a także rośliny, zwierzęta i grzyby oraz inne elementy różnorodności biologicznej, w tym organizmy genetycznie zmodyfikowane, oraz wzajemnych oddziaływań między tymi elementami;</p> <p>2) emisji, w tym odpadów promieniotwórczych, a także zanieczyszczeń, które wpływają lub mogą wpłynąć na elementy środowiska, o których mowa w pkt 1;</p> <p>3) środków, takich jak: środki administracyjne, polityki, przepisy prawne dotyczące środowiska i gospodarki wodnej, plany, programy oraz porozumienia w sprawie ochrony środowiska, a także działań wpływających lub mogących wpłynąć na elementy środowiska, o których mowa w pkt 1, oraz na emisje i zanieczyszczenia, o których mowa w pkt 2, jak również środków i działań, które mają na celu ochronę tych elementów;</p> <p>4) raportów na temat realizacji przepisów dotyczących ochrony środowiska;</p>	<p>Kategorie informacji o środowisku podlegających udostępnieniu oraz sposób udostępnienia informacji o środowisku.</p> <p>Informacją o środowisku jest m.in. informacja na temat poziomu emitowanego hałasu, informacja o środkach wpływających na poziom emitowanego hałasu, a także mających na celu ochronę środowiska przed hałasem.</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>5) analiz kosztów i korzyści oraz innych analiz gospodarczych i założeń wykorzystanych w ramach środków i działań, o których mowa w pkt 3;</p> <p>6) stanu zdrowia, bezpieczeństwa i warunków życia ludzi, oraz stanu obiektów kultury i obiektów budowlanych - w zakresie, w jakim oddziałują na nie lub mogą oddziaływać:</p> <p>a) stany elementów środowiska, o których mowa w pkt 1, lub</p> <p>b) przez elementy środowiska, o których mowa w pkt 1 - emisje i zanieczyszczenia, o których mowa w pkt 2, oraz środki, o których mowa w pkt 3.</p> <p>2. Informacje, o których mowa w ust. 1, udostępnia się w formie ustnej, pisemnej, wizualnej, dźwiękowej, elektronicznej lub innej formie.</p> <p>3. Udostępniając informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 2, władze publiczne informują także, na wniosek podmiotu żądającego informacji, o miejscu, w którym znajdują się dane na temat metod przeprowadzania pomiarów, w tym sposobów poboru i przetwarzania próbek oraz sposobów interpretacji uzyskanych danych, które posłużyły do wytworzenia udostępnianej informacji, lub odsyłają do stosownych metodyk referencyjnych w tym zakresie.</p> <p>Szczegółowe regulacje dotyczące zasad udostępniania informacji o środowisku z uwagi na uniwersalny charakter, niepowiązany z problematyką ochrony przed hałasem, zostały pominięte.</p>	
<p>Art. 18. Przepisów art. 16 ust. 1 pkt 4-7 i 10 nie stosuje się, jeżeli informacja dotyczy: [...];</p> <p>4) poziomu emitowanego hałasu; [...].</p>	<p>Wyłączenie stosowania przepisów o odmowie udostępnienia informacji w przypadku, gdy żądana informacja dotyczy poziomu emitowanego hałasu.</p>
<p>Art. 21. ust. 2</p> <p>2. W publicznie dostępnych wykazach zamieszcza się dane: [...]</p> <p>23) z zakresu ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska o:</p> <p>a) projektach, przed ich skierowaniem do postępowania z udziałem społeczeństwa:</p>	<p>Przepis określa sposób udostępniania danych o dokumentach zawierających informacje o środowisku i jego ochronie, do których zalicza m.in. programy ochrony środowiska przed hałasem, a także projekty tych programów, przed ich skierowaniem do postępowania z</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>(pominięte), – programów ochrony środowiska przed hałasem, [...] h) mapach akustycznych, o których mowa w art. 118 ust. 1 tej ustawy, h) strategicznych mapach hałasu, o których mowa w art. 118 ust. 1 tej ustawy, i) programach ochrony środowiska przed hałasem, [...] r) decyzjach o wymiarze, odroczeniu terminu płatności, zmniejszeniu i umorzeniu opłat za korzystanie ze środowiska lub administracyjnych kar pieniężnych, [...]</p> <p><i>Brzmienie ust. 2 pkt 23 lit. h nadane ustawą z dnia 9 czerwca 2022 r. o zmianie ustawy – Prawo ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1260)</i></p>	<p>udziałem społeczeństwa, dane o strategicznych mapach hałasu, o których mowa w art. 118 ust. 1 POŚ, a także informacje o decyzjach o wymiarze, odroczeniu terminu płatności, zmniejszeniu i umorzeniu opłat za korzystanie ze środowiska lub administracyjnych kar pieniężnych. Informacje te zamieszcza się w publicznie dostępnych wykazach. Wydaje się, że zasadne by było, aby ten przepis nakładał również obowiązek udostępniania informacji o decyzjach o dopuszczalnym poziomie hałasu.</p>
<p>Art. 23. 1. Publicznie dostępne wykazy prowadzi się w formie elektronicznej. Władze publiczne obowiązane do prowadzenia wykazu udostępniają go w Biuletynie Informacji Publicznej. 2. Minister właściwy do spraw klimatu określi, w drodze rozporządzenia, wzór oraz zawartość i układ publicznie dostępnego wykazu, mając na uwadze zapewnienie przejrzystości wykazu i łatwości wyszukiwania zawartych w nim informacji oraz uwzględniając nazwy zamieszczonych w nim dokumentów, miejsca i daty ich wydania oraz miejsca ich przechowywania, a także zastrzeżenia dotyczące nieudostępniania informacji.</p>	<p>Przepis wskazują formę elektroniczną dla publicznie prowadzonych wykazów, o których mowa w art. 21 ust. 1. Na podstawie ust. 2 zostało wydane rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 22 września 2010 r. w sprawie wzoru oraz zawartości i układu publicznie dostępnego wykazu danych o dokumentach zawierających informacje o środowisku i jego ochronie (Dz. U. Nr 186, poz. 1249). Zgodnie z rozporządzeniem wśród listy tematów w kwestii których można szukać w niej informacji została przewidziana ochrona przed hałasem (ust. 2 pkt 2 w uwagach do Załącznika).</p>
<p>Art. 24. 1. Informacje: 1) z zakresu ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska, dotyczące:</p>	<p>Przepis określa sposób upowszechniania niektórych informacji o dokumentach, w których zawarte są</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>[...]</p> <p>g) map akustycznych, o których mowa w art. 118 ust. 1 tej ustawy,</p> <p>g) strategicznych map hałasu, o których mowa w art. 118 ust. 1 tej ustawy</p> <p>h) terenów, o których mowa w art. 118 ust. 6 tej ustawy,</p> <p>h) terenów, o których mowa w art. 118 ust. 7 pkt 3 tej ustawy</p> <p>i) programów ochrony środowiska przed hałasem, o których mowa w art. 119 ust. 1 tej ustawy,</p> <p>i) programów ochrony środowiska przed hałasem, o których mowa w art. 119a ust. 1 tej ustawy</p> <p>[...]</p> <p>l) wyników pomiarów, o których mowa w art. 175 ust. 1-3 tej ustawy,</p> <p>[...]</p> <p>- są udostępniane za pośrednictwem systemów teleinformatycznych, w szczególności przy wykorzystaniu elektronicznych baz danych.</p> <p>2. Informacje zawarte w elektronicznych bazach danych są udostępniane w Biuletynie Informacji Publicznej prowadzonym przez podmioty, o których mowa w ust. 3.</p> <p>3. Elektroniczne bazy danych prowadzą:</p> <p>1) marszałek województwa - w zakresie informacji, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. c, d, g oraz i, a także pkt 2;</p> <p>2) starosta - w zakresie informacji, o których mowa w:</p> <p>a) ust. 1 pkt 1 lit. e oraz f,</p> <p>b) ust. 1 pkt 1 lit. g oraz i - w przypadku terenów, o których mowa w art. 117 ust. 2 pkt 1 i ust. 3 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska;</p> <p>b) ust. 1 pkt 1 lit. g;</p> <p>3) wojewódzki inspektor ochrony środowiska - w zakresie informacji, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. k;</p> <p>4) zarządzający drogą, linią kolejową lub lotniskiem - w zakresie informacji, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. h oraz m;</p>	<p>informacje o środowisku, wskazując, że informacje te są udostępniane za pośrednictwem systemów teleinformatycznych, w szczególności przy wykorzystaniu elektronicznych baz danych.</p> <p>Wśród nich są informacje o strategicznych mapach hałasu, o terenach zagrożonych hałasem - tereny, na których są przekroczone dopuszczalne poziomy hałasu określone wskaźnikami L_{DWN} lub L_N, o programach ochrony środowiska przed hałasem.</p> <p>Kolejne przepisy wskazują organy odpowiedzialne za prowadzenie elektronicznych baz danych oraz miejsce udostępniania tych baz (BIP).</p> <p>Na podstawie ust. 5 zostało wydane rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 23 listopada 2010 r. w sprawie sposobu i częstotliwości aktualizacji informacji o środowisku (Dz. U. Nr 227, poz. 1485).</p> <p>W Załączniku nr 1 do rozporządzenia (minimalny zakres udostępnianych informacji) w zakresie informacji dotyczących ochrony przed hałasem przewidziano:</p> <p>[...]</p> <p>3. Minimalny zakres udostępnianych informacji dotyczących ochrony przed hałasem obejmuje:</p> <p>1) wyniki pomiarów stanowiących podstawę sporządzania map akustycznych dla aglomeracji o liczbie mieszkańców większej niż 100 tysięcy;</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>4) zarządzający drogą, linią kolejową lub lotniskiem - w zakresie informacji, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. g oraz h;</p> <p>5) zarządzający drogą, linią kolejową, linią tramwajową, lotniskiem lub portem - w zakresie informacji, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. l;</p> <p>6) Główny Inspektor Ochrony Środowiska – w zakresie informacji, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. a, b, j i l oraz pkt 3.</p> <p>6) Główny Inspektor Ochrony Środowiska – w zakresie informacji, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. a, b, g, h, j, k i l oraz pkt 3.</p> <p>[...]</p> <p>5. Minister właściwy do spraw klimatu, biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia dostępu do informacji, o których mowa w ust. 1, określi, w drodze rozporządzenia:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) sposób udostępniania informacji; 2) minimalny zakres udostępnianych informacji; 3) formę udostępniania informacji; 4) częstotliwość aktualizacji udostępnianych informacji. <p><i>Brzmienie ust. 1 pkt 1 lit. g, h i i, ust. 3 pkt 2 lit. b, pkt 3,4 i 6 nadane ustawą z dnia 9 czerwca 2022 r. o zmianie ustawy – Prawo ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1260)</i></p> <p><i>W odniesieniu do dalszego obowiązywania aktów wykonawczych wydanych na podstawie ust. 5: zgodnie z ustawą z dnia 9 czerwca 2022 r. o zmianie ustawy – Prawo ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1260) dotychczasowe przepisy wykonawcze zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych, jednak nie dłużej niż przez 36 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy</i></p>	<p>2) wyniki pomiarów stanowiących podstawę sporządzania map akustycznych dla aglomeracji o liczbie mieszkańców większej niż 250 tysięcy;</p> <p>3) wykaz terenów w aglomeracji o liczbie mieszkańców większej niż 250 tysięcy, na których poziom hałasu przekracza poziom dopuszczalny określony dla pory dziennej i nocnej w przepisach szczególnych, wraz z określeniem obszaru występowania przekroczeń;</p> <p>4) wykaz terenów zagrożonych hałasem w aglomeracji o liczbie mieszkańców większej niż 250 tysięcy;</p> <p>5) wykaz terenów w aglomeracji o liczbie mieszkańców większej niż 100 tysięcy, a mniejszej niż 250 tysięcy, na których poziom hałasu przekracza poziom dopuszczalny określony dla pory dziennej i nocnej w przepisach szczególnych, wraz z określeniem obszaru występowania przekroczeń;</p> <p>6) wykaz terenów zagrożonych hałasem w aglomeracji o liczbie mieszkańców większej niż 100 tysięcy, a mniejszej niż 250 tysięcy.</p> <p>[...]</p> <p>Rozporządzenie może zachować moc najdłużej do upływu 36 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy z dnia 9 czerwca 2022 r. o zmianie ustawy – Prawo ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1260), która weszła w życie w dniu 29 czerwca 2022 r.</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>Art. 25. 1. W Biuletynie Informacji Publicznej są udostępniane także: [...]</p> <p>4) przez marszałka województwa:</p> <p>a) z zakresu ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska:</p> <ul style="list-style-type: none"> - wojewódzkie programy ochrony środowiska, o których mowa w art. 17 ust. 1 tej ustawy, - raporty z wykonania wojewódzkich programów ochrony środowiska, o których mowa w art. 18 ust. 2 tej ustawy, - program ochrony powietrza, o którym mowa w art. 91 ust. 1 tej ustawy, - decyzje w sprawie odroczenia i wyłączenia ze stosowania określonych poziomów dopuszczalnych substancji do powietrza, o których mowa w art. 91b ust. 4 tej ustawy, - plan działań krótkoterminowych, o którym mowa w art. 92 ust. 1 tej ustawy, - programy ochrony środowiska przed hałasem, o których mowa w art. 119 ust. 1 tej ustawy, - programy ochrony środowiska przed hałasem, o których mowa w art. 119 ust. 1 tej ustawy, - decyzje udzielające lub zmieniające pozwolenia zintegrowane, o których mowa w art. 181 ust. 1 pkt 1 tej ustawy, <p>[...]</p> <p>7) przez starostę:</p> <p>a) z zakresu ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska:</p> <ul style="list-style-type: none"> - powiatowe programy ochrony środowiska, o których mowa w art. 17 ust. 1 tej ustawy, - raporty z wykonania powiatowych programów ochrony środowiska, o których mowa w art. 18 ust. 2 tej ustawy, - programy ochrony środowiska przed hałasem, o których mowa w art. 119 ust. 1 tej ustawy, - decyzje udzielające lub zmieniające pozwolenia zintegrowane, o których mowa w art. 181 ust. 1 pkt 1 tej ustawy; 	<p>[Informacje udostępniane w BIP]</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>[...]</p> <p><i>Brzmienie ust. 1 pkt 4 lit. a tiret czwarte oraz pkt 7 lit. a tiret trzecie – skreślone, natomiast ust. 1 pkt 4 lit. a tiret szóste nadane ustawą z dnia 9 czerwca 2022 r. o zmianie ustawy – Prawo ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1260)</i></p>	
<p>Rozdział 3</p> <p>Udział społeczeństwa w opracowywaniu dokumentów</p> <p>Art. 39.</p> <p>1. Organ opracowujący projekt dokumentu wymagającego udziału społeczeństwa, bez zbędnej zwłoki, podaje do publicznej wiadomości informację o:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) przystąpieniu do opracowywania projektu dokumentu i o jego przedmiocie; 2) możliwościach zapoznania się z niezbędną dokumentacją sprawy oraz o miejscu, w którym jest ona wyłożona do wglądu; 3) możliwości składania uwag i wniosków; 4) sposobie i miejscu składania uwag i wniosków, wskazując jednocześnie co najmniej 21-dniowy termin ich składania; 5) organie właściwym do rozpatrzenia uwag i wniosków; 6) postępowaniu w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, jeżeli jest prowadzone. <p>2. Do niezbędnej dokumentacji sprawy, o której mowa w ust. 1 pkt 2, należą:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) załączenia lub projekt dokumentu; 2) wymagane przez przepisy załączniki oraz stanowiska innych organów, jeżeli stanowiska są dostępne w terminie składania uwag i wniosków. <p>Art. 40. [Forma uwag i wniosków]</p> <p>Uwagi i wnioski mogą być wnoszone:</p>	<p>Procedura udziału społeczeństwa w opracowywaniu dokumentów regulowana w rozdziale 3 uoos znajduje zastosowanie do opracowywania programów ochrony środowiska przed hałasem na mocy art. 119 a ust. 5 Poś.</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>1) w formie pisemnej; 2) ustnie do protokołu; 3) za pomocą środków komunikacji elektronicznej bez konieczności opatrywania ich kwalifikowanym podpisem elektronicznym.</p> <p>Art. 41. [Pozostawienie bez rozpatrzenia] Uwagi lub wnioski złożone po upływie terminu, o którym mowa w art. 39 ust. 1 pkt 4, pozostawia się bez rozpatrzenia.</p> <p>Art. 42. [Obowiązki organu prowadzącego postępowanie] Organ opracowujący projekt dokumentu wymagającego udziału społeczeństwa:</p> <p>1) rozpatruje uwagi i wnioski; 2) dołącza do przyjętego dokumentu uzasadnienie zawierające informacje o udziale społeczeństwa w postępowaniu oraz o tym, w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę i w jakim zakresie zostały uwzględnione uwagi i wnioski zgłoszone w związku z udziałem społeczeństwa.</p> <p>Art. 43. [Podanie do publicznej wiadomości informacji o przyjęciu dokumentu] Organ opracowujący projekt dokumentu wymagającego udziału społeczeństwa podaje do publicznej wiadomości informację o przyjęciu dokumentu i o możliwościach zapoznania się z jego treścią oraz:</p> <p>1) uzasadnieniem, o którym mowa w art. 42 pkt 2; 2) podsumowaniem, o którym mowa w art. 55 ust. 3 - w przypadku dokumentów, o których mowa w art. 46 i 47.</p> <p style="color: red;">Pominięto Rozdział 4 - Uprawnienia organizacji ekologicznych, przepisy art. 44 i 45 uoos określają uprawnienia organizacji ekologicznych w ramach toczących się postępowań z udziałem społeczeństwa oraz współdziałanie tych organizacji w dziedzinie ochrony środowiska z organami administracji</p>	
<p>Art. 46. 1. Przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko wymaga projekt:</p>	Przepis określa projekty wymagające przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko (SOOŚ).

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>1) studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy oraz planu zagospodarowania przestrzennego, wyznaczający ramy dla późniejszej realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, a także koncepcji rozwoju kraju, strategii rozwoju, programu, polityki publicznej i dokumentu programowego, z zakresu polityki rozwoju, wyznaczający ramy dla późniejszej realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko;</p> <p>2) polityki, strategii, planu i programu w dziedzinie przemysłu, energetyki, transportu, telekomunikacji, gospodarki wodnej, gospodarki odpadami, leśnictwa, rolnictwa, rybołówstwa, turystyki i wykorzystywania terenu, opracowywany lub przyjmowany przez organy administracji, wyznaczający ramy dla późniejszej realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko;</p> <p>3) polityki, strategii, planu i programu innego niż wymienione w pkt 1 i 2, którego realizacja może spowodować znaczące oddziaływanie na obszar Natura 2000, jeżeli nie jest on bezpośrednio związany z ochroną obszaru Natura 2000 lub nie wynika z tej ochrony.</p> <p>2. Przeprowadzenie strategicznej oceny oddziaływania na środowisko jest też wymagane w przypadku projektu zmiany dokumentu, o którym mowa w ust. 1.</p>	<p>Kryterium determinującym jest kategoria przedsięwzięć realizowanych na podstawie projektu planu zagospodarowania przestrzennego lub studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, tj. przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko.</p> <p>Zgodnie z przepisami Rozporządzenia RM z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, do kategorii takich przedsięwzięć należą m.in.: [...]</p> <p>29) linie kolejowe wchodzące w skład infrastruktury transportu kolejowego transeuropejskiej sieci transportowej, o której mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1315/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie unijnych wytycznych dotyczących rozwoju transeuropejskiej sieci transportowej i uchylającym decyzję nr 661/2010/UE (Dz. Urz. UE L 348 z 20.12.2013, str. I, z późn. zm.);</p> <p>30) lotniska o podstawowej długości drogi startowej nie mniejszej niż 2100 m;</p> <p>31) autostrady i drogi ekspresowe;</p> <p>32) drogi inne niż wymienione w pkt 31 nie mniej niż o czterech pasach ruchu i długości nie mniejszej niż 10 km w jednym odcinku oraz zmianę przebiegu lub rozbudowę istniejącej drogi o dwóch pasach ruchu co najmniej do czterech pasów ruchu na długości nie mniejszej niż 10 km w jednym odcinku;</p> <p>33) porty w rozumieniu art. 5 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej (Dz. U. z 2019 r.</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
	<p>poz. 1568) lub śródlądowe drogi wodne, o których mowa w tej ustawie, pozwalające na żeglugę statków o nośności większej niż 1350 t; 34) porty lub przystanie morskie w rozumieniu art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 20 grudnia 1996 r. o portach i przystaniach morskich (Dz. U. z 2017 r. poz. 1933 oraz z 2019 r. poz. 1716), do obsługi statków o nośności większej niż 1350 t, z wyłączeniem przystani dla promów.</p>
<p>Art. 47.</p> <p>1. Przeprowadzenie strategicznej oceny oddziaływania na środowisko jest wymagane także w przypadku projektu dokumentu innego niż wymieniony w art. 46 ust. 1 oraz w przypadku projektu zmiany takiego dokumentu, jeżeli w uzgodnieniu z właściwym organem, o którym mowa w art. 57, organ opracowujący projekt stwierdzi, że realizacja postanowień danego dokumentu albo jego zmiany może spowodować znaczące oddziaływanie na środowisko.</p> <p>2. Występując o uzgodnienie, o którym mowa w ust. 1, organ opracowujący projekt dołącza informacje o uwarunkowaniach, o których mowa w art. 49.</p> <p>3. Organ opracowujący projekt sporządza, w formie pisemnej, stanowisko w sprawie potrzeby przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko albo jej braku. Stanowisko wymaga uzasadnienia zawierającego informacje o uwarunkowaniach, o których mowa w art. 49.</p>	<p>Projekty, które mogą być objęte obowiązkiem przeprowadzenia SOOŚ. Niezależnie od przesłanek przewidzianych w art. 46, przepis dopuszcza objęcie procedurą SOOŚ projektów innych dokumentów, co do których organ opracowujący projekt stwierdzi, że realizacja postanowień danego dokumentu albo jego zmiany może spowodować znaczące oddziaływanie na środowisko.</p>
<p>Art. 48.</p> <p>1. Organ opracowujący projekt dokumentu, o którym mowa w art. 46 ust. 1 pkt 1 i 2, oraz projekt zmiany takiego dokumentu, może, po uzgodnieniu z właściwymi organami, o których mowa w art. 57 i art. 58, odstąpić od przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, jeżeli stwierdzi, że realizacja postanowień takiego dokumentu albo jego zmiany nie spowoduje znaczącego oddziaływania na środowisko, w tym na obszary Natura 2000.</p>	<p>Przepis reguluje przesłanki odstąpienia od przeprowadzenia SOOŚ, w odniesieniu do kategorii dokumentów uznanych z mocy prawa za podlegające procedurze SOOŚ. Zob. komentarz do art. 46.</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>2. Organ opracowujący projekt zmiany dokumentu, o którym mowa w art. 46 ust. 1 pkt 3, może, po uzgodnieniu z właściwym organem, o którym mowa w art. 57, odstąpić od przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, jeżeli stwierdzi, że realizacja postanowień tej zmiany nie spowoduje znaczącego oddziaływania na obszary Natura 2000.</p> <p>3. Odstąpienie od przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko w przypadku projektu dokumentu, o którym mowa w art. 46 ust. 1 pkt 1 i 2, może dotyczyć wyłącznie projektu dokumentu dotyczącego obszaru w granicach jednej gminy.</p> <p>4. Odstąpienie od przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko w przypadku projektu zmiany dokumentu, o którym mowa w art. 46 ust. 1:</p> <p>1) pkt 1 i 2, może dotyczyć wyłącznie zmiany stanowiącej niewielką modyfikację przyjętego już dokumentu lub zmiany dotyczącej obszaru w granicach jednej gminy;</p> <p>2) pkt 3, może dotyczyć wyłącznie zmiany stanowiącej niewielką modyfikację przyjętego już dokumentu.</p> <p>5. Występując o uzgodnienie odstąpienia od przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko organ opracowujący projekt dokumentu, o którym mowa w art. 46 ust. 1 pkt 1 i 2, oraz projekt zmiany dokumentu, o którym mowa w art. 46 ust. 1, przedkłada informacje o uwarunkowaniach, o których mowa w art. 49.</p> <p>6. Uzgodnienie, o którym mowa w ust. 1 i 2, wymaga uzasadnienia zawierającego informacje o uwarunkowaniach, o których mowa w art. 49.</p> <p>7. Informację o odstąpieniu od przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko organ opracowujący projekt dokumentu, o którym mowa w art. 46 ust. 1 pkt 1 i 2, oraz projekt zmiany dokumentu, o którym mowa w art. 46 ust. 1, podaje wraz z uzasadnieniem, o którym mowa w ust. 6, do publicznej wiadomości bez zbędnej zwłoki.</p>	
<p>Art. 49.</p>	<p>Przepis wskazuje kryteria, które należy wziąć pod uwagę przy przystąpieniu lub odstąpieniu od przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>Przy odstąpieniu od przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, o którym mowa w art. 48, oraz przy ustalaniu, czy zachodzi potrzeba przeprowadzenia takiej oceny, zgodnie z art. 47, bierze się pod uwagę następujące uwarunkowania:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) charakter działań przewidzianych w dokumentach, o których mowa w art. 46 i art. 47 ust. 1, w szczególności: <ol style="list-style-type: none"> a) stopień, w jakim dokument ustala ramy dla późniejszej realizacji przedsięwzięć, w odniesieniu do usytuowania, rodzaju i skali tych przedsięwzięć, b) powiązania z działaniami przewidzianymi w innych dokumentach, c) przydatność w uwzględnieniu aspektów środowiskowych, w szczególności w celu wspierania zrównoważonego rozwoju, oraz we wdrażaniu prawa wspólnotowego w dziedzinie ochrony środowiska, d) powiązania z problemami dotyczącymi ochrony środowiska; 2) rodzaj i skalę oddziaływania na środowisko, w szczególności: <ol style="list-style-type: none"> a) prawdopodobieństwo wystąpienia, czas trwania, zasięg, częstotliwość i odwracalność oddziaływań, b) prawdopodobieństwo wystąpienia oddziaływań skumulowanych lub transgranicznych, c) prawdopodobieństwo wystąpienia ryzyka dla zdrowia ludzi lub zagrożenia dla środowiska; 3) cechy obszaru objętego oddziaływaniem na środowisko, w szczególności: <ol style="list-style-type: none"> a) obszary o szczególnych właściwościach naturalnych lub posiadające znaczenie dla dziedzictwa kulturowego, wrażliwe na oddziaływania, istniejące przekroczenia standardów jakości środowiska lub intensywne wykorzystywanie terenu, b) formy ochrony przyrody w rozumieniu ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody oraz obszary podlegające ochronie zgodnie z prawem międzynarodowym 	
<p>Art. 51. 1. Organ opracowujący projekt, o którym mowa w art. 46 lub art. 47 ust. 1, sporządza prognozę oddziaływania na środowisko.</p>	<p>Wymagania co do treści prognozy oddziaływania na środowisko przygotowywanej w ramach procedury SOOŚ.</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>2. Prognoza oddziaływania na środowisko:</p> <p>1) zawiera:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) informacje o zawartości, głównych celach projektowanego dokumentu oraz jego powiązaniach z innymi dokumentami, b) informacje o metodach zastosowanych przy sporządzaniu prognozy, c) propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzania, d) informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko, e) streszczenie sporządzone w języku niespecjalistycznym, f) oświadczenie autora, a w przypadku gdy wykonawcą prognozy jest zespół autorów - kierującego tym zespołem, o spełnieniu wymagań, o których mowa w art. 74a ust. 2, stanowiące załącznik do prognozy, g) datę sporządzenia prognozy, imię, nazwisko i podpis autora, a w przypadku gdy wykonawcą prognozy jest zespół autorów - imię, nazwisko i podpis kierującego tym zespołem oraz imiona, nazwiska i podpisy członków zespołu autorów; <p>2) określa, analizuje i ocenia:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) istniejący stan środowiska oraz potencjalne zmiany tego stanu w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu, b) stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem, c) istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, d) cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu, oraz sposoby, w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania dokumentu, 	

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>e) przewidywane znaczące oddziaływania, w tym oddziaływania bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótkoterminowe, średnioterminowe i długoterminowe, stałe i chwilowe oraz pozytywne i negatywne, na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru, a także na środowisko, a w szczególności na:</p> <ul style="list-style-type: none"> – różnorodność biologiczną, – ludzi, – zwierzęta, – rośliny, – wodę, – powietrze, – powierzchnię ziemi, – krajobraz, – klimat, – zasoby naturalne, – zabytki, – dobra materialne – z uwzględnieniem zależności między tymi elementami środowiska i między oddziaływaniami na te elementy; <p>3) przedstawia:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru, b) biorąc pod uwagę cele i geograficzny zasięg dokumentu oraz cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru - rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie wraz z uzasadnieniem ich wyboru oraz opis metod dokonania oceny 	

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>prowadzącej do tego wyboru albo wyjaśnienie braku rozwiązań alternatywnych, w tym wskazania napotkanych trudności wynikających z niedostatków techniki lub luk we współczesnej wiedzy.</p> <p>Pominięto art. 52 i 53 określające podstawę informacji zawartych w prognozie oddziaływania na środowisko oraz procedurę dokonywania uzgodnień dotyczących zakresu i stopnia szczegółowości informacji wymaganych w prognozie oddziaływania na środowisko.</p>	
<p>Art. 54.</p> <p>1. Organ opracowujący projekt, o którym mowa w art. 46 lub art. 47 ust. 1, poddaje projekt, wraz z prognozą oddziaływania na środowisko, opiniowaniu przez właściwe organy, o których mowa w art. 57 i art. 58. Właściwe organy wydają opinię w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku o wydanie opinii.</p> <p>2. Organ opracowujący projekt zapewnia możliwość udziału społeczeństwa, zgodnie z przepisami działu III rozdziałów 1 i 3, w strategicznej ocenie oddziaływania na środowisko.</p> <p>Pominięto art. 55-58, które zawierają szczegółowe wymagania dot. procedury opiniowania dokumentów poddanych SOOŚ oraz właściwość organów uczestniczących w tej procedurze.</p>	<p>Przepis określa obowiązek poddania projektu dokumentu objętego SOOŚ i prognozy oddziaływania na środowisko opiniowaniu przez właściwe organy oraz procedurze konsultacji społecznych.</p>
<p>Art. 59.</p> <p>1. Przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wymaga realizacja następujących planowanych przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) planowanego przedsięwzięcia mogącego zawsze znacząco oddziaływać na środowisko; 2) planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, jeżeli obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko został stwierdzony na podstawie art. 63 ust. 1. 	<p>Przepis określa obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko (ooś) w odniesieniu do wskazanych rodzajów przedsięwzięć. Kwalifikacji przedsięwzięć do kategorii przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko dokonuje Rozporządzenie RM z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U z 2019 poz. 1839).</p> <p>Do kategorii przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko należą m.in. takie przedsięwzięcia emitujące hałas jak:</p> <p>29) linie kolejowe wchodzące w skład infrastruktury transportu kolejowego transeuropejskiej sieci</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
	<p>transportowej, o której mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1315/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie unijnych wytycznych dotyczących rozwoju transeuropejskiej sieci transportowej i uchylającym decyzję nr 661/2010/UE (Dz. Urz. UE L 348 z 20.12.2013, str. l, z późn. zm.);</p> <p>30) lotniska o podstawowej długości drogi startowej nie mniejszej niż 2100 m;</p> <p>31) autostrady i drogi ekspresowe;</p> <p>32) drogi inne niż wymienione w pkt 31 nie mniej niż o czterech pasach ruchu i długości nie mniejszej niż 10 km w jednym odcinku oraz zmianę przebiegu lub rozbudowę istniejącej drogi o dwóch pasach ruchu co najmniej do czterech pasów ruchu na długości nie mniejszej niż 10 km w jednym odcinku;</p> <p>33) porty w rozumieniu art. 5 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1568) lub śródlądowe drogi wodne, o których mowa w tej ustawie, pozwalające na żeglugę statków o nośności większej niż 1350 t;</p> <p>34) porty lub przystanie morskie w rozumieniu art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 20 grudnia 1996 r. o portach i przystaniach morskich (Dz. U. z 2017 r. poz. 1933 oraz z 2019 r. poz. 1716), do obsługi statków o nośności większej niż 1350 t, z wyłączeniem przystani dla promów</p> <p>Do kategorii przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko należą m.in. takie przedsięwzięcia emitujące hałas jak: [...]</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
	<p>60) linie kolejowe inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 29, urządzenia do przeładunku w transporcie intermodalnym, mosty, wiadukty lub tunele liniowe w ciągu dróg kolejowych oraz bocznice co najmniej z jednym torem kolejowym o długości użytecznej powyżej 1 km;</p> <p>61) lotniska inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 30 lub lądowiska, z wyłączeniem lądowisk, o których mowa w rozporządzeniu Ministra Zdrowia z dnia 27 czerwca 2019 r. w sprawie szpitalnego oddziału ratunkowego (Dz. U. poz. 1213);</p> <p>62) drogi o nawierzchni twardej o całkowitej długości przedsięwzięcia powyżej 1 km inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 31 i 32 lub obiekty mostowe w ciągu drogi o nawierzchni twardej, z wyłączeniem przebudowy dróg lub obiektów mostowych, służących do obsługi stacji elektroenergetycznych i zlokalizowanych poza obszarami objętymi formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1–5, 8 i 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody;</p> <p>63) linie tramwajowe, koleje linowe z wyłączeniem kolei linowych przeznaczonych do obsługi terenów narciarskich innych niż określone w pkt 49 lub 50 oraz wyciągów o długości nie większej niż 100 m, koleje podziemne, w tym metro, lub inne linie do przewozu pasażerów wraz z towarzyszącą im infrastrukturą;</p> <p>64) porty w rozumieniu art. 5 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej lub śródlądowe drogi wodne, o których mowa w tej ustawie, inne niż</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
	wymienione w § 2 ust. 1 pkt 33, lub infrastruktura portowa związana z tymi portami; 65) przystanie śródlądowe: a) dla nie mniej niż 10 statków, b) wykorzystujące linię brzegową na długości większej niż 20 m; 66) porty lub przystanie morskie w rozumieniu art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 20 grudnia 1996 r. o portach i przystaniach morskich, inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 34, lub infrastruktura portowa związana z tymi portami.
<p>Art. 59.</p> <p>2. Realizacja planowanego przedsięwzięcia innego niż określone w ust. 1 wymaga przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000, jeżeli:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) przedsięwzięcie to może znacząco oddziaływać na obszar Natura 2000, a nie jest bezpośrednio związane z ochroną tego obszaru lub nie wynika z tej ochrony; 2) obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000 został stwierdzony na podstawie art. 97 ust. 1. 	Przepis określa obowiązek przeprowadzenia oceny w odniesieniu do przedsięwzięć niewymienionych w rozporządzeniu RM Rozporządzenie RM z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, w oparciu o przesłankę oddziaływania na obszar Natura 2000.
<p>Art. 61.</p> <p>1. Ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko przeprowadza się w ramach:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach; 2) postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18, oraz pozwolenia, o którym mowa w art. 82 ust. 1 pkt 4b, jeżeli konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko została stwierdzona przez organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach oraz w przypadku, o którym mowa w art. 88 ust. 1; 3) postępowania w sprawie wydania pozwolenia na budowę dla inwestycji w zakresie budowy obiektu energetyki jądrowej lub inwestycji jej towarzyszącej, o której mowa w ustawie z dnia 29 czerwca 2011 r. 	Przepis określa tryb przeprowadzenia oceny oraz właściwość rzeczową organów do przeprowadzenia oceny.

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących (Dz. U. z 2021 r. poz. 1484).</p> <p>2. Ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, stanowiącą część postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, przeprowadza organ właściwy do wydania tej decyzji.</p> <p>3. Ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, stanowiącą część postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18, przeprowadza regionalny dyrektor ochrony środowiska.</p> <p>3a. Ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, stanowiącą część postępowania w sprawie wydania decyzji o pozwoleniu na budowę dla inwestycji w zakresie budowy obiektu energetyki jądrowej, o której mowa w ustawie z dnia 29 czerwca 2011 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących, przeprowadza Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska.</p> <p>3b. Ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, stanowiącą część postępowania w sprawie wydania decyzji o pozwoleniu na budowę dla inwestycji towarzyszącej, o której mowa w ustawie z dnia 29 czerwca 2011 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących, przeprowadza regionalny dyrektor ochrony środowiska.</p> <p>4. Ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000, o której mowa w art. 62 ust. 2, przeprowadza się w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o której mowa w art. 96 ust. 1, jeżeli obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000 został stwierdzony na podstawie art. 97 ust. 1.</p> <p>5. Ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000, stanowiącą część postępowania w sprawie wydania decyzji, o której mowa w art. 96 ust. 1, przeprowadza regionalny dyrektor ochrony środowiska.</p>	
<p>Art. 62.</p> <p>1. W ramach oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko określa się, analizuje oraz ocenia:</p> <p>1) bezpośredni i pośredni wpływ danego przedsięwzięcia na:</p>	<p>Przepis określa zagadnienia analizowane w ramach ooś z uwagi na występowanie negatywnego oddziaływania (np. hałasu) związanego z realizacją określonego przedsięwzięcia objętego procedurą oceny.</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>a) środowisko oraz ludność, w tym zdrowie i warunki życia ludzi, b) dobra materialne, c) zabytki, ca) krajobraz, w tym krajobraz kulturowy, d) wzajemne oddziaływanie między elementami, o których mowa w lit. a-ca, e) dostępność do złóż kopalin; 1a) ryzyko wystąpienia poważnych awarii oraz katastrof naturalnych i budowlanych; 2) możliwości oraz sposoby zapobiegania i zmniejszania negatywnego oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko; 3) wymagany zakres monitoringu.</p> <p>2. W ramach oceny oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000 określa się, analizuje oraz ocenia oddziaływania przedsięwzięcia na obszary Natura 2000, biorąc pod uwagę także skumulowane oddziaływanie przedsięwzięcia z innymi realizowanymi, zrealizowanymi lub planowanymi przedsięwzięciami.</p>	
<p>Art. 62a</p> <p>1. Karta informacyjna przedsięwzięcia powinna zawierać podstawowe informacje o planowanym przedsięwzięciu, umożliwiające analizę kryteriów, o których mowa w art. 63 ust. 1, lub określenie zakresu raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko zgodnie z art. 69, w szczególności dane o:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) rodzaju, cechach, skali i usytuowaniu przedsięwzięcia, 2) powierzchni zajmowanej nieruchomości, a także obiektu budowlanego oraz dotychczasowym sposobie ich wykorzystywania i pokryciu nieruchomości szatą roślinną, 3) rodzaju technologii, 4) ewentualnych wariantach przedsięwzięcia, przy czym w przypadku drogi w transeuropejskiej sieci drogowej każdy z analizowanych wariantów drogi musi być dopuszczalny pod względem bezpieczeństwa ruchu drogowego, 5) przewidywanej ilości wykorzystywanej wody, surowców, materiałów, paliw oraz energii, 	<p>Przepis określa wymagania formalne, jakim powinna odpowiadać karta informacyjna przedsięwzięcia, która jest dokumentem, przedstawiającym w kompleksowy sposób główne założenia planowanej inwestycji mogącej znacząco oddziaływać na środowisko.</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>6) rozwiązaniach chroniących środowisko, 7) rodzajach i przewidywanej ilości wprowadzanych do środowiska substancji lub energii przy zastosowaniu rozwiązań chroniących środowisko, 8) możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko, 9) obszarach podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody oraz korytarzach ekologicznych, znajdujących się w zasięgu znaczącego oddziaływania przedsięwzięcia, 10) wpływie planowanej drogi na bezpieczeństwo ruchu drogowego w przypadku drogi w transeuropejskiej sieci drogowej, 11) przedsięwzięciach realizowanych i zrealizowanych, znajdujących się na terenie, na którym planuje się realizację przedsięwzięcia, oraz w obszarze oddziaływania przedsięwzięcia lub których oddziaływania mieszczą się w obszarze oddziaływania planowanego przedsięwzięcia - w zakresie, w jakim ich oddziaływania mogą prowadzić do skumulowania oddziaływań z planowanym przedsięwzięciem, 12) ryzyku wystąpienia poważnej awarii lub katastrofy naturalnej i budowlanej, 13) przewidywanych ilościach i rodzajach wytwarzanych odpadów oraz ich wpływie na środowisko, 14) pracach rozbiórkowych dotyczących przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko - z uwzględnieniem dostępnych wyników innych ocen wpływu na środowisko, przeprowadzonych na podstawie odrębnych przepisów.</p> <p>2. Kartę informacyjną przedsięwzięcia podpisuje autor, a w przypadku gdy jej wykonawcą jest zespół autorów - kierujący tym zespołem, wraz z podaniem imienia i nazwiska oraz daty sporządzenia karty informacyjnej przedsięwzięcia.</p>	
<p>Art. 63</p> <p>1. Obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko stwierdza, w drodze postanowienia, organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, uwzględniając łącznie następujące kryteria:</p>	<p>Przepis określa przesłanki stwierdzenia obowiązku przeprowadzenia oceny w odniesieniu do planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko.</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>1) rodzaj i charakterystykę przedsięwzięcia, z uwzględnieniem:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) skali przedsięwzięcia i wielkości zajmowanego terenu oraz ich wzajemnych proporcji, a także istotnych rozwiązań charakteryzujących przedsięwzięcie, b) powiązań z innymi przedsięwzięciami, w szczególności kumulowania się oddziaływań przedsięwzięć realizowanych i zrealizowanych, dla których została wydana decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach, znajdujących się na terenie, na którym planuje się realizację przedsięwzięcia, oraz w obszarze oddziaływania przedsięwzięcia lub których oddziaływania mieszczą się w obszarze oddziaływania planowanego przedsięwzięcia w zakresie, w jakim ich oddziaływania mogą prowadzić do skumulowania oddziaływań z planowanym przedsięwzięciem, c) różnorodności biologicznej, wykorzystywania zasobów naturalnych, w tym gleby, wody i powierzchni ziemi, d) emisji i występowania innych uciążliwości, e) ocenionego w oparciu o wiedzę naukową ryzyka wystąpienia poważnych awarii lub katastrof naturalnych i budowlanych, przy uwzględnieniu używanych substancji i stosowanych technologii, w tym ryzyka związanego ze zmianą klimatu, f) przewidywanych ilości i rodzaju wytwarzanych odpadów oraz ich wpływu na środowisko, w przypadkach gdy planuje się ich powstawanie, g) zagrożenia dla zdrowia ludzi, w tym wynikającego z emisji; <p>2) usytuowanie przedsięwzięcia, z uwzględnieniem możliwego zagrożenia dla środowiska, w szczególności przy istniejącym i planowanym użytkowaniu terenu, zdolności samooczyszczania się środowiska i odnawiania się zasobów naturalnych, walorów przyrodniczych i krajobrazowych oraz uwarunkowań miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego - uwzględniające:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) obszary wodno-błotne, inne obszary o płytkim zaleganiu wód podziemnych, w tym siedliska łąkowe oraz ujścia rzek, b) obszary wybrzeży i środowisko morskie, 	

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<ul style="list-style-type: none"> c) obszary górskie lub leśne, d) obszary objęte ochroną, w tym strefy ochronne ujęć wód i obszary ochronne zbiorników wód śródlądowych, e) obszary wymagające specjalnej ochrony ze względu na występowanie gatunków roślin, grzybów i zwierząt lub ich siedlisk lub siedlisk przyrodniczych objętych ochroną, w tym obszary Natura 2000, oraz pozostałe formy ochrony przyrody, f) obszary, na których standardy jakości środowiska zostały przekroczone lub istnieje prawdopodobieństwo ich przekroczenia, g) obszary o krajobrazie mającym znaczenie historyczne, kulturowe lub archeologiczne, h) gęstość zaludnienia, i) obszary przylegające do jezior, j) uzdrowiska i obszary ochrony uzdrowskiej, k) wody i obowiązujące dla nich cele środowiskowe; <p>3) rodzaj, cechy i skalę możliwego oddziaływania rozważanego w odniesieniu do kryteriów wymienionych w pkt 1 i 2 oraz w art. 62 ust. 1 pkt 1, wynikające z:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) zasięgu oddziaływania - obszaru geograficznego i liczby ludności, na którą przedsięwzięcie może oddziaływać, b) transgranicznego charakteru oddziaływania przedsięwzięcia na poszczególne elementy przyrodnicze, c) charakteru, wielkości, intensywności i złożoności oddziaływania, z uwzględnieniem obciążenia istniejącej infrastruktury technicznej oraz przewidywanego momentu rozpoczęcia oddziaływania, d) prawdopodobieństwa oddziaływania, e) czasu trwania, częstotliwości i odwracalności oddziaływania, f) powiązań z innymi przedsięwzięciami, w szczególności kumulowania się oddziaływań przedsięwzięć realizowanych i zrealizowanych, dla których została wydana decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach, znajdujących się na terenie, na którym planuje się realizację przedsięwzięcia, oraz 	

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>w obszarze oddziaływania przedsięwzięcia lub których oddziaływania mieszczą się w obszarze oddziaływania planowanego przedsięwzięcia - w zakresie, w jakim ich oddziaływania mogą prowadzić do skumulowania oddziaływań z planowanym przedsięwzięciem,</p> <p>g) możliwości ograniczenia oddziaływania.</p> <p>2. (uchylony).</p> <p>2a. (uchylony).</p> <p>3. Obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko stwierdza się obligatoryjnie, jeżeli:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) możliwość realizacji przedsięwzięcia, o którym mowa w ust. 1, jest uzależniona od ustanowienia obszaru ograniczonego użytkowania, o którym mowa w przepisach ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska; 2) z karty informacyjnej przedsięwzięcia wynika, że realizacja przedsięwzięcia może spowodować nieosiągnięcie celów środowiskowych zawartych w planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza. <p>4. W postanowieniu, o którym mowa w ust. 1, organ określa jednocześnie zakres raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko. W tym przypadku stosuje się przepisy art. 68.</p> <p>5. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, organ wydaje postanowienie o zawieszeniu postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach do czasu przedłożenia przez wnioskodawcę raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko.</p> <p>5a. Jeżeli w terminie 3 lat od dnia zawieszenia postępowania, o którym mowa w ust. 5, strona nie złoży raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, żądanie wszczęcia postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach uważa się za wycofane.</p> <p>6. Na postanowienie, o którym mowa w ust. 5, nie przysługuje zażalenie.</p>	

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>Art. 64-65 zostały pominięte. Określają wymagania proceduralne związane z nałożeniem obowiązku przeprowadzenia oceny dla planowanego przedsięwzięcia mogącego <u>potencjalnie</u> znacząco oddziaływać na środowisko – tj. m.in. obowiązek zasięgnięcia opinii właściwych organów, procedurę wydania opinii, termin wydania rozstrzygnięć w procedurze opiniowania.</p>	
<p>Art. 66 1. Raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko powinien zawierać informacje umożliwiające analizę kryteriów wymienionych w art. 62 ust. 1 oraz zawierać:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) opis planowanego przedsięwzięcia, a w szczególności: <ol style="list-style-type: none"> a) charakterystykę całego przedsięwzięcia i warunki użytkowania terenu w fazie realizacji i eksploatacji lub użytkowania, w tym w odniesieniu do obszarów szczególnego zagrożenia powodzią w rozumieniu art. 16 pkt 34 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne, b) główne cechy charakterystyczne procesów produkcyjnych, c) przewidywane rodzaje i ilości emisji, w tym odpadów, wynikające z fazy realizacji i eksploatacji lub użytkowania planowanego przedsięwzięcia, d) informacje o różnorodności biologicznej, wykorzystywaniu zasobów naturalnych, w tym gleby, wody i powierzchni ziemi, e) informacje o zapotrzebowaniu na energię i jej zużyciu, f) informacje o pracach rozbiórkowych dotyczących przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, g) ocenione w oparciu o wiedzę naukową ryzyko wystąpienia poważnych awarii lub katastrof naturalnych i budowlanych, przy uwzględnieniu używanych substancji i stosowanych technologii, w tym ryzyko związane ze zmianą klimatu; 2) opis elementów przyrodniczych środowiska objętych zakresem przewidywanego oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na środowisko, w tym: <ol style="list-style-type: none"> a) elementów środowiska objętych ochroną na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody oraz korytarzy ekologicznych w rozumieniu tej ustawy, 	<p>Przepis określa treść raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko.</p> <p>Format dokumentu zawierającego wyniki inwentaryzacji przyrodniczej oraz format raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko zostały określone w rozporządzeniu Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 17 marca 2022 r. w sprawie formatu dokumentu zawierającego wyniki inwentaryzacji przyrodniczej oraz formatu raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko (Dz. U. poz. 652).</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>b) właściwości hydromorfologicznych, fizykochemicznych, biologicznych i chemicznych wód;</p> <p>2a) wyniki inwentaryzacji przyrodniczej, przez którą rozumie się zbiór badań terenowych przeprowadzonych na potrzeby scharakteryzowania elementów środowiska przyrodniczego, jeżeli została przeprowadzona, wraz z opisem zastosowanej metodyki; wyniki inwentaryzacji przyrodniczej wraz z opisem metodyki stanowią załącznik do raportu;</p> <p>2b) inne dane, na podstawie których dokonano opisu elementów przyrodniczych;</p> <p>3) opis istniejących w sąsiedztwie lub w bezpośrednim zasięgu oddziaływania planowanego przedsięwzięcia zabytków chronionych na podstawie przepisów o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami;</p> <p>3a) opis krajobrazu, w którym dane przedsięwzięcie ma być zlokalizowane;</p> <p>3b) informacje na temat powiązań z innymi przedsięwzięciami, w szczególności kumulowania się oddziaływań przedsięwzięć realizowanych, zrealizowanych lub planowanych, dla których wydano decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, znajdujących się na terenie, na którym planuje się realizację przedsięwzięcia, oraz w obszarze oddziaływania przedsięwzięcia lub których oddziaływanie mieszczą się w obszarze oddziaływania planowanego przedsięwzięcia - w zakresie, w jakim ich oddziaływanie mogą prowadzić do skumulowania oddziaływań z planowanym przedsięwzięciem;</p> <p>4) opis przewidywanych skutków dla środowiska w przypadku niepodejmowania przedsięwzięcia, uwzględniający dostępne informacje o środowisku oraz wiedzę naukową;</p> <p>5) opis wariantów uwzględniający szczególne cechy przedsięwzięcia lub jego oddziaływania, w tym:</p> <p>a) wariantu proponowanego przez wnioskodawcę oraz racjonalnego wariantu alternatywnego,</p> <p>b) racjonalnego wariantu najkorzystniejszego dla środowiska</p> <p>- wraz z uzasadnieniem ich wyboru;</p> <p>6) określenie przewidywanego oddziaływania analizowanych wariantów na środowisko, w tym również w przypadku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej i katastrofy naturalnej i budowlanej, na klimat, w tym emisje gazów cieplarnianych i oddziaływania istotne z punktu widzenia dostosowania do zmian</p>	

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>klimate, a także możliwego transgranicznego oddziaływania na środowisko, a w przypadku drogi w transeuropejskiej sieci drogowej, także wpływu planowanej drogi na bezpieczeństwo ruchu drogowego;</p> <p>6a) porównanie oddziaływań analizowanych wariantów na:</p> <ol style="list-style-type: none"> a) ludzi, rośliny, zwierzęta, grzyby i siedliska przyrodnicze, wodę i powietrze, b) powierzchnię ziemi, z uwzględnieniem ruchów masowych ziemi, i krajobraz, c) dobra materialne, d) zabytki i krajobraz kulturowy, objęte istniejącą dokumentacją, w szczególności rejestrem lub ewidencją zabytków, e) formy ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, w tym na cele i przedmiot ochrony obszarów Natura 2000, oraz ciągłość łączących je korytarzy ekologicznych, f) elementy wymienione w art. 68 ust. 2 pkt 2 lit. b, jeżeli zostały uwzględnione w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko lub jeżeli są wymagane przez właściwy organ, g) wzajemne oddziaływanie między elementami, o których mowa w lit. a-f; <p>7) uzasadnienie proponowanego przez wnioskodawcę wariantu, z uwzględnieniem informacji, o których mowa w pkt 6 i 6a;</p> <p>8) opis metod prognozowania zastosowanych przez wnioskodawcę oraz opis przewidywanych znaczących oddziaływań planowanego przedsięwzięcia na środowisko, obejmujący bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótko-, średnio- i długoterminowe, stałe i chwilowe oddziaływania na środowisko, wynikające z:</p> <ol style="list-style-type: none"> a) istnienia przedsięwzięcia, b) wykorzystywania zasobów środowiska, c) emisji; <p>9) opis przewidywanych działań mających na celu unikanie, zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, w szczególności na formy ochrony przyrody, o</p>	

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>których mowa w art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, w tym na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000, oraz ciągłość łączących je korytarzy ekologicznych, wraz z oceną ich skuteczności odpowiednio na etapach realizacji, eksploatacji, użytkowania lub likwidacji przedsięwzięcia;</p> <p>10) dla dróg będących przedsięwzięciami mogącymi zawsze znacząco oddziaływać na środowisko:</p> <p>a) określenie założeń do:</p> <ul style="list-style-type: none"> – ratowniczych badań zidentyfikowanych zabytków znajdujących się na obszarze planowanego przedsięwzięcia, odkrywanych w trakcie robót budowlanych, – programu zabezpieczenia istniejących zabytków przed negatywnym oddziaływaniem planowanego przedsięwzięcia oraz ochrony krajobrazu kulturowego, <p>b) analizę i ocenę możliwych zagrożeń i szkód dla zabytków chronionych na podstawie przepisów o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, w szczególności zabytków archeologicznych, w sąsiedztwie lub w bezpośrednim zasięgu oddziaływania planowanego przedsięwzięcia;</p> <p>10a) dla instalacji do spalania paliw w celu wytwarzania energii elektrycznej, o elektrycznej mocy znamionowej nie mniejszej niż 300 MW ocenę gotowości instalacji do wychwytywania dwutlenku węgla, określoną na podstawie analizy:</p> <p>a) dostępności podziemnych składowisk dwutlenku węgla,</p> <p>b) wykonalności technicznej i ekonomicznej sieci transportowych dwutlenku węgla;</p> <p>11) jeżeli planowane przedsięwzięcie jest związane z użyciem instalacji, porównanie proponowanej technologii z technologią spełniającą wymagania, o których mowa w art. 143 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska;</p> <p>11a) odniesienie się do celów środowiskowych wynikających z dokumentów strategicznych istotnych z punktu widzenia realizacji przedsięwzięcia;</p>	

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>11b) uzasadnienie spełnienia warunków, o których mowa w art. 68 pkt 1, 3 i 4 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne, jeżeli przedsięwzięcie wpływa na możliwość osiągnięcia celów środowiskowych, o których mowa w art. 56, art. 57, art. 59 i art. 61 ust. 1 tej ustawy;</p> <p>12) wskazanie, czy dla planowanego przedsięwzięcia jest konieczne ustanowienie obszaru ograniczonego użytkowania, o którym mowa w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska, oraz określenie granic takiego obszaru, ograniczeń w zakresie przeznaczenia terenu, wymagań technicznych dotyczących obiektów budowlanych i sposobów korzystania z nich; nie dotyczy to przedsięwzięć polegających na budowie lub przebudowie drogi oraz przedsięwzięć polegających na budowie lub przebudowie linii kolejowej lub lotniska użytku publicznego;</p> <p>13) przedstawienie zagadnień w formie graficznej;</p> <p>14) przedstawienie zagadnień w formie kartograficznej w skali odpowiadającej przedmiotowi i szczegółowości analizowanych w raporcie zagadnień oraz umożliwiającej kompleksowe przedstawienie przeprowadzonych analiz oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko;</p> <p>15) analizę możliwych konfliktów społecznych związanych z planowanym przedsięwzięciem;</p> <p>16) przedstawienie propozycji monitoringu oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na etapie jego realizacji i eksploatacji lub użytkowania, w szczególności na formy ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, w tym na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000, oraz ciągłość łączących je korytarzy ekologicznych, oraz informacje o dostępnych wynikach innego monitoringu, które mogą mieć znaczenie dla ustalenia obowiązków w tym zakresie;</p> <p>17) wskazanie trudności wynikających z niedostatków techniki lub luk we współczesnej wiedzy, jakie napotkano, opracowując raport;</p> <p>18) streszczenie w języku niespecjalistycznym informacji zawartych w raporcie, w odniesieniu do każdego elementu raportu;</p>	

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>19) datę sporządzenia raportu, imię, nazwisko i podpis autora, a w przypadku gdy wykonawcą raportu jest zespół autorów - imię, nazwisko i podpis kierującego tym zespołem oraz imiona, nazwiska i podpisy członków zespołu autorów;</p> <p>19a) oświadczenie autora, a w przypadku gdy wykonawcą raportu jest zespół autorów - kierującego tym zespołem, o spełnieniu wymagań, o których mowa w art. 74a ust. 2, stanowiące załącznik do raportu;</p> <p>20) źródła informacji stanowiące podstawę do sporządzenia raportu.</p> <p>1a. Każdy z analizowanych wariantów drogi, w przypadku drogi w transeuropejskiej sieci drogowej, musi być dopuszczalny pod względem bezpieczeństwa ruchu drogowego.</p> <p>1b. Przy porównaniu wariantów uwzględnia się wpływ na środowisko w związku:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) z pracami rozbiórkowymi dotyczącymi przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko; 2) z gospodarką odpadami; 3) ze stosowaniem danych technologii lub substancji. <p>1c. W przypadku gdy planowane przedsięwzięcie związane jest z działalnością polegającą na poszukiwaniu i rozpoznawaniu złoża węglowodorów metodą otworów wiertniczych lub wydobywaniu węglowodorów ze złoża tą metodą, opis elementów przyrodniczych środowiska, wyniki inwentaryzacji przyrodniczej oraz inne dane, o których mowa w ust. 1 pkt 2-2b, powinny zawierać się w obszarze określonym promieniem 500 m od zewnętrznej granicy przedsięwzięcia.</p> <p>2. Informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 4-8, powinny uwzględniać przewidywane oddziaływanie analizowanych wariantów na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru.</p> <p>2a. W przypadku stwierdzenia, że przedsięwzięcie może znacząco oddziaływać na obszar Natura 2000, raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko powinien zawierać także dane pozwalające na ustalenie braku rozwiązań alternatywnych oraz informacje pozwalające na ustalenie, czy wymogi nadrzędnego interesu publicznego przemawiają za realizacją przedsięwzięcia.</p> <p>2b. Jeżeli planowane przedsięwzięcie stanowi inwestycję liniową celu publicznego lub inwestycję celu publicznego z zakresu łączności publicznej o nieliniowym charakterze, a proponowany przez wnioskodawcę</p>	

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>wariant przebiega przez obszar parku narodowego lub rezerwatu przyrody, raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko powinien zawierać także dane pozwalające na ustalenie braku rozwiązań alternatywnych.</p> <p>3. W razie stwierdzenia możliwości transgranicznego oddziaływania na środowisko, informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 1-16, powinny uwzględniać określenie oddziaływania planowanego przedsięwzięcia poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.</p> <p>4. Jeżeli dla planowanego przedsięwzięcia jest konieczne ustanowienie obszaru ograniczonego użytkowania, do raportu powinna być załączona poświadczona przez właściwy organ kopia mapy ewidencyjnej z zaznaczonym przebiegiem granic obszaru, na którym jest konieczne utworzenie obszaru ograniczonego użytkowania. Nie dotyczy to przedsięwzięć polegających na budowie lub przebudowie drogi oraz przedsięwzięć polegających na budowie lub przebudowie linii kolejowej lub lotniska użytku publicznego.</p> <p>5. Jeżeli planowane przedsięwzięcie jest związane z użyciem instalacji objętej obowiązkiem uzyskania pozwolenia zintegrowanego, raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko powinien zawierać porównanie proponowanej techniki z najlepszymi dostępnymi technikami.</p> <p>6. Raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko powinien uwzględniać oddziaływanie przedsięwzięcia na etapach jego realizacji, eksploatacji lub użytkowania oraz likwidacji.</p> <p>7. Raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko powinien uwzględniać informacje o środowisku wynikające ze strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, istotne z punktu widzenia danego przedsięwzięcia.</p> <p>8. Minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw klimatu określi, w drodze rozporządzenia:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) format dokumentu zawierającego wyniki inwentaryzacji przyrodniczej, 2) format raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko <p>- kierując się potrzebą poszerzania dostępu do informacji o środowisku.</p>	

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>Art. 67. Raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, sporządzany w ramach oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, stanowiącej część postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18, oraz pozwolenia, o którym mowa w art. 82 ust. 1 pkt 4b, powinien:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zawierać informacje, o których mowa w art. 66, określone ze szczegółowością i dokładnością odpowiednio do posiadanych danych wynikających z projektu budowlanego i innych informacji uzyskanych po wydaniu dla danego przedsięwzięcia decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach oraz pozostałych wydanych decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1, jeżeli informacje te nie mogły być w tym zakresie przedstawione odpowiednio w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko albo w karcie informacyjnej przedsięwzięcia; 2) określać stopień i sposób uwzględnienia wymagań dotyczących ochrony środowiska, zawartych w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach i decyzjach, o których mowa w art. 72 ust. 1, jeżeli były już wydane dla danego przedsięwzięcia. 	<p>Przepis określa wymagania dotyczące treści raportu o oś, który jest sporządzany w ramach oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, stanowiącej część postępowania w sprawie wydania m.in. decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie lotniska użytku publicznego.</p>
<p>Art. 68.1. Organ, określając zakres raportu, uwzględnia stan współczesnej wiedzy i metod badań oraz istniejące możliwości techniczne i dostępność danych.</p> <p>2. Organ, określając zakres raportu, może - kierując się usytuowaniem, charakterem i skalą oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) odstąpić od wymagań co do zawartości raportu, o których mowa w art. 66 ust. 1 pkt 4, 13, 15 i 16; nie dotyczy to dróg publicznych oraz linii kolejowych - będących przedsięwzięciami mogącymi zawsze znacząco oddziaływać na środowisko; 2) wskazać: <ol style="list-style-type: none"> a) rodzaje wariantów alternatywnych wymagających zbadania, b) zakres i szczegółowość wymaganych danych pozwalających scharakteryzować przedsięwzięcie, rodzaje oddziaływań oraz elementy środowiska wymagające szczegółowej analizy, c) zakres i metody badań. 	<p>Przepis określa wytyczne dotyczące wyznaczenia zakresu raportu o oś.</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>Art. 69. 1. Wnioskodawca może, składając wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, zamiast raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, złożyć kartę informacyjną przedsięwzięcia wraz z wnioskiem o ustalenie zakresu raportu.</p> <p>2. Ustalenie zakresu raportu jest obowiązkowe, w przypadku gdy przedsięwzięcie może transgranicznie oddziaływać na środowisko.</p> <p>3. Organ określa zakres raportu w drodze postanowienia. W tym przypadku stosuje się przepisy art. 68.</p> <p>4. Organ wydaje postanowienie o zawieszeniu postępowania w sprawie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach do czasu przedłożenia przez wnioskodawcę raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko.</p> <p>5. Na postanowienie, o którym mowa w ust. 4, nie przysługuje zażalenie.</p> <p>Pominięto art. 70, który określa tryb wydawania postanowienia ws określenia zakresu raportów o ooś, w przypadkach o których mowa w art. 69.</p>	<p>Przepis określa wymagania dotyczące określenia zakresu raportu na podstawie wniosku wnioskodawcy ubiegającego się o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko.</p>
<p>Art. 71. 1. Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach określa środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia.</p> <p>2. Uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wymagane dla planowanych:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko; 2) przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko. 	<p>Przepis określa przedmiot decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach oraz rodzaje przedsięwzięć, w przypadku których wydanie decyzji jest wymagane.</p>
<p>Art. 72.1. Wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach następuje przed uzyskaniem:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) decyzji o pozwoleniu na budowę, decyzji o zatwierdzeniu projektu zagospodarowania działki lub terenu lub projektu architektoniczno-budowlanego oraz decyzji o pozwoleniu na wznowienie robót budowlanych - wydawanych na podstawie ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (Dz. U. z 2020 r. poz. 1333, z późn. zm.); 	<p>Przepis określa rodzaje decyzji, których wydanie jest poprzedzane uzyskaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, a także okoliczności z powodu, których wymóg ten zostaje wyłączony.</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>2) decyzji o pozwoleniu na rozbiórkę obiektów jądrowych - wydawanej na podstawie ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane;</p> <p>3) decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu - wydawanej na podstawie ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym;</p> <p>3a) 5 decyzji o ustaleniu lokalizacji przedsięwzięcia - wydawanej na podstawie ustawy z dnia 2 grudnia 2021 r. o wsparciu przygotowania III Igrzysk Europejskich w 2023 roku;</p> <p>4) koncesji na poszukiwanie lub rozpoznawanie kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla, koncesji na wydobywanie kopaliny ze złóż, koncesji na podziemne bezzbiornikowe magazynowanie substancji, koncesji na podziemne składowanie odpadów oraz koncesji na podziemne składowanie dwutlenku węgla - udzielanych na podstawie ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. - Prawo geologiczne i górnicze;</p> <p>4a) decyzji zatwierdzającej plan ruchu dla wykonywania robót geologicznych związanych z poszukiwaniem i rozpoznawaniem złoża węglowodorów lub decyzji inwestycyjnej w celu wykonywania koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złoża węglowodorów oraz wydobywanie węglowodorów ze złoża - wydawanych na podstawie ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. - Prawo geologiczne i górnicze;</p> <p>4b) decyzji zatwierdzającej plan ruchu dla wykonywania robót geologicznych na podstawie koncesji na poszukiwanie lub rozpoznawanie złoża kopaliny - wydawanej na podstawie ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. - Prawo geologiczne i górnicze;</p> <p>5) decyzji określającej szczegółowe warunki wydobywania kopaliny - wydawanej na podstawie ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. o zmianie ustawy - Prawo geologiczne i górnicze;</p> <p>6) pozwolenia wodnoprawnego na regulację wód, pozwolenia wodnoprawnego na wykonanie urządzeń wodnych oraz pozwolenia wodnoprawnego na wydobywanie z wód kamienia, żwiru, piasku oraz innych materiałów, wydawanych na podstawie ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne;</p> <p>7) (uchylony);</p>	

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>8) decyzji o zatwierdzeniu projektu scalenia lub wymiany gruntów - wydawanej na podstawie ustawy z dnia 26 marca 1982 r. o scalaniu i wymianie gruntów (Dz. U. z 2021 r. poz. 1912);</p> <p>9) decyzji o zmianie lasu na użytek rolny - wydawanej na podstawie ustawy z dnia 28 września 1991 r. o lasach (Dz. U. z 2021 r. poz. 1275 i 1718);</p> <p>10) decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej - wydawanej na podstawie ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (Dz. U. z 2020 r. poz. 1363 oraz z 2021 r. poz. 784 i 1228);</p> <p>11) decyzji o ustaleniu lokalizacji linii kolejowej - wydawanej na podstawie ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 1043, 1378 i 1778 oraz z 2021 r. poz. 780, 784 i 1556);</p> <p>12) (uchylony);</p> <p>13) decyzji o ustaleniu lokalizacji przedsięwzięć Euro 2012 - wydawanej na podstawie ustawy z dnia 7 września 2007 r. o przygotowaniu finałowego turnieju Mistrzostw Europy w Piłce Nożnej UEFA EURO 2012 (Dz. U. z 2020 r. poz. 2008);</p> <p>14) decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie lotniska użytku publicznego w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 12 lutego 2009 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie lotnisk użytku publicznego (Dz. U. z 2021 r. poz. 1079);</p> <p>15) decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie terminalu wydawanej na podstawie ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu;</p> <p>16) decyzji o ustaleniu lokalizacji regionalnej sieci szerokopasmowej - wydawanej na podstawie ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz. U. z 2021 r. poz. 777 i 784), o ile jest to wymagane;</p> <p>17) decyzji o zezwolenie na prowadzenie obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych - wydawanej na podstawie ustawy z dnia 10 lipca 2008 r. o odpadach wydobywczych (Dz. U. z 2020 r. poz. 2018 oraz z 2021 r. poz. 784);</p>	

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>18) decyzji o pozwoleniu na realizację inwestycji w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 8 lipca 2010 r. o szczególnych zasadach przygotowania do realizacji inwestycji w zakresie budowli przeciwpowodziowych;</p> <p>18a) decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy obiektu energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszącej wydawanej na podstawie ustawy z dnia 29 czerwca 2011 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących;</p> <p>19) zezwolenia na budowę obiektu jądrowego oraz zezwolenia na budowę składowiska odpadów promieniotwórczych, wydawanych na podstawie ustawy z dnia 29 listopada 2000 r. - Prawo atomowe;</p> <p>20) decyzji o zezwoleniu na założenie lotniska - wydawanej na podstawie ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. - Prawo lotnicze (Dz. U. z 2020 r. poz. 1970 oraz z 2021 r. poz. 784, 847 i 1898);</p> <p>21) zezwolenia na zbieranie odpadów, zezwolenia na przetwarzanie odpadów i zezwolenia na zbieranie i przetwarzanie odpadów wydawanych na podstawie ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach;</p> <p>22) decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej wydawanej na podstawie ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych;</p> <p>23) decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie infrastruktury dostępowej wydawanej na podstawie ustawy z dnia 24 lutego 2017 r. o inwestycjach w zakresie budowy drogi wodnej łączącej Zalew Wiślany z Zatoką Gdańską;</p> <p>24) decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie CPK, o której mowa w przepisach ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o Centralnym Porcie Komunikacyjnym;</p> <p>25) decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym wydawanej na podstawie ustawy z dnia 22 lutego 2019 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w sektorze naftowym;</p> <p>26) decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 - Oddziału Muzeum II Wojny Światowej w Gdańsku wydawanej na podstawie ustawy z dnia 19 lipca 2019</p>	

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>r. o inwestycjach w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 - Oddziału Muzeum II Wojny Światowej w Gdańsku;</p> <p>27) decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy portu zewnętrznego wydawanej na podstawie ustawy z dnia 9 sierpnia 2019 r. o inwestycjach w zakresie budowy portów zewnętrznych;</p> <p>28) decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji, o której mowa w ustawie z dnia 11 sierpnia 2021 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie odbudowy Pałacu Saskiego, Pałacu Brühla oraz kamienicy przy ulicy Królewskiej w Warszawie.</p> <p>1a. Wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach następuje także przed dokonaniem zgłoszenia budowy lub wykonania robót budowlanych oraz zgłoszenia zmiany sposobu użytkowania obiektu budowlanego lub jego części na podstawie ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane.</p> <p>1b. Wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach następuje również przed podjęciem uchwały o ustaleniu lokalizacji inwestycji mieszkaniowej lub inwestycji towarzyszącej w rozumieniu ustawy z dnia 5 lipca 2018 r. o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji mieszkaniowych oraz inwestycji towarzyszących. Ilekroć przepisy ustawy mają zastosowanie do wszystkich decyzji, o których mowa w ust. 1, mają także odpowiednie zastosowanie do uchwały, o której mowa w zdaniu pierwszym.</p> <p>2. Wymogu uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach nie stosuje się w przypadku zmiany:</p> <p>1) decyzji, o których mowa w ust. 1, polegających na:</p> <p>a) ustaleniu lub zmianie formy lub wielkości zabezpieczenia roszczeń mogących powstać wskutek wykonywania działalności objętej decyzją,</p> <p>b) zmianie danych wnioskodawcy;</p> <p>1a) decyzji, o których mowa w ust. 1 pkt 1, 10, 14, 18 i 19, polegających na zmianie zatwierdzonego projektu zagospodarowania działki lub terenu lub projektu architektoniczno-budowlanego dotyczącej:</p> <p>a) charakterystycznych parametrów obiektu budowlanego, w szczególności: kubatury, powierzchni zabudowy, wysokości, długości, szerokości i liczby kondygnacji, oraz charakterystycznych parametrów drogi w zakresie niewymagającym zmiany granic pasa drogowego,</p>	

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>b) zapewnienia warunków niezbędnych do korzystania z tego obiektu przez osoby niepełnosprawne,</p> <p>c) charakterystycznych parametrów drogi w zakresie niewymagającym zmiany granic pasa drogowego - które nie spowodują zmian uwarunkowań określonych w wydanej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach;</p> <p>1b) decyzji, o której mowa w ust. 1 pkt 15, lub decyzji, o których mowa w art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu, o ile zmiana ta nie powoduje zmian uwarunkowań określonych w wydanej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach;</p> <p>1c) decyzji, o której mowa w ust. 1 pkt 25, oraz decyzji, o których mowa w art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 22 lutego 2019 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w sektorze naftowym, o ile zmiana ta nie powoduje zmian uwarunkowań określonych w wydanej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach;</p> <p>1d) decyzji, o której mowa w ust. 1 pkt 27, oraz decyzji, o której mowa w art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 9 sierpnia 2019 r. o inwestycjach w zakresie budowy portów zewnętrznych, o ile zmiana ta nie powoduje zmian uwarunkowań określonych w wydanej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach;</p> <p>1e) decyzji, o której mowa w ust. 1 pkt 22, oraz decyzji, o których mowa w art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych, o ile zmiana ta nie powoduje zmian uwarunkowań określonych w wydanej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach;</p> <p>2) koncesji lub decyzji, o których mowa w ust. 1 pkt 4 i 5, polegających także na:</p> <p>a) zmniejszeniu powierzchni, w granicach której ma być prowadzona działalność,</p> <p>b) przeniesieniu koncesji lub decyzji na inny podmiot,</p> <p>c) zmianie głębokości robót geologicznych związanych z poszukiwaniem lub rozpoznawaniem złoża kopaliny, wykonywanych metodą otworów wiertniczych,</p>	

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>d) zmianie koncesji lub decyzji, polegającej na zmianie terminu rozpoczęcia działalności lub ograniczeniu prowadzenia działalności objętej koncesją lub decyzją, o ile mieści się ono w zakresie objętym decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach,</p> <p>e) zmianie zakresu prac geologicznych, w tym robót geologicznych, lub harmonogramu robót geologicznych, niestanowiących przedsięwzięcia mogącego znacząco oddziaływać na środowisko lub przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko,</p> <p>f) (uchylona),</p> <p>g) zmianie terminu rozpoczęcia prac i robót geologicznych,</p> <p>h) zmianie zapisu dotyczącego przekazywania próbek i danych geologicznych,</p> <p>i) zmniejszeniu granic obszaru górniczego i terenu górniczego,</p> <p>j) (uchylona),</p> <p>k) (uchylona),</p> <p>l) (uchylona),</p> <p>3) planu ruchu, o którym mowa w ust. 1 pkt 4a i 4b.</p> <p>2a. Wymogu uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przed uzyskaniem zezwoleń, o których mowa w ust. 1 pkt 21, nie stosuje się, w przypadku gdy:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zezwolenie dotyczy odzysku polegającego na przygotowaniu do ponownego użycia lub 2) jest to drugie lub kolejne zezwolenie dla zrealizowanego przedsięwzięcia nieulegającego zmianie. <p>2b. W przypadku decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach określającej warunki realizacji przedsięwzięcia, przepis ust. 2 pkt 1a stosuje się, jeżeli odstępianie od zatwierdzonego projektu zagospodarowania działki lub terenu lub projektu architektoniczno-budowlanego, o którym mowa w ust. 2 pkt 1a, nie spowoduje zmian uwarunkowań określonych w tej decyzji.</p> <p>3. Decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach dołącza się do wniosku o wydanie decyzji, o których mowa w ust. 1, oraz zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1a. Złożenie wniosku lub dokonanie zgłoszenia następuje w</p>	

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>terminie 6 lat od dnia, w którym decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach stała się ostateczna, z zastrzeżeniem ust. 4 i 4b.</p> <p>4. Złożenie wniosku lub dokonanie zgłoszenia może nastąpić w terminie 10 lat od dnia, w którym decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach stała się ostateczna, o ile strona, która złożyła wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, lub podmiot, na który została przeniesiona ta decyzja, otrzymali, przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 3, od organu, który wydał decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach w pierwszej instancji, stanowisko, że aktualne są warunki realizacji przedsięwzięcia określone w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach lub postanowieniu, o którym mowa w art. 90 ust. 1, jeżeli było wydane. Zajęcie stanowiska następuje na wniosek uwzględniający informacje na temat stanu środowiska i możliwości realizacji warunków wynikających z decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach lub postanowienia, o którym mowa w art. 90 ust. 1, jeżeli było wydane. Wniosek, o którym mowa w zdaniu drugim, składa się do organu nie wcześniej niż po upływie 5 lat od dnia, w którym decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach stała się ostateczna.</p> <p>4a. Zajęcie stanowiska następuje w drodze postanowienia, na które przysługuje zażalenie.</p> <p>4b. Złożenie wniosku o wydanie decyzji, o których mowa w ust. 1, wydawanych dla obiektu energetyki jądrowej lub inwestycji towarzyszącej, a także dla inwestycji w zakresie terminalu, może nastąpić w terminie 10 lat od dnia, w którym decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach stała się ostateczna.</p> <p>5. W okresie, o którym mowa w ust. 3, 4 i 4b, dla danego przedsięwzięcia wydaje się jedną decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach. Jedną decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach wydaje się także w przypadku, gdy dla danego przedsięwzięcia jest wymagane uzyskanie więcej niż jednej z decyzji, o których mowa w ust. 1, lub gdy wnioskodawca uzyskuje odrębnie decyzje dla poszczególnych etapów realizacji przedsięwzięcia.</p> <p>5a. Dla obiektu energetyki jądrowej w rozumieniu ustawy z dnia 29 czerwca 2011 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących będącego równocześnie obiektem jądrowym w rozumieniu ustawy z dnia 29 listopada 2000 r. - Prawo atomowe wydaje się jedną</p>	

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach. Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach uzyskana przed decyzją o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy obiektu energetyki jądrowej wydawaną na podstawie ustawy z dnia 29 czerwca 2011 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących wypełnia wymóg uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przed wystąpieniem z wnioskiem o wydanie zezwolenia na budowę obiektu jądrowego przewidziany ustawą z dnia 29 listopada 2000 r. - Prawo atomowe.</p> <p>6. Organ właściwy do wydania decyzji, o których mowa w ust. 1, dotyczących przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, niezwłocznie po wydaniu decyzji, podaje do publicznej wiadomości informacje o wydanej decyzji i o możliwościach zapoznania się z jej treścią oraz z dokumentacją sprawy, a także udostępnia na okres 14 dni w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej obsługującego go urzędu treść tej decyzji. W informacji wskazuje się dzień udostępnienia treści decyzji.</p> <p>6a. Udostępnienie dokumentacji sprawy, o której mowa w ust. 6, następuje zgodnie z przepisami działu II.</p> <p>7. (uchylony).</p> <p>8. W przypadku planowanych przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, których wyłącznym celem jest:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) obronność i bezpieczeństwo państwa lub 2) prowadzenie działań ratowniczych i zapewnienie bezpieczeństwa cywilnego w związku z przeciwdziałaniem lub usunięciem bezpośredniego zagrożenia dla ludności <p>- nie wydaje się decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, jeżeli jej wydanie miałoby niekorzystny wpływ na te cele.</p> <p>9. Konieczność realizacji przedsięwzięcia, o którym mowa w ust. 8, wymaga zgłoszenia regionalnemu dyrektorowi ochrony środowiska.</p> <p>10. Do realizacji przedsięwzięcia można przystąpić, jeżeli w terminie 7 dni roboczych od dnia otrzymania zgłoszenia regionalny dyrektor ochrony środowiska nie wniósł, w drodze decyzji, sprzeciwu.</p>	

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>11. W przypadku wniesienia sprzeciwu, o którym mowa w ust. 10, powstaje obowiązek uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.</p> <p>Pominięto art. 72a-79. Przepisy te regulują zagadnienia proceduralne i formalnoprawne związane z wydawaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach (m.in. przesłanki przeniesienia decyzji na inny podmiot, tryb wszczęcia postępowania, załączniki do wniosku o wydanie decyzji, wymagania formalne pod adresem osoby, która może sporządzić prognozę oddziaływania na środowisko i raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia, organy właściwe do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, uprawnienia GDOŚ i rdoś w razie stwierdzenia nieprawidłowości w zakresie wydawania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, procedurę uzgodnieniową i opiniodawczą przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, właściwość organów w procedurze wydawania opinii, a także udziału społeczeństwa w postępowaniu o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach</p>	
<p>Art. 80.</p> <p>1. Jeżeli była przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, biorąc pod uwagę:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wyniki uzgodnień i opinii, o których mowa w art. 77 ust. 1; 2) ustalenia zawarte w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko; 3) wyniki postępowania z udziałem społeczeństwa; 4) wyniki postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, jeżeli zostało przeprowadzone. <p>2. ⁹ Właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony. Nie dotyczy to decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydawanej dla drogi publicznej, dla linii kolejowej, dla publicznych urządzeń służących do zaopatrzenia ludności w wodę, dla publicznych urządzeń służących do przesyłania i odprowadzania ścieków, dla przedsięwzięć Euro 2012, dla przedsięwzięć</p>	<p>Przepis określa przesłanki wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>wymagających koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż kopalin, dla inwestycji w zakresie terminalu, dla inwestycji związanych z regionalnymi sieciami szerokopasmowymi, dla inwestycji realizowanych na podstawie ustawy z dnia 8 lipca 2010 r. o szczególnych zasadach przygotowania do realizacji inwestycji w zakresie budowli przeciwpowodziowych, dla inwestycji w zakresie budowy obiektów energetyki jądrowej lub inwestycji towarzyszących, dla strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej realizowanej na podstawie ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych, dla inwestycji w zakresie infrastruktury dostępowej realizowanych na podstawie ustawy z dnia 24 lutego 2017 r. o inwestycjach w zakresie budowy drogi wodnej łączącej Zalew Wiślany z Zatoką Gdańską, dla inwestycji w zakresie budowy Centralnego Portu Komunikacyjnego realizowanej na podstawie ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o Centralnym Porcie Komunikacyjnym, dla inwestycji mieszkaniowych oraz inwestycji towarzyszących realizowanych na podstawie ustawy z dnia 5 lipca 2018 r. o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji mieszkaniowych oraz inwestycji towarzyszących, dla strategicznej inwestycji w sektorze naftowym, dla inwestycji w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 - Oddziału Muzeum II Wojny Światowej w Gdańsku realizowanych na podstawie ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o inwestycjach w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 - Oddziału Muzeum II Wojny Światowej w Gdańsku, dla inwestycji w zakresie budowy portu zewnętrznego realizowanych na podstawie ustawy z dnia 9 sierpnia 2019 r. o inwestycjach w zakresie budowy portów zewnętrznych, inwestycji w zakresie odbudowy Pałacu Saskiego, Pałacu Brühla oraz kamienic przy ulicy Królewskiej w Warszawie realizowanych na podstawie ustawy z dnia 11 sierpnia 2021 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie odbudowy Pałacu Saskiego, Pałacu Brühla oraz kamienic przy ulicy Królewskiej w Warszawie oraz dla przedsięwzięć realizowanych na podstawie ustawy z dnia 2 grudnia 2021 r. o wsparciu przygotowania III Igrzysk Europejskich w 2023 roku.</p> <p>3. W przypadku działalności określonej ustawą z dnia 9 czerwca 2011 r. - Prawo geologiczne i górnicze, innej niż przedsięwzięcia wymagające koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż kopalin, kryterium oceny lokalizacji przedsięwzięcia jest nienaruszenie zamierzoną działalnością przeznaczenia nieruchomości</p>	

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
określonego w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony, oraz w odrębnych przepisach.	
<p>Art. 81.</p> <p>1. Jeżeli z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wynika brak możliwości realizacji przedsięwzięcia w wariantcie proponowanym przez wnioskodawcę, organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, za zgodą wnioskodawcy, wskazuje w decyzji, spośród wariantów, o których mowa w art. 66 ust. 1 pkt 5, wariant dopuszczony do realizacji. W przypadku braku możliwości realizacji przedsięwzięcia w wariantach, o których mowa w art. 66 ust. 1 pkt 5, oraz w przypadku braku zgody wnioskodawcy na wskazanie w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wariantu dopuszczonego do realizacji, organ odmawia zgody na realizację przedsięwzięcia.</p> <p>2. Jeżeli z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wynika, że przedsięwzięcie może znacząco negatywnie oddziaływać na obszar Natura 2000, organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach odmawia zgody na realizację przedsięwzięcia, o ile nie zachodzą przesłanki, o których mowa w art. 34 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.</p> <p>3. Jeżeli z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wynika, że przedsięwzięcie to wpływa negatywnie na możliwość osiągnięcia celów środowiskowych, o których mowa w art. 56, art. 57, art. 59 oraz art. 61 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne, organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach odmawia zgody na realizację tego przedsięwzięcia, o ile nie zostaną spełnione warunki, o których mowa w art. 68 pkt 1, 3 i 4 tej ustawy.</p>	<p>Przepis określa:</p> <ul style="list-style-type: none"> • przesłanki wskazania w decyzji środowiskowych uwarunkowaniach wariantu realizacji przedsięwzięcia dopuszczonego do realizacji; • odmowy zgody na realizację przedsięwzięcia.
<p>Art. 82.</p> <p>1. W decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, wydawanej po przeprowadzeniu oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, właściwy organ:</p> <p>1) określa:</p> <p>a) rodzaj i miejsce realizacji przedsięwzięcia; w przypadku inwestycji w zakresie terminalu oraz strategicznej inwestycji w sektorze naftowym, miejsce realizacji przedsięwzięcia określa się za</p>	<p>Przepis określa wymagania dotyczące treści decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>pomocą mapy w skali zapewniającej czytelność przedstawionych danych, z zaznaczonym przewidywanym terenem, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, stanowiącej załącznik do decyzji,</p> <p>b) istotne warunki korzystania ze środowiska w fazie realizacji i eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia, ze szczególnym uwzględnieniem konieczności ochrony cennych wartości przyrodniczych, zasobów naturalnych i zabytków oraz ograniczenia uciążliwości dla terenów sąsiednich,</p> <p>c) wymagania dotyczące ochrony środowiska konieczne do uwzględnienia w dokumentacji wymaganej do wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1, w szczególności w projekcie zagospodarowania działki lub terenu lub projekcie architektoniczno-budowlanym, w przypadku decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14, 18, 23, 26 i 27,</p> <p>d) wymogi w zakresie przeciwdziałania skutkom awarii przemysłowych, w odniesieniu do przedsięwzięć zaliczanych do zakładów stwarzających zagrożenie wystąpienia poważnych awarii w rozumieniu ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska,</p> <p>e) wymogi w zakresie ograniczania transgranicznego oddziaływania na środowisko w odniesieniu do przedsięwzięć, dla których przeprowadzono postępowanie w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko,</p> <p>f) gotowość instalacji do wychwytywania dwutlenku węgla w przypadku instalacji do spalania paliw w celu wytwarzania energii elektrycznej, o elektrycznej mocy znamionowej nie mniejszej niż 300 MW;</p> <p>2) w przypadku gdy z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wynika potrzeba:</p> <p>a) wykonania kompensacji przyrodniczej - stwierdza konieczność wykonania tej kompensacji,</p> <p>b) unikania, zapobiegania, ograniczania oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko - nakłada obowiązek tych działań,</p> <p>c) monitorowania oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko - nakłada obowiązek monitorowania, określając jego zakres, termin i obowiązki co do przedłożenia informacji o jego wynikach</p>	

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>regionalnemu dyrektorowi ochrony środowiska, organowi wydającemu decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach oraz, gdy jest to uzasadnione, wskazuje inne organy, którym należy przedłożyć wyniki, spośród następujących:</p> <ul style="list-style-type: none"> – wójt, burmistrz lub prezydent miasta, – starosta, – marszałek województwa, – wojewódzki inspektor ochrony środowiska; <p>3) w przypadku, o którym mowa w art. 135 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska, stwierdza konieczność utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania;</p> <p>4) przedstawia stanowisko w sprawie konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18, z zastrzeżeniem pkt 4a i 4b; nie dotyczy to inwestycji w zakresie terminalu;</p> <p>4a) nakłada obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania pozwolenia na budowę dla inwestycji w zakresie budowy obiektu energetyki jądrowej lub inwestycji jej towarzyszącej, o których mowa w ustawie z dnia 29 czerwca 2011 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących;</p> <p>4b) może nałożyć obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania pozwolenia na prace przygotowawcze, o których mowa w ustawie z dnia 29 czerwca 2011 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących;</p> <p>5) może nałożyć na wnioskodawcę obowiązek przedstawienia analizy porealizacyjnej, określając jej zakres i termin przedstawienia oraz wskazując inne organy, którym także należy ją przedstawić;</p>	

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>6) w przypadku stwierdzenia konieczności utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania - nakłada obowiązek wykonania analizy porealizacyjnej, określając jej zakres i termin przedstawienia oraz wskazując inne organy, którym także należy ją przedstawić.</p> <p>1a. W przypadku nałożenia obowiązku, o którym mowa w ust. 1 pkt 4b, ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko przeprowadza Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska. Przepisy działu V rozdziału 4 stosuje się odpowiednio.</p> <p>1b. Właściwy organ wskazuje inne organy, o których mowa w ust. 1 pkt 5 i 6, spośród następujących:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) regionalny dyrektor ochrony środowiska; 2) organ właściwy do utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania - w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 6; 3) wójt, burmistrz lub prezydent miasta; 4) starosta; 5) marszałek województwa; 6) wojewódzki inspektor ochrony środowiska. <p>1c. Jeżeli z wyników analizy porealizacyjnej lub monitoringu wynika konieczność podjęcia działań w celu dostosowania przedsięwzięcia do wymagań ochrony środowiska, wszczyna się postępowanie, o którym mowa w art. 362 lub art. 363 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska. Postępowanie wszczyna się również na wniosek organu, który wydał decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, lub regionalnego dyrektora ochrony środowiska.</p> <p>2. W stanowisku, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, właściwy organ stwierdza konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18, oraz pozwoleń, o którym mowa w ust. 1 pkt 4b, biorąc pod uwagę w szczególności następujące okoliczności:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) posiadane na etapie wydawania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dane na temat przedsięwzięcia nie pozwalają wystarczająco ocenić jego oddziaływania na środowisko lub wymagają 	

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>uszczerbowienia w ramach decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18, oraz pozwolenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 4b;</p> <p>2) ze względu na rodzaj i charakterystykę przedsięwzięcia oraz jego powiązania z innymi przedsięwzięciami istnieje możliwość kumulowania się oddziaływań przedsięwzięć znajdujących się na obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie;</p> <p>3) istnieje możliwość oddziaływania przedsięwzięcia na obszary wymagające specjalnej ochrony ze względu na występowanie gatunków roślin i zwierząt lub ich siedlisk lub siedlisk przyrodniczych objętych ochroną, w tym obszary Natura 2000 oraz pozostałe formy ochrony przyrody.</p> <p>2a. W stanowisku, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, właściwy organ może określić zakres, w jakim ponowna ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko powinna zostać przeprowadzona.</p> <p>1. Charakterystyka przedsięwzięcia stanowi załącznik do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.</p> <p>Pominięto art. 82a, który określa dodatkowe upoważnienia wynikające z faktu wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. m.in. przeprowadzenia prac przygotowawczych</p>	
<p>Art. 83</p> <p>1. W analizie porealizacyjnej, o której mowa w art. 82 ust. 1 pkt 5, dokonuje się porównania ustaleń zawartych w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko i w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, w szczególności ustaleń dotyczących przewidywanego charakteru i zakresu oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz planowanych działań zapobiegawczych z rzeczywistym oddziaływaniem przedsięwzięcia na środowisko i działaniami podjętymi dla jego ograniczenia.</p> <p>2. Jeżeli z analizy porealizacyjnej wynika, że dla przedsięwzięcia konieczne jest ustanowienie obszaru ograniczonego użytkowania, do analizy powinna być załączona poświadczona przez właściwy organ kopia mapy ewidencyjnej z zaznaczonym przebiegiem granic obszaru, na którym jest konieczne utworzenie obszaru ograniczonego użytkowania.</p>	<p>Przepis określa przedmiot analizy porealizacyjnej, którą sporządza się w wykonaniu obowiązku nałożonego w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>Art. 84.1. W przypadku gdy nie została przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach właściwy organ stwierdza brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Decyzja ta wydawana jest po uzyskaniu opinii, o których mowa w art. 64 ust. 1 i 1a.</p> <p>1a. W decyzji, o której mowa w ust. 1, właściwy organ może określić warunki lub wymagania, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 1 lit. b lub c, lub nałożyć obowiązek działań, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 2 lit. b lub c.</p> <p>2. Charakterystyka przedsięwzięcia stanowi załącznik do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach</p>	<p>Przepis określa przesłanki stwierdzenia braku potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz wymagania dotyczące treści decyzji w tym przedmiocie.</p>
<p>Art. 85</p> <p>1. Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wymaga uzasadnienia.</p> <p>2. Uzasadnienie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, niezależnie od wymagań wynikających z przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego, powinno zawierać:</p> <p>1) w przypadku gdy została przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko:</p> <ol style="list-style-type: none"> a) informacje o przeprowadzonym postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa oraz o tym, w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę, i w jakim zakresie zostały uwzględnione uwagi i wnioski zgłoszone w związku z udziałem społeczeństwa, b) informacje, w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę i w jakim zakresie zostały uwzględnione: <ul style="list-style-type: none"> – ustalenia zawarte w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, – uzgodnienia i opinie organów, o których mowa w art. 77 ust. 1, – wyniki postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, jeżeli zostało przeprowadzone, c) uzasadnienie stanowiska, o którym mowa w art. 82 ust. 1 pkt 4; <p>2) w przypadku gdy nie została przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko - informacje o uwarunkowaniach, o których mowa w art. 63 ust. 1, uwzględnionych przy stwierdzeniu braku potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.</p>	<p>Przepis określa szczególne wymagania dotyczące treści uzasadnienia decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>3. Organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydanej po przeprowadzeniu oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, niezwłocznie po jej wydaniu, podaje do publicznej wiadomości informacje o wydanej decyzji i o możliwościach zapoznania się z jej treścią oraz z dokumentacją sprawy, w tym z uzgodnieniami i opiniami organów, o których mowa w art. 77 ust. 1, a także udostępnia na okres 14 dni w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej obsługującego go urzędu treść tej decyzji. W informacji wskazuje się dzień udostępnienia treści decyzji. Przepis stosuje się odpowiednio do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydanej bez przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.</p>	
<p>Art. 86. Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wiąże organy:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wydające decyzje określające warunki korzystania ze środowiska w zakresie, w jakim ma być uwzględniona przy wydawaniu tych decyzji; 2) wydające decyzje, o których mowa w art. 72 ust. 1; 3) przyjmujące zgłoszenia, o których mowa w art. 72 ust. 1a. <p>Pominięto art. 86a-87. Przepisy te określają zagadnienia proceduralne związane z wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach oraz kierowaniem skarg i odwołań od tej decyzji</p>	<p>Moc wiążąca decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.</p>
<p>Art. 88.</p> <p>1. Ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania albo zmiany decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18, przeprowadza się także:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) na wniosek podmiotu planującego podjęcie realizacji przedsięwzięcia, złożony do organu właściwego do wydania decyzji; 2) jeżeli organ właściwy do wydania decyzji stwierdzi, że we wniosku o wydanie decyzji zostały dokonane zmiany w stosunku do wymagań określonych w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach; 	<p>Ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>3) w przypadku braku możliwości stwierdzenia gotowości instalacji do wychwytywania dwutlenku węgla na etapie wydawania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach w przypadku instalacji do spalania paliw w celu wytwarzania energii elektrycznej, o elektrycznej mocy znamionowej nie mniejszej niż 300 MW.</p> <p>1a. W przypadku gdy decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach stwierdza konieczność ponownego przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, podmiot planujący podjęcie realizacji przedsięwzięcia przedkłada raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko.</p> <p>2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, podmiot planujący podjęcie realizacji przedsięwzięcia przedkłada, wraz z wnioskiem o przeprowadzenie oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko. Przepisy art. 69 i 70 stosuje się odpowiednio.</p> <p>3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, organ właściwy do wydania decyzji stwierdza, w drodze postanowienia, obowiązek sporządzenia raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, określając jednocześnie zakres raportu; na postanowienie to przysługuje zażalenie.</p> <p>4. Organ wydaje postanowienie o zawieszeniu postępowania w sprawie wydania decyzji do czasu przedłożenia przez wnioskodawcę raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko.</p> <p>5. Raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko przedkłada się w formie pisemnej oraz na informatycznych nośnikach danych z jego zapisem w formie elektronicznej w liczbie odpowiednio po jednym egzemplarzu dla organu prowadzącego postępowanie oraz każdego organu opiniującego i uzgadniającego.</p>	
<p>Art. 89 1. Po otrzymaniu raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko organ właściwy do wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18, oraz pozwolenia, o którym mowa w art. 82 ust. 1 pkt 4b, występuje do regionalnego dyrektora ochrony środowiska albo Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska z wnioskiem o uzgodnienie warunków realizacji przedsięwzięcia. Przepisy art. 75 ust. 2 i 5 stosuje się odpowiednio.</p> <p>2. Organ występujący o uzgodnienie przedkłada:</p> <p>1) wniosek o wydanie decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18, oraz pozwolenia, o którym mowa w art. 82 ust. 1 pkt 4b;</p>	<p>Przepis stanowi podstawę uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia z RDOŚ lub GDOŚ.</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>2) decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach; 3) raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko.</p>	
<p>Art. 90. 1. Po przeprowadzeniu oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska albo właściwy regionalny dyrektor ochrony środowiska wydaje postanowienie w sprawie uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia.</p> <p>1a. Jeżeli z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wynika, że przedsięwzięcie może znacząco negatywnie oddziaływać na obszar Natura 2000, Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska albo właściwy regionalny dyrektor ochrony środowiska odmawia uzgodnienia realizacji przedsięwzięcia, o ile nie zachodzą przesłanki, o których mowa w art. 34 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.</p> <p>1b. Jeżeli z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wynika, że przedsięwzięcie wpływa negatywnie na możliwość osiągnięcia celów środowiskowych, o których mowa w art. 56, art. 57, art. 59 i art. 61 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne, Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska albo właściwy regionalny dyrektor ochrony środowiska odmawia uzgodnienia realizacji przedsięwzięcia, o ile nie zostaną spełnione warunki, o których mowa w art. 68 pkt 1, 3 i 4 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne.</p> <p>2. Przed wydaniem postanowienia, o którym mowa w ust. 1, Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska albo właściwy regionalny dyrektor ochrony środowiska występuje:</p> <p>1) do organu właściwego do wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18, oraz pozwolenia, o którym mowa w art. 82 ust. 1 pkt 4b, o zapewnienie możliwości udziału społeczeństwa w trybie art. 33-36 i art. 38;</p> <p>2) do organu, o którym mowa w art. 78, oraz organu właściwego w sprawach ocen wodnoprawnych, o których mowa w przepisach ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne, o wydanie opinii.</p> <p>2a. W przypadku gdy przedsięwzięcie jest realizowane na obszarze morskim, przed wydaniem postanowienia, o którym mowa w ust. 1, Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska albo właściwy regionalny dyrektor ochrony środowiska występuje o wydanie opinii także do dyrektora urzędu morskiego.</p>	<p>Przepis stanowi podstawę wydania postanowienia w sprawie uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia oraz odmowy uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia.</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>3. Organ właściwy do wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18, oraz pozwolenia, o którym mowa w art. 82 ust. 1 pkt 4b, przekazuje właściwemu regionalnemu dyrektorowi ochrony środowiska albo Generalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska zgłoszone przez społeczeństwo uwagi i wnioski oraz protokół z rozprawy administracyjnej otwartej dla społeczeństwa, jeżeli była przeprowadzona.</p> <p>4. Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska albo właściwy regionalny dyrektor ochrony środowiska rozpatruje uwagi i wnioski, o których mowa w ust. 3.</p> <p>5. Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska albo właściwy regionalny dyrektor ochrony środowiska, występując o opinię, o której mowa w ust. 2 pkt 2 i ust. 2a, przedkłada dokumenty, o których mowa w art. 89 ust. 2.</p> <p>6. Opinię, o której mowa w ust. 2 pkt 2, wydaje się w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku o wydanie opinii. Przepisy art. 35 § 5 i art. 36 Kodeksu postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio.</p> <p>7. Postanowienie, o którym mowa w ust. 1, Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska albo właściwy regionalny dyrektor ochrony środowiska wydaje w terminie 45 dni od dnia otrzymania dokumentów, o których mowa w art. 89 ust. 2. Przepisy art. 35 § 5 i art. 36 Kodeksu postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio.</p> <p>8. Do postanowienia, o którym mowa w ust. 1, nie stosuje się przepisów art. 106 § 3, 5 i 6 Kodeksu postępowania administracyjnego.</p>	
<p>Art. 91.1. Postanowienie, o którym mowa w art. 90 ust. 1, wymaga uzasadnienia.</p> <p>2. Uzasadnienie postanowienia, niezależnie od wymagań wynikających z Kodeksu postępowania administracyjnego, powinno zawierać:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) informacje o przeprowadzonym postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa oraz o tym, w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę i w jakim zakresie zostały uwzględnione uwagi i wnioski zgłoszone w związku z udziałem społeczeństwa; 2) informacje, w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę i w jakim zakresie zostały uwzględnione: <ol style="list-style-type: none"> a) ustalenia zawarte w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, b) ustalenia zawarte w opiniach, o których mowa w art. 90 ust. 2 pkt 2 i ust. 2a, 	<p>Przepis określa szczególne wymagania dotyczące treści uzasadnienia postanowienia w sprawie uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia.</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
c) wyniki postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, jeżeli zostało przeprowadzone.	
Art. 92 Postanowienie, o którym mowa w art. 90 ust. 1, wydaje organ właściwy do wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18, oraz do wydania pozwolenia, o którym mowa w art. 82 ust. 1 pkt 4b.	Moc wiążąca postanowienia w sprawie uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia.
<p>Art. 93.1. Właściwy organ wydaje decyzje, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18, oraz pozwolenie, o którym mowa w art. 82 ust. 1 pkt 4b, uwzględniając warunki realizacji przedsięwzięcia określone w:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach; 2) postanowieniu, o którym mowa w art. 90 ust. 1. <p>2. W decyzjach, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18, oraz pozwoleniu, o którym mowa w art. 82 ust. 1 pkt 4b, właściwy organ może:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) nałożyć na wnioskodawcę obowiązki dotyczące: <ol style="list-style-type: none"> a) przeciwdziałania skutkom awarii przemysłowych, w odniesieniu do przedsięwzięć zaliczanych do zakładów stwarzających zagrożenie wystąpienia poważnych awarii w rozumieniu ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska, b) ograniczania transgranicznego oddziaływania na środowisko w odniesieniu do przedsięwzięć, dla których przeprowadzono postępowanie dotyczące transgranicznego oddziaływania na środowisko; 2) nałożyć na wnioskodawcę obowiązek przedstawienia analizy porealizacyjnej, określając jej zakres i termin przedstawienia; 3) w przypadku, o którym mowa w art. 135 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska - stwierdzić konieczność utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania, jeżeli konieczność ta nie została stwierdzona w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach; 4) zmienić wymagania, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 1 lit. c, jeżeli potrzeba zmiany została stwierdzona w ramach oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. 	Przepis jest podstawą nałożenia na wnioskodawcę realizującego przedsięwzięcie mogące znacząco oddziaływać na środowisko dodatkowych obowiązków w zakresie ochrony środowiska.

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>3. W decyzjach, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18, oraz pozwoleniu, o którym mowa w art. 82 ust. 1 pkt 4b, właściwy organ, w przypadku gdy z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wynika potrzeba:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wykonania kompensacji przyrodniczej - stwierdza konieczność wykonania tej kompensacji; 2) zapobiegania, ograniczania oraz monitorowania oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko - nakłada obowiązek tych działań. <p>4. (uchylony).</p>	
<p>Art. 94 1. W analizie porealizacyjnej, o której mowa w art. 93 ust. 2 pkt 2, dokonuje się porównania ustaleń zawartych w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, w decyzjach, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18, oraz pozwoleniu, o którym mowa w art. 82 ust. 1 pkt 4b, w szczególności ustaleń dotyczących przewidywanego charakteru i zakresu oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz planowanych działań zapobiegawczych z rzeczywistym oddziaływaniem przedsięwzięcia na środowisko i działaniami podjętymi dla jego ograniczenia.</p> <p>2. Jeżeli z analizy porealizacyjnej wynika, że dla przedsięwzięcia jest konieczne ustanowienie obszaru ograniczonego użytkowania, do analizy powinna być załączona, poświadczona przez właściwy organ, kopia mapy ewidencyjnej z zaznaczonym przebiegiem granic obszaru, na którym jest konieczne utworzenie obszaru ograniczonego użytkowania.</p>	<p>Przedmiot określa przedmiot analizy porealizacyjnej, którą sporządza się w wykonaniu obowiązku nałożonego w decyzjach dotyczących realizacji przedsięwzięcia, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18, oraz pozwolenie, o którym mowa w art. 82 ust. 1 pkt 4b.</p>
<p>Art. 95 1. Decyzje, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18, oraz pozwolenie, o którym mowa w art. 82 ust. 1 pkt 4b, wymagają uzasadnienia.</p> <p>2. Uzasadnienie decyzji powinno również zawierać informacje o tym w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę i uwzględnione warunki realizacji przedsięwzięcia określone w:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach; 2) postanowieniu, o którym mowa w art. 90 ust. 1. 	<p>Przepis określa szczególne wymagania dotyczące treści uzasadnienia decyzji dotyczących realizacji przedsięwzięcia, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18, oraz pozwolenie, o którym mowa w art. 82 ust. 1 pkt 4b.</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>3. Organ właściwy do wydania decyzji podaje do publicznej wiadomości informacje o wydanej decyzji i o możliwościach zapoznania się z dokumentacją sprawy, w tym z uzgodnieniem regionalnego dyrektora ochrony środowiska i opiniami, o których mowa w art. 90 ust. 2 pkt 2 i ust. 2a.</p>	
<p>Art. 96.1. Organ właściwy do przyjęcia zgłoszenia, o którym mowa w art. 72 ust. 1a, oraz do wydania decyzji wymaganej przed rozpoczęciem realizacji przedsięwzięcia, innego niż przedsięwzięcie mogące znacząco oddziaływać na środowisko, które nie jest bezpośrednio związane z ochroną obszaru Natura 2000 lub nie wynika z tej ochrony, jest obowiązany do rozważenia, przed wydaniem tej decyzji oraz przed przyjęciem tego zgłoszenia, czy przedsięwzięcie może potencjalnie znacząco oddziaływać na obszar Natura 2000.</p> <p>2. Do decyzji, o których mowa w ust. 1, należą w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) decyzje, o których mowa w art. 72 ust. 1; 2) koncesja, inna niż wymieniona w art. 72 ust. 1 pkt 4 - wydawana na podstawie ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. - Prawo geologiczne i górnicze; 3) zgoda wodnoprawna inna niż pozwolenie wodnoprawne wymienione w art. 72 ust. 1 pkt 6 - wydawana na podstawie przepisów ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne; 4) zezwolenie na usunięcie drzew lub krzewów - wydawane na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody; 5) pozwolenie na wznoszenie i wykorzystywanie sztucznych wysp, konstrukcji i urządzeń w polskich obszarach morskich - wydawane na podstawie ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej. <p>3. Jeżeli organ, o którym mowa w ust. 1, uzna, że przedsięwzięcie, inne niż przedsięwzięcie mogące znacząco oddziaływać na środowisko, które nie jest bezpośrednio związane z ochroną obszaru Natura 2000 lub nie wynika z tej ochrony, może potencjalnie znacząco oddziaływać na obszar Natura 2000, wydaje postanowienie w sprawie nałożenia obowiązku przedłożenia właściwemu miejscowo regionalnemu dyrektorowi ochrony środowiska:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) kopii wniosku o wydanie decyzji lub kopii zgłoszenia, o których mowa w ust. 1; 	<p>Przepis określa szczególne wymagania formalne związane z realizacją przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na obszar Natura 2000.</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>2) karty informacyjnej przedsięwzięcia;</p> <p>3) poświadczonej przez właściwy organ kopii mapy ewidencyjnej, w postaci papierowej lub elektronicznej, obejmującej przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz przewidywany obszar, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie;</p> <p>4) w przypadku przedsięwzięć realizowanych na terenie o powierzchni powyżej 10 ha, zamiast kopii mapy, o której mowa w pkt 3 - mapy przedstawiającej dane sytuacyjne i wysokościowe sporządzonej w skali umożliwiającej szczegółowe przedstawienie przebiegu granic terenu, którego dotyczy wnioski, oraz obejmującej obszar, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie.</p> <p>5) (uchylony).</p> <p>4. Wydanie postanowienia przerywa bieg terminów postępowania, w ramach którego stwierdzono obowiązek, o którym mowa w ust. 3.</p>	
<p>Art. 97.1. Regionalny dyrektor ochrony środowiska stwierdza, w drodze postanowienia, obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000, uwzględniając łącznie następujące uwarunkowania:</p> <p>1) rodzaj i charakterystykę przedsięwzięcia, z uwzględnieniem:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) skali przedsięwzięcia i wielkości zajmowanego terenu oraz ich wzajemnych proporcji, b) powiązań z innymi przedsięwzięciami realizowanymi, zrealizowanymi lub planowanymi, znajdującymi się na terenie, na którym planuje się realizację przedsięwzięcia, oraz w obszarze oddziaływania przedsięwzięcia lub których oddziaływania mieszczą się w obszarze oddziaływania planowanego przedsięwzięcia - w zakresie, w jakim ich oddziaływania mogą prowadzić do skumulowania oddziaływań z planowanym przedsięwzięciem, c) wykorzystywania zasobów naturalnych, d) emisji i występowania innych uciążliwości, e) ryzyka wystąpienia poważnej awarii, przy uwzględnieniu używanych substancji i stosowanych technologii; 	<p>Przepis określa przesłanki dotyczące stwierdzenia obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000 lub braku potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania.</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>2) usytuowanie przedsięwzięcia, z uwzględnieniem możliwego zagrożenia dla środowiska, w szczególności przy istniejącym użytkowaniu terenu, zdolności samooczyszczania się środowiska i odnawiania się zasobów naturalnych i walorów przyrodniczych oraz uwarunkowań miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego - uwzględniające cel ochrony obszaru Natura 2000 oraz tereny występowania gatunków lub ich siedlisk lub siedlisk przyrodniczych będących przedmiotem ochrony w obszarze Natura 2000;</p> <p>3) rodzaj i skalę możliwego oddziaływania przedsięwzięcia, rozważanego w odniesieniu do uwarunkowań wymienionych w pkt 1 i 2, wynikające z:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) zasięgu oddziaływania, b) wielkości i złożoności oddziaływania, z uwzględnieniem obciążenia istniejącej infrastruktury technicznej, c) prawdopodobieństwa oddziaływania, d) czasu trwania, częstotliwości i odwracalności oddziaływania <p>- w odniesieniu do oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000, w szczególności w odniesieniu do integralności i spójności tych obszarów, oraz biorąc pod uwagę skumulowane oddziaływanie przedsięwzięcia z innymi przedsięwzięciami.</p> <p>2. Postanowienie, o którym mowa w ust. 1, wydaje się w przypadku stwierdzenia, że przedsięwzięcie może znacząco oddziaływać na obszar Natura 2000.</p> <p>3. W postanowieniu, o którym mowa w ust. 1, regionalny dyrektor ochrony środowiska nakłada obowiązek przedłożenia, w dwóch egzemplarzach wraz z ich zapisem w formie elektronicznej na informatycznych nośnikach danych, raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na obszar Natura 2000 i określa zakres tego raportu. W tym przypadku stosuje się odpowiednio przepisy art. 68.</p> <p>4. Zakres raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na obszar Natura 2000 powinien być ograniczony do określenia oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000.</p>	

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>4a. Do zakresu raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na obszar Natura 2000 stosuje się odpowiednio przepisy art. 66 ust. 1, z wyjątkiem pkt 3, 10-11, 12 i 15.</p> <p>4b. Określając, analizując i oceniając oddziaływanie na obszar Natura 2000, w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na obszar Natura 2000, bierze się pod uwagę oddziaływania skumulowane z innymi realizowanymi, zrealizowanymi i planowanymi przedsięwzięciami.</p> <p>4c. Jeżeli z analiz przedstawionych w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na obszar Natura 2000 wynika, że przedsięwzięcie może znacząco oddziaływać na obszar Natura 2000, powinien on zawierać dane pozwalające na ustalenie braku rozwiązań alternatywnych oraz informacje pozwalające na ustalenie, czy wymogi nadrzędnego interesu publicznego przemawiają za realizacją przedsięwzięcia.</p> <p>5. W przypadku stwierdzenia, że przedsięwzięcie nie będzie znacząco oddziaływać na obszar Natura 2000, regionalny dyrektor ochrony środowiska stwierdza, w drodze postanowienia, brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000.</p> <p>6. Postanowienia, o których mowa w ust. 1 i 5, wydaje się w terminie 14 dni od dnia otrzymania dokumentów, o których mowa w art. 96 ust. 3. Przepisy art. 35 § 5 i art. 36 Kodeksu postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio.</p> <p>6a. W przypadku gdy przedsięwzięcie jest realizowane na obszarze morskim, przed wydaniem postanowienia, o którym mowa w ust. 1, regionalny dyrektor ochrony środowiska zasięga opinii dyrektora urzędu morskiego.</p> <p>6b. Opinię, o której mowa w ust. 6a, wydaje się w terminie 14 dni od dnia otrzymania wniosku o jej wydanie. Przepisy art. 35 § 5 i art. 36 Kodeksu postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio.</p> <p>7. Na postanowienie, o którym mowa w ust. 1, przysługuje zażalenie.</p> <p>8. Uzasadnienie postanowienia, o którym mowa w ust. 1, niezależnie od wymagań wynikających z Kodeksu postępowania administracyjnego, powinno zawierać informacje o uwarunkowaniach, o których mowa w art. 63 ust. 1.</p> <p>9. Do postanowienia, o którym mowa w ust. 5, nie stosuje się przepisów art. 106 § 3, 5 i 6 Kodeksu postępowania administracyjnego.</p>	

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>9a. Stroną postępowania w sprawie wydania postanowienia, o którym mowa w ust. 1, oraz postanowienia, o którym mowa w ust. 5, jest wyłącznie wnioskodawca, z zastrzeżeniem art. 44.</p> <p>10. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, właściwy organ wydaje postanowienie o zawieszeniu postępowania w sprawie wydania decyzji, o której mowa w art. 96 ust. 1, do czasu przedłożenia przez wnioskodawcę raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na obszar Natura 2000.</p> <p>11. Jeżeli w terminie 3 lat od dnia zawieszenia postępowania, o którym mowa w ust. 10, wnioskodawca nie przedłożył raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na obszar Natura 2000, żądanie wszczęcia postępowania uważa się za wycofane.</p>	
<p>Art. 98.1. Po przeprowadzeniu oceny oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000 regionalny dyrektor ochrony środowiska wydaje postanowienie w sprawie uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia w zakresie oddziaływania na obszar Natura 2000.</p> <p>2. Regionalny dyrektor ochrony środowiska uzgadnia warunki realizacji przedsięwzięcia, jeżeli:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000 wynika, że przedsięwzięcie nie będzie znacząco negatywnie oddziaływać na ten obszar; 2) z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000 wynika, że przedsięwzięcie może znacząco negatywnie oddziaływać na ten obszar, i jednocześnie zachodzą przesłanki, o których mowa w art. 34 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody. <p>3. Jeżeli z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000 wynika, że przedsięwzięcie może znacząco negatywnie oddziaływać na ten obszar, i jeżeli nie zachodzą przesłanki, o których mowa w art. 34 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, regionalny dyrektor ochrony środowiska odmawia uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia.</p> <p>3a. W przypadku gdy przedsięwzięcie jest realizowane na obszarze morskim, przed wydaniem postanowienia, o którym mowa w ust. 1, regionalny dyrektor ochrony środowiska występuje do dyrektora urzędu morskigo o wydanie opinii.</p>	<p>Przepis jest podstawą uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia w zakresie oddziaływania na obszar Natura 2000 oraz wydania postanowienia w tej sprawie.</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>4. Przed wydaniem postanowienia, o którym mowa w ust. 1, regionalny dyrektor ochrony środowiska występuje do organu, o którym mowa w art. 96 ust. 1, o zapewnienie możliwości udziału społeczeństwa w trybie art. 33-36 i 38, przekazując temu organowi raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na obszar Natura 2000.</p> <p>5. Organ, o którym mowa w art. 96 ust. 1, przekazuje regionalnemu dyrektorowi ochrony środowiska zgłoszone przez społeczeństwo uwagi i wnioski oraz protokół z rozprawy administracyjnej otwartej dla społeczeństwa, jeżeli była przeprowadzona.</p> <p>6. Regionalny dyrektor ochrony środowiska rozpatruje uwagi i wnioski, o których mowa w ust. 5.</p> <p>7. Postanowienie, o którym mowa w ust. 1, regionalny dyrektor ochrony środowiska wydaje w terminie 45 dni od dnia otrzymania raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na obszar Natura 2000. Przepisy art. 35 § 5 i art. 36 Kodeksu postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio.</p> <p>7a. Stroną postępowania w sprawie wydania postanowienia, o którym mowa w ust. 1, jest wyłącznie wnioskodawca, z zastrzeżeniem art. 44.</p> <p>8. Do postanowienia, o którym mowa w ust. 1, nie stosuje się przepisów art. 106 § 3, 5 i 6 Kodeksu postępowania administracyjnego.</p> <p>Art. 99 – 100 zostały pominięte. Przepisy określają wymagania dotyczące treści uzasadnienia postanowienia oraz moc wiążącą postanowienia</p>	
<p>Art. 101.1. Właściwy organ wydaje decyzję, o której mowa w art. 96 ust. 1, uwzględniając warunki realizacji przedsięwzięcia określone w postanowieniu, o którym mowa w art. 98 ust. 1.</p> <p>2. W decyzji, o której mowa w art. 96 ust. 1, właściwy organ może:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) (uchylony); 2) w przypadku decyzji, o której mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1 - nałożyć na wnioskodawcę obowiązek wykonania analizy porealizacyjnej, określając zakres i termin jej przedstawienia. <p>3. W decyzji, o której mowa w art. 96 ust. 1, właściwy organ, w przypadku gdy z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000 wynika potrzeba:</p>	<p>Przepis stanowi podstawę nałożenia na wnioskodawcę dodatkowych obowiązków w przypadku realizacji przedsięwzięcia oddziałującego na obszar Natura 2000.</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>1) wykonania kompensacji przyrodniczej - stwierdza konieczność wykonania tej kompensacji;</p> <p>2) zapobiegania, ograniczania oraz monitorowania oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000 - nakłada obowiązek tych działań.</p> <p>4. Jeżeli z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000 wynika, że przedsięwzięcie może znacząco negatywnie oddziaływać na obszar Natura 2000, organ właściwy do wydania decyzji, o której mowa w art. 96 ust. 1, odmawia zgody na realizację przedsięwzięcia, o ile nie zachodzą przesłanki, o których mowa w art. 34 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.</p> <p>Art. 102-103 zostały pominięte. Przepisy określają wymagania w zakresie treści analizy porealizacyjnej w wykonaniu obowiązku nałożonego w decyzji dot. realizacji przedsięwzięcia oddziałującego na obszar Natura 2000 oraz uzasadnienia decyzji nakładającej dodatkowe obowiązki związane z ograniczaniem oddziaływania na ten obszar</p>	
<p>Art. 104. 1. W razie stwierdzenia możliwości znaczącego transgranicznego oddziaływania na środowisko, pochodzącego z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na skutek:</p> <p>1) realizacji planowanych przedsięwzięć objętych:</p> <p>a) decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach,</p> <p>b) decyzjami, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18, jeżeli w ramach postępowania w sprawie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach nie była przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko,</p> <p>2) realizacji projektów, o których mowa w art. 46 i art. 47 ust. 1,</p> <p>- przeprowadza się postępowanie dotyczące transgranicznego oddziaływania na środowisko.</p> <p>2. Postępowanie dotyczące transgranicznego oddziaływania na środowisko przeprowadza się również na wniosek innego państwa, na którego terytorium może oddziaływać przedsięwzięcie albo realizacja projektu, o którym mowa w art. 46 i art. 47 ust. 1.</p>	<p>Przepisy art. 104-105 określają przesłanki przeprowadzenia postępowania dotyczącego transgranicznego oddziaływania na środowisko.</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>Art. 105. Postępowanie dotyczące transgranicznego oddziaływania na środowisko przeprowadza się także w przypadku, gdy możliwe oddziaływanie pochodzące spoza granic Rzeczypospolitej Polskiej mogłoby ujawnić się na jej terytorium.</p> <p>Art. 106-107 pominięto. Przepisy określają obowiązek odpowiedniego stosowania przepisów w przypadku uchylecia, zmiany oraz stwierdzenia nieważności decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, a także przepisy z zakresu udostępniania informacji o środowisku.</p> <p>Art. 108-117a pominięto. Przepisy regulują postępowanie w sprawie transgranicznego oddziaływania pochodzącego z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w przypadku przedsięwzięć</p>	
<p>Art. 118-120 pominięto. Przepisy określają postępowanie w przypadku oddziaływania przedsięwzięć podejmowanych poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, którego realizacja może oddziaływać na środowisko na jej terytorium</p>	
<p>Art. 121-127 pominięto. Przepisy ustrojowe określające właściwość Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska i regionalnych dyrektorów ochrony środowiska.</p>	
<p>Art. 128. 1. Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska prowadzi bazę danych o ocenach oddziaływania na środowisko, obejmującą:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) informacje o: <ol style="list-style-type: none"> a) strategicznych ocenach oddziaływania na środowisko, b) ocenach oddziaływania na środowisko dla planowanych przedsięwzięć, z uwzględnieniem ponownej oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, c) ocenach oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000; 2) inne dane o dokumentacji sporządzanej w ramach postępowań, o których mowa w pkt 1. 	<p>Przepis stanowi podstawę powołania bazy danych o ocenach oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>2. Baza danych, o której mowa w ust. 1, jest prowadzona w systemie teleinformatycznym w rozumieniu art. 3 pkt 3 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.</p> <p>Art. 129 pominięto. Przepis określa obowiązek wprowadzania i aktualizacji danych w bazie danych o ocenach oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.</p>	
<p>Art. 130-131 pominięto. Przepisy ustrojowe określające zadania regionalnych dyrektorów ochrony środowiska</p>	
<p>Art. 132 – 136 pominięto. Przepisy określają ustrój i zadania Krajowej Komisji do spraw Ocen Oddziaływania na Środowisko oraz regionalnych komisji do spraw ocen oddziaływania na środowisko</p>	
<p>Art. 136a.1. Jeżeli przedsięwzięcie jest realizowane lub zrealizowane, a podmiot w związku z realizacją, eksploatacją lub likwidacją tego przedsięwzięcia:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) narusza warunki, wymogi oraz obowiązki, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 1 lit. b w zakresie fazy realizacji, lit. e oraz pkt 2 i 5, określone w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, 2) nie realizuje działań służących zapobieganiu, ograniczaniu i kompensacji znaczącego negatywnego oddziaływania na obszar Natura 2000, określonych w decyzjach, o których mowa w art. 96 ust. 1, w ramach których przeprowadzono ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000, 3) narusza obowiązki i wymagania, o których mowa w art. 93 ust. 2 pkt 1 lit. b oraz pkt 2 i 4, określone w decyzjach, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18, oraz pozwoleniu, o którym mowa w art. 82 ust. 1 pkt 4b <p>– podlega karze pieniężnej w wysokości od 5000 zł do 1 000 000 zł.</p> <p>2. Przepis ust. 1 pkt 1 stosuje się, jeżeli warunki, wymogi oraz obowiązki określone w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach nie zostały uwzględnione w decyzjach, o których mowa w art. 86.</p> <p>3. Karę pieniężną, w drodze decyzji, wymierza wojewódzki inspektor ochrony środowiska, biorąc pod uwagę liczbę i wagę stwierdzonych naruszeń.</p> <p>Art. 136b-136c pominięto. Przepisy dotyczą stosowania przepisów ordynacji podatkowej do należności z tytułu administracyjnych kar pieniężnych oraz trybu wnoszenia odwołań od decyzji nakładającej karę pieniężną</p>	<p>Przepis określa przesłanki nałożenia administracyjnych kar pieniężnych.</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
Art. 137-152 pominięto. Zmiany w przepisach obowiązujących	
Art. 153 – 173 pominięto. Przepisy przejściowe	

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

2.3 Dyrektywa 2002/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady odnosząca się do oceny i zarządzania poziomem hałasu w środowisku

TABELA V

Wskazanie przepisu wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>(1) Osiągnięcie wysokiego poziomu zdrowia i ochrony środowiska jest częścią polityki wspólnotowej, a ochrona przed hałasem znajduje się wśród przyjętych celów. W zielonej księdze w sprawie przyszłej polityki dotyczącej hałasu Komisja zajęła się hałasem w środowisku jako jednym z głównych problemów środowiskowych w Europie.</p>	
<p>(2) Uchwałą z dnia 10 czerwca 1997 r. w sprawie zielonej księgi Komisji Parlament Europejski wyraził poparcie dla zielonej księgi, wezwał do pilnego ustanowienia szczególnych środków i inicjatyw w dyrektywie w sprawie zmniejszenia hałasu w środowisku i zwrócił uwagę na brak wiarygodnych, porównywalnych danych na temat sytuacji w dziedzinie źródeł hałasu.</p>	
<p>(3) W komunikacie z dnia 1 grudnia 1999 r. w sprawie transportu lotniczego i środowiska Komisja określiła wspólny wskaźnik hałasu i wspólną metodologię obliczania i pomiaru hałasu w pobliżu lotnisk. Przepisy niniejszej dyrektywy uwzględniają wyżej wymieniony komunikat.</p>	
<p>(4) Niektóre kategorie emisji hałasu z wyrobów są już objęte ustawodawstwem wspólnotowym, np. dyrektywą Rady 70/157/EWG z dnia 6 lutego 1970 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do dopuszczalnego poziomu hałasu i układu wydechowego pojazdów silnikowych, dyrektywą Rady 77/311/EWG z dnia 29 marca 1977 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do poziomu hałasu odczuwanego przez kierującego kołowymi ciągnikami rolniczymi lub leśnymi, dyrektywą Rady 80/51/EWG z dnia 20 grudnia 1979 r. w sprawie ograniczenia emisji hałasu z samolotów poddźwiękowych oraz dyrektywami uzupełniającymi do niej, dyrektywą Rady 92/61/EWG z dnia 30 czerwca 1992 r. w sprawie homologacji typu dwu- lub trzykołowych pojazdów silnikowych i dyrektywą</p>	

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
2000/14/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 maja 2000 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do emisji hałasu w środowisku z urządzeń pracujących na otwartej przestrzeni.	
(5) Niniejsza dyrektywa ma między innymi stanowić podstawę rozwijania i uzupełniania istniejącego zespołu środków wspólnotowych dotyczących emisji hałasu z głównych źródeł, w szczególności z pojazdów kołowych i szynowych oraz ich infrastruktury, samolotów, urządzeń pracujących na otwartej przestrzeni i urządzeń przemysłowych oraz maszyn samojezdnych, a także opracowywania dodatkowych długo-, średnio- i krótkookresowych środków.	
(6) Niniejszej dyrektywy nie należy stosować do niektórych kategorii hałasu, takich jak hałas powstający wewnątrz środka transportu i hałas, którego źródłem są czynności domowe.	
(7) Zgodnie z zasadą subsydiarności określoną w art. 5 Traktatu cele Traktatu w zakresie osiągnięcia wysokiego poziomu ochrony środowiska i zdrowia można będzie skuteczniej realizować wówczas, gdy działania Państw Członkowskich zostaną uzupełnione działaniem Wspólnoty, prowadzącym do powszechnego zrozumienia problemu hałasu. Dlatego gromadzenie informacji odnośnie do poziomu hałasu w środowisku, zestawianie tych danych, a także sprawozdawczość w tym zakresie należy prowadzić według porównywalnych kryteriów. Zakłada to stosowanie zharmonizowanych wskaźników i metod oceny oraz kryteriów konfiguracji dla sporządzania map hałasu. Wspólnota najlepiej potrafi ustanowić takie kryteria i metody.	
(8) Niezbędne jest też ustanowienie wspólnych metod oceny "hałasu w środowisku" i definicji "wartości granicznych" w kategoriach zharmonizowanych wskaźników, służących ustalaniu poziomu hałasu. Konkretnie wielkości poszczególnych wartości granicznych ustalą Państwa Członkowskie, uwzględniając między innymi potrzebę stosowania zasady prewencji dla zachowania obszarów cisy w aglomeracjach.	
(9) Jako wspólne wskaźniki hałasu wybiera się L_{den} dla oceny dokuczliwości i L_{night} dla oceny zakłócenia snu. Celowe jest także upoważnienie Państw Członkowskich do stosowania uzupełniających wskaźników w procesie monitorowania lub kontrolowania szczególnych sytuacji występowania hałasu.	

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
(10) W odniesieniu do niektórych obszarów, będących przedmiotem zainteresowania, należy wprowadzić obowiązek sporządzania strategicznych map hałasu, ponieważ pozwoli to na pozyskiwanie danych potrzebnych do tworzenia obrazu postrzegania poziomów hałasu na danym obszarze.	
(11) Plany działań powinny zajmować się kwestiami priorytetowymi dla obszarów, będących przedmiotem zainteresowania i powinny być sporządzane przez właściwe władze po konsultacji ze społeczeństwem.	
(12) W celu zapewnienia szerokiego upowszechniania informacji w społeczeństwie należy wybierać najbardziej odpowiednie kanały informacji.	
(13) W celu tworzenia podstawy przyszłej polityki Wspólnoty i dalszego informowania społeczeństwa konieczne jest gromadzenie danych i konsolidowanie odpowiednich sprawozdań obejmujących zakresem całą Wspólnotę,	
(14) Komisja powinna dokonywać regularnych ocen wykonania niniejszej dyrektywy.	
(15) Przepisy techniczne regulujące metody oceny należy uzupełniać i dostosowywać, w miarę potrzeby, do postępu naukowo-technicznego i postępu europejskiej normalizacji.	
(16) Należy przyjąć środki niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji, PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:	
<p>Artykuł 1</p> <p>Cele</p> <p>1. Niniejsza dyrektywa ma na celu zdefiniowanie wspólnego podejścia do unikania, zapobiegania lub zmniejszania szkodliwych skutków narażenia na działanie hałasu, w tym jego dokuczliwości, na podstawie ustalonych priorytetów. W tym celu zarządza się stopniowe wdrażanie następujących działań:</p> <p>a) ustalenie stopnia narażenia na hałas w środowisku poprzez sporządzanie map hałasu przy zastosowaniu wspólnych dla Państw Członkowskich metod oceny;</p> <p>b) zapewnienie społeczeństwu dostępu do informacji dotyczącej hałasu w środowisku i jego skutków;</p>	Przepis określa cele Dyrektywy 2002/49/WE (dalej „Dyrektywa”) oraz wymienia działania, które mają służyć osiągnięciu tych celów.

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>c) przyjęcie przez Państwa Członkowskie, na podstawie danych uzyskanych z map hałasu, planów działań zmierzających do zapobiegania powstawaniu hałasu w środowisku i obniżania jego poziomu tam, gdzie jest to konieczne, zwłaszcza tam, gdzie oddziaływanie hałasu może powodować szkodliwe skutki dla ludzkiego zdrowia, oraz zachowanie jakości klimatu akustycznego środowiska tam, gdzie jest ona jeszcze właściwa.</p> <p>2. Celem niniejszej dyrektywy jest ponadto stworzenie podstawy dla rozwijania środków wspólnotowych w zakresie obniżania hałasu z głównych źródeł, w szczególności z taboru drogowego i szynowego oraz ich infrastruktury, samolotów, urządzeń pracujących na otwartej przestrzeni i urządzeń przemysłowych oraz maszyn i urządzeń samobieżnych. W tym celu Komisja przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, w terminie do dnia 18 lipca 2006 r., odpowiednie projekty aktów prawnych. Projekty te powinny uwzględniać wyniki sprawozdania, określonego w art. 10 ust. 1.</p>	
<p>Artykuł 2 Zakres</p> <p>1. Niniejsza dyrektywa ma zastosowanie do hałasu w środowisku, na jaki ludzie są narażeni w szczególności na obszarach zabudowanych, w publicznych parkach lub na innych obszarach względnie cichych w aglomeracji, na obszarach ciszy na otwartym terenie poza miastem, w pobliżu szkół, szpitali i innych wrażliwych na hałas budynków i obszarów.</p> <p>2. Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do hałasu powodowanego przez osobę narażoną, hałasu powodowanego czynnościami domowymi, hałasu powodowanego przez sąsiadów, hałasu w miejscu pracy, hałasu wewnątrz środka transportu ani hałasu powodowanego działaniami wojskowymi na terenach wojskowych.</p>	<p>W art. 2 scharakteryzowano hałas, do którego ma zastosowanie Dyrektywa. Ponadto wyliczono rodzaje hałasu, do których Dyrektywa nie ma zastosowania.</p>
<p>Artykuł 3 Definicje</p> <p>W rozumieniu niniejszej dyrektywy:</p>	<p>Przepis zawiera katalog i definicje pojęć, które są istotne dla stosowania Dyrektywy.</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>a) "hałas w środowisku" oznacza niepożądane lub szkodliwe dźwięki powodowane przez działalność człowieka na wolnym powietrzu, w tym hałas emitowany przez środki transportu, ruch drogowy, ruch kolejowy, ruch samolotowy, oraz hałas pochodzący z obszarów działalności przemysłowej, jak określono w załączniku 1 do dyrektywy Rady 96/61/WE z dnia 24 września 1996 r. dotyczącej zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli;</p> <p>b) "szkodliwe skutki" oznaczają niekorzystne oddziaływanie na zdrowie ludzkie;</p> <p>c) "dokuczliwość" oznacza stopień uciążliwości hałasu dla społeczności, ustalony na podstawie badań w terenie;</p> <p>d) "wskaźnik hałasu" oznacza fizyczną skalę, stosowaną do określenia hałasu w środowisku, mającą związek ze szkodliwym skutkiem;</p> <p>e) "ocena" oznacza dowolną metodę stosowaną do obliczania, przewidywania, szacowania albo pomiaru wartości wskaźnika hałasu lub związanych z nim szkodliwych skutków;</p> <p>f) "<i>L_{den}</i>" (wskaźnik hałasu dla pory dziennej, wieczornej i nocnej) oznacza wskaźnik hałasu służący do określenia ogólnej dokuczliwości, zgodnie z definicją podaną w załączniku I;</p> <p>g) "<i>L_{day}</i>" (wskaźnik hałasu w porze dziennej) oznacza wskaźnik hałasu służący do określenia dokuczliwości w porze dziennej, zgodnie z definicją podaną w załączniku I;</p> <p>h) "<i>L_{evening}</i>" (wskaźnik hałasu w porze wieczornej) oznacza wskaźnik hałasu służący do określenia dokuczliwości w porze wieczornej, zgodnie z definicją podaną w załączniku I;</p> <p>i) "<i>L_{night}</i>" (wskaźnik hałasu w porze nocnej) oznacza wskaźnik hałasu służący do określenia zakłócenia snu, zgodnie z definicją podaną w załączniku I;</p> <p>j) "relacja dawka-skutek" oznacza stosunek między wartością wskaźnika hałasu a szkodliwym skutkiem;</p> <p>k) "aglomeracja" oznacza część terytorium, którego granice wyznacza Państwo Członkowskie, o liczbie mieszkańców powyżej 100 tys. i gęstości zaludnienia powodującej, że Państwo Członkowskie uznaje je za obszar zurbanizowany;</p>	

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>l) "obszar cisy w obrębie aglomeracji" oznacza obszar, którego granice wyznacza właściwy organ, na przykład obszar, w którym narażenie na hałas z jakiegokolwiek źródła nie przewyższa określonej wartości L_{den} lub innego odpowiedniego wskaźnika hałasu, wyznaczonego przez Państwo Członkowskie;</p> <p>m) "obszar cisy na otwartym terenie poza miastem" oznacza obszar, którego granice wyznacza właściwy organ, na przykład obszar, w którym nie występują zakłócenia hałasem komunikacyjnym, przemysłowym lub z działalności rekreacyjnej;</p> <p>n) "główna droga" oznacza regionalną, krajową albo międzynarodową drogę oznaczoną przez Państwo Członkowskie, którą przejeżdża rocznie ponad trzy miliony pojazdów;</p> <p>o) "główna linia kolejowa" oznacza linię kolejową oznaczoną przez Państwo Członkowskie, po której przejeżdża rocznie ponad 30 tys. składów pociągów;</p> <p>p) "główne lotnisko" oznacza cywilny port lotniczy, wyznaczony przez Państwo Członkowskie, na którym odbywa się ponad 50 tysięcy przemieszczeń rocznie (przez przemieszczenie rozumie się start lub lądowanie), z wyłączeniem przemieszczeń dokonywanych wyłącznie w celach szkoleniowych na lekkich samolotach;</p> <p>q) "sporządzanie mapy hałasu" oznacza przedstawianie, w kategoriach wskaźnika hałasu, danych dotyczących aktualnej lub przewidywanej sytuacji w zakresie hałasu, ze wskazaniem przypadków naruszenia odnośnej obowiązującej wartości granicznej, liczby dotkniętych osób na określonym obszarze lub liczby lokali mieszkalnych poddanych działaniu pewnej wartości wskaźnika hałasu na pewnym obszarze;</p> <p>r) "strategiczna mapa hałasu" - oznacza mapę, opracowaną do celów całościowej oceny narażenia na hałas z różnych źródeł na danym obszarze, albo do celów sporządzania ogólnych prognoz dla danego obszaru;</p> <p>s) "wartość graniczna" oznacza wartość L_{den} lub L_{night} i, tam gdzie właściwe, L_{day} i $L_{evening}$, ustaloną przez Państwo Członkowskie, po której przekroczeniu właściwe władze są obowiązane rozważyć lub wprowadzić środki łagodzące; dopuszcza się różnicowanie wartości granicznych według różnych rodzajów hałasu (z ruchu kołowego, szynowego, lotniczego, z działalności przemysłowej itd.), różnego otoczenia i różnej wrażliwości</p>	

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>mieszkańców na hałas; dopuszcza się także ich różnicowanie w zależności od istniejącej sytuacji i dla nowych sytuacji (w przypadku gdy nastąpiła zmiana sytuacji w zakresie źródła hałasu lub korzystania z otoczenia);</p> <p>t) "plany działań" oznaczają plany sporządzane dla potrzeb zarządzania emisją i skutkami hałasu, w tym, w razie potrzeby, dla potrzeb zmniejszania hałasu;</p> <p>u) "planowanie akustyczne" oznacza kontrolowanie hałasu w przyszłości poprzez wykorzystanie planowanych środków, takich jak planowanie przestrzenne, inżynieria systemów dla komunikacji, planowanie komunikacji, zmniejszenie hałasu przez stosowanie środków z zakresu izolacji dźwiękowej i przez kontrolę źródeł pod kątem hałasu;</p> <p>v) "społeczństwo" oznacza osobę lub osoby fizyczne lub prawne i, zgodnie z ustawodawstwem krajowym lub praktyką, ich związki, organizacje i ugrupowania,</p> <p>w) "repozytorium danych" oznacza system informacyjny, zarządzany przez Europejską Agencję Środowiska, zawierający informacje i dane na temat hałasu w środowisku udostępniane poprzez krajowe węzły sprawozdawczości i wymiany danych pod kontrolą państw członkowskich.</p>	
<p>Artykuł 4 Wdrożenie i odpowiedzialność</p> <p>1. Państwa Członkowskie wyznaczają, na odpowiednich poziomach, właściwe władze i organy odpowiedzialne za wdrożenie niniejszej dyrektywy, w szczególności władze odpowiedzialne za:</p> <p>a) sporządzanie i, gdzie stosowne, zatwierdzanie map hałasu i planów działań dla aglomeracji, głównych dróg, głównych linii kolejowych i głównych lotnisk;</p> <p>b) gromadzenie map hałasu i planów działań.</p> <p>2. Państwa Członkowskie udostępnią Komisji i społeczeństwu dane określone w ust. 1 w terminie do dnia 18 lipca 2005 r.</p>	<p>Przepis zobowiązuje państwa członkowskie do wyznaczenia organów odpowiedzialnych za wdrożenie Dyrektywy. Ponadto wymieniono konkretne działania, dla których państwa członkowskie muszą wyznaczyć właściwe organy.</p> <p>Państwa członkowskie zostały zobowiązane do udostępniania Komisji i społeczeństwu informacji o wyznaczonych organach we wskazanym terminie.</p>
<p>Artykuł 5 Wskaźniki hałasu i ich stosowanie</p>	<p>Przepis wskazuje wskaźniki, które należy stosować przy sporządzaniu strategicznych map hałasu, dodatkowe</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>1. Przy sporządzaniu i analizowaniu strategicznych map hałasu zgodnie z art. 7 Państwa Członkowskie stosują wskaźniki hałasu L_{den} i L_{night} określone w załączniku I.</p> <p>Do czasu wprowadzenia obowiązku stosowania wspólnych metod oceny w procesie ustalania L_{den} i L_{night} dopuszcza się stosowanie w tym celu przez Państwa Członkowskie istniejących krajowych wskaźników hałasu i związanych danych, które należy przeliczyć na wskaźniki, o których mowa powyżej. Nie dopuszcza się korzystania z danych starszych niż trzyletnie.</p> <p>2. Dopuszcza się stosowanie przez Państwa Członkowskie dodatkowych wskaźników hałasu w odniesieniu do szczególnych przypadków, takich jak określone w załączniku I pkt 3.</p> <p>3. Dopuszcza się stosowanie przez Państwa Członkowskie, do celów planowania akustycznego i podziału na strefy hałasu wskaźników innych niż L_{den} i L_{night}.</p> <p>4. Państwa Członkowskie prześlą Komisji, w terminie do dnia 18 lipca 2005 r., informacje dotyczące odnośnych wartości granicznych obowiązujących na ich terytorium lub przygotowywanych, wyrażonych w L_{den} i L_{night} oraz, gdzie stosowne, L_{day} i $L_{evening}$, dla hałasu powstającego z ruchu kołowego, ruchu szynowego, z samolotów wokół lotnisk i hałasu w miejscach prowadzenia działalności przemysłowej, wraz z wyjaśnieniami dotyczącymi stosowania wartości granicznych.</p>	<p>wskaźniki, które można stosować w szczególnych przypadkach, wskaźniki, które można stosować do celów planowania akustycznego i podziału na strefy hałasu. Ponadto wprowadzono obowiązek przekazania Komisji Europejskiej przez państwa członkowskie informacji dotyczących stosowanych odnośnych wartości granicznych w odniesieniu do hałasu pochodzącego ze wskazanych źródeł.</p>
<p>Artykuł 6 Metody oceny</p> <p>1. Do ustalania wartości L_{den} i L_{night}† stosuje się metody oceny, określone w załączniku II.</p> <p>2. Komisja jest uprawniona do przyjmowania, zgodnie z art. 12a, aktów delegowanych zmieniających załącznik II w celu ustanowienia wspólnych metod oceny w procesie ustalania L_{den} i L_{night}.</p> <p>3. Dopuszcza się posługiwanie się współczynnikami dawka-skutek, określonymi w załączniku III, przy dokonywaniu oceny szkodliwych skutków.</p> <p>Komisja jest uprawniona do przyjmowania, zgodnie z art. 12a, aktów delegowanych zmieniających załącznik III w celu ustanowienia wspólnych metod oceny w procesie ustalania szkodliwych skutków.</p>	<p>Przepis wskazuje metody oceny, które należy stosować do ustalenia wartości wskaźników hałasu. Wskazano również współczynniki, które należy stosować przy dokonywaniu oceny szkodliwych skutków.</p> <p>Komisji Europejskiej nadano ponadto kompetencję do wydania rozporządzeń delegowanych, w drodze których ustalone zostaną wspólne metody oceny (na potrzeby ustalania L_{den} i L_{night} oraz na potrzeby dokonywania oceny szkodliwych skutków).</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>Artykuł 7 Sporządzanie strategicznych map hałasu</p> <p>1. Państwa Członkowskie zapewnią sporządzenie, w terminie do dnia 30 czerwca 2007 r., strategicznych map hałasu przedstawiających sytuację w poprzednim roku kalendarzowym oraz ich zatwierdzenie, o ile jest wymagane, przez właściwe władze, dla wszystkich aglomeracji o liczbie mieszkańców ponad 250 tysięcy i dla wszystkich głównych dróg o obciążeniu ruchem ponad sześć milionów przejazdów rocznie, głównych linii kolejowych o obciążeniu ruchem ponad 60 tysięcy przejazdów składów pociągów rocznie i głównych lotnisk na swym terytorium.</p> <p>Państwa Członkowskie powiadamiają Komisję, w terminie do dnia 30 czerwca 2005 r., a następnie co pięć lat, o głównych drogach o obciążeniu ruchem ponad 6 milionów przejazdów rocznie, głównych liniach kolejowych o obciążeniu ruchem ponad 60 tysięcy przejazdów składów pociągów rocznie, głównych lotniskach i aglomeracjach o liczbie mieszkańców ponad 250 tysięcy na swym terytorium.</p> <p>2. Państwa Członkowskie podejmą środki niezbędne dla zapewnienia sporządzenia, w terminie do dnia 30 czerwca 2012 r., a następnie co pięć lat, strategicznych map hałasu przedstawiających sytuację w poprzednim roku kalendarzowym i zatwierdzenia takich map przez właściwe władze, jeśli zatwierdzenie jest wymagane, dla wszystkich aglomeracji i wszystkich głównych dróg i głównych linii kolejowych na swym terytorium.</p> <p>Państwa Członkowskie powiadomią Komisję, w terminie do dnia 31 grudnia 2008 r., o wszystkich aglomeracjach i wszystkich głównych drogach i głównych liniach kolejowych na swym terytorium.</p> <p>3. Strategiczne mapy hałasu muszą spełniać minimalne wymagania, ustanowione w załączniku IV.</p> <p>4. Sąsiadujące Państwa Członkowskie są obowiązane współpracować w zakresie sporządzania strategicznych map hałasu dla obszarów przygranicznych.</p> <p>5. Strategiczne mapy hałasu analizuje się i zmienia, w miarę potrzeby, nie rzadziej niż co pięć lat od daty sporządzenia.</p>	<p>Przepis określa obowiązek sporządzania, analizowania i, w razie takiej potrzeby, zmieniania strategicznych map hałasu dla wymienionych obiektów i we wskazanych terminach.</p> <p>Przepis zawiera również obowiązki informacyjne państw członkowskich w stosunku do Komisji Europejskiej o wymienionych w nim obiektach (aglomeracje i główne drogi, główne linie kolejowe, główne lotniska) na ich terytorium.</p> <p>Wskazano ponadto minimalne wymagania dla strategicznych map hałasu oraz zobowiązano sąsiadujące państwa członkowskie do współpracy w zakresie sporządzania strategicznych map hałasu dla obszarów przygranicznych.</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>Artykuł 8 Plany działań</p> <p>1. Państwa Członkowskie zapewnią sporządzenie przez właściwe władze, w terminie do dnia 18 lipca 2008 r., planów działań dla potrzeb zarządzania problemami hałasu i skutkami hałasu oraz w miarę potrzeby, zmniejszania hałasu na obszarach podległych ich właściwości:</p> <p>a) obszarów położonych w pobliżu głównych dróg o obciążeniu ruchem powyżej 6 milionów przejazdów rocznie, głównych linii kolejowych o obciążeniu ruchem powyżej 60 tysięcy przejazdów pociągów rocznie i głównych lotnisk;</p> <p>b) aglomeracji o liczbie mieszkańców powyżej 250 tysięcy. Plany, o których mowa, mają także służyć ochronie obszarów ciszy przed zwiększeniem hałasu.</p> <p>Właściwe władze dobierają środki przewidziane w planach według własnego uznania, z tym że takie środki powinny w szczególności odnosić się do priorytetów, wynikających z przekroczenia odnośnej wartości granicznej lub z innych kryteriów przyjętych przez Państwa Członkowskie i mieć zastosowanie w szczególności do najważniejszych obszarów, ustalonych w wyniku sporządzania map hałasu.</p> <p>2. Państwa Członkowskie zapewnią sporządzenie przez właściwe władze, w terminie do dnia 18 lipca 2013 r., planów działań odnoszących się szczególnie do priorytetów wynikających z przekroczenia odnośnej wartości granicznej lub z innych kryteriów, przyjętych przez Państwa Członkowskie dla aglomeracji, głównych dróg i głównych linii kolejowych na swym terytorium.</p> <p>3. Państwa Członkowskie powiadomią Komisję o innych istotnych kryteriach określonych w ust. 1 i 2.</p> <p>4. Plany działań muszą spełniać minimalne wymagania określone w załączniku V.</p> <p>5. 16 Plany działań analizuje się i, w miarę potrzeby, zmienia w przypadku wystąpienia istotnego zdarzenia, rzutującego na istniejącą sytuację w dziedzinie hałasu, a przynajmniej co pięć lat od daty zatwierdzenia tych planów.</p>	<p>Przepis przewiduje obowiązek państw członkowskich sporządzania planów działań dla potrzeb zarządzania problemami hałasu i skutkami hałasu oraz w miarę potrzeby planów działań zmniejszania hałasu dla wskazanych obszarów.</p> <p>Przepis wskazuje również do czego powinny odnosić się i mieć zastosowanie środki przewidziane w planach.</p> <p>Przewidziano obowiązek państw członkowskich sporządzenia planów działań odnoszących się szczególnie do priorytetów wynikających z przekroczenia odnośnej wartości granicznej lub z innych kryteriów, przyjętych przez Państwa Członkowskie dla wskazanych obiektów.</p> <p>Przepis zobowiązuje państwa członkowskiego do informowania Komisji Europejskiej o innych przyjętych kryteriach na podstawie ust. 1 i 2.</p> <p>Określono minimalne wymagania dla planów działań, obowiązek ich analizy i, w miarę potrzeby, zmiany we wskazanych przypadkach, ich terminy.</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>Analizy i zmiany, które zgodnie z akapitem pierwszym miałyby się odbyć w 2023 r., odracza się tak, aby odbyły się nie później niż do dnia 18 lipca 2024 r.</p> <p>6. Sąsiadujące Państwa Członkowskie współpracują w zakresie planów działań dla regionów granicznych.</p> <p>7. Państwa Członkowskie zapewnią przeprowadzenie społecznych konsultacji w sprawie projektów planów działań, możliwości wczesnego, skutecznego społecznego uczestnictwa w przygotowaniu i analizie planów działań, uwzględnienie wyników uczestnictwa i informowanie społeczeństwa o podjętych decyzjach. Należy zapewnić racjonalny harmonogram uwzględniający odpowiedni czas na poszczególne fazy społecznego uczestnictwa.</p> <p>W razie gdy obowiązek przeprowadzenia procedury społecznego uczestnictwa wynika jednocześnie z niniejszej dyrektywy i innych aktów prawa wspólnotowego, Państwa Członkowskie mogą przewidzieć wspólne procedury, aby uniknąć powielania działań.</p>	<p>Scharakteryzowano obowiązek przeprowadzenia społecznych konsultacji w sprawie projektów planów działań.</p> <p>Przewidziano możliwość wprowadzenia wspólnej procedury społecznych konsultacji przez państwa członkowskie we wskazanych przypadkach.</p> <p>Zobowiązano sąsiadujące państwa członkowskie do współpracy w zakresie planów działań dla regionów granicznych.</p>
<p>Artykuł 9 Informowanie społeczeństwa</p> <p>1. Państwa członkowskie zapewniają, by sporządzone i w stosownych przypadkach przyjęte przez nie strategiczne mapy hałasu oraz opracowane plany działań zostały udostępnione społeczeństwu i rozpowszechnione w społeczeństwie zgodnie z odpowiednim aktem ustawodawczym Unii, w szczególności z dyrektywami Parlamentu Europejskiego i Rady 2003/4/WE 18 i 2007/2/WE 19 a także zgodnie z załącznikami IV i V do niniejszej dyrektywy, między innymi przy użyciu dostępnych technologii informacyjnych.</p> <p>2. Niniejsza informacja powinna być przejrzysta, zrozumiała i przystępna. Powinna zawierać podsumowanie z wyszczególnieniem najważniejszych zagadnień.</p>	<p>Przepis zawiera obowiązek i wskazuje zasady informowania społeczeństwa o strategicznych mapach hałasu oraz planach działań oraz ich udostępniania.</p>
<p>Artykuł 10 Gromadzenie i publikowanie danych przez Państwa Członkowskie i Komisję</p>	<p><i>Obowiązki sprawozdawcze Komisji Europejskiej pominięto.</i></p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>1. Komisja przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, w terminie do dnia 18 stycznia 2004 r., sprawozdanie zawierające analizę dotychczasowych środków wspólnotowych w zakresie źródeł hałasu w środowisku.</p> <p>2. Państwa członkowskie zapewniają przekazanie Komisji danych ze strategicznych map hałasu i streszczeń planów działań określonych w załączniku VI w ciągu sześciu miesięcy od terminów ustanowionych odpowiednio w art. 7 i 8. W tym celu państwa członkowskie przekazują te informacje wyłącznie drogą elektroniczną do obowiązkowego repozytorium danych utworzonego przez Komisję w drodze aktów wykonawczych. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 13 ust. 2. W przypadku konieczności zaktualizowania informacji państwo członkowskie opisuje różnice pomiędzy aktualnymi a pierwotnymi informacjami i podaje przyczyny aktualizacji, udostępniając zaktualizowane informacje w repozytorium danych.</p> <p>3. Komisja tworzy bazę danych ze strategicznych map hałasu w celu ułatwienia sporządzenia sprawozdania określonego w art. 11 i innych prac techniczno-informacyjnych.</p> <p>4. Komisja ogłasza co pięć lat uproszczone sprawozdanie na temat danych ze strategicznych map hałasu i planów działań. Termin złożenia pierwszego sprawozdania przypada na dzień 18 lipca 2009 r.</p>	<p>Przepis określa zasady przekazywania przez państwa członkowskie Komisji Europejskiej danych ze strategicznych map hałasu i streszczeń planów działań oraz aktualizacji tych danych.</p> <p>Przewidziano obowiązek Komisji Europejskiej ustanowienia bazy danych ze strategicznych map hałasu.</p>
<p>Artykuł 11 Analiza i sprawozdawczość</p> <p>1. Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie w terminie do dnia 18 lipca 2009 r. sprawozdanie z wykonania niniejszej dyrektywy.</p> <p>2. Sprawozdanie, o którym mowa, ma zawierać w szczególności ocenę potrzeby dalszych działań wspólnotowych w sprawie hałasu w środowisku i, gdzie konieczne, propozycje strategii wykonawczych dotyczących takich aspektów, jak:</p>	<p>Przepis przewiduje obowiązek Komisji Europejskiej przedłożenia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdania z wykonywania Dyrektywy i jego analizy. Ponadto art. 11 zobowiązuje Komisję Europejską do rozważenia odpowiednich korekt w Załącznikach I i VI po otrzymaniu pierwszego zestawu strategicznych map hałasu.</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>a) długo- i średnioterminowe zadania dotyczące zmniejszania liczby osób, odczuwających negatywne skutki hałasu w środowisku, ze szczególnym uwzględnieniem różnic klimatycznych i kulturowych;</p> <p>b) dodatkowe środki zmniejszania hałasu w środowisku z konkretnych źródeł, w szczególności z urzędzeń pracujących na otwartej przestrzeni, środków transportu i infrastruktury transportu, oraz niektórych kategorii działalności przemysłowej oparte na środkach już wdrożonych lub środkach, których przyjęcie jest dyskutowane;</p> <p>c) ochrona obszarów ciszy na otwartych terenach poza miastem.</p> <p>3. Sprawozdanie ma obejmować analizę jakości środowiska akustycznego na terytorium Wspólnoty, sporządzoną na podstawie danych określonych w art. 10 i uwzględniać postęp naukowo-techniczny i inne istotne informacje. Głównymi kryteriami wyboru proponowanych strategii i środków są obniżenie szkodliwych skutków i stopa efektywności kosztowej.</p> <p>4. Po otrzymaniu pierwszego zestawu strategicznych map hałasu Komisja ponownie rozważy:</p> <ul style="list-style-type: none"> – możliwość przyjęcia pkt 1 w załączniku I wysokości pomiaru równej 1,5 metra, w odniesieniu do obszarów, na których występują budynki jednopiętrowe, – niższy dolny limit szacowanej liczby osób narażonych na różne pasma L_{den} i L_{night} w załączniku VI. <p>5. Analizy sprawozdania dokonuje się co pięć lat lub, w razie potrzeby, częściej. Sprawozdanie musi zawierać ocenę wykonania niniejszej dyrektywy.</p> <p>6. Wraz ze sprawozdaniem przedkłada się, w razie potrzeby, wnioski w sprawie zmiany niniejszej dyrektywy.</p>	
<p>Artykuł 12 Dostosowanie do postępu naukowo-technicznego Komisja jest uprawniona do przyjmowania, zgodnie z art. 12a, aktów delegowanych zmieniających pkt 3 załącznika I oraz załączniki II i III w celu dostosowania ich do postępu naukowo-technicznego.</p>	<p>Kompetencja Komisji Europejskiej do wydawania aktów delegowanych wprowadzających zmiany w określonym zakresie w Załączniku I oraz zmiany Załączników II i III w celu dostosowania ich do postępu naukowo-technicznego.</p>
<p>Artykuł 13 Komitet</p>	<p>Wskazanie roli Komitetu z art. art. 18 dyrektywy 2000/14/WE. Odwołanie do niektórych przepisów</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>1. Komitet powołany na mocy art. 18 dyrektywy 2000/14/WE jest organem pomocniczym Komisji.</p> <p>2. Ilekroć przywołuje się niniejszy ustęp, mają zastosowanie przepisy art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem przepisów jej art. 8.</p> <p>Okres ustanowiony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.</p> <p>[...]</p>	<p>proceduralnych nieobowiązującej już decyzji 1999/468/WE.</p>
<p>Artykuł 14 Wejście w życie Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich.</p>	<p>Wskazano termin wejścia w życie dyrektywy.</p>
<p>Artykuł 16 Adresaci Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.</p>	<p>Wskazano adresatów Dyrektywy.</p>
<p>ZAŁĄCZNIK I WSKAŹNIKI HAŁASU</p>	<p>Pominięto ze względu na charakter załącznika (wzory obliczeń, objaśnienia itp.), w którym zdefiniowano wskaźniki hałasu L_{den} i L_{night} mające zastosowanie przy sporządzaniu i analizowaniu strategicznych map hałasu.</p>
<p>ZAŁĄCZNIK II METODY OCENY NA POTRZEBY USTALANIA WSKAŹNIKÓW HAŁASU</p>	<p>Pominięto ze względu na charakter załącznika (wzory obliczeń, grafiki, objaśnienia itp.), w którym przedstawiono metody oceny wskaźników hałasu L_{den} i L_{night} (na podstawie obliczeń lub w następstwie pomiaru).</p>
<p>ZAŁĄCZNIK III METODY OCENY SZKODLIWYCH SKUTKÓW</p>	<p>Pominięto ze względu na charakter załącznika (wzory obliczeń, objaśnienia itp.), w którym określono zasady oceny szkodliwego wpływu hałasu na ludność w oparciu o współczynniki dawka–skutek.</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>ZAŁĄCZNIK IV MINIMALNE WYMAGANIA ODNOŚNIE DO SPORZĄDZANIA STRATEGICZNYCH MAP HAŁASU</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Strategiczna mapa hałasu stanowi prezentację danych w jednym z następujących aspektów: <ul style="list-style-type: none"> – obecna, poprzednia lub przewidywana sytuacja hałasu w kategoriach wskaźnika hałasu, – przekroczenie wartości progowej, – przybliżona liczba lokali mieszkalnych, szkół i szpitali, które na danym obszarze są poddane działaniu konkretnych wartości wskaźnika hałasu, – przybliżona liczba osób przebywających na danym obszarze, poddanych działaniu hałasu. 2. Strategiczne mapy hałasu można udostępniać społeczeństwu w postaci: <ul style="list-style-type: none"> – wykresów, – danych liczbowych w tabelach, – danych liczbowych w formie elektronicznej. 3. W strategicznych mapach hałasu dla aglomeracji uwzględnia się szczególnie hałas z: <ul style="list-style-type: none"> – ruchu kołowego, – ruchu szynowego, – lotnisk, – miejsc prowadzenia działalności przemysłowej, w tym także portów. 4. Sporządzanie strategicznych map hałasu służy następującym celom: <ul style="list-style-type: none"> – pozyskiwaniu danych do przekazania Komisji zgodnie z art. 10 ust. 2 i w załączniku VI, – jako źródło informacji dla obywateli zgodnie z art. 9, – jako podstawę planu działań zgodnie z art. 8. <p>Dla każdego z wyżej wymienionych zastosowań sporządza się innego rodzaju strategiczne mapy hałasu.</p> 5. Minimalne wymagania dla strategicznych map hałasu w zakresie danych przeznaczonych do przekazania Komisji są określone w pkt 1.5, 1.6, 2.5, 2.6 i 2.7 załącznika VI. 	<p>Wskazano jak należy zaprezentować dane w strategicznych mapach hałasu, co w nich uwzględniać, w jaki sposób je udostępniać społeczeństwu i w jakim zakresie, cele, jakim służy ich sporządzanie, postanowienia szczególne dla map na potrzeby lokalne lub krajowe, dla aglomeracji. Upoważnienie dla Komisji Europejskiej do Wydania wytycznych.</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>6. Dla potrzeb informowania obywateli zgodnie z art. 9 i sporządzania planów działań zgodnie z art. 8 podaje się dodatkowe i bardziej szczegółowe dane, takie jak:</p> <ul style="list-style-type: none"> – prezentacja graficzna, – mapa przedstawiająca przekroczenie wartości progowej, – mapy różnic, przedstawiające porównanie sytuacji obecnej z wariantami możliwych sytuacji w przyszłości, – mapy przedstawiające wartość wskaźnika hałasu na wysokości innej niż 4 m, tam gdzie jest to właściwe. Państwa Członkowskie mogą ustanowić zasady dotyczące typów i formatów map hałasu, o których mowa. <p>7. Strategiczne mapy hałasu na potrzeby lokalne lub krajowe sporządza się dla wysokości oceny 4 m i dla zakresu L_{den} i L_{night} 5 dB zgodnie z definicją podaną w załączniku VI.</p> <p>8. Dla aglomeracji obowiązuje sporządzanie odrębnych strategicznych map hałasu dla hałasu z ruchu kołowego, szynowego i lotniczego i hałasu przemysłowego. Dopuszcza się dołączanie map dla innych źródeł.</p> <p>9. Komisja może opracować wytyczne, zawierające dalsze wskazówki odnośnie do map hałasu, sporządzania map hałasu i oprogramowania do sporządzania map hałasu, zgodnie z art. 13 ust. 2.</p>	
<p>ZAŁĄCZNIK V MINIMALNE WYMAGANIA ODNOŚNIE DO PLANÓW DZIAŁAŃ</p> <p>1. Plan działań musi zawierać co najmniej następujące elementy:</p> <ul style="list-style-type: none"> – opis danej aglomeracji, jej głównych dróg, głównych linii kolejowych lub głównych lotnisk i innych uwzględnionych źródeł hałasu, – odpowiedzialne władze, – kontekst prawny, – wszystkie obowiązujące wartości graniczne zgodnie z art. 5, – podsumowanie wyników sporządzania map hałasu, 	<p>Wymieniono elementy i szacunki, które musi zawierać plan działań, przykładowe działania. Upoważniono Komisję Europejską do opracowania wytycznych.</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<ul style="list-style-type: none"> – szacunkowa liczba osób poddanych działaniu hałasu, określenie problemów i sytuacji wymagających poprawy, – historię społecznych konsultacji organizowanych zgodnie z art. 8 ust. 7, – wszelkie obowiązujące już środki zmniejszania hałasu i wszelkie przygotowywane przedsięwzięcia, – działania, jakie właściwe władze zamierzają podjąć w ciągu najbliższych pięciu lat, łącznie ze środkami zachowania obszarów ciszy, – długofalową strategię, – dane finansowe (o ile są dostępne): budżety, ocena efektywności kosztowej, ocena relacji koszt/korzyść, – przewidywane przepisy, służące ocenie wdrożenia i wyników planu działań. <p>2. Działania, jakie właściwe władze zamierzają podjąć w dziedzinach podlegających ich kompetencji, mogą obejmować na przykład:</p> <ul style="list-style-type: none"> – planowanie komunikacji, – planowanie przestrzenne, – środki techniczne u źródeł hałasu, – wybór cichszych źródeł, – zmniejszenie przekazywania dźwięku, – środki lub bodźce natury prawnej lub ekonomicznej. <p>3. Plan działań powinien zawierać szacunki dotyczące zmniejszenia liczby dotkniętych osób (cierpiących z powodu dokuczliwości, zakłócenia snu i innych skutków).</p> <p>4. Komisja może opracować wytyczne, zawierające dalsze wskazówki odnośnie do planów działań zgodnie z art. 13 ust. 2.</p>	
<p>ZAŁĄCZNIK VI DANE PRZEKAZYWANE KOMISJI</p>	<p>Opisano dane, które należy przekazać Komisji Europejskiej z podziałem na dane dla aglomeracji oraz dla głównych</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>1. Dla aglomeracji:</p> <p>1.1. Zwięzły opis aglomeracji: położenie, wielkość, liczba mieszkańców.</p> <p>1.2. Odpowiedzialne władze.</p> <p>1.3. Realizowane w przeszłości programy kontroli hałasu i aktualnie obowiązujące środki dotyczące hałasu.</p> <p>1.4. Zastosowana metoda obliczeń lub pomiarów.</p> <p>1.5. Szacunkowa liczba osób (w setkach) zajmujących lokale mieszkalne poddane działaniu każdego z następujących pasm wartości L_{den} mierzonej w dB 4 m nad ziemią na najbardziej narażonej elewacji: 55-59, 60-64, 65-69, 70-74, > 75, osobno dla hałasu z ruchu kołowego, szynowego, lotniczego i ze źródeł przemysłowych. Liczby te zaokrągla się do najbliższych stu (tj. 5.200 = między 5.150 a 5.249; 100 = między 50 a 149; 0 = mniej niż 50).</p> <p>Ponadto należy podać, tam gdzie jest to właściwe i gdzie odnośne dane są dostępne, ile osób mieszczących się w wymienionych wyżej kategoriach mieszka w lokalach, które mają:</p> <ul style="list-style-type: none"> – specjalną izolację przeciw danemu rodzajowi hałasu, tj. specjalną izolację budynku przeciw jednemu lub kilku rodzajom hałasu w środowisku, w połączeniu z takimi instalacjami wentylacyjnymi lub klimatyzacyjnymi, które pozwalają utrzymać wysokie wartości izolacji od hałasu w środowisku, – cichą elewację, tj. elewację lokalu mieszkalnego, na której wartość L_{den} na poziomie cztery metry nad ziemią i dwa metry przed elewacją, ustalona dla hałasu z konkretnego źródła, jest niższa o ponad 20 dB niż na elewacji o najwyższej wartości L_{den}. <p>Należy również wskazać wpływ głównych dróg, głównych linii kolejowych i głównych lotnisk, określonych w art. 3, na powyższy stan.</p> <p>1.6. Szacunkowa łączna liczba osób (w setkach) zajmujących lokale mieszkalne poddane działaniu każdego z następujących pasm wartości i L_{night} mierzonej w dB 4 m nad ziemią na najbardziej narażonej elewacji: 50-54, 55-59, 60-64, 65-69, > 70, osobno dla hałasu z ruchu kołowego, szynowego i lotniczego, a także ze źródeł</p>	<p>dróg, głównych linii kolejowych i głównych lotnisk.</p> <p>Upoważniono Komisję Europejską do opracowania w formie aktu wykonawczego obowiązkowego mechanizmu cyfrowej wymiany informacji na potrzeby udostępniania danych ze strategicznych map hałasu i streszczeń planów działań.</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>przemysłowych. Przed terminem, ustalonym w art. 11 ust. 1, dopuszcza się szacunkowe określanie tych danych dla pasma wartości 45-49.</p> <p>Ponadto należy podać, tam gdzie jest to właściwe i gdzie odnośne dane są dostępne, ile osób mieszczących się w wymienionych wyżej kategoriach mieszka w lokalach, które mają:</p> <ul style="list-style-type: none"> – specjalną izolację przeciw danemu rodzajowi hałasu, określoną w pkt 1.5, – cichą elewację, określoną w pkt 1.5. <p>Wymagane jest także wskazanie wpływu głównych dróg, głównych linii kolejowych i głównych lotnisk na powyższy stan.</p> <p>1.7. W przypadku graficznej prezentacji na strategicznych mapach muszą być zaznaczone co najmniej kontury 60, 65, 70 i 75 dB.</p> <p>1.8. Streszczenie planu działań obejmujące wszystkie ważne aspekty określone w załączniku V, o objętości nieprzekraczającej dziesięciu stron.</p> <p>2. Dla głównych dróg, głównych linii kolejowych i głównych lotnisk</p> <p>2.1. Ogólny opis dróg, linii kolejowych lub lotnisk: umiejscowienie, wielkość i dane dotyczące ruchu.</p> <p>2.2. Charakterystyka ich otoczenia: aglomeracje, wsie, tereny wiejskie lub inne; dane dotyczące wykorzystania terenu, inne główne źródła hałasu.</p> <p>2.3. Realizowane w przeszłości programy kontroli hałasu i aktualnie obowiązujące środki dotyczące hałasu.</p> <p>2.4. Zastosowana metoda obliczeń lub pomiarów.</p> <p>2.5. Szacunkowa liczba osób (w setkach) mieszkających poza aglomeracją, zajmujących lokale mieszkalne poddane działaniu każdego z następujących pasm wartości L_{den} mierzonej w dB 4 m nad ziemią na najbardziej narażonej elewacji: 54-59, 60-64, 65-69, 70-74, > 75.</p> <p>Ponadto należy podać, tam gdzie jest to właściwe i gdzie odnośne dane są dostępne, ile osób mieszczących się w wymienionych wyżej kategoriach mieszka w lokalach, które mają:</p> <ul style="list-style-type: none"> – specjalną izolację przeciw danemu rodzajowi hałasu, określoną w pkt 1.5, 	

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>– cichą elewację, określoną w pkt 1.5.</p> <p>2.6. Szacowana liczba osób (w setkach) mieszkających poza aglomeracją, zajmujących lokale mieszkalne poddane działaniu każdego z następujących pasm wartości L_{night}, mierzonej w dB 4 m nad ziemią na najbardziej narażonej elewacji: 50-54, 55-59, 60-64, 65-69, > 70. Przed terminem ustanowionym w art. 11 ust. 1 dopuszcza się szacunkowe określanie tych danych dla pasma wartości 45-49.</p> <p>Ponadto należy podać, tam gdzie jest to właściwe i gdzie odnośne dane są dostępne, ile osób w mieszczących się w wymienionych wyżej kategoriach mieszka w lokalach, które mają:</p> <ul style="list-style-type: none"> – specjalną izolację przeciw danemu rodzajowi hałasu, określoną w pkt 1.5, – cichą elewację, określoną w pkt 1.5. <p>2.7. Łączny obszar (w km²) poddany działaniu L_{den} o wartości, odpowiednio, powyżej 55, 65 i 75 dB. Wymagane jest również podanie szacowanej łącznej liczby lokali mieszkalnych (w setkach) i szacowanej liczby osób (w setkach) zamieszkujących każdy z tych obszarów. Powyższe dane muszą uwzględniać aglomeracje. Wymagane jest naniesienie konturów 55 i 65 dB na mapie lub mapach, zawierających informacje o położeniu wsi, miast i aglomeracji w obrębie tych konturów.</p> <p>2.8. Streszczenie planu działań obejmujące wszystkie ważne aspekty określone w załączniku V, o objętości nieprzekraczającej dziesięciu stron.</p> <p>3. Mechanizm wymiany informacji</p> <p>Komisja, wspomagana przez Europejską Agencję Środowiska, w drodze aktów wykonawczych, opracowuje obowiązkowy mechanizm cyfrowej wymiany informacji na potrzeby udostępniania danych ze strategicznych map hałasu i streszczeń planów działań, o których mowa w art. 10 ust. 2. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 13 ust. 2.</p>	

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

3 Zestawienie przepisów dotyczących ochrony przed hałasem w środowisku – pozostałe ustawy i akty wykonawcze

Niniejsza część zawiera przegląd i krótkie omówienie dotyczących ochrony przed hałasem w środowisku przepisów:

- 1) ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1376, ze zm.);
- 2) ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (Dz. U. z 2021 r. poz. 2351, ze zm.);
- 3) ustawy z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji (Dz. U. z 2020 r. poz. 955, ze zm.);
- 4) ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze (Dz. U. z 2020 r. poz. 1970, ze zm.);
- 5) ustawy z dnia z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2022 r. poz. 503);
- 6) ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (Dz. U. z 2021 r. poz. 1984, ze zm.);
- 7) ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych (Dz. U. z 2021 r. poz. 724);
– wraz z relewantnymi aktami wykonawczymi.

Ponadto zacytowano przepisy dyrektywy Rady z dnia 4 grudnia 1989 r. w sprawie ograniczenia emisji hałasu z cywilnych poddźwiękowych samolotów odrzutowych (89/629/EWG) (Dz. Urz. UE L 363 z 13.12.1989, s. 27) i zwięźle omówiono ich związek z ochroną środowiska przed hałasem oraz przytoczono przepisy (załączniki) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) z dnia 11 maja 2016 r. w sprawie interoperacyjności systemu kolei w Unii Europejskiej (Dz. Urz. UE L 138 z 26.5.2016, s. 44), które mogą mieć potencjalnie związek z ochroną środowiska przed hałasem.

W Tabelach VII, IX, XI, XIII i XV wymieniono związane z ochroną przed hałasem w środowisku akty wykonawcze do ww. ustaw ze wskazaniem ich adresów publikacyjnych oraz przepisów upoważniających. Opisy aktów wykonawczych są zamieszczone w tych samych miejscach, w których zostały omówione przepisy upoważniające do ich wydania (tabele wymienione poniżej).

W Tabelach VI, VIII, X, XII, XIV, XVI i XVII zacytowano i zwięźle omówiono związek z ochroną przed hałasem w środowisku przepisów ww. ustaw.

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

W Tabele XVIII i XIX dotyczą ww. dyrektyw.

3.1 Ustawa z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych

TABELA VI

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>Art. 4 Użyte w ustawie określenia oznaczają: [...] 22) zieleń przydrożna - roślinność umieszczoną w pasie drogowym, mającą na celu w szczególności ochronę użytkowników drogi przed oślepianiem przez pojazdy nadjeżdżające z kierunku przeciwnego, ochronę drogi przed zawiewaniem i zaśnieżaniem, ochronę przyległego terenu przed nadmiernym hałasem, zanieczyszczeniem powietrza, wody i gleby; [...]</p>	<p>Do tej kwestii odnosi się wydane na podstawie art. 7 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane rozporządzenie Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie.</p> <p>Warto w szczególności zwrócić uwagę na: § 177. Przy projektowaniu drogi powinno się dążyć do tego, aby w otoczeniu drogi obliczeniowe poziomy hałasu i wibracji powodowane prognozowanym ruchem na drodze nie przekraczały wartości dopuszczalnych określonych w przepisach odrębnych. § 193. 1. Zieleń w pasie drogowym powinna być zaprojektowana z uwzględnieniem jej roli i zadań, w szczególności w zakresie bezpieczeństwa ruchu, estetyki i funkcji związanych z jej pozytywnym wpływem na środowisko, a zwłaszcza jako środek jego ochrony przed hałasem oraz zanieczyszczeniem powietrza i gleb. 2. Dobór odpowiedniej dla danego terenu roślinności powinien być dokonany z uwzględnieniem miejscowych warunków klimatycznych oraz cech podłoża gruntowego.</p>
<p>Art. 13b [...] 2a. Śródmiejską strefę płatnego parkowania ustala się na obszarach zgrupowania intensywnej zabudowy funkcjonalnego śródmieścia, które stanowi faktyczne centrum miasta lub dzielnicy w mieście o liczbie ludności powyżej 100 000 mieszkańców, jeżeli spełnione są warunki, o których</p>	<p>Śródmiejska sfera płatnego parkowania jest kwalifikowaną formą „zwykłej” sfery płatnego parkowania. Jedną z przyczyn jej ustanowienia jest to, że „zwykła” strefa parkowania jest niewystarczająca m.in. do realizacji lokalnej polityki ochrony środowiska, za co można również uznać potrzebę ograniczania hałasu w centrach miast.</p> <p>Śródmiejską strefę płatnego parkowania ustala się na obszarach zgrupowania intensywnej</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>mowa w ust. 2, a ustanowienie strefy płatnego parkowania może nie być wystarczające do realizacji lokalnej polityki transportowej lub polityki ochrony środowiska.</p> <p>[...]</p>	<p>zabudowy funkcjonalnego śródmieścia, które stanowi faktyczne centrum miasta lub dzielnicy w mieście o liczbie ludności powyżej 100 000 mieszkańców.</p>
<p>Art. 18</p> <p>[...]</p> <p>2. Do Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad należy również:</p> <p>[...]</p> <p>7) wykonywanie zadań związanych z przygotowaniem i koordynowaniem budowy i eksploatacji albo wyłącznie eksploatacji, autostrad płatnych, w tym:</p> <p>a) prowadzenie prac studialnych dotyczących autostrad płatnych, przygotowywanie dokumentów wymaganych w postępowaniu w sprawie oceny oddziaływania na środowisko - na etapie wydania decyzji o ustaleniu lokalizacji autostrady, o którym mowa w przepisach o ochronie środowiska,</p> <p>[...]</p>	<p>Ocena oddziaływania na środowisko jest wykonywana przy realizacji planowanych przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko lub mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, jeżeli obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko został stwierdzony na podstawie art. 63 ust. 1 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku. Zgodnie z tym przepisem jednym z czynników, które bierze się pod uwagę przy wydawaniu tego postanowienia są emisje i inne uciążliwości związane z przedsięwzięciem.</p> <p>W przypadku autostrad jednym z istotniejszych oddziaływań na środowisko jest m.in. hałas.</p>
<p>Art. 20. Do zarządcy drogi należy w szczególności:</p> <p>[...]</p> <p>13) przeciwdziałanie niekorzystnym przeobrażeniom środowiska mogącym powstać lub powstającym w następstwie budowy lub utrzymania dróg;</p> <p>[...]</p>	<p>Po wybudowaniu drogi zarządcy obowiązani są przeciwdziałać zanieczyszczeniom wynikającym z jej eksploatacji. Sposób wykonywania tego obowiązku określają art. 173-178 POŚ.</p> <p>Droga jest instalacją powodującą powstanie emisji szkodliwych dla środowiska naturalnego, m.in. hałasu. W szczególności eksploatacja drogi nie może powodować przekroczenia ustalonych w przepisach standardów jakości środowiska, poza terenem, do którego zarządzający drogą ma tytuł prawny (art. 174 ust. 2 POŚ).</p>
<p>Art. 24j ust. 1. Audyt bezpieczeństwa ruchu drogowego przeprowadza się:</p> <p>1) w ramach opracowywania na potrzeby decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach karty informacyjnej przedsięwzięcia lub raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, ich ewentualnego uzupełniania oraz gdy w toku postępowania w sprawie wydania decyzji o</p>	<p>Przepis wskazuje etap procedury wydawania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, na którym należy sporządzić audyt bezpieczeństwa ruchu drogowego.</p> <p>Ten wymóg sporządzenia audytu będzie miał zastosowanie w przypadku autostrad, dróg ekspresowych i innych dróg nie mniej niż o czterech pasach ruchu i długości nie mniejszej niż 10 km w jednym odcinku oraz zmiany przebiegu lub rozbudowy istniejącej drogi o dwóch pasach ruchu co najmniej do czterech pasów ruchu na długości nie mniejszej niż 10 km w jednym</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>środowiskowych uwarunkowaniach wyniknie potrzeba przedstawienia nowego wariantu drogi;</p> <p>11) projektowane przejścia dla zwierząt i inne urządzenia ochrony środowiska.</p>	<p>odcinku ponieważ zgodnie z § 2 ust. 1 pkt 31 i 32 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. poz. 1839) takie drogi zostały zaliczone do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, dla których wymagane jest wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

3.2 Ustawa z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane

TABELA VII

Akty wykonawcze:

L.P.	Tytuł aktu wykonawczego	Adres publikacyjny	Podstawa prawna w Pr. bud.
1.	rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej z dnia 7 października 1997 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budowle rolnicze i ich usytuowanie	Dz. U. z 2014 r. poz. 81	Art. 7
2.	rozporządzenie Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 31 sierpnia 1998 r. w sprawie przepisów techniczno-budowlanych dla lotnisk cywilnych	Dz. U. Nr 130, poz. 859	Art. 7
3.	rozporządzenie Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 10 września 1998 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budowle kolejowe i ich usytuowanie	Dz. U. Nr 151, poz. 987	Art. 7
4.	rozporządzenie Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie	Dz. U. z 2016 r. poz. 124	Art. 7
5.	rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 16 stycznia 2002 r. w sprawie przepisów techniczno-budowlanych dotyczących autostrad płatnych	Dz. U. Nr 12, poz. 116	Art. 7
6.	rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie	Dz. U. z 2022 r. poz. 1225	Art. 7

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

7.	rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 17 czerwca 2011 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać obiekty budowlane metra i ich usytuowanie	Dz. U. Nr 144, poz. 859	Art. 7
8.	rozporządzenie Ministra Infrastruktury i Rozwoju z dnia 20 października 2015 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać skrzyżowania linii kolejowych oraz bocznic kolejowych z drogami i ich usytuowanie	Dz. U. poz. 1744	Art. 7
8.	rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 24 czerwca 2022 r. w sprawie przepisów techniczno-budowlanych dotyczących dróg publicznych	Dz. U. poz. 1518 <i>wejście w życie: 21.09.2022 r.</i>	Art. 7
9.	zarządzenie Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 12 marca 1996 r. w sprawie dopuszczalnych stężeń i natężeń czynników szkodliwych dla zdrowia, wydzielanych przez materiały budowlane, urządzenia i elementy wyposażenia w pomieszczeniach przeznaczonych na pobyt ludzi	M.P. Nr 19, poz. 231	Art. 11 ust. 1
10.	rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 19 listopada 2001 r. w sprawie rodzajów obiektów budowlanych, przy których realizacji jest wymagane ustanowienie inspektora nadzoru inwestorskiego	Dz. U. Nr 138, poz. 1554	Art. 19 ust. 2
11.	rozporządzenie Ministra Rozwoju z dnia 11 września 2020 r. w sprawie szczegółowego zakresu i formy projektu budowlanego	Dz.U. z 2021 r. poz. 2280	Art. 34 ust. 6

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

TABELA VIII

Ustawa

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>Art. 3. Ilekroć w ustawie jest mowa o:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) obiekcie budowlanym - należy przez to rozumieć budynek, budowlę bądź obiekt małej architektury, wraz z instalacjami zapewniającymi możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem, wzniesiony z użyciem wyrobów budowlanych; 2) budynku - należy przez to rozumieć taki obiekt budowlany, który jest trwale związany z gruntem, wydzielony z przestrzeni za pomocą przegród budowlanych oraz posiada fundamenty i dach; 2a) budynku mieszkalnym jednorodzinny - należy przez to rozumieć budynek wolno stojący albo budynek w zabudowie bliźniaczej, szeregowej lub grupowej, służący zaspokajaniu potrzeb mieszkaniowych, stanowiący konstrukcyjnie samodzielną całość, w którym dopuszcza się wydzielenie nie więcej niż dwóch lokali mieszkalnych albo jednego lokalu mieszkalnego i lokalu użytkowego o powierzchni całkowitej nieprzekraczającej 30% powierzchni całkowitej budynku; 3) budowli - należy przez to rozumieć każdy obiekt budowlany niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, jak: obiekty liniowe, lotniska, mosty, wiadukty, estakady, tunele, przepusty, sieci techniczne, wolno stojące maszty antenowe, wolno stojące trwale związane z gruntem tablice reklamowe i urządzenia reklamowe, budowle ziemne, obronne (fortyfikacje), ochronne, hydrotechniczne, zbiorniki, wolno stojące instalacje przemysłowe lub urządzenia techniczne, oczyszczalnie ścieków, składowiska odpadów, stacje uzdatniania wody, konstrukcje oporowe, nadziemne i podziemne przejścia dla pieszych, sieci uzbrojenia terenu, budowle sportowe, cmentarze, pomniki, a także części budowlane urządzeń technicznych (kotłów, pieców przemysłowych, elektrowni jądrowych, elektrowni wiatrowych, morskich turbin wiatrowych i innych urządzeń) oraz fundamenty pod maszyny i urządzenia, jako odrębne pod względem technicznym części przedmiotów składających się na całość użytkową; 3a) obiekcie liniowym - należy przez to rozumieć obiekt budowlany, którego charakterystycznym parametrem jest długość, w szczególności droga wraz ze zjazdami, linia kolejowa, wodociąg, kanał, gazociąg, ciepłociąg, rurociąg, linia i trakcja elektroenergetyczna, linia kablowa nadziemna i, umieszczona 	<p>Przepis określa znaczenie normatywne podstawowych pojęć stosowanych w ustawie. Kluczowe znaczenie w sferze ochrony środowiska przed hałasem mają pojęcia obiektu budowlanego, budowli (obiekty liniowe, lotniska), budynku, robót budowlanych, obszaru oddziaływania obiektu.</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>bezpośrednio w ziemi, podziemna, wał przeciwpowodziowy oraz kanalizacja kablowa, przy czym kable zainstalowane w kanalizacji kablowej, kable zainstalowane w kanale technologicznym oraz kable telekomunikacyjne dowieszone do już istniejącej linii kablowej nadziemnej nie stanowią obiektu budowlanego lub jego części ani urządzenia budowlanego.</p> <p>6) budowie - należy przez to rozumieć wykonywanie obiektu budowlanego w określonym miejscu, a także odbudowę, rozbudowę, nadbudowę obiektu budowlanego;</p> <p>7) robotach budowlanych - należy przez to rozumieć budowę, a także prace polegające na przebudowie, montażu, remoncie lub rozbiórce obiektu budowlanego;</p> <p>7a) przebudowie - należy przez to rozumieć wykonywanie robót budowlanych, w wyniku których następuje zmiana parametrów użytkowych lub technicznych istniejącego obiektu budowlanego, z wyjątkiem charakterystycznych parametrów, jak: kubatura, powierzchnia zabudowy, wysokość, długość, szerokość bądź liczba kondygnacji; w przypadku dróg są dopuszczalne zmiany charakterystycznych parametrów w zakresie niewymagającym zmiany granic pasa drogowego;</p> <p>[...]</p> <p>10) terenie budowy - należy przez to rozumieć przestrzeń, w której prowadzone są roboty budowlane wraz z przestrzenią zajmowaną przez urządzenia zaplecza budowy;</p> <p>11) prawie do dysponowania nieruchomością na cele budowlane - należy przez to rozumieć tytuł prawny wynikający z prawa własności, użytkowania wieczystego, zarządu, ograniczonego prawa rzeczowego albo stosunku zobowiązaniowego, przewidującego uprawnienia do wykonywania robót budowlanych;</p> <p>12) pozwoleniu na budowę - należy przez to rozumieć decyzję administracyjną zezwalającą na rozpoczęcie i prowadzenie budowy lub wykonywanie robót budowlanych innych niż budowa obiektu budowlanego;</p> <p>13) dokumentacji budowy - należy przez to rozumieć pozwolenie na budowę wraz z załączonym projektem budowlanym, dziennik budowy, protokoły odbiorów częściowych i końcowych, w miarę potrzeby, rysunki i opisy służące realizacji obiektu, operaty geodezyjne i książkę obmiarów, a w przypadku realizacji obiektów metodą montażu - także dziennik montażu;</p> <p>[...]</p>	

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>20) obszarze oddziaływania obiektu - należy przez to rozumieć teren wyznaczony w otoczeniu obiektu budowlanego na podstawie przepisów odrębnych, wprowadzających związane z tym obiektem ograniczenia w zabudowie tego terenu.</p>	
<p>Art. 5. 1. Obiekt budowlany jako całość oraz jego poszczególne części, wraz ze związanymi z nim urządzeniami budowlanymi należy, biorąc pod uwagę przewidywany okres użytkowania, projektować i budować w sposób określony w przepisach, w tym techniczno-budowlanych, oraz zgodnie z zasadami wiedzy technicznej, zapewniając:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) spełnienie podstawowych wymagań dotyczących obiektów budowlanych określonych w załączniku I do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) Nr 305/2011 z dnia 9 marca 2011 r. ustanawiającego zharmonizowane warunki wprowadzania do obrotu wyrobów budowlanych i uchylającego dyrektywę Rady 89/106/EWG (Dz. Urz. UE L 88 z 04.04.2011, str. 5, z późn. zm.), dotyczących: <ol style="list-style-type: none"> a) nośności i stateczności konstrukcji, b) bezpieczeństwa pożarowego, c) higieny, zdrowia i środowiska, d) bezpieczeństwa użytkowania i dostępności obiektów, e) ochrony przed hałasem, f) oszczędności energii i izolacyjności cieplnej, g) zrównoważonego wykorzystania zasobów naturalnych; 2) warunki użytkowe zgodne z przeznaczeniem obiektu, w szczególności w zakresie: <ol style="list-style-type: none"> a) zaopatrzenia w wodę i energię elektryczną oraz, odpowiednio do potrzeb, w energię cieplną i paliwa, przy założeniu efektywnego wykorzystania tych czynników, b) usuwania ścieków, wody opadowej i odpadów; 2a) możliwość dostępu do usług telekomunikacyjnych, w szczególności w zakresie szerokopasmowego dostępu do Internetu; 3) możliwość utrzymania właściwego stanu technicznego; [...] 5) warunki bezpieczeństwa i higieny pracy; 6) ochronę ludności, zgodnie z wymaganiami obrony cywilnej; 	<p>Przepis określa zasady projektowania oraz zasady użytkowania obiektów budowlanych. Zasady te obejmują między innymi wymagania techniczno-budowlane dotyczące higieny, zdrowia i środowiska, ochrony przed hałasem.</p> <p>Z uwagi na powyższe zwrócono również uwagę na przepisy odnoszące się do projektowania obiektów budowlanych.</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>7) ochronę obiektów wpisanych do rejestru zabytków oraz obiektów objętych ochroną konserwatorską;</p> <p>8) odpowiednie usytuowanie na działce budowlanej;</p> <p>9) poszanowanie, występujących w obszarze oddziaływania obiektu, uzasadnionych interesów osób trzecich, w tym zapewnienie dostępu do drogi publicznej;</p> <p>10) warunki bezpieczeństwa i ochrony zdrowia osób przebywających na terenie budowy.</p> <p>2. Obiekt budowlany należy użytkować w sposób zgodny z jego przeznaczeniem i wymaganiami ochrony środowiska oraz utrzymywać w należyтым stanie technicznym i estetycznym, nie dopuszczając do nadmiernego pogorszenia jego właściwości użytkowych i sprawności technicznej, w szczególności w zakresie związanym z wymaganiami, o których mowa w ust. 1 pkt 1-7.</p> <p>[...]</p>	
<p>Art. 5a.1. W przypadku budowy obiektu liniowego, którego przebieg został ustalony w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, a także wykonywania innych robót budowlanych dotyczących obiektu liniowego, gdy liczba stron w postępowaniu przekracza 20, stosuje się przepis art. 49 Kodeksu postępowania administracyjnego.</p> <p>2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do inwestora oraz właścicieli, użytkowników wieczystych i zarządców nieruchomości, jeżeli na tych nieruchomościach są lub będą wykonywane roboty budowlane.</p>	<p>Przepis określa formę zawiadomienia w postępowaniu dotyczącym budowy obiektu liniowego, w którym liczba stron przekracza 20. Zawiadomienie to może nastąpić w formie obwieszczenia, jednocześnie przepis określa katalog wyłączeń spod tej uproszczonej formy zawiadomienia.</p>
<p>Art. 7. 1. Do przepisów techniczno-budowlanych zalicza się:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) warunki techniczne, jakim powinny odpowiadać obiekty budowlane i ich usytuowanie; 2) warunki techniczne użytkowania obiektów budowlanych. <p>2. Warunki, o których mowa w ust. 1 pkt 1, określają, w drodze rozporządzenia:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) minister właściwy do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa dla budynków oraz związanych z nimi urządzeń; 2) właścivi ministrowie, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa, dla obiektów budowlanych niewymienionych w pkt 1. <p>3. Warunki, o których mowa w ust. 1 pkt 2, mogą określić, w drodze rozporządzenia:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) minister właściwy do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa - dla budynków mieszkalnych; 	<p>Upoważnienie stanowi podstawę wydania aktów wykonawczych określających m.in. wymagania techniczne w zakresie ochrony środowiska ze szczególnym uwzględnieniem ochrony przed nadmiernym hałasem, wibracjami, zanieczyszczeniami powietrza itp. Określa je m.in.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Rozporządzenie Ministra Rolnictwa I Gospodarki Żywnościowej z dnia 7 października 1997 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budowle rolnicze i ich usytuowanie • Rozporządzenie Ministra Transportu I Gospodarki Morskiej z dnia 31 sierpnia 1998 r. w sprawie

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>2) właściwi ministrowie, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa - dla innych obiektów budowlanych.</p> <p>[...]</p>	<p>przepisów techniczno-budowlanych dla lotnisk cywilnych</p> <ul style="list-style-type: none"> • Rozporządzenie Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 10 września 1998 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budowle kolejowe i ich usytuowanie; • Rozporządzenie Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie; • Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 16 stycznia 2002 r. w sprawie przepisów techniczno-budowlanych dotyczących autostrad płatnych; • Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie • Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 17 czerwca 2011 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać obiekty budowlane metra i ich usytuowanie; • Rozporządzenie Ministra Infrastruktury i Rozwoju z dnia 20 października 2015 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać skrzyżowania linii kolejowych oraz bocznic kolejowych z drogami i ich usytuowanie; • Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 24 czerwca 2022 r. w sprawie przepisów techniczno-budowlanych dotyczących dróg

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>Art. 9. 1. W przypadkach szczególnie uzasadnionych dopuszcza się odstępstwo od przepisów techniczno-budowlanych, o których mowa w art. 7. Odstępstwo nie może powodować zagrożenia życia ludzi lub bezpieczeństwa mienia, a w stosunku do obiektów użyteczności publicznej i mieszkaniowego budownictwa wielorodzinnego - ograniczenia dostępności dla potrzeb osób ze szczególnymi potrzebami, o których mowa w ustawie z dnia 19 lipca 2019 r. o zapewnianiu dostępności osobom ze szczególnymi potrzebami, oraz nie może powodować pogorszenia warunków zdrowotno-sanitarnych i użytkowych, a także stanu środowiska, po spełnieniu określonych warunków zamiennych.</p> <p>2. Zgody na odstępstwo, po uzyskaniu upoważnienia ministra, który ustanowił przepisy techniczno-budowlane, udziela albo odmawia udzielenia, w drodze postanowienia, organ administracji architektoniczno-budowlanej, przed wydaniem decyzji o pozwoleniu na budowę albo decyzji o zmianie pozwolenia na budowę.</p> <p>3. Wniosek do ministra, o którym mowa w ust. 2, w sprawie upoważnienia do udzielenia zgody na odstępstwo organ administracji architektoniczno-budowlanej składa przed wydaniem decyzji o pozwoleniu na budowę albo decyzji o zmianie pozwolenia na budowę. Wniosek zawiera:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) charakterystykę obiektu oraz, w miarę potrzeby, projekt zagospodarowania działki lub terenu, a jeżeli odstępstwo mogłoby mieć wpływ na środowisko lub nieruchomości sąsiednie - również projekty zagospodarowania tych nieruchomości, z uwzględnieniem istniejącej i projektowanej zabudowy; 2) opinię organu wnioskującego wraz ze szczegółowym uzasadnieniem o konieczności wprowadzenia odstępstwa; 3) propozycje rozwiązań zamiennych; 4) w przypadku obiektów budowlanych wpisanych do rejestru zabytków lub do gminnej ewidencji zabytków oraz innych obiektów budowlanych usytuowanych na obszarach objętych ochroną konserwatorską - pozytywną opinię wojewódzkiego konserwatora zabytków w zakresie wnioskowanego odstępstwa; [...]; 6) w przypadku odstępstw dotyczących wymagań higienicznych i zdrowotnych - pozytywną opinię w zakresie proponowanych rozwiązań państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego. <p>[...]</p>	<p>publicznych (oczekuje na wejście w życie – 22.09.2022).</p> <p>Przepis określa przesłanki stosowania odstępstw od przepisów techniczno-budowlanych oraz tryb uzyskania zgody na stosowanie tych odstępstw. Odstąpienie od przepisów techniczno-budowlanych może potencjalnie oznaczać odstąpienie od wymagań dot. ochrony przed hałasem i drganiami na podstawie rozporządzenia w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie.</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>4. Minister, o którym mowa w ust. 2, może uzależnić upoważnienie do wyrażenia zgody na odstępstwo od spełnienia dodatkowych warunków.</p> <p>5. Odstępstwa, o którym mowa w ust. 1, nie dopuszcza się w postępowaniach, o których mowa w rozdziale 5a.</p> <p>6. W przypadku nadbudowy, rozbudowy, przebudowy lub zmiany sposobu użytkowania istniejących obiektów budowlanych oraz w przypadku dostosowywania tych obiektów do wymagań ochrony przeciwpożarowej, w szczególności przy usuwaniu stanu zagrożenia życia ludzi, rozwiązania zamiennie w stosunku do wymagań ochrony przeciwpożarowej stosuje się na podstawie zgody udzielonej w postanowieniu, o którym mowa w art. 6a ust. 2 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej, bez wymogu uzyskiwania zgody na odstępstwo, o której mowa w ust. 2.</p>	
<p>Art. 11. 1. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, dopuszczalne stężenia i natężenia czynników szkodliwych dla zdrowia wydzielanych przez materiały budowlane, urządzenia i elementy wyposażenia w pomieszczeniach przeznaczonych na pobyt ludzi.</p> <p>2. Minister właściwy do spraw rolnictwa, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia, może określić, w drodze rozporządzenia, dopuszczalne stężenia i natężenia czynników szkodliwych w pomieszczeniach przeznaczonych dla zwierząt.</p> <p>3. Właściwi ministrowie, wydając rozporządzenia, o których mowa w ust. 1 i 2, kierują się potrzebą zapewnienia ochrony zdrowia ludzi lub zwierząt.</p> <p>Pominięto rozdział 2. Art. 12-16 regulują samodzielne funkcje techniczne w budownictwie</p> <p>Pominięto rozdział 3. Art. 17-27a określają prawa i obowiązki uczestników procesu budowlanego</p>	<p>Przepis zawiera upoważnienie do określenia w drodze aktu wykonawczego dopuszczalnych stężeń i natężeń czynników szkodliwych dla zdrowia.</p> <p>Na podstawie upoważnienia (we wcześniejszym brzmieniu, które przewidywało wydanie zarządzenia) zostało wydane Zarządzenie Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 12 marca 1996 r. w sprawie dopuszczalnych stężeń i natężeń czynników szkodliwych dla zdrowia, wydzielanych przez materiały budowlane, urządzenia i elementy wyposażenia w pomieszczeniach przeznaczonych na pobyt ludzi. Zarządzenie wskazuje, że dopuszczalny poziom hałasu emitowanego przez urządzenia i instalacje w pomieszczeniach określa Polska Norma PN-B-02151/02.</p> <p>Dalsze obowiązywanie ww. zarządzenia może budzić wątpliwości natury konstytucyjnej. Właściwi ministrowie powinny wydać akty wykonawcze w formie rozporządzeń, zgodnie z upoważnieniami przewidzianymi w art. 11 ustawy.</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>Art. 19.</p> <p>1. Organ administracji architektoniczno-budowlanej może w decyzji o pozwoleniu na budowę nałożyć na inwestora obowiązek ustanowienia inspektora nadzoru inwestorskiego, a także obowiązek zapewnienia nadzoru autorskiego, w przypadkach uzasadnionych wysokim stopniem skomplikowania obiektu lub robót budowlanych bądź przewidywanym wpływem na środowisko.</p> <p>2. Minister właściwy do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa określi, w drodze rozporządzenia, rodzaje obiektów budowlanych, przy których realizacji jest wymagane ustanowienie inspektora nadzoru inwestorskiego, oraz listę obiektów budowlanych i kryteria techniczne, jakimi powinien kierować się organ administracji architektoniczno-budowlanej podczas nakładania na inwestora obowiązku ustanowienia inspektora nadzoru inwestorskiego.</p>	<p>Przepis określa obowiązek ustanowienia inspektora nadzoru inwestorskiego oraz obowiązek zapewnienia nadzoru autorskiego w przypadkach jeżeli jest to uzasadnione wysokim stopniem skomplikowania obiektu lub robót budowlanych bądź przewidywanym wpływem na środowisko.</p> <p>Na podstawie upoważnienia zostało wydane Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 19 listopada 2001 r. w sprawie rodzajów obiektów budowlanych, przy których realizacji jest wymagane ustanowienie inspektora nadzoru inwestorskiego. Rozporządzenie określa rodzaje obiektów budowlanych, przy których realizacji jest wymagane ustanowienie inspektora nadzoru inwestorskiego, oraz listę obiektów budowlanych i kryteria techniczne, jakimi powinien kierować się organ podczas nakładania na inwestora obowiązku ustanowienia inspektora nadzoru inwestorskiego. Ustanowienie inspektora nadzoru inwestorskiego jest wymagane przy budowie takich obiektów budowlanych jak drogi krajowe, wojewódzkie i powiatowe oraz związane z nimi bezpośrednio obiekty budowlane, w tym tunele drogowe i inne budowle, drogi szynowe, wraz z przeznaczonymi do prowadzenia ruchu budynkami, budowlami i urządzeniami, budowle pola naziemnego ruchu lotniczego na lotniskach.</p>
<p>Art. 28.1. Roboty budowlane można rozpocząć jedynie na podstawie decyzji o pozwoleniu na budowę, z zastrzeżeniem art. 29-31.</p> <p>1a. Decyzję o pozwoleniu na budowę wydaje organ administracji architektoniczno-budowlanej.</p>	<p>Przepis określa wymagania formalne związane z rozpoczęciem robót budowlanych oraz sposób identyfikowania stron postępowania w sprawie pozwolenia na budowę.</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>2. Stronami w postępowaniu w sprawie pozwolenia na budowę są: inwestor oraz właściciele, użytkownicy wieczystości lub zarządcy nieruchomości znajdujących się w obszarze oddziaływania obiektu.</p> <p>3. Przepisu art. 31 Kodeksu postępowania administracyjnego nie stosuje się w postępowaniu w sprawie pozwolenia na budowę.</p> <p>3a. Do postępowania w sprawie pozwolenia na budowę, poprzedzonego decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach, stosuje się przepisy art. 86g i art. 86h ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2021 r. poz. 247, 784, 922, 1211, 1551 i 1718).</p> <p>4. Przepisów ust. 2 i 3 nie stosuje się w postępowaniu w sprawie pozwolenia na budowę wymagającym udziału społeczeństwa zgodnie z przepisami ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.</p>	
<p>Art. 29.1. Nie wymaga decyzji o pozwoleniu na budowę, natomiast wymaga zgłoszenia, o którym mowa w art. 30, budowa:</p> <p>1) wolno stojących budynków mieszkalnych jednorodzinnych, których obszar oddziaływania mieści się w całości na działce lub działkach, na których zostały zaprojektowane; [...]</p> <p>4) obiektów budowlanych, niewymienionych w pkt 2, 3 i 5-30 oraz w ust. 2, usytuowanych na terenach zamkniętych, ustalonych decyzją Ministra Obrony Narodowej lub ministra właściwego do spraw wewnętrznych, z wyłączeniem budynków mieszkalnych, zamieszkania zbiorowego oraz użyteczności publicznej; [...]</p> <p>11) zjazdów z dróg krajowych i wojewódzkich oraz zatok parkingowych na tych drogach; [...]</p> <p>17) parterowych budynków o powierzchni zabudowy do 35 m², służących jako zaplecze do bieżącego utrzymania linii kolejowych, położonych na terenach stanowiących własność Skarbu Państwa, sytuowanych na obszarze Natura 2000; [...]</p>	<p>Przepis określa rodzaje budów i robót budowlanych niewymagających pozwolenia na budowę, które są objęte obowiązkiem zgłoszenia lub wyłączone spod tego obowiązku.</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>19) stanowisk postojowych dla samochodów osobowych do 10 stanowisk włącznie, sytuowanych na obszarze Natura 2000;</p> <p>20) boisk szkolnych oraz boisk, kortów tenisowych, bieżni służących do rekreacji;</p> <p>[...]</p> <p>2. Nie wymaga decyzji o pozwoleniu na budowę oraz zgłoszenia, o którym mowa w art. 30, budowa:</p> <p>1) obiektów gospodarczych związanych z produkcją rolną i uzupełniających zabudowę zagrodową w ramach istniejącej działki siedliskowej:</p> <p style="margin-left: 20px;">a) parterowych budynków gospodarczych o powierzchni zabudowy do 35 m², przy rozpiętości konstrukcji nie większej niż 4,80 m,</p> <p style="margin-left: 20px;">b) suszarni kontenerowych o powierzchni zabudowy do 21 m²;</p> <p>[...]</p> <p>7) stanowisk postojowych dla samochodów osobowych do 10 stanowisk włącznie, z wyjątkiem sytuowanych na obszarze Natura 2000;</p> <p>[...]</p> <p>11) zjazdów z dróg powiatowych i gminnych oraz zatok parkingowych na tych drogach;</p> <p>[...]</p> <p>27) urządzeń sytuowanych w pasie drogowym dróg publicznych, wraz z fundamentami, konstrukcjami wsporczymi oraz przynależnymi elementami wyposażenia:</p> <p style="margin-left: 20px;">a) służących do zarządzania drogami, w tym do wdrażania inteligentnych systemów transportowych,</p> <p style="margin-left: 20px;">b) służących do zarządzania ruchem drogowym, w tym urządzeń bezpieczeństwa ruchu drogowego,</p> <p style="margin-left: 20px;">c) o których mowa w art. 13o ust. 1 i art. 20g ust. 1 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych;</p> <p>[...]</p> <p>3. Nie wymaga decyzji o pozwoleniu na budowę, natomiast wymaga zgłoszenia, o którym mowa w art. 30, wykonywanie robót budowlanych polegających na:</p> <p>1) przebudowie:</p> <p style="margin-left: 20px;">[...]</p> <p style="margin-left: 20px;">b) obiektów, o których mowa w ust. 1 pkt 2, 3, 9, 11-13 oraz 30,</p>	

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>[...] d) dróg, torów i urządzeń kolejowych, [...]</p> <p>2) remoncie: a) budowli, których budowa wymaga uzyskania decyzji o pozwoleniu na budowę, b) budynków, których budowa wymaga uzyskania decyzji o pozwoleniu na budowę - w zakresie przegród zewnętrznych albo elementów konstrukcyjnych;</p> <p>3) instalowaniu: a) na obiektach budowlanych stanowiących albo niestanowiących całości techniczno-użytkowej urządzeń, w tym antenowych konstrukcji wsporczych i instalacji radiokomunikacyjnych, a także związanego z tymi urządzeniami osprzętu i urządzeń zasilających, o wysokości powyżej 3 m, [...]</p> <p>4. Nie wymaga decyzji o pozwoleniu na budowę oraz zgłoszenia, o którym mowa w art. 30, wykonywanie robót budowlanych polegających na:</p> <p>1) przebudowie: a) budynków, których budowa wymaga uzyskania decyzji o pozwoleniu na budowę, oraz budynków mieszkalnych jednorodzinnych, z wyłączeniem przebudowy przegród zewnętrznych oraz elementów konstrukcyjnych, b) obiektów, o których mowa w ust. 1 pkt 4-8, 10 i 14-29 oraz w ust. 2, [...]</p> <p>2) remoncie: a) obiektów budowlanych, z wyłączeniem remontu: – budowli, których budowa wymaga decyzji o pozwoleniu na budowę, – budynków, których budowa wymaga decyzji o pozwoleniu na budowę - w zakresie przegród zewnętrznych albo elementów konstrukcyjnych, b) urządzeń budowlanych;</p> <p>3) instalowaniu: [...]</p>	

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>d) wewnątrz i na zewnątrz użytkowanego budynku instalacji, z wyłączeniem instalacji gazowych; 4) utwardzaniu powierzchni gruntu na działkach budowlanych.</p> <p>5. Inwestor zamiast dokonania zgłoszenia dotyczącego budowy, o której mowa w ust. 1, lub robót budowlanych, o których mowa w ust. 3, może wystąpić z wnioskiem o wydanie decyzji o pozwoleniu na budowę.</p> <p>6. Decyzji o pozwoleniu na budowę wymagają przedsięwzięcia, które wymagają przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko, oraz przedsięwzięcia wymagające przeprowadzenia oceny oddziaływania na obszar Natura 2000, zgodnie z art. 59 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, z wyłączeniem przedsięwzięć, o których mowa w ust. 1 pkt 17-19.</p> <p>7. Roboty budowlane, o których mowa w ust. 1-4, wykonywane:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) przy obiekcie budowlanym wpisanym do rejestru zabytków - wymagają decyzji o pozwoleniu na budowę, 2) na obszarze wpisanym do rejestru zabytków - wymagają dokonania zgłoszenia <p>- przy czym do wniosku o decyzję o pozwoleniu na budowę oraz zgłoszenia należy dołączyć pozwolenie właściwego wojewódzkiego konserwatora zabytków wydane na podstawie przepisów o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami.</p> <p>[...]</p>	
<p>Art. 30.1. (uchylony).</p> <p>1a. (uchylony).</p> <p>1b. Zgłoszenia budowy lub wykonywania innych robót budowlanych dokonuje się organowi administracji architektoniczno-budowlanej.</p> <p>2. W zgłoszeniu należy określić rodzaj, zakres, miejsce i sposób wykonywania robót budowlanych oraz termin ich rozpoczęcia.</p> <p>2a. Do zgłoszenia należy dołączyć:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) oświadczenie, o którym mowa w art. 32 ust. 4 pkt 2; 2) odpowiednie szkice lub rysunki - w zależności od potrzeb; 3) pozwolenia, uzgodnienia i opinie, których obowiązek dołączenia wynika z przepisów odrębnych ustaw, w szczególności decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, zgodnie z art. 72 ust. 3 ustawy z dnia 3 	<p>Przepis określa warunki realizacji obiektów budowlanych i prowadzenia innych robót budowlanych w trybie zgłoszenia, jednocześnie przepis określa upoważnienie do nałożenia obowiązku uzyskania pozwolenia na budowę, jeżeli realizacja obiektu może naruszać ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego lub spowodować zagrożenie bezpieczeństwa ludzi lub mienia oraz pogorszenie stanu środowiska.</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, lub kopie tych pozwoleń, uzgodnień, opinii i innych dokumentów;</p> <p>4) projekt zagospodarowania działki lub terenu wraz z opisem technicznym instalacji, wykonany przez projektanta posiadającego odpowiednie uprawnienia budowlane w przypadku:</p> <p>a) budowy, o której mowa w art. 29 ust. 1 pkt 9, 23 i 30, oraz</p> <p>b) instalowania, o którym mowa w art. 29 ust. 3 pkt 3 lit. e;</p> <p>5) projekt zagospodarowania działki lub terenu, wykonany przez projektanta posiadającego wymagane uprawnienia budowlane, w przypadku budowy, o której mowa w art. 29 ust. 1 pkt 27 i 28;</p> <p>6) ⁷ w przypadku budowy, o której mowa w art. 29 ust. 1 pkt 1a - oświadczenie inwestora, że planowana budowa jest prowadzona w celu zaspokojenia własnych potrzeb mieszkaniowych, złożone pod rygorem odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny (Dz. U. z 2020 r. poz. 1444 i 1517 oraz z 2021 r. poz. 1023); składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli o następującej treści: "Jestem świadomy(-ma) odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia."; klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń;</p> <p>7) ⁸ oświadczenie inwestora, że:</p> <p>a) przyjmuje odpowiedzialność za kierowanie budową w przypadku nieustanowienia kierownika budowy,</p> <p>b) dokumentacja dołączona do zgłoszenia jest kompletna</p> <p>- w przypadku budowy, o której mowa w art. 29 ust. 1 pkt 1a.</p> <p>3. Projekt zagospodarowania działki lub terenu, w przypadku budowy instalacji gazowej, o której mowa w art. 29 ust. 1 pkt 9 i 30, oraz instalowania, o którym mowa w art. 29 ust. 3 pkt 3 lit. e, uzgadnia się pod względem ochrony przeciwpożarowej. W przypadku instalowania, o którym mowa w art. 29 ust. 3 pkt 3 lit. e, stosuje się ponadto obowiązek zawiadomienia organów Państwowej Straży Pożarnej, o którym mowa w art. 56 ust. 1a.</p> <p>3a. Uzgodnienie, o którym mowa w ust. 3, albo jego kopię, dołącza się do projektu zagospodarowania działki lub terenu.</p> <p>4. (uchylony).</p>	

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>4a. W zgłoszeniu przebudowy drogi w transeuropejskiej sieci drogowej należy ponadto przedstawić:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wynik audytu bezpieczeństwa ruchu drogowego, o którym mowa w art. 24l ust. 1 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych, albo jego kopię; 2) uzasadnienie zarządcy drogi, o którym mowa w art. 24l ust. 4 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych, albo jego kopię. <p>[...]</p> <p>5. Zgłoszenia należy dokonać przed terminem zamierzonego rozpoczęcia robót budowlanych. Organ administracji architektoniczno-budowlanej, w terminie 21 dni od dnia doręczenia zgłoszenia, może, w drodze decyzji, wnieść sprzeciw. Do wykonywania robót budowlanych można przystąpić, jeżeli organ administracji architektoniczno-budowlanej nie wniósł sprzeciwu w tym terminie.</p> <p>5a. (uchylony).</p> <p>5aa. Organ administracji architektoniczno-budowlanej może z urzędu, przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 5, wydać zaświadczenie o braku podstaw do wniesienia sprzeciwu. Wydanie zaświadczenia wyłącza możliwość wniesienia sprzeciwu, o którym mowa w ust. 6 i 7, oraz uprawnia inwestora do rozpoczęcia robót budowlanych. Przepis ust. 5e stosuje się odpowiednio.</p> <p>5b. W przypadku nierozpoczęcia wykonywania robót budowlanych przed upływem 3 lat od określonego w zgłoszeniu terminu ich rozpoczęcia, rozpoczęcie tych robót może nastąpić po dokonaniu ponownego zgłoszenia.</p> <p>[...]</p> <p>5e. W przypadku gdy organ administracji architektoniczno-budowlanej nie wniósł sprzeciwu, projekt zagospodarowania działki lub terenu oraz projekt architektoniczno-budowlany dotyczący budowy, o której mowa w art. 29 ust. 1 pkt 1-4, oraz przebudowy, o której mowa w art. 29 ust. 3 pkt 1 lit. a, oraz instalowania, o którym mowa w art. 29 ust. 3 pkt 3 lit. d, podlegają ostemplowaniu. Organ administracji architektoniczno-budowlanej dokonuje ostemplowania niezwłocznie po upływie terminu na wniesienie sprzeciwu.</p> <p>[...]</p> <p>5g. Organ administracji architektoniczno-budowlanej może wnieść sprzeciw do zgłoszenia, o którym mowa w ust. 5f, w terminie 14 dni od dnia doręczenia zgłoszenia wyłącznie w przypadku, gdy wykonanie robót budowlanych lub obiektu objętego zgłoszeniem może spowodować zagrożenie bezpieczeństwa ludzi lub mienia.</p> <p>[...]</p>	

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>5k. ¹⁰ Do budowy, o której mowa w art. 29 ust. 1 pkt 1a, można przystąpić po doręczeniu zgłoszenia organowi administracji architektoniczno-budowlanej.</p> <p>6. Organ administracji architektoniczno-budowlanej wnosi sprzeciw, jeżeli:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zgłoszenie dotyczy budowy lub wykonywania robót budowlanych objętych obowiązkiem uzyskania decyzji o pozwoleniu na budowę; 2) budowa lub wykonywanie robót budowlanych objętych zgłoszeniem narusza ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, decyzji o warunkach zabudowy, inne akty prawa miejscowego lub inne przepisy; 3) zgłoszenie dotyczy budowy tymczasowego obiektu budowlanego, o którym mowa w art. 29 ust. 1 pkt 7, w miejscu, w którym taki obiekt istnieje; 4) roboty budowlane zostały rozpoczęte z naruszeniem ust. 5. <p>[...]</p> <p>7. Organ administracji architektoniczno-budowlanej może nałożyć, w drodze decyzji, o której mowa w ust. 5, obowiązek uzyskania pozwolenia na wykonanie określonego obiektu lub robót budowlanych objętych obowiązkiem zgłoszenia, jeżeli ich realizacja może naruszać ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, decyzji o warunkach zabudowy lub spowodować:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zagrożenie bezpieczeństwa ludzi lub mienia; 2) pogorszenie stanu środowiska lub stanu zachowania zabytków; 3) pogorszenie warunków zdrowotno-sanitarnych; 4) wprowadzenie, utrwalenie, zwiększenie ograniczeń lub uciążliwości dla terenów sąsiednich. <p>Pominięto art. 30a-31a. przepisy określają wymagania dotyczące rozbiórki obiektów budowlanych.</p>	
<p>Art. 32. 1. Decyzja o pozwoleniu na budowę lub rozbiórkę obiektu budowlanego może być wydana po uprzednim:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) przeprowadzeniu oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko albo oceny oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000, jeżeli jest ona wymagana przepisami ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko; 	<p>Przepis określa warunki wydania pozwolenia na budowę lub rozbiórkę obiektu budowlanego, w świetle uprawnień organów w zakresie ochrony przed hałasem.</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>2) uzyskaniu przez inwestora, wymaganych przepisami szczególnymi, pozwoleń, uzgodnień lub opinii innych organów;</p> <p>[...]</p> <p>4. Pozwolenie na budowę może być wydane wyłącznie temu, kto:</p> <p>1) złożył wniosek w tej sprawie w okresie ważności decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, jeżeli jest ona wymagana zgodnie z przepisami o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym;</p> <p>1a) złożył wniosek w tej sprawie w okresie ważności pozwoleń, o których mowa w art. 23 ust. 1 i art. 26 ust. 1, oraz decyzji, o której mowa w art. 27 ust. 1 ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej (Dz. U. z 2020 r. poz. 2135 oraz z 2021 r. poz. 234 i 1718), jeżeli są one wymagane;</p> <p>2) złożył oświadczenie, pod rygorem odpowiedzialności karnej, o posiadanym prawie do dysponowania nieruchomością na cele budowlane.</p> <p>4a. (uchylony).</p> <p>4b. Jeżeli podstawę prawa do dysponowania nieruchomością na cele budowlane stanowi użytkowanie wieczyste, niezgodność zamierzenia budowlanego z celem użytkowania wieczystego nie może stanowić podstawy do wydania decyzji o odmowie zatwierdzenia projektu budowlanego i udzielenia pozwolenia na budowę.</p> <p>[...]</p>	
<p>Art. 33. 1. Pozwolenie na budowę dotyczy całego zamierzenia budowlanego. W przypadku zamierzenia budowlanego obejmującego więcej niż jeden obiekt, pozwolenie na budowę może, na wniosek inwestora, dotyczyć wybranych obiektów lub zespołu obiektów, mogących samodzielnie funkcjonować zgodnie z przeznaczeniem. Jeżeli pozwolenie na budowę dotyczy wybranych obiektów lub zespołu obiektów, inwestor jest obowiązany przedstawić projekt zagospodarowania działki lub terenu, o którym mowa w art. 34 ust. 3 pkt 1, dla całego zamierzenia budowlanego.</p> <p>2. Do wniosku o pozwolenie na budowę należy dołączyć:</p> <p>1) projekt zagospodarowania działki lub terenu oraz projekt architektoniczno-budowlany w postaci:</p> <p>a) papierowej - w 3 egzemplarzach albo</p> <p>b) elektronicznej</p>	<p>Przepis określa zakres przedmiotowy pozwolenia na budowę oraz wymagane załączniki do wniosku o pozwolenie na budowę. Przepis określa zakres wymaganej dokumentacji w odniesieniu do oddziaływania hałasowego na środowisko przez planowaną inwestycję.</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>- wraz z opiniami, uzgodnieniami, pozwoleniami i innymi dokumentami, których obowiązek dołączenia wynika z przepisów odrębnych ustaw, lub kopiami tych opinii, uzgodnień, pozwoleń i innych dokumentów; [...]</p> <p>7) w przypadku drogi w transeuropejskiej sieci drogowej:</p> <p>a) wynik audytu bezpieczeństwa ruchu drogowego, o którym mowa w art. 24l ust. 1 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych,</p> <p>b) uzasadnienie zarządcy drogi, o którym mowa w art. 24l ust. 4 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych;</p> <p>[...]</p> <p>11) w przypadku zamierzenia budowlanego, poprzedzonego decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach wydaną w postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa - załącznik graficzny określający przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz przewidywany obszar, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie, o ile dołączenie tego załącznika było wymagane przez przepisy obowiązujące w dniu złożenia wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, w szczególności mapę, o której mowa w art. 74 ust. 1 pkt 3a ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.</p> <p>[...]</p>	
<p>Art. 34. 1. Projekt budowlany powinien spełniać wymagania określone w decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, jeżeli jest ona wymagana zgodnie z przepisami o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, lub w pozwoleniach, o których mowa w art. 23 ust. 1 i art. 26 ust. 1, oraz decyzji, o której mowa w art. 27 ust. 1 ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej, jeżeli są one wymagane.</p> <p>2. Zakres i treść projektu budowlanego powinny być dostosowane do specyfiki i charakteru obiektu, stopnia skomplikowania robót budowlanych oraz w zależności od przeznaczenia projektowanego obiektu określać niezbędne warunki do korzystania z obiektu przez osoby ze szczególnymi potrzebami, o których mowa w ustawie z dnia 19 lipca 2019 r. o zapewnianiu dostępności osobom ze szczególnymi potrzebami.</p> <p>[...]</p>	<p>Przepis określa wymagania, jakim powinien odpowiadać projekt budowlany, przesłanki wydania decyzji o zatwierdzeniu projektu zagospodarowania działki lub terenu lub projektu architektoniczno-budowlanego poprzedzająca wydanie decyzji o pozwoleniu na budowę. W art. 34 ust. 6 zostało przewidziane upoważnienie do wydania aktu wykonawczego określającego szczegółowy zakres i formę projektu budowlanego. Rozporządzenie Ministra Rozwoju z dnia 11 września 2020 r. w sprawie szczegółowego zakresu i formy projektu budowlanego</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>3. Projekt budowlany zawiera:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) projekt zagospodarowania działki lub terenu sporządzony na aktualnej mapie do celów projektowych lub jej kopii, obejmujący: <ol style="list-style-type: none"> a) określenie granic działki lub terenu, [...], e) informację o obszarze oddziaływania obiektu; 2) projekt architektoniczno-budowlany obejmujący: <ol style="list-style-type: none"> a) układ przestrzenny oraz formę architektoniczną istniejących i projektowanych obiektów budowlanych, [...] e) projektowane rozwiązania materiałowe i techniczne mające wpływ na otoczenie, w tym środowisko, f) charakterystykę ekologiczną, [...] j) postanowienie udzielające zgody na odstępstwo, o którym mowa w art. 9, jeżeli zostało wydane; 3) projekt techniczny obejmujący: [...] 4) w zależności od potrzeb - w przypadku drogi krajowej lub wojewódzkiej - oświadczenie właściwego zarządcy drogi o możliwości połączenia działki z drogą, zgodnie z przepisami o drogach publicznych; 5) opinie, uzgodnienia, pozwolenia i inne dokumenty, o których mowa w art. 33 ust. 2 pkt 1. [...] <p>5. Inwestor, spełniający warunki do uzyskania decyzji o pozwoleniu na budowę, może żądać wydania odrębnej decyzji o zatwierdzeniu projektu zagospodarowania działki lub terenu lub projektu architektoniczno-budowlanego poprzedzającej wydanie decyzji o pozwoleniu na budowę. Decyzja jest ważna przez czas w niej oznaczony, jednak nie dłużej niż rok.</p> <p>6. Minister właściwy do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa określi, w drodze rozporządzenia:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) szczegółowy zakres i formę projektu budowlanego, uwzględniając zawartość projektu budowlanego w celu zapewnienia czytelności danych; 	<p>określiło m.in. wymagania dot. projektu zagospodarowania działki i terenu, projektu architektoniczno-budowlanego wz. m.in. parametrów technicznych obiektu budowlanego charakteryzujących jego wpływ na środowisko i jego wykorzystywanie oraz na zdrowie ludzi i obiekty sąsiednie pod względem właściwości akustycznych [...] i innych zakłóceń, z podaniem odpowiednich parametrów tych czynników i zasięgu ich rozprzestrzeniania się. Wymagania te muszą przy tym uwzględniać, że przyjęte w projekcie budowlanym rozwiązania przestrzenne, funkcjonalne i techniczne powinny wykazywać ograniczenie lub eliminację wpływu obiektu budowlanego na środowisko przyrodnicze, zdrowie ludzi i inne obiekty budowlane, zgodnie z odrębnymi przepisami.</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>2) szczegółowe zasady ustalania geotechnicznych warunków posadowienia obiektów budowlanych, uwzględniając przydatność gruntu na potrzeby projektowanego obiektu i jego charakteru oraz zakwalifikowania go do odpowiedniej kategorii geotechnicznej.</p> <p>7. Do decyzji o zatwierdzeniu projektu zagospodarowania działki lub terenu lub projektu architektoniczno-budowlanego, poprzedzonych decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach, stosuje się przepisy art. 72 ust. 6 i 6a ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.</p> <p>8. Do postępowań w sprawach wydania decyzji o zatwierdzeniu projektu zagospodarowania działki lub terenu lub projektu architektoniczno-budowlanego, poprzedzonych decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach, stosuje się przepisy art. 86f ust. 6, art. 86g oraz art. 86h ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.</p>	
<p>Art. 35. 1. Przed wydaniem decyzji o pozwoleniu na budowę lub odrębnej decyzji o zatwierdzeniu projektu zagospodarowania działki lub terenu oraz projektu architektoniczno-budowlanego organ administracji architektoniczno-budowlanej sprawdza:</p> <p>1) zgodność projektu zagospodarowania działki lub terenu oraz projektu architektoniczno-budowlanego z:</p> <ol style="list-style-type: none"> a) ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego i innymi aktami prawa miejscowego albo decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu w przypadku braku miejscowego planu, b) wymaganiami ochrony środowiska, w szczególności określonymi w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, o której mowa w art. 71 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, c) ustaleniami uchwały o ustaleniu lokalizacji inwestycji mieszkaniowej; <p>2) zgodność projektu zagospodarowania działki lub terenu z przepisami, w tym techniczno-budowlanymi;</p> <p>3) kompletność projektu zagospodarowania działki lub terenu oraz projektu architektoniczno-budowlanego, w tym dołączenie:</p> <ol style="list-style-type: none"> a) wymaganych opinii, uzgodnień, pozwoleń i sprawdzeń, b) informacji dotyczącej bezpieczeństwa i ochrony zdrowia, o której mowa w art. 20 ust. 1 pkt 1b, 	<p>Przepis formułuje obowiązek sprawdzenia czy projekt spełnia wymagania ochrony środowiska; a także przesłanki wydania decyzji o odmowie zatwierdzenia projektu i udzielenia pozwolenia na budowę oraz wymierzenia kary za niewydanie pozwolenia na budowę w określonym terminie.</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>[...]</p> <p>3. W razie stwierdzenia nieprawidłowości w zakresie określonym w ust. 1 organ administracji architektoniczno-budowlanej nakłada postanowieniem obowiązek usunięcia wskazanych nieprawidłowości, określając termin ich usunięcia.</p> <p>[..]</p> <p>4. W razie spełnienia wymagań określonych w ust. 1 oraz w art. 32 ust. 4, organ administracji architektoniczno-budowlanej nie może odmówić wydania decyzji o pozwoleniu na budowę.</p> <p>[...]</p> <p>6. W przypadku gdy organ administracji architektoniczno-budowlanej nie wyda decyzji w sprawie pozwolenia na budowę:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) w terminie 65 dni od dnia złożenia wniosku o wydanie takiej decyzji albo 2) w zakresie realizacji inwestycji kolejowej, w terminie 45 dni od dnia złożenia wniosku o wydanie takiej decyzji, 3) w zakresie realizacji inwestycji zlokalizowanych na terenach zamkniętych ustalonych decyzją Ministra Obrony Narodowej, służących bezpieczeństwu i obronności państwa, w terminie 30 dni od dnia złożenia wniosku o wydanie takiej decyzji <p>- organ wyższego stopnia wymierza temu organowi, w drodze postanowienia, na które przysługuje zażalenie, karę w wysokości 500 zł za każdy dzień zwłoki. Wpływy z kar stanowią dochód budżetu państwa.</p> <p>6a. Przepisu ust. 6 nie stosuje się do pozwolenia na budowę wydawanego dla przedsięwzięcia podlegającego ocenie oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko albo ocenie oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000.</p> <p>[...]</p> <p>Przepisy art. 35a-40a zostały pominięte. Przepisy określają elementy decyzji o pozwoleniu na budowę, istotne odstępstwa od zatwierdzonego projektu zagospodarowania działki lub terenu oraz projektu architektoniczno-budowlanego lub innych warunków decyzji o pozwoleniu na budowę; decyzja o zmianie pozwolenia na budowę, wprowadzanie zmian w projekcie technicznym, wygaśnięcie, uchylenie albo stwierdzenie nieważności decyzji o pozwoleniu na budowę, przesłanki wystąpienia o pozwolenie na budowę tymczasowego obiektu budowlanego, prowadzenie robót budowlanych przy obiekcie budowlanym objętym ochroną zabytków oraz na obszarze</p>	

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>pomnika zagłady, przeniesienie decyzji o pozwoleniu na budowę i pozwoleniu na wznowienie robót budowlanych na rzecz innego podmiotu; strony postępowania.</p> <p>Przepisy rozdziału 5 pominięto. Przepisy określają zasady rozpoczęcia i prowadzenia robót budowlanych.</p>	
<p>Art. 50. 1. W przypadkach innych niż określone w art. 48 ust. 1 lub w art. 49f organ nadzoru budowlanego wstrzymuje postanowieniem prowadzenie robót budowlanych wykonywanych:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) bez wymaganej decyzji o pozwoleniu na budowę albo zgłoszenia lub 2) w sposób mogący spowodować zagrożenie bezpieczeństwa ludzi lub mienia lub zagrożenia środowiska, lub 3) na podstawie zgłoszenia z naruszeniem art. 29 ust. 1 i 3, lub 4) w sposób istotnie odbiegający od ustaleń i warunków określonych w decyzji o pozwoleniu na budowę, projekcie zagospodarowania działki lub terenu, projekcie architektoniczno-budowlanym lub w przepisach. <p>2. W postanowieniu o wstrzymaniu robót budowlanych należy:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) podać przyczynę wstrzymania robót; 2) ustalić wymagania dotyczące niezbędnych zabezpieczeń. <p>3. W postanowieniu o wstrzymaniu robót budowlanych można nałożyć obowiązek przedstawienia, w terminie 30 dni od dnia doręczenia postanowienia, inwentaryzacji wykonanych robót budowlanych lub odpowiednich ocen technicznych bądź ekspertyz.</p> <p>4. Postanowienie o wstrzymaniu robót budowlanych traci ważność po upływie 2 miesięcy od dnia doręczenia, chyba że w tym terminie zostanie wydana decyzja, o której mowa w art. 50a pkt 2 albo w art. 51 ust. 1.</p> <p>5. Na postanowienie o wstrzymaniu robót budowlanych służy zażalenie.</p>	<p>Przepis określa przesłanki wstrzymania robót budowlanych, które są prowadzone w sposób mogący spowodować zagrożenie bezpieczeństwa ludzi lub mienia lub zagrożenia środowiska, a także prowadzonych w sposób istotnie odbiegający od ustaleń i warunków określonych w decyzji o pozwoleniu na budowę, projekcie zagospodarowania działki lub terenu, projekcie architektoniczno-budowlanym lub w przepisach.</p>
<p>Art. 50a. Organ nadzoru budowlanego w przypadku wykonywania robót budowlanych - pomimo wstrzymania ich wykonywania postanowieniem:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) (uchylony); 2) o którym mowa w art. 50 ust. 1 - nakazuje, w drodze decyzji, rozbiórkę części obiektu budowlanego wykonanego po doręczeniu postanowienia albo doprowadzenie obiektu budowlanego do stanu poprzedniego. 	<p>Przepis określa następstwa (skutki) wykonywania robót budowlanych pomimo ich wstrzymania.</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>Art. 51</p> <p>1. Przed upływem 2 miesięcy od dnia wydania postanowienia, o którym mowa w art. 50 ust. 1, organ nadzoru budowlanego w drodze decyzji:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) nakazuje zaniechanie dalszych robót budowlanych bądź rozbiórkę obiektu budowlanego lub jego części, bądź doprowadzenie obiektu do stanu poprzedniego albo 2) nakłada obowiązek wykonania określonych czynności lub robót budowlanych w celu doprowadzenia wykonywanych robót budowlanych do stanu zgodnego z prawem, określając termin ich wykonania, albo 3) w przypadku istotnego odstąpienia od zatwierdzonego projektu zagospodarowania działki lub terenu, projektu architektoniczno-budowlanego lub innych warunków decyzji o pozwoleniu na budowę - nakłada, określając termin wykonania, obowiązek sporządzenia i przedstawienia projektu zagospodarowania działki lub terenu lub projektu architektoniczno-budowlanego zamiennego uwzględniającego zmiany wynikające z dotychczas wykonanych robót budowlanych oraz - w razie potrzeby - wykonania określonych czynności lub robót budowlanych w celu doprowadzenia wykonywanych robót budowlanych do stanu zgodnego z prawem; przepisy dotyczące projektu zagospodarowania działki lub terenu oraz projektu architektoniczno-budowlanego stosuje się odpowiednio do zakresu tych zmian. <p>1a. W przypadku istotnego odstąpienia od projektu zagospodarowania działki lub terenu lub projektu architektoniczno-budowlanego z naruszeniem art. 36a ust. 1a, przepisy ust. 1 pkt 3 oraz ust. 4 i 5 stosuje się odpowiednio.</p> <p>1b) W przypadku budowy lub robót budowlanych, poprzedzonych decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach wydaną w postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa, do dokumentów, o których mowa w ust. 1 pkt 3, dołącza się również załącznik graficzny określający przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz przewidywany obszar, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie, o ile dołączenie tego załącznika było wymagane przez przepisy obowiązujące w dniu złożenia wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, w szczególności mapę, o której mowa w art. 74 ust. 1 pkt 3a ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.</p> <p>2. W przypadku wydania nakazu, o którym mowa w art. 50a pkt 2, decyzje, o których mowa w ust. 1 pkt 2 lub 3, wydaje się po wykonaniu obowiązku określonego w tym nakazie.</p>	<p>Przepis stanowi podstawę wydania decyzji o nałożeniu określonych obowiązków w celu doprowadzenia wykonywanych robót budowlanych do stanu zgodnego z prawem w następstwie wydania postanowienia o wstrzymaniu robót budowlanych, a także podstawę sprawdzenia ich wykonania.</p> <p>Na podstawie tego przepisu organ nadzoru budowlanego wydaje decyzję nakazującą zaniechanie dalszych robót budowlanych, rozbiórkę obiektu lub jego części, albo doprowadzenie obiektu do stanu poprzedniego, w konsekwencji niewykonania obowiązków wz. wykonania określonych robót lub czynności w celu doprowadzenia wykonywanych robót budowlanych do stanu zgodnego z prawem.</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>3. Po upływie terminu lub na wniosek inwestora, organ nadzoru budowlanego sprawdza wykonanie obowiązku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, i wydaje decyzję:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) o stwierdzeniu wykonania obowiązku albo 2) w przypadku niewykonania obowiązku - nakazującą zaniechanie dalszych robót budowlanych bądź rozbiórkę obiektu lub jego części, bądź doprowadzenie obiektu do stanu poprzedniego. <p>4. Po upływie terminu lub na wniosek inwestora, organ nadzoru budowlanego sprawdza wykonanie obowiązku, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, i wydaje decyzję w sprawie zatwierdzenia projektu budowlanego i pozwolenia na wznowienie robót budowlanych albo - jeżeli budowa została zakończona - o zatwierdzeniu projektu budowlanego zamiennego. W decyzji tej nakłada się obowiązek uzyskania decyzji o pozwoleniu na użytkowanie.</p> <p>4a. Do decyzji w sprawie pozwolenia na wznowienie robót budowlanych, poprzedzonej decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach, stosuje się przepisy art. 72 ust. 6 i 6a ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.</p> <p>4b. Do postępowania w sprawie wydania decyzji w sprawie pozwolenia na wznowienie robót budowlanych, poprzedzonej decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach, stosuje się przepisy art. 86f ust. 6, art. 86g oraz art. 86h ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.</p> <p>5. W przypadku niewykonania w terminie obowiązku, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, organ nadzoru budowlanego wydaje decyzję nakazującą zaniechanie dalszych robót budowlanych bądź rozbiórkę obiektu lub jego części, bądź doprowadzenie obiektu do stanu poprzedniego.</p> <p>6. Przepisów ust. 4 i 5 dotyczących pozwolenia na użytkowanie nie stosuje się do robót budowlanych innych niż budowa obiektu budowlanego lub jego części.</p> <p>7. Przepisy ust. 1 pkt 1 i 2 oraz ust. 3 stosuje się odpowiednio, jeżeli roboty budowlane, w przypadkach innych niż określone w art. 48, zostały wykonane w sposób, o którym mowa w art. 50 ust. 1.</p> <p>Pominięto art. 52-53a. Przepisy określają zasady ponoszenia kosztów wykonania decyzji nakładającej obowiązek wykonania określonych robót lub czynności w celu doprowadzenia wykonywanych robót budowlanych do stanu zgodnego z prawem oraz tryb wszczęcia postępowania w przedmiocie wydania postanowienia o wstrzymaniu robót budowlanych, decyzji nakładającej obowiązek wykonania określonych robót lub czynności.</p>	

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>Art. 55</p> <p>1. Przed przystąpieniem do użytkowania obiektu budowlanego należy uzyskać decyzję o pozwoleniu na użytkowanie, jeżeli:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) na budowę obiektu budowlanego jest wymagane pozwolenie na budowę i jest on zaliczony do kategorii: <ol style="list-style-type: none"> a) V, IX-XVI, b) XVII - z wyjątkiem warsztatów rzemieślniczych, stacji obsługi pojazdów, myjni samochodowych i garaży do pięciu stanowisk włącznie, c) XVIII - z wyjątkiem obiektów magazynowych: budynki składowe, chłodnie, hangary i wiaty, a także budynków kolejowych: nastawnie, podstacje trakcyjne, lokomotywownie, wagonownie, strażnice przejazdowe i myjnie taboru kolejowego, d) XX, e) XXII - z wyjątkiem placów składowych, postojowych i parkingów, f) XXIV - z wyjątkiem stawów rybnych, g) XXVII - z wyjątkiem jazów, wałów przeciwpowodziowych, opasek i ostróg brzegowych oraz rowów melioracyjnych, h) XXVIII-XXX - o których mowa w załączniku do ustawy; 2) zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 49 ust. 5 albo art. 51 ust. 4; 3) przystąpienie do użytkowania obiektu budowlanego ma nastąpić przed wykonaniem wszystkich robót budowlanych. <p>1a. Decyzja, o której mowa w ust. 1 pkt 3, może obejmować:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) obiekt budowlany lub jego część; 2) niektóre z obiektów budowlanych objętych jedną decyzją o pozwoleniu na budowę lub zgłoszeniem budowy, o którym mowa w art. 29 ust. 1 pkt 1 i 2. <p>1b. Decyzja, o której mowa w ust. 1 pkt 3, może być wydana, jeżeli oddawane do użytkowania obiekty budowlane lub ich części mogą samodzielnie funkcjonować zgodnie z przeznaczeniem.</p> <p>2. Inwestor zamiast dokonania zawiadomienia o zakończeniu budowy może wystąpić z wnioskiem o wydanie decyzji o pozwoleniu na użytkowanie.</p>	<p>Przepis określa wymagania formalne związane z przystąpieniem do użytkowania obiektu budowlanego, na którego wzniesienie jest wymagane pozwolenie na budowę oraz podstawy do wydania decyzji o pozwoleniu na użytkowanie.</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>Przepisy art. 56-57 zostały pominięte. Przepisy określają wymagania formalne związane z zawiadomieniem o zakończeniu budowy obiektu budowlanego i zamiarze przystąpienia do jego użytkowania, uzyskaniem pozwolenia na użytkowanie.</p>	
<p>Art. 59. 1. Organ nadzoru budowlanego wydaje decyzję w sprawie pozwolenia na użytkowanie obiektu budowlanego po przeprowadzeniu obowiązkowej kontroli, o której mowa w art. 59a. [...] 3. Jeżeli organ nadzoru budowlanego stwierdzi, że obiekt budowlany spełnia warunki, określone w ust. 1, pomimo niewykonania części robót wykończeniowych lub innych robót budowlanych związanych z obiektem, w wydanym pozwoleniu na użytkowanie może określić termin wykonania tych robót. 4. Przepisu ust. 3 nie stosuje się do instalacji i urządzeń służących ochronie środowiska. 4a. Inwestor jest obowiązany zawiadomić organ nadzoru budowlanego o zakończeniu robót budowlanych prowadzonych, po przystąpieniu do użytkowania obiektu budowlanego, na podstawie pozwolenia na użytkowanie. 5. Organ nadzoru budowlanego, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3, odmawia wydania pozwolenia na użytkowanie obiektu budowlanego w przypadku niespełnienia wymagań określonych w ust. 1 i w art. 57 ust. 1-4. Przepisy art. 51 stosuje się odpowiednio. [...] Przepisy art. 59a-59i pominięto. Przepisy określają warunki formalne przeprowadzenia kontroli budowy w zakresie jej zgodności z ustaleniami i warunkami określonymi w pozwoleniu na budowę oraz z projektem budowlanym, a także przesłanki wymierzania kar w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości w trakcie obowiązkowej kontroli i wymierzania kar z tytułu nielegalnego użytkowania obiektu budowlanego</p>	<p>Przepis określa przesłanki wydania decyzji o pozwoleniu na użytkowanie obiektu budowlanego, warunki dopuszczalności wydania pozwolenia na użytkowanie w sytuacji niewykonania części robót oraz wyłączenia w tym zakresie. Wyłączenia te dotyczą nie zrealizowania robót budowlanych dot. instalacji i urządzeń służących ochronie środowiska.</p>
<p>Art. 61. Właściciel lub zarządca obiektu budowlanego jest obowiązany: 1) utrzymywać i użytkować obiekt zgodnie z zasadami, o których mowa w art. 5 ust. 2; [...]</p>	<p>Przepis określa obowiązki właściciela lub zarządcy obiektu budowlanego. Obowiązki te dotyczą utrzymywania i użytkowania obiektu w sposób zgodny z wymaganiami ochrony środowiska.</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>Art. 62.</p> <p>1. Obiekty budowlane powinny być w czasie ich użytkowania poddawane przez właściciela lub zarządcę kontroli:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) okresowej, co najmniej raz w roku, polegającej na sprawdzeniu stanu technicznego: <ol style="list-style-type: none"> a) elementów budynku, budowli i instalacji narażonych na szkodliwe wpływy atmosferyczne i niszczące działania czynników występujących podczas użytkowania obiektu, b) instalacji i urządzeń służących ochronie środowiska, c) instalacji gazowych oraz przewodów kominowych (dymowych, spalinowych i wentylacyjnych); <p>[...]</p> <p>3. Organ nadzoru budowlanego - w razie stwierdzenia nieodpowiedniego stanu technicznego obiektu budowlanego lub jego części, mogącego spowodować zagrożenie: życia lub zdrowia ludzi, bezpieczeństwa mienia bądź środowiska - nakazuje przeprowadzenie kontroli, o której mowa w ust. 1, a także może żądać przedstawienia ekspertyzy stanu technicznego obiektu lub jego części.</p> <p>[...]</p> <p>Art. 62a – 65 pominięto. Przepisy określają wymagania formalne związane z kontrolą obiektów budowlanych, przechowywaniem dokumentacji obiektu budowlanego.</p>	<p>Przepis stanowi podstawę przeprowadzenia okresowych kontroli stanu technicznego obiektu budowlanego w tym w zakresie stanu technicznego instalacji i urządzeń służących ochronie środowiska (w tym ochrony przed hałasem), a także określa środki podejmowane w przypadku stwierdzenia nieodpowiedniego stanu technicznego obiektu budowlanego</p>
<p>Art. 66.</p> <p>1. W przypadku stwierdzenia, że obiekt budowlany:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) może zagrażać życiu lub zdrowiu ludzi, bezpieczeństwu mienia bądź środowiska albo 2) jest użytkowany w sposób zagrażający życiu lub zdrowiu ludzi, bezpieczeństwu mienia lub środowisku, albo 3) jest w nieodpowiednim stanie technicznym, albo 4) powoduje swym wyglądem oszpecaenie otoczenia <p>- organ nadzoru budowlanego nakazuje, w drodze decyzji, usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości, określając termin wykonania tego obowiązku.</p> <p>[...]</p> <p>2. W decyzji, o której mowa w ust. 1 pkt 1-3, organ nadzoru budowlanego może zakazać użytkowania obiektu budowlanego lub jego części do czasu usunięcia stwierdzonych nieprawidłowości. Decyzja o zakazie</p>	<p>Przepis stanowi podstawę wydania decyzji o usunięciu nieprawidłowości stwierdzonych w obiekcie budowlanym oraz decyzji o zakazie użytkowania obiektu. Przesłanką wydania decyzji może być powodowanie zagrożenia życia lub zdrowia ludzi, bezpieczeństwo mienia bądź środowiska.</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>użytkowania obiektu, jeżeli występują okoliczności, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, podlega natychmiastowemu wykonaniu i może być ogłoszona ustnie.</p> <p>Art. 67-72a pominięto. Przepisy określają przesłanki wydania nakazu rozbiórki nieużytkowanego lub niewykończonego obiektu budowlanego, przesłanki stosowania środków zabezpieczających, obowiązek dokonania napraw w następstwie przeprowadzenia kontroli obiektu budowlanego, przesłanki zmiany sposobu użytkowania obiektu budowlanego</p> <p>Pominięto rozdział 7 (art. 73-79). Przepisy określają tryb postępowania w przypadku wystąpienia katastrofy budowlanej.</p> <p>Pominięto rozdział 8 (art. 80-89c) przepisy określają ustroj i zadania administracji architektoniczno-budowlanej i nadzoru budowlanego.</p>	
<p>Art. 91a Kto nie spełnia, określonego w art. 61, obowiązku utrzymania obiektu budowlanego w należytym stanie technicznym, <i>użytkuje obiekt w sposób niezgodny z przepisami</i> lub nie zapewnia bezpieczeństwa użytkowania obiektu budowlanego, podlega grzywnie nie mniejszej niż 100 stawek dziennych, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku.</p>	<p>Przepis określa przesłanki odpowiedzialności karnej za naruszenie obowiązku utrzymania obiektu budowlanego w należytym stanie.</p>
<p>Art. 93. Kto:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) przy projektowaniu lub wykonywaniu robót budowlanych w sposób rażący nie przestrzega przepisów art. 5 ust. 1-2b, 1a) przy wykonywaniu robót budowlanych stosuje wyroby, naruszając przepis art. 10, 2) (uchylony), 3) dokonuje rozbiórki obiektu budowlanego lub jego części, naruszając przepisy art. 30b ust. 1 lub art. 31 ust. 1, 4) przystępuje do budowy lub prowadzi roboty budowlane bez dopełnienia wymagań określonych w art. 41 ust. 4, art. 42, art. 44, art. 45 i art. 45a, 5) dostarcza lub umożliwia dostarczenie energii, wody, ciepła lub gazu, naruszając przepis art. 41 ust. 5, 	<p>Przepis określa przesłanki odpowiedzialności karnej za naruszenie przepisów prawa budowlanego. Naruszeniem przepisów prawa budowlanego może być również naruszenie przepisów techniczno-budowlanych (np. o ochronie przed hałasem i drganiami z rozporządzenia o warunkach technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie).</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>6) wykonuje roboty budowlane w sposób odbiegający od ustaleń i warunków określonych w przepisach, pozwoleniu na budowę lub rozbiórkę bądź w zgłoszeniu budowy lub rozbiórki, bądź istotnie odbiegający od zatwierdzonego projektu,</p> <p>7) (uchylony),</p> <p>8) nie spełnia obowiązku, o którym mowa w art. 62 ust. 1 pkt 1-4a,</p> <p>9) nie spełnia, określonych w art. 63 ust. 1 lub art. 64 ust. 1 i 3, obowiązków przechowywania dokumentów, związanych z obiektem budowlanym lub prowadzenia ksiądzki obiektu budowlanego,</p> <p>9a) nie spełnia obowiązku przesłania protokołu, o którym mowa w art. 70 ust. 2,</p> <p>9b) zmienia sposób użytkowania obiektu budowlanego lub jego części bez wymaganego zgłoszenia, o którym mowa w art. 71 ust. 2, albo pomimo wniesienia sprzeciwu, o którym mowa w art. 71 ust. 3-5,</p> <p>10) nie udziela informacji lub nie udostępnia dokumentów, o których mowa w art. 81c ust. 1, żądanych przez organ nadzoru budowlanego, związanych z prowadzeniem robót budowlanych, przekazaniem obiektu budowlanego do użytkowania lub jego utrzymaniem,</p> <p>11) (uchylony),</p> <p>12) nie stosuje się do decyzji, o której mowa w art. 66 ust. 1a, w terminie w niej określonym,</p> <p>13) w przypadkach określonych w art. 48 ust. 1, art. 50 ust. 1 pkt 1 lub 2 wykonuje roboty budowlane,</p> <p>14)²¹ do zawiadomienia o zakończeniu budowy, o której mowa w art. 29 ust. 1 pkt 1a, składa oświadczenie, o którym mowa w art. 57 ust. 1ba, niezgodne ze stanem faktycznym,</p> <p>podlega karze grzywny.</p> <p>Przepisy rozdziału 10 pominięto. Przepisy określają zasady ponoszenia odpowiedzialności zawodowej w budownictwie.</p> <p>Rozdział 11 Przepisy przejściowe i końcowe pominięto.</p>	

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

3.3 Ustawa z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji

TABELA IX

Akty wykonawcze:

L.P.	Tytuł aktu wykonawczego	Adres publikacyjny	Podstawa prawna w ustawie o broni i amunicji
1.	rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia z dnia 4 kwietnia 2000 r. w sprawie wymagań w zakresie ochrony środowiska dotyczących budowy i użytkowania strzelnic	Dz. U. Nr 27, poz. 341	Art. 46 ust. 3
2.	rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia z dnia 15 marca 2000 r. w sprawie wzorcowego regulaminu strzelnic	Dz. U. Nr 18, poz. 20	Art. 48

TABELA X

Ustawa

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>Art. 46. 1. Strzelnice powinny być zlokalizowane, zbudowane i zorganizowane w sposób nienaruszający wymogów związanych z ochroną środowiska oraz wykluczający możliwość wydostania się poza ich obręb pocisku wystrzelonego z broni ze stanowiska strzeleckiego w sposób zgodny z regulaminem strzelnicy.</p> <p>2. Szczegółowe zasady zachowania bezpieczeństwa na strzelnicy określa regulamin strzelnicy.</p> <p>3. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, wzorcowy regulamin bezpiecznego funkcjonowania strzelnic, uwzględniając warunki korzystania ze strzelnicy oraz sposób obchodzenia się z bronią i sposób zachowania się osób przebywających na strzelnicy.</p>	<p>Przepisy rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia z dnia 15 marca 2000 r. w sprawie wzorcowego regulaminu strzelnic (Dz. U. Nr 18, poz. 20) nie odnoszą się do problematyki hałasu czy ogólnie wymogów ochrony środowiska. Te zagadnienia są uwzględnione w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 48 (zob. niżej).</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
	<p>Niespójność w przepisach polega na tym, że w art. 46 jest sformułowany wymóg przestrzegania wymogów związanych z ochroną środowiska, jednak upoważnienie do uwzględnienia tych wymagań jest w art. 48. W upoważnieniu w art. 46 nie powinno być wymogów związanych z ochroną środowiska, jeżeli uregulowanie tych kwestii jest przewidziane nie w tym akcie wykonawczym, tylko w akcie wydanym na podstawie art. 48</p>
<p>Art. 48. Minister właściwy do spraw klimatu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, wymagania w zakresie ochrony środowiska dotyczące budowy i użytkowania strzelnic.</p>	<p>Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 4 kwietnia 2000 r. w sprawie wymagań w zakresie ochrony środowiska dotyczących budowy i użytkowania strzelnic.</p> <p>§ 3. 1. Strzelnice są lokalizowane w sposób zapewniający ochronę środowiska przed hałasem. 2. Poziom hałasu przenikającego do środowiska podczas użytkowania strzelnicy nie może powodować przekraczania dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku, określonych przepisami o ochronie i kształtowaniu środowiska.</p> <p>Dopuszczalne poziomy hałasu – art. 113 i art. 115a POŚ</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

3.4 Ustawa z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze

TABELA XI

Akty wykonawcze:

L.P.	Tytuł aktu wykonawczego	Adres publikacyjny	Podstawa prawna w Pr. lotn.	Strona
1.	rozporządzenie Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 7 sierpnia 2012 r. w sprawie wymagań, jakie powinny spełniać statki powietrzne ze względu na ochronę środowiska	Dz. U. poz. 953	Art. 53 ust. 5	162-163
2.	rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 16 września 2019 r. w sprawie zwolnień z ograniczeń operacyjnych	Dz. U. poz. 1875	Art. 71d ust. 2	168-169
3.	rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 15 kwietnia 2021 r. w sprawie konsultacji w celu wprowadzenia ograniczeń operacyjnych w porcie lotniczym	Dz. U. poz. 730	Art. 71e	169-170
4.	rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 19 maja 2004 r. w sprawie zakazów lotów dla statków powietrznych niespełniających wymogów ochrony środowiska w zakresie ochrony przed hałasem	Dz. U. Nr 140, poz. 1486	Art. 119 ust. 4	171-172
5.	rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 28 września 2020 r. w sprawie procedury konkursowej podziału ograniczonych praw przewozowych	Dz. U. poz. 2171	Art. 191 ust. 23	173-174

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

TABELA XII

Ustawa

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>Art. 53. 1. W zakresie niezastrzeżonym dla EASA Prezes Urzędu bada spełnienie wymagań, jakie powinny spełniać statki powietrzne w zakresie ochrony środowiska przed hałasem i zanieczyszczeniami ziemi, wody i powietrza, określonych w przepisach międzynarodowych oraz przepisach prawa Unii Europejskiej oraz przepisach wydanych na podstawie ust. 5.</p> <p>2. Prezes Urzędu stwierdza spełnienie wymagań, o których mowa w ust. 1, w świadectwie zdatności w zakresie hałasu wydawanym w drodze decyzji administracyjnej.</p> <p>[...]</p> <p>3a. Prezes Urzędu, w drodze decyzji administracyjnej, zawiesza na czas określony świadectwo zdatności w zakresie hałasu, o którym mowa w ust. 2, w przypadku niespełnienia wymagań określonych w ust. 1.</p> <p>3b. Prezes Urzędu, w drodze decyzji administracyjnej, cofa świadectwo zdatności w zakresie hałasu, o którym mowa w ust. 2, jeżeli w okresie zawieszenia tego świadectwa nie została przywrócona zgodność z wymaganiami, o których mowa w ust. 1.</p> <p>4. Świadectwo zdatności w zakresie hałasu powinno w czasie lotu statku powietrznego znajdować się na jego pokładzie.</p> <p>5. Minister właściwy do spraw transportu, mając na uwadze wymagania EASA w zakresie zdatności statków powietrznych do lotu i ochrony środowiska oraz uwzględniając konieczność zapewnienia bezpiecznej eksploatacji statków powietrznych, określi, w drodze rozporządzenia, wymagania, jakie powinny spełniać statki powietrzne ze względu na ochronę środowiska przed hałasem oraz zanieczyszczeniami ziemi, wody i powietrza.</p>	<p>Przepisami międzynarodowymi, o których mowa w tym przepisie, regulującymi przedmiotowe zagadnienie są normy i zalecenia zawarte w opublikowanym w 1981 r. załączniku 16 do konwencji chicagowskiej - tom I tego załącznika dotyczy hałasu statków powietrznych. Obecnie jest stosowane wydanie ósme tomu I.</p> <p>Do załącznika 16 do konwencji chicagowskiej odnoszą się również przepisy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1139 z dnia 4 lipca 2018 r. w sprawie wspólnych zasad w dziedzinie lotnictwa cywilnego i utworzenia Agencji Unii Europejskiej ds. Bezpieczeństwa Lotniczego oraz zmieniające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 2111/2005, (WE) nr 1008/2008, (UE) nr 996/2010, (UE) nr 376/2014 i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/30/UE i 2014/53/UE, a także uchylające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 552/2004 i (WE) nr 216/2008 i rozporządzenie Rady (EWG) nr 3922/91.</p> <p>Przepis nadaje Prezesowi ULC kompetencje do badania spełnienia wymagań w zakresie ochrony środowiska przed hałasem przez statki powietrzne zgodnie z ww. aktami prawnymi i stwierdza ich spełnienie w świadectwie zdatności w zakresie hałasu (decyzja administracyjna). Świadectwo może zostać zawieszona lub cofnięte w</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
	<p>przypadku niespełniania przez statek powietrzny wymogów w zakresie ochrony środowiska przed hałasem.</p> <p>Użytkownik statku powietrznego jest obowiązany do posiadania w czasie lotu świadectwa, ponieważ na każdym lotnisku upoważnieni przedstawiciele nadzoru lotniczego danego kraju mają prawo sprawdzenia ważności świadectwa zdatności w zakresie hałasu. Brak takiego świadectwa oznacza brak możliwości dalszego lotu.</p> <p>W ramach delegacji zawartej w komentowanym przepisie wydano rozporządzenie Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 7 sierpnia 2012 r. w sprawie wymagań, jakie powinny spełniać statki powietrzne ze względu na ochronę środowiska (Dz. U. poz. 953).</p> <p>[...]</p> <p>§ 2. 1. Statki powietrzne, ze względu na ochronę środowiska, powinny spełniać wymagania w zakresie ochrony środowiska przed hałasem, odnoszące się do:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) miar oceny hałasu; 2) wzorcowych punktów pomiaru hałasu; 3) dopuszczalnych poziomów hałasu; 4) tolerancji przekroczenia dopuszczalnych poziomów hałasu; 5) wzorcowych procedur certyfikacji hałasu; 6) procedur prób. <p>[...]</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
	<p>§ 3. 1. Wymagania, jakie powinny spełniać statki powietrzne nieobjęte nadzorem Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Lotniczego, zwanej dalej "EASA", ze względu na ochronę środowiska przed hałasem, określają normy i zalecane metody postępowania zawarte w tomie I Załącznika 16 do Konwencji o międzynarodowym lotnictwie cywilnym, podpisanej w Chicago dnia 7 grudnia 1944 r. (Dz. U. z 1959 r. Nr 35, poz. 212 i 214, z późn. zm.). [...]</p> <p>§ 4. Do statków powietrznych objętych nadzorem EASA stosuje się wymagania określone w rozporządzeniu Komisji nr 1702/2003/WE z dnia 24 września 2003 r. ustanawiającym zasady wykonawcze dla certyfikacji statków powietrznych i związanych z nimi wyrobów, części i wyposażenia w zakresie zdatności do lotu i ochrony środowiska oraz dla certyfikacji organizacji projektujących i produkujących (Dz. Urz. UE L 243 z 27.09.2003, str. 6, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 7, t. 7, str. 456).</p> <p>W § 4 jest odwołanie do nieaktualnego rozporządzenia 1702/2003/WE, które zostało zastąpione rozporządzeniem Komisji (UE) nr 748/2012 z dnia 3 sierpnia 2012 r. ustanawiające przepisy wykonawcze dotyczące certyfikacji statków powietrznych i związanych z nimi wyrobów, części i akcesoriów w zakresie zdatności do lotu i ochrony środowiska oraz dotyczące certyfikacji organizacji projektujących i produkujących.</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>Art. 55. 1. Lotnisko można założyć po uzyskaniu zezwolenia udzielonego przez Prezesa Urzędu na wniosek zainteresowanego. [...]</p> <p>3. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, wnioskodawca jest obowiązany dołączyć: [...]</p> <p>8a) w przypadku przedsięwzięć, dla których wydano decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach w postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa - załącznik graficzny określający przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz przewidywany obszar, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie, o ile dołączenie tego załącznika było wymagane przez przepisy obowiązujące w dniu złożenia wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, w szczególności mapę, o której mowa w art. 74 ust. 1 pkt 3a ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2021 r. poz. 247 i 784); [...]</p> <p>5. Zakładający lotnisko użytku publicznego lub, w przypadku istniejących lotnisk użytku publicznego, zarządzający tym lotniskiem opracowuje plan generalny lotniska użytku publicznego stanowiący plan rozwoju tego lotniska, sporządzony na okres nie krótszy niż 20 lat, zwany dalej "planem generalnym". [...]</p> <p>10. Plan generalny podlega aktualizacji w okresach pięcioletnich lub częściej, jeżeli istniejące lub projektowane cechy techniczno-eksploatacyjne lotniska lub warunki ekonomiczne, operacyjne, środowiskowe oraz finansowe wymagają wprowadzenia istotnych zmian w tym planie. [...]</p>	<p>W przypadku przedsięwzięć, dla których wydano decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach w postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa, do wniosku o zgodę na założenie lotniska należy dołączyć m.in. załącznik graficzny określający przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz przewidywany obszar, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie, o ile dołączenie tego załącznika było wymagane przez przepisy obowiązujące w dniu złożenia wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, w szczególności należy dołączyć mapę, o której mowa w art. 74 ust. 1 pkt 3a ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku (która dot. m.in. działek, na których w wyniku realizacji, eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia zostałyby przekroczone standardy jakości środowiska).</p> <p>Należy mieć na uwadze, że zgodnie z art. 71 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach określa środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia, a jej uzyskanie jest wymagane dla planowanych przedsięwzięć mogących zawsze lub potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko. Nie budzi wątpliwości, że w przypadku lotnisk taka decyzja zawsze będzie konieczna.</p>
<p>Art. 68 [...]</p> <p>3a. Prezes Urzędu żąda, zgodnie z ust. 3 pkt 8, przeprowadzenia analizy przepustowości w przypadku: [...]</p>	<p>Wymaga oceny czy przedmiotem tego przepisu jest również ochrona środowiska (np. ze względu na hałas loty należy ograniczyć, więc trzeba nadać status portu koordynowanego), czy chodzi o wpływ warunków</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>2) uznania, że istnieją potencjalne, w szczególności środowiskowe, ograniczenia dla wykonywania operacji lotniczych, których istnienie może wymagać zmiany statusu portu lotniczego na port koordynowany albo z organizacją rozkładów lotów;</p>	<p>środowiskowych na funkcjonowanie (przepustowość) lotniska (ograniczenia związane z ochroną środowiska) Pewne argumenty mogą wskazywać, że chodzi o pierwszy przypadek. Po pierwsze w art. 68 nie ma mowy o przepisach o ochronie środowiska i ograniczeniach z nich wynikających, tak jak jest to w art. 69. Po drugie możliwość ograniczenia przepustowości w celu zmniejszenia oddziaływania na hałas została uregulowana w art. 71a (zob. przywołane tam ograniczenia operacyjne). Należy jednak mieć na uwadze, że ograniczenia środowiskowe i koordynację na lotniskach wprowadza się także ze względów ograniczania emisji hałasu (ograniczenie liczby operacji w porze nocnej i zapisy dot. preferowanych kierunków operacji w porze nocnej).</p>
<p>Art. 69 1. Starty i lądowania na lotnisku mogą odbywać się wyłącznie w sposób zgodny z przepisami instrukcji operacyjnej danego lotniska. [...] 3. Instrukcja operacyjna lotniska określa w szczególności: [...] 2) procedury podejścia do lądowania i procedury odlotu, uwzględniające lokalne ograniczenia wynikające z przepisów o ochronie środowiska; [...]</p>	<p>Procedury operacji startów i lądowań mogą uwzględniać - i często uwzględniają ograniczenia hałasu. Wśród procedur startowych istnieją procedury minimalizujące hałas - NADP (Noise Abatement Departure Procedure) - które określają parametry lotu (profile wznoszenia, ciąg silników) optymalizujący emisję hałasu. Wśród procedur podejścia są tzw. procedury cichego podejścia (CDA), które także minimalizują hałas. Oczywiście w lotnictwie przy wyborze procedur zawsze priorytet ma bezpieczeństwo ruchu lotniczego. Jeśli chodzi o same instrukcje operacyjne lotniska (AIP) - to one także często zawierają zapisy dotyczące ochrony przed hałasem. W procedurach takich często wpisuje się preferowane kierunki podejść, kary hałasowe itp.. W związku z tym procedury podejścia do lądowania i procedury odlotu powinny uwzględniać</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>Art. 71a. 1. Prezes Urzędu, na wniosek zarządzającego lotniskiem lub na wniosek wojewody właściwego miejscowo dla portu lotniczego, o którym mowa w art. 2 pkt 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 598/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie ustanowienia zasad i procedur w odniesieniu do wprowadzenia ograniczeń operacyjnych odnoszących się do poziomu hałasu w portach lotniczych Unii w ramach zrównoważonego podejścia oraz uchylającego dyrektywę 2002/30/WE (Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 65), może, w drodze decyzji administracyjnej, wprowadzić w porcie lotniczym ograniczenia operacyjne, o których mowa w art. 2 ust. 6 tego rozporządzenia.</p> <p>2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera co najmniej:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) określenie portu lotniczego; 2) propozycję ograniczenia operacyjnego, które ma być wprowadzone w porcie lotniczym; 3) uzasadnienie określające cel środowiskowy, jaki ma zostać osiągnięty poprzez wprowadzenie ograniczenia operacyjnego wraz z przewidywanymi skutkami ekonomiczno-społecznymi dla regionu; 4) informacje o realizacji art. 6 ust. 2 lit. a-c rozporządzenia nr 598/2014/UE - w przypadku wniosku zarządzającego portem lotniczym. <p>3. Jeżeli w trakcie postępowania prowadzonego na podstawie ust. 1 zostanie złożony wniosek o wprowadzenie ograniczeń operacyjnych dotyczący tego samego portu lotniczego, Prezes Urzędu zawieszka postępowanie wszczęte na podstawie tego wniosku do czasu zakończenia wcześniejszego postępowania, o czym informuje wnioskodawcę. W przypadku wniosków złożonych w tym samym dniu, jako pierwszy rozpatrywany jest wniosek, który wcześniej wpłynął do Prezesa Urzędu.</p>	<p>lokalizację terenów akustycznie chronionych. Z punktu widzenia ochrony środowiska jest istotne czy operacje lotnicze są wykonywane nad zabudowaniami mieszkalnymi czy nad polami uprawnymi i lasami.</p> <p>Przepisy art. 71a-71c pr. lot. dotyczą kompetencji Prezesa ULC do wydawania decyzji o ograniczeniach operacyjnych w porcie lotniczym. Służy ona ograniczaniu hałasu generowanego w portach lotniczych.</p> <p>Ograniczenia operacyjne, to działania związane z hałasem, które ograniczają dostępność lub przepustowość portu lotniczego, w tym ograniczenia operacyjne mające na celu wycofanie z eksploatacji w poszczególnych portach lotniczych statków powietrznych marginalnie zgodnych, jak również ograniczenia operacyjne o charakterze częściowym mające na przykład zastosowanie przez określony czas w ciągu dnia lub wyłącznie w odniesieniu do niektórych dróg startowych portu lotniczego – zob. definicja w art. 2 pkt 6 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 598/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. <i>w sprawie ustanowienia zasad i procedur w odniesieniu do wprowadzenia ograniczeń operacyjnych odnoszących się do poziomu hałasu w portach lotniczych Unii w ramach zrównoważonego podejścia oraz uchylającego dyrektywę 2002/30/WE.</i> Przepisy rozporządzenia mają na celu osłabianie hałasu w porcie lotniczym i zmniejszenie liczby osób znacząco dotkniętych szkodliwymi skutkami hałasu, jak również zrównoważony rozwój portów lotniczych. Cel ten jest osiąganym przez wydawane przez Prezesa ULC w razie takiej potrzeby</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
	<p>zakazy i nakazy wykorzystywania lotniska przez samoloty tzw. marginalnie zgodne.</p> <p>Poziom hałasu (podany w świadectwie zdatności w zakresie hałasu), może być podstawą dla zarządzającego lotniskiem do wydania zgody na lądowanie (głównie w lotach międzynarodowych), jeśli na tym lotnisku obowiązują ograniczenia operacyjne dla hałaśliwych statków powietrznych (informacja za strony ULC).</p> <p>W przepisie występuje błąd redakcyjny. Wskazany jest art. 2 ust. 6 rozporządzenia 598/2014, kiedy przywoływana definicja ograniczeń operacyjnych jest w art. 2 pkt 6 tego rozporządzenia.</p>
<p>Art. 71b. 1. Decyzję, o której mowa w art. 71a ust. 1, wydaje się w uzgodnieniu z wojewodą właściwym miejscowo ze względu na położenie portu lotniczego oraz po przeprowadzeniu przez zarządzającego tym portem lotniczym konsultacji, o których mowa w art. 6 ust. 2 lit. d rozporządzenia nr 598/2014/UE.</p> <p>2. Zarządzający portem lotniczym przeprowadza konsultacje zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 71e, po otrzymaniu od Prezesa Urzędu informacji o toczącym się na podstawie art. 71a postępowaniu.</p> <p>3. Zarządzający portem lotniczym przedkłada w ramach konsultacji informacje, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 71e, oraz propozycje ograniczeń operacyjnych, które mają być wprowadzone w porcie lotniczym.</p> <p>4. Organy i jednostki właściwe ze względu na rodzaj informacji, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 71e, są obowiązane do dostarczenia stosownych informacji zarządzającemu portem lotniczym, na jego wniosek.</p> <p>5. Decyzję, o której mowa w art. 71a ust. 1, Prezes Urzędu wydaje w oparciu o przedstawiony przez zarządzającego portem lotniczym wynik konsultacji.</p> <p>6. Od decyzji, o której mowa w art. 71a ust. 1, zarządzającemu portem lotniczym, którego dotyczą ograniczenia, służy odwołanie do ministra właściwego do spraw transportu.</p>	<p>Zob. Komentarz do art. 71a.</p> <p>Przepis dotyczy procedury wydawania decyzji wyrażającej zgodę na założenie lotniska (organy uczestniczące, konsultacje, dostarczanie informacji przez właściwe organy, wskazanie organu odwoławczego).</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>Art. 71c. 1. Ograniczenia operacyjne wprowadzone decyzją, o której mowa w art. 71a ust. 1, Prezes Urzędu zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu nie później niż w terminie 6 miesięcy przed wprowadzeniem ograniczeń operacyjnych i nie później niż na 2 miesiące przed określeniem parametrów koordynacyjnych przydziałów czasu na start i lądowanie, o których mowa w art. 2 lit. m rozporządzenia nr 95/93/WE, dla danego portu lotniczego w odpowiednim sezonie rozkładowym.</p> <p>2. W przypadku wprowadzenia ograniczeń operacyjnych w porcie lotniczym i na czas ich obowiązywania, zarządzający lotniskiem jest obowiązany do zamieszczenia na swojej stronie internetowej:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) danych zebranych przez system pomiaru hałasu; 2) zasad zarządzania ruchem lotniczym w porcie lotniczym w zakresie jego wpływu na poziom hałasu. 	<p>Zob. Komentarz do art. 71a.</p> <p>Przepis wprowadza obowiązek opublikowania w PIB przez Prezesa ULC ograniczeń operacyjnych wprowadzonych decyzją wyrażającą zgodę na założenie lotniska oraz obowiązek opublikowania przez zarządzającego lotniskiem na swojej stronie internetowej danych zebranych przez system pomiaru hałasu oraz zasad zarządzania ruchem lotniczym w porcie lotniczym w zakresie jego wpływu na poziom hałasu.</p>
<p>Art. 71d. 1. Prezes Urzędu na wniosek zainteresowanego podmiotu wydaje, w drodze decyzji administracyjnej, zwolnienia, o których mowa w art. 9 i art. 10 rozporządzenia nr 598/2014/UE.</p> <p>2. Minister właściwy do spraw transportu, mając na uwadze wyjątkowy charakter zwolnień, o których mowa w ust. 1, oraz zasadę niedyskryminacji, określi, w drodze rozporządzenia:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wykaz państw, z których przewoźnicy lotniczy mogą ubiegać się o uzyskanie zwolnienia, o którym mowa w art. 9 rozporządzenia nr 598/2014/UE; 2) szczegółowe warunki uzyskania zwolnień, o których mowa w art. 9 i art. 10 rozporządzenia nr 598/2014/UE; 3) dokumenty dołączane do wniosków o wydanie zwolnień, o których mowa w art. 9 i art. 10 rozporządzenia nr 598/2014/UE; 4) wzór wniosków o wydanie zwolnień, o których mowa w art. 9 i art. 10 rozporządzenia nr 598/2014/UE. 	<p>Przepis pozwala Prezesowi ULC zastosować zwolnienia, o których mowa w art. 9 i art. 10 rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 598/2014.</p> <p>Należy do nich zwolnienie marginalnie zgodnych statków powietrznych:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zarejestrowanych w krajach rozwijających się z ograniczeń operacyjnych odnoszących się do poziomu hałasu, z pełnym poszanowaniem zasady niedyskryminacji i po spełnieniu wskazanych w rozporządzeniu warunków, oraz 2) wykonujących operacje lotnicze o wyjątkowym charakterze. <p>Nie jest to wprost wpisane w ww. art. 10 rozporządzenia, ale należy rozumieć, że ten przepis również zwalnia ze stosowania ograniczeń operacyjnych odnoszących się do poziomu hałasu.</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
	<p>Na podstawie art. 71d ust. 2 wydane zostało rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 16 września 2019 r. w sprawie zwolnień z ograniczeń operacyjnych (Dz. U. poz. 1875).</p> <p>Wykaz państw, o których mowa w ust. 2 pkt 1 znajduje się w załączniku nr 1, natomiast wzory wniosków w załącznikach nr 2 i 3.</p> <p>Zgodnie z § 4 i § 5 ww. rozporządzenia zarówno do wniosku o wydanie zwolnienia dla kraju rozwijającego się, jak i do wniosku o wydanie zwolnienia dla operacji lotniczych o wyjątkowym charakterze należy dołączyć kopię aktualnego świadectwa zdatności w zakresie hałasu.</p>
<p>Art. 71e. Minister właściwy do spraw transportu, mając na względzie potrzebę ograniczenia lub zmniejszenia uciążliwości hałasu w porcie lotniczym, określi, w drodze rozporządzenia:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zakres informacji wymaganych do przeprowadzenia konsultacji w celu wprowadzenia ograniczeń operacyjnych, o których mowa w art. 2 ust. 6 rozporządzenia nr 598/2014/UE; 2) tryb i sposób prowadzenia konsultacji, o których mowa w art. 71b ust. 1; 3) katalog podmiotów uprawnionych do uczestnictwa w konsultacjach; 4) szczegółowy sposób oraz terminy, w jakich podmioty, o których mowa w art. 71b ust. 4, przekazują zarządzającemu portem lotniczym informacje określone zgodnie z pkt 1. 	<p>Na podstawie tego przepisu zostało wydane rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 15 kwietnia 2021 r. w sprawie konsultacji w celu wprowadzenia ograniczeń operacyjnych w porcie lotniczym (Dz. U. poz. 730).</p> <p>Zgodnie z jego § 4 zarządzający portem lotniczym przystępuje do przeprowadzenia konsultacji, zapewniając podmiotom uprawnionym do uczestnictwa w konsultacjach dostęp do metody oceny hałasu i wyników oceny hałasu, wykonanych przez zarządzającego portem lotniczym, zgodnie z wymaganiami określonymi w załączniku I do rozporządzenia nr 598/2014, łącznie ze streszczeniem i podsumowaniem w języku niespecjalistycznym).</p> <p>Do przeprowadzenia konsultacji zarządzający portem lotniczym przedkłada szereg wskazanych w § 4 ust. 2</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
	<p>informacji m.in. o zastosowanej metodzie oceny hałasu, wpływie hałasu emitowanego przez ruch lotniczy opisanego z zastosowaniem odpowiednich wskaźników, szacowanej liczbie osób narażonych na hałas emitowany przez statki powietrzne, aktualnym stanie w porcie lotniczym,</p> <ul style="list-style-type: none"> - wynikach oceny stanu akustycznego środowiska dokonanej na podstawie strategicznej mapy hałasu dla portu lotniczego, w tym o szacowanych liczbach ludności narażonej na hałas, wyrażonych odpowiednimi wskaźnikami, - istniejących i planowanych środkach mających na celu zarządzanie hałasem emitowanym przez statki powietrzne, środkach wdrożonych w ramach zrównoważonego podejścia oraz opis ich skutków dla poziomu hałasu i udziału w emisji hałasu, - prognozowanym stanie w porcie lotniczym, bez uwzględnienia nowych środków, uwzględniającym plany rozwoju i rozbudowy portu lotniczego, - wyrażonych ilościowo wynikach oceny opłacalności ograniczeń operacyjnych odnoszących się do poziomu hałasu. <p>Podmiotami uprawnionymi do uczestnictwa w konsultacjach jest m.in. społeczność lokalna i przedsiębiorcy, którzy podlegają aktualnie lub mogą podlegać w przyszłości oddziaływaniu na hałas generowany przez statki powietrzne, przekraczający dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku.</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>Art. 75. [...] 4. Na lotniskach użytku publicznego, na których występują problemy związane z ochroną środowiska przed nadmiernym hałasem, zarządzający lotniskiem może ustalić dopłaty do opłat lotniskowych, o których mowa w ust. 1, albo wyodrębnić opłatę hałasową. W takim przypadku zarządzający lotniskiem ma obowiązek utworzenia funduszu celowego w wysokości pobieranych dopłat albo opłat związanych z ochroną środowiska przed nadmiernym hałasem, którego środki są przeznaczane wyłącznie na pokrycie kosztów ochrony środowiska związanych z pomiarem emisji czynników szkodliwych, prowadzeniem działalności zapobiegawczych oraz usuwaniem skutków spowodowanych oddziaływaniem hałasu na środowisko. [...]</p>	<p>Zgodnie z definicją zawartą w art. 75 ust. 1 opłatami lotniskowymi są opłaty pobierane przez zarządzającego lotniskiem za korzystanie z obiektów, urządzeń lub usług związanych ze startem, lądowaniem, oświetleniem, parkowaniem statków powietrznych lub obsługą ładunków/towarów/poczty lub pasażerów, a na lotniskach użytku publicznego również opłaty lub dopłaty związane z działaniem na rzecz ochrony środowiska przed nadmiernym hałasem (art. 75 ust. 4). Wobec brzmienia art. 75 ust. 1 "Zarządzający lotniskiem może pobierać opłaty" ustalenie i pobieranie opłat lotniskowych jest fakultatywne.</p> <p>Poziom hałasu (podany w świadectwie zdatności w zakresie hałasu) może być podstawą dla zarządzającego lotniskiem do wydania zgody na lądowanie (głównie w lotach międzynarodowych) i do obciążenia użytkownika tego statku opłatą hałasową w określonej wysokości. Jeśli brak jest tego świadectwa, wówczas użytkownik musi uiścić znacznie wyższą opłatę (za stroną ULC).</p>
<p>Art. 119. [...] 3. Dostępność przestrzeni powietrznej może być czasowo ograniczona ze względu na obronność państwa, bezpieczeństwo publiczne, ochronę przyrody oraz bezpieczeństwo ruchu lotniczego, zgodnie z ust. 4. 4. Minister właściwy do spraw transportu w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej, ministrami właściwymi do spraw klimatu, wewnętrznych oraz środowiska, w drodze rozporządzeń, z zachowaniem postanowień umów międzynarodowych: 1) może wprowadzić zakazy lub ograniczenia lotów nad obszarem całego państwa albo jego części na czas dłuższy niż 3 miesiące;</p>	<p>Akty wykonawcze wydane na podstawie art. 119 ust. 4 nie dotyczą kryterium hałasu ani szerzej – środowiska.</p> <p>Na podstawie art. 119 ust. 5 zostało wydane rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 19 maja 2004 r. w sprawie zakazów lotów dla statków powietrznych niespełniających wymogów ochrony środowiska w zakresie ochrony przed hałasem (Dz. U. Nr 140, poz. 1486).</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>2) określi zasady wprowadzania przez instytucje zapewniające służby ruchu lotniczego ograniczeń lotów w części przestrzeni powietrznej, których czas trwania nie będzie dłuższy niż 3 miesiące, oraz sposób publikacji tych ograniczeń. [...]</p> <p>5. Minister właściwy do spraw transportu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw klimatu oraz ministrem właściwym do spraw środowiska może, w drodze rozporządzenia, wprowadzić ograniczenia lub zakazy lotów dla statków powietrznych niespełniających wymogów ochrony środowiska w zakresie ochrony przed hałasem oraz warunki i sposoby wprowadzania wyłączeń od tych zakazów, mając na względzie przeciwdziałanie oddziaływaniu lotnictwa cywilnego na środowisko oraz wymagania wynikające z przepisów międzynarodowych.</p>	<p>Rozporządzenie zabrania wykonywania operacji lotniczych na lotnisku położonym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez samoloty niespełniające wymagań określonych w Rozdziale 3, część II Tomu 1 Załącznika nr 16 do Konwencji o międzynarodowym lotnictwie cywilnym, podpisanej w Chicago dnia 7 grudnia 1944 r. Zakazu nie stosuje się do samolotów zarejestrowanych w rejestrach statków powietrznych innych państw członkowskich Unii Europejskiej, jeżeli samoloty te zostały dopuszczone do wykonywania operacji lotniczych na lotniskach, na podstawie zezwolenia wydanego przez właściwe organy tych państw.</p> <p>Prezes Urzędu Lotnictwa Cywilnego może wydać zezwolenie na wykonywanie operacji lotniczych przez samolot niespełniający wymagań Rozdziału 3, jeżeli wykazuje on wartość historyczną i jest zarejestrowany w polskim rejestrze statków powietrznych.</p> <p>Prezes Urzędu Lotnictwa Cywilnego może też wydać zezwolenie na czasowe wykonywanie operacji lotniczych przez samolot niespełniający wymagań Rozdziału 3 jeżeli operacja lotnicza przy wykorzystaniu takiego samolotu ma wyjątkowy charakter albo jeżeli samolot wykonuje loty o charakterze niezarobkowym w celu jego przebudowy, naprawy lub obsługi. Takie wyłączenia nie dotyczą samolotów zarejestrowanych po dniu 1 listopada 1990 r. w rejestrach statków powietrznych państw członkowskich Unii Europejskiej.</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
	Powyższe rozporządzenie implementuje dyrektywę nr 89/629/EWG z dnia 4 grudnia 1989 r. w sprawie ograniczenia emisji hałasu przez poddźwiękowe cywilne samoloty odrzutowe (Dz. Urz. WE L 363 z 13.12. 1989)
<p>Art. 177. 1. Obsługa naziemna powinna być zorganizowana na zasadach równego traktowania przedsiębiorców świadczących tę obsługę oraz obsługiwanych użytkowników portu lotniczego, którzy powinni mieć zapewnioną możliwość wyboru świadczącego obsługę spośród uprawnionych przedsiębiorców, z zastrzeżeniem przepisów ust. 2 i 3 oraz art. 178.</p> <p>[...]</p> <p>3. Zezwolenia udziela się przedsiębiorcy, o którym mowa w ust. 2, jeżeli spełnia wymagania dotyczące zdolności finansowej przedsiębiorstwa, bezpieczeństwa urządzeń i osób, ochrony lotnictwa, ochrony środowiska naturalnego oraz ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej. Sprawdzenie spełnienia tych wymagań może być dokonane w procesie certyfikacji, o której mowa w art. 160.</p>	<p>Zezwolenie na wykonywanie obsługi naziemnej w porcie lotniczym udziela się przedsiębiorcy, który spełnia m.in. wymagania dotyczące ochrony środowiska naturalnego.</p> <p>Ze względu na specyfikę usług wykonywanych w ramach obsługi naziemnej (zob. art. 176 prawa lotniczego), nie wydaje się, aby problematyka hałasu była objęta zakresem tych regulacji.</p>
<p>Art. 178. 1. W przypadku gdy usługi określone w art. 176 są świadczone w porcie lotniczym, w którym roczna wielkość ruchu wynosi co najmniej 2 000 000 pasażerów lub 50 000 ton towarów i usługi te są wykonywane przez zarządzającego lotniskiem, agenta obsługi naziemnej lub przewoźnika lotniczego, są oni obowiązani:</p> <p>[...]</p> <p>3) zapewnić odpowiedni poziom ubezpieczenia oraz ochrony środowiska.</p> <p>[...]</p>	Zob. komentarz do art. 177.
<p>Art. 180</p> <p>[...]</p> <p>5. W przypadku gdy złożoność, koszty lub wpływ na środowisko naturalne scentralizowanej infrastruktury wykorzystywanej do świadczenia usług obsługi naziemnej nie pozwalają na jej podział lub podwojenie, Prezes Urzędu może, w drodze decyzji administracyjnej, zobowiązać podmioty świadczące usługi obsługi naziemnej na rzecz osób trzecich oraz przewoźników lotniczych wykonujących własną obsługę naziemną statków powietrznych, załóg, pasażerów i ładunku do korzystania ze scentralizowanej infrastruktury należącej do zarządzającego portem lotniczym.</p> <p>[...]</p>	Zob. komentarz do art. 177.

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>Art. 191</p> <p>1. Polski przewoźnik lotniczy może wykonywać przewozy lotnicze w zakresie i na warunkach określonych w certyfikacie przewoźnika lotniczego i koncesji, z zastrzeżeniem art. 192b.</p> <p>2. Przewoźnik lotniczy posiadający koncesję udzieloną przez państwo członkowskie Unii Europejskiej, Konfederację Szwajcarską lub państwo członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym może wykonywać regularne przewozy lotnicze na określonych trasach lub obszarach między Rzeczpospolitą Polską a państwem trzecim, z zastrzeżeniem umów międzynarodowych i przepisów międzynarodowych oraz art. 192a, w zakresie i na warunkach określonych w certyfikacie przewoźnika lotniczego i koncesji, po uzyskaniu upoważnienia wydanego przez Prezesa Urzędu.</p> <p>[...]</p> <p>16. W przypadku gdy umowa międzynarodowa lub porozumienia stanowiące realizację tej umowy przewidują ograniczone prawa przewozowe, rozumiane jako ograniczenia w korzystaniu z praw przewozowych dotyczące częstotliwości lub liczby przewoźników lotniczych, którym mogą być przyznane prawa przewozowe polegające na wykonywaniu przewozów lotniczych na trasach lub obszarach między Rzeczpospolitą Polską a danym państwem trzecim, Prezes Urzędu wydaje upoważnienie, o którym mowa w ust. 2, przewoźnikowi lotniczemu lub przewoźnikom lotniczym wyłonionym w procedurze konkursowej podziału ograniczonych praw przewozowych, zwanej dalej "procedurą konkursową".</p> <p>17. Prezes Urzędu, dokonując podziału ograniczonych praw przewozowych, o którym mowa w ust. 16, kierując się zasadą przejrzystości oraz niedyskryminacji, bierze pod uwagę następujące kryteria:</p> <p>[...]</p> <p>4) zapewnienie wysokich standardów bezpieczeństwa i ochrony środowiska, w tym oferowanie przewozów wykonywanych statkami powietrznymi wpisanymi do certyfikatu przewoźnika lotniczego występującego z wnioskiem;</p> <p>[...]</p> <p>23. Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia, procedurę konkursową, w tym:</p> <p>1) zakres informacji o wpłynięciu wniosku o wydanie upoważnienia podlegającej ogłoszeniu oraz sposób jej ogłaszania,</p> <p>2) sposób przeprowadzania procedury konkursowej,</p>	<p>W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 23 nie przewidziano potrzeby udokumentowania przez przewoźnika zapewnienia „wysokich standardów bezpieczeństwa i ochrony środowiska” – mimo brzmienia ust. 17 pkt 4.</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>3) zakres dodatkowych informacji, jakie powinien zawierać uzupełniony wniosek o wydanie upoważnienia, oraz dokumenty, jakie powinny być dołączone do tego wniosku w celu przeprowadzenia procedury konkursowej</p> <p>– z uwzględnieniem umów międzynarodowych i porozumień stanowiących realizację tych umów lub przepisów międzynarodowych, przepisów Unii Europejskiej w zakresie negocjacji i wykonywania umów dotyczących usług lotniczych oraz z poszanowaniem zasady niedyskryminacji.</p>	
<p>Art. 194. [...] 5. Do wniosku dołącza się: [...] 7) świadectwo zdatności w zakresie hałasu - na żądanie Prezesa Urzędu; [...]</p>	<p>W przypadku wniosku o udzielenie zezwolenia na wykonywanie przewozów lotniczych przez przewoźnika lotniczego z państwa trzeciego, do wniosku na żądanie Prezesa ULC musi być dołączone m.in. świadectwo zdatności w zakresie hałasu.</p>
<p>Art. 211. 1. Kto: [...] 2a) wbrew art. 53 wykonuje lot z naruszeniem wymagań dotyczących ochrony środowiska przed nadmiernym hałasem statków powietrznych i zanieczyszczeniami ziemi, wody i powietrza, [...] - podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności lub pozbawienia wolności do roku. 2. Tym samym karom podlega, kto, nie dopełniając ciężącego na nim obowiązku, dopuszcza do popełnienia czynów określonych w ust. 1.</p>	<p>W art. 211 ust. 1 pkt 2a dokonuje penalizacji wykonywania lotów z naruszeniem wymagań dotyczących ochrony środowiska przed nadmiernym hałasem statków powietrznych i zanieczyszczeniami ziemi, wody i powietrza. Jest to przestępstwo (występek) formalne i powszechne, może być ono popełnione z chwilą wykonania lotu niezgodnie z wymaganiami określonymi w art. 53 prawa lotniczego (działanie), tj. m.in. z naruszeniem wymagań dotyczących ochrony środowiska przed nadmiernym hałasem statków powietrznych i zanieczyszczeniami ziemi, wody i powietrza.</p> <p>Wymagań tych nie stosuje się do statków powietrznych kategorii specjalnej, o których mowa w art. 53a prawa lotniczego, oraz statków powietrznych, o których mowa w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 33 ust. 2 prawa lotniczego.</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>Załącznik Nr 6 Tabela nr 1 Część III 3.3. Certyfikacja sprzętu lotniczego (Type Certificate) Ust. 6 oraz odwołanie w przypisach do dyrektywy Rady 89/629/EWG z dnia 4 grudnia 1989 r. w sprawie ograniczenia emisji hałasu z cywilnych poddźwiękowych samolotów odrzutowych (Dz. Urz. WE L 363 z 13.12.1989, str. 27; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 7, t. 1, str. 284)</p>	<p>W przytoczonym zapisie UST. Prawo Lotnicze Załącznik Nr 6 Tabela nr 1 Część III 3.3. Certyfikacja sprzętu lotniczego (Type Certificate) zawarty jest cennik za wydanie świadectw hałasowych. W dyrektywie Rady 89/629/EWG z dnia 4 grudnia 1989 jest mowa o możliwości wprowadzenia do użytku na terenie UE tylko samolotów, które posiadają certyfikat hałasowy zgodny z wymaganiami określonymi w tomie 1 rozdział 3 część II załącznika 16 do Konwencji o międzynarodowym lotnictwie cywilnym, wydanie 2 z 1988 r.</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

3.5 Ustawa z dnia z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym

TABELA XIII

Akty wykonawcze:

L.P.	Tytuł aktu wykonawczego	Adres publikacyjny	Podstawa prawna w Pr. bud.
1.	rozporządzenie Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 17 grudnia 2021 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego	Dz. U. poz. 2404	Art. 16 ust. 2

TABELA XIV

Ustawa

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>Art. 1. 1. Ustawa określa:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zasady kształtowania polityki przestrzennej przez jednostki samorządu terytorialnego i organy administracji rządowej, 2) zakres i sposoby postępowania w sprawach przeznaczania terenów na określone cele oraz ustalania zasad ich zagospodarowania i zabudowy <p>- przyjmując ład przestrzenny i zrównoważony rozwój za podstawę tych działań.</p> <p>2. W planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym uwzględnia się zwłaszcza:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wymagania ładu przestrzennego, w tym urbanistyki i architektury; 2) walory architektoniczne i krajobrazowe; 3) wymagania ochrony środowiska, w tym gospodarowania wodami i ochrony gruntów rolnych i leśnych; [...] 5) wymagania ochrony zdrowia oraz bezpieczeństwa ludzi i mienia, a także potrzeby osób ze szczególnymi potrzebami, o których mowa w ustawie z dnia 19 lipca 2019 r. o zapewnianiu dostępności osobom ze szczególnymi potrzebami (Dz. U. z 2020 r. poz. 1062); 	<p>Przepis określa zakres przedmiotowy ustawy oraz wymagania, jakie należy uwzględnić w planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.</p> <p>W procesie planowania i zagospodarowania przestrzennego należy uwzględnić wymagania ochrony środowiska (w tym potrzebę dotrzymania dopuszczalnych poziomów hałasu) wymagania ochrony zdrowia (w tym ochrony przed hałasem w środowisku).</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>[...]</p> <p>9) potrzeby interesu publicznego;</p> <p>10) potrzeby w zakresie rozwoju infrastruktury technicznej, w szczególności sieci szerokopasmowych;</p> <p>11) zapewnienie udziału społeczeństwa w pracach nad studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy, miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego oraz planem zagospodarowania przestrzennego województwa, w tym przy użyciu środków komunikacji elektronicznej;</p> <p>12) zachowanie jawności i przejrzystości procedur planistycznych;</p> <p>[...].</p> <p>3. Ustalając przeznaczenie terenu lub określając potencjalny sposób zagospodarowania i korzystania z terenu, organ waży interes publiczny i interesy prywatne, w tym zgłaszane w postaci wniosków i uwag, zmierzające do ochrony istniejącego stanu zagospodarowania terenu, jak i zmian w zakresie jego zagospodarowania, a także analizy ekonomiczne, środowiskowe i społeczne.</p> <p>4. W przypadku sytuowania nowej zabudowy, uwzględnienie wymagań ładu przestrzennego, efektywnego gospodarowania przestrzenią oraz walorów ekonomicznych przestrzeni następuje poprzez:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) kształtowanie struktur przestrzennych przy uwzględnieniu dążenia do minimalizowania transportochłonności układu przestrzennego; 2) lokalizowanie nowej zabudowy mieszkaniowej w sposób umożliwiający mieszkańcom maksymalne wykorzystanie publicznego transportu zbiorowego jako podstawowego środka transportu; 3) zapewnianie rozwiązań przestrzennych, ułatwiających przemieszczanie się pieszych i rowerzystów; 4) dążenie do planowania i lokalizowania nowej zabudowy: <ol style="list-style-type: none"> a) na obszarach o w pełni wykształconej zwartej strukturze funkcjonalno-przestrzennej, w granicach jednostki osadniczej w rozumieniu art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 2003 r. o urzędowych nazwach miejscowości i obiektów fizjograficznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1443), w szczególności poprzez uzupełnianie istniejącej zabudowy, b) na terenach położonych na obszarach innych niż wymienione w lit. a, wyłącznie w sytuacji braku dostatecznej ilości terenów przeznaczonych pod dany rodzaj zabudowy położonych na obszarach, o których mowa w lit. a; przy czym w pierwszej kolejności na obszarach w najwyższym stopniu 	

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>przygotowanych do zabudowy, przez co rozumie się obszary charakteryzujące się najlepszym dostępem do sieci komunikacyjnej oraz najlepszym stopniem wyposażenia w sieci wodociągowe, kanalizacyjne, elektroenergetyczne, gazowe, ciepłownicze oraz sieci i urządzenia telekomunikacyjne, adekwatnych dla nowej, planowanej zabudowy.</p>	
<p>Art. 2 pkt 1. "ładzie przestrzennym" - należy przez to rozumieć takie ukształtowanie przestrzeni, które tworzy harmonijną całość oraz uwzględnia w uporządkowanych relacjach wszelkie uwarunkowania i wymagania funkcjonalne, społeczno-gospodarcze, środowiskowe, kulturowe oraz kompozycyjno-estetyczne;</p>	<p>Przepis określa zakres pojęciowy terminu <i>ład przestrzenny</i>.</p>
<p>Art. 4. 1. Ustalenie przeznaczenia terenu, rozmieszczenie inwestycji celu publicznego oraz określenie sposobów zagospodarowania i warunków zabudowy terenu następuje w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego.</p> <p>1a. W odniesieniu do obszarów morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej przeznaczenie terenu, rozmieszczenie inwestycji celu publicznego oraz sposób zagospodarowania i warunki zabudowy terenu określa się na podstawie przepisów ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej (Dz. U. z 2020 r. poz. 2135 oraz z 2021 r. poz. 234 i 1718).</p> <p>2. W przypadku braku miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego określenie sposobów zagospodarowania i warunków zabudowy terenu następuje w drodze decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, przy czym:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) lokalizację inwestycji celu publicznego ustala się w drodze decyzji o lokalizacji inwestycji celu publicznego; 2) sposób zagospodarowania terenu i warunki zabudowy dla innych inwestycji ustala się w drodze decyzji o warunkach zabudowy. <p>3. W odniesieniu do terenów zamkniętych w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego ustala się tylko granice tych terenów oraz granice ich stref ochronnych. W strefach ochronnych ustala się ograniczenia w zagospodarowaniu i korzystaniu z terenów, w tym zakaz zabudowy.</p> <p>4. Przepisów ust. 3 nie stosuje się do terenów zamkniętych ustalanych przez ministra właściwego do spraw transportu.</p>	<p>Przepis określa zasady ustalania przeznaczenia terenu, rozmieszczenie inwestycji celu publicznego, a także szczególne zasady ustalania przeznaczenia terenu na terenach zamkniętych.</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>Art. 8d 1. Organ sporządzający projekt studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy albo miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego prowadzi dyskusję publiczną dotyczącą projektu tego dokumentu w sposób umożliwiający zabieranie głosu, zadawanie pytań i składanie uwag.</p> <p>2. Jeżeli organ, o którym mowa w ust. 1, prowadzi dyskusję publiczną za pomocą środków porozumiewania się na odległość, czyni to w sposób umożliwiający:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zabieranie głosu, zadawanie pytań i składanie uwag przez jednoczesną transmisję obrazu i dźwięku, oraz 2) zadawanie pytań i składanie uwag w formie zapisu tekstowego. 	<p>Przepis określa zasady prowadzenia dyskusji publicznej dotyczącej projektu aktu planistycznego.</p>
<p>Art. 9. 1. W celu określenia polityki przestrzennej gminy, w tym lokalnych zasad zagospodarowania przestrzennego, rada gminy podejmuje uchwałę o przystąpieniu do sporządzania studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy, zwanego dalej "studium".</p> <p>2. Wójt, burmistrz albo prezydent miasta sporządza studium zawierające część tekstową i graficzną, uwzględniając ustalenia strategii rozwoju województwa i planu zagospodarowania przestrzennego województwa, a także strategii rozwoju ponadlokalnego oraz strategii rozwoju gminy, o ile gmina dysponuje takim opracowaniem.</p> <p>3. Studium sporządza się dla obszaru w granicach administracyjnych gminy.</p> <p>3a. Zmiana studium dla części obszaru gminy wymaga dokonania, zarówno w części tekstowej jak i graficznej studium, zmian w odniesieniu do wszystkich treści, które w wyniku wprowadzonej zmiany przestają być aktualne, w szczególności zmian w zakresie określonym w art. 10 ust. 1.</p> <p>4. Ustalenia studium są wiążące dla organów gminy przy sporządzaniu planów miejscowych.</p> <p>5. Studium nie jest aktem prawa miejscowego.</p>	<p>Przepis określa zasady sporządzania studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy, których ustalenia są wiążące dla organów gminy przy sporządzaniu planów miejscowych.</p>
<p>Art. 10. 1. W studium uwzględnia się uwarunkowania wynikające w szczególności z:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) dotychczasowego przeznaczenia, zagospodarowania i uzbrojenia terenu; 2) stanu ładu przestrzennego i wymogów jego ochrony; 2a) diagnozy, o której mowa w art. 10a ust. 1 ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju, przygotowanej na potrzeby strategii rozwoju gminy; 3) stanu środowiska, w tym stanu rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej, wielkości i jakości zasobów wodnych oraz wymogów ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu, w tym krajobrazu kulturowego; <p>[...];</p>	<p>Przepis określa elementy uwzględniane i określane w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy. Zalicza się do nich uwarunkowania wynikające ze stanu środowiska, wymogów ochrony środowiska, warunków i jakości życia ludzi a zatem również uwarunkowania wynikające ze stanu akustycznego środowiska oraz wymagań ochrony środowiska przed hałasem.</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>5) warunków i jakości życia mieszkańców, w tym ochrony ich zdrowia, oraz zapewnienia dostępności osobom ze szczególnymi potrzebami, o których mowa w ustawie z dnia 19 lipca 2019 r. o zapewnianiu dostępności osobom ze szczególnymi potrzebami, zgodnie z uniwersalnym projektowaniem;</p> <p>6) zagrożenia bezpieczeństwa ludności i jej mienia;</p> <p>7) potrzeb i możliwości rozwoju gminy, uwzględniających w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none"> a) analizy ekonomiczne, środowiskowe i społeczne, b) prognozy demograficzne, w tym uwzględniające, tam gdzie to uzasadnione, migracje na obszarach funkcjonalnych w rozumieniu art. 5 pkt 6a ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju, c) możliwości finansowania przez gminę wykonania sieci komunikacyjnej i infrastruktury technicznej, a także infrastruktury społecznej, służących realizacji zadań własnych gminy, d) bilans terenów przeznaczonych pod zabudowę; <p>[...]</p> <p>13) stanu systemów komunikacji i infrastruktury technicznej, w tym stopnia uporządkowania gospodarki wodno-ściekowej, energetycznej oraz gospodarki odpadami;</p> <p>14) zadań służących realizacji ponadlokalnych celów publicznych;</p> <p>[...].</p> <p>2. W studium określa się w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) uwzględniające bilans terenów przeznaczonych pod zabudowę, o którym mowa w ust. 1 pkt 7 lit. d: <ol style="list-style-type: none"> a) kierunki zmian w strukturze przestrzennej gminy oraz w przeznaczeniu terenów, w tym wynikające z audytu krajobrazowego, b) kierunki i wskaźniki dotyczące zagospodarowania oraz użytkowania terenów, w tym tereny przeznaczone pod zabudowę oraz tereny wyłączone spod zabudowy; 2) (uchylony); 3) obszary oraz zasady ochrony środowiska i jego zasobów, ochrony przyrody, krajobrazu, w tym krajobrazu kulturowego i uzdrowisk; 4) obszary i zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej; 5) kierunki rozwoju systemów komunikacji i infrastruktury technicznej; 	

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>6) obszary, na których rozmieszczone będą inwestycje celu publicznego o znaczeniu lokalnym;</p> <p>7) obszary, na których rozmieszczone będą inwestycje celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym, zgodnie z ustaleniami planu zagospodarowania przestrzennego województwa;</p> <p>8) obszary, dla których obowiązkowe jest sporządzenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na podstawie przepisów odrębnych, w tym obszary wymagające przeprowadzenia scaleń i podziału nieruchomości, a także obszary przestrzeni publicznej;</p> <p>9) obszary, dla których gmina zamierza sporządzić miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, w tym obszary wymagające zmiany przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne;</p> <p>[...]</p> <p>15) granice terenu zamkniętego i jego strefy ochronnej, w tym stref ochronnych wynikających z decyzji lokalizacyjnych wydanych przez Komisję Planowania przy Radzie Ministrów w związku z realizacją inwestycji w zakresie obronności i bezpieczeństwa państwa;</p> <p>16) (uchylony).</p> <p>2a. Jeżeli na obszarze gminy przewiduje się wyznaczenie obszarów, na których rozmieszczone będą urządzenia wytwarzające energię z odnawialnych źródeł energii o mocy zainstalowanej większej niż 500 kW, a także ich stref ochronnych związanych z ograniczeniami w zabudowie oraz zagospodarowaniu i użytkowaniu terenu, w studium ustala się ich rozmieszczenie, z wyłączeniem:</p> <p>1) wolnostojących urządzeń fotowoltaicznych, o mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 1000 kW zlokalizowanych na gruntach rolnych stanowiących użytki rolne klas V, VI, VIz i nieużytki - w rozumieniu przepisów wydanych na podstawie art. 26 ust. 1 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. - Prawo geodezyjne i kartograficzne;</p> <p>2) urządzeń innych niż wolnostojące.</p> <p>3. Obowiązek przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 8, powstaje po upływie 3 miesięcy od dnia ustanowienia tego obowiązku.</p> <p>3a. Jeżeli na terenie gminy przewiduje się lokalizację obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m², w studium określa się obszary, na których mogą być one sytuowane.</p>	

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>3b. Lokalizacja obiektów, o których mowa w ust. 3a, może nastąpić wyłącznie na podstawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.</p> <p>4. Minister właściwy do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa określi, w drodze rozporządzenia, wymagany zakres projektu studium w części tekstowej i graficznej, uwzględniając w szczególności wymogi dotyczące materiałów planistycznych, skali opracowań kartograficznych, stosowanych oznaczeń, nazewnictwa, standardów oraz sposobu dokumentowania prac planistycznych.</p> <p>5. Dokonując bilansu terenów przeznaczonych pod zabudowę, kolejno:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) formułuje się, na podstawie analiz ekonomicznych, środowiskowych, społecznych, prognoz demograficznych oraz możliwości finansowych gminy, o których mowa w ust. 1 pkt 7 lit. a-c, maksymalne w skali gminy zapotrzebowanie na nową zabudowę, wyrażone w ilości powierzchni użytkowej zabudowy, w podziale na funkcje zabudowy; 2) szacuje się chłonność, położonych na terenie gminy, obszarów o w pełni wykształconej zwartej strukturze funkcjonalno-przestrzennej w granicach jednostki osadniczej w rozumieniu art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 2003 r. o urzędowych nazwach miejscowości i obiektów fizjograficznych, rozumianą jako możliwość lokalizowania na tych obszarach nowej zabudowy, wyrażoną w powierzchni użytkowej zabudowy, w podziale na funkcje zabudowy; 3) szacuje się chłonność, położonych na terenie gminy, obszarów przeznaczonych w planach miejscowych pod zabudowę, innych niż wymienione w pkt 2, rozumianą jako możliwość lokalizowania na tych obszarach nowej zabudowy, wyrażoną w powierzchni użytkowej zabudowy, w podziale na funkcje zabudowy; 4) porównuje się maksymalne w skali gminy zapotrzebowanie na nową zabudowę, o którym mowa w pkt 1, oraz sumę powierzchni użytkowej zabudowy, w podziale na funkcje zabudowy, o której mowa w pkt 2 i 3, a następnie, gdy maksymalne w skali gminy zapotrzebowanie na nową zabudowę, o którym mowa w pkt 1: <ol style="list-style-type: none"> a) nie przekracza sumy powierzchni użytkowej zabudowy, w podziale na funkcje zabudowy - nie przewiduje się lokalizacji nowej zabudowy poza obszarami, o których mowa w pkt 2 i 3, b) przekracza sumę powierzchni użytkowej zabudowy, w podziale na funkcje zabudowy - bilans terenów pod zabudowę uzupełnia się o różnicę tych wielkości wyrażoną w powierzchni użytkowej 	

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>zabudowy, w podziale na funkcje zabudowy, i przewiduje się lokalizację nowej zabudowy poza obszarami, o których mowa w pkt 2 i 3, maksymalnie w ilości wynikającej z uzupełnionego bilansu;</p> <p>5) określa się:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) możliwości finansowania przez gminę wykonania sieci komunikacyjnych i infrastruktury technicznej oraz społecznej, służących realizacji zadań własnych gminy, b) potrzeby inwestycyjne gminy wynikające z konieczności realizacji zadań własnych, związane z lokalizacją nowej zabudowy na obszarach, o których mowa w pkt 2 i 3, oraz w przypadku, o którym mowa w pkt 4 lit. a, poza tymi obszarami; <p>6) w przypadku gdy potrzeby inwestycyjne, o których mowa w pkt 5 lit. b, przekraczają możliwości finansowania, o których mowa w pkt 5 lit. a, dokonuje się zmian w celu dostosowania zapotrzebowania na nową zabudowę do możliwości finansowania przez gminę wykonania sieci komunikacyjnej i infrastruktury technicznej oraz społecznej.</p> <p>6. Działania, o których mowa w ust. 5, mogą wymagać powtórzenia, na zasadzie analizy wariantów lub realizacji procesu iteracyjnego, oraz powtórzenia wszystkich lub części z nich, także w połączeniu z innymi czynnościami przeprowadzanymi w ramach prac nad projektem studium.</p> <p>7. Określając zapotrzebowanie na nową zabudowę, o którym mowa w ust. 5 pkt 1, bierze się pod uwagę:</p> <ul style="list-style-type: none"> 1) perspektywę nie dłuższą niż 30 lat; 2) niepewność procesów rozwojowych wyrażającą się możliwością zwiększenia zapotrzebowania w stosunku do wyników analiz nie więcej niż o 30%. <p>Art. 11-13 pominięto. Przepisy określają wymagania proceduralne związane z przyjmowaniem studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy</p>	
<p>Art. 14.1. W celu ustalenia przeznaczenia terenów, w tym dla inwestycji celu publicznego, oraz określenia sposobów ich zagospodarowania i zabudowy rada gminy podejmuje uchwałę o przystąpieniu do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, zwanego dalej "planem miejscowym", z zastrzeżeniem ust. 6.</p> <p>2. Integralną częścią uchwały, o której mowa w ust. 1, jest załącznik graficzny przedstawiający granice obszaru objętego projektem planu.</p>	<p>Przepis określa wymagania formalne związane z przystąpieniem do sporządzenia planu miejscowego, a także charakter prawny miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>3. Plan miejscowy, w wyniku którego następuje zmiana przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne, sporządza się dla całego obszaru wyznaczonego w studium.</p> <p>4. Uchwałę, o której mowa w ust. 1, rada gminy podejmuje z własnej inicjatywy lub na wniosek wójta, burmistrza albo prezydenta miasta.</p> <p>5. Przed podjęciem uchwały, o której mowa w ust. 1, wójt, burmistrz albo prezydent miasta wykonuje analizy dotyczące zasadności przystąpienia do sporządzenia planu i stopnia zgodności przewidywanych rozwiązań z ustaleniami studium, przygotowuje materiały geodezyjne do opracowania planu oraz ustala niezbędny zakres prac planistycznych.</p> <p>6. Planu miejscowego nie sporządza się dla terenów zamkniętych, z wyłączeniem terenów zamkniętych ustalanych przez ministra właściwego do spraw transportu.</p> <p>7. Plan miejscowy sporządza się obowiązkowo, jeżeli wymagają tego przepisy odrębne.</p> <p>8. Plan miejscowy jest aktem prawa miejscowego.</p>	
<p>Art. 15. 1. Wójt, burmistrz albo prezydent miasta sporządza projekt planu miejscowego, zawierający część tekstową i graficzną, zgodnie z zapisami studium oraz z przepisami odrębnymi, odnoszącymi się do obszaru objętego planem, wraz z uzasadnieniem. W uzasadnieniu przedstawia się w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) sposób realizacji wymogów wynikających z art. 1 ust. 2-4; 2) zgodność z wynikami analizy, o której mowa w art. 32 ust. 1, wraz z datą uchwały rady gminy, o której mowa w art. 32 ust. 2, oraz sposób uwzględnienia uniwersalnego projektowania; 3) wpływ na finanse publiczne, w tym budżet gminy. <p>2. W planie miejscowym określa się obowiązkowo:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) przeznaczenie terenów oraz linie rozgraniczające tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania; 2) zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego; 3) zasady ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu; 3a) zasady kształtowania krajobrazu; 4) zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków, w tym krajobrazów kulturowych, oraz dóbr kultury współczesnej; 	<p>Przepis określa obligatoryjne i fakultatywne elementy planu miejscowego. Wymagania dot. treści mpzp obejmują m.in. rozgraniczenie terenów o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania, określenie zasad ochrony środowiska w procesie kształtowania ładu przestrzennego.</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>5) wymagania wynikające z potrzeb kształtowania przestrzeni publicznych;</p> <p>6) zasady kształtowania zabudowy oraz wskaźniki zagospodarowania terenu, maksymalną i minimalną intensywność zabudowy jako wskaźnik powierzchni całkowitej zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej, minimalny udział procentowy powierzchni biologicznie czynnej w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej, maksymalną wysokość zabudowy, minimalną liczbę miejsc do parkowania w tym miejsca przeznaczone na parkowanie pojazdów zaopatrzonych w kartę parkingową i sposób ich realizacji oraz linie zabudowy i gabaryty obiektów;</p> <p>7) granice i sposoby zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie, na podstawie odrębnych przepisów, terenów górniczych, a także obszarów szczególnego zagrożenia powodzią, obszarów osuwania się mas ziemnych, krajobrazów priorytetowych określonych w audycie krajobrazowym oraz w planach zagospodarowania przestrzennego województwa;</p> <p>8) szczegółowe zasady i warunki scalania i podziału nieruchomości objętych planem miejscowym;</p> <p>9) szczególne warunki zagospodarowania terenów oraz ograniczenia w ich użytkowaniu, w tym zakaz zabudowy;</p> <p>10) zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej;</p> <p>11) sposób i termin tymczasowego zagospodarowania, urządzania i użytkowania terenów;</p> <p>12) stawki procentowe, na podstawie których ustala się opłatę, o której mowa w art. 36 ust. 4.</p> <p>2a. Plan miejscowy przewidujący lokalizację obiektu handlowego, o którym mowa w art. 10 ust. 3a, sporządza się dla terenu położonego na obszarze obejmującym co najmniej obszar, na którym powinny nastąpić zmiany w strukturze funkcjonalno-przestrzennej, w wyniku realizacji tego obiektu.</p> <p>3. W planie miejscowym określa się w zależności od potrzeb:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) granice obszarów wymagających przeprowadzenia scaleń i podziałów nieruchomości; 2) granice obszarów rehabilitacji istniejącej zabudowy i infrastruktury technicznej; 3) granice obszarów wymagających przekształceń lub rekultywacji; 3a) granice terenów pod budowę urządzeń, o których mowa w art. 10 ust. 2a, oraz granice ich stref ochronnych związanych z ograniczeniami w zabudowie, zagospodarowaniu i użytkowaniu terenu oraz występowaniem znaczącego oddziaływania tych urządzeń na środowisko; 4) granice terenów pod budowę obiektów handlowych, o których mowa w art. 10 ust. 3a; 	

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>4a) granice terenów rozmieszczenia inwestycji celu publicznego o znaczeniu lokalnym;</p> <p>4b) granice terenów inwestycji celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym umieszczonych w planie zagospodarowania przestrzennego województwa lub w ostatecznych decyzjach o lokalizacji drogi krajowej, wojewódzkiej lub powiatowej, linii kolejowej o znaczeniu państwowym, lotniska użytku publicznego, inwestycji w zakresie terminalu, przedsięwzięcia Euro 2012 lub decyzji lokalizacyjnych wydanych przez Komisję Planowania przy Radzie Ministrów w związku z realizacją inwestycji w zakresie obronności i bezpieczeństwa państwa;</p> <p>5) granice terenów rekreacyjno-wypoczynkowych oraz terenów służących organizacji imprez masowych;</p> <p>6) granice pomników zagłady oraz ich stref ochronnych, a także ograniczenia dotyczące prowadzenia na ich terenie działalności gospodarczej, określone w ustawie z dnia 7 maja 1999 r. o ochronie terenów byłych hitlerowskich obozów zagłady;</p> <p>7) granice terenów zamkniętych, i granice stref ochronnych terenów zamkniętych;</p> <p>8) sposób usytuowania obiektów budowlanych w stosunku do dróg i innych terenów publicznie dostępnych oraz do granic przyległych nieruchomości, kolorystykę obiektów budowlanych oraz pokrycie dachów;</p> <p>9) (uchylony);</p> <p>10) minimalną powierzchnię nowo wydzielonych działek budowlanych.</p> <p>4. Plan miejscowy przewidujący możliwość lokalizacji budynków umożliwia również lokalizację mikroinstalacji w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2021 r. poz. 610, 1093, 1873 i 2376) również w przypadku innego przeznaczenia terenu niż produkcyjne, chyba że ustalenia planu miejscowego zakazują lokalizacji takich instalacji.</p>	
<p>Art. 16. 1. Plan miejscowy sporządza się w skali 1:1000, z wykorzystaniem urzędowych kopii map zasadniczych albo w przypadku ich braku map katastralnych, gromadzonych w państwowym zasobie geodezyjnym i kartograficznym. W szczególnie uzasadnionych przypadkach dopuszcza się stosowanie map w skali 1:500 lub 1:2000, a w przypadkach planów miejscowych, które sporządza się wyłącznie w celu przeznaczenia gruntów do zalesienia lub wprowadzenia zakazu zabudowy, dopuszcza się stosowanie map w skali 1:5000.</p>	<p>Przepis określa zakres i skalę projektu planu miejscowego Na podstawie art. 16 ust. 2 zostało wydane Rozporządzenie Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 17 grudnia 2021 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. W rozporządzeniu tym określono wymagany zakres projektu miejscowego planu</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>2. Minister właściwy do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa określi, w drodze rozporządzenia, wymagany zakres projektu planu miejscowego w części tekstowej i graficznej, uwzględniając w szczególności wymogi dotyczące materiałów planistycznych, skali opracowań kartograficznych, stosowanych oznaczeń, nazewnictwa, standardów oraz sposobu dokumentowania prac planistycznych.</p> <p>3. (uchylony).</p>	<p>zagospodarowania przestrzennego, w tym m.in. ustalenia dotyczące przeznaczenia terenów, ustalenia dotyczące zasad ochrony i kształtowania ładu przestrzennego, ustalenia dotyczące zasad ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu, które określają również nakazy, zakazy, dopuszczenia i ograniczenia w zagospodarowaniu terenów.</p>
<p>Art. 17. Wójt, burmistrz albo prezydent miasta po podjęciu przez radę gminy uchwały o przystąpieniu do sporządzania planu miejscowego kolejno:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ogłasza w prasie miejscowej, przez obwieszczenie oraz udostępnienie informacji w Biuletynie Informacji Publicznej na swojej stronie podmiotowej, a także w sposób zwyczajowo przyjęty w danej miejscowości, o podjęciu uchwały o przystąpieniu do sporządzania planu, określając formę, miejsce i termin składania wniosków do planu, nie krótszy niż 21 dni od dnia ogłoszenia; 2) zawiadamia, na piśmie, o podjęciu uchwały o przystąpieniu do sporządzania planu instytucje i organy właściwe do uzgadniania i opiniowania planu; 3) (uchylony); 4) sporządza projekt planu miejscowego rozpatrując wnioski, o których mowa w pkt 1, wraz z prognozą oddziaływania na środowisko; 5) sporządza prognozę skutków finansowych uchwalenia planu miejscowego, z uwzględnieniem art. 36; 6) występuje o: <ol style="list-style-type: none"> a) opinie o projekcie planu do: <ul style="list-style-type: none"> – gminnej lub innej właściwej, w rozumieniu art. 8, komisji urbanistyczno-architektonicznej, – wójtów, burmistrzów gmin albo prezydentów miast, graniczących z obszarem objętym planem, w zakresie rozmieszczenia inwestycji celu publicznego o znaczeniu lokalnym, – regionalnego dyrektora ochrony środowiska, [...] – właściwego państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego, 	<p>Przepis określa procedurę planistyczną, w ramach której organ gminy występuje o opinię o projekcie planu lub uzgodnienie projektu planu do właściwych organów i podmiotów, w tym organów ochrony środowiska, zarządców dróg, Prezesa Urzędu Transportu Kolejowego, a także procedurę zgłaszania uwag do projektu planu przez osoby fizyczne i prawne oraz jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej.</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>– starosty, jako właściwego organu ochrony środowiska w zakresie terenów zagrożonych osuwaniem się mas ziemnych, [...]</p> <p>b) uzgodnienie projektu planu z:</p> <p>– wojewodą, zarządem województwa, zarządem powiatu w zakresie odpowiednich zadań rządowych i samorządowych, – organami właściwymi do uzgadniania projektu planu na podstawie przepisów odrębnych, – właściwym zarządcą drogi, jeżeli sposób zagospodarowania gruntów przyległych do pasa drogowego lub zmiana tego sposobu mogą mieć wpływ na ruch drogowy lub samą drogę, [...]</p> <p>– ministrem właściwym do spraw zdrowia w zakresie zagospodarowania obszarów ochrony uzdrowiskowej, [..],</p> <p>– Prezesem Urzędu Transportu Kolejowego, jeżeli sposób zagospodarowania gruntów przyległych do linii kolejowej o znaczeniu państwowym lub zmiana tego sposobu mogą mieć wpływ na bezpieczeństwo ruchu kolejowego, oraz</p> <p>– podmiotem zarządzającym w zakresie zagospodarowania właściwego portu lub przystani morskiej oraz</p> <p>c) zgody na zmianę przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne, jeżeli wymagają tego przepisy odrębne;</p> <p>7) (uchylony);</p> <p>8) (uchylony);</p> <p>9) wprowadza zmiany wynikające z uzyskanych opinii i dokonanych uzgodnień oraz ogłasza, w sposób określony w pkt 1, o wyłożeniu projektu planu do publicznego wglądu na co najmniej 7 dni przed dniem wyłożenia i wyklada ten projekt wraz z prognozą oddziaływania na środowisko do publicznego wglądu, także przez jego udostępnienie w Biuletynie Informacji Publicznej na swojej stronie podmiotowej, na okres co najmniej 21 dni oraz organizuje w tym czasie co najmniej jedną dyskusję publiczną nad przyjętymi w projekcie planu rozwiązaniami;</p> <p>10) (uchylony);</p>	

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>11) wyznacza w ogłoszeniu, o którym mowa w pkt 9, termin, w którym osoby fizyczne i prawne oraz jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej mogą wnosić uwagi dotyczące projektu planu, nie krótszy niż 14 dni od dnia zakończenia okresu wyłożenia projektu planu;</p> <p>12) rozpatruje uwagi, o których mowa w pkt 11, w terminie nie dłuższym niż 21 dni od dnia upływu terminu ich składania;</p> <p>13) wprowadza zmiany do projektu planu miejscowego wynikające z rozpatrzenia uwag, o których mowa w pkt 11, a następnie w niezbędnym zakresie ponawia uzgodnienia;</p> <p>14) przedstawia radzie gminy projekt planu miejscowego wraz z listą nieuwzględnionych uwag, o których mowa w pkt 11.</p> <p>Pominięto art. 17a-19. Przepisy te określają obowiązek informacyjny dotyczący przetwarzania danych osobowych, przesłanki ponowienia określonych czynności w razie konieczności dokonania zmian w projekcie planu miejscowego</p>	
<p>Art. 20. 1. Plan miejscowy uchwała rada gminy, po stwierdzeniu, że nie narusza on ustaleń studium, rozstrzygając jednocześnie o sposobie rozpatrzenia uwag do projektu planu oraz sposobie realizacji, zapisanych w planie, inwestycji z zakresu infrastruktury technicznej, które należą do zadań własnych gminy, oraz zasadach ich finansowania, zgodnie z przepisami o finansach publicznych. Część tekstowa planu stanowi treść uchwały, część graficzna oraz wymagane rozstrzygnięcia stanowią załączniki do uchwały.</p> <p>2. Wójt, burmistrz albo prezydent miasta przedstawia wojewodzie uchwałę, o której mowa w ust. 1, wraz z załącznikami oraz dokumentacją prac planistycznych w celu oceny ich zgodności z przepisami prawnymi.</p> <p>Art. 21-27 zostały pominięte. Przepisy określają źródła finansowania kosztów sporządzenia planu miejscowego, przesłanki podjęcia uchwały o przystąpieniu do scalenia i podziału nieruchomości, obowiązek współpracy przy sporządzaniu projektu studium albo projektu planu miejscowego, tryb i terminy opiniowania i uzgadniania projektu aktu planistycznego, podmioty obciążone kosztami zmiany projektu aktu planistycznego, tryb dokonywania zmian aktu planistycznego</p>	<p>Przepis określa tryb podjęcia przez radę gminy uchwały w przedmiocie uchwalenia planu miejscowego oraz obowiązek przekazania tej uchwały wojewodzie w ramach nadzoru legalności działań jednostek samorządu terytorialnego.</p>
<p>Art. 28. 1. Istotne naruszenie zasad sporządzania studium lub planu miejscowego, istotne naruszenie trybu ich sporządzania, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie, powodują nieważność uchwały rady gminy w całości lub części.</p>	<p>Przepis określa przesłanki nieważności aktu planistycznego.</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>2. Jeżeli rozstrzygnięcie nadzorcze wojewody, stwierdzające nieważność uchwały w sprawie studium lub planu miejscowego, stanie się prawomocne z powodu niezłożenia przez gminę, w przewidzianym terminie, skargi do sądu administracyjnego lub jeżeli skarga zostanie przez sąd odrzucona albo oddalona, czynności, o których mowa w art. 11 i 17, ponawia się w zakresie niezbędnym do doprowadzenia do zgodności projektu studium lub planu z przepisami prawnymi.</p> <p>Art. 29 –34 pominięto. Przepisy określają przesłanki wejścia w życie miejscowego planu, dokonywanie wypisów i wyrysów z aktów planistycznych oraz obowiązek prowadzenia rejestru planów miejscowych i wniosków o ich sporządzenie lub zmianę, obowiązek dokonywania oceny aktualności studium i planu miejscowego.</p>	
<p>Art. 35. Tereny, których przeznaczenie plan miejscowy zmienia, mogą być wykorzystywane w sposób dotychczasowy do czasu ich zagospodarowania zgodnie z tym planem, chyba że w planie ustalono inny sposób ich tymczasowego zagospodarowania.</p>	Przepis wprowadza prawo tymczasowego zagospodarowania terenów, których przeznaczenie plan miejscowy zmienia.
<p>Art. 36. 1. Jeżeli w związku z uchwaleniem planu miejscowego albo jego zmianą korzystanie z nieruchomości lub jej części w dotychczasowy sposób lub zgodnie z dotychczasowym przeznaczeniem stało się niemożliwe lub istotnie ograniczone, właściciel albo użytkownik wieczysty nieruchomości może, z uwzględnieniem ust. 2 i art. 37¹ ust. 1, żądać od gminy albo od władającego terenem zamkniętym, jeżeli uchwalenie planu lub jego zmiana spowodowane były potrzebami obronności i bezpieczeństwa państwa:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) odszkodowania za poniesioną rzeczywistą szkodę albo 2) wykupienia nieruchomości lub jej części. <p>1a. Przepisu ust. 1 nie stosuje się, jeżeli treść planu miejscowego powodująca skutek, o którym mowa w ust. 1, nie stanowi samodzielnego ustalenia przez gminę społeczno-gospodarczego przeznaczenia terenu oraz sposobu korzystania z niego, ale wynika z:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) uwarunkowań hydrologicznych, geologicznych, geomorfologicznych lub przyrodniczych dotyczących występowania powodzi i związanych z tym ograniczeń, określonych na podstawie przepisów odrębnych; 2) decyzji dotyczących lokalizacji lub realizacji inwestycji celu publicznego, wydanych przez inne niż organy gminy, organy administracji publicznej lub Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie; 3) zakazów lub ograniczeń zabudowy i zagospodarowania terenu, określonych w przepisach ustaw lub aktów, w tym aktów prawa miejscowego, wydanych na ich podstawie. 	Przepis określa skutki uchwalenia planu miejscowego (prawo do odszkodowania, wykupu nieruchomości) oraz okoliczności wyłączające możliwość kierowania tego rodzaju roszczeń. Przepis określa także przesłanki ponoszenia opłat z tytułu wzrostu wartości nieruchomości w związku z uchwaleniem miejscowego planu.

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>2. Realizacja roszczeń, o których mowa w ust. 1, może nastąpić również w drodze zaoferowania przez gminę właścicielowi albo użytkownikowi wieczystemu nieruchomości zamiennej. Z dniem zawarcia umowy zamiany roszczenia wygasają.</p> <p>3. Jeżeli, w związku z uchwaleniem planu miejscowego albo jego zmianą, wartość nieruchomości uległa obniżeniu, a właściciel albo użytkownik wieczysty zbywa tę nieruchomość i nie skorzystał z praw, o których mowa w ust. 1 i 2, może żądać od gminy odszkodowania równego obniżeniu wartości nieruchomości.</p> <p>4. Jeżeli w związku z uchwaleniem planu miejscowego albo jego zmianą wartość nieruchomości wzrosła, a właściciel lub użytkownik wieczysty zbywa tę nieruchomość, wójt, burmistrz albo prezydent miasta pobiera jednorazową opłatę ustaloną w tym planie, określoną w stosunku procentowym do wzrostu wartości nieruchomości. Opłata ta jest dochodem własnym gminy. Wysokość opłaty nie może być wyższa niż 30% wzrostu wartości nieruchomości.</p> <p>4a. Opłaty, o której mowa w ust. 4, nie pobiera się w przypadku nieodpłatnego przeniesienia przez rolnika własności nieruchomości wchodzących w skład gospodarstwa rolnego na następcę w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 2021 r. poz. 266, 1535 i 1621) albo przepisów w sprawie szczegółowych warunków i trybu przyznawania pomocy finansowej w ramach działania "Renty strukturalne" objętego Programem Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007-2013 wydanych na podstawie art. 29 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 7 marca 2007 r. o wspieraniu rozwoju obszarów wiejskich z udziałem środków Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich ¹ (Dz. U. z 2020 r. poz. 1371 oraz z 2021 r. poz. 904). W przypadku zbycia przez następcę nieruchomości przekazanych przez rolnika przepisy o opłacie, o której mowa w ust. 4, stosuje się odpowiednio.</p> <p>5. W razie stwierdzenia nieważności uchwały rady gminy w sprawie planu miejscowego, w części lub w całości, odszkodowanie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, albo opłata, o której mowa w ust. 4, podlegają zwrotowi odpowiednio na rzecz gminy lub na rzecz aktualnego właściciela albo użytkownika wieczystego nieruchomości.</p> <p>6. W przypadku, o którym mowa w ust. 3, w razie stwierdzenia nieważności uchwały rady gminy w sprawie planu miejscowego w części lub w całości gmina może żądać od aktualnego właściciela albo użytkownika wieczystego nieruchomości zwrotu kwoty stanowiącej równowartość wypłaconego odszkodowania.</p> <p>Art. 37 pominięto. Przepis określa zasady kształtowania odszkodowania i opłat związanych z obniżeniem lub wzrostem wartości nieruchomości w związku z uchwaleniem lub zmianą planu miejscowego</p>	

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>Art. 37¹. 1. Jeżeli w związku z uchwaleniem planu miejscowego albo jego zmianą, w wyniku uwzględnienia ograniczeń w zabudowie i zagospodarowaniu terenu związanych z lokalizacją lotniczego urządzenia naziemnego i powierzchni ograniczających zabudowę, o których mowa w art. 86 ust. 7 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. - Prawo lotnicze, korzystanie z nieruchomości lub jej części w dotychczasowy sposób lub zgodnie z dotychczasowym przeznaczeniem stało się niemożliwe bądź istotnie ograniczone, właściciel albo użytkownik wieczysty nieruchomości może żądać od Polskiej Agencji Żeglugi Powietrznej:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) odszkodowania za poniesioną rzeczywistą szkodę albo 2) wykupienia nieruchomości lub jej części. <p>2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, przepisy art. 36 ust. 2, 3, 5 i 6 oraz art. 37 ust. 1, 3, 5, 9-11 stosuje się odpowiednio.</p> <p><i>Art. 37a-37e pominięto. Przepisy określają uwarunkowania związane z sytuowaniem obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń, tryb i etapy uchwalania uchwały reklamowej, wyłączenie stosowania przepisów dotyczących reklam, przesłanki stosowania kar pieniężnych za nielegalne reklamy.</i></p> <p><i>Pominięto art. 37f-37n. Przepisy regulują zagadnienia związane z wprowadzeniem miejscowego planu rewitalizacji</i></p> <p><i>Art. 38-49 pominięto. Przepisy regulują zagadnienia związane z planowaniem przestrzennym na poziomie województwa, sporządzaniem audytów krajobrazowych, procedurę planistyczną związaną z przyjmowaniem planu przestrzennego zagospodarowania województwa</i></p>	<p>Przepis określa przedmiot roszczeń przysługujących właścicielom/użytkownikom wieczystym nieruchomości związanych z uniemożliwieniem lub ograniczeniem korzystania z nieruchomości w związku z lokalizacją lotniczego urządzenia naziemnego i powierzchni ograniczających zabudowę.</p>
<p>Art. 50.</p> <p>1. Inwestycja celu publicznego jest lokalizowana na podstawie planu miejscowego, a w przypadku jego braku - w drodze decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego. Warunek, o którym mowa w art. 61 ust. 1 pkt 4, stosuje się odpowiednio.</p> <p>1a. Przepisu art. 61 ust. 1 pkt 4 nie stosuje się do inwestycji celu publicznego w przypadkach uzasadnionych potrzebami obronności lub bezpieczeństwa państwa albo ochrony granicy państwowej, a także do inwestycji celu publicznego z zakresu łączności publicznej.</p> <p>2. Nie wymagają wydania decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego roboty budowlane:</p>	<p>Przepis określa zasady lokalizacji inwestycji celu publicznego.</p> <p>Aby inwestycja mogła zostać uznana za inwestycję celu publicznego musi mieć określony zasięg (gminny, powiatowy, wojewódzki, krajowy lub międzynarodowy), a przy tym realizować cel, o którym mowa w art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami.</p> <p>Celami publicznymi są m.in.:</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>1) polegające na remoncie, montażu lub przebudowie, jeżeli nie powodują zmiany sposobu zagospodarowania terenu i użytkowania obiektu budowlanego oraz nie zmieniają jego formy architektonicznej, a także nie są zaliczone do przedsięwzięć wymagających przeprowadzenia postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko, w rozumieniu przepisów o ochronie środowiska, albo</p> <p>2) niewymagające pozwoleń na budowę.</p> <p>2a. W przypadku braku miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego budowa sieci, o których mowa w art. 29 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (Dz. U. z 2021 r. poz. 2351 oraz z 2022 r. poz. 88), wymaga uzyskania decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego.</p> <p>2b. W przypadku gdy wniosek o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego dotyczy inwestycji, której lokalizacja, zgodnie z przepisami odrębnymi, może nastąpić wyłącznie w oparciu o ustalenia planu miejscowego, organ odmawia wszczęcia postępowania.</p> <p>2c. Inwestor realizujący inwestycję celu publicznego, o której mowa w ust. 2, może wystąpić z wnioskiem o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego związanej z obronnością i bezpieczeństwem państwa albo ochroną granicy państwowej.</p> <p>3. (uchylony).</p> <p>4. Sporządzenie projektu decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego powierza się osobie, o której mowa w art. 5, albo osobie wpisanej na listę izby samorządu zawodowego architektów posiadającej uprawnienia budowlane do projektowania bez ograniczeń w specjalności architektonicznej albo uprawnienia budowlane do projektowania i kierowania robotami budowlanymi bez ograniczeń w specjalności architektonicznej.</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. wydzielenie gruntów pod drogi publiczne, drogi rowerowe i drogi wodne, budowa, utrzymywanie oraz wykonywanie robót budowlanych tych dróg, obiektów i urządzeń transportu publicznego, a także łączności publicznej i sygnalizacji; 2. wydzielenie gruntów pod linie kolejowe oraz ich budowa i utrzymanie; 3. wydzielenie gruntów pod lotniska, urządzenia i obiekty do obsługi ruchu lotniczego, 4. wydzielenie gruntów pod porty i przystanie morskie oraz ich budowa, modernizacja i utrzymanie.
<p>Art. 51</p> <p>1. W sprawach ustalenia lokalizacji inwestycji celu publicznego decyzje wydają w odniesieniu do:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) inwestycji celu publicznego o znaczeniu krajowym i wojewódzkim - wójt, burmistrz albo prezydent miasta w uzgodnieniu z marszałkiem województwa; 2) inwestycji celu publicznego o znaczeniu powiatowym i gminnym - wójt, burmistrz albo prezydent miasta; 3) inwestycji celu publicznego na terenach zamkniętych - wojewoda; 4) (uchylony). <p>2. W przypadku niewydania przez właściwy organ decyzji w sprawie ustalenia lokalizacji inwestycji celu publicznego w terminie 65 dni od dnia złożenia wniosku o wydanie takiej decyzji, organ wyższego stopnia</p>	<p>Przepis określa właściwość organów w sprawach ustalenia lokalizacji inwestycji celu publicznego.</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>wymierza temu organowi, w drodze postanowienia, na które przysługuje zażalenie, karę pieniężną w wysokości 500 zł za każdy dzień zwłoki. Wpływy z kar pieniężnych stanowią dochód budżetu państwa.</p> <p>2a. Organem wyższego stopnia w sprawach określonych w ust. 2 jest wojewoda.</p> <p>2b. Karę pieniężną uiszcza się w terminie 14 dni od dnia doręczenia postanowienia, o którym mowa w ust. 2. W przypadku nieuiszczenia kary pieniężnej, podlega ona ściągnięciu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.</p> <p>2c. Do terminu, o którym mowa w ust. 2, nie wlicza się terminów przewidzianych w przepisach prawa do dokonania określonych czynności, okresów zawieszenia postępowania oraz okresów opóźnień spowodowanych z winy strony albo z przyczyn niezależnych od organu.</p> <p>2d. Kary pieniężnej za zwłokę nie wymierza się, a wszczęte postępowania w sprawie wymierzenia kary umarza się, jeżeli od dnia wydania decyzji w sprawie ustalenia lokalizacji inwestycji celu publicznego przez organ pierwszej instancji upłynęły 3 lata.</p> <p>2e. Postępowanie w sprawie wymierzenia kary pieniężnej, o której mowa w ust. 2, wszczyna się z urzędu, jeżeli podmiot, który wystąpił z wnioskiem o ustalenie lokalizacji inwestycji celu publicznego, wnieśnie żądanie wymierzenia tej kary.</p> <p>2f. Żądanie, o którym mowa w ust. 2e, wnosi się za pośrednictwem organu właściwego do wydania decyzji w sprawie ustalenia lokalizacji inwestycji celu publicznego.</p> <p>2g. Organ właściwy do wydania decyzji w sprawie ustalenia lokalizacji inwestycji celu publicznego jest obowiązany przekazać żądanie, o którym mowa w ust. 2e, organowi wyższego stopnia w terminie 7 dni od dnia jego otrzymania, a w przypadku wniesienia żądania przed dniem wydania tej decyzji - w terminie 7 dni od dnia jej wydania. Organ właściwy do wydania decyzji w sprawie ustalenia lokalizacji inwestycji celu publicznego przekazuje żądanie wraz z niezbędnymi odpisami akt sprawy. Odpisy mogą zostać sporządzone w formie dokumentu elektronicznego.</p> <p>2h. W decyzji w sprawie ustalenia lokalizacji inwestycji celu publicznego zamieszcza się pouczenie o prawie do wniesienia żądania, o którym mowa w ust. 2e.</p> <p>2i. Stroną postępowania w sprawie wymierzenia kary pieniężnej, o której mowa w ust. 2, jest organ właściwy do wydania decyzji w sprawie ustalenia lokalizacji inwestycji celu publicznego.</p>	

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>3. W przypadku inwestycji celu publicznego wykraczającej poza obszar jednej gminy decyzję o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego wydaje wójt, burmistrz albo prezydent miasta, na którego obszarze właściwości znajduje się największa część terenu, na którym ma być realizowana ta inwestycja, w porozumieniu z zainteresowanymi wójtami, burmistrzami albo prezydentami miast.</p>	
<p>Art. 52</p> <p>1. Ustalenie lokalizacji inwestycji celu publicznego następuje na wniosek inwestora.</p> <p>2. Wniosek o ustalenie lokalizacji inwestycji celu publicznego powinien zawierać:</p> <p>1) mapę zasadniczą lub, w przypadku jej braku, mapę ewidencyjną, pochodzące z państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego, obejmujące teren, którego wniosek dotyczy, wraz z obszarem, na który inwestycja będzie oddziaływać, w skali 1:500 lub 1:1000, a w stosunku do inwestycji liniowych również w skali 1:2000, w postaci:</p> <p>a) elektronicznej - w obowiązującym państwowym systemie odniesień przestrzennych albo</p> <p>b) papierowej;</p> <p>1a) określenie granic terenu objętego wnioskiem;</p> <p>2) charakterystykę inwestycji, obejmującą:</p> <p>a) określenie zapotrzebowania na wodę, energię oraz sposobu odprowadzania lub oczyszczania ścieków, a także innych potrzeb w zakresie infrastruktury technicznej, a w razie potrzeby również sposobu unieszkodliwiania odpadów,</p> <p>b) określenie planowanego sposobu zagospodarowania terenu oraz charakterystyki zabudowy i zagospodarowania terenu, w tym przeznaczenia i gabarytów projektowanych obiektów budowlanych oraz powierzchni terenu podlegającej przekształceniu, przedstawione w formie opisowej i graficznej,</p> <p>c) określenie charakterystycznych parametrów technicznych inwestycji oraz dane charakteryzujące jej wpływ na środowisko;</p> <p>[...]</p> <p>3. Nie można uzależnić wydania decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego od zobowiązania się wnioskodawcy do spełnienia nieprzewidzianych odrębnymi przepisami świadczeń lub warunków.</p>	<p>Przepis określa wymagania jakim powinien odpowiadać wniosek o ustalenie lokalizacji inwestycji celu publicznego.</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>4. Zamiast oryginału dokumentu strona może złożyć wraz z wnioskiem o ustalenie lokalizacji inwestycji celu publicznego kopię dokumentu. Przepis art. 76a § 4 Kodeksu postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio.</p> <p>Art. 53. Pominięto. Przepis reguluje postępowanie w sprawie wydania decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego, procedurę uzgadniania decyzji o lokalizacji celu publicznego z właściwymi organami.</p>	
<p>Art. 54. Decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego określa:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) rodzaj inwestycji; 2) warunki i szczegółowe zasady zagospodarowania terenu oraz jego zabudowy wynikające z przepisów odrębnych, a w szczególności w zakresie: <ol style="list-style-type: none"> a) warunków i wymagań ochrony i kształtowania ładu przestrzennego, b) ochrony środowiska i zdrowia ludzi oraz dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej, c) obsługi w zakresie infrastruktury technicznej i komunikacji, d) wymagań dotyczących ochrony interesów osób trzecich, e) ochrony obiektów budowlanych na terenach górniczych; 3) linie rozgraniczające teren inwestycji, wyznaczone na mapie w odpowiedniej skali, z zastrzeżeniem art. 52 ust. 2 pkt 1. <p>Art. 55-58 pominięto. Przepisy określają skutki wydania decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego, organy odpowiedzialne za prowadzenie rejestrów wydanych decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego oraz aspekty proceduralne związane z zawieszeniem postępowania w sprawie ustalenia lokalizacji inwestycji celu publicznego</p>	<p>Przepis określa elementy decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego, w tym wymagania ochrony środowiska i zdrowia ludzi związane z jej realizacją.</p>
<p>Art. 59. 1. Zmiana zagospodarowania terenu w przypadku braku planu miejscowego, polegająca na budowie obiektu budowlanego lub wykonaniu innych robót budowlanych, a także zmiana sposobu użytkowania obiektu budowlanego lub jego części, z zastrzeżeniem art. 50 ust. 1 i art. 86, wymaga ustalenia, w drodze decyzji, warunków zabudowy. Przepis art. 50 ust. 2 stosuje się odpowiednio.</p>	<p>Przepis określa przedmiot decyzji o warunkach zabudowy.</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>2. Przepis ust. 1 stosuje się również do zmiany zagospodarowania terenu, która nie wymaga pozwolenia na budowę, z wyjątkiem tymczasowej, jednorazowej zmiany zagospodarowania terenu, trwającej do roku.</p> <p>2a. W przypadku braku miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego budowa obiektów budowlanych, o których mowa w art. 29 ust. 1 pkt 1, 1a, 3 i pkt 16 lit. b ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane, wymaga uzyskania decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu.</p> <p>3. W przypadku zmiany zagospodarowania terenu, o której mowa w ust. 2, bez uzyskania decyzji o warunkach zabudowy, wójt, burmistrz albo prezydent miasta może, w drodze decyzji, nakazać właścicielowi lub użytkownikowi wieczystemu nieruchomości:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wstrzymanie użytkowania terenu, wyznaczając termin, w którym należy wystąpić z wnioskiem o wydanie decyzji o ustaleniu warunków zabudowy, albo 2) przywrócenie poprzedniego sposobu zagospodarowania. 	
<p>Art. 60</p> <p>1. Decyzję o warunkach zabudowy wydaje, z zastrzeżeniem ust. 3, wójt, burmistrz albo prezydent miasta po uzgodnieniu z organami, o których mowa w art. 53 ust. 4, i uzyskaniu uzgodnień lub decyzji wymaganych przepisami odrębnymi.</p> <p>1a. Do decyzji o warunkach zabudowy stosuje się art. 53 ust. 5b i 5c.</p> <p>2. (uchylony).</p> <p>3. Decyzje o warunkach zabudowy na terenach zamkniętych wydaje wojewoda.</p> <p>4. Sporządzenie projektu decyzji o ustaleniu warunków zabudowy powierza się osobie, o której mowa w art. 5, albo osobie wpisanej na listę izby samorządu zawodowego architektów posiadającej uprawnienia budowlane do projektowania bez ograniczeń w specjalności architektonicznej albo uprawnienia budowlane do projektowania i kierowania robotami budowlanymi bez ograniczeń w specjalności architektonicznej.</p>	<p>Przepis określa właściwość organów w sprawie decyzji o warunkach zabudowy.</p>
<p>Art. 61.1. Wydanie decyzji o warunkach zabudowy jest możliwe jedynie w przypadku łącznego spełnienia następujących warunków:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) co najmniej jedna działka sąsiednia, dostępna z tej samej drogi publicznej, jest zabudowana w sposób pozwalający na określenie wymagań dotyczących nowej zabudowy w zakresie kontynuacji funkcji, parametrów, cech i wskaźników kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu, w tym gabarytów i formy architektonicznej obiektów budowlanych, linii zabudowy oraz intensywności wykorzystania terenu; 	<p>Przepis określa przesłanki wydania decyzji o warunkach zabudowy.</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>2) teren ma dostęp do drogi publicznej;</p> <p>3) istniejące lub projektowane uzbrojenie terenu, z uwzględnieniem ust. 5, jest wystarczające dla zamierzenia budowlanego;</p> <p>4) teren nie wymaga uzyskania zgody na zmianę przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne albo jest objęty zgodą uzyskaną przy sporządzaniu miejscowych planów, które utraciły moc na podstawie art. 67 ustawy, o której mowa w art. 88 ust. 1;</p> <p>5) decyzja jest zgodna z przepisami odrębnymi;</p> <p>6) zamierzenie budowlane nie znajdzie się w obszarze:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) w stosunku do którego decyzją o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej, o której mowa w art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych (Dz. U. z 2021 r. poz. 428, 784 i 922), ustanowiony został zakaz, o którym mowa w art. 22 ust. 2 pkt 1 tej ustawy, b) strefy kontrolowanej wyznaczonej po obu stronach gazociągu, c) strefy bezpieczeństwa wyznaczonej po obu stronach rurociągu. <p>2. Przepisów ust. 1 pkt 1 nie stosuje się do inwestycji produkcyjnych lokalizowanych na terenach przeznaczonych na ten cel w planach miejscowych, które utraciły moc na podstawie art. 67 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 88 ust. 1.</p> <p>2a. (uchylony).</p> <p>3. Przepisów ust. 1 pkt 1 i 2 nie stosuje się do linii kolejowych, obiektów liniowych i urządzeń infrastruktury technicznej, a także instalacji odnawialnego źródła energii w rozumieniu art. 2 pkt 13 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii.</p> <p>4. Przepisów ust. 1 pkt 1 nie stosuje się do zabudowy zagrodowej, w przypadku gdy powierzchnia gospodarstwa rolnego związanego z tą zabudową przekracza średnią powierzchnię gospodarstwa rolnego w danej gminie.</p> <p>5. Warunek, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, uznaje się za spełniony, jeżeli wykonanie uzbrojenia terenu zostanie zagwarantowane w drodze umowy zawartej między właściwą jednostką organizacyjną a inwestorem.</p> <p>5a. W celu ustalenia wymagań dla nowej zabudowy i zagospodarowania terenu właściwy organ wyznacza wokół terenu, o którym mowa w art. 52 ust. 2 pkt 1a, na kopii mapy zasadniczej lub mapy ewidencyjnej dołączonej do wniosku o ustalenie warunków zabudowy obszar analizowany w odległości nie mniejszej niż trzykrotna</p>	

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>szerokość frontu terenu, jednak nie mniejszej niż 50 metrów, i przeprowadza na nim analizę funkcji oraz cech zabudowy i zagospodarowania terenu w zakresie warunków, o których mowa w ust. 1. Przez front terenu należy rozumieć tę część granicy działki budowlanej, która przylega do drogi publicznej lub wewnętrznej, z której odbywa się główny wjazd na działkę.</p> <p>6. Minister właściwy do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa określi, w drodze rozporządzenia, sposób ustalania wymagań dotyczących nowej zabudowy i zagospodarowania terenu w przypadku braku planu miejscowego.</p> <p>[...]</p> <p>Art. 62-67 pominięto. Przepisy regulują instytucję zawieszenia postępowania w sprawie wydania decyzji o warunkach zabudowy, , charakter prawny decyzji o warunkach zabudowy oraz jej przeniesienie na inny podmiot, przesłanki stwierdzenia wygaśnięcia decyzji o warunkach zabudowy, obowiązek publikacji w BIP informacji o wydanej decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego i decyzji o warunkach zabudowy, organy odpowiedzialne za prowadzenie rejestru wydanych decyzji o ustaleniu warunków zabudowy</p>	
<p>Pominięto przepisy rozdziału 5a, 6 i 7. Przepisy regulują zagadnienia związane z tworzeniem, prowadzeniem, aktualizacją i udostępnianiem zbiorów danych przestrzennych, a także zmiany w przepisach innych ustaw, przepisy przejściowe i końcowe.</p>	

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

3.6 Ustawa z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym

TABELA XV

Akty wykonawcze:

L.P.	Tytuł aktu wykonawczego	Adres publikacyjny	Podstawa prawna w Pr. bud.
1.	Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 7 czerwca 2021 r. w sprawie interoperacyjności	Dz. U. poz. 1042	Art. 25ta
2.	Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 7 sierpnia 2008 r. w sprawie wymagań w zakresie odległości i warunków dopuszczających usytuowanie drzew i krzewów, elementów ochrony akustycznej i wykonywania robót ziemnych w sąsiedztwie linii kolejowej, a także sposobu urządzania i utrzymywania zastron odśnieżnych oraz pasów przeciwpożarowych	Dz. U z 2020 r. poz. 1247	Art. 54

TABELA XVI

Ustawa

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>Art. 9p. Decyzji o ustaleniu lokalizacji linii kolejowej nie wydaje się w przypadku robót budowlanych:</p> <p>1) polegających na remoncie, przebudowie lub rozbudowie linii kolejowej, jeżeli nie powodują zmiany sposobu zagospodarowania terenu i użytkowania obiektu budowlanego oraz nie zmieniają jego formy architektonicznej, a także nie są zaliczone do przedsięwzięć wymagających przeprowadzenia postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2020 r. poz. 1219, z późn. zm.) lub</p> <p>2) niewymagających pozwolenia na budowę.</p>	<p>Przepis art. 9p pkt 1 określa przesłanki negatywne, wyłączające konieczność ubiegania się o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji linii kolejowej. Wszystkie wskazane w pkt 1 przesłanki muszą być spełnione łącznie.</p> <p>Jedną z przesłanek jest przedsięwzięcie niewymagające przeprowadzenia postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko.</p> <p>Przeprowadzenie oceny jest obowiązkowe (zgodnie z art. 59 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku), jeżeli</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
	<p>realizacja planowanych przedsięwzięć może zawsze znacząco oddziaływać na środowisko lub potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, jeżeli obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko został stwierdzony na podstawie art. 63 ust. 1 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku (np. ze względu na takie cechy przedsięwzięcia jak emisje i występowanie innych uciążliwości).</p> <p>Ponieważ w przypadku linii kolejowej takie oddziaływanie należy uznać za oczywiste, to zgodnie z art. 9p ustawy o transporcie kolejowym, takie roboty budowlane co do zasady będą wymagały decyzji o ustaleniu linii kolejowej.</p> <p>W art. 9p pkt 1 zastosowano nieprawidłowe odesłanie – ocena oddziaływania na środowisko jest uregulowana w ustawie o udostępnianiu informacji o środowisku, nie w Poś.</p>
<p>Art. 9q. 1. Decyzja o ustaleniu lokalizacji linii kolejowej zawiera w szczególności:</p> <p>[...]</p> <p>3) warunki wynikające z prawnie chronionych potrzeb ochrony środowiska, ochrony zabytków i dóbr kultury współczesnej oraz potrzeb obronności państwa;</p> <p>4) wymagania dotyczące ochrony interesów osób trzecich;</p> <p>[...]</p> <p>8. Do decyzji o ustaleniu lokalizacji linii kolejowej, poprzedzonej decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach, stosuje się przepisy art. 72 ust. 6 i 6a ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.</p>	<p>Przewidziana w ust. 1 pkt 3 konieczność uwzględnienia w decyzji o ustaleniu lokalizacji linii kolejowej warunków wynikających z prawnie chronionych potrzeb ochrony środowiska wskazuje, że przepis odnosi się do „prawnie chronionych potrzeb”, to nie ogranicza się do „prawnych wymagań” (np. wynikających z ustawy – Prawo ochrony środowiska).</p> <p>Tak szerokie i nieostre pojęcie daje wojewodzie większą swobodę decyzyjną, umożliwiającą rozważenie i maksymalne pogodzenie ze sobą - w ramach rozstrzygnięcia w przedmiocie ustalenia lokalizacji linii kolejowej -</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
	<p>wszystkich celów publicznych, mających w konkretnej sprawie administracyjnej znaczenie.</p> <p>Przewidziana w ust. 1 pkt 4 konieczność uwzględnienia w decyzji o ustaleniu lokalizacji linii kolejowej wymagań dotyczących ochrony interesów osób trzecich oznacza m.in. uwzględnienie uciążliwości powodowanych przez hałas powodowanej również wobec osób niebędących uczestnikami postępowania w sprawie wydania decyzji.</p>
<p>Art. 9ac. [...]</p> <p>2. Nie stwierdza się nieważności ostatecznej decyzji o pozwoleniu na budowę linii kolejowej, jeżeli wniosek o stwierdzenie nieważności tej decyzji został złożony po upływie 60 dni od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna, a inwestor rozpoczął budowę linii kolejowej. Art. 158 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio.</p> <p>3. W przypadku uwzględnienia skargi na decyzję o pozwoleniu na budowę linii kolejowej, której nadano rygor natychmiastowej wykonalności, sąd administracyjny po upływie 60 dni od dnia rozpoczęcia budowy linii kolejowej może stwierdzić jedynie, że decyzja narusza prawo z przyczyn wskazanych w art. 145 § 1 lub w art. 156 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego.</p> <p>3a. Przepisów ust. 2 i 3 nie stosuje się w przypadku niezgodności decyzji o pozwoleniu na budowę linii kolejowej z:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach lub 2) postanowieniem, o którym mowa w art. 90 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko. <p>[...]</p>	<p>Są to przepisy szczególne w stosunku do przepisów KPA dotyczących mocy wiążącej decyzji ostatecznych, a także do przepisów prawa o postępowaniu przed sądami administracyjnymi dotyczących zakresu rozstrzygania przez sąd administracyjny w przedmiocie skargi na decyzję administracyjną.</p> <p>Art. 9ac ust 2 przewiduje zakaz stwierdzania nieważności decyzji o pozwoleniu na budowę linii kolejowej oraz decyzji o ustaleniu lokalizacji linii kolejowej (na mocy odesłania zawartego w art. 9ac ust. 4 ustawy), jeżeli wniosek o stwierdzenie nieważności tej decyzji został złożony po upływie 60 dni od dnia, w którym decyzja ta stała się ostateczna, a inwestor rozpoczął już budowę linii kolejowej.</p> <p>Zgodnie z ust. 3 jeżeli upłynęło 60 dni od dnia rozpoczęcia budowy linii kolejowej, a sąd administracyjny uwzględnił skargę na którąś z ww. decyzji, to może jedynie stwierdzić, że decyzja narusza prawo z przyczyn wskazanych w art. 145 § 1 lub w art. 156 § 1 KPA.</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
	<p>Jednakże, zgodnie z ust. 3a, powyższe ograniczenia nie mają zastosowania w przypadku, w którym decyzja o pozwoleniu na budowę linii kolejowej jest niezgodna z decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach lub postanowieniem w sprawie uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia.</p> <p>Należy zauważyć, że ust. 4, który dotyczy odpowiedniego stosowania ograniczeń do decyzji o ustaleniu lokalizacji linii kolejowej, nie uwzględnia odpowiedniego stosowania do tych decyzji wyłączenia z ust. 3a. Oznacza to, że w razie niezgodności decyzji o ustaleniu lokalizacji linii kolejowej z decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach – po upływie terminów wskazanych w ust. 2 i 3 – nie będzie można jej uchylić w następstwie pozytywnego rozpatrzenia odwołania lub skargi do sądu administracyjnego (w przeciwieństwie do decyzji o pozwoleniu na budowę linii kolejowej).</p> <p>Należy rozważyć uzupełnienie ust. 4 o odesłanie do ust. 3a.</p>
<p>Art. 17. 1. Zarządcy, przewoźnicy kolejowi, użytkownicy bocznic kolejowych oraz przedsiębiorcy zarządzający infrastrukturą i wykonujący przewozy w metrze są obowiązani spełniać warunki techniczne i organizacyjne zapewniające:</p> <p>[...]</p> <p>3) ochronę przeciwpożarową i ochronę środowiska.</p> <p>[...]</p>	<p>Zakres wymogu jest bardzo szeroki. Przepis zobowiązuje wskazane w nim podmioty do spełniania warunków technicznych i organizacyjnych zapewniających m.in. ochronę środowiska, czyli również ochronę przed hałasem.</p>
<p>Art. 25ta. 1. Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia, dla systemu kolei Unii:</p> <p>1) zasadnicze wymagania systemu kolei; 2) warunki przeprowadzania weryfikacji WE podsystemu;</p>	<p>Na podstawie tego przepisu zostało wydane rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 7 czerwca 2021 r. w sprawie interoperacyjności (Dz. U. poz. 1042),</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>3) procedury oceny zgodności podsystemów z właściwymi krajowymi specyfikacjami technicznymi i dokumentami normalizacyjnymi, których zastosowanie umożliwi spełnienie zasadniczych wymagań systemu kolei, w tym moduły oceny zgodności, oraz wykaz parametrów pojazdu kolejowego do skontrolowania, w celu sprawdzenia zgodności technicznej między pojazdem kolejowym a siecią kolejową;</p> <p>4) zakres dokumentacji technicznej dołączanej do deklaracji weryfikacji WE podsystemu.</p> <p>2. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, uwzględnia się:</p> <p>1) obowiązujące TSI;</p> <p>2) konieczność zapewnienia jednostce notyfikowanej wszelkich informacji, które są niezbędne do właściwego przeprowadzenia weryfikacji WE podsystemu;</p> <p>3) wymagania niezbędne dla zapewnienia bezpiecznego i niezakłóconego ruchu pojazdów kolejowych w systemie kolei Unii;</p> <p>4) konieczność przeprowadzenia procedur oceny zgodności podsystemów w oparciu o moduły oceny zgodności;</p> <p>5) konieczność zapewnienia bezpieczeństwa przewozu osób i rzeczy;</p> <p>6) konieczność zapewnienia spójności dokumentacji technicznej dołączanej do deklaracji weryfikacji WE podsystemu.</p>	<p>które w Załączniku formułuje zasadnicze wymagania systemu kolei.</p> <p>ZAŁĄCZNIK ZASADNICZE WYMAGANIA SYSTEMU KOLEI</p> <p>[...]</p> <p>1. Wymagania ogólne:</p> <p>[...]</p> <p>1.4. Ochrona środowiska naturalnego:</p> <p>[...]</p> <p>1.4.4. System kolei Unii powinien być tak zaprojektowany i powinien funkcjonować w taki sposób, aby:</p> <p>1.4.4.1. na terenach podlegających ochronie akustycznej, zlokalizowanych na obszarach sąsiadujących z infrastrukturą kolejową, zostały spełnione wymagania ochrony przed hałasem w środowisku;</p> <p>1.4.4.2. nie powodować wytwarzania niedopuszczalnego poziomu hałasu w kabinie maszynisty.</p> <p>[...]</p> <p>Powyższa regulacja stanowi implementację Załącznika III p. 1.4.4. dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) z dnia 11 maja 2016 r. w sprawie interoperacyjności systemu kolei w Unii Europejskiej (Dz. Urz. UE L 138 z 26.5.2016, s. 44) (zob. odpowiednia tabela).</p>
<p>Art. 30h. 1. Korzystanie z drogi kolejowej nie może naruszać zasad bezpieczeństwa ruchu kolejowego, bezpiecznego przewozu osób i rzeczy oraz ochrony środowiska, a także ochrony zabytków.</p>	<p>Zakres wymogu jest bardzo szeroki. Przywołanie „zasad ochrony środowiska” to w istocie przywołanie odpowiednich do danej sytuacji odpowiednich przepisów</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
	POŚ (art. 1 POŚ) i innych ustaw z zakresu ochrony środowiska.
<p>Art. 53. 1. Usytuowanie budowli, budynków, drzew i krzewów oraz wykonywanie robót ziemnych w sąsiedztwie linii kolejowych, bocznic kolejowych i przejazdów kolejowych może mieć miejsce w odległości niezakłócającej ich eksploatacji, działania urządzeń związanych z prowadzeniem ruchu kolejowego, a także niepowodującej zagrożenia bezpieczeństwa ruchu kolejowego.</p> <p>2. Budowle i budynki mogą być usytuowane w odległości nie mniejszej niż 10 m od granicy obszaru kolejowego, z tym że odległość ta od osi skrajnego toru nie może być mniejsza niż 20 m, z zastrzeżeniem ust. 4.</p> <p>3. Odległości, o których mowa w ust. 2, dla budynków mieszkalnych, szpitali, domów opieki społecznej, obiektów rekreacyjno-sportowych, budynków związanych z wielogodzinnym pobytem dzieci i młodzieży powinny być zwiększone, w zależności od przeznaczenia budynku, w celu zachowania norm dopuszczalnego hałasu w środowisku, określonych w odrębnych przepisach.</p> <p>4. Przepisu ust. 2 nie stosuje się do budynków i budowli przeznaczonych do prowadzenia ruchu kolejowego i utrzymania linii kolejowej oraz do obsługi przewozu osób i rzeczy, w tym do dróg pieszych i rowerowych, oraz do budynków lub budowli istniejących, stanowiących zabytki w rozumieniu przepisu art. 3 pkt 1 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami.</p>	<p>Przepis dotyczy odległości linii kolejowych, bocznic kolejowych i przejazdów kolejowych w stosunku do budowli, budynków, drzew i krzewów oraz wykonywanych robót ziemnych.</p> <p>Przewidziane są również wyjątki w przypadku budynków mieszkalnych, szpitali, domów opieki społecznej, obiektów rekreacyjno-sportowych, budynków związanych z wielogodzinnym pobytem dzieci i młodzieży – wówczas odległości powinny być zwiększone, w zależności od przeznaczenia budynku, w celu zachowania norm dopuszczalnego hałasu w środowisku.</p> <p>W przepisie jest mowa o „normach” dopuszczalnego hałasu, zatem oprócz dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku, o których mowa w art. 113, zastosowanie będą miały inne przepisy Działu V.</p>
<p>Art. 54. Minister właściwy do spraw transportu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska, ministrem właściwym do spraw klimatu oraz ministrem właściwym do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, wymagania w zakresie odległości i warunków dopuszczających usytuowanie drzew i krzewów, elementów ochrony akustycznej i wykonywania robót ziemnych w sąsiedztwie linii kolejowej, a także sposobu urządzania i utrzymywania zasłon odśnieżnych oraz pasów przeciwpożarowych, biorąc pod uwagę zapewnienie bezpieczeństwa ruchu kolejowego.</p>	<p>Na podstawie tego przepisu zostało wydane rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 7 sierpnia 2008 r. w <i>sprawie wymagań w zakresie odległości i warunków dopuszczających usytuowanie drzew i krzewów, elementów ochrony akustycznej i wykonywania robót ziemnych w sąsiedztwie linii kolejowej, a także sposobu urządzania i utrzymywania zasłon odśnieżnych oraz pasów przeciwpożarowych</i> (Dz. U z 2020 r. poz. 1247).</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
	<p>§ 2. Rodzaj zastosowanych elementów ochrony akustycznej i ich odległość od linii kolejowej powinny wynikać z analizy uciążliwości powodowanych w środowisku hałasem emitowanym na danym odcinku linii kolejowej, zapewniać właściwy efekt ochrony akustycznej oraz uwzględniać:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) przeznaczenie terenu wynikające z planu zagospodarowania przestrzennego; 2) warunki i typ obszaru, przez który przebiega linia kolejowa; 3) położenie niwelety linii kolejowej (wykop, nasyp); 4) charakter zabudowy terenu, przez który przebiega linia kolejowa; 5) prędkość pociągów, ich częstotliwość i rodzaj.

3.7 Ustawa z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych

TABELA XVII

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>Art. 3. Lokalizacja elektrowni wiatrowej następuje wyłącznie na podstawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, o którym mowa w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2020 r. poz. 293, 471, 782, 1086 i 1378 oraz z 2021 r. poz. 11), zwanego dalej "planem miejscowym".</p>	<p>Przepis określa wymóg lokalizacji lądowych elektrowni wiatrowej na podstawie planu zagospodarowania przestrzennego.</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>Art. 4.1. Odległość, w której mogą być lokalizowane i budowane:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) elektrownia wiatrowa - od budynku mieszkalnego albo budynku o funkcji mieszanej, w skład której wchodzi funkcja mieszkaniowa, oraz 2) budynek mieszkalny albo budynek o funkcji mieszanej, w skład której wchodzi funkcja mieszkaniowa - od elektrowni wiatrowej <p>- jest równa lub większa od dziesięciokrotności wysokości elektrowni wiatrowej mierzonej od poziomu gruntu do najwyższego punktu budowli, wliczając elementy techniczne, w szczególności wirnik wraz z łopatami (całkowita wysokość elektrowni wiatrowej).</p> <p>2. Odległość, o której mowa w ust. 1, wymagana jest również przy lokalizacji i budowie elektrowni wiatrowej od form ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-3 i 5 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody ((Dz. U. z 2020 r. poz. 55, 471 i 1378), oraz od leśnych kompleksów promocyjnych, o których mowa w art. 13b ust. 1 ustawy z dnia 28 września 1991 r. o lasach (Dz. U. z 2020 r. poz. 1463 i 2338), przy czym ustanawianie tych form ochrony przyrody oraz leśnych kompleksów promocyjnych nie wymaga zachowania odległości, o której mowa w ust. 1.</p> <p>3. Odległość, o której mowa w ust. 1, nie jest wymagana przy przebudowie, nadbudowie, rozbudowie, remoncie, montażu lub odbudowie budynku mieszkalnego albo budynku o funkcji mieszanej, w skład której wchodzi funkcja mieszkaniowa.</p>	<p>Przepis określa minimalną odległość elektrowni wiatrowej od budynku mieszkalnego, a także wyłączenia spod obowiązku zachowania tego wymogu.</p> <p>Regulacje dotyczące ustanowienia minimalnych odległości elektrowni wiatrowej od budynku mieszkalnego, ma na celu zmniejszenie uciążliwości związanych z hałasem generowanym przez te elektrownie, w tym ograniczeniem uciążliwości w postaci infradźwięków. Skutkiem tych regulacji ma być wznoszenie tego rodzaju urządzeń w odległości nie powodującej uciążliwości w normalnym funkcjonowaniu mieszkańców nieruchomości sąsiadujących.</p>
<p>Art. 5.1. Przez odległość, o której mowa w art. 4 ust. 1, rozumie się najkrótszy odcinek pomiędzy:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) rzutem poziomym istniejącego budynku mieszkalnego albo istniejącego budynku o funkcji mieszanej, w skład której wchodzi funkcja mieszkaniowa, albo 2) granicą terenu objętego decyzją o warunkach zabudowy, o której mowa w art. 4 ust. 2 pkt 2 i w art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, zwaną dalej "decyzją WZ", dotyczącą inwestycji, o której mowa w pkt 1, na którym możliwa jest lokalizacja tej inwestycji, albo 3) linią rozgraniczającą teren, którego sposób zagospodarowania określony w planie miejscowym dopuszcza realizację inwestycji, o której mowa w pkt 1, <p>a:</p>	<p>Przepis określa sposób określania minimalnej odległości elektrowni wiatrowej od budynku mieszkalnego.</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>4) okręgiem, którego promień jest równy połowie średnicy wirnika wraz z łopatami, a środek jest środkiem okręgu opisanego na obrysie wieży istniejącej elektrowni wiatrowej, albo</p> <p>5) linią rozgraniczającą teren, którego sposób zagospodarowania określony w planie miejscowym dopuszcza budowę elektrowni wiatrowej.</p> <p>2. Przez obiekty budowlane, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 4, rozumie się również obiekty budowlane objęte decyzją o pozwoleniu na budowę albo zgłoszeniem, wobec którego organ administracji architektoniczno-budowlanej nie wniósł sprzeciwu.</p> <p>3. Przez odległość, o której mowa w art. 4 ust. 2, rozumie się najkrótszy odcinek łączący punkt na granicy obszaru, dla którego ustanowiono formę ochrony przyrody, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-3 i 5 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, lub leśnego kompleksu promocyjnego, o którym mowa w art. 13b ust. 1 ustawy z dnia 28 września 1991 r. o lasach, i odpowiednio: okrąg albo linię, o których mowa w ust. 1 pkt 4 i 5. Przepis ust. 2 stosuje się.</p>	
<p>Art. 6. Odległość określoną zgodnie z art. 4 uwzględniają:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) organy gminy - przy sporządzaniu oraz uchwalaniu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy albo jego zmiany; 2) organy gminy oraz wojewoda - przy sporządzaniu oraz uchwalaniu albo przyjmowaniu planu miejscowego albo jego zmiany; 3) organy gminy i wojewoda - przy wydawaniu decyzji o warunkach zabudowy; 4) organy administracji architektoniczno-budowlanej - przy wydawaniu pozwolenia na budowę oraz ocenie zasadności wniesienia sprzeciwu wobec zgłoszenia; 5) (uchylony); 6) organy województwa - przy sporządzaniu oraz uchwalaniu planu zagospodarowania przestrzennego województwa albo jego zmiany; 7) organy wydające decyzje o środowiskowych uwarunkowaniach - przy wydawaniu tych decyzji. 	<p>Przepis określa obowiązek uwzględniania minimalnej odległości przy uchwalaniu planów zagospodarowania przestrzennego i wydawaniu decyzji.</p>
<p>Art. 7. 1. Plan miejscowy przewidujący lokalizację elektrowni wiatrowej:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) określa maksymalną całkowitą wysokość elektrowni wiatrowej; 2) sporządza się co najmniej dla obszaru, na którym, zgodnie z art. 4 ust. 1, nie mogą być zlokalizowane nowe budynki mieszkalne albo budynki o funkcji mieszanej, w skład której wchodzi funkcja mieszkaniowa, 	<p>Przepis określa wymagania dotyczące treści planu miejscowego w zakresie lokalizacji elektrowni wiatrowych.</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu ustawy wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>a którego granice są wyznaczone z uwzględnieniem maksymalnej całkowitej wysokości elektrowni wiatrowej określonej w tym planie.</p> <p>2. W uzasadnieniu dołączanym do projektu uchwały w sprawie przystąpienia do sporządzania planu miejscowego przewidującego lokalizację elektrowni wiatrowej zamieszcza się w szczególności maksymalną całkowitą wysokość elektrowni wiatrowej, która zostanie określona w tym planie.</p> <p>Przepisy art. 7a – 9 pominięto, określają one przepisy mające zastosowanie do zagadnień związanych z lokalizacją elektrowni wiatrowych, oceną ich stanu technicznego, katastrof budowlanych związanych z funkcjonowaniem elektrowni</p>	
<p>Pominięto rozdziały 3-4 (Zmiany w przepisach obowiązujących, oraz przepisy przejściowe i końcowe)</p>	

3.8 Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) z dnia 11 maja 2016 r. w sprawie interoperacyjności systemu kolei w Unii Europejskiej

TABELA XVIII

Wskazanie przepisu wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>ZAŁĄCZNIK III ZASADNICZE WYMAGANIA 1. Wymagania ogólne [...] 1.4. Ochrona środowiska naturalnego</p> <p>1.4.1. Wpływ, jaki na środowisko ma utworzenie i funkcjonowanie systemu kolei, musi zostać oceniony i uwzględniony na etapie projektowania systemu zgodnie z obowiązującym prawem Unii.</p>	<p>Zakaz powodowania przez system kolei przekroczenia dopuszczalnych poziomów hałasu na terenach sąsiadujących z infrastrukturą kolejową, podlegających ochronie przed hałasem, oraz w kabinie maszynisty.</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>[...]</p> <p>1.4.4. Projekt i działanie systemu kolei nie mogą powodować wytwarzania przez system kolei niedopuszczalnego poziomu hałasu:</p> <p>— w obszarach sąsiadujących z infrastrukturą, w rozumieniu definicji zawartej w art. 3 pkt 3) dyrektywy 2012/34/UE, oraz</p> <p>— w kabinie maszynisty.</p> <p>1.4.5. Funkcjonowanie systemu kolei nie może powodować osiągnięcia niedopuszczalnego poziomu drgania gruntu w odniesieniu do działań i obszarów położonych w pobliżu infrastruktury i będących w normalnym stanie utrzymania.</p> <p>[...]</p>	
<p>ZAŁĄCZNIK III ZASADNICZE WYMAGANIA</p> <p>2. Szczególne wymagania dla każdego z podsystemów</p> <p>[...]</p> <p>2.2.2. Ochrona środowiska naturalnego</p> <p>Funkcjonowanie systemów dostaw energii elektrycznej i ciepłej nie może szkodzić środowisku naturalnemu ponad określone limity.</p> <p>[...]</p> <p>2.5.2. Ochrona środowiska naturalnego</p> <p>Instalacje techniczne oraz procedury używane w centrach utrzymania nie mogą wykraczać poza dopuszczalne poziomy uciążliwości w odniesieniu do otaczającego środowiska.</p>	<p>Wskazane przypadki bezpośrednio nie dotyczą hałasu. Jeżeli jednak np. systemy dostaw mogą współcześnie pracować w sposób, który powoduje emisję nadmiernego hałasu, wówczas można uznać, że te przepisy odnoszą się do problematyki ochrony przed hałasem w środowisku.</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

3.9 Dyrektywa Rady z dnia 4 grudnia 1989 r. w sprawie ograniczenia emisji hałasu z cywilnych poddźwiękowych samolotów odrzutowych (89/629/EWG)

TABELA XIX

Wskazanie przepisu wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,</p> <p>uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 84 ust. 2,</p> <p>uwzględniając wniosek Komisji(1), uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego(2), uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego(3), także mając na uwadze, co następuje:</p> <p>stosowanie norm emisji hałasu w stosunku do cywilnych poddźwiękowych samolotów odrzutowych ma poważne konsekwencje dla świadczenia usług transportu lotniczego, w szczególności w przypadku, gdy takie normy nakładają ograniczenia na typy samolotów, które mogą być eksploatowane przez linie lotnicze, zachęcają do inwestycji w najnowsze i najcichsze dostępne samoloty oraz ułatwiają lepsze wykorzystanie istniejących zdolności przewozowych, łącznie z tymi, które dotyczą portów lotniczych; dyrektywa 80/51/EWG(4), zmieniona dyrektywą 83/206/EWG(5), określa ograniczenia wobec emisji takiego hałasu;</p> <p>priorytetowy program Rady dotyczący badania zagadnień transportu lotniczego odnosi się do emisji z samolotów, w tym hałasu;</p> <p>program działań Wspólnot Europejskich w zakresie środowiska(6) wykazuje jasno znaczenie problemu hałasu oraz w szczególności potrzebę podjęcia działań przeciwko hałasowi pochodzącemu z ruchu lotniczego;</p> <p>hałas emitowany przez samoloty powinien być dalej ograniczany, przy uwzględnieniu czynników środowiskowych, technicznej wykonalności i skutków ekonomicznych;</p>	

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>właściwe jest zatem ograniczenie wpisywania cywilnych odrzutowych samolotów poddźwiękowych do rejestrów Państw Członkowskich obejmujących te samoloty, które spełniają normy określone w tomie 1 rozdział 3 część II załącznika 16 do Konwencji o międzynarodowym lotnictwie cywilnym, wydanie 2 z 1988 r.; w związku z tworzeniem obszaru bez granic wewnętrznych uzasadnione byłoby wyłączenie z powyższej zasady niewpisywania do rejestrów samolotów będących w rejestrach krajowych Państw Członkowskich w dniu 1 listopada 1990 r.; zgodnie ze swobodnym przepływem, jaki umożliwiłaby ta zasada, istotne jest, aby wyłączenia były ograniczane, a te, które zostały udzielone, były ściśle monitorowane i ograniczone w czasie; w tym celu powinny być wprowadzone, w rozsądnej skali czasowej, wspólne zasady, aby zapewnić zharmonizowane podejście do uzupełniania istniejących zasad w całej Wspólnocie; jest to szczególnie istotne w świetle tempa liberalizacji europejskiego ruchu lotniczego w ostatnim okresie; praca podjęta przez Wspólnotę we współpracy z innymi organizacjami międzynarodowymi wykazała, że ograniczenie wpisywania do rejestrów Państw Członkowskich samolotów, które nie są w stanie spełnić norm certyfikacyjnych hałasu, określonych w rozdziale 3 wyżej wymienionego załącznika 16, dawałoby ograniczone korzyści dla środowiska i powinno być zatem uznawane jedynie za pierwszy etap, po którym powinny nastąpić środki mające na celu ograniczenie eksploatacji samolotów, które nie spełniają norm rozdziału 3 wymienionego załącznika 16,</p> <p>PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:</p>	
<p>Artykuł 1</p> <p>1. Celem niniejszej dyrektywy jest ustanowienie ściślejszych zasad ograniczania emisji hałasu z cywilnych poddźwiękowych samolotów odrzutowych.</p> <p>2. Niniejszej dyrektywy nie stosuje się do samolotów o maksymalnej masie startowej 34.000 kg lub mniejszej i o pojemności 19 lub mniej miejsc.</p>	<p>Przepis określa cel dyrektywy 89/629/EWG, który polega na ustanowieniu ściślejszych zasad ograniczania emisji hałasu z cywilnych poddźwiękowych samolotów odrzutowych, oraz określa podmiotowe kryteria progowe jej stosowania.</p>
<p>Artykuł 2</p> <p>1. Państwa Członkowskie zapewniają, aby od dnia 1 listopada 1990 r. cywilne poddźwiękowe samoloty odrzutowe, zarejestrowane po tym dniu na ich terytorium, nie mogły być eksploatowane na ich terytorium lub na terytorium innego Państwa Członkowskiego, o ile nie przyznano im certyfikatu hałasu zgodnie z normami co</p>	<p>Przepis zobowiązuje państwa członkowskie do zakazania eksploatacji cywilnych poddźwiękowych samolotów odrzutowych jeżeli nie posiadają one certyfikatu hałasu zgodnie z normami co najmniej równymi tym, określonym w tomie 1 rozdział 3 część II załącznika 16 do Konwencji o</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>najmniej równymi tym, określonym w tomie 1 rozdział 3 część II załącznika 16 do Konwencji o międzynarodowym lotnictwie cywilnym, wydanie 2 z 1988 r.</p> <p>2. Ust. 1 nie ma zastosowania się do samolotów, wpisanych do rejestrów krajowych Państw Członkowskich w dniu 1 listopada 1990 r.</p> <p>3. Terytorium, wymienione w ust. 1, nie obejmuje departamentów zamorskich, określonych w art. 227 ust. 2 Traktatu.</p>	<p>międzynarodowym lotnictwie cywilnym. Ograniczenie dotyczy samolotów zarejestrowanych od dnia 1 listopada 1990 r.</p> <p>W ust. 3 nadal zawarte jest wyłączenie ww. ograniczenia w odniesieniu do Algierii i francuskich departamentów zamorskich, o których mowa w już nieaktualnym art. 227 ust. 2 TWE. Aktualne przepisy traktatowe nie zawierają analogicznego przepisu, należy więc przyjąć, że regulacja z ust. 3 już nie obowiązuje.</p>
<p>Artykuł 3 Państwa Członkowskie podejmują niezbędne środki, aby zapewnić, że cel, określony w art. 1 ust. 1, nie jest obchodzony przez, na przykład, jakąkolwiek formę umowy leasingu.</p>	<p>Obowiązek zapewnienia przez państwa członkowskie skutecznej realizacji celu dyrektywy 89/629/EWG.</p>
<p>Artykuł 4 Państwa Członkowskie mogą zwolnić z przepisów art. 2:</p> <p>a) samoloty o znaczeniu historycznym;</p> <p>b) samoloty używane przez podmiot z Państwa Członkowskiego przed dniem 1 listopada 1989 r. w ramach nadal obowiązującej umowy kupna lub leasingu, które w tym kontekście zostały zarejestrowane w państwie trzecim;</p> <p>c) samoloty wynajęte podmiotowi z państwa trzeciego, które z tego powodu zostały czasowo skreślone z rejestru Państwa Członkowskiego;</p> <p>d) samolot, który zastępuje inny, zniszczony w wypadku i którego podmiot nie jest w stanie zastąpić przez dostępny na rynku porównywalny samolot z certyfikatem hałasu, określonym w art. 2 ust. 1, pod warunkiem że rejestracja zastępczego samolotu zostanie dokonana w ciągu jednego roku od powstałego zniszczenia;</p> <p>e) samoloty napędzane silnikami o współczynniku przepływowości równym 2 lub więcej.</p>	<p>Przepis zawiera listę wyjątków, w przypadku których państwo członkowskie może dopuścić do eksploatacji na swoim terytorium niektórych cywilnych poddźwiękowego samolotów odrzutowych, mimo nieposiadania przezeń wymaganego certyfikatu hałasu.</p>
<p>Artykuł 5 Państwa Członkowskie mogą przyznać wyłączenia w zakresie stosowania przepisów art. 2 na okres wstępny do trzech lat, odnawialny na okres do dwóch lat, pod warunkiem że takie wyłączenia wygasają z dniem 31 grudnia 1995 r.:</p>	<p>Nieaktualne już warunkowe wyłączenie od stosowania art. 2.</p>

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Wskazanie przepisu wraz z przytoczeniem jego treści	Związek przytoczonej regulacji z ochroną przed hałasem w środowisku
<p>– samolotom, które są wynajmowane od państwa trzeciego krótkoterminowo, pod warunkiem że podmiot wykaże, że jest to typowa praktyka w jego sektorze przemysłu i że inne rozwiązanie wywarłoby negatywny wpływ na prowadzenie jego działalności,</p> <p>– samolotom, w odniesieniu do których podmiot wykaże, że inne rozwiązanie wywarłoby w nieuzasadnionym zakresie negatywny wpływ na prowadzenie jego działalności.</p>	
<p>Artykuł 6</p> <p>1. Państwo Członkowskie, udzielające wyłączeń, informuje o tym fakcie właściwe władze Państw Członkowskich i Komisję.</p> <p>2. Państwa Członkowskie uznają wyłączenia udzielone przez inne Państwa Członkowskie na mocy art. 4 i 5.</p>	<p>Obowiązek informacyjny państw członkowskich wobec Komisji o stosowaniu wyłączeń, o których mowa w art. 4, oraz obowiązek wzajemnego respektowania tych wyłączeń przez państwa członkowskie.</p>
<p>Artykuł 7</p> <p>1. Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne, niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy, przed dniem 30 września 1990 r.</p> <p>2. Państwa Członkowskie przekażą Komisji teksty przepisów, przyjętych w dziedzinach objętych niniejszą dyrektywą.</p>	<p>Obowiązek państw członkowskich wprowadzenia w życie przepisów niezbędnych do wdrożenia dyrektywy 89/629/EWG oraz przekazania Komisji Europejskiej tekstów przepisów objętych przedmiotem tej dyrektywy.</p>
<p>Artykuł 8</p> <p>Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.</p>	<p>Państwa członkowskie wskazane jako adresaci dyrektywy 89/629 EWG.</p>

Część 2

Orzecznictwo sądów administracyjnych w sprawach dotyczących ochrony środowiska przed hałasem (analiza wybranych wyroków)

Warszawa, sierpień 2022

WYMAGANE INFORMACJE POTRZEBNE DO PUBLIKACJI:

Autorzy opracowania:

Lider:

**Instytut Ochrony Środowiska
- Państwowy Instytut Badawczy**

ul. Krucza 5/11D
00-548 Warszawa

mgr inż. Patrycja Chacińska – kierownik tematu / konsultant ds. hałasu w środowisku

mgr inż. Piotr Książka – konsultant ds. hałasu w środowisku

mgr prawa Piotr Świat – konsultant prawny

dr nauk prawnych Joanna Bukowska – konsultant prawny

dr nauk prawnych Konrad Łuczak – konsultant prawny

dr nauk prawnych Tomasz Dąbrowski – konsultant prawny

Nadzór merytoryczny GIOŚ:

Dariusz Lasota

Paulina Pilaszek

Anna Taras

Orzecznictwo sądów administracyjnych w sprawach dotyczących ochrony środowiska przed hałasem (analiza wybranych wyroków)

1	WSTĘP	6
2	ZAGADNIENIA	11
2.1	ADMINISTRACYJNA KARA PIENIĘŻNA:	11
2.2	ANALIZA POREALIZACYJNA:	12
2.3	DECYZJA O DOPUSZCZALNYM POZIOMIE HAŁASU (ART. 115A P.O.Ś.):	12
2.4	DECYZJA O OGRANICZENIU ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO (ART. 362 P.O.Ś.):	14
2.5	DECYZJA O ŚRODOWISKOWYCH UWARUNKOWANIACH:	14
2.6	EKRANY AKUSTYCZNE:	15
2.7	HAŁAS Z DROGI:	15
2.8	HAŁAS Z DZIAŁEK PRZECIWGRADOWYCH:	16
2.9	HAŁAS Z KOŚCIOŁA:	16
2.10	HAŁAS Z LOTNISKA:	16
2.11	HAŁAS Z MYJNI SAMOCHODOWEJ:	17
2.12	HAŁAS ZE STRZELNICY:	17
2.13	HAŁAS ZWIĄZANY Z TRANSPORTEM KOLEJOWYM:	18
2.14	MIEJSCOWY PLAN ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO:	18
2.15	NEGATYWNE ODDZIAŁYWANIE HAŁASU:	19
2.16	OBZAR OGRANICZONEGO UŻYTKOWANIA (ART. 135 P.O.Ś.):	19
2.17	ODDZIAŁYWANIE OBIEKTU BUDOWLANEGO:	20
2.18	OGRANICZENIE FUNKCJONOWANIA INSTALACJI:	20
2.19	PODMIOT ODPOWIEDZIALNY ZA HAŁAS:	20
2.20	POMIARY HAŁASU:	21
2.21	PROGRAM OCHRONY ŚRODOWISKA PRZED HAŁASEM:	23
2.22	PROJEKT BUDOWLANY/POZWOLENIE NA BUDOWĘ:	23
2.23	PRZEGLĄD EKOLOGICZNY:	23
2.24	RAPORT O ODDZIAŁYWANIU PRZEDSIĘWZIĘCIA NA ŚRODOWISKO:	24

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

2.25	STATUS STRONY POSTĘPOWANIA:	24
2.26	TERENY OBJĘTE OCHRONĄ PRZED HAŁASEM:.....	25
2.27	TEREN ZAMKNIĘTY:	26
2.28	WŁAŚCIWOŚĆ ORGANU ADMINISTRACJI PUBLICZNEJ:.....	26
2.29	ZABUDOWA MIESZKANIOWA:.....	26
2.30	ZAKAZ UŻYWANIA JEDNOSTEK PŁYWAJĄCYCH:.....	27
2.31	ZARZĄDZENIE POKONTROLNE:	27
3	INDEKS ORZECZEŃ (WEDŁUG ZAGADNIĘĆ)	28
4	ORZECZNICTWO	32
4.1	WYROK WSA W WARSZAWIE Z DNIA 17 MARCA 2021 R., IV SA/Wa 2480/20, LEX NR 3176841.....	32
4.2	WYROK WSA W WARSZAWIE Z DNIA 3 MARCA 2020 R., IV SA/Wa 2647/19, LEX NR 3091903.....	34
4.3	WYROK NSA Z DNIA 25 WRZEŚNIA 2018 R., II OSK 2399/16, LEX NR 2601677	35
4.4	WYROK NSA Z DNIA 11 STYCZNIA 2022 R., III OSK 818/21, LEX NR 3302943	37
4.5	WYROK WSA W GLIWICACH Z DNIA 11 MAJA 2017 R., II SA/GL 211/17, LEX NR 2305288	38
4.6	WYROK WSA W WARSZAWIE Z DNIA 29 CZERWCA 2021 R., IV SA/Wa 580/21, LEX NR 3312411.....	39
4.7	WYROK NSA Z DNIA 16 LUTEGO 2021 R., III OSK 1907/21, LEX NR 3147142	41
4.8	WYROK WSA W WARSZAWIE Z DNIA 29 CZERWCA 2021 R., IV SA/Wa 228/21, LEX NR 3312423.....	42
4.9	WYROK WSA W POZNANIU Z DNIA 1 GRUDNIA 2021 R., IV SA/Po 760/21, LEX NR 3286635	44
4.10	WYROK WSA W WARSZAWIE Z DNIA 7 WRZEŚNIA 2021 R., IV SA/Wa 1036/21, LEX NR 3310669.....	45
4.11	WYROK WSA W WARSZAWIE Z DNIA 11 WRZEŚNIA 2019 R., IV SA/Wa 541/19, LEX NR 3013655.....	47
4.12	WYROK WSA W WARSZAWIE Z DNIA 14 PAŹDZIERNIKA 2021 R., IV SA/Wa 1254/21, LEX NR 3309975.....	49
4.13	WYROK NSA Z DNIA 3 LIPCA 2019 R., II OSK 2154/17, LEX NR 3302943	51
4.14	WYROK NSA Z DNIA 4 MARCA 2020 R., II OSK 1115/18, LEX NR 3302943	52
4.15	WYROK NSA Z DNIA 20 LUTEGO 2018 R., II OSK 1949/17, LEX NR 2469837	54
4.16	WYROK WSA W POZNANIU Z DNIA 11 MARCA 2021 R., IV SA/Po 1183/20, LEX NR 3161332.....	55
4.17	WYROK WSA W WARSZAWIE Z DNIA 11 SIERPNI 2021 R., IV SA/Wa 2484/20, LEX NR 3310936.....	56
4.18	WYROK WSA W BYDGOSZCZY Z DNIA 19 STYCZNIA 2021 R., II SA/Bd 1100/20, LEX NR 3166639	58
4.19	WYROK WSA W WARSZAWIE Z DNIA 5 LUTEGO 2018 R., IV SA/Wa 2806/17, LEX NR 2546902	60
4.20	WYROK NSA Z DNIA 18 WRZEŚNIA 2014 R., II OSK 666/13, LEX NR 1664455	61
4.21	WYROK WSA W POZNANIU Z DNIA 28 LIPCA 2016 R., II SA/Po 337/16, LEX NR 2110186	63
4.22	WYROK WSA W LUBLINIE Z DNIA 5 MAJA 2019 R., II SA/Lu 243/19, LEX NR 2751952	65
4.23	WYROK WSA W GDAŃSKU Z DNIA 3 CZERWCA 2020 R., II SA/Gd 775/19, LEX NR 3017594	67
4.24	WYROK WSA W GDAŃSKU Z DNIA 10 MARCA 2020 R., II SA/Op 2/20, LEX NR 2945435.....	68
4.25	WYROK WSA W WARSZAWIE Z DNIA 22 MAJA 2019 R., IV SA/Wa 349/19, LEX NR 3079680	70
4.26	WYROK WSA W WARSZAWIE Z DNIA 23 CZERWCA 2017 R., IV SA/Wa 2232/16, LEX NR 2765858.....	71
4.27	WYROK NSA Z DNIA 19 LUTEGO 2014 R., II OSK 2309/12, LEX NR 1495258	73
4.28	WYROK NSA Z DNIA 21 KWIETNIA 2021 R., II OSK 25/21, LEX NR 3195196.....	74
4.29	WYROK NSA Z DNIA 10 WRZEŚNIA 2019 R., II OSK 2235/19, LEX NR 2721364	76
4.30	WYROK WSA W GORZOWIE WIELKOPOLSKIM Z DNIA 17 STYCZNIA 2019 R., II SA/Go 784/18, LEX NR 2613100..	77
4.31	WYROK WSA W ŁODZI Z DNIA 10 MARCA 2020 R., II SA/Łd 116/20, LEX NR 2977152.....	78
4.32	WYROK WSA W KRAKOWIE Z DNIA 2 LIPCA 2019 R., II SA/Kr 400/19, LEX NR 2718083	79
4.33	WYROK NSA Z DNIA 1 PAŹDZIERNIKA 2015 R., II OSK 214/14, LEX NR 1987091	80

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

4.34	WYROK WSA W KRAKOWIE Z DNIA 16 LIPCA 2015 R., II SA/Wr 258/15, LEX NR 2012706	82
4.35	WYROK NSA Z DNIA 19 PAŹDZIERNIKA 2021 R., III OSK 4119/21 LEX NR 3331917	84
4.36	WYROK NSA Z DNIA 25 KWIETNIA 2017 R., II OSK 2156/15, LEX NR 2305422	85
4.37	WYROK NSA Z DNIA 29 STYCZNIA 2015 R., II OSK 1605/13, LEX NR 1769926	87
4.38	WYROK NSA Z DNIA 18 KWIETNIA 2014 R., II OSK 2769/12, LEX NR 1481907	89
4.39	WYROK NSA Z DNIA 17 CZERWCA 2011 R., II OSK 1057/10, LEX NR 992465	91
4.40	WYROK WSA W POZNANIU Z DNIA 17 LISTOPADA 2021 R., IV SA/Po 861/21, LEX NR 3320185	94
4.41	WYROK WSA W GDAŃSKU Z DNIA 24 KWIETNIA 2019 R., II SA/Gd 854/18, LEX NR 2664505	96
4.42	WYROK WSA W WARSZAWIE Z DNIA 16 PAŹDZIERNIKA 2015 R., IV SA/Wa 1278/15, CBOSA	97
4.43	WYROK WSA W GORZOWIE WIELKOPOLSKIM Z DNIA 12 WRZEŚNIA 2018 R., II SA/Go 396/18, LEX NR 2554930	99
4.44	WYROK WSA WE WROCŁAWIU Z DNIA 22 STYCZNIA 2015 R., II SA/Wr 706/14, CBOSA, LEX NR 1820688	100
4.45	WYROK WSA W WARSZAWIE Z DNIA 22 PAŹDZIERNIKA 2021 R., IV SA/Wa 105/21, LEX NR 3309612	102
4.46	WYROK WSA W BYDGOSZCZY Z DNIA 9 GRUDNIA 2019 R., II SA/Bd 17/19, LEX NR 2799424	104
4.47	WYROK NSA Z DNIA 3 PAŹDZIERNIKA 2018 R., II OSK 2409/18, LEX NR 2591908	107
4.48	WYROK NSA Z DNIA 28 WRZEŚNIA 2021 R., III OSK 5730/21, LEX NR 3232830	110
4.49	WYROK WSA WE WROCŁAWIU Z DNIA 29 PAŹDZIERNIKA 2019 R., II SA/Wr 550/19, LEX NR 2895608	111
4.50	WYROK WSA W WARSZAWIE Z DNIA 12 KWIETNIA 2019 R., IV SA/Wa 2961/18, LEX NR 3060018	114
4.51	WYROK WSA W GORZOWIE WIELKOPOLSKIM Z DNIA 27 LUTEGO 2019 R., II SA/Go 755/18, LEX NR 2632916	116
4.52	WYROK WSA W GDAŃSKU Z DNIA 9 STYCZNIA 2019 R., II SA/Gd 529/18, LEX NR 2611514	119
4.53	WYROK WSA W WARSZAWIE Z DNIA 7 GRUDNIA 2018 R., IV SA/Wa 1933/18, LEX NR 2622840	122
4.54	WYROK WSA W POZNANIU Z DNIA 11 LUTEGO 2022 R., IV SA/Po 979/21, LEX NR 3313570	124
4.55	WYROK WSA W POZNANIU Z DNIA 12 PAŹDZIERNIKA 2021 R., IV SA/Po 601/21, LEX NR 3289361	125
4.56	WYROK NSA Z DNIA 26 LISTOPADA 2020 R., II OSK 1601/20, LEX NR 3280397	128
4.57	WYROK NSA Z DNIA 28 MAJA 2019 R., II OSK 1743/17, LEX NR 2706029	130
4.58	WYROK NSA Z DNIA 22 PAŹDZIERNIKA 2019 R., II OSK 2984/17, LEX NR 2783544	131
4.59	WYROK WSA W POZNANIU Z DNIA 21 LIPCA 2020 R., IV SA/Po 359/20, LEX NR 3056068	132
4.60	WYROK NSA Z DNIA 2 PAŹDZIERNIKA 2012 R., II OSK 1028/17, LEX NR 2656820	135
4.61	WYROK NSA Z DNIA 23 LUTEGO 2022 R., II OSK 623/19, LEX NR 3330379	137
4.62	WYROK NSA Z DNIA 2 PAŹDZIERNIKA 2019 R., II OSK 2510/18, LEX NR 2778677	139
4.63	WYROK NSA Z DNIA 24 LIPCA 2014 R., II OSK 370/13, LEX NR 1486924	140
4.64	WYROK WSA W ŁODZI Z DNIA 27 PAŹDZIERNIKA 2021 R., II SA/Łd 470/21, LEX NR 3264591	142
4.65	WYROK NSA Z DNIA 23 KWIETNIA 2020 R. II OSK 636/19, LEX NR 3009322	145
4.66	WYROK NSA Z DNIA 24 LISTOPADA 2015 R. II OSK 758/14, LEX NR 1990941	146
4.67	WYROK NSA Z DNIA 3 LIPCA 2018 R. II OSK 1772/16, LEX NR 2537333	148
4.68	WYROK NSA Z DNIA 9 LUTEGO 2021 R. III OSK 1472/21, LEX NR 3314261	149
4.69	WYROK NSA Z DNIA 16 CZERWCA 2015 R. II OSK 2894/13, LEX NR 1982854	150
4.70	WYROK WSA W WARSZAWIE Z DNIA 15 MARCA 2021 R. IV SA/Wa 123/21, LEX NR 3179166	152
4.71	WYROK WSA W GDAŃSKU Z DNIA 15 MAJA 2019 R. II SA/Gd 898/18, LEX NR 2676444	154
4.72	WYROK WSA W GDAŃSKU Z DNIA 15 MAJA 2019 R. II SA/Gd 899/18, LEX NR 2673754	155
4.73	WYROK NSA Z DNIA 16 CZERWCA 2015 R. II OSK 2742/13, LEX NR 1780549	157
4.74	WYROK NSA Z DNIA 7 MARCA 2019 R. II OSK 989/17, LEX NR 2655719	159
4.75	WYROK NSA Z DNIA 15 MARCA 2012 R. II OSK 2549/10, LEX NR 1219114	160
4.76	WYROK NSA Z DNIA 28 MAJA 2021 R. I OSK 2855/18, LEX NR 3199359	162

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

4.77	WYROK NSA Z DNIA 26 STYCZNIA 2015 R. II OSK 1652/13, LEX NR 1769935	164
4.78	WYROK WSA W GDAŃSKU Z DNIA 11 LIPCA 2018 R. II SA/GD 244/18, LEX NR 2537261	166
4.79	WYROK NSA Z DNIA 18 CZERWCA 2015 R. II OSK 2782/13, LEX NR 1982839	167
4.80	WYROK NSA Z DNIA 1 GRUDNIA 2020 R. II OSK 1580/18, LEX NR 3115133	169
4.81	WYROK NSA Z DNIA 2 LIPCA 2019 R. II OSK 1067/19, LEX NR 2706748	170
4.82	WYROK NSA Z DNIA 20 CZERWCA 2018 R. II OSK 3093/17, LEX NR 2527273	172
4.83	WYROK NSA Z DNIA 13 KWIETNIA 2021 R. II OSK 2014/20, LEX NR 3192935	173
4.84	WYROK NSA Z DNIA 9 GRUDNIA 2021 R. II OSK 297/19, LEX NR 3331544	174
4.85	WYROK NSA Z DNIA 2 GRUDNIA 2020 R. II OSK 1163/20, LEX NR 3173697	175
4.86	WYROK NSA Z DNIA 13 LUTEGO 2020 R., II OSK 859/18, LEX NR 3015170	176
4.87	WYROK WSA W WARSZAWIE Z DNIA 4 SIERPNIA 2021 R. VII SA/WA 232/21, LEX NR 3310805	178
4.88	WYROK WSA W RZESZOWIE Z DNIA 5 LISTOPADA 2020 R. II SA/RZ 826/20, LEX NR 3087499	179
4.89	WYROK WSA W GLIWICACH Z DNIA 13 SIERPNIA 2019 R., II SA/GL 304/19, LEX NR 2722958	182
4.90	WYROK WSA W GDAŃSKU Z DNIA 3 LIPCA 2019 R., II SA/GD 25/19, LEX NR 2699588	183
4.91	WYROK NSA Z DNIA 14 MARCA 2014 R. II OSK 2539/12, LEX NR 1458789	185
4.92	WYROK NSA Z DNIA 2 MARCA 2021 R. III OSK 1220/21, LEX NR 3158577	187
4.93	WYROK NSA Z DNIA 7 MAJA 2014 R. II OSK 2909/12, LEX NR 1798591	189
4.94	WYROK WSA W POZNANIU Z DNIA 13 KWIETNIA 2022 R., IV SA/Po 14/22, LEX NR 3338895	190
4.95	WYROK NSA Z DNIA 16 LIPCA 2015 R. II OSK 3030/13, LEX NR 1796272	192
4.96	WYROK WSA W WARSZAWIE Z DNIA 19 PAŹDZIERNIKA 2021 R., VII SA/WA 1713/21, LEX NR 3294451	194

1 Wstęp

W ramach realizacji zapisów umowy nr GIOŚ/ZP/32/2022/DMSŚ/POIŚ na wykonanie zadania pn. **„Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem i proponowane kierunki zmian”** przeprowadzono przegląd orzecznictwa sądów administracyjnych w szeroko rozumianej dziedzinie ochrony środowiska przed hałasem. Emisja hałasu do środowiska powoduje powstawanie rozmaitych problemów, których część podejmuje się rozwiązywać administracja publiczna, działając na podstawie obowiązującego prawa. Pewna sfera działalności administracji publicznej dotycząca ochrony środowiska przed hałasem podlega kontroli wykonywanej przez sądy administracyjne. Jak pokazuje praktyka chodzi głównie o wydawane decyzje administracyjne, a w mniejszym stopniu o akty prawa miejscowego. Sądy administracyjne w orzeczeniach wydawanych w takich sprawach przedstawiają poglądy na temat interpretacji i stosowania przepisów prawa, które są istotne nie tylko w konkretnej sprawie rozpoznanej przez sąd ale również w innych, podobnych sprawach jako „wskazówki” dla administracji publicznej jak prawidłowo postąpić się przepisami prawa, a więc jak prawidłowo rozwiązywać problemy dotyczące emisji hałasu do środowiska. Prezentowane opracowanie ma na celu przybliżenie dorobku orzeczniczego sądów administracyjnych w szeroko rozumianej dziedzinie ochrony przed hałasem emitowanym do środowiska w związku z działalnością człowieka.

Analizę orzecznictwa sądów administracyjnych oparto na kilku niezbędnych założeniach tak, aby móc w sposób uporządkowany, dokładny i aktualny zaprezentować poglądy sądów. Zostaną one niżej wskazane. Nacisk położono przy tym na takie ujęcie każdego orzeczenia, które ułatwi posługiwanie się nim w praktyce przez różne organy administracji publicznej. Ze względu na obszerny materiał orzeczniczy uwzględniony w opracowaniu (około 100 wyroków) oraz często skomplikowane, wielowątkowe sprawy, skupiono się na wyeksponowaniu najważniejszych wypowiedzi sądów administracyjnych. Należy przy tym podkreślić, że na potrzeby przygotowania opracowania zapoznano się z przynajmniej 300 wyrokami sądów administracyjnych, w których pojawił się problem dotyczący emisji hałasu do środowiska, jednak z różnych powodów nie doczekał się on rozważenia i wypowiedzi ze strony sądu administracyjnego.

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Podstawowe założenie polegało na wyborze wyłącznie orzeczeń o charakterze prawomocnym, a więc takich, które ostatecznie zakończyły daną sprawę przed sądem. Dzięki temu przedstawiono stabilne dla danej sprawy poglądy sądów. Prawomocny jest każdy wyrok wydany przez Naczelny Sąd Administracyjny (NSA), natomiast wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego (WSA) staje się prawomocny wówczas, gdy nie został skutecznie zaskarżony do NSA, albo też gdy NSA oddalił skargę kasacyjną od wyroku WSA (czyli uznał wyrok NSA za prawidłowy).

Analizie poddano wyłącznie orzeczenia mające status wyroku, czyli rozstrzygające sprawę co do istoty. W wyrokach bowiem sąd oceniał wykładnię i zastosowanie przepisów prawa przez organ administracji publicznej, a także przedstawiał własne poglądy w zakresie wykładni i stosowania przepisów prawa odnoszących się do ochrony przed hałasem.

Przy opracowaniu każdego wyroku zwięźle wskazano jakie rozstrzygnięcie wydał sąd administracyjny i co było przedmiotem sprawy rozpoznawanej przez sąd. Dokładnie określono przepisy prawa co do których wypowiedział się sąd administracyjny, a także konkretnie ujęto przeanalizowane problemy z zakresu ochrony środowiska przed hałasem. Dla ułatwienia w zorientowaniu się jakich problemów dotyczy dany wyrok, podano słowa kluczowe. Dążono do tego, aby w ostatniej części opracowania wyroku sformułowano kilka uwag o charakterze podstawowym, nie wchodzono przy tym w polemikę ze stanowiskiem sądu ani nie rozważano jak inaczej mógłby określony problem rozwiązać sąd administracyjny, bowiem z założenia opracowanie ma charakter sprawozdawczy, a nie krytyczny. Niniejsze opracowanie prze zawiera opisu historii spraw, motywów wydania przez organy skarżonych decyzji, nie przytacza też wszystkich zarzutów do decyzji. Po pierwsze wykraczałoby to poza zleczone zadanie, po drugie byłoby to niecelowe z uwagi na istniejący obecnie swobodny i łatwy dostęp do pełnych treści orzeczeń sądów administracyjnych (które uwzględniają opis stanu faktycznego i rozstrzygnięcia organów oraz, w stosownych przypadkach, sądów pierwszej instancji) poprzez Centralną Bazę Orzeczeń Sądów Administracyjnych, pod adresem <https://orzeczenia.nsa.gov.pl/cbo/query>. Orzeczenia w ww. Bazie można wyszukiwać również poprzez ich sygnatury.

Warto również podkreślić wyjątkowo aktualny charakter opracowania. Obejmuje ono bowiem w większości wyroki sądów administracyjnych wydane w latach 2018-2022, chociaż uwzględniono również wyroki nieco starsze, jeżeli zostały uznane za szczególnie ważne dla problematyki ochrony

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

środowiska przed hałasem. Sprawdzano przy tym, czy wypowiedzi sądu można było uznać za aktualne w kontekście obowiązującego stanu prawnego – prawie we wszystkich przypadkach odpowiedź była pozytywna, co odnotowywano w uwagach końcowych, gdy było to uzasadnione.

Szczegółowy zakres tematyczny mieści się w wyznaczonych ramach. Większość wyroków dotyczy wykładni i stosowania przepisów ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (w dalszej części nazywanej również „p.o.ś.” lub „Poś”), a zwłaszcza:

- art. 113 – 115 (dopuszczalne poziomy hałasu i tereny, ochrona przed hałasem w MPZP, ochrona przed hałasem gdy brak MPZP),
- art. 115a (decyzja o dopuszczalnym poziomie hałasu),
- art. 362 (decyzja w sprawie ograniczenia oddziaływania na środowisko i jego zagrożenia lub przywrócenia środowiska do stanu właściwego).

Oprócz ustawy Prawo ochrony środowiska przeanalizowane wyroki sądów administracyjnych dotyczą m.in. następujących aktów prawnych:

- ustawy z 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (w dalszej części nazywanej również „ustawą ocenową”),
- ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym,
- ustawy z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji,
- ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych,
- ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (w dalszej części nazywanej również „u.p.z.p.”),
- ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. Prawo lotnicze,
- ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane.

Przegląd i analiza orzecznictwa sądów administracyjnych doprowadziły do wniosku, że nie odnaleziono wyroków, w których sądy przestawiłyby poglądy co do wykładni lub stosowania przepisów unijnych aktów prawnych: dyrektywy 2002/49/WE odnoszącej się do oceny i zarządzania poziomem hałasu w środowisku, dyrektywy 89/629/EWG w sprawie ograniczenia emisji hałasu z cywilnych poddźwiękowych samolotów odrzutowych oraz dyrektywy 2016/797 w sprawie interoperacyjności

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

systemu kolei w UE. Na tej podstawie nie można natomiast wyciągać pochopnych wniosków, że polskie przepisy z zakresu ochrony środowiska przed hałasem i praktyka ich działania są całkowicie zgodne z prawem unijnym. Ta kwestia wymagałaby odrębnych analiz.

Na podstawie przeprowadzonego badania orzecznictwa sądów administracyjnych można ogólnie i ostrożnie stwierdzić, że przeważnie organy administracji publicznej wadliwie interpretowały lub stosowały przepisy dotyczące ochrony środowiska przed hałasem. W mniejszej liczbie przypadków sądy administracyjne oceniały działalność administracji publicznej jako zgodną z prawem. Ponieważ każda sprawa miała swój własny, indywidualny charakter związany z określonymi okolicznościami faktycznymi i prawnymi, zatem trudno określić w sposób uniwersalny i dokładny zarazem, jakie były wspólne problemy dla organów administracji publicznej, a nawet wojewódzkich sądów administracyjnych przy posługiwaniu się przepisami prawnymi z zakresu ochrony środowiska przed hałasem. Niemniej jednak można wysunąć kilka przykładowych hipotez wskazujących na podstawowe przyczyny i problemy z prawidłową wykładnią i stosowaniem przepisów prawnych ze sfery ochrony środowiska przed hałasem:

- brak precyzyjnych i szczegółowych reguł ustalania rodzajów terenów chronionych przed hałasem (art. 113 i 114 Prawa ochrony środowiska),
- ignorowanie obowiązywania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego przy wydawaniu decyzji o dopuszczalnym poziomie hałasu (art. 115a Prawa ochrony środowiska),
- trudności z prawidłowym wykonaniem pomiaru hałasu i oceną wyników,
- ustalenie stron postępowania w sprawie wydawania decyzji o dopuszczalnym poziomie hałasu (art. 115a Prawa ochrony środowiska),
- trudności z oceną dowodów, które są w całości lub w części ze sobą sprzeczne w zakresie emisji hałasu, czy źródła hałasu, jak np. analizy porealizacyjnej, raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, prywatnych pomiarów, „instytucjonalnych” pomiarów, opinii biegłego, czy informacji od producenta urządzenia,
- trudności z precyzyjnym i zgodnym z przepisami prawa sformułowaniem zarządzeń pokontrolnych WIOŚ,

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

- trudności z określeniem relacji pomiędzy decyzją o dopuszczalnym poziomie hałasu (art. 115a Prawa ochrony środowiska) a decyzją o ograniczeniu oddziaływania na środowisko (art. 362 Prawa ochrony środowiska),
- problemy z precyzyjnym i zgodnym z przepisami określeniem obowiązków w decyzji o ograniczeniu oddziaływania na środowisko związane z dość ogólną treścią art. 362 Prawa ochrony środowiska,
- ustalenie podmiotu odpowiedzialnego za emisję hałasu,
- dopuszczalność stosowania decyzji o dopuszczalnym poziomie hałasu (art. 115a Prawa ochrony środowiska) do strzelnic,
- dopuszczalność stosowania decyzji o dopuszczalnym poziomie hałasu (art. 115a Prawa ochrony środowiska) do bocznic kolejowych,
- trudności z rozumieniem i oceną warunków dotyczących tworzenia obszaru ograniczonego użytkowania (art. 135 Prawa ochrony środowiska),
- relacje pomiędzy przepisami o udzieleniu pozwolenia na budowę, zatwierdzenia projektu budowlanego i określeniu warunków zabudowy terenu a przepisami Prawa ochrony środowiska w zakresie ochrony przed hałasem.

Powyższe wyliczenie ma charakter przykładowy i ogólny, szczegółowe problemy wskazano przy opracowaniu poszczególnych wyroków, jak również w wykazie wszystkich orzeczeń.

Przygotowane opracowanie powinno stanowić istotną pomoc dla administracji publicznej przy prawidłowej wykładni i stosowaniu przepisów z dziedziny ochrony środowiska przed hałasem. Wskazuje bowiem na poglądy sądów administracyjnych, które zasadniczo należy uznać za trafne, dzięki czemu można uniknąć błędów przy wykonywaniu określonych zadań związanych z ochroną przed hałasem w środowisku. Opracowanie można również traktować jako identyfikujące problemy występujące w praktyce działania administracji publicznej w tego rodzaju sprawach.

2 ZAGADNIENIA

W celu ułatwienia przeglądu przedstawionego w niniejszym opracowaniu orzecznictwa sądów administracyjnych w zakresie dziedziny ochrony przed hałasem w środowisku (część 4), dokonano pogrupowania przeanalizowanych orzeczeń według 31 zagadnień, których dotyczą. Wskazane w niniejszej części 31 zagadnień zostało dodatkowo podzielone na szczególne regulacje prawne, do których przyporządkowano dane orzeczenia (ze wskazaniem ich sygnatury). Niektóre orzeczenia dotyczą więcej niż jednej z niżej wymienionych kategorii – w takiej sytuacji zostały one wskazane przy każdej z nich (zob. np. wyrok II OSK 1115/18, który dotyczy trzech kategorii, tj. pomiarów hałasu, raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko oraz terenów objętych ochroną przed hałasem).

2.1 Administracyjna kara pieniężna:

- Obliczanie terminu na złożenie wniosku, o który mowa w art. 301 p.o.ś. - okres naliczenia oraz zmiana wymiaru kary biegnącej i decyzja ustalającą wymiar nowej kary biegnącej, IV SA/Wa 580/21.
- Warunki wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 302 p.o.ś. - decyzja o wymierzeniu kary za okres, w którym trwało przekroczenie, IV SA/Wa 228/21.
- Czy w przypadku ustalania kary pieniężnej na podstawie art. 300 p.o.ś. - decyzja ustalającą wymiar kary biegnącej, należy uwzględnić art. 189f KPA, który reguluje przesłanki odstąpienia od kary, III OSK 4119/21?
- Zawiadomienie o wykonaniu pomiarów i sposób ich przeprowadzenia na gruncie art. 301 p.o.ś. - okres naliczenia oraz zmiana wymiaru kary biegnącej i decyzja ustalającą wymiar nowej kary biegnącej, III OSK 1472/21.
- Ustalenie podmiotu, na który nakłada się karę za przekroczenie dopuszczalnego poziomu hałasu na gruncie art. 298 p.o.ś. - właściwość organów, forma i podstawy wymierzenia kary pieniężnej i art. 138 p.o.ś. - podmioty odpowiedzialne za przeciwdziałanie zanieczyszczeniom, II OSK 2894/13.
- Czy wystąpiły przesłanki do wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej za przekroczenie w porze dziennej dopuszczalnego poziomu hałasu emitowanego z instalacji obróbki metali na gruncie art. 298 p.o.ś. - właściwość organów, forma i podstawy wymierzenia kary pieniężnej i 300 p.o.ś. - właściwość organów, forma i podstawy wymierzenia kary pieniężnej, II OSK 1652/13.
- Czy kara za przekroczenie dopuszczalnego poziomu hałasu powinna zostać nałożona na właściciela instalacji, czy też na spółkę będącą najemcą sklepu, z którego działalnością wiąże się emisja hałasu na gruncie art. 138 p.o.ś. - podmioty odpowiedzialne za przeciwdziałanie

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

zanieczyszczeniom i art. 275 p.o.ś. - zakres podmiotowy obowiązku ponoszenia opłat za korzystanie ze środowiska oraz administracyjnych kar pieniężnych, II OSK 2782/13?

2.2 Analiza porealizacyjna:

- W kontekście art. 71 (istota decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach) i 83 (analiza porealizacyjna) ustawy ocenowej - obniżenie wysokości ekranu akustycznego z 5 m. do 4 m. w związku z tym, że raport oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wskazywał, że nie zostaną przekroczone dopuszczalne poziomy hałasu w dzień i w nocy na sąsiadujących z drogą nieruchomościach; czy uwzględnienie tej zmiany w decyzji zmieniającej decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach przedsięwzięcia powinno opierać się na raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisku, czy też na wynikach analizy porealizacyjnej?, IV SA/Wa 2480/20.
- W kontekście art. 362 p.o.ś. (decyzja w sprawie ograniczenia oddziaływania na środowisko i jego zagrożenia lub przywrócenia środowiska do stanu właściwego) - ocena analizy porealizacyjnej i opracowania w sprawie oddziaływania hałasu pochodzącego z drogi na działkę oraz zastrzeżenia do poprowadzenia izolacji na mapach, IV SA/Wa 541/19.
- Ocena analizy porealizacyjnej w kontekście art. 82 i 83 (treść decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach i analiza porealizacyjna) ustawy ocenowej, IV SA/Wa 1254/21.
- Cel i moc dowodowa analizy porealizacyjnej w kontekście art. 362 p.o.ś. (decyzja w sprawie ograniczenia oddziaływania na środowisko i jego zagrożenia lub przywrócenia środowiska do stanu właściwego), II OSK 2154/17.
- Cel analizy porealizacyjnej w kontekście art. 80 k.p.a. (zasada swobodnej oceny dowodów) i art. 83 ustawy ocenowej (analiza porealizacyjna), II OSK 2156/15.
- Cel analizy porealizacyjnej w kontekście art. 83 ustawy ocenowej (analiza porealizacyjna), II OSK 1605/13.
- Analiza porealizacyjna w kontekście relacji między stosowaniem art. 115a (decyzja o dopuszczalnym poziomie hałasu) a art. 362 p.o.ś. (decyzja w sprawie ograniczenia oddziaływania na środowisko i jego zagrożenia lub przywrócenia środowiska do stanu właściwego), II OSK 1057/10.
- Analiza porealizacyjna w kontekście art. 362 p.o.ś. (decyzja w sprawie ograniczenia oddziaływania na środowisko i jego zagrożenia lub przywrócenia środowiska do stanu właściwego), IV SA/Wa 1933/18.

2.3 Decyzja o dopuszczalnym poziomie hałasu (art. 115a p.o.ś.):

- Ustalenie czy do strzelnicy ma zastosowanie art. 115a p.o.ś. w związku z emitowanymi z niej hałasami, II OSK 666/13.
- Czy art. 115a p.o.ś. ma zastosowanie w odniesieniu do hałasu pochodzącego z bocznic kolejowej?, II OSK 2309/12.
- Podstawy określenia terenów podlegających ochronie przed hałasem w przypadku wydania decyzji ustalającej dopuszczalny poziom hałasu w środowisku (art. 113-115a p.o.ś. – dopuszczalne poziomy hałasu i tereny, ochrona przed hałasem w MPZP, ochrona przed hałasem gdy brak MPZP, decyzja o dopuszczalnych poziomach hałasu), II OSK 214/14.

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

- Relacja między stosowaniem art. 115a (decyzja o dopuszczalnym poziomie hałasu) a art. 362 p.o.ś. (decyzja w sprawie ograniczenia oddziaływania na środowisko i jego zagrożenia lub przywrócenia środowiska do stanu właściwego), II OSK 1057/10.
- Podstawy prawne i faktyczne kwalifikacji terenu pod kątem ochrony akustycznej (art. 113-115a p.o.ś. – dopuszczalne poziomy hałasu i tereny, ochrona przed hałasem w MPZP, ochrona przed hałasem gdy brak MPZP), IV SA/Po 601/21.
- Ustalenie obszaru oddziaływania fontanny emitującej ponadnormatywny hałas, II OSK 1743/17.
- Ustalenie emitenta hałasu w celu wydania decyzji z art. 115a p.o.ś., II OSK 2984/17.
- Podstawy prawne i faktyczne kwalifikacji terenu pod kątem ochrony akustycznej (art. 113-115a p.o.ś. – dopuszczalne poziomy hałasu i tereny, ochrona przed hałasem w MPZP, ochrona przed hałasem gdy brak MPZP), IV SA/Po 359/20.
- Ustalenie analizowanego obszaru na potrzeby wydania decyzji w trybie art. 115a p.o.ś., wskazanie adresata tej decyzji i ustalenie czy tor kartingowy jest drogą w rozumieniu art. 115a ust. 2 p.o.ś., II OSK 1028/17.
- Warunki wykonywania pomiarów hałasu na potrzeby zastosowania art. 115a p.o.ś., II OSK 2510/18, II OSK 370/13.
- Podstawy prawne i faktyczne kwalifikacji terenu pod kątem ochrony akustycznej (art. 113-115a p.o.ś. – dopuszczalne poziomy hałasu i tereny, ochrona przed hałasem w MPZP, ochrona przed hałasem gdy brak MPZP), II SA/Łd 470/21.
- Protokół z pomiarów hałasu sporządzony na potrzeby zastosowania art. 115a p.o.ś. i określenie adresata decyzji wydawanej na podstawie art. 115a p.o.ś., II OSK 2539/12.
- Czy wydanie decyzji na podstawie art. 115a p.o.ś. wyklucza wydanie następnie decyzji na podstawie art. 362 p.o.ś. (decyzja w sprawie ograniczenia oddziaływania na środowisko i jego zagrożenia lub przywrócenia środowiska do stanu właściwego), II OSK 636/19.
- Czy można wydać decyzję jednocześnie na podstawie art. 115a i 362 p.o.ś. (decyzja w sprawie ograniczenia oddziaływania na środowisko i jego zagrożenia lub przywrócenia środowiska do stanu właściwego), który przepis ma pierwszeństwo?, II OSK 758/14.
- Warunki wydania decyzji z art. 115a p.o.ś., w szczególności określenie rodzaju terenu podlegającego ochronie przed hałasem i ocena pomiarów hałasu, II SA/Gd 898/18.
- Podstawy prawne i faktyczne nałożenia obowiązku opracowania przeglądu ekologicznego w kontekście art. 115a i 237 p.o.ś. (decyzja zobowiązująca do sporządzenia i przedłożenia przeglądu ekologicznego), II OSK 2742/13.
- Czy kara za przekroczenie dopuszczalnego poziomu hałasu powinna zostać nałożona na właściciela instalacji, czy też na spółkę będącą najemcą sklepu, z którego działalnością wiąże się emisja hałasu na gruncie art. 138 p.o.ś. - podmioty odpowiedzialne za przeciwdziałanie zanieczyszczeniom i art. 275 p.o.ś. - zakres podmiotowy obowiązku ponoszenia opłat za korzystanie ze środowiska oraz administracyjnych kar pieniężnych?, II OSK 2782/13.

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

- Czy w pozwoleniu na budowę można określić dopuszczalne poziomy hałasu w kontekście art. 115a p.o.ś., II OSK 2909/12.
- Obszar cichy a decyzja o warunkach zabudowy w kontekście art. 73 (obowiązek uwzględnienia wymagań związanych z ochroną środowiska w miejscowym planie oraz w decyzji o warunkach zabudowy) i 118b p.o.ś. (przekazywanie strategicznych map hałasu Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska oraz marszałkowi województwa), VII SA/Wa 232/21.
- Czy w postępowaniu na podstawie art. 115a p.o.ś. w sprawie wydania decyzji o dopuszczalnym poziomie hałasu organ administracji jest związany decyzjami wydanymi w procesie inwestycyjno-budowlanym?, II OSK 3030/13.

2.4 Decyzja o ograniczeniu oddziaływania na środowisko (art. 362 p.o.ś.):

- Kwalifikacja przeznaczenia terenu w świetle miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego i określenie dopuszczalnych poziomów hałasu (art. 113 - dopuszczalne poziomy hałasu i tereny), IV SA/Wa 105/21.
- Warunki nałożenia obowiązku w trybie art. 362 p.o.ś. polegającego na budowie ekranów akustycznych w związku z hałasem pochodzącym z drogi, II SA/Bd 17/19.
- Warunki odmowy nałożenia obowiązku w trybie art. 362 p.o.ś. – pomiary nie wykazały przekroczenia dopuszczalnych poziomów hałasu, II SA/Wr 550/19.
- Czy można było odmówić wszczęcia postępowania w trybie art. 362 p.o.ś. z tego powodu, że źródłem hałasu wpływającego na sąsiednie nieruchomości była działalność restauracji?, II SA/Gd 25/19.
- Czy wystąpiły podstawy faktyczne do nałożenia na zarządcę autostrady obowiązku ograniczenia oddziaływania na środowisko w zakresie emisji hałasu od autostrady na podstawie art. 362 p.o.ś., IV SA/Wa 2961/18.
- Czy wystąpiły podstawy faktyczne do nałożenia na zarządcę drogi krajowej obowiązku wybudowania ekranów akustycznych na podstawie art. 362 p.o.ś., II SA/Go 755/18
- Podstawy prawne i faktyczne wydania zarządzenia pokontrolnego oraz treść nałożonego w nim obowiązku w kontekście art. 362 p.o.ś., IV SA/Wa 1933/18.

2.5 Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach:

- Który z dwóch wariantów realizacji przedsięwzięcia należało wybrać w sytuacji, gdy zostały one odmiennie ocenione pod względem oddziaływania hałasu na zabudowę mieszkaniową w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko (przygotowanym przez inwestora) oraz dodatkowej ekspertyzie akustycznej wykonanej przez spółkę na zlecenie wspólnoty mieszkaniowej i stowarzyszenia mieszkańców, art. 80 (wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach) i 81 (wskazanie w decyzji wariantu dopuszczonego do realizacji. Odmowa zgody na realizację przedsięwzięcia) ustawy „ocenowej”, IV SA/Wa 2647/19.
- W jakiej odległości powinny znajdować się budynki mieszkalne od obszaru kolejowego w przypadku przesunięcia istniejącej linii kolejowej – czy ma tu zastosowanie art. 53 ustawy o transporcie kolejowym (sąsiedztwo linii kolejowych)?, IV SA/Wa 2232/16.

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

- Ocena raportu oddziaływania na środowisko pod względem akustycznego oddziaływania lotniska dla śmigłowców na sąsiednie nieruchomości w kontekście art. 66 ustawy „ocenowej” (treść raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko), II OSK 2235/19.
- Podważanie raportu o oddziaływaniu na środowisko w kontekście art. 80 Kodeksu postępowania administracyjnego (zasada swobodnej oceny dowodów) i art. 83 ustawy ocenowej (analiza porealizacyjna), II OSK 2156/15.
- Charakter raportu o oddziaływaniu na środowisko w kontekście decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia (art. 66 ustawy „ocenowej” - treść raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko), II OSK 1605/13.
- Podstawy prawne i faktyczne nałożenia obowiązku opracowania przeglądu ekologicznego w kontekście art. 35 Prawa budowlanego (sprawdzenie spełnienia wymagań; decyzja o odmowie zatwierdzenia projektu i udzielenia pozwolenia na budowę; kara), II OSK 989/17.
- Czy w postępowaniu w sprawie wydania decyzji o dopuszczalnym poziomie hałasu organ administracji jest związany decyzjami wydanymi w procesie inwestycyjno-budowlanym?, II OSK 3030/13.

2.6 Ekran akustyczny:

- W kontekście art. 71 (istota decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach) i 83 (analiza porealizacyjna) ustawy ocenowej - obniżenie wysokości ekranu akustycznego z 5 m. do 4 m. w związku z tym, że raport oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wskazywał, że nie zostaną przekroczone dopuszczalne poziomy hałasu w dzień i w nocy na sąsiadujących z drogą nieruchomościach, IV SA/Wa 2480/20.
- Podstawy nałożenia obowiązku budowy ekranów akustycznych w kontekście art. 362 p.o.ś. (decyzja w sprawie ograniczenia oddziaływania na środowisko i jego zagrożenia lub przywrócenia środowiska do stanu właściwego), II OSK 1057/10.
- Czy wystąpiły podstawy faktyczne do nałożenia na zarządcę drogi krajowej obowiązku wybudowania ekranów akustycznych, w kontekście art. 362 p.o.ś. (decyzja w sprawie ograniczenia oddziaływania na środowisko i jego zagrożenia lub przywrócenia środowiska do stanu właściwego), II SA/Go 755/18.

2.7 Hałas z drogi:

- W związku ze zmianą decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dotyczącej obniżenia wysokości ekranów akustycznych, IV SA/Wa 2480/20.
- W związku z wynikami analizy porealizacyjnej i decyzji z art. 362 p.o.ś. (decyzja w sprawie ograniczenia oddziaływania na środowisko i jego zagrożenia lub przywrócenia środowiska do stanu właściwego), IV SA/Wa 541/19, II OSK 2154/17.
- W związku z decyzją z art. 362 p.o.ś. (decyzja w sprawie ograniczenia oddziaływania na środowisko i jego zagrożenia lub przywrócenia środowiska do stanu właściwego), IV SA/Wa 2484/20.
- W związku z wynikami analizy porealizacyjnej i decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach, II OSK 1606/13.

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

- W związku z art. 135 p.o.ś. (tworzenie obszaru ograniczonego użytkowania), II OSK 2769/12, IV SA/Po 861/21.
- W związku z decyzją z art. 362 p.o.ś. (decyzja w sprawie ograniczenia oddziaływania na środowisko i jego zagrożenia lub przywrócenia środowiska do stanu właściwego) i art. 113 p.o.ś. – dopuszczalne poziomy hałasu i tereny, IV SA/Wa 105/21.

2.8 Hałas z działek przeciwgradowych:

- W związku z decyzją z art. 362 p.o.ś. (decyzja w sprawie ograniczenia oddziaływania na środowisko i jego zagrożenia lub przywrócenia środowiska do stanu właściwego), II SA/Lu 243/19.

2.9 Hałas z kościoła:

- Czy dźwięki emitowane z głośników zamontowanych na kościele podczas Mszy Świętych objęte są zakazem określonym w art. 156 p.o.ś. (zakaz używania instalacji lub urządzeń nagłaśniających), czy też podlegają pod wyjątek od tego zakazu, w związku z decyzją z art. 115a p.o.ś.? (decyzja o dopuszczalnym poziomie hałasu), IV SA/Po 760/21.
- W związku z warunkami zastosowania i wykonywania pomiarów hałasu na potrzeby art. 115a p.o.ś. (decyzja o dopuszczalnym poziomie hałasu), II OSK 2510/18.

2.10 Hałas z lotniska:

- Czy na podstawie art. 135 p.o.ś. (obszary ograniczonego użytkowania; przesłanki utworzenia, organy właściwe, forma i treść uchwały) było dopuszczalne utworzenie obszaru ograniczonego użytkowania na terenach objętych zakresem oddziaływania lotniska w związku z jego rozbudową, II OSK 2399/16.
- Czy na podstawie art. 3 ust. 1 (właściwość organów w zakresie kształtowania i prowadzenia polityki przestrzennej) i art. 1 ust. 2 pkt 7 u.p.z.p. (zakres przedmiotowy ustawy) w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego można było wprowadzić zakaz zabudowy określonych nieruchomości ze względu na ich sąsiedztwo z terenem lotniska wojskowego, II OSK 25/21.
- Ocena raportu oddziaływania na środowisko pod względem akustycznego oddziaływania lotniska dla śmigłowców na sąsiednie nieruchomości w kontekście art. 66 ustawy ocenowej (treść raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko), II OSK 2235/19.
- Podstawy do ustalenia norm hałasu związanego z działalnością planowanego lądowiska dla śmigłowców w kontekście art. 93 ustawy Prawo lotnicze (warunki wykonywania startów z lądowisk oraz lądowań na lądowiskach), II SA/Go 784/18.
- Warunki utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania w związku z hałasem pochodzącym z portu lotniczego w związku z art. 135 p.o.ś. (obszary ograniczonego użytkowania; przesłanki utworzenia, organy właściwe, forma i treść uchwały), II SA/Gd 854/18.
- Warunki utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania w związku z hałasem pochodzącym z portu lotniczego; czy można zmienić obszar ograniczonego użytkowania w kontekście art. 135 p.o.ś. (obszary ograniczonego użytkowania; przesłanki utworzenia, organy właściwe, forma i treść uchwały), IV SA/Wa 1278/15.
- W związku z podstawami prawnymi i faktycznymi kwalifikacji terenu pod kątem ochrony akustycznej w kontekście art. 113-115a p.o.ś. (dopuszczalne poziomy hałasu i tereny, ochrona

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

przed hałasem w MPZP, ochrona przed hałasem gdy brak MPZP, decyzja o dopuszczalnym poziomie hałasu), IV SA/Po 359/20.

2.11 Hałas z myjni samochodowej:

- Czy w postępowaniu prowadzonym na podstawie art. 115a p.o.ś. (decyzja o dopuszczalnym poziomie hałasu) w sprawie ustalenia dopuszczalnych poziomów hałasu jako strona może wystąpić osoba będąca właścicielem nieruchomości sąsiadującej z nieruchomością, na której znajduje się źródło emisji hałasu, II SA/GI 211/17.
- W związku z podstawami prawnymi i faktycznymi kwalifikacji terenu pod kątem ochrony akustycznej w kontekście art. 113-115a p.o.ś. (dopuszczalne poziomy hałasu i tereny, ochrona przed hałasem w MPZP, ochrona przed hałasem gdy brak MPZP, decyzja o dopuszczalnym poziomie hałasu), IV SA/Po 601/21.
- Czy wystąpiły podstawy do zatwierdzenia projektu budowlanego i wydania pozwolenia na budowę myjni samochodowej bezdotykowej, gdy wystąpiły podejrzenia, że będzie ona emitowała ponadnormatywny hałas w kontekście art. 5 ust. 1 Prawa budowlanego (obiekt budowlany – zasady projektowania; zasady użytkowania; świadectwo charakterystyki energetycznej; osoba sporządzająca świadectwo charakterystyki energetycznej; rejestr osób, które złożyły z wynikiem pozytywnym egzamin uprawniający do sporządzania świadectw charakterystyki energetycznej), II OSK 623/19.
- W związku z warunkami zastosowania i wykonywania pomiarów hałasu na potrzeby art. 115a p.o.ś. (decyzja o dopuszczalnym poziomie hałasu), II OSK 370/13.
- W związku z podstawami prawnymi i faktycznymi kwalifikacji terenu pod kątem ochrony akustycznej w kontekście art. 113-115a p.o.ś., II SA/łd 470/21.
- W związku z oddziaływaniem obiektu budowlanego na otoczenie (Rozporządzenie z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie), II OSK 859/18.
- Uwzględnienie indywidualnych okoliczności dotyczących myjni samochodowej i jej otoczenia w zakresie emisji hałasu oraz braki ustaleń dotyczące poziomu hałasu i możliwości przekroczeń dopuszczalnych poziomów hałasu (art. 32 i 34 Prawa budowlanego - warunki wydania pozwolenia na budowę, projekt budowlany), VII SA/Wa 1713/21.

2.12 Hałas ze strzelnicy:

- Przeprowadzenie i ocena dowodów w przedmiocie poziomu hałasu w związku z art. 362 p.o.ś. (decyzja w sprawie ograniczenia oddziaływania na środowisko i jego zagrożenia lub przywrócenia środowiska do stanu właściwego), II SA/Bd 1100/20.
- Ustalenie stron w postępowaniu prowadzonym na podstawie art. 37 ustawy o ochronie przyrody (nakaz natychmiastowego wstrzymania działań i podjęcia działań naprawczych) w przypadku hałasów pochodzących ze strzelnicy, IV SA/Wa 2806/17.
- Ustalenie czy do strzelnicy ma zastosowanie art. 115a p.o.ś. (decyzja o dopuszczalnym poziomie hałasu) w związku z emitowanymi z niej hałasami, II OSK 666/13.
- Ocena pomiarów hałasów pochodzących ze strzelnicy w związku z art. 115a p.o.ś. (decyzja o dopuszczalnym poziomie hałasu), II SA/Po 337/16.

2.13 Hałas związany z transportem kolejowym:

- Jakie wartości dopuszczalnego poziomu hałasu powinny być ustalone dla terenów sąsiadujących ze stacją kolejową w związku z art. 113-115 p.o.ś. (dopuszczalne poziomy hałasu i tereny, ochrona przed hałasem w MPZP, ochrona przed hałasem gdy brak MPZP), II SA/Wa 1036/21.
- Zastosowanie art. 53 ustawy o transporcie kolejowym (sąsiedztwo linii kolejowych) w odniesieniu do linii kolejowych znajdujących się na terenach zamkniętych, II SA/Gd 775/19.
- W związku z ustaleniem norm hałasu dla określonych terenów w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego (art. 114 p.o.ś. – ochrona przed hałasem w MPZP), II SA/Op 2/20.
- Ustalenie norm hałasu dla bocznicy kolejowej w związku z art. 115a p.o.ś. (decyzja o dopuszczalnym poziomie hałasu), II SA/GI 304/19.
- W jakiej odległości powinny znajdować się budynki mieszkalne od obszaru kolejowego w związku z art. 53 ustawy o transporcie kolejowym (sąsiedztwo linii kolejowych), IV SA/Wa 349/19.
- W jakiej odległości powinny znajdować się budynki mieszkalne od obszaru kolejowego w przypadku przesunięcia istniejącej linii kolejowej w związku z art. 53 ustawy o transporcie kolejowym (sąsiedztwo linii kolejowych), IV SA/Wa 2232/16.
- Czy art. 115a p.o.ś. (decyzja o dopuszczalnym poziomie hałasu) ma zastosowanie w odniesieniu do hałasu pochodzącego z bocznicy kolejowej, II OSK 2309/12.
- W związku z analizą porealizacyjną i decyzją z art. 362 p.o.ś. (decyzja w sprawie ograniczenia oddziaływania na środowisko i jego zagrożenia lub przywrócenia środowiska do stanu właściwego), IV SA/Wa 1933/18.
- Warunki wydania uchwały na podstawie art. 157 p.o.ś. (ograniczenia czasowe funkcjonowania instalacji lub korzystania z urządzeń emitujących hałas) w związku z hałasami pochodzącymi z torów dla pojazdów mechanicznych, III OSK 1220/21.

2.14 Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego:

- W związku z ustaleniem terenu, na którym mają być określone normy hałasu i znaczenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (art. 113-115 p.o.ś. - dopuszczalne poziomy hałasu i tereny, ochrona przed hałasem w MPZP, ochrona przed hałasem gdy brak MPZP), III OSK 818/21, III OSK 1907/21.
- Ocena zgodności miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego z art. 114 p.o.ś. (ochrona przed hałasem w MPZP), IV SA/Po 1183/20.
- W związku z ustaleniem norm hałasu dla określonych terenów w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego na gruncie art. 114 p.o.ś. (ochrona przed hałasem w MPZP), II SA/Op 2/20.
- W związku z tym w jakiej odległości powinny znajdować się budynki mieszkalne od obszaru kolejowego (art. 53 ustawy o transporcie kolejowym - sąsiedztwo linii kolejowych), IV SA/Wa 349/19.
- Czy na podstawie art. 3 ust. 1 (właściwość organów w zakresie kształtowania i prowadzenia polityki przestrzennej) i art. 1 ust. 2 pkt 7 u.p.z.p. (zakres przedmiotowy ustawy) w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego można było wprowadzić zakaz

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

zabudowy określonych nieruchomości ze względu na ich sąsiedztwo z terenem lotniska wojskowego, II OSK 25/21.

- Określenie w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego terenów podlegających ochronie przed hałasem na gruncie art. 113-114 p.o.ś. (dopuszczalne poziomy hałasu i tereny, ochrona przed hałasem w MPZP), II SA/Kr 400/19, II SA/Wr 258/15.
- Czy rada gminy mogła w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego ustalić strefy oddziaływania hałasu w kontekście art. 135 p.o.ś. (obszary ograniczonego użytkowania; przesłanki utworzenia, organy właściwe, forma i treść uchwały), IV SA/Po 861/21.
- Kwalifikacja przeznaczenia terenu w świetle miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego i określenie dopuszczalnych poziomów hałasu na gruncie art. 113 p.o.ś. (dopuszczalne poziomy hałasu i tereny), IV SA/Wa 105/21.
- Jakie znaczenie dla kwalifikacji terenu pod kątem ochrony przed hałasem ma fakt obowiązywania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w kontekście art. 113-115 p.o.ś. (dopuszczalne poziomy hałasu i tereny, ochrona przed hałasem w MPZP, ochrona przed hałasem gdy brak MPZP), II OSK 2409/18.
- Określenie w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego norm hałasowych w kontekście art. 113-114 p.o.ś. (dopuszczalne poziomy hałasu i tereny, ochrona przed hałasem w MPZP) i art. 15 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, (elementy MPZP), II SA/Gd 244/18.
- Określenie w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego norm hałasowych w kontekście art. 113-115 p.o.ś. (dopuszczalne poziomy hałasu i tereny, ochrona przed hałasem w MPZP, ochrona przed hałasem gdy brak MPZP), II OSK 1067/19.
- Tereny objęte ochroną przed hałasem w świetle miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w kontekście art. 113-114 p.o.ś. (dopuszczalne poziomy hałasu i tereny, ochrona przed hałasem w MPZP), II OSK 3093/17.
- Tereny podlegające ochronie przed hałasem w kontekście art. 114 p.o.ś. (ochrona przed hałasem w MPZP), II OSK 1163/20.
- Czy Rada Miasta i Gminy mogła ustanowić w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego strefę oddziaływania hałasu na gruncie art. 135 p.o.ś. (obszary ograniczonego użytkowania; przesłanki utworzenia, organy właściwe, forma i treść uchwały), IV SA/Po 14/22.

2.15 Negatywne oddziaływanie hałasu:

- W związku z wydaniem decyzji na podstawie art. 362 p.o.ś. (decyzja w sprawie ograniczenia oddziaływania na środowisko i jego zagrożenia lub przywrócenia środowiska do stanu właściwego), II SA/Lu 243/19, II SA/Wr 550/19.
- Prognoza hałasu związanego z realizacją inwestycji polegającej na rozbudowie hotelu, II OSK 2014/20.

2.16 Obszar ograniczonego użytkowania (art. 135 p.o.ś.):

- Czy na podstawie art. 135 p.o.ś. było dopuszczalne utworzenie obszaru ograniczonego użytkowania na terenach objętych zakresem oddziaływania lotniska w związku z jego rozbudową, II OSK 2399/16.

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

- Warunki i sposoby tworzenia obszaru ograniczonego użytkowania w związku z hałasem wynikającym z użytkowania drogi wojewódzkiej, II OSK 2769/12.
- Czy rada gminy mogła w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego ustalić strefy oddziaływania hałasu?, IV SA/Po 861/21.
- Warunki utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania w związku z hałasem pochodzącym z portu lotniczego, II SA/Gd 854/18.
- Warunki utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania w związku z hałasem pochodzącym z portu lotniczego; czy można zmienić obszar ograniczonego użytkowania?, IV SA/Wa 1278/15.
- Czy Rada Miasta i Gminy mogła ustanowić w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego strefę oddziaływania hałasu?, IV SA/Po 14/22.

2.17 Oddziaływanie obiektu budowlanego:

- Ustalenie obszaru oddziaływania fontanny emitującej ponadnormatywny hałas w kontekście art. 3 pkt 20 Prawa budowlanego (definicja obszaru oddziaływania obiektu), II OSK 1601/20.
- Czy doszło do zmiany sposobu użytkowania budynku, czy budynek był technicznie dostosowany do organizacji imprez powodujących hałasy i drgania na gruncie art. 71 prawa budowlanego (zmiana sposobu użytkowania obiektu budowlanego lub jego części; zgłoszenie zmiany, sprzeciw), II OSK 2549/10.
- Uwzględnienie kwestii hałasu, jaki może powodować zrealizowany budynek garażowy na etapie wydania decyzji o warunkach zabudowy w kontekście art. 43 ustawy o drogach publicznych (usytuowane obiektów budowlanych przy drogach) i art. 61 ustawy o planowaniu zagospodarowaniu przestrzennym (przesłanki wydania decyzji o warunkach zabudowy), II OSK 1580/18.
- Oddziaływanie obiektu budowlanego na otoczenie w kontekście § 323 Rozporządzenia z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (zaprojektowanie i wykonanie budynku), II OSK 859/18.
- Uwzględnienie indywidualnych okoliczności dotyczących myjni samochodowej i jej otoczenia w zakresie emisji hałasu oraz braki ustaleń dotyczące poziomu hałasu i możliwości przekroczeń dopuszczalnych poziomów hałasu w kontekście art. 32 (warunki wydania pozwolenia na budowę lub rozbiórkę obiektu budowlanego) i art. 34 prawa budowlanego (projekt budowlany), VII SA/Wa 1713/21.

2.18 Ograniczenie funkcjonowania instalacji:

- Warunki wydania uchwały na podstawie art. 157 p.o.ś. (ograniczenia czasowe funkcjonowania instalacji lub korzystania z urządzeń emitujących hałas) w związku z hałasami pochodzącymi z torów dla pojazdów mechanicznych, III OSK 1220/21.

2.19 Podmiot odpowiedzialny za hałas:

- Ustalenie podmiotu odpowiedzialnego na gruncie art. 362 p.o.ś. (decyzja w sprawie ograniczenia oddziaływania na środowisko i jego zagrożenia lub przywrócenia środowiska do stanu właściwego) w związku z ponadnormatywnym hałasem emitowanym na odcinku ulicy, IV SA/Wa 2484/20.

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

- Czy w programie ochrony środowiska przed hałasem można było nałożyć obowiązki na konkretny podmiot – zarządcę drogi, art. 84 (programy ograniczające negatywne oddziaływanie na środowisko) i art. 119 p.o.ś. (program ochrony środowiska przed hałasem), II SA/Go 396/18.
- Czy w programie ochrony środowiska przed hałasem można było nałożyć obowiązek prowadzenia działań monitoringowych na obszarach akustycznie chronionych na zarządców linii kolejowych?, art. 84 (programy ograniczające negatywne oddziaływanie na środowisko) i art. 119 p.o.ś. (program ochrony środowiska przed hałasem), II SA/Wr 706/14.
- Ustalenie emitenta hałasu na gruncie art. 115a p.o.ś. (decyzja o dopuszczalnym poziomie hałasu), II OSK 2984/17.
- W związku z ustaleniem analizowanego obszaru na potrzeby wydania decyzji w trybie art. 115a p.o.ś. (decyzja o dopuszczalnym poziomie hałasu), wskazaniem adresata tej decyzji i ustalenie czy tor kartingowy jest drogą w rozumieniu art. 115a p.o.ś., II OSK 1028/17.
- Określenie adresata decyzji wydawanej na podstawie art. 115a p.o.ś. (decyzja o dopuszczalnym poziomie hałasu), II OSK 2539/12.
- Ustalenie podmiotu, na który nakłada się karę za przekroczenie dopuszczalnego poziomu hałasu na gruncie art. 298 p.o.ś. - właściwość organów, forma i podstawy wymierzenia kary pieniężnej i art. 138 p.o.ś. - podmioty odpowiedzialne za przeciwdziałanie zanieczyszczeniom, II OSK 2894/13.
- Czy kara za przekroczenie dopuszczalnego poziomu hałasu powinna zostać nałożona na właściciela instalacji, czy też na spółkę będącą najemcą sklepu, z którego działalnością wiąże się emisja hałasu na gruncie art. 138 p.o.ś. - podmioty odpowiedzialne za przeciwdziałanie zanieczyszczeniom, II OSK 2782/13.

2.20 Pomiary hałasu:

- Który z dwóch wariantów realizacji przedsięwzięcia należało wybrać w sytuacji, gdy zostały one odmiennie ocenione pod względem oddziaływania hałasu na zabudowę mieszkaniową w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko (przygotowanym przez inwestora) oraz dodatkowej ekspertyzie akustycznej wykonanej przez spółkę na zlecenie wspólnoty mieszkaniowej i stowarzyszenia mieszkańców, art. 80 (wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach) i 81 (wskazanie w decyzji wariantu dopuszczonego do realizacji. Odmowa zgody na realizację przedsięwzięcia) ustawy „ocenowej”, IV SA/Wa 2647/19.
- W kontekście art. 362 p.o.ś. (decyzja w sprawie ograniczenia oddziaływania na środowisko i jego zagrożenia lub przywrócenia środowiska do stanu właściwego) - ocena analizy porealizacyjnej i opracowania w sprawie oddziaływania hałasu pochodzącego z drogi na działkę oraz zastrzeżenia do poprowadzenia izolacji na mapach, IV SA/Wa 541/19.
- Pominięcie w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko różnych źródeł hałasu w kontekście art. 66 ustawy ocenowej (treść raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko), II OSK 1115/18.
- Przeprowadzenie i ocena dowodów w przedmiocie poziomu hałasu w związku z art. 362 p.o.ś. (decyzja w sprawie ograniczenia oddziaływania na środowisko i jego zagrożenia lub przywrócenia środowiska do stanu właściwego), II SA/Bd 1100/20.

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

- Ocena pomiarów hałasów pochodzących ze strzelnicy w związku z art. 115a p.o.ś. (decyzja o dopuszczalnym poziomie hałasu), II SA/Po 337/16.
- Podstawy do ustalenia norm hałasu związanego z działalnością planowanego lądowiska dla śmigłowców w kontekście art. 93 ustawy Prawo lotnicze (warunki wykonywania startów z lądowisk oraz lądowań na lądowiskach), II SA/Go 784/18.
- W związku z art. 135 p.o.ś. (tworzenie obszaru ograniczonego użytkowania), II OSK 2769/12.
- Błędy przy ustalaniu stanu faktycznego sprawy w zakresie poziomów hałasu w kontekście art. 237 p.o.ś. (decyzja zobowiązująca do sporządzenia i przedłożenia przeglądu ekologicznego), III OSK 5730/21.
- Czy wystąpiły podstawy faktyczne do nałożenia na zarządcę autostrady obowiązku ograniczenia oddziaływania na środowisko w zakresie emisji hałasu od autostrady na podstawie art. 362 p.o.ś. (decyzja w sprawie ograniczenia oddziaływania na środowisko i jego zagrożenia lub przywrócenia środowiska do stanu właściwego), IV SA/Wa 2961/18.
- Czy wystąpiły podstawy faktyczne do nałożenia na zarządcę drogi krajowej obowiązku wybudowania ekranów akustycznych na podstawie art. 362 p.o.ś. (decyzja w sprawie ograniczenia oddziaływania na środowisko i jego zagrożenia lub przywrócenia środowiska do stanu właściwego), II SA/Go 755/18.
- W kontekście analizy porealizacyjnej i decyzji wydanej z art. 362 p.o.ś. (decyzja w sprawie ograniczenia oddziaływania na środowisko i jego zagrożenia lub przywrócenia środowiska do stanu właściwego), IV SA/Wa 1933/18.
- W kontekście opinii biegłego o poziomach hałasu, IV SA/Po 979/21.
- W związku z emisją hałasu w zakładzie i decyzją z art. 115a p.o.ś. (decyzja o dopuszczalnym poziomie hałasu), II OSK 1743/17.
- Warunki wykonywania pomiarów hałasu na potrzeby zastosowania art. 115a p.o.ś. (decyzja o dopuszczalnym poziomie hałasu), II OSK 2510/18, II OSK 370/13.
- Protokół z pomiarów hałasu sporządzony na potrzeby zastosowania art. 115a p.o.ś. (decyzja o dopuszczalnym poziomie hałasu), II OSK 2539/12.
- Zawiadomienie o wykonaniu pomiarów i sposób ich przeprowadzenia w związku z decyzją z art. 115a p.o.ś. (decyzja o dopuszczalnym poziomie hałasu), II OSK 1772/16.
- Zawiadomienie o wykonaniu pomiarów i sposób ich przeprowadzenia na gruncie art. 301 p.o.ś. - okres naliczenia oraz zmiana wymiaru kary biegnącej i decyzja ustalającą wymiar nowej kary biegnącej, III OSK 1472/21.
- Podstawy prawne i faktyczne nałożenia obowiązku opracowania przeglądu ekologicznego (art. 237 p.o.ś.). Czy w sprawie zachodzą okoliczności, wskazujące na możliwość negatywnego oddziaływania spornego odcinka autostrady na środowisko poprzez ponadnormatywną emisję hałasu, IV SA/Wa 123/21.
- W związku z oceną czy wystąpiły przesłanki do wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej za przekroczenie w porze dziennej dopuszczalnego poziomu hałasu emitowanego z instalacji obróbki metali na gruncie art. 298 p.o.ś. (właściwość organów, forma i podstawy wymierzenia kary pieniężnej), II OSK 1652/13.
- Jakie okoliczności należało uwzględnić przy wykonywaniu pomiarów hałasu w związku z zatwierdzeniem projektu budowlanego, II OSK 297/19.

2.21 Program ochrony środowiska przed hałasem:

- Czy w programie ochrony środowiska przed hałasem można było nałożyć obowiązki na konkretny podmiot – zarządcę drogi, art. 84 (programy ograniczające negatywne oddziaływanie na środowisko) i art. 119 p.o.ś. (program ochrony środowiska przed hałasem), II SA/Go 396/18.
- Czy w programie ochrony środowiska przed hałasem można było nałożyć obowiązek prowadzenia działań monitoringowych na obszarach akustycznie chronionych na zarządców linii kolejowych?, art. 84 (programy ograniczające negatywne oddziaływanie na środowisko) i art. 119 p.o.ś. (program ochrony środowiska przed hałasem), II SA/Wr 706/14.
- Błędy przy ustalaniu stanu faktycznego sprawy w zakresie poziomów hałasu w kontekście art. 237 p.o.ś. (decyzja zobowiązująca do sporządzenia i przedłożenia przeglądu ekologicznego), III OSK 5730/21.
- W kontekście oceny, czy wystąpiły podstawy faktyczne do nałożenia na zarządcę autostrady obowiązku ograniczenia oddziaływania na środowisko w zakresie emisji hałasu od autostrady na podstawie art. 362 p.o.ś. (decyzja w sprawie ograniczenia oddziaływania na środowisko i jego zagrożenia lub przywrócenia środowiska do stanu właściwego), IV SA/Wa 2961/18.

2.22 Projekt budowlany/pozwolenie na budowę:

- W kontekście oceny, czy wystąpiły podstawy do zatwierdzenia projektu budowlanego i wydania pozwolenia na budowę myjni samochodowej bezdotykowej, gdy wystąpiły podejrzenia, że będzie ona emitowała ponadnormatywny hałas w kontekście art. 5 ust. 1 Prawa budowlanego (obiekt budowlany – zasady projektowania; zasady użytkowania; świadectwo charakterystyki energetycznej; osoba sporządzająca świadectwo charakterystyki energetycznej; rejestr osób, które złożyły z wynikiem pozytywnym egzamin uprawniający do sporządzania świadectw charakterystyki energetycznej), II OSK 623/19.
- Czy w pozwoleniu na budowę można określić dopuszczalne poziomy hałasu w kontekście art. 115a p.o.ś. (decyzja o dopuszczalnym poziomie hałasu), II OSK 2909/12.
- Prognoza hałasu związanego z realizacją inwestycji polegającej na rozbudowie hotelu, II OSK 2014/20.
- Jakie okoliczności należało uwzględnić przy wykonywaniu pomiarów hałasu w związku z zatwierdzeniem projektu budowlanego, II OSK 297/19.
- Pozwolenie na budowę a tereny podlegające ochronie przed hałasem w mpzp, II OSK 1163/20.
- Oddziaływanie obiektu budowlanego na otoczenie w kontekście § 323 Rozporządzenia z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (zaprojektowanie i wykonanie budynku), II OSK 859/18.
- Uwzględnienie indywidualnych okoliczności dotyczących myjni samochodowej i jej otoczenia w zakresie emisji hałasu oraz braki ustaleń dotyczące poziomu hałasu i możliwości przekroczeń dopuszczalnych poziomów hałasu w kontekście art. 32 (warunki wydania pozwolenia na budowę lub rozbiórkę obiektu budowlanego) i art. 34 prawa budowlanego (projekt budowlany), VII SA/Wa 1713/21.

2.23 Przegląd ekologiczny:

- Podstawy prawne, faktyczne i zakres nałożenia obowiązku opracowania przeglądu ekologicznego w kontekście art. 237 p.o.ś. (decyzja zobowiązująca do sporządzenia i przedłożenia przeglądu ekologicznego), II SA/Gd 899/18.

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

- Podstawy prawne i faktyczne nałożenia obowiązku opracowania przeglądu ekologicznego w kontekście art. 237 p.o.ś. (decyzja zobowiązująca do sporządzenia i przedłożenia przeglądu ekologicznego) i wydania decyzji z art. 115a p.o.ś. (decyzja o dopuszczalnym poziomie hałasu), II OSK 2742/13.

2.24 Raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko:

- W kontekście art. 71 (istota decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach) i 83 (analiza porealizacyjna) ustawy ocenowej - obniżenie wysokości ekranu akustycznego z 5 m. do 4 m. w związku z tym, że raport oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wskazywał, że nie zostaną przekroczone dopuszczalne poziomy hałasu w dzień i w nocy na sąsiadujących z drogą nieruchomościach; czy uwzględnienie tej zmiany w decyzji zmieniającej decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach przedsięwzięcia powinno opierać się na raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisku, czy też na wynikach analizy porealizacyjnej?, IV SA/Wa 2480/20.
- Który z dwóch wariantów realizacji przedsięwzięcia należało wybrać w sytuacji, gdy zostały one odmiennie ocenione pod względem oddziaływania hałasu na zabudowę mieszkaniową w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko (przygotowanym przez inwestora) oraz dodatkowej ekspertyzie akustycznej wykonanej przez spółkę na zlecenie wspólnoty mieszkaniowej i stowarzyszenia mieszkańców, art. 80 (wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach) i 81 (wskazanie w decyzji wariantu dopuszczonego do realizacji i odmowa zgody na realizację przedsięwzięcia) ustawy „ocenowej”, IV SA/Wa 2647/19.
- Pominięcie w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko różnych źródeł hałasu w kontekście art. 66 ustawy ocenowej (treść raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko), II OSK 1115/18.
- Ocena raportu oddziaływania na środowisko pod względem akustycznego oddziaływania lotniska dla śmigłowców na sąsiednie nieruchomości w kontekście art. 66 ustawy „ocenowej” (treść raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko), II OSK 2235/19.
- Podważanie ustaleń raportu o oddziaływaniu na środowisko w kontekście art. 80 KPA (zasada swobodnej oceny dowodów), II OSK 2156/15.
- Charakter raportu o oddziaływaniu na środowisko w kontekście decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia, II OSK 1605/13.
- W związku z określeniem w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego norm hałasowych w kontekście art. 113-115 p.o.ś. (dopuszczalne poziomy hałasu i tereny, ochrona przed hałasem w MPZP, ochrona przed hałasem gdy brak MPZP), II OSK 1067/19.
- W związku z oceną czy w postępowaniu na podstawie art. 115a p.o.ś. (decyzja o dopuszczalnym poziomie hałasu) w sprawie wydania decyzji o dopuszczalnym poziomie hałasu organ administracji jest związany decyzjami wydanymi w procesie inwestycyjno-budowlanym?, II OSK 3030/13.

2.25 Status strony postępowania:

- Czy w postępowaniu prowadzonym na podstawie art. 115a p.o.ś. (decyzja o dopuszczalnym poziomie hałasu) w sprawie ustalenia dopuszczalnych poziomów hałasu jako strona może wystąpić osoba będąca właścicielem nieruchomości sąsiadującej z nieruchomością, na której znajduje się źródło emisji hałasu (w tej sprawie myjnia samochodowa), II SA/GI 211/17.

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

- Ustalenie stron w postępowaniu prowadzonym na podstawie art. 37 ustawy o ochronie przyrody w przypadku hałasów pochodzących ze strzelnicy (nakaz natychmiastowego wstrzymania działań i podjęcia działań naprawczych), IV SA/Wa 2806/17.

2.26 Tereny objęte ochroną przed hałasem:

- W związku z ustaleniem terenu, na którym mają być określone normy hałasu i znaczenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (art. 113-115 p.o.ś. - dopuszczalne poziomy hałasu i tereny, ochrona przed hałasem w MPZP, ochrona przed hałasem gdy brak MPZP), III OSK 818/21, III OSK 1907/21.
- Jakie wartości dopuszczalnego poziomu hałasu powinny być ustalone dla terenów sąsiadujących ze stacją kolejową w związku z art. 113-115 p.o.ś. (dopuszczalne poziomy hałasu i tereny, ochrona przed hałasem w MPZP, ochrona przed hałasem gdy brak MPZP), IV SA/Wa 1036/21.
- W związku z wydaniem decyzji na podstawie art. 362 p.o.ś. (decyzja w sprawie ograniczenia oddziaływania na środowisko i jego zagrożenia lub przywrócenia środowiska do stanu właściwego), IV SA/Wa 1254/21.
- W związku z pominięciem w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko różnych źródeł hałasu w kontekście art. 66 ustawy ocenowej (treść raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko), II OSK 1115/18.
- Określenie terenów objętych ochroną przed hałasem na podstawie art. 113 i 114 p.o.ś. (dopuszczalne poziomy hałasu i tereny, ochrona przed hałasem w MPZP), II OSK 1949/17, IV SA/Po 1183/20.
- W związku z ustaleniem norm hałasu dla określonych terenów w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego (art. 114 p.o.ś. – ochrona przed hałasem w MPZP), II SA/Op 2/20.
- Określenie w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego terenów podlegających ochronie przed hałasem na gruncie art. 113-114 p.o.ś. (dopuszczalne poziomy hałasu i tereny, ochrona przed hałasem w MPZP), II SA/Kr 400/19.
- Podstawy określenia terenów podlegających ochronie przed hałasem w przypadku wydania decyzji ustalającej dopuszczalny poziom hałasu w środowisku (art. 113-115a p.o.ś. – dopuszczalne poziomy hałasu, ochrona przed hałasem w MPZP, ochrona przed hałasem gdy brak MPZP), II OSK 214/14.
- Określenie w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego terenów podlegających ochronie przed hałasem na gruncie art. 113-114 p.o.ś. (dopuszczalne poziomy hałasu i tereny, ochrona przed hałasem w MPZP), II SA/Wr 258/15.
- Kwalifikacja przeznaczenia terenu w świetle miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego i określenie dopuszczalnych poziomów hałasu na gruncie art. 113 p.o.ś. (dopuszczalne poziomy hałasu i tereny), IV SA/Wa 105/21.
- Jakie znaczenie dla kwalifikacji terenu pod kątem ochrony przed hałasem ma fakt obowiązywania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w kontekście art. 113-115 p.o.ś. (dopuszczalne poziomy hałasu i tereny, ochrona przed hałasem w MPZP, ochrona przed hałasem gdy brak MPZP), II OSK 2409/18.
- W związku z podstawami prawnymi i faktycznymi kwalifikacji terenu pod kątem ochrony akustycznej w kontekście art. 113-115a p.o.ś. (dopuszczalne poziomy hałasu i tereny, ochrona

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

przed hałasem w MPZP, ochrona przed hałasem gdy brak MPZP, decyzja o dopuszczalnych poziomach hałasu), IV SA/Po 601/21, IV SA/Po 359/20.

- W związku z ustaleniem analizowanego obszaru na potrzeby wydania decyzji w trybie art. 115a p.o.ś. (decyzja o dopuszczalnym poziomie hałasu), wskazaniem adresata tej decyzji i ustalenie czy tor kartingowy jest drogą w rozumieniu art. 115a p.o.ś., II OSK 1028/17.
- W związku z podstawami prawnymi i faktycznymi kwalifikacji terenu pod kątem ochrony akustycznej w kontekście art. 113-115a p.o.ś. (dopuszczalne poziomy hałasu i tereny, ochrona przed hałasem w MPZP, ochrona przed hałasem gdy brak MPZP, decyzja o dopuszczalnych poziomach hałasu), II SA/Łd 470/21.
- Warunki wydania decyzji z art. 115a p.o.ś. (decyzja o dopuszczalnym poziomie hałasu), w szczególności określenie rodzaju terenu podlegającego ochronie przed hałasem i ocena pomiarów hałasu, II SA/Gd 898/18.
- Określenie w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego norm hałasowych w kontekście art. 113-114 p.o.ś. (dopuszczalne poziomy hałasu i tereny, ochrona przed hałasem w MPZP) i art. 15 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (elementy MPZP), II SA/Gd 244/18.
- Tereny objęte ochroną przed hałasem w świetle miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w kontekście art. 113-114 p.o.ś. (dopuszczalne poziomy hałasu i tereny, ochrona przed hałasem w MPZP), II OSK 3093/17.

2.27 Teren zamknięty:

- Zastosowanie art. 53 ustawy o transporcie kolejowym (sąsiedztwo linii kolejowych) w odniesieniu do linii kolejowych znajdujących się na terenach zamkniętych), II SA/Gd 775/19.

2.28 Właściwość organu administracji publicznej:

- Kto jest adresatem obowiązku stosowania rozwiązań technicznych zapewniających właściwe warunki akustyczne w budynkach na podstawie art. 114 p.o.ś. (ochrona przed hałasem w MPZP), II SA/Łd 116/20.

2.29 Zabudowa mieszkaniowa:

- Który z dwóch wariantów realizacji przedsięwzięcia należało wybrać w sytuacji, gdy zostały one odmiennie ocenione pod względem oddziaływania hałasu na zabudowę mieszkaniową w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko (przygotowanym przez inwestora) oraz dodatkowej ekspertyzie akustycznej wykonanej przez spółkę na zlecenie wspólnoty mieszkaniowej i stowarzyszenia mieszkańców, art. 80 (wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach) i 81 (wskazanie w decyzji wariantu dopuszczonego do realizacji. Odmowa zgody na realizację przedsięwzięcia) ustawy „ocenowej”, IV SA/Wa 2647/19.
- W jakiej odległości powinny znajdować się budynki mieszkalne od obszaru kolejowego w związku z art. 53 ustawy o transporcie kolejowym (sąsiedztwo linii kolejowych), IV SA/Wa 349/19.
- W jakiej odległości powinny znajdować się budynki mieszkalne od obszaru kolejowego w przypadku przesunięcia istniejącej linii kolejowej – czy ma tu zastosowanie art. 53 ustawy o transporcie kolejowym (sąsiedztwo linii kolejowych), IV SA/Wa 2232/16.
- Czy art. 115a p.o.ś. (decyzja o dopuszczalnym poziomie hałasu) ma zastosowanie w odniesieniu do hałasu pochodzącego z bocznicy kolejowej, II OSK 2309/12.

2.30 Zakaz używania jednostek pływających:

- Warunki przyjęcia uchwały o zakazie używania jednostek pływających po jeziorze w celu zapewnienia odpowiednich warunków akustycznych na podstawie art. 116 p.o.ś. (ograniczenia używania jednostek pływających na wodach stojących oraz płynących), II SA/Rz 826/20.

2.31 Zarządzenie pokontrolne:

- Czy zarządzenie pokontrolne WIOŚ nakazujące zaprzestanie użytkowania instalacji nagłaśniającej podlega kontroli sądu administracyjnego? (w kontekście art. 115a p.o.ś. - decyzja o dopuszczalnym poziomie hałasu - i art. 156 p.o.ś. - zakaz używania instalacji lub urządzeń nagłaśniających), IV SA/Po 760/21.
- Czy zarządzenie pokontrolne WIOŚ w sprawie podjęcia działań, w celu przestrzegania dopuszczalnego poziomu hałasu emitowanego do środowiska podlega kontroli sądu administracyjnego (w kontekście art. 113-115 p.o.ś. - dopuszczalne poziomy hałasu i tereny, ochrona przed hałasem w MPZP, ochrona przed hałasem gdy brak MPZP), IV SA/Wa 1036/21.
- Podstawy prawne i faktyczne wydania zarządzenia pokontrolnego oraz treść nałożonego w nim obowiązku (art. 11-12 ustawy o Inspekcji Ochrony Środowiska - protokół z czynności kontrolnych i działania podejmowane na podstawie ustaleń kontroli), II SA/Gd 529/18.

3 Indeks orzeczeń (według zagadnień)

Administracyjna kara pieniężna:

- [IV SA/Wa 580/21](#),
- [IV SA/Wa 228/21](#),
- [III OSK 4119/21](#),
- [III OSK 1472/21](#),
- [II OSK 2894/13](#),
- [II OSK 1652/13](#),
- [II OSK 2782/13](#).

Analiza porealizacyjna:

- [IV SA/Wa 2480/20](#),
- [IV SA/Wa 541/19](#),
- [IV SA/Wa 1254/21](#),
- [II OSK 2154/17](#),
- [II OSK 2156/15](#),
- [II OSK 1605/13](#),
- [II OSK 1057/10](#),
- [IV SA/Wa 1933/18](#).

Decyzja

o dopuszczalnym poziomie hałasu:

- [II OSK 666/13](#),
- [II OSK 2309/12](#),
- [II OSK 214/14](#),
- [II OSK 1057/10](#),
- [IV SA/Po 601/21](#),
- [II OSK 1743/17](#),
- [II OSK 2984/17](#),
- [IV SA/Po 359/20](#),
- [II OSK 1028/17](#),
- [II OSK 2510/18](#),
- [II OSK 370/13](#),
- [II SA/Łd 470/21](#),
- [II OSK 2539/12](#),
- [II OSK 636/19](#),
- [II OSK 758/14](#),
- [II SA/Gd 898/18](#),
- [II OSK 2742/13](#),

- [II OSK 2782/13](#),
- [II OSK 2909/12](#),
- [VII SA/Wa 232/21](#),
- [II OSK 3030/13](#).

Decyzja

o ograniczeniu oddziaływania na środowisko:

- [IV SA/Wa 105/21](#),
- [II SA/Bd 17/19](#),
- [II SA/Wr 550/19](#),
- [II SA/Gd 25/19](#),
- [IV SA/Wa 2961/18](#),
- [II SA/Go 755/18](#),
- [IV SA/Wa 1933/18](#).

Decyzja

o środowiskowych uwarunkowaniach:

- [IV SA/Wa 2647/19](#),
- [IV SA/Wa 2232/16](#),
- [II OSK 2235/19](#),
- [II OSK 2156/15](#),
- [II OSK 1605/13](#),
- [II OSK 989/17](#),
- [II OSK 3030/13](#).

Ekran akustyczny:

- [IV SA/Wa 2480/20](#),
- [II OSK 1057/10](#),
- [II SA/Go 755/18](#).

Hałas z drogi:

- [IV SA/Wa 2480/20](#),
- [IV SA/Wa 541/19](#),
- [II OSK 2154/17](#),
- [IV SA/Wa 2484/20](#),
- [II OSK 1605/13](#),
- [II OSK 2769/12](#),

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

- [IV SA/Po 861/21](#),
- [IV SA/Wa 105/21](#),
- [II SA/Bd 17/19](#),
- [III OSK 5730/21](#),
- [II SA/Gd 529/18](#),
- [II OSK 1028/17](#),
- [IV SA/Wa 123/21](#),
- [I OSK 2855/18](#),
- [II OSK 1580/18](#),
- [II OSK 1067/19](#),
- [II OSK 3093/17](#),
- [IV SA/Po 14/22](#).

Hałas z działek przeciwwgradowych:

- [II SA/Lu 243/19](#).

Hałas z kościoła:

- [IV SA/Po 760/21](#),
- [II OSK 2510/18](#).

Hałas z lotniska:

- [II OSK 2399/16](#),
- [II OSK 25/21](#),
- [II OSK 2235/19](#),
- [II SA/Go 784/18](#),
- [II SA/Gd 854/18](#),
- [IV SA/Wa 1278/15](#),
- [IV SA/Po 359/20](#).

Hałas z myjni samochodowej:

- [II SA/GI 211/17](#),
- [IV SA/Po 601/21](#),
- [II OSK 623/19](#),
- [II OSK 370/13](#),
- [II SA/łd 470/21](#),
- [II OSK 859/18](#),
- [VII SA/Wa 1713/21](#).

Hałas ze strzelnicy:

- [II SA/Bd 1100/20](#),
- [IV SA/Wa 2806/17](#),
- [II OSK 666/13](#),
- [II SA/Po 337/16](#).

Hałas związany z transportem kolejowym:

- [IV SA/Wa 1036/21](#),
- [II SA/Gd 775/19](#),
- [II SA/Op 2/20](#),
- [II SA/GI 304/19](#),
- [IV SA/Wa 349/19](#),
- [IV SA/Wa 2232/16](#),
- [II OSK 2309/12](#),
- [IV SA/Wa 1933/18](#),
- [III OSK 1220/21](#).

Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego:

- [III OSK 818/21](#),
- [III OSK 1907/21](#),
- [IV SA/Po 1183/20](#),
- [II SA/Op 2/20](#),
- [IV SA/Wa 349/19](#),
- [II OSK 25/21](#),
- [II SA/Kr 400/19](#),
- [II SA/Wr 258/15](#),
- [IV SA/Po 861/21](#),
- [IV SA/Wa 105/21](#),
- [II OSK 2409/18](#),
- [II SA/Gd 244/18](#),
- [II OSK 1067/19](#),
- [II OSK 3093/17](#),
- [II OSK 1163/20](#),
- [IV SA/Po 14/22](#).

Negatywne oddziaływanie hałasu:

- [II SA/Lu 243/19](#),
- [II SA/Wr 550/19](#),
- [II OSK 2014/20](#).

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Obszar ograniczonego użytkowania:

- [II OSK 2399/16](#),
- [II OSK 2769/12](#),
- [IV SA/Po 861/21](#),
- [II SA/Gd 854/18](#),
- [IV SA/Wa 1278/15](#),
- [IV SA/Po 14/22](#).

Oddziaływanie obiektu budowlanego:

- [II OSK 1601/20](#),
- [II OSK 2549/10](#),
- [II OSK 1580/18](#),
- [II OSK 859/18](#),
- [VII SA/Wa 1713/21](#).

Ograniczenie funkcjonowania instalacji:

- [III OSK 1220/21](#),

Podmiot odpowiedzialny za hałas:

- [IV SA/Wa 2484/20](#),
- [II SA/Go 396/18](#),
- [II SA/Wr 706/14](#),
- [II OSK 2984/17](#),
- [II OSK 1028/17](#),
- [II OSK 2539/12](#),
- [II OSK 2894/13](#),
- [II OSK 2782/13](#).

Pomiary hałasu:

- [IV SA/Wa 2647/19](#),
- [IV SA/Wa 541/19](#),
- [II OSK 1115/18](#),
- [II SA/Bd 1100/20](#),
- [II SA/Po 337/16](#),
- [II SA/Go 784/18](#),
- [II OSK 2769/12](#),
- [III OSK 5730/21](#),
- [IV SA/Wa 2961/18](#),
- [II SA/Go 755/18](#),

- [IV SA/Wa 1933/18](#),
- [IV SA/Po 979/21](#),
- [II OSK 1743/17](#),
- [II OSK 2510/18](#),
- [II OSK 370/13](#),
- [II OSK 2539/12](#),
- [II OSK 1772/16](#),
- [III OSK 1472/21](#),
- [IV SA/Wa 123/21](#),
- [II OSK 1652/13](#),
- [II OSK 297/19](#).

Program ochrony środowiska przed hałasem:

- [II SA/Go 396/18](#),
- [II SA/Wr 706/14](#),
- [III OSK 5730/21](#),
- [IV SA/Wa 2961/18](#),

Projekt budowlany/pozwolenie na budowę:

- [II OSK 623/19](#),
- [II OSK 2909/12](#),
- [II OSK 2014/20](#),
- [II OSK 297/19](#),
- [II OSK 1163/20](#),
- [II OSK 859/18](#),
- [VII SA/Wa 1713/21](#).

Przeгляд ekologiczny:

- [II SA/Gd 898/18](#),
- [II SA/Gd 899/18](#),
- [II OSK 2742/13](#),

Raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko:

- [IV SA/Wa 2480/20](#),
- [IV SA/Wa 2647/19](#),
- [II OSK 1115/18](#),
- [II OSK 2235/19](#),

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

- [II OSK 2156/15,](#)
- [II OSK 1605/13,](#)
- [II OSK 1067/19,](#)
- [II OSK 3030/13.](#)
- [IV SA/Wa 2647/19,](#)
- [IV SA/Wa 349/19,](#)
- [IV SA/Wa 2232/16,](#)
- [II OSK 2309/12.](#)

Status strony postępowania:

- [II SA/GI 211/17,](#)
- [IV SA/Wa 2806/17,](#)

Zakaz używania jednostek pływających:

- [II SA/Rz 826/20.](#)

Tereny objęte ochroną przed hałasem:

- [III OSK 818/21,](#)
- [III OSK 1907/21,](#)
- [IV SA/Wa 1036/21,](#)
- [IV SA/Wa 1254/21,](#)
- [II OSK 1115/18,](#)
- [II OSK 1949/17,](#)
- [IV SA/Po 1183/20,](#)
- [II SA/Op 2/20,](#)
- [II SA/Kr 400/19,](#)
- [II OSK 214/14,](#)
- [II SA/Wr 258/15,](#)
- [IV SA/Wa 105/21,](#)
- [II OSK 2409/18,](#)
- [IV SA/Po 601/21,](#)
- [IV SA/Po 359/20,](#)
- [II OSK 1028/17,](#)
- [II SA/łd 470/21,](#)
- [II SA/Gd 898/18,](#)
- [II SA/Gd 244/18,](#)
- [II OSK 3093/17.](#)

Zarządzenie pokontrolne:

- [IV SA/Po 760/21,](#)
- [IV SA/Wa 1036/21,](#)
- [II SA/Gd 529/18.](#)

Teren zamknięty:

- [II SA/Gd 775/19.](#)

Właściwość organu administracji publicznej:

- [II SA/łd 116/20.](#)

Zabudowa mieszkaniowa:

4 Orzecznictwo

Poniżej przedstawiono wybrane prawomocne orzeczenia sądów administracyjnych, które zdaniem autorów są najistotniejsze z punktu widzenia stosowania przepisów prawa z zakresu szeroko rozumianej ochrony przed hałasem w środowisku. Każde orzeczenie starano się przedstawić w sposób, który ułatwi posługiwanie się nim w praktyce przez podmioty stosujące przepisy z tej dziedziny prawa, w szczególności przez organy administracji publicznej.

Każde orzeczenie zawiera spis słów kluczowych, zastosowanych przez sąd relewantnych przepisów prawnych, wskazanie głównych problemowych zagadnień, które wiążą się z problematyką ochrony przed hałasem w środowisku, określenie rozstrzygnięcia sądu, wskazanie stanowiska (głównych argumentów) sądu oraz krótką uwagę lub informację na temat aktualności dotyczące orzeczenia.

4.1 Wyrok WSA w Warszawie z dnia 17 marca 2021 r., IV SA/Wa 2480/20, LEX nr 3176841

Słowa kluczowe: *raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, wysokość ekranu akustycznego, analiza porealizacyjna, emisja hałasu z drogi.*

Relevantne przepisy prawne zastosowane przez sąd administracyjny:

- Art. 71 ust. 1 i 83 ust. 1 ustawy z 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U. z 2018 r. poz. 2081; dalej: „ustawa ocenowa”);
- rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 1 października 2012 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2012 r. poz. 1109; dalej: rozporządzenie z 2012 r.).

Główne problemy „hałasowe”:

- obniżenie wysokości ekranu akustycznego z 5 m do 4 m w związku z tym, że raport oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wskazywał, że taka zmiana nie prowadzi do tego, że zostaną przekroczone dopuszczalne poziomy hałasu w dzień i w nocy na sąsiadujących z drogą nieruchomościach;
- czy uwzględnienie tej zmiany w decyzji zmieniającej decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach przedsięwzięcia powinno opierać się na raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, czy też na wynikach analizy porealizacyjnej?

Rozstrzygnięcie sądu administracyjnego:

Oddalenie skargi na decyzję Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w przedmiocie zmiany decyzji ostatecznej o ustaleniu środowiskowych uwarunkowań dla przedsięwzięcia – budowa mostu na rzece wraz z drogami dojazdowymi. Zmiana dotycząca obniżenia wysokości ekranów akustycznych była zgodna z prawem.

Stanowisko (argumenty) sądu administracyjnego:

Zdaniem WSA **wprowadzenie zmiany w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przedsięwzięcia polegającej na obniżeniu wysokości ekranów akustycznych nie naruszało przepisów rozporządzenia z 2012 r.** Jak wskazał sąd: „Z raportu oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wynika, że obniżenie wysokości ekranu EA1 z 5 m do 4 m nie prowadzi do prognozowanego przekroczenia dopuszczalnego poziomu hałasu w sąsiedztwie nieruchomości”, tj. dopuszczalnych poziomów hałasu określonych w rozporządzeniu z 2012 r.;

Zdaniem WSA **decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach przedsięwzięcia charakteryzuje to, że jest ukierunkowana na przyszłość i stara się przewidzieć, jakie skutki dla środowiska wywołać może planowane przez inwestora przedsięwzięcie.** Jak wskazał sąd: „Zgodnie z art. 71 ust. 1 ustawy ocenowej decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach określa środowiskowe uwarunkowania dla realizacji konkretnego przedsięwzięcia. Postępowanie, toczące się w przedmiocie jej wydania, dotyczy planowanego dopiero przedsięwzięcia i sprowadza się do ustalenia, czy inwestycja w kształcie opisanym przez inwestora we wniosku zagraża środowisku oraz czy spełnia wymagania i parametry w zakresie ochrony środowiska (por. wyroki NSA z 22 kwietnia 2010 r., II OSK 696/09 i 30 czerwca 2010 r., II OSK 988/09, CBOSA)”;

Zdaniem WSA GDOŚ prawidłowo przyjął, że **podstawą do wprowadzenia zmiany w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przedsięwzięcia polegającej na obniżeniu wysokości ekranów akustycznych był raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, a nie analiza porealizacyjna.** Jak podkreślił WSA: „Celem takiej analizy jest porównanie ustaleń zawartych w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko i w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, w szczególności ustaleń dotyczących przewidywanego charakteru i zakresu oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz planowanych działań zapobiegawczych z rzeczywistym oddziaływaniem przedsięwzięcia na środowisko i działaniami podjętymi dla jego ograniczenia (art. 83 ust. 1 ustawy ocenowej). Porównanie to służy do oceny, czy konieczne jest wszczęcie dodatkowych środków prawnych mających na celu ochronę środowiska. Zgodnie z art. 82 ust. 1c ustawy ocenowej jeżeli z wyników analizy porealizacyjnej wynika konieczność podjęcia działań w celu dostosowania przedsięwzięcia do wymagań ochrony środowiska, wszczyna się postępowanie, o którym mowa w art. 362 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (...)”.

Uwagi:

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Stanowisko WSA pozostaje aktualne w obecnym stanie prawnym, sąd oparł się na wykładni językowej powołanych przepisów ustawy ocenowej, przy czym wyjaśnił, że do zmiany decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach (planowanego/realizowanego) przedsięwzięcia, dotyczącej obniżenia wysokości ekranów akustycznych, konieczne są wyniki raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, a nie analizy porealizacyjnej.

4.2 Wyrok WSA w Warszawie z dnia 3 marca 2020 r., IV SA/Wa 2647/19, LEX nr 3091903

Słowa kluczowe: *decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach, raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, ekspertyza akustyczna, wybór wariantu realizacji przedsięwzięcia, oddziaływanie hałasu na zabudowę mieszkaniową.*

Relevantne przepisy prawne zastosowane przez sąd administracyjny:

- Art. 80 i 81 ustawy z 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2020 r., poz. 283).

Główne problemy „hałasowe”:

- który z dwóch wariantów realizacji przedsięwzięcia należało wybrać w sytuacji, gdy zostały one odmiennie ocenione pod względem oddziaływania hałasu na zabudowę mieszkaniową w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko (przygotowanym przez inwestora) oraz dodatkowej ekspertyzie akustycznej wykonanej przez spółkę na zlecenie wspólnoty mieszkaniowej i stowarzyszenia mieszkańców;

Rozstrzygnięcie sądu administracyjnego:

Uchylenie decyzji Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w przedmiocie ustalenia środowiskowych uwarunkowań dla przedsięwzięcia – budowa linii tramwajowej i pętli autobusowo-tramwajowej. Wybór wariantu realizacji przedsięwzięcia nie został prawidłowo oceniony przez organ, bowiem pominięto ekspertyzę akustyczną i nie porównano jej merytorycznie z raportem, pomimo że wynikały z nich odmiennie wnioski co do oddziaływania hałasu na zabudowę mieszkaniową przez oba warianty realizacji przedsięwzięcia.

Stanowisko (argumenty) sądu administracyjnego:

Zdaniem WSA zarówno **raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, jak i ekspertyza mają charakter dokumentu prywatnego i posiadają równą moc dowodową**, dlatego organ powinien szczegółowo zbadać różnice występujące między nimi. Jak wskazał sąd: „(...) raport przygotowany przez inwestora, jakkolwiek posiada wzmocnioną moc dowodową z uwagi na ekspercki charakter, to jednak pozostaje dokumentem prywatnym, który nie stanowi opinii biegłego w rozumieniu art. 84 k.p.a. (por. np. wyrok NSA z 19 września 2019 r., II OSK 2156/18, CBOSA). W takim układzie specjalistyczna

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

ekspertyza wykonana na zlecenie uczestnika postępowania, w zakresie materii będącej jej przedmiotem, ma moc dowodowa równą raportowi. Na wyspecjalizowanym organie ochrony środowiska spoczywa w takim przypadku obowiązek wnikliwego i rzeczowego wyjaśnienia rozbieżności w opracowaniach eksperckich (art. 7 i 11 k.p.a. w zw. z art. 107 § 3 k.p.a.), a jeżeli będzie to wymagało dokonania analiz przekraczających zwykłe kompetencje organu wyspecjalizowanego, również dopuszczenie opinii biegłego (art. 84 k.p.a.)”.

W tym kontekście **WSA skrytykował pominięcie przez GDOŚ wyników ekspertyzy akustycznej**, które okazały się odmienne niż wyniki raportu. Jak wskazał sąd: „W realiach niniejszej sprawy GDOŚ dostrzegł co prawda istnienie ekspertyzy (...) Sp. z o.o., ale ograniczył się do stwierdzenia, że jej wyniki "nie pozostają w rażącej sprzeczności do tych zawartych w raporcie". Pomijając już kwestię, że GDOŚ nie wskazał, z jakiego przepisu prawa ma wynikać wymóg "rażącej sprzeczności" między prywatnymi ekspertyzami, tj. raportem oraz opinią (...) Sp. z o.o., to właśnie z taką rażącą sprzecznością mamy do czynienia w realiach niniejszej sprawy i to dotyczącą głównego zagadnienia spornego. Co więcej, jest to sprzeczność tego rodzaju, że w razie przyjęcia, że prawidłowe są wyniki analiz sporządzonych na zlecenie Spółki, to nie byłoby możliwe wydanie zgody środowiskowej na przeprowadzenie inwestycji zgodnie z wariantem inwestorskim.”.

Zdaniem WSA **przy ocenie raportu oraz ekspertyzy należy kierować się zasadą, w myśl której wątpliwości nie można rozstrzygać na rzecz rozwiązań mogących negatywnie oddziaływać na środowisko**. Jak wskazał sąd: „Uznanie przez GDOŚ wniosków ekspertyzy (...) Sp. o.o. za nieistotne dla sprawy z uwagi na rzekomy brak ich "rażącej sprzeczności" z raportem pozostaje również w oczywistej sprzeczności z powołanymi wyżej zasadami prewencji oraz ostrożności. W świetle tych zasad, wątpliwości co do negatywnego wpływu na środowisko winny być jednoznacznie rozstrzygane przez organy. W każdym razie niedopuszczalne jest rozstrzyganie tych wątpliwości na rzecz rozwiązań mogących powodować negatywne oddziaływanie na środowisko, w tym zdrowie ludzi”.

Uwagi: stanowisko WSA jest aktualne w obecnym stanie prawnym, wyjaśnia jaki charakter i moc dowodową posiadają raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko oraz ekspertyza akustyczna wykonana na zlecenie podmiotów, na których zabudowę mieszkaniową będzie oddziaływać hałas. Przydatna praktycznie może okazać się również zasada zakazująca wyboru rozwiązań (w ramach alternatywnych wariantów realizacji przedsięwzięcia) negatywnie wpływających na środowisko, gdy istnieją w tym zakresie wątpliwości.

4.3 Wyrok NSA z dnia 25 września 2018 r., II OSK 2399/16, LEX nr 2601677

Słowa kluczowe: *obszar ograniczonego użytkowania, rozbudowa lotniska, emisja hałasu z lotniska, podstrefy ograniczonego użytkowania.*

Relevantne przepisy prawne zastosowane przez sąd administracyjny:

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

- Art. 135 ustawy z 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2013 r. poz. 1232 ze zm., dalej: p.o.ś.).

Główne problemy „hałasowe”:

- Czy na podstawie art. 135 p.o.ś. *Obszar ograniczonego użytkowania* było dopuszczalne utworzenie obszaru ograniczonego użytkowania na terenach objętych zakresem oddziaływania lotniska w związku z jego rozbudową, a w szczególności, czy w tym celu można było oprzeć się na prognozowanych poziomach hałasu dla pory nocnej, czy też wyłącznie na aktualnych danych o poziomach hałasu.

Rozstrzygnięcie sądu administracyjnego:

Skarga Gminy Ożarówice na uchwałę Sejmiku Województwa Śląskiego o utworzeniu obszaru ograniczonego użytkowania została oddalona wyrokiem przez WSA w Gliwicach, a następnie skarga kasacyjna gminy na ten wyrok została oddalona przez NSA. Sąd II instancji uznał, że zostały spełnione warunki utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania oraz, że nie było konieczne utworzenie podstref ograniczonego użytkowania.

Stanowisko (argumenty) sądu administracyjnego:

Zdaniem NSA **utworzenie obszaru ograniczonego użytkowania mogło – w świetle art. 135 p.o.ś. – nastąpić w oparciu o prognozowany poziom hałasu dla pory nocnej**. Jak wskazał sąd: „prawidłowo zastosowano przepisy art. 135 ust. 1 p.o.ś., ponieważ słusznie utworzono ten obszar specjalny w oparciu m.in. o prognozowany na 2020 r. poziom hałasu dla pory nocy (...) Ponadto z dyspozycji art. 135 ust. 1 p.o.ś. nie wynika, żeby przesłanką jego utworzenia mogły być tylko bieżące ustalenia stanu środowiska, w tym dotyczące emisji hałasu na dzień utworzenia tego obszaru specjalnego”.

Za utworzeniem obszaru ograniczonego użytkowania przemawiało również to, że rozbudowa lotniska stanowi przedsięwzięcie mogące zawsze znacząco oddziaływać na środowisko oraz, że „obowiązek utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania nakłada osnowa decyzji środowiskowej, wydawana przed uzyskaniem decyzji o pozwoleniu na budowę”. Oznacza to według NSA, że w praktyce ustalenia dotyczące przekroczenia standardów jakości środowiska, np. przekroczenia dopuszczalnych poziomów hałasu, będą w istocie prognozowane. Potwierdza to także przepis art. 135 ust. 4 p.o.ś. wprowadzając nakaz utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania przed uzyskaniem pozwolenia na użytkowanie obiektu budowlanego.

Zdaniem NSA art. 135 ust. 3a p.o.ś. jasno wymaga, aby przy tworzeniu obszaru ograniczonego użytkowania wyznaczono jego granice, jednak określanie podstref w ramach takiego obszaru ma charakter fakultatywny. Jak stwierdził sąd: „(...) wyznaczenie podstref w uchwale w sprawie utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania jest fakultatywne. Ponadto trzeba zaznaczyć, że w stanie faktycznym tej sprawy na całym obszarze ograniczonego użytkowania przewiduje się przekroczenie dopuszczalnych norm hałasu w porze nocnej, stąd brak jest tego rodzaju zróżnicowania

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

standardów jakości środowiska, które przemawiałyby za utworzeniem tych podstref ograniczonego użytkowania”.

Uwagi:

Do stanowiska NSA pozwalającego na utworzenie obszaru ograniczonego użytkowania na podstawie prognozowanych poziomów hałasu należy podejść z ostrożnością. Otóż w omawianej sprawie uchwała o utworzeniu takiego obszaru została przyjęta w sierpniu 2014 r., a więc w czasie, gdy jeszcze nie obowiązywał art. 134 ust. 5 p.o.ś. Zgodnie z aktualnym brzmieniem tego przepisu: „Jeżeli obowiązek utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania wynika z postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko, dla przedsięwzięcia polegającego na budowie lub przebudowie drogi, linii kolejowej, lotniska użytku publicznego lub obiektów sieci gazowej, obszar ograniczonego użytkowania wyznacza się na podstawie analizy porealizacyjnej”. Wydaje się zatem, że w tych przypadkach, w których przepisy prawa wprost wymagają oparcia się na rzeczywistych, aktualnych danych o poziomach hałasu, nie można posłużyć się jedynie prognozami o poziomach hałasu związanymi z danym przedsięwzięciem i kwestią utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania. Warto zatem rozważyć, czy zachodzi potrzeba doprecyzowania regulacji prawnych, aby jednoznacznie wskazywały, w jakich sytuacjach w związku z tworzeniem obszarów ograniczonego użytkowania należałoby korzystać z prognoz o poziomach hałasu, w jakich z danych rzeczywistych.

4.4 Wyrok NSA z dnia 11 stycznia 2022 r., III OSK 818/21, LEX nr 3302943

Słowa kluczowe: *tereny objęte normami hałasu, przeważający rodzaj terenu, miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego.*

Relevantne przepisy prawne zastosowane przez sąd administracyjny:

- Art. 113-115 ustawy z 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz.U. z 2017 r. poz. 519 ze zm., dalej: p.o.ś.).

Główne problemy „hałasowe”:

- Sposób ustalenia rodzaju terenu, dla którego mają być określone normy hałasu a miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego.

Rozstrzygnięcie sądu administracyjnego:

Skarga spółki „S.” na decyzję SKO w przedmiocie ustalenia dopuszczalnego równoważnego poziomu hałasu przenikającego do środowiska w porze dziennej została oddalona przez WSA we Wrocławiu, a następnie skarga kasacyjna spółki na ten wyrok została oddalona przez NSA. Sąd II instancji uznał, że SKO prawidłowo przyjęło w decyzji, że przeważającym rodzajem terenu jest zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna, a co za tym idzie dopuszczalny poziom hałasu powinien być ustalony dla tego rodzaju terenu. W rozpoznawanej sprawie na terenie, którego dotyczyła kontrolowana decyzja obowiązywał miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego.

Stanowisko (argumenty) sądu administracyjnego:

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Zdaniem NSA: „Co do zasady - zgodnie z art. 114 ust. 1 p.o.ś. - **miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego powinien wskazywać, które z terenów objętych planem można zaliczyć do terenów wymienionych w art. 113 ust. 2 pkt 1 p.o.ś.**, a więc z planu powinno pośrednio wynikać, na których terenach obowiązują dopuszczalne poziomy hałasu określone rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2014 r. poz. 112 t.j.)”.

Następnie NSA wskazał, że: „W art. 114 ust. 2 ustawy **wprowadzono zasadę, że jeżeli teren może być zaliczony do kilku rodzajów terenów, o których mowa w art. 113 ust. 2 pkt 1 uznaje się, że dopuszczalne poziomy hałasu powinny być ustalone jak dla przeważającego rodzaju terenu.** (...) Istotne jest, że **przepis art. 114 ust. 2 ustawy ma zastosowanie wyłącznie do ustalenia terenu przeważającego spośród terenów wymienionych w art. 113 ust. 2 pkt 1 ustawy, a nie spośród terenów o dowolnym przeznaczeniu**”.

Na koniec NSA wyjaśnił, jak należy postąpić, **gdy dla danego obszaru nie obowiązuje miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego**. Otóż jak stwierdził sąd: „W przypadku braku planu miejscowego, gdy zachodzi potrzeba ustalenia czy na danym terenie obowiązują normy hałasu, przepis art. 115 p.o.ś. nakazuje właściwym organom dokonać oceny, czy obszar, na który oddziałuje hałas należy do terenów wymienionych w art. 113 ust. 2 pkt 1 ustawy, z uwzględnieniem odpowiedniego zastosowania art. 114 ust. 2 ustawy. W tym celu organy powinny ustalić, jakie jest faktyczne zagospodarowanie i wykorzystywanie tego terenu oraz terenów sąsiednich”.

Uwagi:

Stanowisko NSA pozostaje aktualne w świetle aktualnego brzmienia art. 114-115 p.o.ś. i stanowi spójną wykładnię językową i systemową tych przepisów. Wynika z niego, że dane tereny mogą zostać zakwalifikowane do terenów wymienionych w art. 113 ust. 2 pkt 1 p.o.ś. na dwa sposoby: albo w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, albo w drodze ustaleń właściwego organu, przy czym w obu przypadkach ma zastosowanie zasada „przeważającego rodzaju terenu”.

4.5 Wyrok WSA w Gliwicach z dnia 11 maja 2017 r., II SA/GI 211/17, LEX nr 2305288

Słowa kluczowe: strona w postępowaniu w sprawie ustalenia dopuszczalnego poziomu hałasu, hałas emitowany z myjni samochodowej.

Relevantne przepisy prawne zastosowane przez sąd administracyjny:

- Art. 115a ustawy z 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz.U. z 2016 r. poz. 672 ze zm., dalej: p.o.ś.).

Główne problemy „hałasowe”:

- Czy w postępowaniu prowadzonym na podstawie art. 115a p.o.ś. *Decyzja o dopuszczalnym poziomie hałasu* w sprawie ustalenia dopuszczalnych poziomów hałasu, jako strona może

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

wystąpić osoba będąca właścicielem nieruchomości sąsiadującej z nieruchomością, na której znajduje się źródło emisji hałasu (w tej sprawie myjnia samochodowa)?

Rozstrzygnięcie sądu administracyjnego:

Skarga Pani „B.” na decyzję SKO o umorzeniu postępowania odwoławczego w sprawie ustalenia dopuszczalnych poziomów hałasu z myjni samochodowej została uwzględniona przez WSA. Zdaniem Sądu Pani „B.” miała status strony w tym postępowaniu, dlatego SKO błędnie umorzyło postępowanie jako bezprzedmiotowe.

Stanowisko (argumenty) sądu administracyjnego:

Zdaniem WSA: „właściciel nieruchomości sąsiedniej w postępowaniu prowadzonym na podstawie normy materialnoprawnej z art. 115a ustawy Prawo ochrony środowiska, może mieć przymiot strony w rozumieniu art. 28 k.p.a.”.

Interes prawny właściciela nieruchomości, dający mu status strony w postępowaniu prowadzonym na podstawie art. 115a p.o.ś., wynika z art. 140 Kodeksu cywilnego. Jak wskazał WSA powołując się na dotychczasowe orzecznictwo: „Przepis art. 140 k.c. jest więc przepisem prawa materialnego, z którego właściciel nieruchomości sąsiadującej z terenem inwestycji może wywodzić swój interes prawny jako strona postępowania administracyjnego w rozumieniu art. 28 k.p.a., tak jak to uczyniła skarżąca. Dlatego także w przedmiotowej sprawie skarżąca jako właściciel nieruchomości, położonej w zasięgu ewentualnego negatywnego oddziaływania danego przedsięwzięcia na środowisko, posiada interes prawny w rozumieniu art. 28 k.p.a. (por. wyrok NSA z dnia 15 września 2009 r. sygn. akt II OSK 1357/08, ONSAiWSA 2011, Nr 2, poz. 33 oraz wyrok NSA z dnia 1 lipca 2014 r. sygn. akt II OSK 3067/13, nie publ.)”.

Uwagi:

Stanowisko WSA pozostaje aktualne na gruncie art. 115a p.o.ś. Przepis ten nie określa wprost stron postępowania, ogranicza się natomiast do wskazania, że postępowanie wszczyna się z urzędu. Dlatego zasadne wydaje się rozważenie uzupełnienia art. 115a p.o.ś. o katalog stron postępowania tak, aby uniknąć przypadków błędnego pomijania przez organy administracyjne właścicieli nieruchomości sąsiadujących z nieruchomością, na której zlokalizowane jest źródło emisji hałasu.

4.6 Wyrok WSA w Warszawie z dnia 29 czerwca 2021 r., IV SA/Wa 580/21, LEX nr 3312411

Słowa kluczowe: wymierzenie administracyjnej kary pieniężnej za okres do stwierdzenia ustania przekroczenia dopuszczalnego poziomu hałasu określonego decyzją, termin na złożenie wniosku o zmianę wymiaru kary biegnącej.

Relevantne przepisy prawne zastosowane przez sąd administracyjny:

- Art. 301 ustawy z 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz.U. z 2020 r. poz. 1219, ze zm., dalej: p.o.ś.).

Główne problemy „hałasowe”:

- Obliczanie terminu na złożenie wniosku, o którym mowa w art. 301 p.o.ś. *Kara biegnąca*

Rozstrzygnięcie sądu administracyjnego:

Skargę na postanowienie GIOŚ, utrzymujące w mocy postanowienie WIOŚ w przedmiocie odmowy wszczęcia postępowania w sprawie wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej za okres do stwierdzenia ustania przekroczenia dopuszczalnego poziomu hałasu określonego decyzją, WSA uwzględnił, uchylając oba postanowienia. Zdaniem sądu organy przyjęły błędny sposób obliczenia terminu na złożenie wniosku, o którym mowa w art. 301 p.o.ś.

Stanowisko (argumenty) sądu administracyjnego:

W pierwszej kolejności WSA wyjaśnił **jak należy rozumieć występujący w art. 301 ust. 3 p.o.ś. zwrot „w terminie 30 dni od dokonania własnych pomiarów lub ustaleń”**. Zdaniem WSA: „Termin ten w niniejszej sprawie rozpoczął swój bieg z dniem „dokonania własnych pomiarów”. **Tym dniem zaś nie są dni faktycznego i rzeczywistego przeprowadzenia pomiarów przez profesjonalny podmiot posiadający akredytację laboratorium badawczego, lecz dzień otrzymania przez Spółkę sporządzonego przez profesjonalny podmiot trzeci sprawozdania z tych pomiarów**, z którym Skarżąca mogła się zapoznać i powziąć wiedzę czy zachodzą okoliczności uzasadniające złożenie wniosku w trybie art. 301 ust. 2 ustawy Poś czy też nie. Zauważyć należy, że **termin 30 dniowy określony w art. 301 ust. 3 ww. ustawy jest terminem wyznaczonym dla Wnioskodawcy, a nie dla podmiotów trzecich jakim są akredytowane laboratoria**. Tylko bowiem Wnioskodawca jest uprawniony do złożenia wniosku o zmianę wymiaru kary biegnącej. Oczywiście jest również, że po otrzymaniu sprawozdania sporządzonego przez akredytowane laboratorium, Skarżąca musiała dysponować pewnym czasem na zapoznanie się z treścią sprawozdania, przeanalizowaniem go, powzięciem decyzji czy będzie ubiegała się o zmianę wymiaru kary biegnącej i przygotowaniem stosownego wniosku. Zgodnie z art. 301 ust. 2 ustawy Poś, przedmiotowy wniosek winien zawierać wyniki pomiarów lub sprawozdanie z własnych ustaleń, termin przeprowadzenia pomiarów lub dokonania własnych ustaleń i informację o sposobie ograniczenia przekroczenia lub naruszenia”.

Następnie WSA przedstawił dodatkowe szczegółowe wyjaśnienia co do rozpoczęcia biegu terminu na złożenie wniosku i uwzględnił okoliczności rozpoznawanej sprawy. Jak stwierdził sąd: „w przedmiotowej sprawie Sąd orzekający uznał zaś, że **termin 30 dniowy określony w art. 301 ust. 3 Poś winien być liczony nawet od daty otrzymania przez Spółkę sprawozdania, a nie daty sporządzenia sprawozdania**. Stanowisko Sądu wynikało z okoliczności niniejszej sprawy. Nie budzi wątpliwości, że sprawozdanie zostało sporządzone w dniu 29 grudnia 2019 r., jednak liczenie 30 dniowego terminu od tej daty znacząco skracałoby termin trzydziestodniowy dla Spółki. Skarżąca otrzymała sprawozdanie dopiero 13 stycznia 2020 r. Ponadto z okoliczności sprawy wynika, że zostało ono wysłane drogą pocztową i nadane w dniu 9 stycznia 2020 r. Biorąc pod uwagę, że same pomiary zostały przeprowadzone w dniu 19 grudnia 2020 r., sprawozdanie zostało wykonane 29 grudnia 2019 r., a nadane do Skarżącej jako podmiotu zlecającego w dniu 9 stycznia 2020 r., uwzględniając, że był to

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

okres świąteczny i noworoczny, to **nie można podzielić argumentacji organu, że czas pomiędzy wykonaniem pomiaru a otrzymaniem sprawozdania był nieograniczony i uniemożliwia weryfikację nadesłanych wyników pomiarów**. Ponadto, termin trzydziestodniowy został wyznaczony jako termin dla strony zamierzającej złożyć wniosek o zmianę wymiaru kary biegnącej. Wydaje się oczywistym, że podmiot zobowiązany do uiszczania kary biegnącej będzie zainteresowany jak najszybszym złożeniem wniosku o ustalenie niższego wymiaru kary biegnącej”.

Uwagi:

Na poparcie swojego stanowiska co do obliczania terminu 30-dniowego na złożenie wniosku, o którym mowa w art. 301 ust. 3 p.o.ś., WSA powołał się na wyrok NSA z dnia 9 lutego 2021 r., III OSK 1472/21 oraz na wyrok WSA 13 lutego 2019 r., IV SA/Wa 2765/18, prezentujące zgodne poglądy w tej kwestii.

4.7 Wyrok NSA z dnia 16 lutego 2021 r., III OSK 1907/21, LEX nr 3147142

Słowa kluczowe: *tereny objęte normami hałasu, przeważający rodzaj terenu, miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego.*

Relevantne przepisy prawne zastosowane przez sąd administracyjny:

- Art. 113-115 ustawy z 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz.U. z 2018 r. poz. 799 ze zm., dalej: p.o.ś.).

Główne problemy „hałasowe”:

- Sposób ustalenia rodzaju terenu, dla którego mają być określone normy hałasu a miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego.

Rozstrzygnięcie sądu administracyjnego:

Skarga spółki „A.” na decyzję SKO w przedmiocie ograniczenia hałasu do środowiska została oddalona przez WSA w Lublinie, a następnie skarga kasacyjna spółki na ten wyrok została oddalona przez NSA. Sąd II instancji uznał, że SKO prawidłowo przyjęło w decyzji, że przeważającym rodzajem terenu jest zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna, a co za tym idzie dopuszczalny poziom hałasu powinien być ustalony dla tego rodzaju.

Stanowisko (argumenty) sądu administracyjnego:

Zdaniem NSA **jeżeli miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego określił charakter danych terenów, to nie ma podstaw, aby właściwy organ dokonywał własnych ustaleń w tym zakresie**. Jak wskazał sąd: „W przypadku ustalenia przeznaczenia terenu w m.p.z.p., brak jest podstaw do ustalania faktycznego zagospodarowania terenu, w tym do uwzględnienia argumentu spółki, że część działek oznaczonych w m.p.z.p. jako tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej w istocie zagospodarowanych jest zabudową zagrodową”.

Następnie NSA wyjaśnił, że **nie wszystkie rodzaje terenów podlegają ochronie na podstawie art. 113 ust. 2 pkt 1 p.o.ś. oraz, że zasada „przeważającego rodzaju terenu” (art. 114 p.o.ś.) ma zastosowanie**

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

tylko do terenów wymienionych w art. 113 ust. 2 pkt 1 p.o.ś. Jak wskazał sąd: „brak było podstaw do uwzględnienia działek o charakterze rolniczym lub leśnym, ponieważ działki te nie podlegają ochronie na podstawie art. 113 ust. 2 pkt 1 p.o.ś. "Przeważający rodzaj terenu" z art. 114 ust. 2 p.o.ś. ustala się dla terenów wymienionych w art. 113 ust. 2 pkt 1 p.o.ś., a nie dla wszystkich terenów sąsiadujących z danym przedsięwzięciem. Przyjęcie stanowiska spółki, że na ocenianym terenie przeważają tereny rolne lub leśne, prowadziłoby do niedopuszczalnego skutku polegającego na wyłączeniu okolicznych terenów zabudowy mieszkaniowej spod ochrony przed hałasem, pomimo, że konieczność tego rodzaju ochrony wynika jednoznacznie z art. 113 i nast. p.o.ś.”.

Uwagi:

Stanowisko NSA pozostaje aktualne w świetle aktualnego brzmienia art. 113-114 p.o.ś. i stanowi spójną wykładnię językową i systemową tych przepisów. Wynika z niego, że gdy dane tereny zostaną zakwalifikowane do terenów wymienionych w art. 113 ust. 2 pkt 1 p.o.ś. w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, to wówczas właściwy organ w ramach postępowania w sprawie ograniczenia emisji hałasu do środowiska nie może samodzielnie przyjąć odmiennej kwalifikacji tych terenów. Zasada „przeważającego rodzaju terenu” odnosi się do terenów określonych w art. 113 ust. 2 pkt 1 p.o.ś. zatem fakt, że na danym terenie przeważają tereny rolne lub leśne nie może prowadzić do wyłączenia okolicznych terenów zabudowy mieszkaniowej spod ochrony przed hałasem. Stanowisko NSA jest spójne w tym zakresie z wyrokiem NSA z dnia 11 stycznia 2022 r., III OSK 818/21.

4.8 Wyrok WSA w Warszawie z dnia 29 czerwca 2021 r., IV SA/Wa 228/21, LEX nr 3312423

Słowa kluczowe: *administracyjna kara pieniężna, dopuszczalny poziom hałasu ustalony decyzją administracyjną, przekroczenie w porze nocy.*

Relevantne przepisy prawne zastosowane przez sąd administracyjny:

- Art. 298 i 302 ustawy z 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz.U. z 2020 r. poz. 1219, ze zm., dalej: p.o.ś.).

Główne problemy „hałasowe”:

- Warunki wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 302 p.o.ś. *Decyzja o wymierzeniu kary*

Rozstrzygnięcie sądu administracyjnego:

Skargę na decyzję GIOŚ utrzymującą w mocy decyzję WIOŚ w przedmiocie wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej WSA oddalił. Zdaniem sądu GIOŚ (WIOŚ) przyjął prawidłową podstawę faktyczną wymierzenia kary oraz prawidłowo zastosował art. 298 ust. 1 pkt 5 i art. 302 ust. 1 pkt 2 p.o.ś.

Stanowisko (argumenty) sądu administracyjnego:

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Zdaniem WSA organy prawidłowo przyjęły, że „kara biegnąca została ustalona za przekroczenie dopuszczalnego poziomu hałasu w porze nocy, podczas prowadzenia prac naprawczych, wymiany zużytych części maszyn oraz uruchamiania linii, w celu sprawdzenia pracy urządzeń – co jednoznacznie potwierdza treść protokołu kontroli (...)” w zakładzie przetwarzania odpadów. Przyczyną wymierzenia kary nie był natomiast hałas związany z produkcją paliwa w instalacji, co nie miało miejsca w porze nocy.

Dalej WSA wyjaśnił, że art. 302 ust. 1 pkt 1 p.o.ś. nie mógł być w tej sprawie zastosowany. Jak stwierdził sąd: „(...) w niniejszej sprawie organ nie mógł zastosować art. 302 ust. 1 pkt 1 ustawy Poś, gdyż strona nie przedstawiła dowodów potwierdzających ustanie przekroczenia dopuszczalnego poziomu hałasu w porze nocy, jak również organ nie miał żadnych podstaw, aby ten fakt stwierdzić z urzędu”.

Następie WSA zwrócił uwagę, że zgodnie z art. 302 ust. 1 i 2 p.o.ś. podmiot ukarany może złożyć **wniosek o wymierzenie kary za okres do ustania przekroczenia lub naruszenia** – po stwierdzeniu z urzędu lub na wniosek podmiotu korzystającego ze środowiska, że przekroczenie lub naruszenie ustało. Jak stwierdził sąd: „W takim przypadku w razie złożenia przez podmiot wniosku, stosuje się art. 301 ust. 2-5 ustawy Poś. Oznacza to, że wnosząc o ustalenie daty ustania naruszenia ukarany winien w szczególności przedstawić dotyczące tej kwestii wyniki pomiarów lub sprawozdanie z własnych ustaleń celem wykazania przez ukaranego, że naruszenie albo przekroczenie norm ochrony środowiska już ustało. Podkreślić należy, że organ nie ma obowiązku skontrolowania - pod kątem naruszania czy też przekraczania norm ochrony środowiska - całego okresu, za który wymierza karę”.

Na koniec WSA wypowiedział się o **celu sankcji określonej w art. 298 ust. 1 pkt 5 p.o.ś.** Jak stwierdził sąd: „Niewątpliwie celem bezpośrednim sankcji ustanowionej w art. 298 ust. 1 pkt 5 ustawy Poś, jest przymuszenie podmiotu korzystającego ze środowiska do nieprzekraczania dopuszczalnych norm hałasu, co w konsekwencji przyczyni się do polepszenia stanu akustycznego środowiska i spełniony zostanie zatem cel pośredni czyli poprawa pewnego stanu rzeczy. Zgodnie bowiem z art. 112 ustawy Poś, ochrona przed hałasem polega na zapewnieniu jak najlepszego stanu akustycznego środowiska, w szczególności poprzez zmniejszenie poziomu hałasu co najmniej do dopuszczalnego, gdy nie jest on dotrzymany. Podzielić należy ocenę organu, że wymierzenie przedmiotowej kary pieniężnej jest niezbędne nie tylko w celu przymuszenia spółki [...] do realizacji obowiązków środowiskowych zgodnie z wymaganiami przepisów, teraz i w przyszłości, ale także dla ochrony interesu publicznego jakim jest ochrona środowiska, a w niniejszym przypadku zapewnienie najlepszego stanu akustycznego środowiska”.

Uwagi:

Kluczowe wydaje się stanowisko WSA wskazujące na to, że WIOŚ nie ma obowiązku, aby z własnej inicjatywy zbierać dowody potwierdzające ustanie przekroczenia dopuszczalnego poziomu hałasu w porze nocy, jak również, że nie ma obowiązku skontrolowania - pod kątem naruszania czy też przekraczania norm ochrony środowiska - całego okresu, za który wymierza karę. Sąd podkreślił, że sankcja określona w art. 298 ust. 1 pkt 5 p.o.ś. powinna być stosowana zgodnie z jej celem.

4.9 Wyrok WSA w Poznaniu z dnia 1 grudnia 2021 r., IV SA/Po 760/21, LEX nr 3286635

Słowa kluczowe: zarządzenie pokontrolne WIOŚ, zakres zastosowania art. 156 p.o.ś., hałas emitowany z głośników kościoła.

Relevantne przepisy prawne zastosowane przez sąd administracyjny:

- Art. 115a i 156 ustawy z 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz.U. z 2021 r. poz. 1070, dalej: p.o.ś.).

Główne problemy „hałasowe”:

- Czy dźwięki emitowane z głośników zamontowanych na kościele podczas Mszy Świętych objęte są zakazem określonym w art. 156 p.o.ś. *Zakaz używania instalacji lub urządzeń nagłaśniających*, czy też podlegają pod wyjątek od tego zakazu?
- Czy zarządzenie pokontrolne WIOŚ nakazujące zaprzestania użytkowania instalacji nagłaśniającej podlega kontroli sądu administracyjnego?

Rozstrzygnięcie sądu administracyjnego:

Skarga na zarządzenie pokontrolne WIOŚ z lipca 2021 r. w przedmiocie zarządzenia zaprzestania użytkowania instalacji nagłaśniającej została uwzględniona poprzez jego uchylenie w całości. Zdaniem sądu WIOŚ błędnie uznał, że używanie instalacji nagłaśniającej w celu przekazywania dźwięku niedzielnych Mszy Świętych nie kwalifikuje się jako odstępstwo od zakazu określonego w art. 156 p.o.ś. oraz nie ustalił wyczerpująco stanu faktycznego sprawy.

Stanowisko (argumenty) sądu administracyjnego:

Zdaniem WSA zarządzenie pokontrolne WIOŚ podlegało właściwości rzeczowej sądu administracyjnego. Jak wskazał sąd: „zarządzenie pokontrolne, stwierdzające istnienie po stronie kontrolowanej określonego obowiązku, a więc będące działaniem władczym w indywidualnej sprawie, podlega zaskarżeniu do sądu administracyjnego na podstawie art. 3 § 2 pkt 4 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2022 r. poz. 329, dalej: „p.p.s.a.”) (por. wyroki NSA: z dnia 2 czerwca 2009 r., II GSK 1009/08; z dnia 18 stycznia 2011 r., II OSK 2036/09”.

Następnie WSA określił zakres zakazu uregulowanego w art. 156 ust. 1 p.o.ś.: „Zgodnie z art. 156 ust. 1 p.o.ś. zabrania się używania instalacji lub urządzeń nagłaśniających na publicznie dostępnych terenach miast, terenach zabudowanych oraz na terenach przeznaczonych na cele rekreacyjno-wypoczynkowe. Przepis ten określa, wynikający bezpośrednio z mocy prawa, generalny zakaz używania instalacji i urządzeń nagłaśniających w miejscach publicznych, który nie wymaga indywidualizacji w formie decyzji administracyjnej, z wyjątkami wynikającymi z postanowień art. 156 ust. 2 p.o.ś. Zakaz ustanowiony w art. 156 ust. 1 ma charakter powszechny w sensie podmiotowym i przedmiotowym, dotyczy każdego podmiotu używającego wskazanych urządzeń na terenach określonych w przepisie

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

oraz wszelkiego typu instalacji czy urządzeń nagłaśniających. Za tego rodzaju instalacje czy urządzenia należałoby uznać takie, których celem jest przekazywanie dźwięku z zamiarem dotarcia tym dźwiękiem do wszystkich podmiotów objętych zasięgiem rozprzestrzeniania dźwięku z danej instalacji czy urządzenia”.

WSA przyjął stanowisko w myśl którego Msza Święta jest objęta wyjątkiem od zakazu określonego w art. 156 ust. 1 p.o.ś. Jak argumentował sąd: „W ocenie Sądu wyrazem gwarancji swobody organizowania i sprawowania kultu publicznego przez Kościół katolicki jest wyłączenie spod generalnego zakazu używania instalacji nagłaśniających w miejscach publicznych uroczystości i imprez związanych z kultem religijnym, czyli - w świetle wyżej poczynionych uwag - m.in. związanych z prowadzeniem nabożeństw i wykonywaniem czynności liturgicznych m.in. w ramach Mszy Świętej (...) Sąd Najwyższy Mszę Świętą uznał za wchodzącą w zakres pojęcia "uroczystości i imprezy związane z kultem religijnym". Sąd orzekający w niniejszej sprawie podziela takie stanowisko wyrażone w orzecznictwie”.

WSA doszedł do wniosku, że instalacja nagłaśniająca zamontowana na kościele stanowi instalację na gruncie przepisów p.o.ś. i ma do niej zastosowanie art. 115a p.o.ś. Jak stwierdził sąd: „W świetle przepisów prawa materialnego nie tylko instalację nagłaśniającą, ale i dzwony kościelne należy uznać za "instalację" w rozumieniu art. 3 pkt 6 p.o.ś., a parafię (kościół), w której się znajdują za "zakład" w rozumieniu art. 3 pkt 48 p.o.ś. (por. wyrok NSA z 4 października 2016 r., II OSK 3250/14, CBOSA). Z tych względów uznaje się, że w stosunku do takiej instalacji i zakładu znajduje zastosowanie przepis art. 115a p.o.ś.”.

Na koniec WSA określił relację pomiędzy art. 156 a art. 115a p.o.ś.: „Zauważyć jednak należy, że wyłączenie Mszy Świętej spod zakazu używania urządzeń i instalacji nagłaśniających określonego w art. 156 ust. 1 p.o.ś. nie oznacza, że używanie tych urządzeń i instalacji w ogóle nie podlega regulacjom przepisów p.o.ś. Wręcz przeciwnie, wówczas emisja dźwięku z tego rodzaju instalacji będzie podlegała kontroli w ramach instytucji służącej ograniczaniu hałasu w środowisku przewidzianej w art. 115a p.o.ś., a mianowicie ustaleniu w decyzji dopuszczalnego poziomu hałasu w razie przekroczeń norm akustycznych powstałych w wyniku użytkowania instalacji nagłaśniającej”.

Uwagi:

Stanowisko WSA sprecyzowało wyjątek od zakazu uregulowanego w art. 156 ust. 1 p.o.ś. w odniesieniu do używania instalacji nagłaśniającej zamontowanej na kościele. Jednocześnie WSA wyjaśnił, że w takim przypadku ma zastosowanie art. 115a p.o.ś.

4.10 Wyrok WSA w Warszawie z dnia 7 września 2021 r., IV SA/Wa 1036/21, LEX nr 3310669

Słowa kluczowe: zarządzenie pokontrolne WIOŚ, rodzaje terenów objętych oddziaływaniem hałasu, hałas emitowany ze stacji kolejowej.

Relevantne przepisy prawne zastosowane przez sąd administracyjny:

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

- Art. 113-115 ustawy z 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz.U. z 2017 r. poz. 519, ze zm., dalej: p.o.ś.).

Główne problemy „hałasowe”:

- Jakie wartości dopuszczalnego poziomu hałasu powinny być ustalone dla terenów sąsiadujących ze stacją kolejową?
- Czy zarządzenie pokontrolne WIOŚ w sprawie podjęcia działań, w celu przestrzegania dopuszczalnego poziomu hałasu emitowanego do środowiska podlega kontroli sądu administracyjnego?

Rozstrzygnięcie sądu administracyjnego:

Skarga na zarządzenie pokontrolne WIOŚ została uwzględniona przez WSA poprzez jego uchylenie w całości. Zdaniem sądu WIOŚ błędnie zakwalifikował tereny położone w sąsiedztwie stacji kolejowej i dlatego przyjął niewłaściwe wartości dopuszczalnych poziomów hałasu; nie ustalono przy tym wyczerpująco stanu faktycznego sprawy w zakresie charakterystyki terenów. Na obszarze, którego dotyczyła decyzja, obowiązywał miejscowy plan zagospodarowania terenu.

Stanowisko (argumenty) sądu administracyjnego:

Zdaniem WSA zarządzenie pokontrolne WIOŚ podlegało właściwości rzeczowej sądu administracyjnego. Jak wskazał sąd: „uznanie właściwości sądu administracyjnego do orzekania w sprawach dotyczących zarządzeń pokontrolnych w świetle orzecznictwa Naczelnego Sądu Administracyjnego stanowi pogląd utrwalony, nie budzący obecnie wątpliwości”.

Dalej WSA odwołując się do ustawy z 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska (tj. Dz.U. z 2020, poz. 995, ze zm.) oraz orzecznictwa NSA wyjaśnił, że: „Jeśli zatem przepisy powoływanej ustawy uprawniają wskazane w nich organy do wydawania zarządzeń pokontrolnych w oparciu o wyniki dokonywanych kontroli, a jednocześnie nie przewidują środka zaskarżenia tego zarządzenia do organu wyższego stopnia, to zarządzenie pokontrolne, stwierdzające istnienie po stronie adresata jakiegoś obowiązku, a więc będące działaniem władczym, podlega zaskarżeniu do sądu na podstawie art. 3 § 2 pkt 4 ustawy P.p.s.a. (por. np. wyrok NSA z 2 czerwca 2009 r., II GSK 1009/08; postanowienie NSA z 4 lipca 2008 r., II OSK 972/08; postanowienie NSA z 28 lutego 2008 r., II OSK 216/08; postanowienie NSA z 6 lutego 2008 r., II OSK 107/08, CBOSA)”.

Następnie WSA zwrócił uwagę na **dwa sposoby ochrony terenów przed hałasem**, w zależności od tego czy obowiązuje miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, czy też nie. Jak wskazał sąd: „Zgodnie z art. 114 ust. 1 i 2 P.o.ś., przy sporządzaniu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, różnicując tereny o różnych funkcjach lub różnych zasadach zagospodarowania, wskazuje się, które z nich należą do poszczególnych rodzajów terenów, o których mowa w art. 113 ust. 2 pkt 1. Jeżeli teren może być zaliczony do kilku rodzajów terenów, o których mowa w art. 113 ust. 2 pkt 1, uznaje się, że dopuszczalne poziomy hałasu powinny być ustalone jak dla przeważającego rodzaju terenu. Z kolei w myśl art. 115 P.o.ś., w razie braku miejscowego planu zagospodarowania

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

przestrzennego oceny, czy teren należy do rodzajów terenów, o których mowa w art. 113 ust. 2 pkt 1, właściwe organy dokonują na podstawie faktycznego zagospodarowania i wykorzystywania tego i sąsiednich terenów; przepis art. 114 ust. 2 stosuje się odpowiednio”.

Dalej WSA – na gruncie art. 113-115 p.o.ś. – przyjął stanowisko dotyczące **właściwości rzeczowej organów administracyjnych w sprawie ochrony terenów przez hałasem**, w myśl którego: „Systematyka cytowanych przepisów nie pozostawia przy tym wątpliwości, że kompetencje wynikające z obu norm powierzono jednemu organowi, przy czym określenie, czy teren należy do rodzajów terenów, o których mowa w art. 113 ust. 2 pkt 1 może nastąpić w toku procedury planistycznej bądź też niezależnie od niej, ale tylko wówczas, gdy plan miejscowy nie obowiązuje (zob. postanowienie NSA z dnia 21 września 2012 r., sygn. II OW 115/12, CBOSA).”.

WSA doszedł do wniosku, że w świetle przepisów rozporządzenia Ministra Środowiska z 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz.U. z 2014 r., poz. 112), **dla różnych terenów wymienionych w art. 113 ust. 2 pkt 1 p.o.ś. obowiązują różne dopuszczalne poziomy hałasu**. Jak wskazał sąd: „(...) zróżnicowane dopuszczalne poziomy hałasu określone wskaźnikami hałasu ustalono dla różnych rodzajów terenów. Różne są dopuszczalne poziomy hałasu w odniesieniu do terenów zabudowy: mieszkaniowej, zagrodowej oraz terenów mieszkaniowo-usługowych. Szczególnie istotne jest zatem prawidłowe ustalenie, jakiego typu teren występuje w sąsiedztwie podmiotu emitującego hałas”.

W tym kontekście WSA podkreślił, że w **art. 113 ust. 2 pkt 1 p.o.ś. mowa jest o terenach i terenach sąsiednich, a nie o działkach lub nieruchomościach**, co pociąga za sobą ważne konsekwencje. Jak wskazał sąd: „(...) celem decyzji o ustaleniu dopuszczalnego poziomu hałasu jest określenie tego poziomu nie dla jednej konkretnej nieruchomości, lecz dla danego terenu - obszaru sąsiadującego z zakładem emitującym hałas. W przypadku zróżnicowanej funkcji zabudowy sąsiadującej z zakładem będącym źródłem hałasu, dopuszczalne poziomy hałasu powinny być ustalone jak dla przeważającego rodzaju terenu, czyli zabudowy o przeznaczeniu przeważającym na danym obszarze”.

Uwagi:

Stanowisko WSA zawiera spójne wyjaśnienia dotyczące stosowania art. 113-115 p.o.ś., potwierdza również, że zarządzenia pokontrolne WIOŚ podlegają kontroli WSA.

4.11 Wyrok WSA w Warszawie z dnia 11 września 2019 r., IV SA/Wa 541/19, LEX nr 3013655

Słowa kluczowe: analiza porealizacyjna, izolacje, ocena dowodów w kwestii dopuszczalnego poziomu hałasu, hałas związany z ruchem na drodze.

Relevantne przepisy prawne zastosowane przez sąd administracyjny:

- Art. 362 ustawy z 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz.U. z 2013 r. poz. 1232, ze zm., dalej: p.o.ś.).

Główne problemy „hałasowe”:

- Ocena analizy porealizacyjnej i opracowania w sprawie oddziaływania hałasu pochodzącego z drogi na działkę
- Zastrzeżenia do poprowadzenia izolinii na mapach

Rozstrzygnięcie sądu administracyjnego:

Skarga na decyzję SKO o utrzymaniu w mocy decyzji Prezydenta Miasta o umorzeniu postępowania w sprawie ograniczenia ponadnormatywnego oddziaływania akustycznego została uwzględniona przez WSA poprzez ich uchylenie. Zdaniem WSA organy nie ustaliły w sposób wyczerpujący stanu faktycznego sprawy w kwestii poziomu hałasu oddziałującego na działkę, zastrzeżenia dotyczyły analizy porealizacyjnej i opracowania.

Stanowisko (argumenty) sądu administracyjnego:

W pierwszej kolejności WSA poczynił ogólną uwagę dotyczącą pojęcia negatywnego oddziaływania na środowisko, które występuje w art. 362 p.o.ś. Jak stwierdził sąd: „Należy zwrócić jednak uwagę na zakres przedmiotowy obowiązywania rozwiązań zawartych w art. 362 ust. 1 u.p.o.ś. Ustawodawca nie precyzuje bowiem co kryje się pod pojęciem negatywnego oddziaływania na środowisko, a więc czy swoją dyspozycją norma wynikająca z tego przepisu obejmuje tylko stany niezgodnego z prawem oddziaływania na środowisko, czy też wszystkie negatywnie wpływające na przedmiot ochrony. **Nie ulega natomiast wątpliwości, że przepis ten z całą pewnością odnosi się do wszelkiego rodzaju naruszeń środowiska zakazanych prawem**”.

Dalej WSA zwrócił uwagę na błędy popełnione przez organy w zakresie ustalenia stanu faktycznego sprawy. Jak stwierdził sąd: „W niniejszej sprawie organy obu instancji przede wszystkim nie poczyniły przekonywujących ustaleń w zakresie ustalenia nieprzekroczenia dopuszczalnego poziomu hałasu pochodzącego z drogi, który jest emitowany na działkę skarżącego objętą ochroną akustyczną. **Dowody, na których organy oparły swoje rozstrzygnięcia, albo są nieaktualne, albo nierzetelne, a w związku z tym budzą uzasadnione wątpliwości, co do ich wiarygodności**”.

Rozwijając ten wątek WSA przedstawił konkretne zastrzeżenia dotyczące analizy porealizacyjnej oraz opracowania dotyczącego pomiarów hałasu. Jak stwierdził sąd: „**analiza porealizacyjna**, na którą powołał się organ I instancji pochodzi z 2015 r. Zatem jest to dokument, który w 2019 r., z uwagi na upływ czasu **mógł się zdezaktualizować** w zakresie emitowanego poziomu hałasu z uwagi na zwiększony ruch samochodowy. Jak wynika z akt sprawy ustalenia wskazane ww. analizie stanowiły podstawę wydania decyzji przez organ I instancji (...) organ odwoławczy dołączył do akt sprawy **opracowanie pn.:** "Pomiary mające na celu identyfikację źródeł hałasu komunikacyjnego oddziałujących na teren chroniony akustycznie przy ul. [...] w miejscowości [...], gm. [...], Powiat [...]". Z analizy powyższego opracowania – jak wskazał Prezydent [...] wynikało, że uwzględniając oddziaływanie ulic położonych w granicach administracyjnych [...] (m.in. ul. [...]) nie dochodzi do przekroczeń dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku na posesji skarżącego oraz, że istniejący

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

ekran akustyczny zlokalizowany w ciągu ww. ulicy jest skuteczny. (...) Jak wynika z treści i z map stanowiącymi integralną całość opinii, punkty pomiarowe zostały usytuowane w 3 miejscach. **Żaden z tych punktów nie znalazł się na działce skarżącego na obszarze objętym ochroną akustyczną od strony ul. [...].** Skarżący dokładnie wskazywał we wniosku dołączając do niego zdjęcia, z której strony narażony jest na hałas. W toku postępowania wyjaśniał również, że jego działka od strony ww. drogi, przy której zlokalizowany jest częściowo ekran akustyczny stanowi dla niego dużą uciążliwość. **W związku z tym, że żaden z punktów pomiarowych nie znalazł się na działce skarżącego z tej strony, nie można przyjąć, że nie został tam przekroczony dopuszczalny poziom hałasu.** Opinia w tym zakresie jest niepełna, a zatem nie należy jej ustaleń przyjmować bezkrytycznie w analizowanym stanie faktycznym”.

Na koniec WSA zwrócił uwagę na wątpliwości, jakie wzbudziło **przeprowadzenie izolinii** na mapach dołączonych do opracowania, a zwłaszcza na rozbieżności występujące pod tym względem pomiędzy opracowaniem a analizą porealizacyjną. Jak wskazał sąd: „Poza tym uzasadnione wątpliwości budzą naniesione izolinie na załączonych do ww. opinii mapach, z których w sposób widoczny wynika, że **hałas (w tym samym miejscu) rozchodzi się inaczej niż ma to miejsce na mapach dołączonych do analizy porealizacyjnych.** W analizie porealizacyjnej zaznaczono, bowiem, że np. izolinia idąca wzdłuż ekranu akustycznego po jego zakończeniu tworzy naturalny uskoki w stronę działki skarżącego, która jest objęta ochroną akustyczną (3 mapa załącznika nr 4 analizy porealizacyjnej). Natomiast z **map dołączonych do opinii z 2018 r. wynika, że izolinie idą wzdłuż ekranu akustycznego a następnie mimo jego braku stanowią dalej prostą linię (tak jak by ten ekran dalej tam był).** Zasięg izolinii wskazany na mapach "wydaje się" jakby nie uwzględniał w ogóle usytuowania ekranów akustycznych na działce skarżącego (k. 29 i 31 opinii). Z porównania map wynika, że izolinie przy takim samym układzie działki i ekranu akustycznego, przy takim samym źródle hałasu rozprzestrzeniają się inaczej niż na mapach z analizy porealizacyjnej.”.

Uwagi:

Stanowisko WSA należy uznać za aktualne w ramach ustalania stanu faktycznego przy stosowaniu art. 362 p.o.ś.

4.12 Wyrok WSA w Warszawie z dnia 14 października 2021 r., IV SA/Wa 1254/21, LEX nr 3309975

Słowa kluczowe: *analiza porealizacyjna, określenie terenów podlegających ochronie przed hałasem, hałas związany z ruchem kolejowym.*

Relevantne przepisy prawne zastosowane przez sąd administracyjny:

- Art. 362 ustawy z 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz.U. z 2020 r. poz. 1219, ze zm., dalej: p.o.ś.).
- Art. 82 i 83 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, (Dz. U. z 2021 r. poz. 247; dalej: o.o.ś.).

Główne problemy „hałasowe”:

- Ocena analizy porealizacyjnej.
- Podstawy wyznaczenia terenów objętych ochroną przed hałasem.

Rozstrzygnięcie sądu administracyjnego:

Sprzeciw na decyzję GDOŚ o uchynieniu decyzji RDOŚ i przekazaniu organowi I instancji sprawy do ponownego rozpoznania w przedmiocie zobowiązania do ograniczenia oddziaływania na środowisko został oddalony przez WSA. Zdaniem WSA GDOŚ trafnie wskazał na błędy RDOŚ dotyczące ustalenia granic terenów podlegających ochronie przed hałasem, oceny pomiarów hałasu oraz stosowania przez maszynistów sygnału dźwiękowego „bacność”.

Stanowisko (argumenty) sądu administracyjnego:

W pierwszej kolejności WSA poczynił **ogólną uwagę na temat analizy porealizacyjnej**. Jak wskazał sąd: „(...) analiza porealizacyjna ma za zadanie zbadać rzeczywiste oddziaływanie zrealizowanej inwestycji, a przede wszystkim skutecznie ograniczyć uciążliwości, szczególnie gdy inwestor planuje np. rozwiązania innowacyjne, których skuteczność na etapie planowania inwestycji nie jest w pełni zweryfikowana (wyrok WSA w Łodzi z dnia 24 lutego 2017 r., II SA/Łd 785/16, LEX nr 2247540). Analiza porealizacyjna ma na celu ograniczenie rzeczywistych uciążliwości dla nieruchomości sąsiednich. Jej sporządzenie jest w interesie właścicieli tych nieruchomości (wyrok NSA z dnia 8 grudnia 2011 r. II OSK 2169/11, LEX nr 1152144)”.

Dalej WSA zwrócił uwagę na błędy popełnione przez RDOŚ w zakresie ustalenia granic terenów podlegających ochronie przed hałasem. Jak stwierdził sąd: „rzeczywiście nie można dokładnie określić granic jakich konkretnych terenów chronionych akustycznie dotyczy wskazane w decyzji ograniczenie oddziaływania na środowisko. Bezsporne jest, że w analizie porealizacyjnej w kontekście klasyfikacji terenów chronionych akustycznie występują odniesienia jedynie do studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, które zgodnie z art. 9 ust. 5 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym nie jest aktem prawa miejscowego, oraz do pism z gmin, które – jak zauważył GDOŚ - nie zostały załączone do przedmiotowej dokumentacji. **Takie ustalenie granic obszaru narażonego na oddziaływanie hałasu jest nieprecyzyjne, bowiem nie przesądza o faktycznym zagospodarowaniu danego terenu, a w związku z tym nie określa, dla których konkretnych numerów działek ewidencyjnych dla analizowanego terenu mają zostać dochowane dopuszczalne poziomy hałasu i jakiego rodzaju teren one stanowią** w rozumieniu rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku. W sytuacji bowiem, z jaką mamy do czynienia w sprawie. tj. gdy na terenach objętych oddziaływaniem brak jest uchwalonego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zastosowanie znajdzie art. 115 p.o.ś.”.

Następnie WSA zauważył, że **pomiary hałasu przedstawione w analizie porealizacyjnej okazały się niemiernodajne**. Jak stwierdził sąd: „(...) zasadnie zwrócił uwagę organ odwoławczy, że **pomiary hałasu**

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

w ramach analizy porealizacyjnej (od dnia 9 do dnia 25 kwietnia 2018 r.) zostały wykonane w zaledwie niecałe dwa miesiące od daty zakończenia prac modernizacyjnych wskazanego odcinka linii kolejowej [...] (tj. od 28 lutego 2018 r.). Ponadto wskazane w sprzeciwie [...] informacje o zakończeniu prac w IV kwartale 2017 r. (w okresie krótszym niż rok), dalej podtrzymują zarzuty podniesione w odwołaniu, że analiza została wykonana niezgodnie z zapisami z Decyzji Wojewody [...] z [...] sierpnia 2008 r znak: [...]. Wobec tego zasadnie zwrócili uwagę odwołujący, a następnie organ odwoławczy, że **może to budzić uzasadnione wątpliwości, że pomiary przeprowadzono w okresie, gdy parametry mające istotny wpływ na poziom hałasu od przedmiotowej linii kolejowej tj. natężenie ruchu i prędkość pociągów mogły być niższe niż docelowe (...)** Nałożenie na inwestora obowiązku przeprowadzenia badań i jej przedstawienia w określonym w decyzji terminie, który może **gwarantować podkreślone przez ustawodawcę rzeczywiste oddziaływanie przedsięwzięcia na środowisko** nie powinno być traktowane w sposób dowolny. Uzasadnione wobec tego należy uznać wskazania organu II instancji o wystąpienie przez RDOŚ w [...] do [...] o dostarczenie wykazu zmienności ruchu kolejowego i informacji o liczbach, czasach przejazdów i kategoriach składów kolejowych, gdyż informacje te umożliwią porównanie, czy pomiary wykonane w ramach analizy porealizacyjnej odzwierciedlały rzeczywiste natężenie ruchu na przedmiotowym odcinku”.

Na koniec WSA wskazał, że: „używanie przez maszynistów sygnałów Rp1. "Bacność", może stanowić postawę do nałożenia na skarżącego obowiązku ograniczenia uciążliwości akustycznej na podstawie art. 362 p.o.ś.”. Sygnał ten został wykluczony z badań sygnałów dźwiękowych wydawanych przez przejeżdżające pociągi.

Uwagi:

Stanowisko WSA należy uznać za aktualne w ramach sporządzania analizy porealizacyjnej.

4.13 Wyrok NSA z dnia 3 lipca 2019 r., II OSK 2154/17, LEX nr 3302943

Słowa kluczowe: *analiza porealizacyjna, hałas związany z ruchem na drodze.*

Relevantne przepisy prawne zastosowane przez sąd administracyjny:

- Art. 362 ustawy z 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz.U. z 2016 r. poz. 672 ze zm., dalej: p.o.ś.).

Główne problemy „hałasowe”:

- Cel i moc dowodowa analizy porealizacyjnej.

Rozstrzygnięcie sądu administracyjnego:

NSA uchylił wyrok WSA i oddalił skargę na decyzję SKO w przedmiocie umorzenia postępowania administracyjnego w sprawie ograniczenia oddziaływania na środowisko. Zdaniem NSA skoro analiza porealizacyjna wykazała, że nie doszło do przekroczenia hałasu, to nie było podstaw do wymierzenia sankcji administracyjnych określonych w art. 362 p.o.ś.

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Stanowisko (argumenty) sądu administracyjnego:

Zdaniem NSA: „w niniejszej sprawie dla rozstrzygnięcia kluczowej okoliczności tj. poziomu hałasu - **wystarczające było wykorzystania ustaleń analizy porealizacyjnej**. Podobnie rzecz miałaby się zresztą w sytuacji gdy ta analiza wykazałaby przekroczenie poziomu hałasu, byłoby nieracjonalne ponowne ustalanie tej okoliczności”.

Następnie NSA wskazał, że: „**Cel sporządzenia analizy jest zatem tożsamy z przedmiotem postępowania tj. ustaleniem czy poziom hałasu mieści się w obowiązujących normach**, co ostatecznie potwierdziła uzupełniająca analiza porealizacyjna. Nie sposób jest więc podważyć dokonanej przez GDDKiA analizy, która została wydana w oparciu o Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 16 czerwca 2011 r. w sprawie wymagań w zakresie prowadzenia pomiarów poziomów substancji lub energii w środowisku przez zarządzającego drogą, linią kolejową, linią tramwajową, lotniskiem lub portem oraz Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku. Tym samym **wbrew stanowisku Sądu I instancji nie było potrzeby przeprowadzania dowodu z opinii biegłego, ponieważ byłoby to powielenie przedmiotu analizy i stanowiłoby zaprzeczenie wyrażonej w art. 12 § 1 Kpa zasady zasady szybkości i prostoty postępowania.**”.

Na koniec NSA podsumował wcześniejsze uwagi: „Wykazany analizą **brak przekroczenia poziomu hałasu, w sposób oczywisty oznaczał brak podstaw do zastosowania sankcji administracyjnych określonych w art. 362 Poś**, co skutkowało bezprzedmiotowością prowadzonego postępowania i koniecznością jego umorzenia na podstawie art. 105 § 1 Kpa. Zgodzić się zatem należy ze stanowiskiem GDDKiA wyrażonym, w skardze kasacyjnej, że został również naruszony art. 362 Poś poprzez błędną jego wykładnię i przyjęcie, że brak negatywnego oddziaływania na środowisko nie jest przesłanką do umorzenia postępowania z uwagi na jego bezprzedmiotowość”.

Uwagi:

Stanowisko NSA pozostaje aktualne w świetle aktualnego brzmienia art. 362 p.o.ś., tak więc gdy wyniki analizy porealizacyjnej jednoznacznie wskazują na brak przekroczenia dopuszczalnych poziomów hałasu, albo też ich przekroczenie, to nie ma potrzeby przeprowadzania w tej samej kwestii dodatkowego dowodu w postaci opinii biegłego.

4.14 Wyrok NSA z dnia 4 marca 2020 r., II OSK 1115/18, LEX nr 3302943

Słowa kluczowe: raport oddziaływania na środowisko, hałas związany z fermą drobiu.

Relevantne przepisy prawne zastosowane przez sąd administracyjny:

- Art. 66 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U. z 2013 r. poz. 1235 ze zm., dalej: u.i.o.ś.).

Główne problemy „hałasowe”:

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

- Pominięcie w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko różnych źródeł hałasu.

Rozstrzygnięcie sądu administracyjnego:

NSA uchylił wyrok WSA i oddalił skargę na decyzję SKO w przedmiocie środowiskowych uwarunkowań realizacji przedsięwzięcia. SKO utrzymało w mocy negatywną decyzję wójta, którą odmówiono określenia środowiskowych uwarunkowań zgody na realizację przedsięwzięcia. Zdaniem NSA skoro raport oddziaływania na środowisko był niepełny pod względem akustycznego oddziaływania fermy drobiu na środowisko, to prawidłowo wydano decyzję odmowną.

Stanowisko (argumenty) sądu administracyjnego:

W pierwszej kolejności NSA wyjaśnił zakres sądowej oceny raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko. Jak wskazał NSA: „Sąd nie może samodzielnie dokonywać oceny merytorycznej treści raportu, gdyż wymaga to wiadomości specjalnych z poszczególnych gałęzi nauki. Stąd ocena raportu dotyczy w szczególności kwestii, czy jest on wyczerpujący (kompletny) i spójny, czyli spełnia ustawowe wymagania co do jego zawartości (treści) w rozumieniu dyspozycji art. 66 ustawy środowiskowej, a więc nie może to być ocena merytoryczna”.

Następnie NSA odniósł się do problemu niekompletności raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko. Zdaniem NSA: „(...) raport oddziaływania na środowisko nie został uzupełniony zgodnie z oczekiwaniami Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska, o informacje, które pozwoliłyby na dokonanie pełnej oceny oddziaływania tej inwestycji. Na powyższe okoliczności wskazuje zresztą Sąd I instancji chociażby w odniesieniu do hałasu, jednakże wnioski płynące z tych okoliczności nie są prawidłowe. Brak bowiem ustalenia natężenia hałasu został uznany przez Wojewódzki Sąd Administracyjny jako czynnik, który nie może zostać uznany za znacząco wpływający na środowisko. Tymczasem w ustawie Prawo ochrony środowiska jest osobny rozdział poświęcony ochronie przed hałasem (art. 112 – 120). Organ odwoławczy w uzasadnieniu decyzji wyraził uzasadnione wątpliwości, które poparte zostały szczegółową argumentacją, że raport w zakresie analizy oddziaływania fermy na klimat akustyczny oraz na powietrze jest pełny. Organ wskazał, że **analiza ta dotyczy już istniejącej fermy (wskazał i wyliczył ilość nieuwzględnionych wentylatorów), nie dotyczy zaś źródeł hałasu z wentylatorów, które zostaną zainstalowane w nowo wybudowanych i rozbudowanych budynkach.** Samorządowe Kolegium Odwoławcze wskazało także na **brak uwzględnienia hałasu generowanego przez włączające się w godzinach nocnych instalacje alarmowe.** Podobnie przy obliczaniu emisji organ wykazał z jakich przyczyn ocenił, że w raporcie nie ujęto emisji z nowych budynków. (...) Dodać należy, że **to nie na organie ciąży obowiązek wykazania i zgromadzenia wszystkich informacji niezbędnych do ustalenia oddziaływania inwestycji na środowisko. Obowiązek taki spoczywał na inwestorze,** który w konsekwencji w odpowiedzi na uzupełnienie raportu w tym zakresie stwierdził jedynie, że raport jest prawidłowy. Twierdzenia tego nie poparto żadnymi danymi, informacjami czy badaniami, które okoliczność tą by potwierdziły.”.

Uwagi:

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Stanowisko NSA pozostaje aktualne w świetle aktualnego brzmienia art. 66 u.i.o.ś. Inwestor ma obowiązek uwzględnić w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko nie tylko już istniejące źródła hałasu ale również te, które zostaną wprowadzone. Inwestor nie może też dowolnie pomijać w raporcie wybranych źródeł hałasu. W takim przypadku, organ – po bezskutecznym wezwaniu do uzupełnienia braków w raporcie – ma podstawę do wydania decyzji odmownej w sprawie określenia środowiskowych uwarunkowań zgody na realizację przedsięwzięcia.

4.15 Wyrok NSA z dnia 20 lutego 2018 r., II OSK 1949/17, LEX nr 2469837

Słowa kluczowe: *tereny chronione przed hałasem, hałas emitowany z kopalni.*

Relevantne przepisy prawne zastosowane przez sąd administracyjny:

- Art. 113 i 114 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2017 r. poz. 519, ze zm., dalej: p.o.ś.).

Główne problemy „hałasowe”:

- Ustalenie rodzaju terenów objętych ochroną przed hałasem.

Rozstrzygnięcie sądu administracyjnego:

NSA oddalił skargę kasacyjną od wyroku WSA, w którym oddalono skargę Kopalni na decyzję SKO. Decyzja SKO dotyczyła określenia dopuszczalnych poziomów hałasu emitowanego do środowiska, utrzymano w niej decyzję starosty, w drodze której określono dopuszczalne poziomy hałasu emitowanego do środowiska z terenu Kopalni oraz zobowiązano Kopalnię do wykonywania okresowych pomiarów poziomu hałasu emitowanego z tego terenu. Zdaniem NSA starosta i SKO prawidłowo zakwalifikowały tereny poddane oddziaływaniu hałasu z Kopalni, bowiem uwzględniono obowiązujący miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego.

Stanowisko (argumenty) sądu administracyjnego:

W pierwszej kolejności, opierając się na art. 113 p.o.ś., NSA wskazał na znaczenie obowiązywania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla określenia terenów podlegających ochronie przed hałasem. Jak wskazał NSA: „Stosownie z kolei do art. 113 ust. 2 pkt 1 ustawy w rozporządzeniu określającym dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku, czyli w rozporządzeniu z 14 czerwca 2007 r., poziomy te mają być zróżnicowane dla wymienionych tam rodzajów terenów, m.in. faktycznie zagospodarowanych pod zabudowę mieszkaniową. **Regulacja ta nie wskazuje, w jaki sposób organ dokonuje ustalenia rodzaju terenów, dla których mają być dokonane pomiary hałasu** i określone w decyzji poziomy hałasu dopuszczalnego, wynikające z rozporządzenia z 14 czerwca 2007 r. **Przesądza to w istocie art. 115 ustawy (...)** Stanowi on, że w razie braku miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego oceny, czy teren należy do rodzajów terenów, o których mowa w art. 113 ust. 2 pkt 1 ustawy, właściwe organy dokonują na podstawie faktycznego zagospodarowania i wykorzystywania tego i sąsiednich terenów i że przepis art. 114 ust. 2 ustawy stosuje się odpowiednio. W konsekwencji **organ powinien kierować się treścią planu miejscowego i jedynie w przypadku jego braku jest**

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

uprawniony do badania faktycznego zagospodarowania terenu i stosowania reguły określonej w art. 114 ust. 2 ustawy, że jeżeli teren może być zaliczony do kilku rodzajów terenów, o których mowa w art. 113 ust. 2 pkt 1 ustawy, dopuszczalne poziomy hałasu powinny być ustalone jak dla przeważającego rodzaju terenu”.

Następnie NSA odnosząc się do art. 114 p.o.ś. stwierdził, że: „(...) w postępowaniu w przedmiocie określenia dopuszczalnego poziomu hałasu emitowanego do środowiska **faktyczne zagospodarowanie terenu może być wzięte pod uwagę jedynie, gdy chodzi o określenie poziomu hałasu dla terenów, dla których nie sporządzono planu miejscowego**”.

Na koniec NSA zauważył, że: „W niniejszej sprawie **wszystkie punkty, w których dokonano pomiarów poziomu hałasu, znajdowały się na terenach objętych planem miejscowym. Dlatego ustalenie rodzaju terenu mogło być dokonane wyłącznie w oparciu o treść planu** i nie mogło nastąpić poprzez uwzględnienie faktycznego sposobu zagospodarowania poszczególnych działek”.

Uwagi:

Stanowisko NSA pozostaje aktualne w świetle aktualnego brzmienia art. 113-114 p.o.ś. Potwierdza, że miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego określa charakter terenów, na które oddziałuje hałas, co wyklucza indywidualne ustalenie charakteru tych terenów pod względem ich faktycznego zagospodarowania.

4.16 Wyrok WSA w Poznaniu z dnia 11 marca 2021 r., IV SA/Po 1183/20, LEX nr 3161332

Słowa kluczowe: *tereny podlegające ochronie przed hałasem, miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego.*

Relevantne przepisy prawne zastosowane przez sąd administracyjny:

- Art. 114 ustawy z 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz.U. z 2019 r. poz. 1396, ze zm., dalej: p.o.ś.).

Główne problemy „hałasowe”:

- Ocena zgodności miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego z art. 114 p.o.ś. *Ochrona terenów przed hałasem przy sporządzaniu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego*
- Wyznaczenie terenów objętych ochroną przed hałasem.

Rozstrzygnięcie sądu administracyjnego:

WSA stwierdził w części nieważność miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu lotniska. Zdaniem WSA przepisy planu naruszały art. 114 p.o.ś.

Stanowisko (argumenty) sądu administracyjnego:

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Analizowany przez WSA przepis miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego stanowił, że: „W przypadku realizacji w obrębie terenu UPKL 1 towarzyszących lokali mieszkalnych ustala się dopuszczalny poziom hałasu odpowiednio jak dla terenów zabudowy mieszkaniowo-usługowej zgodnie z przepisami odrębnymi”. Teren UPKL 1 oznacza teren usług, produkcji i zabudowy towarzyszącej komunikacji lotniczej.

W pierwszej kolejności WSA zestawiał powyższy przepis z zasadą przeważającego rodzaju terenu określoną w art. 114 ust. 2 p.o.ś. Jak stwierdził sąd: „Z cytowanego wyżej art. 114 ust. 2 p.o.ś. jasno wynika, że jeżeli na danym terenie mamy do czynienia – tak jak w przypadku analizowanego obszaru UPKL 1 – z "mieszanym" przeznaczeniem, to dopuszczalny poziom hałasu ustala się każdorazowo jak dla przeznaczenia, które na tym terenie dominuje (verba legis: "przeważa"). **Tymczasem sporny § 6 ust. 2 Planu, z naruszeniem ww. przepisu p.o.ś., wprowadza regułę odmienną. Albowiem, pomimo że zgodnie ze swym, li tylko "dopuszczalnym", charakterem przeznaczenia, zabudowa mieszkaniowa nie powinna nigdy (przynajmniej w założeniu) "przeważać" na obszarze UPKL 1, to w myśl § 6 ust. 2 Planu w każdym przypadku, po realizacji choćby w niewielkim zakresie takiej zabudowy (np. w wymiarze 1 lokalu mieszkalnego), będzie ona wyznaczać poziom hałasu dla całego ww. terenu”.**

Dalej WSA zwrócił uwagę na błędne określenie sposobu ochrony terenu mieszanego. Jak wskazał sąd: „Poza tym, zdaniem Sądu, § 6 ust. 2 Planu jawi się jako naruszający także cytowany wyżej art. 114 ust. 3 p.o.ś. W świetle bowiem analizowanego ustalenia Planu ochrona akustyczna "towarzyszącej" (a więc nie-przeważającej) zabudowy mieszkaniowej ma się realizować przez "wymuszenie" odnośnego dopuszczalnego poziomu hałasu (cyt.: "jak dla terenów zabudowy mieszkaniowo-usługowej zgodnie z przepisami odrębnymi"). Tymczasem w świetle art. 114 ust. 3 p.o.ś. w takim przypadku ochrona przed hałasem powinna polegać raczej na stosowaniu rozwiązań technicznych zapewniających właściwe warunki akustyczne w budynkach”.

Uwagi:

Stanowisko WSA należy uznać za aktualne na gruncie obecnego brzmienia art. 114 p.o.ś. Przepisy miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego powinny być zgodne z zasadą przeważającego rodzaju terenu oraz przewidywać stosowanie rozwiązań technicznych zapewniających właściwe warunki akustyczne w budynkach, a nie ogólnie wskazywać na wymuszenie osiągnięcia określonego poziomu hałasu.

4.17 Wyrok WSA w Warszawie z dnia 11 sierpnia 2021 r., IV SA/Wa 2484/20, LEX nr 3310936

Słowa kluczowe: odpowiedzialność za negatywne oddziaływanie na środowisko, wskazanie odpowiedzialnego podmiotu, hałas związany z ruchem na drodze.

Relevantne przepisy prawne zastosowane przez sąd administracyjny:

- Art. 362 ustawy z 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz.U. z 2020r. poz.1219., dalej: p.o.ś.).

Główne problemy „hałasowe”:

- Ustalenie podmiotu odpowiedzialnego na gruncie art. 362 p.o.ś. *Decyzja o nałożeniu obowiązków na podmiot negatywnie oddziałujących na środowisko* w związku z ponadnormatywnym hałasem emitowanym na odcinku ulicy.

Rozstrzygnięcie sądu administracyjnego:

WSA oddalił skargę na decyzję Ministra Klimatu, którą utrzymano decyzję Marszałka Województwa o umorzeniu postępowania z powodu braku strony postępowania. Zdaniem WSA organy obu instancji prawidłowo przyjęły, że Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad nie jest w tej sprawie podmiotem odpowiedzialnym na gruncie art. 362 p.o.ś.

Stanowisko (argumenty) sądu administracyjnego:

Na wstępie WSA podkreślił, że w kontekście art. 362 p.o.ś. odpowiedzialność ponosi konkretny podmiot. Jak wskazał WSA: „Sąd podziela pogląd wyrażony przez Naczelnego Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 3 lipca 2019 r., sygn. akt II OSK 2154/17, że **odpowiedzialność za negatywne oddziaływanie na środowisko musi być zawsze przypisana jednemu konkretnemu podmiotowi, do którego adresowane są obowiązki przepisu**”.

Następnie WSA przytoczył definicję podmiotu korzystającego ze środowiska (art. 3 pkt 20 p.o.ś.) oraz powiązał ją z „regulacją wynikającą z art. 139 p.o.ś., zgodnie z którym przestrzeganie wymagań ochrony środowiska związanych z eksploatacją dróg, linii kolejowych, linii tramwajowych, lotnisk oraz portów zapewniają zarządzający tymi obiektami”. Dalej WSA wskazał, że: „Zgodnie z art. 20 pkt 13 ustawy z dnia 21 marca 1985r. o drogach publicznych (Dz.U.2021.1376 t.j.) – dalej udp, wynika, że **do zarządcy drogi należy m.in. przeciwdziałanie niekorzystnym przeobrażeniom środowiska mogącym powstać lub powstającym w następstwie budowy lub utrzymania dróg**”.

WSA doszedł do następujących wniosków:

- „(...) obowiązek ograniczenia negatywnego oddziaływania drogi spoczywa na jego zarządcy i w tym kontekście jest on uznany za podmiot korzystający ze środowiska”,
- „Zgodnie z art. 19 ust. 5 u.d.p. w granicach miast na prawach powiatu zarządcą wszystkich dróg publicznych, z wyjątkiem autostrad i dróg ekspresowych oraz dróg, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 5 ust. 2a2>, jest prezydent miasta”,
- „(...) organ słusznie ustalił, że obecnym zarządcą przedmiotowego odcinka ul. [...] zlokalizowanego na terenie [...] jest Prezydent”,
- „(...) Minister Klimatu w sposób prawidłowy uznał, że Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad Oddział w [...] nie jest podmiotem, o którym mowa w art. 362 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. Prawo ochrony środowiska. Jak słusznie wskazał organ II instancji, powyższe ustalenie nie

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

wyklucza możliwości nałożenia obowiązku ograniczenia oddziaływania na środowisko na faktycznego zarządcę ww. drogi, w drodze odrębnego postępowania”.

Uwagi:

Stanowisko WSA należy uznać za aktualne na gruncie obecnego brzmienia art. 362 p.o.ś. w przypadku ustalania podmiotu odpowiedzialnego za negatywne oddziaływanie na środowisko, gdy hałas wynika z ruchu na ulicy. Zdaniem WSA, gdy zarządcą drogi jest Prezydent Miasta, to ten podmiot ponosi odpowiedzialność na podstawie art. 362 p.o.ś., a nie Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad. Aby ustalić w danej sprawie zarządcę drogi należy kierować się odpowiednimi przepisami ustawy z dnia 21 marca 1985r. o drogach publicznych, np. w tej sprawie istotne był art. 5, art. 19 i art. 20.

4.18 Wyrok WSA w Bydgoszczy z dnia 19 stycznia 2021 r., II SA/Bd 1100/20, LEX nr 3166639

Słowa kluczowe: *pomiary hałasu, ocena wyników pomiaru hałasu, hałas pochodzący ze strzelnicy.*

Relevantne przepisy prawne zastosowane przez sąd administracyjny:

- Art. 7, art. 77 i art. 80 Kodeksu postępowania administracyjnego.
- Art. 362 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2020 r. poz. 1219, dalej: p.o.ś.).

Główne problemy „hałasowe”:

- Przeprowadzenie i ocena dowodów w przedmiocie pomiarów poziomego hałasu pochodzącego ze strzelnicy.

Rozstrzygnięcie sądu administracyjnego:

WSA uwzględnił skargę na decyzję SKO utrzymującą w mocy decyzję Starosty o umorzeniu postępowania w sprawie zgłoszenia o emitowaniu nadmiernego hałasu ze strzelnicy. Starosta umorzył postępowanie prowadzone na podstawie art. 362 p.o.ś. bowiem nie stwierdzono przekroczenia dopuszczalnego poziomu hałasu. Zdaniem WSA organy nie przeprowadziły postępowania dowodowego w sposób rzetelny i wyczerpujący, nie ustaliły należycie czy doszło do przekroczenia dopuszczalnych poziomów hałasu.

Stanowisko (argumenty) sądu administracyjnego:

Na wstępie WSA ogólnie stwierdził, że: „W niniejszej sprawie organy obu instancji nie poczyniły przekonujących ustaleń w zakresie ustalenia nieprzekroczenia dopuszczalnego poziomu hałasu pochodzącego ze strzelnicy. Dowody, na których organy oparły swoje rozstrzygnięcia, są nierzetelne i niewystarczające i w związku z tym budzą uzasadnione wątpliwości co do ich przydatności dla ustalenia stanu faktycznego”.

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Dalej WSA wskazał na konkretne błędy organów popełnione przy ustalaniu stanu faktycznego sprawy pod względem poziomu hałasu pochodzącego ze strzelnicy:

- „Przede wszystkim w uzasadnieniu decyzji brak jest ustaleń faktycznych w zakresie istotnych okoliczności, których wyjaśnienie było niezbędne dla rozstrzygnięcia sprawy. W celu ustalenia stanu faktycznego w sprawie negatywnego oddziaływania hałasu na działkę Skarżącej organ dołączył do akt sprawy wynik pomiaru poziomu hałasu przeprowadzonego [...] .10.2019 r. **W toku postępowania Skarżąca zgłaszała, że pomiar był przeprowadzony w warunkach, które rzutują na jego przydatność i rzetelność. W ocenie Skarżącej mogło mieć to wpływ na jakość i wiarygodność przeprowadzonego pomiaru. Co istotne, organ w toku postępowania nie odniósł się w tym zakresie do podniesionych zarzutów**”,

- „Bezspornie wykonany pomiar hałasu stanowi istotny, główny dowód w sprawie, jednak jego rzetelność, na gruncie zgłaszanych przez Skarżącą zastrzeżeń, budzi uzasadnione wątpliwości. Organ winien tą okoliczność wyjaśnić, **tym bardziej że również z treści protokołu pomiaru wynika, że na skutek hałasów emitowanych w sąsiednich nieruchomości było możliwe wykonanie tylko jednego pomiaru, a pozostałe pomiary były z tego powodu niemożliwe do przeprowadzenia**”,

- „Słusznie wskazał Prokurator, że Starosta z nieznanых przyczyn odstąpił od przeprowadzenia dowodu z regulaminu strzelnicy, pomimo tego że wcześniej żądał jego dostarczenia, co nie zostało uczynione. Zasadnie Prokurator wnioskuje, że organ winien ustalić również, **jaka broń jest używana na strzelnicy, bowiem od rodzaju używanej broni zależy poziom hałasu**. Odnośnie kwestii zawieszenia postępowania administracyjnego, wskazać należy, że kwestia ta nie miała żadnego wpływu na treść rozstrzygnięcia”.

Uwagi:

Stanowisko WSA należy uznać za aktualne na gruncie obecnego brzmienia art. 362 p.o.ś. w przypadku ustalania faktu przekroczenia dopuszczalnych poziomów hałasu.

Należy wyjaśnić, że jakość pomiarów została zakwestionowana przez WSA z następujących powodów, które strona podała w postępowaniu: „w czasie ich wykonywania na pobliskiej posesji były emitowane liczne hałasy przez takie urządzenia jak wentylator z chłodni, agregat, kosiarka, traktor, grała muzyka. Skarżąca podała, że od czerwca 2019 r. nikt na sąsiedniej nieruchomości nie zamieszkiwał. Wszystkie hałasy miały miejsce w momencie prowadzonego pomiaru. Skarżąca zauważyła, że w przeszłości budynek posadowiony na wspomnianej nieruchomości należał do teścia osoby zawiadującej strzelnicą. Ponadto na terenie Jednostki Ratownictwa Specjalnego OSP (bezpośrednie sąsiedztwo) w dniu pomiaru było cięte drewno piłą tarczową. Ww. hałasy spowodowały, że w badaniach natężenie hałasu emitowane przez strzelnicę w stosunku do nieruchomości, na której posadowiony jest dom Skarżącej, było mniejsze niż na co dzień.”.

4.19 Wyrok WSA w Warszawie z dnia 5 lutego 2018 r., IV SA/Wa 2806/17, LEX nr 2546902

Słowa kluczowe: strona, nakaz wstrzymania działalności, hałas pochodzący ze strzelnicy.

Relevantne przepisy prawne zastosowane przez sąd administracyjny:

- Art. 28 i 61a Kodeksu postępowania administracyjnego.
- Art. 37 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2016 r. poz. 2134, ze zm. dalej: u.o.p.).

Główne problemy „hałasowe”:

- Ustalenie stron w postępowaniu prowadzonym na podstawie art. 37 u.o.p. *Decyzja nakazująca wstrzymanie działań lub podjęcie działań zapobiegawczych lub naprawczych dla obszaru Natura 2000* w przypadku hałasów pochodzących ze strzelnicy

Rozstrzygnięcie sądu administracyjnego:

WSA oddalił skargę grupy kilkunastu osób fizycznych na postanowienie GDOŚ utrzymujące w mocy postanowienie RDOŚ o odmowie wszczęcia postępowania administracyjnego na gruncie art. 37 u.o.p. Zdaniem WSA organy prawidłowo stwierdziły, że żadnej z tych osób nie przysługiwał interes prawny do żądania wszczęcia postępowania w sprawie zakazania prowadzenia działalności w strzelnicy.

Stanowisko (argumenty) sądu administracyjnego:

Na wstępie WSA przypomniał, że osoby wniosły do RDOŚ żądanie wydania decyzji nakazującej natychmiastowe wstrzymanie działalności prowadzonej na strzelnicy, a także wszczęcie działań zapobiegawczych oraz działań naprawczych w zakresie szkód wyrządzonych dotychczasowym funkcjonowaniem strzelnicy.

Dalej WSA przedstawił wyjaśnienia dotyczące ustalania stron w postępowaniu prowadzonym na podstawie art. 37 u.o.p. i podkreślił, że ma tu zastosowanie art. 28 KPA. Jak wskazał sąd w odniesieniu do art. 37 ust.1 u.o.p.: „(...) przepis ten nie określa kto powinien być stroną takiego postępowania lub na czyj wniosek może być ono wszczęte. W związku z tym należy przyjąć (...), że krąg stron będzie ustalany zgodnie z ogólnymi regułami wynikającymi z art. 28 k.p.a. stanowiącego, że stroną postępowania jest każdy, czyjego interesu prawnego lub obowiązku dotyczy postępowanie albo kto żąda czynności organu ze względu na swój interes prawny lub obowiązek. Dlatego też w **przypadku spraw regulowanych art. 37 ust. 1 u.o.p. stronami będą zawsze podmioty znacząco negatywnie oddziałujące na cele ochrony obszaru Natura 2000.** Działania takie w sposób nierozzerwalny będą wiązały się z nieruchomościami, na terenie których są podejmowane. **W konsekwencji w tym, jakiego rodzaju działania będą podjęte, mają interes prawny także podmioty, którym przysługują prawa rzeczowe do nieruchomości, na terenie których miałyby być podejmowane działania w celu wykonania zobowiązań wynikających z decyzji wydanej na podstawie art. 37 u.o.p.,** mogą one bowiem ingerować w przysługujące im prawa zasługujące również na ochronę w prowadzonym

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

postępowaniu administracyjnym. Dlatego też stroną postępowania – oprócz podmiotu oddziałującego negatywnie na środowisko – mogą być także podmioty, którym przysługują prawa rzeczowe do nieruchomości”.

Odnosząc się do okoliczności sprawy, WSA wskazał, że: „Skarżący nie są podmiotami, którym przysługiwałoby jakiegokolwiek prawo rzeczowe do nieruchomości, na której znajduje się strzelnica, nie są również podmiotami, których działania mają negatywny wpływ na środowisko. (...) Należy, zatem zauważyć, iż **niewątpliwie uciążliwości, jakie mogą wynikać z działalności strzelnicy tj. ekspozycja na strzały a zatem dobiegający ze strzelnicy hałas nie wykazują po stronie skarżących interesu prawnego. Wskazują i wykazują one jedynie interes faktyczny** skarżących, bowiem mogą oni nie chcieć być narażonymi na tego typu ekspozycje ze strony prowadzonej na działce nr [...] działalności przez [...] Klub Strzelecki [...]. Jednak posiadanie jedynie interesu faktycznego to za mało by być uznanym za stronę i móc wszcząć skutecznie postępowanie z art. 37 ust. 1 u.o.p.”.

Uwagi:

W tej sprawie osoby, które żądały od RDOŚ wydania decyzji na podstawie art. 37 u.o.p. były właścicielami działek sąsiadujących z działką, na której zlokalizowana była strzelnica.

Sposób posłużenia się przez organy oraz WSA art. 28 KPA w związku z art. 37 u.o.p. budzi wątpliwości. Trzeba bowiem zauważyć, że na gruncie art. 115a p.o.ś. (decyzja o dopuszczalnym poziomie hałasu), który podobnie nie określa stron postępowania, sądy administracyjne przyjmują, że interes prawny, a więc status strony w takim postępowaniu, przysługuje również właścicielom nieruchomości położonych w zasięgu ewentualnego negatywnego oddziaływania danego przedsięwzięcia na środowisko (np. wyrok NSA z dnia 15 września 2009 r. sygn. akt II OSK 1357/08, wyrok WSA w Gliwicach z dnia 11 maja 2017 r., II SA/GI 211/17 - opracowany).

Podobnego przypadku związanego z ustalaniem stron na gruncie art. 37 u.o.p. i hałasów pochodzących ze strzelnicy nie odnaleziono. Natomiast wyrok WSA w Lublinie z dnia 5 września 2019 r. II SA/Lu 243/19 dotyczy podobnej sytuacji – hałas pochodzący ze strzelnicy – gdzie właścicielka sąsiedniej nieruchomości została uznana za stronę w postępowaniu prowadzonym na podstawie art. 362 p.o.ś. Wyrok ten został opracowany.

Zasadne wydaje się zatem rozważenie, czy należy pozostawić tak, jak do tej pory, praktyce ustalanie stron postępowania na gruncie art. 37 u.o.p., czy też rozszerzyć tę regulację o katalog stron.

4.20 Wyrok NSA z dnia 18 września 2014 r., II OSK 666/13, LEX nr 1664455

Słowa kluczowe: *decyzja o dopuszczalnym poziomie hałasu, hałas pochodzący ze strzelnicy.*

Relevantne przepisy prawne zastosowane przez sąd administracyjny:

- Art. 115a ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2008 r. Nr 25, poz. 150 ze zm., dalej: p.o.ś.).
- Art. 48 ustawy z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji.

Główne problemy „hałasowe”:

- Ustalenie czy do strzelnicy ma zastosowanie art. 115a p.o.ś. *Decyzja o dopuszczalnym poziomie hałasu* w związku z emitowanymi z niej hałasami.

Rozstrzygnięcie sądu administracyjnego:

NSA oddalił skargę kasacyjną od wyroku WSA, w którym oddalono skargę spółki na decyzję SKO. Decyzją SKO uchylono decyzję Starosty Krakowskiego w całości i przekazano sprawę do ponownego rozpoznania organowi I instancji. W decyzji Starosty ustalono dopuszczalny poziom hałasu dla spółki prowadzącej strzelnicę i nakazano podjęcie wszelkich możliwych działań celem maksymalnej redukcji poziomu nadmiernego hałasu emitowanego do środowiska. Zdaniem NSA do hałasu związanego z działalnością strzelnic ma zastosowanie art. 115a p.o.ś. i na tej podstawie organy powinny przeprowadzić postępowanie i wydać decyzję.

Stanowisko (argumenty) sądu administracyjnego:

Na wstępie NSA poczynił ogólną uwagę na temat konstytucyjnych i ustawowych założeń ochrony środowiska. Jak stwierdził NSA: „Zasady ochrony środowiska określa ustawa prawo ochrony środowiska, której przepisy, także te dotyczące ochrony społeczeństwa przed hałasem, należy interpretować zgodnie wymogami wynikającymi z przywołanymi regulacjami zawartymi w art. 5 i art. 74 ust. 1 i 2 Konstytucji RP. Dotyczy to także przepisów zawartych w innych ustawach i rozporządzeniach. Takim przepisem jest też art. 48 ustawy o broni i amunicji który stanowi, że minister właściwy do spraw ochrony środowiska określi, w drodze rozporządzenia, wymagania w zakresie ochrony środowiska dotyczące budowy i użytkowania strzelnic. W oparciu o zawartą w nim delegację ustawową, Minister środowiska wydał rozporządzenie z którego § 3 ust. 2 wynika, że poziom hałasu przenikającego do środowiska podczas użytkowania strzelnicy nie może powodować przekraczania dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku, określonych przepisami o ochronie i kształtowaniu środowiska.”.

Następnie NSA odnosząc się do art. 115a p.o.ś. stwierdził, że: „Zasadniczo obowiązek przestrzegania dopuszczalnych norm natężenia hałasu wynika bezpośrednio z mocy prawa i nie wymaga indywidualizacji w formie decyzji administracyjnych. **W praktyce może jednak występować przekroczenie dopuszczalnych norm natężenia hałasu, określonych rozporządzeniem w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku. Dlatego w art. 115a ustawy Prawo ochrony środowiska została przewidziana podstawa prawna do wydania przez organy ochrony środowiska decyzji o dopuszczalnym poziomie natężenia hałasu.** Zgodnie bowiem z art. 115 a ust. 1 ustawy Prawo ochrony środowiska, w przypadku stwierdzenia przez organ ochrony środowiska, na podstawie pomiarów własnych, pomiarów dokonanych przez wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska lub pomiarów podmiotu obowiązującego do ich prowadzenia, że poza zakładem, w wyniku jego działalności, przekroczone są dopuszczalne poziomy hałasu, organ ten wydaje decyzję o dopuszczalnym poziomie hałasu; za przekroczenie dopuszczalnego poziomu hałasu uważa się przekroczenie wskaźnika hałasu $L_{Aeq D}$ lub $L_{Aeq N}$. Skarżąca kasacyjnie zarzuca, że przepis ten nie ma zastosowania do strzelnic z uwagi

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

na szczególne uregulowanie zawarte w art. 48 ustawy o broni i amunicji. Nie ulega wątpliwości, że wykładnia powyższych regulacji może budzić wątpliwości. Jednak z uwagi na wyżej wskazane regulacje konstytucyjne nie może się ona ograniczać jedynie do wykładni gramatycznej. Należy wziąć także pod uwagę wykładnię celowościową i racjonalność ustawodawcy. **Zdaniem Naczelnego Sądu Administracyjnego zakres szczególnej regulacji zawartej w art. 48 ustawy o broni i amunicji dotyczy jedynie wymagań w zakresie ochrony środowiska dotyczących budowy i użytkowania strzelnic a nie obejmuje odpowiedzialności i sankcji za przekroczenie dopuszczalnych poziomów hałasu.”.**

Rozwijając powyższe założenia, NSA stwierdził, że: „(...) ustawodawca posłużył się w art. 1 ust. 1 ustawy Prawo ochrony środowiska zwrotem warunki (który to zdaniem spółki jest tożsamy ze zwrotem wymagania) jedynie co do korzystania z zasobów środowiska. Natomiast **regulacje odnoszące się do obowiązków organów administracji, odpowiedzialności i sankcji mieszczą się w zasadach ochrony środowiska.** Te regulacje znajdują zastosowanie dopiero w sytuacji naruszenia wymogów w zakresie naruszenia środowiska. Tym samym **należy uznać, że przepis art. 48 ustawy o broni i amunicji, jako przepis szczególny wyłącza stosowanie ustawy Prawo ochrony środowiska jedynie w zakresie wymogów ochrony środowiska, ale nie co do obowiązków organów administracji polegających na podejmowaniu określonych w ustawie Prawo ochrony środowiska działań w wypadku naruszenia tych wymogów, w tym przekroczenia dopuszczalnych poziomów hałasu. W konsekwencji w przypadku przekroczenia podczas użytkowania strzelnicy dopuszczalnych poziomów hałasu, mają zastosowanie przepisy art. 115a tej ustawy.”.**

Na koniec NSA podkreślił, że z art. 115a ust. 2 p.o.ś.: „(...) wynika, że jeżeli hałas powstaje w związku z eksploatacją dróg, linii kolejowych, linii tramwajowych, kolei linowych, portów oraz lotnisk lub z działalnością osoby fizycznej niebędącej przedsiębiorcą, decyzji, o której mowa w ust. 1, nie wydaje się. **Gdyby wolą ustawodawcy było wyłączenie uprawnienia organów administracji do wydania decyzji wskazanej w art. 115 a ust. 1 ustawy, to oprócz zawartych w ust. 2 wyłączeń wprost wskazałby także strzelnice.”.**

Uwagi:

Stanowisko NSA pozostaje aktualne w świetle aktualnego brzmienia art. 115a p.o.ś. oraz art. 48 ustawy o broni i amunicji. Powołane przepisy od czasu wydania powyższego wyroku nie uległy zmianie, tak więc **obecnie w odniesieniu do hałasu pochodzącego ze strzelnic zastosowanie znajduje art. 115a p.o.ś.**

4.21 Wyrok WSA w Poznaniu z dnia 28 lipca 2016 r., II SA/Po 337/16, LEX nr 2110186

Słowa kluczowe: aktualność pomiarów hałasu, hałas pochodzący ze strzelnicy.

Relevantne przepisy prawne zastosowane przez sąd administracyjny:

- Art. 115a ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz.U. z 2013 r. poz. 1232 ze zm., dalej: p.o.ś.).

Główne problemy „hałasowe”:

- Ocena pomiarów hałasów pochodzących ze strzelnicy.
- Zakres zastosowania art. 115a p.o.ś. *Decyzja o dopuszczalnym poziomie hałasu*

Rozstrzygnięcie sądu administracyjnego:

WSA uwzględnił skargę na decyzję SKO uchylając ją w całości. W swojej decyzji SKO uchyliło zaskarżoną decyzję Starosty i przekazało sprawę temu organowi do ponownego rozpoznania. Z kolei w decyzji Starosty określono dopuszczalny poziom hałasu emitowany ze strzelnicy i zobowiązano do prowadzenia okresowych pomiarów hałasu w środowisku. Zdaniem WSA zastrzeżenia SKO dotyczące jakości pomiarów hałasu były powierzchowne, nie było też trafne stanowisko SKO co do stosowania art. 115a p.o.ś.

Stanowisko (argumenty) sądu administracyjnego:

WSA doszedł do następujących wniosków:

- „w przypadku przekroczenia podczas **użytkowania strzelnicy** dopuszczalnych poziomów hałasu zastosowanie **mają przepisy ww. art. 115a** Prawa ochrony środowiska. Co istotne strzelnice nie zostały wymienione w ust. 2 tego artykułu, który wymienia rodzaje obiektów, co do których nie wydaje się decyzji o której mowa w art. 115a ust. 1 (patrz. wyrok NSA z dnia 18 września 2014 r. o sygn. akt II OSK 666/13)”;
- „**warunkiem koniecznym do wydania decyzji o której mowa w art. 115a ust. 1 Prawa ochrony środowiska jest przeprowadzenie** przez organ ochrony środowiska, wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska lub podmiotu obowiązane**go pomiarów hałasu, które wykazały, że przekroczone są dopuszczalne poziomy hałasu** związanego z działalnością zakładu, przez który należy rozumieć jedną lub kilka instalacji wraz z terenem, do którego prowadzący instalacje posiada tytuł prawny, oraz znajdującymi się na nim urządzeniami (art. 3 pkt 48 powoływanej ustawy). **Wystarczy przy tym, że pomiar ten wykaże jednorazowe przekroczenie** tych poziomów, by mogła być wydana decyzja w celu zabezpieczenia prawa osób, na które szkodliwie oddziałuje działalność danego zakładu (por. wyrok NSA z dnia 24 lipca 2014 r. o sygn. akt II OSK 370/13)”;
- „Z przepisów działu V ustawy Prawo ochrony środowiska, dotyczącego ochrony przed hałasem oraz przepisów wykonawczych do tej ustawy, **nie wynika natomiast, aby po upływie określonego czasu wyniki pomiarów dezaktualizowały się** i w związku z czym nie mogłyby być podstawą wydania decyzji w oparciu o art. 115a tej ustawy”;
- „**przepis art. 115a nie wyklucza możliwości wydania decyzji, o której mowa w ust. 1 tego artykułu, także w sytuacji, gdy po uruchomieniu zakładu (w tym wypadku strzelnicy) zmienił się sposób faktycznego zagospodarowania i wykorzystywania terenów sąsiadujących**, dla którego ustawodawca przewiduje inne, bardziej rygorystyczne normy dopuszczalnego poziomu hałasu. Potwierdza to treść przepisu art. 115 ust. 7 ust. 2 ustawy Prawo ochrony środowiska, który przewiduje, iż decyzja, o której

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

mowa w ust. 1, może ulec zmianie w przypadku zmiany faktycznego zagospodarowania i wykorzystania nieruchomości, na które oddziałuje hałas z zakładu, nieobjętych miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego. Zatem ustawodawca przewiduje, iż **raz nałożone na prowadzącego zakład obowiązku ograniczenia emisji hałasu mogą być zmieniane (łagodzone lub zaostrzane) w przypadku zmiany faktycznego zagospodarowania i wykorzystania nieruchomości**, na które oddziałuje hałas. Ochrona środowiska (w tym ludzi) przed hałasem ma znaczenie priorytetowe i znajduje pierwszeństwo przed uprawnieniami podmiotu eksploatującego zakład zgodnie z jego przeznaczeniem. W realiach przedmiotowej sprawy zarówno z map załączonych do akt sprawy, jak i z oświadczenia złożonego przez skarżącą na rozprawie wynika, iż w bezpośrednim sąsiedztwie strzelnicy poza budynkiem skarżącej zlokalizowane są dwa inne budynki”.

Uwagi:

Stanowisko WSA dotyczące stosowania art. 115a p.o.ś. w odniesieniu do strzelnic oraz w razie zmian faktycznego zagospodarowania terenu należy uznać za aktualne. To samo dotyczy oceny pomiarów hałasu.

4.22 Wyrok WSA w Lublinie z dnia 5 maja 2019 r., II SA/Lu 243/19, LEX nr 2751952

Słowa kluczowe: *negatywne oddziaływanie hałasu na środowisko, hałas pochodzący z działek przeciwgradowych, Natura 2000.*

Relevantne przepisy prawne zastosowane przez sąd administracyjny:

- Art. 362 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz.U. z 2018 r. poz. 799 ze zm., dalej: p.o.ś.).

Główne problemy „hałasowe”:

- Hałas pochodzący od działek przeciwgradowych
- Zakres zastosowania art. 362 p.o.ś. *Decyzja o nałożeniu obowiązków na podmiot negatywnie oddziałujących na środowisko*
- Zakres zastosowania art. 37 ustawy o ochronie przyrody *Decyzja nakazująca wstrzymanie działań lub podjęcie działań zapobiegawczych lub naprawczych dla obszaru Natura 2000*

Rozstrzygnięcie sądu administracyjnego:

WSA uwzględnił skargę na decyzję SKO w przedmiocie nakazania ograniczenia negatywnego oddziaływania na środowisko uchylając ją oraz decyzję starosty w całości. Starosta odmówił wydania decyzji nakładającej na spółkę obowiązek ograniczenia negatywnego oddziaływania na środowisko, wynikający z używania działek przeciwgradowych, a SKO utrzymało tę decyzję w mocy. Zdaniem WSA organy nieprawidłowo zinterpretowały art. 362 p.o.ś. oraz nie poczyniły wyczerpujących ustaleń dotyczących negatywnego oddziaływania działek przeciwgradowych na środowisko.

Stanowisko (argumenty) sądu administracyjnego:

WSA doszedł do następujących wniosków:

- odnosząc się do przesłanki negatywnego oddziaływania na środowisko w ramach art. 362 p.o.ś. zdaniem WSA: „Aby stwierdzić wystąpienie tej przesłanki, negatywne oddziaływanie musi przybrać postać mierzalną (dającą się wykazać). Nie w każdej jednak sytuacji zaistniała zmiana może mieć charakter mierzalny (np. uciążliwości zapachowe czy specyficzne oddziaływanie pyłów). W takich przypadkach za **wystarczającą przesłankę zastosowania tego przepisu należało będzie uznać obiektywną zmianę stanu środowiska na gorsze.**”;

- „**art. 362 ma charakter uzupełniający i powinien być stosowany wtedy, gdy inne normy nie przewidują bardziej szczegółowych rozwiązań.** Nie ma zatem znaczenia, czy istotnie doszło do przekroczenia dopuszczalnego poziomu hałasu określonego w rozporządzeniu Ministra Środowiska z 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku. Wniosek powyższy znajduje uzasadnienie również w wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 24 listopada 2015r. (II OSK 758/14 opubl. w Centralnej Bazie Orzeczeń Sądów Administracyjnych), w którym rozważano, czy norma wynikająca z tego przepisu obejmuje tylko stany niezgodnego z prawem oddziaływania na środowisko, czy też wszystkie negatywnie wpływające na przedmiot ochrony. Zdaniem NSA **przepis ten z pewnością odnosi się do wszelkiego rodzaju naruszeń środowiska zakazanych prawem, a zatem również spraw, w których stwierdzono przekroczenie dopuszczalnych poziomów hałasu, co potwierdza przytoczone w tym wyroku orzecznictwo. Nie wykluczono jednak możliwości jego stosowania także w innych sytuacjach, gdy określony podmiot negatywnie oddziałuje na środowisko.** W sprawie nie jest kwestionowane, że poziom hałasu generowany przez urządzenie, wynosi nawet 140 dB, co powinno budzić obawy o negatywne oddziaływanie na środowisko, do którego należy zaliczyć również oddziaływanie na zdrowie ludzi”;

- „Rzeczą organów było zatem ustalenie w **sposób nie budzący wątpliwości, czy emisja hałasu miała negatywny wpływ na środowisko** i ewentualne podjęcie odpowiednich kroków zaradczych o jakich mowa w art. 362 ustawy”;

- „(...) nie bez znaczenia jest również **położenie nieruchomości na których używane są urządzenia na obszarze Natura 2000.** W art. 33 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004r. o ochronie przyrody (Dz. U z 2018r. poz. 1614) wskazano przykłady działań mogących, osobno lub w połączeniu z innymi działaniami, znacząco negatywnie oddziaływać na cele ochrony obszaru Natura 2000. Zakaz wynikający z omawianego przepisu ma charakter bezwzględny, z zastrzeżeniem art. 34 ustawy, który dopuszcza od niego odstępstwo. Prawdą jest, że postępowania na podstawie ustawy o ochronie przyrody oraz ustawy praw ochrony środowiska są odrębne i prowadzone na podstawie innych przesłanek. W świetle zaś art. 27a ust. 2 i art. 32 ust. 3 ustawy o ochronie przyrody (...) organem, który sprawuje nadzór na obszarze Natura 2000 i koordynuje funkcjonowanie obszarów Natura 2000 na obszarze swojego działania jest Regionalny dyrektor ochrony środowiska. Zgodnie z art. 37 ustawy do kompetencji tego właśnie organu należy wydanie decyzji, w której nakazuje, w zależności od potrzeb, ich natychmiastowe wstrzymanie lub podjęcie niezbędnych działań zapobiegawczych lub działań

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

naprawczych jeżeli działania mogące znacząco negatywnie oddziaływać na cele ochrony obszaru Natura 2000 lub obszaru znajdującego się na liście, o której mowa w art. 27 ust. 3 pkt.1 zostały podjęte bez uzyskania zezwolenia, o którym mowa w art. 34 lub uzgodnienia lub decyzji, o których mowa w art. 35a. Warto jednak zauważyć, że jak już wspomniano, przepis **art. 362 § 1 pkt.1 ustawy Prawo ochrony środowiska obejmuje jakąkolwiek zmianę środowiska, czy jego elementu na niekorzyść, w porównaniu ze stanem przed podjęciem danego działania, co oznacza, że może mieć zastosowania także w przypadku, gdy negatywne oddziaływanie na przyrodę nie ma charakteru znaczącego, co jest przesłanką zastosowania decyzji w trybie art. 37 ustawy o ochronie przyrody**. Kwestia ta powinna być jednak jednoznacznie rozstrzygnięta, także przez wywołanie stosownych ekspertyz. Podkreślenia wymaga, że **ustalenie zaistnienia negatywnego oddziaływania na środowisko nie musi być dokonane poprzez działania prowadzone przez organ właściwy do wydania decyzji**. Podstawą mogą stać się **udokumentowane wyniki kontroli działalności danego podmiotu, przeprowadzonej również przez właściwy organ** (np. Inspekcję Ochrony Środowiska).

Uwagi:

Stanowisko WSA dotyczące stosowania art. 362 p.o.ś. należy uznać za aktualne.

4.23 Wyrok WSA w Gdańsku z dnia 3 czerwca 2020 r., II SA/Gd 775/19, LEX nr 3017594

Słowa kluczowe: *teren zamknięty, hałas związany z liniami kolejowymi.*

Relevantne przepisy prawne zastosowane przez sąd administracyjny:

- Art. 53 ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (Dz.U. z 2021 r. poz. 1984).

Główne problemy „hałasowe”:

- Zastosowanie art. 53 ustawy o transporcie kolejowym *Usytuowanie budowli, budynków, drzew i krzewów oraz wykonywanie robót ziemnych w sąsiedztwie linii kolejowych w odniesieniu do linii kolejowych znajdujących się na terenach zamkniętych.*

Rozstrzygnięcie sądu administracyjnego:

WSA stwierdził nieważność uchwały Rady Gminy w przedmiocie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Stanowisko (argumenty) sądu administracyjnego:

Jedno z zagadnień analizowanych przez WSA dotyczyło objęcia miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego terenów zamkniętych, przez które przechodziły linie kolejowe.

Zdaniem WSA: „W rozważanym wypadku teren zamknięty został ustalony przez ministra Infrastruktury i Rozwoju właściwego do spraw transportu, a zatem **dopuszczalne było objęcie przedmiotowym planem także ww. terenu zamkniętego**. Przy czym, możliwość taka nie wyłącza jednak obowiązku ustalenia granic tego terenu. Zgodnie bowiem z art. 15 ust. 3 pkt 7 u.p.z.p., w zależności od potrzeb

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

w planie miejscowym określa się granice terenów zamkniętych, i granice stref ochronnych terenów zamkniętych. Zatem **określenie granic terenu zamkniętego i jego stref ochronnych stanowi jeden z elementów treści planu miejscowego**, wobec czego dotyczy problematyki zawartości planu i ujętych w nim ustaleń. Jego naruszenie stanowi więc naruszenie, które zgodnie z art. 28 ust. 1 u.p.z.p., skutkuje nieważnością postanowień aktu prawa miejscowego (zob. wyrok WSA we Wrocławiu z dnia 6 sierpnia 2019 r., sygn. akt II SA/Wr 344/19, dostępny w CBOSA)”.

Dalej, odnosząc się do kwestii związanych z hałasem pochodzącym z linii kolejowych, WSA stwierdził, że: „Co istotne, **możliwość objęcia terenu zamkniętego planem nie wyłącza obowiązywania unormowań zawartych w art. 53 ustawy o transporcie kolejowym** (por. wyrok NSA z 22 sierpnia 2018 r., sygn. akt II OSK 2098/16). Zgodnie bowiem z art. 15 ust. 1 u.p.z.p., w procedurze planistycznej podlegają uwzględnieniu przepisy odrębne, do których w okolicznościach przedmiotowej sprawy zalicza się art. 53 ww. ustawy. Przepis ten stanowi, że usytuowanie budowli, budynków, drzew i krzewów oraz wykonywanie robót ziemnych w sąsiedztwie linii kolejowych, bocznic kolejowych i przejazdów kolejowych może mieć miejsce w odległości niezakłócającej ich eksploatacji, działania urządzeń związanych z prowadzeniem ruchu kolejowego, a także niepowodującej zagrożenia bezpieczeństwa ruchu kolejowego. Budowle i budynki mogą być usytuowane w odległości nie mniejszej niż 10 m od granicy obszaru kolejowego, z tym że odległość ta od osi skrajnego toru nie może być mniejsza niż 20 m, z zastrzeżeniem ust. 4. Przy czym wskazane odległości dla budynków mieszkalnych, szpitali, domów opieki społecznej, obiektów rekreacyjno-sportowych, budynków związanych z wielogodzinnym pobytem dzieci i młodzieży powinny być zwiększone, w zależności od przeznaczenia budynku, w celu zachowania norm dopuszczalnego hałasu w środowisku, określonych w odrębnych przepisach.”.

Na koniec WSA wyjaśnił, że: „Natomiast **granica terenu kolejowego, jako terenu zamkniętego** (art. 2 pkt 11 u.p.z.p. w zw. z art. 2 pkt 9 Prawa geodezyjnego i kartograficznego), **niekoniecznie musi pokrywać się z granicą obszaru kolejowego** (art. 4 pkt 8 ustawy o transporcie kolejowym), który stanowi powierzchnia gruntu określona działkami ewidencyjnymi, na której znajduje się droga kolejowa, budynki, budowle i urządzenia przeznaczone do zarządzania, eksploatacji i utrzymania linii kolejowej oraz przewozu osób i rzeczy. Prawnie są to bowiem dwa różne pojęcia (choć w praktyce mogą się pokrywać). **To w odniesieniu do obszaru kolejowego plan miejscowy powinien uwzględniać odległości, o jakich mowa w art. 53 ustawy o transporcie kolejowym.”.**

Uwagi:

Stanowisko WSA dotyczące stosowania art. 53 o transporcie kolejowym należy uznać za aktualne.

4.24 Wyrok WSA w Gdańsku z dnia 10 marca 2020 r., II SA/Op 2/20, LEX nr 2945435

Słowa kluczowe: *miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, tereny objęte ochroną przed hałasem, hałas związany z liniami kolejowymi.*

Relevantne przepisy prawne zastosowane przez sąd administracyjny:

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

- Art. 114 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2019 r., poz. 1396 ze zm.; dalej: p.o.ś.).

Główne problemy „hałasowe”:

- Ustalenie norm hałasu dla określonych terenów w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego.

Rozstrzygnięcie sądu administracyjnego:

WSA uchylił w części rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody, w którym Wojewoda stwierdził nieważność uchwały Rady Gminy w przedmiocie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Stanowisko (argumenty) sądu administracyjnego:

Jedno z zagadnień analizowanych przez WSA dotyczyło zgodności przepisów zawartych w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego z art. 114 p.o.ś. Ściśle rzecz biorąc zdaniem Wojewody niezgodność planu z art. 114 p.o.ś. miała polegać na tym, że nie ustalono norm hałasu dla wszystkich terenów podlegających ochronie akustycznej, tj. pominięto tereny zaliczające się do zabudowy mieszkaniowo-usługowej.

Zdaniem WSA: „(...) **brak ustalenia norm hałasu dla terenów zabudowy mieszkaniowo-usługowej oraz rekreacyjnej nie stanowi istotnego naruszenie prawa**, ponieważ normy te określa rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2014 r. poz. 112, z późn. zm.).

Dalej WSA wskazał, że: „(...) **brak ustalenia norm hałasu dla terenów zabudowy mieszkaniowo-usługowej oraz rekreacyjnej nie stanowi istotnego naruszenie prawa**, ponieważ normy te określa wydane na podstawie delegacji ustawowej z art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2019 r., poz. 1396 ze zm.) rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2014 r. poz. 112, z późn. zm.). **Prawo ochrony środowiska nakazuje w art. 114 ust. 1 jedynie uwzględnienie przy sporządzaniu planu terenów, o których jest mowa w art. 113 ust. 2 pkt 1, czyli ich wyraźne oznaczenie, nie nakazując jednak ustalenia norm hałasu dla takich terenów.** W art. 113 ust. 2 pkt 1 P.O.ś. nie wymieniono zabudowy zagrodowej jako osobnej kategorii faktycznego zagospodarowania terenu, ale pojęciem tym posługuje się plan. **Trudno zatem uznać za istotne naruszenie prawa zapis planu odnoszący się do terenów o mieszanym przeznaczeniu (z dopuszczoną zabudową zagrodową albo bez dopuszczonej zabudowy zagrodowej) w sytuacji, gdy doszło jedynie do przeniesienia do planu zasady wynikającej z art. 114 ust. 2 Prawa ochrony środowiska, nakazującego w takiej sytuacji ustalenie dopuszczalnych poziomów hałasu jak dla terenów przeważającego rodzaju.** Zapis ten ma jedynie charakter wyjaśniający i jako taki nie narusza zasady wynikającej z art. 114 ust. 2 tej ustawy”.

Uwagi:

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Stanowisko WSA dotyczące stosowania art. 114 p.o.ś. należy uznać za aktualne. Wynika z niego, że w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego nie ma obowiązku dokładnego wskazywania norm hałasu dla określonych terenów, lecz należy określić rodzaje terenów podlegających ochronie przed hałasem w zgodzie z art. 113 i 114 p.o.ś.

4.25 Wyrok WSA w Warszawie z dnia 22 maja 2019 r., IV SA/Wa 349/19, LEX nr 3079680

Słowa kluczowe: *miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, obszar kolejowy, lokalizacja zabudowy mieszkaniowej.*

Relevantne przepisy prawne zastosowane przez sąd administracyjny:

- Art. 53 ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 2117 ze zm.).

Główne problemy „hałasowe”:

- W jakiej odległości powinny znajdować się budynki mieszkalne od obszaru kolejowego?

Rozstrzygnięcie sądu administracyjnego:

WSA stwierdził w części nieważność uchwały Rady Gminy w przedmiocie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Zdaniem WSA określone obszary usytuowano w zbyt bliskiej odległości od obszaru kolejowego.

Stanowisko (argumenty) sądu administracyjnego:

WSA stwierdził, że: „Za zasadne należało uznać również zarzuty Wojewody [...] w kwestii możliwości zabudowy terenów 1 MN/U-mw, 3MN/U-mw, 3Um, 4Um, 1KDL, 6 KDL, 7KDL, 8 KDL, 1KDW i 2 KDW w odległości do 10 m od granicy obszaru kolejowego stanowiącego granice terenu zamkniętego. Z zaskarżonego planu miejscowego wynika, że tereny 1 MN/U-mw (tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i zabudowy usługowej z dopuszczeniem zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej), 3MN/U-mw (tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i zabudowy usługowej z dopuszczeniem zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej), 3Um (tereny zabudowy usługowej z dopuszczeniem lokali mieszkalnych) oraz 4Um (tereny zabudowy usługowej z dopuszczeniem lokali mieszkalnych), **które bezpośrednio przylegają do obszaru kolejowego** (działki nr ewid. [...], na której znajduje się droga kolejowa), **nie mają wyznaczonej strefy ograniczonej zabudowy i zagospodarowania terenu, zaś linię zabudowy mają wyznaczoną od strony obszaru kolejowego w odległości mniejszej niż 10 m. Takie rozwiązanie planistyczne stoi w sprzeczności z powołanym przepisem art. 53 ust. 2 i 3 ustawy o transporcie kolejowym.** W odległościach mniejszych niż wskazane w art. 53 ust. 2 ustawy o transporcie kolejowym mogą powstać co do zasady tylko budynki i budowle przeznaczone do prowadzenia ruchu kolejowego i utrzymania linii kolejowej oraz do obsługi przewozu osób i rzeczy. Jak zostało wcześniej wskazane, **zakaz ustanowiony w art. 53 ustawy o transporcie kolejowym powinien znaleźć odzwierciedlenie w planie miejscowy. Dodatkowo należy zwrócić uwagę, że art. 53 ust. 3**

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

ustawy o transporcie kolejowym wskazuje nawet, że odległość 10 m od obszaru kolejowego, dla budynków mieszkalnych, powinna być zwiększona w celu zachowania norm dopuszczalnego hałasu w środowisku, określonych w odrębnych przepisach. Umożliwienie sytuowania obiektów budowlanych, zwłaszcza budynków mieszkalnych w niedużej odległości od obszaru kolejowego może prowadzić do potencjalnych konfliktów społecznych m.in. związanych z kwestią zapewnienia odpowiednich standardów norm dopuszczalnego hałasu.”.

W tym kontekście WSA dodał, że: „Z podobnych przyczyn (naruszenia ustawowego zakazu określonego w art. 53 ust. 2 ustawy o transporcie kolejowym) **nieprawidłowe jest dopuszczenie możliwości sytuowania budowli w odległości mniejszej niż 10 m od obszaru kolejowego** na terenach 1KDL (tereny dróg publicznych o parametrach technicznych klasy "lokalne"), 6KDL (tereny dróg publicznych o parametrach technicznych klasy "lokalne"), 7KDL (tereny dróg publicznych o parametrach technicznych klasy "lokalne"), 8 KDL (tereny dróg publicznych o parametrach technicznych klasy "lokalne"), 1KDW (tereny dróg wewnętrznych) i 2 KDW (tereny dróg wewnętrznych).”.

Na tej podstawie WSA doszedł do wniosku, że: „Skoro zatem w zaskarżonym planie miejscowym na terenach 1 MN/U-mw, 3MN/U-mw, 3Um, 4Um, 1KDL, 6 KDL, 7KDL, 8 KDL, 1KDW i 2 KDW pozwolono na budowę obiektów budowlanych i budowli w odległości do 10 m od granicy obszaru kolejowego stanowiącego zarazem granice terenu zamkniętego, to ustalenia te są sprzeczne z przepisami ustawy o transporcie kolejowym. Naruszenie to stanowi istotne naruszenia zasad sporządzania planu skutkujące nieważnością uchwały w tej części, stosownie do art. 28 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.”.

Uwagi:

Stanowisko WSA dotyczące respektowania art. 53 ustawy o transporcie kolejowym przez organy opracowujące miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego należy uznać za aktualne.

4.26 Wyrok WSA w Warszawie z dnia 23 czerwca 2017 r., IV SA/Wa 2232/16, LEX nr 2765858

Słowa kluczowe: środowiskowe uwarunkowania przedsięwzięcia, obszar kolejowy, lokalizacja zabudowy mieszkaniowej.

Relevantne przepisy prawne zastosowane przez sąd administracyjny:

- Art. 53 ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 2117 ze zm.).

Główne problemy „hałasowe”:

- W jakiej odległości powinny znajdować się budynki mieszkalne od obszaru kolejowego w przypadku przesunięcia istniejącej linii kolejowej – czy ma tu zastosowanie art. 53 ustawy o transporcie kolejowym *Usytuowanie budowli, budynków, drzew i krzewów oraz wykonywanie robót ziemnych w sąsiedztwie linii kolejowych?*

Rozstrzygnięcie sądu administracyjnego:

WSA oddalił skargę na decyzję GDOŚC w przedmiocie określenia środowiskowych uwarunkowań przedsięwzięcia (obwodnica). Zdaniem WSA organy trafnie przyjęły, że art. 53 ustawy o transporcie kolejowym stosuje się w ramach postępowania lokalizacyjnego, a nie w postępowaniu o wydanie decyzji określającej środowiskowe uwarunkowania przedsięwzięcia.

Stanowisko (argumenty) sądu administracyjnego:

WSA na początku przedstawił konstrukcję art. 53 ust. 2 ustawy o transporcie kolejowym oraz jego znaczenie w postępowaniu o wydanie decyzji określającej środowiskowe uwarunkowania przedsięwzięcia. Jak stwierdził sąd: „W odniesieniu do zarzutu naruszenia art. 53 ust. 2 ustawy o transporcie kolejowym, poprzez zbyt bliskie usytuowanie planowanej linii kolejowej względem istniejących budynków mieszkalnych, zwrócić uwagę należy, że **wskazany w skardze wymóg zachowania względem budowli i budynków odległości nie mniejszej niż 10 m od granicy obszaru kolejowego (i 20 m od osi skrajnego toru) nie jest bezwzględny w sytuacji w której art. 57 ust. 1 tej ustawy przewiduje od niego odstępstwo, które może zostać dokonane przez właściwy organ administracji architektoniczno - budowlanej (po uzyskaniu opinii właściwego zarządcy). Rolą organu właściwego do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest określenie warunków realizacji przedsięwzięcia, natomiast kwestie uzyskania ewentualnych odstępstw od zakazów określonych w przepisach odrębnych pozostają poza zakresem tego postępowania i leżą po stronie inwestora.**”.

Na tej podstawie WSA doszedł do wniosku, że: „Należy także wskazać, że decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach sama w sobie nie posiada charakteru bezpośredniej wykonalności, więc realizacja przedsięwzięcia mogącego znacząco oddziaływać na środowisko jest możliwa dopiero po uzyskaniu zezwolenia na realizację inwestycji, czyli decyzji wymienionej w art. 72 ust. 1 ustawy ocenowej. Z tego względu **adekwatnym postępowaniem weryfikującym techniczne (formalno - prawne) aspekty realizacji przedsięwzięcia jest postępowanie w sprawie wydania decyzji inwestycyjnej.** To inwestor zatem, występując o ustalenie warunków środowiskowych w kształcie zakładającym późniejsze uzyskanie stosownego odstępstwa przyjmuje na siebie ryzyko - w razie nieuzyskania niezbędnego odstępstwa – braku możliwości skonstruowania decyzji środowiskowej. **Realizacja przedmiotowego przedsięwzięcia uwzględnia zastosowanie środków minimalizujących hałas do wartości normatywnych (ekran akustyczny ochraniający zabudowę mieszkaniową zlokalizowaną w sąsiedztwie linii kolejowej).** Trafnie wywiódł organ, że kwestia oceny dopuszczalności zastosowania odstępstw od rygorów odległościowych, przewidzianych w art.53 ust. 3 ustawy o transporcie kolejowym, to materia właściwa dla postępowania lokalizacyjnego”.

Uwagi:

Stanowisko WSA dotyczące zakresu zastosowania art. 53 ustawy o transporcie kolejowym przez RDOŚ i GDOŚC w postępowaniu o wydanie decyzji określającej środowiskowe uwarunkowania przedsięwzięcia należy uznać za aktualne.

4.27 Wyrok NSA z dnia 19 lutego 2014 r., II OSK 2309/12, LEX nr 1495258

Słowa kluczowe: *bocznicą kolejową, decyzja o dopuszczalnym poziomie hałasu, hałas oddziałujący na zabudowę mieszkaniową.*

Relevantne przepisy prawne zastosowane przez sąd administracyjny:

- Art. 115a ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2006 r. Nr 129, poz. 902 ze zm., dalej: p.o.ś.).

Główne problemy „hałasowe”:

- Czy art. 115a p.o.ś. *Decyzja o dopuszczalnym poziomie hałasu* ma zastosowanie w odniesieniu do hałasu pochodzącego z bocznic kolejowej?

Rozstrzygnięcie sądu administracyjnego:

NSA oddalił skargę kasacyjną od wyroku WSA, którym oddalono skargę Spółki na decyzję Ministra Środowiska w przedmiocie ustalenia dopuszczalnego poziomu hałasu. Zdaniem NSA organ prawidłowo przyjął, że art. 115a p.o.ś. ma zastosowanie w odniesieniu do hałasu wynikającego z działalności prowadzonej na bocznic kolejowej.

Stanowisko (argumenty) sądu administracyjnego:

NSA wyjaśnił, że pojęcia „linia kolejowa” i „bocznic kolejowa” mają różne znaczenia na gruncie ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym. Jak wskazał sąd: „bocznic kolejowa nie może być utożsamiana z linią kolejową. Część przepisów ustawy o transporcie kolejowym nie ma w ogóle zastosowania do bocznic kolejowych (art. 2 pkt 2 ustawy). Na linii kolejowej odbywa się ruch ciągły pojazdów kolejowych, natomiast bocznic kolejowa jest wprawdzie połączona z linią kolejową, lecz jest to teren przeznaczony do wykonywania załadunku i wyładunku wagonów, dokonywania konserwacji pojazdów kolejowych, postoju tych pojazdów i włączania ich do ruchu kolejowego”.

Rozwijając stanowisko o odrębności pojęć „linia kolejowa” i „bocznic kolejowa” NSA zwrócił uwagę na jego konsekwencje dotyczące norm hałasu. Jak stwierdził sąd: „Do podobnych wniosków prowadzi również wykładnia celowościowa pojęcia "linia kolejowa" w rozumieniu art. 115 a ust. 2 ustawy – Prawo ochrony środowiska. Przepis ten dotyczy oddziaływania akustycznego wskazanych w nim obiektów (dróg, linii kolejowych, linii tramwajowych, kolei linowych, portów, lotnisk) na środowisko. **Na linii kolejowej odbywa się jednostajny ruch kolejowy o dużych prędkościach, zatem hałas, którego źródłem są jadące pojazdy kolejowe jest co do zasady większy niż na bocznic kolejowej, gdzie występują małe prędkości przetaczania wagonów, wielokrotnie powtarzające się ruszanie z miejsca i hamowanie pojazdów kolejowych.** Zasadnie zatem przepis § 2 rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku w związku z Tabelą 1 załącznika do tego rozporządzenia wprowadza **wyższe dopuszczalne granice norm hałasu w odniesieniu do dróg i linii kolejowych** (torowisk tramwajowych poza pasem drogowym oraz kolei linowych), **a niższe granice w odniesieniu do pozostałych obiektów i działalności będących źródłem hałasu.** Zróżnicowanie tych norm hałasu wynika nie tylko z wielkości natężenia hałasu

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

emitowanego w związku z ruchem pojazdów po tych drogach czy liniach, lecz również z charakterem oddziaływania akustycznego dróg czy też linii kolejowych na środowisko. Ciągły ruch pojazdów o dużych prędkościach na liniach kolejowych czy drogach powoduje ze swej istoty stałe, jednostajne, duże natężenie hałasu na terenach do nich przylegających, dlatego normy przewidziane dla tego typu obiektów są wyższe.”.

Na koniec NSA stwierdził, że: „Z treści protokołu kontroli z dnia 1 lipca 2011 r. przeprowadzonej przez inspektorów Wojewódzkiego Inspektoratu Ochrony Środowiska w Katowicach wynika, że źródłem hałasu z terenu przedmiotowej bocznicy kolejowej jest przejazd, przetaczanie i spinanie składów towarowych głównie transportu węgla i kamienia. **Nie można zatem przyjąć, że hałas emitowany z terenu przedmiotowej bocznicy powinien być kwalifikowany jako hałas związany z eksploatacją linii kolejowej w rozumieniu § 2 rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. oraz art. 115 a ust. 2 ustawy – Prawo ochrony środowiska. Zasadnie zatem przyjęto, że w tej sprawie zastosowanie ma przepis art. 115 a ust. 1 ustawy – Prawo ochrony środowiska.”.**

Uwagi:

Stanowisko NSA głoszące, że hałas związany z działalnością prowadzoną na bocznicy kolejowej wchodzi w zakres art. 115a p.o.ś. i nie może być utożsamiany z hałasem związanym z eksploatacją linii kolejowej należy uznać za aktualne. Znajduje ono oparcie w językowej, systemowej i celowościowej wykładni art. 115a p.o.ś.

4.28 Wyrok NSA z dnia 21 kwietnia 2021 r., II OSK 25/21, LEX nr 3195196

Słowa kluczowe: *miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, zakaz zabudowy nieruchomości, hałas lotniczy.*

Relevantne przepisy prawne zastosowane przez sąd administracyjny:

- Art. 3 ust. 1 i art. 1 ust. 2 pkt 7 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1073, dalej: u.p.z.p.).

Główne problemy „hałasowe”:

- Czy na podstawie art. 3 *Kształtowanie i prowadzenie polityki przestrzennej jako zdania własne gminy* ust. 1 i art. 1 *Zakres ustawy i zasady planowania i zagospodarowania przestrzennego* ust. 2 pkt 7 *W planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym uwzględnia się zwłaszcza: prawo własności u.p.z.p.* w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego można było wprowadzić zakaz zabudowy określonych nieruchomości ze względu na ich sąsiedztwo z terenem lotniska wojskowego?

Rozstrzygnięcie sądu administracyjnego:

NSA oddalił skargę kasacyjną od wyroku WSA, którym oddalono skargę na uchwałę Rady Miasta w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części dzielnic. Zdaniem NSA i WSA Rada Miasta prawidłowo ustaliła zakaz zabudowy nieruchomości z powodu jej sąsiedztwa

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

z terenem lotniska wojskowego. Zakaz dotyczył konkretnych działek będących własnością osoby fizycznej, były one położone na obszarze, na którym znajdowała się część istniejącego, działającego lotniska wojskowego i w zasięgu potencjalnego oddziaływania hałasu lotniczego. Zdaniem NSA art. 3 ust. 1 i art. 1 ust. 2 pkt 7 u.p.z.p. nie stały na przeszkodzie ustanowieniu takiego zakazu.

Stanowisko (argumenty) sądu administracyjnego:

NSA ogólnie wyjaśnił, że: „wprowadzenie w obrębie nieruchomości stanowiących własność skarżącej – jako należących do obszaru [...] – zakazu zabudowy, nie świadczy o naruszeniu granic władztwa planistycznego”.

Dalej NSA doprecyzował, że: „(...) wprowadzenie takiego ograniczenia na tym terenie uzasadnione było jego bliskim sąsiedztwem z terenem lotniska wojskowego [...]. Jak słusznie zauważono, ww. działki znajdują się w obszarze w zasięgu powierzchni ograniczających tego lotniska, dla których zastosowanie znajdują przepisy rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 25 czerwca 2003 r. w sprawie warunków jakie powinny spełniać obiekty budowlane oraz naturalne w otoczeniu lotniska (Dz. U. z 2002 r., nr 130, poz. 1192), wydanego na podstawie art. 92 ust. 2 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. - Prawo lotnicze (Dz. U. z 2020 r. poz. 1970)”.

Na koniec NSA stwierdził, że: „Nadto nieruchomości gruntowe skarżącej znajdują się strefie zasięgu potencjalnego oddziaływania hałasu o prognozowanym długookresowym średnim poziomie dźwięku przekraczającym L_N 50 dB lub L_{DWN} 60 dB, a zatem przekraczającym dopuszczalne poziomy hałasu dla (m.in.) terenów zabudowy mieszkaniowej jedno- i wielorodzinnej oraz zabudowy zagrodowej i zamieszkania zbiorowego, terenów rekreacyjno-wypoczynkowych, także terenów mieszkaniowo-usługowych, emitowanego podczas startów, lądowań i przelotów statków powietrznych (tabela 2 załącznika do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku - Dz. U. z 2014 r. poz. 112 ze zm.). **Dopuszczenie w planie możliwości zabudowy w obrębie działek skarżącej kolidowałoby zatem z funkcjonującym w bliskim sąsiedztwie lotniskiem wojskowym, a tym samym byłoby sprzeczne z interesem publicznym.** W tej sytuacji dokonana ingerencja w sferę prawa własności skarżącej była dopuszczalna, a wręcz konieczna, a przez to mieści się w granicach przysługującego gminie władztwa planistycznego i nie narusza konstytucyjnych zasad równości i proporcjonalności.”.

Uwagi:

Stanowisko NSA głoszące, że w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego można ustanowić zakaz zabudowy nieruchomości ze względu na jej sąsiedztwo z lotniskiem, a w szczególności w związku z hałasami wynikającymi z działalności lotniska, należy uznać za aktualne. Znajduje ono oparcie wprost w art. 4 ust. 3 i art. 15 ust. 2 pkt 9 u.p.z.p. w związku z powołanymi wyżej rozporządzeniami.

4.29 Wyrok NSA z dnia 10 września 2019 r., II OSK 2235/19, LEX nr 2721364

Słowa kluczowe: środowiskowe uwarunkowania przedsięwzięcia, zmiana funkcji lądowiska dla śmigłowców, raport oddziaływania na środowisko.

Relevantne przepisy prawne zastosowane przez sąd administracyjny:

- Art. 66 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U. z 2018 r., poz. 2081, dalej: ustawa środowiskowa).

Główne problemy „hałasowe”:

- Ocena raportu oddziaływania na środowisko pod względem akustycznego oddziaływania lotniska dla śmigłowców na sąsiednie nieruchomości. Problem polegał na tym, że lądowisko miało rozszerzyć swoją dostępność dla śmigłowców biznesowych i innych śmigłowców niewykonujących akcji ratunkowych. Sprzeciwili się temu mieszkańcy nieruchomości położonych w odległości niecałych 50 metrów od lądowiska.

Rozstrzygnięcie sądu administracyjnego:

NSA oddalił skargę kasacyjną od wyroku WSA, którym oddalono sprzeciw na decyzję SKO o uchyleniu decyzji Prezydenta Miasta i przekazaniu sprawy do ponownego rozpoznania. W decyzji Prezydenta Miasta ustalono na rzecz Spółki środowiskowe uwarunkowania zgody na realizację przedsięwzięcia polegającego na zmianie funkcji istniejącego lądowiska dla śmigłowców ratunkowych. Zdaniem WSA i NSA raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko obciążały wady, które trafnie wykryło SKO i w konsekwencji zasadnie uchyliło decyzję Prezydenta Miasta.

Stanowisko (argumenty) sądu administracyjnego:

NSA wskazał na wady obciążające raport opracowany przez inwestora zamierzającego rozszerzyć dostępność lądowiska dla śmigłowców: „Zgodnie bowiem z art. 66 ust. 1 pkt 1 lit. a zawierać on powinien **ustalenia odnoszące się do zasięgu oddziaływania akustycznego lądowiska. W przedmiotowej sprawie ustaleń tych nie poczyniono pomimo wynikającej z Raportu informacji o przekroczeniu dopuszczalnego poziomu hałasu.** Ponadto stosownie do treści art. 66 ust. 1 pkt 5 ustawy środowiskowej raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko zawierać musi trzy warianty realizacji inwestycji. Są to: wariant proponowany przez wnioskodawcę, racjonalny wariant alternatywny oraz wariant najkorzystniejszy dla środowiska. Podkreślenia wymaga, że **proponowane przez inwestora warianty muszą zawierać kompleksowy opis każdego z nich oraz uzasadnienie dokonanego wyboru wariantu. Nie mogło ująć uwadze organu II instancji oraz Sądu, że przedstawiony w niniejszej sprawie Raport tego wymagania nie spełnia. Istotnie zawiera on szczegółowy opis i uzasadnienie dla wariantu wybranego przez inwestora czego jednak nie można powiedzieć o wariantcie alternatywnym, który pozbawiony został cech realności.** Nie można bowiem mówić, że przedstawiona alternatywa stanowi autentyczny wariant alternatywny, gdyż z Raportu wprost wynika, że nie ma technicznej możliwości wykorzystania wskazanego miejsca jako

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

alternatywnej lokalizacji inwestycji z uwagi na posadowienie na dachu budynku sprzętu niezbędnego do należytego funkcjonowania znajdującej się w nim obiektu (por. wyrok NSA z 28 maja 2019 r., sygn. akt II OSK 1628/17).”.

Uwagi:

Stanowisko NSA dotyczące konieczności zamieszczenia w raporcie ustaleń o oddziaływaniu akustycznym lądowiska dla śmigłowców (po rozszerzeniu dostępności) oraz wymogu realności wariantu alternatywnego realizacji przedsięwzięcia, należy uznać za aktualne i jednoznaczne na gruncie art. 66 ustawy środowiskowej.

4.30 Wyrok WSA w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 17 stycznia 2019 r., II SA/Go 784/18, LEX nr 2613100

Słowa kluczowe: lokalizacja lądowiska dla śmigłowców, pomiary hałasu.

Relevantne przepisy prawne zastosowane przez sąd administracyjny:

- Art. 7, art. 77 i art. 80 Kodeksu postępowania administracyjnego i art. 93 ust. 2 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. Prawo lotnicze.

Główne problemy „hałasowe”:

- Podstawy do ustalenia norm hałasu związanego z działalnością planowanego lądowiska dla śmigłowców.

Rozstrzygnięcie sądu administracyjnego:

WSA uwzględnił skargę na opinię Burmistrza Miasta, w której wyrażono negatywne stanowisko co do wniosku w sprawie lokalizacji lądowiska dla śmigłowców. Zdaniem WSA organ nie dopełnił wymagań związanych z dokładnym ustaleniem stanu faktycznego w zakresie hałasu związanego z działalnością lądowiska.

Stanowisko (argumenty) sądu administracyjnego:

WSA niewiele miejsca poświęcił kwestii hałasu związanego z funkcjonowaniem planowanego lądowiska dla śmigłowców, jednak w tej sprawie wyraził ważne poglądy dotyczące ustalania stanu faktycznego w zakresie hałasu.

Mianowicie zdaniem WSA:

- „Kolejnym dowodem, do którego odwołano się w opinii są pomiary i zdjęcia. **Pomiary te zostały przytoczone w uzasadnieniu opinii nie są jednak stwierdzone żadnym protokołem** (jest tylko wzmianka w notatce, która nie zawiera jednak samych wyliczeń). Pomijając nawet wymóg protokolowania (art. 67, art. 68 k.p.a.) wskazać tu należy, że wobec zarzutów strony dotyczących ustaleń faktycznych organ powinien umożliwić stronie odniesienie się do nich przed wydaniem opinii, która kończy jednoinstancyjną przeciw sprawę. Realizacja gwarancji proceduralnych wymagała

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

zawiadomienia strony o oględzinach (art. 79 k.p.a.), a co najmniej przedstawienia ustaleń i zawiadomienia strony o zakończeniu postępowania i możliwości zapoznania się z aktami sprawy (art. 10 § 1 k.p.a.).”;

- „Organ nie wykazał także pod względem dowodowym na **jakiej podstawie opart** **ustalenia dotyczące norm hałasu**. W szczególności dotyczy to parametrów zabudowy sąsiedniej i emisji hałasu (w aktach nie ma żadnych dokumentów pomiarów, poza charakterystyką śmigłowca).

Nadto, co wynika już z innej sprawy, która wpłynęła do tutejszego sądu (sygn. akt II SA/Go 9/19) do tego samego organu został złożony wniosek w tym samym przedmiocie przez inny podmiot. We wniosku i podanej charakterystyce mowa jest o komercyjnym wykorzystaniu lądowiska. Niewątpliwie ma to wpływ na zakres badania tej sprawy, bowiem lądowisko na wskazanej działce może być tylko jedno.”.

Uwagi:

Stanowisko WSA dotyczące okoliczności faktycznych, jakie muszą zostać zbadane przez organ opiniujący lokalizację lądowiska dla śmigłowców, należy uznać za trafne i aktualne.

4.31 Wyrok WSA w Łodzi z dnia 10 marca 2020 r., II SA/Łd 116/20, LEX nr 2977152

Słowa kluczowe: *organ właściwy do zapewnienia ochrony przed hałasem, hałas związany z zakładem mięsnym.*

Relevantne przepisy prawne zastosowane przez sąd administracyjny:

- Art. 114 p.o.ś. ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska.

Główne problemy „hałasowe”:

- Kto jest adresatem obowiązku stosowania rozwiązań technicznych zapewniających właściwe warunki akustyczne w budynkach na podstawie art. 114 p.o.ś. *Ochrona terenów przed hałasem przy sporządzaniu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego*

Rozstrzygnięcie sądu administracyjnego:

WSA oddalił skargę na decyzję SKO w przedmiocie środowiskowych uwarunkowań zgody na realizację przedsięwzięcia, w której utrzymano w mocy decyzję Burmistrza określającą środowiskowe uwarunkowania zgody na realizację przedsięwzięcia polegającego na budowie zakładu przetwórstwa i konserwowania mięsa z drobiu. Zdaniem WSA nie doszło do naruszenia art. 114 p.o.ś.

Stanowisko (argumenty) sądu administracyjnego:

Opierając się na art. 114 ust. 3 p.o.ś. WSA stwierdził, że: „Zgodnie z treścią tego przepisu, jeżeli na terenach zamkniętych oraz na terenach przeznaczonych do działalności produkcyjnej, składowania i magazynowania znajduje się zabudowa mieszkaniowa, szpitale, domy pomocy społecznej lub budynki

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

związane ze stałym albo czasowym pobytem dzieci i młodzieży, ochrona przed hałasem polega na stosowaniu rozwiązań technicznych zapewniających właściwe warunki akustyczne w budynkach. W sprawie nie można mówić o naruszeniu tego przepisu, bowiem **jego adresatami są organy odpowiedzialne za przygotowanie i uchwalenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego oraz organy administracji architektoniczno-budowlanej, które w drodze decyzji mogą nakładać obowiązek zastosowania konkretnych rozwiązań technicznych, zapewniających właściwe warunki akustyczne w budynkach** (por. wyrok NSA z dnia 26 września 2017 roku, sygn. II OSK 129/16).”

Uwagi:

Stanowisko WSA dotyczące wskazania organów właściwych na gruncie art. 114 ust. 3 p.o.ś. należy uznać za aktualne i prawidłowe.

4.32 Wyrok WSA w Krakowie z dnia 2 lipca 2019 r., II SA/Kr 400/19, LEX nr 2718083

Słowa kluczowe: *miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, rodzaje terenów objętych ochroną przed hałasem.*

Relevantne przepisy prawne zastosowane przez sąd administracyjny:

- Art. 113-114 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz.U. z 2018 r., poz. 799 ze zm., dalej: p.o.ś.).

Główne problemy „hałasowe”:

- Określenie w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego terenów podlegających ochronie przed hałasem

Rozstrzygnięcie sądu administracyjnego:

WSA stwierdził nieważność uchwały Rady Gminy w przedmiocie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Jednym z powodów była niezgodność uchwały z art. 113-114 p.o.ś.

Stanowisko (argumenty) sądu administracyjnego:

W pierwszej kolejności WSA powołał się na pogląd sformułowany w wyroku WSA w Gliwicach z dnia 11 maja 2018 r., II SA/GI 293/18, który dotyczył art. 113-114 p.o.ś. w kontekście miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Zgodnie ze stanowiskiem WSA: „Należy zauważyć, iż według art. 113 ust. 1 i ust. 2 u.o.ś. tylko określone tereny zostały objęte szczególną ochroną ustawodawcy i dla terenów tam wyszczególnionych dopuszczalne poziomy hałasu określają przepisy ww. rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku. **Dopuszczalne wartości natężenia dźwięku uzależniono od sposobu zagospodarowania terenu. To, czy zmierzone wartości natężenia dźwięku można uznać za dopuszczalne lub przekroczone uzależnione jest od wartości dopuszczalnego poziomu hałasu.** W przedmiotowej

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

sprawie istotne znaczenie ma obszar, który należy uwzględnić ustalając faktyczne zagospodarowanie i wykorzystanie terenów sąsiednich o którym mowa w art. 115 u.o.ś. **Zgodnie z art. 114 i 115 tej ustawy, sposób zagospodarowania terenu, a w ślad za tym dopuszczalne normy hałasu określa się w planach zagospodarowania przestrzennego. Tereny wyszczególnione w art. 113 ust. 2 pkt 1 posiadają różny dopuszczalny poziom hałasu dlatego też wymagane jest dokonanie w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego rozróżnienia terenów, aby móc je skutecznie chronić.** Natomiast, gdy dla danego obszaru nie ma obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla oceny, czy teren należy do rodzajów terenów, o których mowa w art. 113 ust. 2 pkt 1 właściwy organ dokonuje kwalifikacji tegoż terenu z uwzględnieniem faktycznego jego zagospodarowania i wykorzystywania oraz wykorzystania terenów sąsiednich. Nadto, jak stanowi art. 114 ust. 2 ustawy, jeżeli teren może być zaliczony do kilku rodzajów terenów, o których mowa w art. 113 ust. 2 pkt 1 ustawy uznaje się, że dopuszczalne poziomy hałasu powinny być ustalone dla przeważającego rodzaju terenu.”.

Dalej WSA odniósł się do okoliczności rozpoznawanej sprawy: „Kontrolowana obecnie **uchwała nie tworzy przesłanek pozwalających na stwierdzenie, która z funkcji/przeznaczeń podstawowych będzie miała znaczenie przeważające obszarowo, tworząc tym samym kolejny zakres niepewności prawnej dla adresatów planu i ew. opieranie się na stanowisku/opinii organu planistycznego podczas ew. aktu stosowania prawa.** W ocenie Sądu omawiane pominięcie prawotwórcze stanowi kolejne rażące naruszenie prawa, spełniające przesłanki art. 28 ust. 1 u.p.z.p. w zakresie zasad materialnych, w tym uzasadniające także z przyczyn o których jest mowa powyżej stwierdzenie nieważności kontrolowanej uchwały jak w sentencji wyroku.”.

Uwagi:

Stanowisko WSA dotyczące konieczności dokładnego oznaczenia w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego rodzajów terenów chronionych przed hałasem, o których mowa w art. 113 p.o.ś., należy uznać za aktualne i prawidłowe.

4.33 Wyrok NSA z dnia 1 października 2015 r., II OSK 214/14, LEX nr 1987091

Słowa kluczowe: *określenie rodzajów terenów chronionych przed hałasem, zabudowa zagrodowa, decyzja o dopuszczalnym poziomie hałasu.*

Relevantne przepisy prawne zastosowane przez sąd administracyjny:

- Art. 113-115a ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz.U. z 2008 r. Nr 25, poz. 150, ze zm.; dalej: p.o.ś.).

Główne problemy „hałasowe”:

- Podstawy określenia terenów podlegających ochronie przed hałasem w przypadku wydania decyzji ustalającej dopuszczalny poziom hałasu w środowisku.

Rozstrzygnięcie sądu administracyjnego:

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

NSA uchylił wyrok WSA, a także decyzję SKO oraz poprzedzającą ją decyzję Starosty w sprawie ustalenia dopuszczalnego poziomu hałasu dla Operatora poza terenem zakładu – stacji pomiarowo-rozliczeniowej. Zdaniem NSA doszło do błędnej kwalifikacji terenów podlegających ochronie przed hałasem, a zatem do błędnego ustalenia dopuszczalnym poziomów hałasu, nie chodziło bowiem o zabudowę mieszkaniową lecz o zagrodową.

Stanowisko (argumenty) sądu administracyjnego:

Na wstępie NSA wyjaśnił założenia dotyczące określenia dopuszczalnego poziomu hałasu w razie stwierdzenia przekroczeń w tym zakresie. Jak stwierdził NSA: „W myśl art. 115a § 1 ustawy - Prawo ochrony środowiska określenie dopuszczalnego poziomu hałasu może mieć miejsce jedynie gdy - w następstwie stosownych pomiarów - zostanie ustalone, że poza zakładem (w rozumieniu art. 3 pkt 48 wskazanej ustawy), w wyniku jego działalności, są przekroczone dopuszczalne poziomy hałasu. **W toku postępowania nie była kwestionowana prawidłowość przeprowadzania pomiaru (w danym przypadku przez organ Inspekcji Ochrony Środowiska). Gdyby wynikało z niego, że doszło do stosownych przekroczeń, uzasadniałoby to wydanie kwestionowanej decyzji. Samo jednak ustalenie określonego poziomu dźwięku w środowisku (w drodze czynności technicznych – pomiarowych) nie jest wystarczające dla stwierdzenia, że stosowne poziomy hałasu są przekroczone.** Prawodawca bowiem, poprzez treść upoważnienia w art. 113 ust. 1 pkt 1 ustawy - Prawo ochrony środowiska, ustanowił **dwie reguły:**

- normatywnego określenia dopuszczalnych poziomów hałasu jedynie dla pewnych kategorii terenów (wymienione w lit. a-f),
- możliwość różnicowania dopuszczalnych poziomów dźwięku dla rodzajów terenów objętych normami, a wymienionych w ustawie (użycie wyrazu "różnicowane", oprócz liczby mnogiej w zdaniu wstępnym).

W tym świetle **dla oceny, czy istnieje przekroczenie, konieczne jest ustalenie rzeczywistego poziomu dźwięku (na podstawie pomiaru) oraz do jakiej kategorii należy teren, gdzie dokonywano pomiaru.**”.

Dalej NSA odnosząc się do art. 115 p.o.ś. stwierdził, że: „Przepis ten, abstrahując od odesłania do art. 114 ust. 2, statuuje **dwie reguły:**

- ocena jest dokonywana z **uwzględnieniem faktycznego zagospodarowania,**
- dla stosownej kwalifikacji istotne **znaczenie ma nie tylko sposób zagospodarowania i wykorzystania określonego terenu, lecz także tych przyległych.**

Tą ostatnią regułą należy wiązać z faktem, że prawodawca nie przypisał wprost dopuszczalnych norm hałasu dla poszczególnych obiektów czy zabudowań, lecz **kompleksom terenów.** Potwierdza to zarówno użycie pojęcia tereny w art. 113 ust. 1 pkt 1 ustawy - Prawo ochrony środowiska, jak i wskazanie reguł materialnych stąd wynikających w art. 114 ust. 3 tego aktu (...) Wynika stąd, że z woli prawodawcy **poszczególne obiekty, określone mianem zabudowy, o ile nie znajdują się w jednolitych**

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

kompleksach określonego rodzaju zabudowy, nie podlegają ochronie akustycznej poprzez ustalenie i dotrzymywanie stosownych norm na zewnątrz. Ochrona przed szkodliwym oddziaływaniem hałasu jest realizowana wówczas poprzez stosowanie określonych rozwiązań technicznych, zapewniających stosowne izolowanie przed uciążliwościami, lecz jedynie wewnątrz pomieszczeń.”.

Następnie NSA odniósł się do pojęcia zabudowy zagrodowej. Zdaniem NSA: „pojęciem zabudowy zagrodowej obejmuje się budynki służące generalnie produkcji rolnej, włączając w to jednak obiekty mieszkalne. Wynika stąd, że samo **ustalenie, że dany budynek ma przeznaczenie mieszkalne i jest jednorodzinny nie wyłącza możliwości uznania, że w istocie stanowi zabudowę zagrodową,** w rozumieniu regulacji dotyczących ochrony przed hałasem.”.

W tym kontekście NSA dodał, że: „Samo wystąpienie na terenach rolnych rozproszonej zabudowy mieszkaniowej z budynkami w istocie jednorodzinnymi nie może stanowić podstawy do uznania, że tereny te należy zaliczyć do zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, w myśl przepisów dotyczących norm hałasu w środowisku. Jak wskazano bowiem, podstawą oceny dla kwalifikacji terenu **nie może być wystąpienie pojedynczego obiektu,** lecz kompleksu terenu o określonym charakterze (patrz sposób użytkowania danego i terenów sąsiednich – art. 115 ustawy – Prawo ochrony środowiska). **O ile pojedynczy obiekt występuje na terenie użytkowanym rolniczo, nie byłoby dopuszczalne sklasyfikowanie go jako występującego na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.** Zasadnym może być natomiast uznanie, że określony obiekt leży na terenach, gdzie w istocie występuje zabudowa zagrodowa.”.

Uwagi:

Stanowisko NSA dotyczące sposoby kwalifikacji terenów na gruncie art. 115a w zw. z art. 113 ust. 2 pkt 1 p.o.ś. należy uznać za trafne i aktualne. Skłania ono przy tym do rozważenia ustawowego zdefiniowania pojęcia „zabudowa zagrodowa”.

4.34 Wyrok WSA w Krakowie z dnia 16 lipca 2015 r., II SA/Wr 258/15, LEX nr 2012706

Słowa kluczowe: *miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, rodzaje terenów objętych ochroną przed hałasem.*

Relevantne przepisy prawne zastosowane przez sąd administracyjny:

- Art. 113-114 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz.U. z 2013 r. poz. 1232 ze zm., dalej: p.o.ś.).

Główne problemy „hałasowe”:

- Określenie w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego terenów podlegających ochronie przed hałasem

Rozstrzygnięcie sądu administracyjnego:

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

WSA stwierdził w części nieważność uchwały Rady Miejskiej w przedmiocie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Jednym z powodów była niezgodność uchwały z art. 113-114 p.o.ś. Polegała ona na tym, że nie wskazano, które z terenów o różnych funkcjach lub różnych zasadach zagospodarowania należą do poszczególnych rodzajów terenów zróżnicowanych ze względu na dopuszczalne poziomy hałasu (normy akustyczne).

Stanowisko (argumenty) sądu administracyjnego:

W pierwszej kolejności WSA wyjaśnił znaczenie art. 113 i 114 p.o.ś. w kontekście miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Jak stwierdził sąd: „Przepis art. 114 Prawa ochrony środowiska, stosowany w zw. z art. 15 ust. 1 i ust. 2 pkt 3 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, **nakłada na prawodawcę lokalnego obowiązek wskazania w planie miejscowym – podczas różnicowania terenów o różnych funkcjach lub różnych zasadach zagospodarowania – które z nich należą do poszczególnych rodzajów terenów objętych art. 113 ust. 2 pkt 1 Prawa ochrony środowiska.** Jeżeli teren może być zaliczony do kilku rodzaju terenów, o których mowa w art. 113 ust. 2 pkt 1, uznaje się, że dopuszczalne poziomy hałasu powinny być ustalone jak dla przeważającego rodzaju terenów (art. 114 ust. 2 Prawa ochrony środowiska). Odczytując regulacje zawarte w art. 15 ust. 2 pkt 3 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym łącznie ze wskazanymi przepisami Prawa ochrony środowiska, daje się zauważyć, że **rolą organu stanowiącego gminy przy określeniu (różnicowaniu) w planie miejscowym funkcji danego terenu i sposobu jego zagospodarowania, jest również wskazanie, do której z kategorii terenów określonych w art. 113 ust. 2 pkt 1 Prawa ochrony środowiska – dla których w rozporządzeniu właściwego ministra określone zostały dopuszczalne poziomy hałasu – należy dany teren.** Inaczej mówiąc, **z planu powinno wynikać według jakiej funkcji i sposobu zagospodarowania ma być ustalany dla danego terenu dopuszczalny poziom hałasu,** którego wielkość (dla danej funkcji i sposobu zagospodarowania terenu) została już unormowana w rozporządzeniu przez właściwego ministra. Trafnie wskazuje organ nadzoru, że jeżeli dla danego obszaru uchwalono plan miejscowy, to jego koniecznym elementem jest przyporządkowanie – z uwzględnieniem zasady określonej w art. 114 ust. 2 Prawa ochrony środowiska – terenów o różnych funkcjach lub różnych zasadach zagospodarowania do odpowiedniego rodzaju terenu określonego w art. 113 ust. 2 pkt 1 tej ustawy”.

Następnie WSA wyjaśnił, w jaki sposób doszło do naruszenia art. 114 p.o.ś. przez kontrolowany miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego. Jak stwierdził sąd: „W sytuacji bowiem, **gdy dla danego obszaru obowiązuje plan miejscowy, niedopuszczalne jest korzystanie przez organy z art. 115 Prawa ochrony środowiska i przyporządkowywanie danego terenu do odpowiedniej kategorii określonej w art. 113 ust. 2 pkt 1 na podstawie faktycznego zagospodarowania i wykorzystywania tego terenu i terenów sąsiednich** (por. wyrok NSA z dnia 9 lutego 2012 r. II OSK 2270/10, LEX nr 1138122). W takim przypadku niewywiązanie się przez organy planistyczne na etapie sporządzania i uchwalania planu ze wskazanego obowiązku, i **nieprzyporządkowanie w ogóle danego terenu, lub też uczynienie tego – jak w niniejszej sprawie – w sposób niejednoznaczny, mało czytelny i dopuszczający zbyt dużą swobodę interpretacyjną, uchybia w istotny sposób art. 114 Prawa ochrony środowiska i prowadzi do naruszenia zasad sporządzania planu określonych w art. 15 ust. 2**

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

pkt 3 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Plan pozbawiony bowiem zostaje elementu obligatoryjnego”.

Odnosząc się do wspomnianego elementu obligatoryjnego, WSA powołując się na dotychczasowe orzecznictwo stwierdził, że: „plan miejscowy musi zawierać poszczególne ustalenia, o których mowa w art. 15 ust. 2 ustawy, wówczas, **gdy okoliczności faktyczne dotyczące obszaru objętego planem, wynikające zwłaszcza z istniejącego lub planowanego przeznaczenia i sposobu zagospodarowania terenu, uzasadniają dokonanie takich ustaleń** (por. wyroki NSA: z 23 kwietnia 2010 r., II OSK 311/10; z 13 października 2011 r., II OSK 1566/11; z 6 września 2012 r., II OSK 1343/12”.

Uwagi:

Stanowisko WSA dotyczące konieczności dokładnego oznaczenia w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego rodzajów terenów chronionych przed hałasem, o których mowa w art. 113 p.o.ś. z uwzględnieniem art. 114 p.o.ś., należy uznać za aktualne i prawidłowe.

4.35 Wyrok NSA z dnia 19 października 2021 r., III OSK 4119/21 LEX nr 3331917

Słowa kluczowe: *administracyjna kara pieniężna, wymiar kary, biegnąca kara.*

Relevantne przepisy prawne zastosowane przez sąd administracyjny:

- Art. 300 i 302 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz.U. z 2020 r. poz. 1219, ze zm.; dalej: p.o.ś.).
- Art. 189f Kodeksu postępowania administracyjnego.

Główne problemy „hałasowe”:

- Czy w przypadku ustalania kary pieniężnej na podstawie art. 300 p.o.ś. *Decyzja ustalającą wymiar kary biegnącej* należy uwzględnić art. 189f KPA, który reguluje przesłanki odstąpienia od kary?

Rozstrzygnięcie sądu administracyjnego:

NSA uchylił wyrok WSA, w którym uchylono decyzje GIOŚ i WIOŚ w przedmiocie ustalenia wymiaru kary biegnącej w związku z przekroczeniem dopuszczalnego poziomu hałasu. Zdaniem NSA doszło do błędnego przyjęcia przez Sąd I instancji, że w sprawie może mieć zastosowanie art. 187f KPA określający przesłanki odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu, co wyklucza charakter kary pieniężnej ustalonej na podstawie art. 300 P.o.ś., będącej tylko częścią administracyjnej kary pieniężnej ustalonej decyzją wydawaną na podstawie art. 302 p.o.ś. w odrębnym postępowaniu administracyjnym.

Stanowisko (argumenty) sądu administracyjnego:

NSA dokładnie wyjaśnił podstawowe założenia dotyczące wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej za naruszenie wymagań korzystania ze środowiska:

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

- „postępowanie w sprawie wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej za naruszenie wymagań korzystania ze środowiska jest **dwuetapowe**. W każdym z tych postępowań kończących się wydaniem decyzji ostatecznej badaniu podlegają **inne okoliczności**, jako istotne do jego zakończenia”;

- „Po stwierdzeniu w trakcie kontroli, o której mowa w art. 299 ust. 1 pkt 1, przekroczenia lub naruszenia wymagań organ wydaje na podstawie art. 300 ust. 1 powołanej ustawy decyzję **ustalającą wymiar kary biegnącej, w której określa się wielkość stwierdzonego przekroczenia lub naruszenia odpowiednio w skali doby lub godziny, wymiar kary biegnącej oraz termin, od którego kara biegnąca będzie naliczana**. Decyzja wydana na podstawie art. 300 P.o.ś. **nie obliuguje do zapłaty kary pieniężnej i nie może być przedmiotem egzekucji administracyjnej**. Wojewódzki inspektor ochrony środowiska dopiero na podstawie ostatecznej decyzji ustalającej wymiar kary biegnącej podejmuje decyzję o wymierzeniu kary wskazującej okres za jaki jest wymierzana kara, kierując się wskazaniem art. 302 P.o.ś.”;

- „w postępowaniu, przedmiotem którego jest wydanie decyzji ustalającej wymiar kary pieniężnej, o której mowa w art. 300 ust. 1 ustawy, organ winien **ustalić dopuszczalny poziom hałasu dla danego terenu wynikający czy to z obowiązujących przepisów prawnych, czy też z ostatecznej decyzji ustalającej dla danego podmiotu prowadzącego na danym terenie określoną działalność gospodarczą, dokonać ustaleń czy poziom ten został przez dany podmiot przekroczony, a jeżeli tak, to o ile i następnie ustalić wymiar kary biegnącej**, obliczonej w oparciu o wyżej wskazane przepisy z jednoczesnym określeniem terminu, od którego kara biegnąca będzie naliczana. Natomiast **wymiar kary pieniężnej ustalany jest decyzją wydaną w odrębnym postępowaniu administracyjnym w oparciu o art. 302 P.o.ś.”;**

- „Ustalona w oparciu o art. 300 ust. 1 ustawy **biegnąca kara pieniężna nie jest administracyjną karą pieniężną w rozumieniu art. 189b k.p.a.**, tj. sankcją o charakterze pieniężnym, nakładaną przez organ administracji publicznej w następstwie naruszenia prawa. Jest jedynie częścią składową takiej kary pieniężnej, jaką jest kara ustalona decyzją wydaną na podstawie art. 302 ustawy. Zatem prowadząc postępowanie mające być zakończone decyzją wydaną w oparciu o art. 300 ust. 1 P.o.ś., organy administracji publicznej **nie badają przesłanek określonych w art. 189f k.p.a.**, uzasadniających odstąpienie od nałożenia kary pieniężnej i poprzestanie na pouczeniu”.

Uwagi:

Stanowisko NSA wyłączające stosowanie art. 189f KPA w przypadku kary biegnącej ustalonej na podstawie art. 300 p.o.ś. należy uznać za trafne i nie budzące wątpliwości. Mając jednak na uwadze, że WSA przyjął odmienny pogląd, warto rozważyć doprecyzowanie art. 300 p.o.ś. o wskazanie, że kara biegnąca nie jest administracyjną karą pieniężną w rozumieniu art. 189b KPA.

4.36 Wyrok NSA z dnia 25 kwietnia 2017 r., II OSK 2156/15, LEX nr 2305422

Słowa kluczowe: *analiza porealizacyjna, hałas związany z pracą turbiny, środowiskowe uwarunkowania dla przedsięwzięcia, raport o oddziaływaniu na środowisko.*

Relevantne przepisy prawne zastosowane przez sąd administracyjny:

- Art. 80 Kodeksu postępowania administracyjnego.

Główne problemy „hałasowe”:

- Podważanie raportu o oddziaływaniu na środowisko.
- Cel analizy porealizacyjnej.

Rozstrzygnięcie sądu administracyjnego:

NSA oddalił skargę kasacyjną od wyroku WSA, w którym oddalono skargę Stowarzyszenia na decyzję SKO w przedmiocie środowiskowych uwarunkowań dla przedsięwzięcia. Zdaniem NSA zastrzeżenia wobec raportu o oddziaływaniu na środowisko okazały się bezpodstawne oraz prawidłowo nałożono obowiązek sporządzenia analizy porealizacyjnej na inwestora.

Stanowisko (argumenty) sądu administracyjnego:

NSA w odniesieniu do **zastrzeżeń dotyczących raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko** stwierdził, że:

- „zastrzeżenia wobec przedłożonego raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, aby nie były uznane za gołosłowne powinny zostać poparte na przykład ekspertyzą, która w sposób udokumentowany wskazuje wady raportu. Podważenie ustaleń raportu, co do zasady, mogłoby nastąpić jedynie poprzez przedstawienie równie kompletnej analizy uwarunkowań przyrodniczych (tzw. kontrraportu), sporządzonej przez specjalistów dysponujących równie fachową wiedzą jak autorzy raportu, której wnioski pozostawałyby w rażącej sprzeczności do tych zawartych w raporcie przedłożonym przez inwestora (zob. wyrok NSA z 26 marca 2015 r., sygn. II OSK 2032/13). W niniejszej sprawie taki kontrraport nie został przedłożony przez Stowarzyszenie.”;

- „inwestor w piśmie z 5 listopada 2014 r. skierowanym do SKO w Olsztynie przesłał wyjaśnienia autorów raportu. Z pisma tego wynika, że zabudowa zlokalizowana na działce [...], we wsi P., znajduje się poza obszarem oddziaływania turbiny. Zabudowania znajdują się w dalszej odległości od turbiny, niż zabudowania sąsiednie, już istniejące. Ponadto w piśmie tym wyjaśniono, że uzyskanie na tym etapie warunków zabudowy, nie koliduje w żaden sposób z inwestycją. Parametry hałasu nie są przekroczone dla planowanych budynków na działce [...]. Z wyjaśnień autora raportu I. B. wynika, że zarzuty dotyczące analizy akustycznej w części dotyczącej danych wyjściowych do obliczeń są nieprawdziwe spowodowane prawdopodobnie nieumiejętnym interpretowaniem dokumentacji. Zdaniem autora raportu, do obliczeń przyjęto turbinę wiatrową o mocy 4,5 MW o generowanym hałasie przez planowaną turbinę na poziomie 107, 5 dB o czym świadczy zarówno analiza akustyczna będąca załącznikiem do raportu oraz uzupełnienie informacji w nim zawartych jak również dział 5.3.4.1. raportu”.

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

NSA w odniesieniu do nałożonego na inwestora przez organ administracyjny w decyzji obowiązku przygotowania **analizy porealizacyjnej** w celu zapewnienia ochrony przed hałasem po zrealizowaniu planowanego przedsięwzięcia stwierdził, że:

- „Analiza porealizacyjna jest badaniem, którego celem jest porównanie charakteru i wielkości prognozowanych oddziaływań zidentyfikowanych i opisanych w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko oraz decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach z oddziaływaniami faktycznie występującymi, które pojawiły się po realizacji przedsięwzięcia.”;

- „Organ I instancji w decyzji z 22 sierpnia 2014 r., znak: [...] na str. 4 nałożył na inwestora obowiązek przedstawienia analizy porealizacyjnej. W aspekcie oddziaływania akustycznego podnoszonego w skardze kasacyjnej, przewidziano do wykonania dwa cykle pomiarów poziomu hałasu w środowisku, pierwszy po uzyskaniu pozwolenia na budowę przed rozpoczęciem prac budowlanych lub po zrealizowaniu inwestycji, przy wyłączonych turbinach. Druga seria pomiarów powinna być wykonana w terminie roku od oddania elektrowni do eksploatacji. Punkty pomiarowe dla obydwu cykli powinny być rozmieszczone w pobliżu skrajnych zabudowań mieszkalnych lub zagrodowych najbliższych miejscowości. Pomiaru mają być wykonane w możliwie podobnych warunkach (temperatura, siła wiatru) do warunków, jaki panowały podczas pierwszej serii pomiarów. Nałożono na inwestora obowiązek wykonania pomiarów w porze dziennej i nocnej. W przypadku nie dotrzymania standardów jakości środowiska w zakresie propagacji hałasu i uciążliwości akustycznych inwestor został zobowiązany do ograniczenia (poprzez zastosowanie odpowiednich środków technicznych) do prawnie wymaganych poziomów.”;

- „W orzecznictwie Naczelnego Sądu Administracyjnego wyrażono pogląd, według którego "Analiza porealizacyjna **ma na celu ograniczenie rzeczywistych uciążliwości dla nieruchomości sąsiednich. Jej sporządzenie jest w interesie właścicieli tych nieruchomości**" (zob. wyrok NSA z 8 grudnia 2011 r., sygn. akt II OSK 2169/11, LEX nr 1152144). Warunki określające wykonanie i zakres analizy porealizacyjnej w przedmiotowej sprawie pozwalają na realizację podstawowej jej funkcji zgodnej z treścią zasady prewencji i zasady przeczności (art. 6 p.o.ś.) stanowiącej podstawę ograniczenia negatywnego oddziaływania przedsięwzięcia na nieruchomości sąsiednie, w tym również uciążliwości spowodowanych przez hałas.”

Uwagi:

Stanowisko NSA dotyczące kwestionowania raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko oraz nałożenia obowiązku przygotowania analizy porealizacyjnej należy uznać za trafne i aktualne.

4.37 Wyrok NSA z dnia 29 stycznia 2015 r., II OSK 1605/13, LEX nr 1769926

Słowa kluczowe: *analiza porealizacyjna, hałas związany z drogą, środowiskowe uwarunkowania dla przedsięwzięcia, raport o oddziaływaniu na środowisko.*

Relevantne przepisy prawne zastosowane przez sąd administracyjny:

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

- Art. 83 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2013 r., poz. 1235 ze zm.).

Główne problemy „hałasowe”:

- Wartość dowodowa raportu o oddziaływaniu na środowisko.
- Cel i charakter analizy porealizacyjnej.

Rozstrzygnięcie sądu administracyjnego:

NSA oddalił skargę kasacyjną od wyroku WSA, w którym oddalono skargę na decyzję GDOŚ w przedmiocie ustalenia środowiskowych uwarunkowań realizacji przedsięwzięcia. Zdaniem NSA ustalenia faktyczne organów w zakresie hałasu związanego z drogą były prawidłowe.

Stanowisko (argumenty) sądu administracyjnego:

NSA w odniesieniu raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko stwierdził, że: „Raportowi oddziaływania na środowisko przysługuje bowiem **szczególna wartość dowodowa**, wynikająca z kompleksowego charakteru przeprowadzonych w nim analiz wymagających specjalistycznej wiedzy z różnych dziedzin, która sprawia, iż **zastrzeżenia wobec raportu nie mogą pozostać nieudokumentowane**, lecz powinny być wsparte stosownym dowodem, najlepiej tzw. kontrraportem, sporządzonym przez specjalistów dysponujących co najmniej równie fachową wiedzą jak autorzy raportu (zob. np. wyroki Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 5 czerwca 2012 r., sygn. akt II OSK 464/11, LEX nr 1215564 oraz z dnia 20 marca 2014 r., sygn. akt II OSK 2564/12, LEX nr 1511156).”.

Dalej NSA uznał, że pomiary hałasu przeprowadzono prawidłowo: „W tym kontekście przypomnieć trzeba, analizy dotyczące prognozowanego hałasu przeprowadzono od nowa w czerwcu 2011 r. za pomocą **metod powszechnie stosowanych** do tego celu (francuska metodyka "NBPB-Routes-96"), uwzględniając niektóre **czynniki atmosferyczne**, poza wiatrem, co jednak w ocenie autorów raportu, podzielonej przez organ odwoławczy oraz przez Sąd pierwszej instancji, nie zniekształcało uzyskanych wyników w stopniu niedającym się **skorygować podczas analizy porealizacyjnej**. Pełnomocnik skarżącego poprzestał jednak na zakwestionowaniu tej konkluzji, **nie przedstawiając żadnego dokumentu**, szczególnie ekspertyzy czy opracowania naukowego, który uzasadniłby odmienne wnioski.”.

Dalej NSA stwierdził, że powołanie się w ramach oceny raportu na zalecenia określone nieobowiązującym już rozporządzeniem nie było błędem: „nawiązanie dla potrzeb weryfikacji raportu do przewidzianych w załączniku nr 6 nieobowiązującego już rozporządzenia z dnia 4 listopada 2008 r. zaleceń dotyczących warunków meteorologicznych podczas pomiarów poziomu hałasu nie może być traktowane jako zabieg niezgodny z prawem, zwłaszcza iż miało dla wykładni przeprowadzonej przez Sąd znaczenie argumentu uzupełniającego czy pomocniczego. **Zalecenia te stanowiły jednak jedyny określony prawem miarodajny punkt odniesienia** mogący służyć jako kryterium oceny prawidłowości pomiarów oddziaływania akustycznego (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 20

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

grudnia 2011 r., sygn. akt II OSK 1985/10, LEX nr 1134718). **Pozwalały one zaś wyciągnąć wnioski co do tego, jaką rolę podczas pomiarów hałasów może pełnić wiatr**, które skądinąd były zbieżne ze stanowiskiem przedstawionym w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.”.

Następnie NSA wskazał na braki w argumentacji stron kwestionujących raport pod względem analiz akustycznych: „Pełnomocnik **nie dowiódł też, że wynik analiz akustycznych byłby znacząco odmienny**, gdyby wzięto pod uwagę prędkość ruchu pojazdów przekraczającą 50 km na godzinę oraz – co istotne – że taki stan rzeczy uzasadniałby inne oszacowanie skali oddziaływania drogi i ustalenie surowszych środowiskowych warunków realizacji przedsięwzięcia lub nawet odmowę określenia tych warunków. Nie dostrzegł, że **ograniczenie prędkości do tej wartości zaproponowano jako jeden ze środków mających zapewnić dotrzymanie norm hałasu** i że w decyzji nałożono na inwestora obowiązek przeprowadzenia analizy porealizacyjnej.”.

Na koniec NSA wyjaśnił jaki cel ma analiza porealizacyjna: „Ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko poprzedza nie tylko użytkowanie, ale i realizację przedsięwzięcia, toteż musi **opierać się na hipotezach czy na prognozach** dotyczących rodzaju i wielkości oddziaływań, jakie dopiero wystąpią w obu tych fazach. Bezsprzecznie rzeczywiste oddziaływania nie mogą ściśle pokrywać się z tymi zakładanymi na etapie planowania inwestycji. **Usunięciu dysproporcji w tym zakresie, także poprzez nałożenie kolejnych obowiązków na inwestora, służy analiza porealizacyjna**, mająca, jak sama jej nazwa wskazuje, charakter następczy i umożliwiająca wyciągnięcie **wniosków empirycznych, nie spekulatywnych**.”.

W tym kontekście NSA dodał, że: „Podczas oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, w tym podczas analizy realizacyjnej, **nie można natomiast brać pod uwagę sposobu, w jaki uczestnicy ruchu drogowego przestrzegają przepisy obowiązujące w tym zakresie, niezaliczające się do prawa ochrony środowiska**. Ewentualnemu naruszeniu tych przepisów może przeciwdziałać w innym trybie.”.

Uwagi:

Stanowisko NSA dotyczące charakteru raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko oraz analizy porealizacyjnej należy uznać za trafne i aktualne.

4.38 Wyrok NSA z dnia 18 kwietnia 2014 r., II OSK 2769/12, LEX nr 1481907

Słowa kluczowe: *obszar ograniczonego użytkowania, pomiary hałasu, hałas związany z drogą, ochrona akustyczna budynków.*

Relevantne przepisy prawne zastosowane przez sąd administracyjny:

- Art. 135 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz.U. z 2013 r. poz. 1232, ze zm.; dalej: p.o.ś.).

Główne problemy „hałasowe”:

- Warunki i sposoby tworzenia obszaru ograniczonego użytkowania w związku z hałasem wynikającym z użytkowania drogi wojewódzkiej.

Rozstrzygnięcie sądu administracyjnego:

NSA oddalił skargę kasacyjną od wyroku WSA, w którym stwierdzono w części nieważność uchwały Rady Powiatu w sprawie utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania dla drogi wojewódzkiej. Stwierdzenie nieważności dotyczyło § 6, w myśl którego: „W obszarze ograniczonego użytkowania określa się następujące wymagania techniczne dotyczące budynków: w przypadku budynku mieszkalnego w granicach obszaru ograniczonego użytkowania należy wymienić okna w ścianie budynku ustawionej frontem do drogi na okna o podwyższonej izolacyjności akustycznej”. Zdaniem NSA poglądy WSA oparte na art. 135 p.o.ś. były trafne, więc należało stwierdzić nieważność § 6 uchwały.

Stanowisko (argumenty) sądu administracyjnego:

Odnosząc się do art. 135 ust. 4 p.o.ś. NSA stwierdził, że: „W przedmiotowej sprawie obowiązek utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania dla drogi wojewódzkiej nr 184 wynikał z decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu (...) ustalającej środowiskowe uwarunkowania dla tego przedsięwzięcia. Nie budzi wątpliwości, że **w tej sprawie zastosowanie miał więc przepis art. 135 ust. 4 Prawa ochrony środowiska**, który stanowi, że jeżeli obowiązek utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania wynika z postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko, przed utworzeniem tego obszaru nie wydaje się pozwolenia na użytkowanie obiektu budowlanego oraz nie rozpoczyna się jego użytkowania, gdy pozwolenie na użytkowanie nie jest wymagane, z zastrzeżeniem ust. 5. **Obowiązek utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania dla określonego zakładu lub innego obiektu stwierdza się w pozwoleniu na budowę**. Zgodnie z powołanym przepisem i z treścią decyzji środowiskowej z dnia [...] czerwca 2010 r. **kolejność czynności związana z utworzeniem obszaru ograniczonego użytkowania w tym przypadku powinna być następująca: utworzenie przez Radę Powiatu w Poznaniu obszaru ograniczonego użytkowania dla odcinków drogi wojewódzkiej nr 184, dla których nie mogą być dotrzymane akustyczne standardy jakości środowiska na terenach leżących poza liniami rozgraniczającymi inwestycję (pkt III decyzji), oddanie inwestycji do użytkowania, wykonanie przez inwestora analizy porealizacyjnej po upływie 1 roku od dnia oddania obiektu do użytkowania i przedstawienia jej wyników właściwemu organowi ochrony środowiska i Państwowemu Powiatowemu Inspektorowi Sanitarnemu w Poznaniu w terminie 18 miesięcy od dnia oddania obiektu do użytkowania (pkt V decyzji)**. W ramach tej analizy, w zakresie ochrony przed hałasem, **inwestor powinien wykonać jednorazowo kontrolne pomiary poziomu hałasu w pięciu wyszczególnionych przekrojach pomiarowych zlokalizowanych na granicy terenów podlegających ochronie akustycznej (pkt V.2 decyzji)**”.

Dalej NSA wyjaśnił, że art. 135 ust. 4 p.o.ś.: „nie stanowi podstawy prawnej utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania, lecz wskazuje jedynie **kolejność czynności** związanych z procesem budowlanym określonego zakładu lub obiektu”.

NSA zwrócił również uwagę na art. 135 ust. 5 p.o.ś. określający inną kolejność czynności: „art. 135 ust. 5 Prawa ochrony środowiska, który określa inną kolejność czynności związanych z utworzeniem obszaru ograniczonego użytkowania **w przypadku drogi krajowej**, gdyż wtedy **najpierw następuje**

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

oddanie obiektu do użytkowania, następnie sporządzenie analizy porealizacyjnej, a dopiero na podstawie wyników tej analizy – utworzenie obszaru ograniczonego użytkowania (...) dopiero po dokonaniu pomiarów hałasu i sporządzeniu analizy porealizacyjnej możliwe będzie ustalenie, wzdłuż których odcinków drogi występuje natężenie hałasu przekraczające dopuszczalne normy, co będzie uzasadniało wykonanie przez zarządcę drogi obowiązku przeciwdziałania niekorzystnym przeobrażeniom środowiska powstającym w następstwie utrzymania tej drogi poprzez wymianę okien w ścianach budynków ustawionych frontem do drogi na okna o podwyższonej izolacyjności akustycznej.”.

Na koniec NSA opierając się na art. 135 ust. 3a p.o.ś. odniósł się do § 6 uchwały: „Kwestie związane m.in. z określeniem granic obszaru i wymagań technicznych dotyczących budynków, o których mowa w art. 135 ust. 3a Prawa ochrony środowiska pozostawiono do ustalenia Radzie Powiatu w Poznaniu. Organ samorządowy, ustalając jakie wymagania techniczne w zakresie ochrony przed hałasem powinny spełniać budynki znajdujące się wzdłuż tej drogi, ma obowiązek wzięcia pod uwagę przede wszystkim decyzji środowiskowej (...) i dostosowania treści podjętej uchwały do treści tej decyzji. Skoro Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Poznaniu w **decyzji tej nie określił szczegółowo obowiązków zarządcy drogi w zakresie ochrony przed hałasem, lecz uzależnił** (poprzez nałożenie na zarządcę obowiązku wykonania dodatkowych pomiarów hałasu i sporządzenia analizy porealizacyjnej) **ich nałożenie od wyników dodatkowych pomiarów, to organ powiatu powinien sformułować treść przepisu § 6 zaskarżonej uchwały w sposób mniej kategoryczny, uzależniając obowiązek zarządcy drogi wymiany okien w budynkach od wyników pomiarów hałasu w tych konkretnych budynkach.** Za racjonalne i korelujące z treścią decyzji środowiskowej (...) należy więc uznać nałożenie na zarządcę drogi obowiązku wymiany okien w budynkach, w których będzie to konieczne ze względu na przekroczenie dopuszczalnych norm hałasu związane z eksploatacją drogi wojewódzkiej nr 184.”.

Uwagi:

Stanowisko NSA dotyczące art. 135 p.o.ś. wydaje się aktualne w obecnym stanie prawnym.

4.39 Wyrok NSA z dnia 17 czerwca 2011 r., II OSK 1057/10, LEX nr 992465

Słowa kluczowe: analiza porealizacyjna, ekrany akustyczne, decyzja o dopuszczalnym poziomie hałasu.

Relevantne przepisy prawne zastosowane przez sąd administracyjny:

- Art. 115a i 362 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz.U. z 2008 r. Nr 25 poz. 150, ze zm.; dalej: p.o.ś.).
- Art. 133 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi

Główne problemy „hałasowe”:

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

- Podstawy nałożenia obowiązku budowy ekranów akustycznych
- Relacja między stosowaniem art. 115a *Decyzja o dopuszczalnym poziomie hałasu* a art. 362 p.o.ś. *Decyzja o nałożeniu obowiązków na podmiot negatywnie oddziałujących na środowisko*

Rozstrzygnięcie sądu administracyjnego:

NSA uwzględnił skargę kasacyjną poprzez uchylenie wyroku WSA oraz decyzji SKO. WSA oddalił skargę GDDKiA na decyzję SKO w przedmiocie obowiązku ograniczenia oddziaływania na środowisko. Decyzja SKO z kolei utrzymała w mocy decyzję Starosty, w drodze której m.in. nałożono na GDDKiA obowiązek budowy wzdłuż drogi ekranów akustycznych w związku z przekroczeniem dopuszczalnych poziomów hałasu na terenach mieszkaniowych. Zdaniem NSA ponieważ hałas był związany z eksploatacją drogi, to nie można wydać decyzji z art. 115a p.o.ś., ale można zastosować art. 362 p.o.ś.

Stanowisko (argumenty) sądu administracyjnego:

Odnosząc się do art. 133 PPSA i oceny ustaleń faktycznych w sprawie NSA przedstawił następujące poglądy: „Zaznaczyć należy, że w odniesieniu do argumentacji zawartej w odwołaniu, organ odwoławczy przyjął za organem pierwszej instancji, iż zachodzi konieczność ochrony terenów mieszkaniowych przed hałasem "niejako przyszłościowo", aby brak przewidywań w tym zakresie nie doprowadził do potrzeby dokonywania zmian miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego i przesuwania granic terenów przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową coraz dalej od dróg. Organ odwoławczy stwierdził też, że skoro plan zagospodarowania przestrzennego przewiduje teren jako przeznaczony pod zabudowę mieszkaniową, to organ musi stosować wobec niego taką ochronę jak dla terenu już zabudowanego. Z kolei Sąd Wojewódzki w uzasadnieniu wyroku stwierdził, że nie podziela stanowiska strony skarżącej, iż punkt drugi decyzji nie znajduje potwierdzenia w ustaleniach "Analizy porealizacyjnej". Według oceny Sądu Wojewódzkiego: "Zarzut skargi, iż bezpodstawne jest żądanie budowy ekranów na terenach niezabudowanych jest bezpodstawny. Jak wynika z decyzji, budowa ekranów uzależniona jest od zabudowy tego terenu w przyszłości". **Zgodzić się należy z autorem skargi kasacyjnej, że konstatacja Sądu Wojewódzkiego w omawianym zakresie nie została w sposób należyty powiązana z materiałem zawartym w aktach administracyjnych. Sąd nie wskazał jakie konkretne ustalenia "Analizy porealizacyjnej" uznał za podstawę do nałożenia obowiązku określonego w pkt 2 decyzji. Tymczasem było to konieczne w sytuacji, gdy w zaskarżonej decyzji brakowało takich ustaleń, a jednocześnie strona skarżąca zgłosiła w odwołaniu i skardze zarzuty w tym zakresie. Sąd pierwszej instancji zaakceptował stanowisko organu odwoławczego mimo, iż argumentacja zawarta w zaskarżonej decyzji nie mogła być uznana za przekonującą. Tak organ drugiej instancji, jak również Sąd, nie odniosły się do szczegółowych uwag sformułowanych w odwołaniu i skardze. W szczególności zastrzeżenie budzi pogląd wyrażony w decyzji ostatecznej, że organ musi stosować taką samą ochronę przed negatywnym oddziaływaniem akustycznym na środowisko zarówno co do terenów zabudowanych, jak i tych, które nie są jeszcze zabudowane. Nie negując co do zasady takiej potrzeby, należy zauważyć, że organ nie powinien stosować automatycznie w obu przypadkach takich samych rozwiązań służących ochronie środowiska przed negatywnym oddziaływaniem określonego przedsięwzięcia”.**

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Następnie NSA wyjaśnił relację pomiędzy art. 115a a art. 362 p.o.ś.: „W rozpoznawanej sprawie ustalone zostało, że natężenie ruchu na przedmiotowej drodze krajowej powoduje przekroczenie dopuszczalnych wartości hałasu. W takiej sytuacji **wykluczone było niewątpliwie wydanie decyzji o dopuszczalnym poziomie hałasu przewidzianej w art. 115a ust. 2 ustawy. Natomiast właściwy organ administracji mógł rozważyć podjęcie decyzji na podstawie art. 362 ustawy.** Wbrew stanowisku strony skarżącej **okoliczność, że przekroczenie dopuszczalnego poziomu hałasu pozostaje w związku z eksploatacją drogi nie wyłącza zastosowania środków prawnych przewidzianych w art. 362 ustawy.** Należy zauważyć, że unormowania obu wymienionych przepisów mają służyć ochronie środowiska przed hałasem z tym, że przy zastosowaniu różnych rozwiązań. Z uwagi na specyfikę eksploatacji niektórych urządzeń, czy budowli użyteczności publicznej uzasadnione było wyłączenie możliwości wydania decyzji o dopuszczalnym poziomie hałasu w trybie art. 115a ust. 1 ustawy. Nie oznacza to jednak, że w takich przypadkach ustawodawca wykluczył jakąkolwiek ingerencję organów ochrony środowiska, mającą na celu zapewnienie jak najlepszego stanu akustycznego środowiska. **Trzeba więc przyjąć, że regulacja art. 115a ust. 2 ustawy nie wyłącza automatycznie zastosowania przepisu art. 362 ustawy, w razie gdy stwierdzone negatywne oddziaływanie na środowisko wynika z eksploatacji drogi.** Przepis art. 362 ustawy ma bowiem charakter uzupełniający i powinien być stosowany wówczas, gdy inne normy nie przewidują bardziej szczegółowych rozwiązań.”.

Uwagi:

W tej sprawie ujawnił się problem, który wydaje się warty analizy pod względem zmiany art. 362 p.o.ś. Mianowicie, czy art. 362 p.o.ś. należy stosować tak samo, gdy teren już faktycznie został zabudowany zabudową mieszkaniową, jak i gdy został przeznaczony w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego pod zabudowę mieszkaniową ale takiej zabudowy faktycznie jeszcze brak. Pytanie jest zasadne również dlatego, że art. 362 nie odsyła do art. 115 p.o.ś., w którym mowa jest o faktycznym zagospodarowaniu i wykorzystaniu terenów. Jeżeli chodzi o relację między art. 115a a art. 362 p.o.ś. to pogląd NSA jest trafny i aktualny.

4.40 Wyrok WSA w Poznaniu z dnia 17 listopada 2021 r., IV SA/Po 861/21, LEX nr 3320185

Słowa kluczowe: *miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, obszar ograniczonego użytkowania, hałas związany z drogą.*

Relevantne przepisy prawne zastosowane przez sąd administracyjny:

- Art. 135 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz.U. z 2020 r. poz. 1219 ze zm., dalej: p.o.ś.).
- § 177 i § 178 Rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999 r. w sprawie warunków technicznych jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie (Dz.U. z 2016 r. poz. 124, ze zm.)

Główne problemy „hałasowe”:

- Czy rada gminy mogła w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego ustalić strefy oddziaływani hałasu?

Rozstrzygnięcie sądu administracyjnego:

WSA stwierdził w części nieważność § 6 ust. 2 pkt 2 uchwały Rady Gminy w przedmiocie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Zgodnie z tym przepisem „W zakresie ochrony środowiska przed hałasem ustala się: w zabudowie z pomieszczeniami na pobyt ludzi, usytuowanej w strefie oddziaływania hałasu wynikającego z sąsiedztwa z istniejącymi drogami, inwestora oraz jego następców prawnych obowiązuje zastosowanie rozwiązań zabezpieczających przed ww. uciążliwościami do poziomu dopuszczonego przepisami odrębnymi”. Zdaniem WSA „§ 6 ust. 2 pkt 2 Uchwały w istotnym stopniu narusza zasady sporządzania planu miejscowego w rozumieniu art. 28 ust. 1 u.p.z.p., gdyż w sposób nie dość określony i bez wymaganej podstawy prawnej, wyznacza obszar oddziaływania hałasu w związku z sąsiadującymi drogami z jednoczesnym ustanowieniem określonych ograniczeń w jego zagospodarowaniu”.

Stanowisko (argumenty) sądu administracyjnego:

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

- „Zaskarżone postanowienie Uchwały w zakresie ustalenia strefy oddziaływania hałasu wynikającego z sąsiedztwa z istniejącymi drogami **stoją w sprzeczności z celem uchwalania planów miejscowych**, określonym w przepisach art. 4 ust. 1 i art. 14 ust. 1 u.p.z.p. Zgodnie z tymi przepisami ustalenia planu winny ograniczać się do ustalenia przeznaczenia terenu, rozmieszczenia inwestycji celu publicznego oraz określenia sposobów zagospodarowania i warunków zabudowy terenu. Szczegółowy, zamknięty katalog obowiązkowego oraz fakultatywnego zakresu ustaleń planu miejscowego zawierają natomiast przepisy art. 15 ust. 2 i ust. 3 u.p.z.p.”;

- „Sąd wskazuje, że żaden z przepisów u.p.z.p. **nie przyznaje radzie gminy kompetencji do ustalania w drodze planu miejscowego stref oddziaływania hałasu oraz nakładania na podmioty planujące inwestycje na terenach sąsiednich obowiązków podejmowania działań mających na celu niwelowanie uciążliwości inwestycji drogowych**. Przepisy prawa powszechnie obowiązującego w sposób szczegółowy regulują kwestie ograniczania uciążliwości od tras komunikacyjnych oraz wskazują podmioty odpowiedzialne za realizację poszczególnych zadań z tym związanych. W myśl powołanego **art. 135 ust. 2 i 3 ustawy Prawo ochrony środowiska tworzenie obszarów ograniczonego użytkowania należy do wyłącznych kompetencji właściwego miejscowo sejmiku województwa bądź rady powiatu.**”;

- „Wskazać dodatkowo należy, że zaskarżone postanowienie w istotny sposób **ogranicza uprawnienia właścicielskie**, w tym zwłaszcza prawo zabudowy nieruchomości położonych w granicach przedmiotowego obszaru. Uzależnia bowiem lokalizowanie obiektów budowlanych z pomieszczeniami przeznaczonymi na pobyt ludzi od zastosowania rozwiązań zabezpieczających przed hałasem wynikającym z sąsiedztwa z istniejącymi drogami do poziomu dopuszczonego przepisami odrębnymi. Kwestionowane postanowienie Uchwały wprost wskazuje, że doprowadzenie do zredukowania ww. uciążliwości do poziomów odpowiadającym obowiązującym normom jest obowiązkiem inwestora oraz jego następców prawnych. W przeciwnym razie zlokalizowanie takiej inwestycji nie będzie możliwe, z uwagi na jej niezgodność z przedmiotowym postanowieniem Uchwały. W konsekwencji **ustanowienie § 6 ust. 2 pkt 2 Uchwały może prowadzić w konkretnym przypadku do odwrócenia zasady** – wynikającej m.in. z przepisów § 177 i § 178 rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie, oraz art. 135 ust. 1, art. 6 (zasada przezorności) i art. 7 (zasada "zanieczyszczający płaci") ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska, **że obowiązek oraz koszty redukcji negatywnych (ponadnormatywnych) oddziaływań pochodzących od drogi publicznej obciążają jej zarządcę, a w konsekwencji do przerzucenia tego obowiązku (w tym i kosztów zastosowania wymaganych zabezpieczeń) na właścicieli nieruchomości sąsiednich – bez podstawy prawnej**. Nadto, postanowienie skierowane jest do inwestorów i ich następców prawnych, co podaje w wątpliwość wyegzekwowanie postanowień Uchwały w tym zakresie w przyszłości, a jak wskazano powyżej nie formułuje się postanowień aktu prawa miejscowego, które nie spełniają zasad prawidłowej legislacji.”

Uwagi:

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Stanowisko WSA stwierdzające, że rada gminy nie może w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego tworzyć specyficznych obszarów ograniczonego użytkowania w celu ochrony nieruchomości przed hałasem pozostaje trafne i aktualne na gruncie art. 135 p.o.ś.

4.41 Wyrok WSA w Gdańsku z dnia 24 kwietnia 2019 r., II SA/Gd 854/18, LEX nr 2664505

Słowa kluczowe: *obszar ograniczonego użytkowania, podstrefy, hałas związany z portem lotniczym.*

Relevantne przepisy prawne zastosowane przez sąd administracyjny:

- Art. 135 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz.U. z 2018 r. poz. 799 ze zm., dalej: p.o.ś.).

Główne problemy „hałasowe”:

- Warunki utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania w związku z hałasem pochodzącym z portu lotniczego

Rozstrzygnięcie sądu administracyjnego:

WSA oddalił skargę na uchwałę Sejmiku Województwa w przedmiocie utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania wokół portu lotniczego. Zdaniem WSA nie doszło do naruszenia art. 135 p.o.ś.

Stanowisko (argumenty) sądu administracyjnego:

- „Przechodząc do merytorycznego rozpoznania skargi należy w pierwszej kolejności wskazać, iż utworzenie obszaru ograniczonego użytkowania ma na **celu wykluczenie szkodliwych skutków** dla zdrowia ludzi oraz środowiska powodowanych przez przekroczenie standardów środowiska. Skutkiem zatem utworzenia takiego obszaru jest wprowadzenie stosownych **ograniczeń** w korzystaniu z nieruchomości położonych na danym obszarze. Ograniczenia te mogą polegać na przykład na uniemożliwieniu swobodnego przebywania ludzi na danym terenie lub zakazie podejmowania tam określonych czynności (zob. M. Górski, Prawo ochrony środowiska – komentarz C.H. Beck, Warszawa 2011, s. 565). Ustawodawca w art. 135 ust. 1 Prawa ochrony środowiska wskazał w jakich okolicznościach tworzy się obszar ograniczonego użytkowania. Niezbędną przesłanką do wydania takiego aktu jest stwierdzenie, że mimo zastosowania dostępnych rozwiązań technicznych, technologicznych i organizacyjnych, w przypadku wymienionych w tym przepisie inwestycji, w tym lotniska, **nie mogą być dotrzymane standardy jakości środowiska poza terenem danego zakładu lub innego obiektu**. Wnioski takie muszą być **wyprowadzone z postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko, analizy porealizacyjnej albo z przeglądu ekologicznego**. Tworząc obszar ograniczonego użytkowania sejmik województwa określa granice obszaru, ograniczenia w zakresie przeznaczenia terenu, wymagania techniczne budynków oraz sposób korzystania z terenów

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

wynikające z postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko lub analizy porealizacyjnej albo przeglądu ekologicznego (art. 135 ust. 3a Prawa ochrony środowiska).”;

- „Stosownie do art. 135 ust. 3a Prawa ochrony środowiska najważniejszym elementem tego aktu prawnego jest precyzyjne wyznaczenie granic obszaru ograniczonego użytkowania. Powinny być one **wytyczone na podstawie poświadczonej przez właściwy organ kopii mapy ewidencyjnej**. W związku z tym, że na obszarze ograniczonego użytkowania negatywne oddziaływanie nie w każdym miejscu może być tak samo intensywne, za **dopuszczalne należy uznać określenie pewnych podstref**, w których warunki korzystania z nieruchomości będą różne, nie jest to jednak wymóg wynikający z konkretnych przepisów. Ustanowienie podstref może być uzasadnione jedynie **stanem faktycznym w danej sprawie wskazującym na zróżnicowane w tych strefach naruszenie standardów jakości środowiska w ramach utworzonego obszaru ograniczonego użytkowania**, w których występują różne warunki korzystania z nieruchomości. Taka sytuacja zachodzi w rozpoznawanej sprawie, gdyż na całym obszarze ograniczonego użytkowania występuje przekroczenie dopuszczalnych norm hałasu wyznaczonych dla zabudowy wrażliwej, natomiast **brak jest w strefie B, czyli strefie zamieszkania skarżących, przekroczenia dopuszczalnych norm hałasu dla zabudowy mieszkalnej**. I właśnie kryterium przekroczenia norm hałasu dla zabudowy wrażliwej zadecydowało o utworzeniu podstref w obszarze ograniczonego użytkowania.”;

- „Stwierdzenie o **braku przekroczenia** dopuszczalnych norm hałasu w strefie B obszaru ograniczonego użytkowania wokół Portu Lotniczego w G. czyni bezpodstawnymi zarzuty skarżących o bezzasadnym pominięciu w treści uchwały obowiązku zapewnienia w istniejących budynkach położonych w strefie B właściwego klimatu akustycznego. Brak ten w ocenie skarżących w sposób znaczący ogranicza możliwości sfinansowania przez [...] sp. z o.o. w G. kosztów rewitalizacji akustycznej budynków położonych w strefie B wobec braku uwzględnienia konieczności przeprowadzenia takich inwestycji w tej strefie. W istocie skarżący nawet nie twierdzą, że normy hałasu uwzględnione w skarżonej uchwale są przekroczone, wywodzą jedynie brak możliwości wysunięcia wobec Portu Lotniczego G. roszczeń finansowych o rewitalizację ich mieszkania.”.

Uwagi:

Powyższe poglądy WSA należy uznać za trafne i aktualne w kontekście art. 135 p.o.ś.

4.42 Wyrok WSA w Warszawie z dnia 16 października 2015 r., IV SA/Wa 1278/15, CBOSA

Słowa kluczowe: *obszar ograniczonego użytkowania, podstrefy, hałas związany z portem lotniczym.*

Relevantne przepisy prawne zastosowane przez sąd administracyjny:

- Art. 135 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz.U. z 2008 r. Nr 25 poz. 150 ze zm., dalej: p.o.ś.).

Główne problemy „hałasowe”:

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

- Warunki utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania w związku z hałasem pochodzącym z portu lotniczego; czy można zmienić obszar ograniczonego użytkowania?

Rozstrzygnięcie sądu administracyjnego:

WSA oddalił skargę na uchwałę Sejmiku Województwa w przedmiocie utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania. Zdaniem WSA nie doszło do naruszenia art. 135 p.o.ś.

Stanowisko (argumenty) sądu administracyjnego:

- „Z powyższego przeglądu wynikało, że w związku z działalnością Portu Lotniczego (...) **nie mogły być dotrzymane standardy jakości środowiska** poza terenem lotniska, w szczególności dotyczące dopuszczalnego poziomu hałasu określone rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. nr 120, poz. 826).”;

- „Granice obszaru ograniczonego użytkowania i stref Z2 i Z1 - opisane zostały za pomocą współrzędnych geodezyjnych oraz w formie opisowej, pozwalających na jednoznaczne i precyzyjne ich wyznaczenie. Ponadto w celu łatwiejszej identyfikacji, załączono wykaz obrębów geodezyjnych i działek położonych w obszarze ograniczonego użytkowania.”;

- „W związku z powyższym, zdaniem Sądu, Sejmik Województwa [...] uczynił zadość obowiązującej regulacji prawnej w omawianym zakresie i w sposób prawidłowy na podstawie dokonanych pomiarów ustalił przedmiotowy obszar ograniczonego użytkowania. **Subiektywne odczucia w tym zakresie skarżących, bez poparcia żadnymi dowodami, nie mogą stanowić podstawy do uwzględnienia skargi. Wskazywane przez skarżących opinie, sporządzone w toku postępowania przed sądem powszechnym, nie mogą stanowić dowodu w niniejszej sprawie, zostały one bowiem zlecone na użytek prowadzonego postępowania odszkodowawczego i nie mają żadnego wpływu na rozstrzygnięcie w niniejszej sprawie.** Nadto wypada też stwierdzić, iż poza samym stwierdzeniem, że takie opinie zostały sporządzone, skarżący do akt niniejszej sprawy ich nie dołączyli.”;

- „Sąd wskazuje, iż w istocie obszar ograniczonego użytkowania **może ulec zmianie** ale w przypadku:

- zmiany obowiązujących dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku;
- zmiany procedur dolotowych i odlotowych z lotniska w stosunku do procedur obowiązujących w dacie uchwalenia obszaru ograniczonego użytkowania;
- zmiany o więcej niż 10 % w stosunku do stanu będącego podstawą wyznaczania izolacji emisji hałasu wokół lotniska liczby operacji startów i lądowań w ciągu doby lub w porze nocnej.

Przy czym, te okoliczności należy **wykazać, jednakże nie w oparciu jedynie o własne odczucia czy o nieobowiązujące zapisy**, zastąpionego zaskarżoną uchwałą rozporządzenia, statuujące omawiany obszar, a o **konkretnie przeprowadzone dowody**, w tym oczywiście badania istniejącego poziomu hałasu w obszarze usytuowania nieruchomości skarżących. Stąd też, w przedmiotowej sytuacji skarżący mogą podjąć czynności zmierzające do zaktualizowania oddziaływania akustycznego

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

w obrębie ich nieruchomości, jednakże winni wykazać nowe okoliczności poparte stosownymi dowodami, które skutkowałyby koniecznością przeprowadzenia dodatkowej analizy pomiarów akustycznych celem ewentualnego rozszerzenia obszaru ograniczonego użytkowania i podjęcia w tym zakresie stosownej uchwały.”.

Uwagi:

Bez wątplenia żądania dotyczące rozszerzenia obszaru ograniczonego użytkowania podyktowane twierdzeniami o przekroczeniu dopuszczalnych poziomów hałasu muszą być poparte dowodami, natomiast WSA nie przytoczył przepisów, które regulowałyby przesłanki zmiany obszaru ograniczonego użytkowania, nie wynikają one w każdym razie z art. 135 p.o.ś. stąd warto się zastanowić, czy należałoby je określić ustawowo.

4.43 Wyrok WSA w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 12 września 2018 r., II SA/Go 396/18, LEX nr 2554930

Słowa kluczowe: *program ochrony środowiska przed hałasem, obowiązki zarządcy drogi.*

Relevantne przepisy prawne zastosowane przez sąd administracyjny:

- Art. 84 i 119 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz.U. z 2018 r. poz. 799 ze zm., dalej: p.o.ś.).

Główne problemy „hałasowe”:

- Czy w programie ochrony środowiska przed hałasem można było nałożyć obowiązki na konkretny podmiot – zarządcę drogi?

Rozstrzygnięcie sądu administracyjnego:

WSA uwzględnił skargę na uchwałę Sejmiku Województwa w przedmiocie określenia Programu ochrony środowiska przed hałasem dla odcinka drogi krajowej. WSA stwierdził nieważność zaskarżonej uchwały w zakresie nałożenia na Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad Oddział obowiązków budowy jednostronnego dźwiękochłonnego ekranu akustycznego przy Szkole Podstawowej.

Stanowisko (argumenty) sądu administracyjnego:

- „Sąd w składzie rozpoznającym niniejszą sprawę w pełni podziela przedstawione wyżej stanowisko, że **wprowadzenie do zaskarżonej uchwały Programu ochrony środowiska przed hałasem zapisu odnoszącego się bezpośrednio i wyłącznie do strony skarżącej i zobowiązującego stronę skarżącą do określonych, konkretnych działań, nie spełnia wymogu abstrakcyjności i generalnego charakteru normy prawa miejscowego**, które to cechy są obligatoryjnym elementem każdego aktu prawa miejscowego. Ustawowy obowiązek organu do stanowienia programu ochrony środowiska nie może w ocenie Sądu wiązać się z podjęciem aktu, który pozbawiony jest podstawowych cech aktu prawa miejscowego. Tym bardziej, iż cechy te wynikają z zapisów Konstytucji i charakteryzują wszystkie akty

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

prawa miejscowego, nie dopuszczając w tym zakresie do żadnych odstępstw, skoro akt prawa miejscowego winien w sposób generalny i abstrakcyjny określać reguły postępowania (prawa i obowiązki) adresatów”.

- „Przewidziane w ustawie Prawo ochrony środowiska "Programy ochrony środowiska" mają realizować politykę ekologiczną państwa (art. 17 ust. 1 tej ustawy). Ich treść ma znaczenie kierunkowe i nie konkretyzuje jeszcze uprawnień lub obowiązków podmiotów zewnętrznych. Wyegzekwowaniu natomiast od podmiotów korzystających ze środowiska spełnienia wymagań ochrony środowiska w przypadku negatywnego oddziaływania na nie służy postępowanie uregulowane w art. 362 ustawy Prawo ochrony środowiska, zgodnie z którym, w sytuacji, gdy podmiot korzystający ze środowiska negatywnie oddziałuje na środowisko, organ ochrony środowiska może, w drodze decyzji, nałożyć obowiązek: ograniczenia oddziaływania na środowisko i jego zagrożenia bądź przywrócenia środowiska do stanu właściwego. Jak przyjmuje się w orzecznictwie przepis ten dotyczy wszelkich postaci naruszenia środowiska w sposób prawem zakazany (por. wyrok NSA z dnia 24 listopada 2015 r., sygn. akt II OSK 758/14; postanowienie NSA z dnia 20 stycznia 2012 r., sygn. akt II OW 97/11), a zatem również spraw, w których stwierdzono przekroczenie dopuszczalnych poziomów hałasu, w tym także związane z eksploatacją drogi. **Art. 115a ust. 2 ustawy Prawo ochrony środowiska, zgodnie z którym decyzji o dopuszczalnym poziomie hałasu nie wydaje się jeżeli hałas powstaje w związku z m.in. eksploatacją dróg, nie wyłącza automatycznie zastosowania art. 362 tej ustawy**, w razie gdy negatywne oddziaływanie na środowisko wynika z eksploatacji drogi. (zob. wyrok NSA z dnia 17 czerwca 2011 r., sygn. akt II OSK 1057/10; postanowienie NSA z dnia 2 grudnia 2014 r., sygn. akt II OW 147/14; wyrok WSA w Warszawie z dnia 1 października 2015 r., sygn. akt IV SA/Wa 1613/15).”;

- „W takim postępowaniu toczącym się w oparciu o art. 362 ustawy Prawo ochrony środowiska byłoby możliwe udzielenie odpowiedzi na kwestie podniesione w rozpoznawanej skardze, a mianowicie jakie zabezpieczenie Szkoły Podstawowej byłoby optymalne, aby ograniczyć oddziaływanie hałasu oraz kwestia powiązania nakładanego na podmiot korzystający ze środowiska zadania – w tym przypadku budowy ekranu akustycznego z powołanymi w skardze przepisami regulującymi warunki techniczne dróg publicznych. Sejmik Województwa przed wydaniem Programu ochrony środowiska przed hałasem nie przeprowadził jakiegokolwiek pogłębionej analizy w powyższym zakresie.”.

Uwagi:

Stanowisko WSA sprzeciwiające się nakładaniu obowiązków na konkretne podmioty w programie ochrony środowiska przed hałasem należy uznać za trafne i aktualne.

4.44 Wyrok WSA we Wrocławiu z dnia 22 stycznia 2015 r., II SA/Wr 706/14, CBOSA, LEX nr 1820688

Słowa kluczowe: program ochrony środowiska przed hałasem, obowiązki zarządcy linii kolejowej.

Relevantne przepisy prawne zastosowane przez sąd administracyjny:

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

- Art. 84 i 119 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (dalej: p.o.ś.).

Główne problemy „hałasowe”:

- Czy w programie ochrony środowiska przed hałasem można było nałożyć obowiązek prowadzenia działań monitoringowych na obszarach akustycznie chronionych na zarządców linii kolejowych?

Rozstrzygnięcie sądu administracyjnego:

WSA oddalił skargę na uchwałę Sejmiku Województwa w przedmiocie określenia Programu ochrony środowiska przed hałasem. WSA stwierdził, że nałożenie na zarządcę linii kolejowej obowiązku działań monitoringowych na obszarach akustycznie chronionych miało podstawę prawną w art. 84 ust. 2 pkt 6 p.o.ś.

Stanowisko (argumenty) sądu administracyjnego:

- „Analiza zakresu ustaleń zawartych w Programie w jego zaskarżonej Części D, w świetle wymagań art. 84 ust. 2 u.p.o.ś. w związku z art. 119 u.p.o.ś. oraz wymagań rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 14 października 2002 r. w sprawie szczegółowych wymagań, jakim powinien odpowiadać program ochrony środowiska przed hałasem (Dz. U. 2002.179.1498), nie budzi wątpliwości Sądu co do jego kompletności. W programie zawarte zostały bowiem ustalenia co do obszarów objętych zakresem jego obowiązywania, określono i wskazano naruszone standardy jakości środowiska wraz z podaniem zakresu naruszenia, określono i wskazano podstawowe kierunki i zakres działań niezbędnych do przywrócenia standardów jakości środowiska, określono zarówno opisowo jak i tabelarycznie harmonogram rzeczowo-finansowy planowanych działań, wskazano podmioty, do których skierowane są obowiązki ustalone w programie, nałożono - do czego uprawniał przepis art. 84 ust. 2 pkt 6a ustawy - dodatkowe obowiązki na podmioty korzystające ze środowiska (zarządzających liniami kolejowymi), polegające na obowiązku prowadzenia pomiarów wielkości emisji energii (hałasu) w środowisku, określono sposób kontroli oraz dokumentowania realizacji programu i jego efektów (art. 84 ust. 2 pkt 8). Program zawiera także wyniki ocen i analiz, o których mowa w ust. 3 art. 84 powołanej ustawy.”.

- „Z powyższego wynika, że nałożony na zarządcę linii kolejowej obowiązek działań monitoringowych na obszarach akustycznie chronionych, gdzie występują określone przekroczenia, jest niezbędny do ustalenia faktycznych działań naprawczych przywracających standardy ochrony przed hałasem. Jak trafnie wyjaśniła w odpowiedzi na skargę pełnomocniczka organu, inne wskaźniki stosuje się do pomiarów określających stan środowiska, na podstawie których sporządzane są mapy akustyczne terenów (gdzie w badanej sprawie stwierdzono niewielkie przekroczenia), inne zaś do kontroli dotrzymywania standardów akustycznych. W ocenie Sądu wprowadzenie dla zarządcy linii kolejowych obowiązku prowadzenia monitoringu w określonych punktach linii kolejowych emitujących hałas, jest uzasadnione i potrzebne ze względu na potrzebę precyzyjnego ustalenia faktycznych przekroczeń poziomu hałasu. Podstawę prawną dla takiego działania stanowi przepis art. 84 ust. 2 pkt 6 u.p.o.ś. Nie ma zatem racji skarżąca Spółka, twierdząc, że nie istnieje podstawa prawna do nałożenia takiego obowiązku przez organ.”.

Uwagi:

Stanowisko WSA aprobujące nałożenie na zarządców linii kolejowych obowiązku działań monitoringowych na podstawie art. 84 ust. 2 pkt 6 p.o.ś. jest aktualne w obecnym stanie prawnym.

4.45 Wyrok WSA w Warszawie z dnia 22 października 2021 r., IV SA/Wa 105/21, LEX nr 3309612

Słowa kluczowe: *decyzja w sprawie ograniczenia oddziaływania na środowisko, miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, określenie rodzaju terenu, hałas pochodzący z drogi.*

Relevantne przepisy prawne zastosowane przez sąd administracyjny:

- Art. 113 i 362 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (dalej: p.o.ś.).

Główne problemy „hałasowe”:

- Kwalifikacja przeznaczenia terenu w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego a przyporządkowanie terenu do kategorii określonej w art. 113 ust. 2 pkt 1 p.o.ś. *Rozporządzenie w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku*

Rozstrzygnięcie sądu administracyjnego:

WSA oddalił skargę na decyzję SKO w przedmiocie umorzenia postępowania administracyjnego w sprawie ustalenia obowiązku ograniczenia oddziaływania na środowisko. Zdaniem WSA prawidłowo ustalono przeznaczenie terenu i wykazano na podstawie przeprowadzonych pomiarów, że na terenie nie dochodzi do przekroczenia dopuszczalnych poziomów hałasu, dlatego nie było podstaw do wydania decyzji nakazującej ograniczenie oddziaływania na środowisko.

Stanowisko (argumenty) sądu administracyjnego:

- „dobrem chronionym przewidzianym w art. 362 ustawy jest **środowisko, czyli interes społeczny, a nie indywidualny**. Aby zatem organ mógł nałożyć przewidziany w przepisie art. 362 ustawy obowiązek musi stwierdzić, że określony podmiot korzystający ze środowiska negatywnie oddziałuje na środowisko. Przepis ten dotyczy więc **wszelkich postaci naruszenia środowiska w sposób prawem zakazany**. W okolicznościach niniejszej sprawy dokonane przez organ pomiary, odnośnie oddziaływania na nieruchomość skarżącego, nota bene niekwestionowane przez stronę skarżącą, stanowią o występowaniu dopuszczalnego poziomu hałasu w środowisku.”.

- „Fakt obowiązywania bądź nie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, w istotny zatem sposób wpływa na tryb postępowania w sprawie poziomu hałasu na terenie planowanego przedsięwzięcia. W sytuacji bowiem, **gdy dla danego obszaru obowiązuje plan miejscowy, niedopuszczalne jest korzystanie przez organy z unormowań art. 115 ustawy Poś i przyporządkowywanie danego terenu do odpowiedniej kategorii określonej w art. 113 ust. 2 pkt 1 ww. ustawy, na podstawie faktycznego zagospodarowania i wykorzystywania tego terenu i terenów sąsiednich** (por. wyrok NSA z dnia 9 lutego 2012 r., II OSK 2270/10, LEX nr I 138122). A contrario, co

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

także wynika z szerokiego orzecznictwa Naczelnego Sądu Administracyjnego, w razie braku miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego oceny, czy teren należy do rodzajów terenów, o których mowa w art. 113 ust. 2 pkt 1 cyt. ustawy, właściwe organy dokonują właśnie na podstawie faktycznego zagospodarowania i wykorzystywania tego, przedmiotowego terenu jak i terenów sąsiednich.”.

- „W okolicznościach niniejszej sprawy, co bezsporne, dla przedmiotowego obszaru obowiązuje plan miejscowy podjęty Uchwałą Nr [...] Rady Miejskiej w [...] z dnia [...] października 2018 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy [...] dla obszaru [...]. Zgodnie z § 18 ust 1 w/w planu wyznaczono tereny usług z dopuszczeniem zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, które oznaczono na rysunku planu symbolem 5 U/MN - 23U/MN. 2. Dla tych terenów ustalono:

- 1) przeznaczenie **podstawowe**: usługi; przeznaczenie towarzyszące; urządzenia budowlane, garaże, budynki gospodarcze, zieleń urządzoną oraz obiekty małej architektury;
- 2) przeznaczenie **dopuszczalne**, zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna, drogi wewnętrzne.

Powyższe zatem wskazuje, iż teren 23 U/MN, na którym znajdują się działki objęte niniejszym postępowaniem, został zaliczony do **terenów usług z dopuszczeniem zabudowy mieszkaniowej tj. o przeznaczeniu usługowo-mieszkaniowym**. Tym samym nie został on zaliczony do terenów wyszczególnionych w art. 113 ust. 2 pkt 1 ustawy Prawo ochrony środowiska, dla których określone są dopuszczalne poziomy hałasu. Sąd w tym miejscu przypomina, iż przepis art. 113 ust. 2 pkt 1 lit. f) ww ustawy wyraźnie wskazuje, iż w rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1, zostaną ustalone: **zróżnicowane dopuszczalne poziomy hałasu określone wskaźnikami hałasu (...) pod zabudowę mieszkaniowo-usługową a nie pod zabudowę usługowo-mieszkaniową, z jaką mamy do czynienia w sprawie niniejszej.”.**

- „A zatem **rację mają organy, iż skoro dla terenu oznaczonego w planie symbolem 23U/MN przeznaczenie podstawowe stanowią usługi, a przeznaczenie dopuszczalne zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna, to nie można uznać, iż teren ten, obejmujący min. nieruchomość skarżącego, za teren zabudowy mieszkaniowo-usługowej, dla której określone są dopuszczalne poziomy hałasu. Dla zabudowy jednorodzinnej znajdującej się w obszarze oznaczonym w planie symbolem 23U/MN brak jest uregulowań, w zakresie dopuszczalnego poziomu hałasu w środowisku, jakie zostały w ww. planie przewidziane dla domów opieki, żłobków, przedszkoli, szkół, domów kultury, klubów osiedlowych lub placówek opiekuńczo-wychowawczych. Działania organu zmierzające do ustalenia dopuszczalnego poziomu hałasu, w sytuacji obowiązywania planu miejscowego, są zminimalizowane, ponieważ norma "hałasowa" wynika wówczas automatycznie z przepisów obowiązującego w tym przedmiocie rozporządzenia (zob. wyrok II OSK 2270/10).”.**

Uwagi:

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Stanowisko WSA co do kwalifikacji terenu jest trafne ale wskazuje na problem, że w ramach zabudowy usługowo-mieszkaniowej określonej miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego niestety mieszkańcy domów nie mogą skorzystać z ochrony przed hałasem.

4.46 Wyrok WSA w Bydgoszczy z dnia 9 grudnia 2019 r., II SA/Bd 17/19, LEX nr 2799424

Słowa kluczowe: decyzja w sprawie ograniczenia oddziaływania na środowisko, kolizja interesów, hałas pochodzący z drogi.

Relevantne przepisy prawne zastosowane przez sąd administracyjny:

- Art. 173, 178, 362 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz.U. z 2018 r. poz. 799; dalej: p.o.ś.).

Główne problemy „hałasowe”:

- Warunki nałożenia obowiązku w trybie art. 362 p.o.ś. *Decyzja o nałożeniu obowiązków na podmiot negatywnie oddziałujących na środowisko* polegającego na budowie ekranów akustycznych w związku z hałasem pochodzącym z drogi.

Rozstrzygnięcie sądu administracyjnego:

WSA oddalił skargę na decyzję SKO utrzymującą w mocy decyzję Starosty, w której zobowiązał on Generalną Dyрекcyję Dróg Krajowych i Autostrad w B. do wykonania dodatkowych zabezpieczeń akustycznych w postaci ekranów akustycznych. Odwołanie do SKO oraz skargę do WSA wniosła osoba fizyczna (przedsiębiorca), która domagała się, aby na pewnych odcinkach nie stawiano ekranów akustycznych bowiem zasłonią one jego punkt usługowy. Zdaniem WSA organy prawidłowo nałożyły obowiązek budowy zabezpieczeń.

Stanowisko (argumenty) sądu administracyjnego:

- „Stosownie do art. 173 pkt 1 lit. a i pkt 2 ustawy ochronę przed zanieczyszczeniami powstającymi m.in. w związku z **eksploatacją dróg** zapewnia się przez stosowanie rozwiązań technicznych ograniczających rozprzestrzenianie się zanieczyszczeń, a w szczególności **zabezpieczeń akustycznych** jak i przez właściwą **organizację ruchu**.

Zgodnie z art. 178 ust. 1 i ust. 3 organ ochrony środowiska może, w drodze decyzji, nałożyć na zarządzającego drogą, linią kolejową, linią tramwajową, lotniskiem lub portem **obowiązek prowadzenia w określonym czasie pomiarów** poziomów substancji lub energii w środowisku wprowadzanych w związku z eksploatacją tych obiektów, wykraczających poza obowiązki, o których mowa w art. 175 ust. 1-3, lub obowiązki nałożone w trybie art. 56 ust. 4 pkt 1 12 lub art. 95 ust. 1, jeżeli przeprowadzone kontrole poziomów substancji lub energii w środowisku, które są emitowane w związku z eksploatacją obiektu, dowodzą **przekraczania standardów jakości środowiska**. Jeżeli zaś

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

przeprowadzone kontrole poziomów substancji lub energii w środowisku, które są emitowane w związku z eksploatacją obiektu, dowodzą przekraczania standardów jakości środowiska, organ ochrony środowiska może, w drodze decyzji, nałożyć na zarządzającego drogą, linią kolejową, linią tramwajową, lotniskiem lub portem **obowiązek przedkładania mu wyników pomiarów** poziomów substancji lub energii w środowisku wykraczających poza obowiązki, o których mowa w art. 177 ust. 1, określając zakres i terminy ich przedkładania, a także wymagania w zakresie formy, układu i wymaganych technik ich przedkładania.

Zgodnie z art. 237 ustawy Prawo ochrony środowiska, w razie stwierdzenia okoliczności wskazujących na **możliwość negatywnego oddziaływania instalacji na środowisko, organ ochrony środowiska może, w drodze decyzji, zobowiązać prowadzący instalację podmiot korzystający ze środowiska do sporządzenia i przedłożenia przeglądu ekologicznego**, co miało miejsce w niniejszej sprawie.”;

- „Art. 362 P.o.ś. upoważnia do nałożenia obowiązku ograniczenia określonego oddziaływania. Aby zatem organ mógł nałożyć przewidziany w ww. przepisie obowiązek, musi stwierdzić, że określony **podmiot korzystający ze środowiska negatywnie oddziałuje na środowisko**. Rozstrzygnięcia merytoryczne nakładające obowiązek, mają charakter **uznaniowy**, na co wskazuje użycie przez ustawodawcę słowa "może". Jednocześnie, **jeśli z ustaleń faktycznych wynika, że jedyną możliwością zaprzestania negatywnego oddziaływania na środowisko lub usunięcia zmian, które w nim zaistniały, jest wydanie decyzji na podstawie art. 362 P.o.ś., to trudno mówić o uznaniowości w działaniu organu administracyjnego**, jak słusznie podkreśla organ. Ze względu na zasady ogólne prawa ochrony środowiska organ zobowiązany jest do wydania decyzji nakładającej obowiązki określone w art. 362 P.o.ś. Obowiązek ograniczenia oddziaływania na środowisko w myśl art. 362 ust. 1 P.o.ś. może być nakładany w sytuacji, kiedy stan negatywnego oddziaływania na środowisko **ma charakter ciągły i trwa przez jakiś czas.**”;

- „W rozpoznawanej sprawie zostało ustalone, że podmiot korzystający ze środowiska **negatywnie oddziałuje na środowisko** przez przekraczanie standardów jakości środowiska. Taki stan implikował podjęcie określonych działań zmierzających do ograniczenia tego oddziaływania. Źródłem negatywnego oddziaływania jest **hałas spowodowany ruchem pojazdów** na drodze ekspresowej S 5 i S 10. Hałas jest tym rodzajem uciążliwości dla której określono dopuszczalne normy. **Normy te mają charakter mierzalny a w przypadku ich przekroczenia, można stwierdzić wystąpienie przesłanki negatywnego oddziaływania na środowisko**. Organ I instancji wykazał występowanie przekroczeń norm hałasu w sposób nie budzący wątpliwości. W latach 2010, 2011 i 2014 a więc przed jak i w trakcie prowadzonego postępowania organy środowiskowe przeprowadziły kontrole i badania akustyczne oraz dokonano przeglądu ekologicznego Wyniki w każdym przypadku potwierdziły przekroczenia obowiązujących norm.

Skarżący kwestionował wartość dowodową tych badań w związku ze znacznym upływem czasu od ich przeprowadzenia.

Prawdą jest, że postępowanie toczy się od roku 2011, ale **natężenie ruchu od tamtego czasu jedynie rośnie, zatem słusznie organ podnosi, że trudno oczekiwać, by nowsze badania wykazywały lepszą**

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

sytuację akustyczną na badanym terenie. Potwierdzeniem występujących uciążliwości jest stanowisko mieszkańców lecz przede wszystkim wykazały tę okoliczność badania. Fakt negatywnego oddziaływania akustycznego jest więc **ciągle aktualny**. Czas trwania postępowania wynika zaś z zakresu przedmiotowego projektu inwestycyjnego, specyfiki środków dowodowych i wielości uczestników postępowania. W tych okolicznościach, w ocenie Sądu nie zasługuje na uwzględnienie podany zarzut.”;

- „W związku z prowadzonym postępowaniem mającym na celu ograniczenie negatywnego oddziaływania na środowisko zaistniał wyraźny **konflikt pomiędzy interesami mieszkańców okolicznych nieruchomości oczekujących na poprawę komfortu mieszkania a interesem przedsiębiorcy**, dla którego zasłona akustyczna w postaci ekranów dźwiękochłonnych ograniczy widoczność miejsca prowadzonej działalności gospodarczej.

Wystąpienie takiego konfliktu prowadzi do konieczności **wyważenia proporcji w adekwatnej reakcji na potrzeby i interesy lokalnej społeczności**, choć zasadność wydanego rozstrzygnięcia wynika już z naruszenia norm środowiskowych. Należy bowiem w takim przypadku mieć na uwadze ogólnie pojęty interes publiczny i jego ochronę w relacji do ochrony interesu prywatnego.

Kryteria jakimi organy muszą się kierować w takich przypadkach to uwzględnienie **zasady proporcjonalności i zasady zrównoważonego rozwoju**, przy jednoczesnym zapewnieniu możliwie najskuteczniejszej realizacji celów środowiskowych.”;

- „W ocenie Sądu organ **poprawnie wyważył proporcje między dolegliwością przyjętego rozwiązania dla skarżącego i dolegliwością znoszenia uciążliwości akustycznych przez mieszkańców**. Posłużył się on dostępnym ustawowo instrumentem, w sposób, który jest skuteczny. Należy podkreślić, że organ może **działać w oparciu o własną siłę sprawczą i własne kompetencje a nie przewidywania, że działania osób trzecich rozwiążą problem**. Nie można bowiem zgodzić się z twierdzeniem skarżącego, że odpowiednim środkiem byłoby zagospodarowanie terenów w bezpośrednim sąsiedztwie drogi, które nie mają funkcji mieszkalnej. Według skarżącego, w przyszłości zrealizowane budynki (hale magazynowe) będą stanowiły barierę dla hałasu. Słusznie organ podkreśla, że strona nie przedstawiła żadnych dowodów na skuteczność opisanego rozwiązania ale przede wszystkim, to **organ ma zapewnić sposób na skuteczne ograniczenie oddziaływania przez przedstawienie odpowiednich zabezpieczeń w odniesieniu do których ma prawne możliwości działania i egzekwowania a nie oczekiwać, że podmioty na które nie ma wpływu, podejmą działania polegające na zagospodarowaniu swoich działek przez ich zabudowę.**”;

- „W okolicznościach niniejszej sprawy, **nie spełni skutecznego zabezpieczenia właściwa organizacja ruchu**, na którą to okoliczność zwracał uwagę skarżący. Ograniczenie prędkość poruszania pojazdów po pierwsze może okazać się nieskuteczne przez ograniczone możliwości egzekwowania ewentualnego ograniczenia a poza tym, jeśli istnieje **rozwiązanie bardziej skuteczne a takim są ekrany dźwiękochłonne** należy zastosować rozwiązania efektywne zwłaszcza, że organ wskazał w jaki sposób można zabezpieczyć interes skarżącego. W decyzji organ dopuścił zastosowanie **ekranów przezroczystych lub kombinowanych** w rejonie miejsc o ograniczonej widoczności m.in. w celu umożliwienia widoczności zabudowy usługowej. Działanie zatem organu należy ocenić jako zasadne,

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

skuteczne i usprawiedliwione okolicznościami oraz uwzględniające zasadę proporcjonalności, zrównoważonego rozwoju i racjonalnego postępowania.”;

- „Skoro przewidziane działanie ma doprowadzić do poprawy standardu jakości środowiska przy jednoczesnym ograniczeniu uciążliwości dla skarżącego, **nieuzasadniony zatem jest zarzut skarżącego dotyczący negatywnych skutków w postaci zmniejszonej ekspozycji działalności gospodarczej i tym samym nie może stanowić podstawy do uchylenia decyzji**, która służyć ma przede wszystkim zabezpieczeniu interesów mieszkańców, narażonych całodobowo na negatywne oddziaływanie środowiskowe.

Skarżący kwestionował też charakter zabezpieczenia, gdyż **równoległe do drogi szybkiego ruchu biegnie droga lokalna** i ruch pojazdów na tej drodze będzie również generował opisywaną uciążliwość akustyczną.

W ocenie Sądu, **wzrost natężenia ruchu na drodze lokalnej nie może jednak usprawiedliwiać odstępstwa od ochrony akustycznej z istniejącego ekspresowego ciągu komunikacyjnego. Specyfika uciążliwości powoduje kumulację oddziaływań a działania organu mają zapobiec przekraczaniu norm a nie całkowitej eliminacji oddziaływania, którego skutecznie nie sposób osiągnąć.**”.

Uwagi:

Powyższa sprawa ilustruje szczególnie przypadek, gdy zapewnienie ochrony przed hałasem mieszkańcom domów może naruszać subiektywne interesy przedsiębiorców. WSA zaprezentował podejście, w którym w ramach stosowania art. 362 p.o.ś. konieczne okazało się uwzględnienie zasady proporcjonalności i zasady zrównoważonego rozwoju, przy czym operowano nimi na gruncie dokładnie i jednoznacznie ustalonych faktów dotyczących przekroczenia dopuszczalnych poziomów hałasu i rodzaju terenów na jakie oddziaływał hałas. Ponadto WSA stwierdził bardzo ważną kwestię – jeżeli dochodzi do przekroczenia dopuszczalnych poziomów hałasu, to właściwy organ ma obowiązek podjąć działania uregulowane w p.o.ś., a nie oczekiwać, że być może w przyszłości problem sam się rozwiąże – w tej sprawie przedsiębiorca sugerował, że wybudowanie w przyszłości magazynów przy drodze ograniczy hałas.

4.47 Wyrok NSA z dnia 3 października 2018 r., II OSK 2409/18, LEX nr 2591908

Słowa kluczowe: kwalifikacja terenu, tereny chronione przed hałasem, miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego.

Relevantne przepisy prawne zastosowane przez sąd administracyjny:

- Art. 113 - 115 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz.U. z 2017 r. poz. 519, ze zm.; dalej: p.o.ś.).

Główne problemy „hałasowe”:

- Jakie znaczenie dla kwalifikacji terenu pod kątem ochrony przed hałasem ma fakt obowiązywania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego?

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

- Czy już sam fakt przeznaczenia działki uczestnika w mpzp pod usługi, miałby wyłączać tę działkę spod ochrony przed hałasem, w tym w szczególności przed hałasem emitowanym przez drogę?

Rozstrzygnięcie sądu administracyjnego:

NSA uwzględnił skargę kasacyjną poprzez uchylenie wyroku WSA oraz decyzji Ministra Środowiska. WSA oddalił sprzeciw Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad od decyzji Ministra Środowiska w przedmiocie ustalenia obowiązku ograniczenia oddziaływania na środowisko. Z kolei Minister Środowiska uchylił decyzję Marszałka Województwa wydaną na podstawie art. 362 p.o.s. (zobowiązującą GDDKiA jako zarządcę drogi krajowej nr S6 na odcinku [...], do ograniczenia jej akustycznego oddziaływania na środowisko poprzez budowę siedmiu ekranów akustycznych) i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania. Zdaniem NSA doszło do błędnego pominięcia ustaleń zawartych w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego i niedopuszczalnego zbadania w jaki sposób zostały faktycznie zagospodarowane określone działki.

Stanowisko (argumenty) sądu administracyjnego:

- „Określenia rodzaju terenów (w przypadku **braku miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego**) dokonują właściwe organy na podstawie faktycznego zagospodarowania i wykorzystywania tego i sąsiednich terenów (art. 115 uPoś).”;

- „Należy wskazać, że analizowany obszar objęty jest obecnie miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego [...] rejon ulicy [...] w mieście [...] (numer planu [...]) uchwalonym uchwałą Nr [...] Rady Miasta [...] z dnia [...] listopada 2016 r. – MPZP. Zgodnie z ustaleniami ww. planu działka nr [...] obręb [...], na której zlokalizowany jest budynek mieszkalny uczestnika postępowania znajduje się w strefie usługowej (teren [...]), a zatem **nie na terenie chronionym akustycznie** w myśl art. 113 ust. 2 pkt 1) uPoś.

Fakt obowiązywania bądź nie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, w istotny sposób wpływa na tryb postępowania w sprawie ustalenia dopuszczalnego poziomu hałasu na terenie planowanego przedsięwzięcia. **Dopiero bowiem rozstrzygnięcie kwestii czy na danym terenie obowiązuje MPZP, determinować będzie upoważnione organy do podjęcia określonych działań i do zastosowania właściwego przepisu prawa materialnego.** W sytuacji bowiem, **gdy dla danego obszaru obowiązuje plan miejscowy, niedopuszczalne jest korzystanie przez organy z unormowań art. 115 uPoś i przyporządkowywanie danego terenu do odpowiedniej kategorii określonej w art. 113 ust. 2 pkt 1 tej ustawy, na podstawie faktycznego zagospodarowania i wykorzystywania tego terenu i terenów sąsiednich** (por. wyrok NSA z dnia 9 lutego 2012 r., II OSK 2270/10, LEX nr 1138122).”;

- „w razie **braku miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego** oceny, czy teren należy do rodzajów terenów, o których mowa w art. 113 ust. 2 pkt 1 uPoś, właściwe organy dokonują na podstawie faktycznego zagospodarowania i wykorzystywania tego i sąsiednich terenów (por. np. wyrok NSA z dnia 24 listopada 2015 r., II OSK 757/14, LEX nr 1990940). Należy zauważyć, że w przepisie tym mowa jest o **terenie, a nie o poszczególnych działkach** (por. prawomocny wyrok WSA w Olsztynie z dnia 22 lutego 2011 r., II SA/OI 21/11, LEX nr 1086405).”;

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

- „W sytuacji, gdy zatem – jak to ma miejsce w niniejsze sprawie – przedmiotowy teren jest objęty obowiązującym MPZP, to jego ustalenia, zgodnie z art. 114 i 115 uPoś, służą do określenia przeznaczenia terenu i oceny, czy teren należy do rodzajów terenów, o których mowa w art. 113 ust. 2 pkt 1 tej ustawy.”;

- „w każdym przypadku obowiązywania planu miejscowego ustalenia organów administracji publicznej co do faktycznego zagospodarowania terenu w tym zakresie stają się bezprzedmiotowe. Należy przy tym zaznaczyć, że nie jest to zależne od tego czy z woli ustawodawcy sporządzenie planu miejscowego było obowiązkowe czy fakultatywne. W sytuacji obowiązywania planu miejscowego działania organu zmierzające do ustalenia dopuszczalnego poziomu hałasu są zminimalizowane, ponieważ norma "hałasowa" wynika wówczas automatycznie z przepisów powołanego wyżej rozp. MŚ z 2007 (zob. przywoływany uprzednio wyrok II OSK 2270/10).”;

- „Zdaniem Sądu Naczelnego nie ulega wątpliwości, że konsekwencją pominięcia faktu obowiązywania MPZP na terenie nieruchomości uczestnika postępowania stało się naruszenie art. 113 ust. 2 pkt 1 lit. a uPoś poprzez niewłaściwe przyjęcie, że ten przepis znajduje zastosowanie niezależnie od faktu objęcia danego terenu planem, a decydujące znaczenie ma faktyczne zagospodarowanie nieruchomości. Taka argumentacja sądu pierwszej instancji nie zasługuje na uwzględnienie. Rację ma skarżący kasacyjnie, który wywodzi, że w przepisie art. 115 uPoś enumeratywnie wskazano przypadek, w którym kwalifikacji terenu dokonuje się na podstawie faktycznego zagospodarowania (brak miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego), zaś w sytuacji gdy plan jest uchwalony i obowiązuje, kwalifikacji terenu dokonuje się w oparciu o ustalenia tego planu miejscowego. Ponieważ dopuszczalne poziomy hałasu, o których mowa w art. 113 ust. 2 pkt 1 uPoś odnoszą się do terenów "faktycznie zagospodarowanych" powyższe przepisy należy odkodowywać w ten sposób, że w przypadku, gdy dla terenu uchwalony jest plan miejscowy teren podlega obowiązkowi "ochrony" tylko, gdy jednocześnie zostają spełnione dwie przesłanki: teren został zakwalifikowany w planie miejscowym zgodnie z art. 113 ust. 2 pkt 1 uPoś, teren jest zagospodarowany w sposób zgodny z kwalifikacją wynikającą z planu miejscowego.”;

- „obowiązkowi ochrony przed hałasem w trybie określonym w art. 113 ust. 2 pkt 1 uPoś nie podlega zabudowa mieszkaniowa (tereny pod zabudowę mieszkaniową) zlokalizowana na terenach wskazanych w planie miejscowym jako tereny usługowe. Należy w tym miejscu podkreślić, że organy administracji publicznej działają w ramach granic prawa, tym samym organ nie może dokonać kwalifikacji terenu odmiennej, niż wynikająca z przepisów art. 113-115 uPoś,”.

Uwagi:

Stanowisko NSA potwierdza, że ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego co do kwalifikacji terenów mają determinujące znaczenie dla stwierdzenia, czy korzystają one z ochrony przed hałasem, a jeżeli tak to jakie poziomy dopuszczalnego hałasu wchodzi w grę. Jest to stanowisko trafne i aktualne, chociaż dla mieszkańców domów położonych na terenach zakwalifikowanych w MPZP jako usługowych może wydawać się niestuszne, jednak problem tkwi nie w stanowisku NSA,

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

ale w regulacjach art. 113-115 p.o.ś. lub ewentualnie sposobie ich kwalifikacji w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego.

4.48 Wyrok NSA z dnia 28 września 2021 r., III OSK 5730/21, LEX nr 3232830

Słowa kluczowe: pomiary hałasu, program ochrony środowiska przed hałasem, hałas związany z autostradą.

Relevantne przepisy prawne zastosowane przez sąd administracyjny:

- Art. 7, 77, 80 i 136 Kodeksu postępowania administracyjnego

Główne problemy „hałasowe”:

- Błędy przy ustalaniu stanu faktycznego sprawy w zakresie przekroczeń dopuszczalnych

Rozstrzygnięcie sądu administracyjnego:

NSA oddalił skargę kasacyjną od wyroku WSA, w którym oddalono sprzeciw od decyzji Ministra Klimatu uchylającej decyzję Marszałka Województwa w przedmiocie umorzenia postępowania administracyjnego i przekazującej sprawę do ponownego rozpoznania. Zdaniem NSA Marszałek Województwa nie ustalił wyczerpująco stanu faktycznego sprawy w zakresie przekroczeń dopuszczalnych poziomów hałasu i dlatego bezpodstawnie umorzył postępowanie mające na celu ustalenie, czy zachodzą okoliczności, wskazujące na możliwość negatywnego oddziaływania autostrady na środowisko, to jest okoliczności, o których mowa w art. 237 p.o.ś.

Stanowisko (argumenty) sądu administracyjnego:

- „(...) organ I instancji oparł swoją decyzję na raporcie z badań przeprowadzonych w dniach [...]lipca 2019 r. w punkcie [...], ul. [...] oraz na treści pisma Spółki z [...] października 2019 r., w którym **zbiorczo przedstawiono wyniki badań** przeprowadzonych w latach 2010-2017 w punktach: [...] (obecnie ul. [...]),[...] oraz [...]. Z danych zawartych w tym zestawieniu wynika, że w latach 2010-2017 nie odnotowano przekroczeń norm we wskazanych punktach. W ocenie organu I instancji wskazane dokumenty pozwalały na uznanie, że postępowanie administracyjne wszczęte w sprawie stwierdzenia okoliczności wskazujących na możliwość negatywnego oddziaływania autostrady A[...] w miejscowości [...] na środowisko jest bezprzedmiotowe.”;

- „Jak słusznie zauważył natomiast organ II instancji oraz Sąd I instancji **ze stanowiskiem takim nie sposób się zgodzić**. Zasadne jest wskazane w zaskarżonym wyroku oraz decyzji kasacyjnej spostrzeżenie, iż **pismo Spółki z [...] października 2019 r. stanowi jedynie dowód pośredni. Zawiera ono wyłącznie tabelaryczne zestawienie osiągniętych w badaniach z lat 2010-2017 wyników**. Słusznie zatem wskazał Minister, że dokument ten nie mógł stanowić podstawy wydania zaskarżonego rozstrzygnięcia, bowiem do pisma **nie załączono dokumentów źródłowych** – protokołów i sprawozdań z pomiarów. Brak ten z kolei uniemożliwia weryfikację poprawności wykonanych pomiarów.”;

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

- „(...) dokonanie analizy **dokumentów źródłowych**, na które powołuje się w piśmie z [...] października 2019 r. Spółka nie było możliwe w ramach przewidzianej w art. 136 k.p.a. procedury uzupełnienia postępowania dowodowego. Nie można bowiem przyjąć, że przeprowadzenie dowodów z tych dokumentów i w konsekwencji dokonanie analizy kluczowych dla przedmiotu postępowania dokumentów (raportów pomiarów hałasu emitowanego do środowiska) możliwe jest w ramach uzupełnienia postępowania dowodowego.”;

- „Podobnie ocenić należy kwestię załącznika nr [...] do uchwały nr [...] Sejmiku Województwa [...] z dnia [...] kwietnia 2019 r. w sprawie określenia **programu ochrony środowiska przed hałasem** na lata 2019-2023 z perspektywą na lata następne dla terenów poza aglomeracjami w województwie [...], położonych wzdłuż odcinka autostrady A[...], których eksploatacja powoduje ponadnormatywne oddziaływania akustyczne określone wskaźnikami L_{DWN} i L_N (Dz. Urz. Woj. [...] z 2019 r., poz. [...]). Rację ma bowiem organ II instancji, że **jego treść nie została w ogóle uwzględniona w uzasadnieniu decyzji organu I instancji, zaś ze wstępnie przeprowadzonej jego analizy przez organ II instancji wynika, że w bezpośrednim sąsiedztwie miejscowości [...] autostrada A[...] powoduje przekroczenia akustycznego standardu jakości środowiska**. Tym samym zasadnie Minister zwrócił uwagę, iż przekroczenia dopuszczalnego poziomu hałasu w 2016 roku wyrażonego wskaźnikiem L_{DWN} i L_N świadczą o przekraczaniu podczas pewnych pór dnia i nocy dopuszczalnego hałasu wyrażonego wskaźnikami L_{AeqD} i L_{AeqN} . Jednocześnie konkluzja ta nie pozwala na wykluczenie, że przekroczenia takie nie istnieją w roku 2019.”.

Uwagi:

NSA trafnie wskazał, że organy administracji ustalając czy dochodzi do przekroczeń dopuszczalnych poziomów hałasu, nie mogą poprzestać na dowodach pośrednich, a muszą przeanalizować dokumenty źródłowe i włączyć je do akt sprawy. Podobnie jeżeli w danym województwie obowiązuje program ochrony środowiska przed hałasem, to jego ustalenia również powinny zostać wzięte pod uwagę.

4.49 Wyrok WSA we Wrocławiu z dnia 29 października 2019 r., II SA/Wr 550/19, LEX nr 2895608

Słowa kluczowe: *decyzja w sprawie ograniczenia oddziaływania na środowisko, ocena negatywnego oddziaływania na środowisko, hałas związany z dystrybucją nawozów.*

Relevantne przepisy prawne zastosowane przez sąd administracyjny:

- Art. 113 i 362 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz.U. z 2018 r. poz. 799; dalej: p.o.ś.).

Główne problemy „hałasowe”:

- Warunki odmowy nałożenia obowiązku w trybie art. 362 p.o.ś. *Decyzja o nałożeniu obowiązków na podmiot negatywnie oddziałujących na środowisko* – pomiary nie wykazały przekroczenia dopuszczalnych poziomów hałasu.

Rozstrzygnięcie sądu administracyjnego:

WSA oddalił skargę na decyzję SKO utrzymującą w mocy decyzję Starosty, w której umorzono postępowanie w sprawie emisji pyłów i hałasu wytwarzanych na skutek działalności gospodarczej prowadzonej na określonej nieruchomości. Zdaniem WSA organy prawidłowo ustaliły stan faktyczny sprawy i na tej podstawie doszły do wniosku, że nie wystąpiło negatywne oddziaływanie na środowisko, stąd też nie było podstaw do wydania decyzji na podstawie art. 362 p.o.ś.

Stanowisko (argumenty) sądu administracyjnego:

Odnosząc się do art. 362 p.o.ś. WSA stwierdził, że „Brzmienie powołanego przepisu wskazuje, że jego zakres przedmiotowy obejmuje **wszelkie przypadki negatywnego oddziaływania na środowisko, tj. niezgodnych z prawem, jak i legalnych**. Dobrem chronionym w tym przepisie jest z kolei środowisko, którego kluczowym elementem jest człowiek. Nie trzeba nikogo przekonywać, że aktywność legislacyjna w zakresie ochrony środowiska, w tym wynikająca z regulacji art. 362 ust. 1 ustawy Prawo ochrony środowiska, **podejmowana jest właściwie ze względu na człowieka**, który jest w tym przypadku traktowany jako podmiot ochrony. Z punktu widzenia sytemu składającego się na taką ochronę przyjdzie z kolei wskazać na **uzupełniający charakter tej regulacji prawnej, która znajdzie zastosowanie dopiero wówczas, gdy inne normy nie przewidują bardziej szczegółowych rozwiązań** nakładających obowiązki bezpośrednio z mocy prawa lub pozwalających na nałożenie obowiązków dalej idących (por. wyrok NSA z 24.11.2015 r., sygn. akt II OSK 758/14).”.

Dalej WSA wskazał, że „Ustawa nie precyzuje, na czym miałyby polegać negatywne oddziaływanie na środowisko. Źródłem negatywnego oddziaływania na środowisko może być **każde oddziaływanie bez względu na jego źródło i sposób korzystania ze środowiska**. Definicja pojęcia korzystania ze środowiska zawarta jest w przepisie art. 4 ustawy. Z art. 262 ustawy Prawo ochrony środowiska wynika, że nałożenie obowiązków wskazanych **warunkowane jest wykazaniem przez organ negatywnego oddziaływania na środowisko** w konkretnej sprawie. Oznacza to z kolei, że przestanka oddziaływania negatywnego musi przybrać **postać mierzalną** (dającą się wykazać).”.

W kontekście rozpoznawanej sprawy WSA stwierdził, że:

- „za prawidłowe uznać należy stanowisko organów obu instancji, że w rozpoznawanej sprawie, przy zastosowanych środkach dowodowych, **nie stwierdzono negatywnego oddziaływania na środowisko** przez działalność prowadzoną przez P. Ł. na nieruchomości składającej się z działek nr [...],[...],[...]i [...] położnych w [...]. Zebrany materiał dowodowy w postaci pomiarów hałasu, oględzin procesu rozładowywania nawozów a później ich przewozu do hali i konfekcjonowania, **nie dostarczył podstaw do stwierdzenia negatywnego oddziaływania na środowisko przez działalność gospodarczą polegającą na konfekcjonowaniu i dystrybucji nawozów mineralnych**, a w konsekwencji do wydania decyzji na podstawie art. 362 ustawy Prawo ochrony środowiska.”;

- „Odnosząc się do akcentowanej przez skarżących kwestii **oceny niezgodności działalności [...] P. Ł. z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego** przyjdzie z kolei wyjaśnić, że orzekające

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

organy zasadnie ograniczyły się do oceny oddziaływania firmy [...] P. Ł. na nieruchomości skarżących do regulacji wynikającej z ustawy Prawo ochrony środowiska i badania negatywnego oddziaływania na środowisko. W przypadku prowadzenia postępowania administracyjnego zmierzającego do wydania decyzji na podstawie art. 362 ustawy Prawo ochrony środowiska, ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego znajdą zastosowanie w przypadku wprowadzenia na podstawie art. 15 ust. 2 pkt 3 u.p.z.p. – w ramach określania zasad ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego, do miejscowego planu pewnych szczególnych reguł czy też norm postępowania, ujętych w formie nakazów lub zakazów. Ponadto **postanowienia miejscowego planu mają znaczenie dla ustalenia czy dany teren podlega ochronie akustycznej w rozumieniu art. 113 ust. 2 ustawy Prawo ochrony środowiska.** W tym ostatnim przypadku organ odwoławczy za prawidłowe uznał przyjęcie w badaniach hałasu emitowanego do środowiska norm hałasu dla przewidzianej w planie miejscowym zabudowy mieszkaniowej. Skoro jednak norma art. 362 ustawy Prawo ochrony środowiska ma charakter uzupełniający, to w przypadku przekroczenia dopuszczalnych poziomów emisji hałasu, zastosowanie znalazłaby regulacja wynikająca z art. 113 ust. 2 tej ustawy.”.

Uwagi:

Stanowisko WSA dotyczące warunków zastosowania art. 362 p.o.ś. nie budzi wątpliwości i należy je uznać za aktualne.

4.50 Wyrok WSA w Warszawie z dnia 12 kwietnia 2019 r., IV SA/Wa 2961/18, LEX nr 3060018

Słowa kluczowe: decyzja w sprawie ograniczenia oddziaływania na środowisko, pomiary hałasu, mapa akustyczna, zasada proporcjonalności, program ochrony środowiska przed hałasem.

Relevantne przepisy prawne zastosowane przez sąd administracyjny:

- 362 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz.U. z 2018 r. poz. 799; dalej: p.o.ś.).

Główne problemy „hałasowe”:

- Czy wystąpiły podstawy faktyczne do nałożenie na zarządcę autostrady obowiązku ograniczenia oddziaływania na środowisko w zakresie emisji hałasu od autostrady?

Rozstrzygnięcie sądu administracyjnego:

WSA oddalił skargę na decyzję Ministra Środowiska utrzymującą w mocy decyzję Marszałka Województwa. Marszałek w decyzji zobowiązał koncesjonariusza Autostrady [...] na odcinku [...], do ograniczenia w terminie 12 miesięcy od uprawomocnienia się tej decyzji, oddziaływania na środowisko w zakresie emisji hałasu od Autostrady, na posesję Pana T. B. w S., do wartości normatywnych, (...) w szczególności poprzez modernizację już istniejącego ekranu akustycznego w taki sposób, aby na ww. posesji nie było przekroczeń wskaźników hałasu w trakcie wszelkich dni i nocy w roku kalendarzowym oraz by nie było przekroczeń wskaźników hałasu L_{DWN} i L_N . Zdaniem WSA organy prawidłowo ustaliły stan faktyczny sprawy w zakresie poziomów hałasu i prawidłowo zastosowały art. 362 p.o.ś.

Stanowisko (argumenty) sądu administracyjnego:

WSA w pierwszej kolejności wskazał na rozróżnienie pomiędzy mapą akustyczną a mapą hałasu oraz wypowiedział się na temat wykonanych pomiarów hałasu:

- „Odrębnym od tzw. **mapy akustycznej** opracowaniem, obrazującym bardziej szczegółowo, niż mapa akustyczna stan narażenia środowiska na hałas (w polskim ustawodawstwie mapa akustyczna opracowywana jest dla celów całościowej oceny narażenia na hałas z różnych źródeł), w przedmiotowej sprawie emitowany przez Autostradę [...], jest omawiana **mapa hałasu**, sporządzona w 2017 r. przez jej zarządcę, czyli [...], która potwierdza przekroczenie na terenie posesji S. dopuszczalnego poziomu hałasu, opracowywana jest dla celów całościowej oceny narażenia na hałas z różnych źródeł, to poszczególne źródła, a więc np. drogi, posiadają odrębne opracowania. W rozpatrywanej sprawie analiza **mapy akustycznej**, wykonanej przez zarządcę drogi w ramach III rundy mapowania akustycznego wykazała, że na terenie przedmiotowej posesji **przekroczone są** wskaźniki

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

długookresowe poziomu hałasu (tak raport z badań, str. 31 i poprzednie akt administracyjnych sprawy, teczka 2/2). Właściwe jest twierdzenie organu, który uznał za nieuzasadnione, bo oparte na podstawie wyniku **jednego pomiaru wykonanego w tzw. "martwym sezonie"**, czyli w okresie o ograniczonym natężeniu ruchu (szczyt natężenia ruchu przypada na okres letnich wakacji), zaprzeczanie przez [...], faktu ponadnormatywnego akustycznego oddziaływania ww. drogi na środowisko. Tym samym za **wykazany w drodze pomiarów poziomu hałasu i na podstawie mapy akustycznej fakt przekraczania**, przez pozostający w zarządzie [...] odcinek autostrady [...], akustycznego standardu jakości środowiska na terenie posesji T. B. w S. Z uwagi na wskazany **okres wykonania pomiarów w 2017 r., osłabiający ich wiarygodność, poprzez brak możliwości uznania ich za miarodajne we wszystkich okresach danego roku, brak jest podstaw do skutecznego wywodzenia, że mogą one odzwierciedlać prawdziwy stan natężenia hałasu**, w przeciwieństwie do badań z 2014 r. Nie można zatem skutecznie wywodzić, że sam fakt późniejszego wykonania badań przesądza o ich większym znaczeniu dowodowym."

Następnie WSA podkreślił, że w sprawach nakładania obowiązku sporządzenia przeglądu ekologicznego ma zastosowanie **zasada proporcjonalności**. Zdaniem WSA: „można przyjąć, istota zasady proporcjonalności na gruncie stosowania prawa administracyjnego wyraża się w tym, że organ administracji publicznej, podejmując działania, które ingerują w prawa i wolności jednostki, powinien przede wszystkim rozważyć, czy stosowane środki są celowe i niezbędne do zrealizowania jego zadań, a nadto, czy ich efekty pozostają w proporcji do ciężarów nakładanych na jednostkę. Innymi słowy, działania administracji publicznej podejmowane w ramach uznania administracyjnego powinny spełniać kryteria: **(a) przydatności, (b) konieczności oraz (c) proporcjonalności sensu stricto**. Przechodząc do pierwszej z przesłanek testu proporcjonalności należy podnieść, że **obowiązek sporządzenia przeglądu powinien być powiązany z zamiarem podjęcia przez organ jakiś dalszych działań, do których potrzebne mu będą ustalenia zawarte w przeglądzie**. W rozpatrywanej sprawie ustalenia organu są natomiast wystarczające, stąd dalsze rozszerzanie badania w zakresie wyżej wskazanym mogłoby zostać uznane za sprzeczne z zasadą proporcjonalności."

WSA przedstawił również główne różnice między programem ochrony środowiska przed hałasem a decyzją wydawaną na podstawie art. 362 p.o.ś.: „Jak trafnie wywodził WSA w Gorzowie Wielkopolskim (wyrok z dnia 12.09.2018 r., sygn. akt II SA/Go 396/18, <http://orzeczenia.nsa.gov.pl>, zwanej dalej, CBOSA) przewidziane w ustawie Prawo ochrony środowiska **"Programy ochrony środowiska"** mają realizować politykę ekologiczną państwa (art. 17 ust. 1 tej ustawy). Ich treść ma znaczenie **kierunkowe i nie konkretyzuje jeszcze uprawnień lub obowiązków podmiotów zewnętrznych**. Wyegzekwowaniu natomiast od podmiotów korzystających ze środowiska spełniania wymagań ochrony środowiska w przypadku negatywnego oddziaływania na nie służy **postępowanie uregulowane w art. 362 ustawy POŚ**, zgodnie z którym, w sytuacji, gdy podmiot korzystający ze środowiska negatywnie oddziałuje na środowisko, organ ochrony środowiska może, w drodze decyzji, nałożyć obowiązek: ograniczenia oddziaływania na środowisko i jego zagrożenia bądź przywrócenia środowiska do stanu właściwego. Jak przyjmuje się w orzecznictwie, **przepis ten dotyczy wszelkich postaci naruszenia środowiska w sposób prawem zakazany** (por. wyrok NSA z dnia 24 listopada 2015 r., sygn. akt II OSK 758/14; postanowienie NSA z dnia 20 stycznia 2012 r., sygn. akt II OW 97/11, CBOSA), a zatem również spraw,

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

w których stwierdzono przekroczenie dopuszczalnych poziomów hałasu, w tym także związane z eksploatacją drogi. **Art. 115a ust. 2 ustawy POŚ**, zgodnie z którym decyzji o dopuszczalnym poziomie hałasu nie wydaje się jeżeli hałas powstaje w związku z m.in. eksploatacją dróg, **nie wyłącza automatycznie zastosowania art. 362 tej ustawy**, w razie gdy negatywne oddziaływanie na środowisko wynika z eksploatacji drogi (zob. wyrok NSA z dnia 17.06.2011 r., sygn. akt II OSK 1057/10; postanowienie NSA z dnia 2.12.2014 r., sygn. akt II OW 147/14; wyrok WSA w Warszawie z dnia 1.10.2015 r., sygn. akt IV SA/Wa 1613/15, CBOSA).”.

WSA powrócił również do kwestii **map akustycznych**: „Nadto w wyroku WSA w Poznaniu z dnia 18.06.2015 r., sygn. akt II SA/Po 30/15, zasadnie wskazano iż **przepisami odrębnymi w myśl art. 61 ust. 1 pkt 5 u.p.z.p. nie mogą być zapisy mapy akustycznej miasta (...)**. Mapa taka sporządzona jest w oparciu o art. 118 POŚ i **stanowi dla organów wskazówkę**, dotyczącą podjęcia przez nie odpowiednich działań w celu polepszenia komfortu akustycznego mieszkańców. Mapa akustyczna **nie zawiera zatem przepisów**, ale służy do ustalenia stanu faktycznego zarówno w sprawach jednostkowych, tak jak rozpatrywana sprawa, jak i w sprawach, w których wydawane są akty generalne - przepisy prawa miejscowego. Jednocześnie **żaden przepis prawa nie uzależnia zastosowania art. 362 ust. 1 pkt 1 POŚ w przypadku stwierdzenia negatywnego oddziaływania na środowisko, od istnienia samorządowych programów**. Nie zastępują one obowiązujących przepisów w zakresie hałasu, który wprost wskazują dopuszczalne normy. (...) Oczekiwanie na programy, mające z natury rzeczy charakter związany z rozwojem danych terenów, **czyniłoby iluzorycznym ochronę przed hałasem** i zapobieżenie zagrożeniu hałasem. Przeciwnie założenia stałoby w opozycji do celu transponowanej do polskiego porządku prawnego Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2002/49/WE z dnia 25 czerwca 2002 r. odnoszącej się do oceny i zarządzania poziomem hałasu w środowisku (Dz. Urz. WE L 189 z 18.07.2002), w szczególności art. 3 lit. r tego aktu.”.

Uwagi:

Na uwagę zasługuje kilka poglądów WSA: 1) pomiary hałasu pochodzącego z autostrady powinny być wykonywane nie tylko w „okresach martwych” ale również w okresach natężonego ruchu, 2) uwzględnianie zasady proporcjonalności przy orzekaniu o obowiązku sporządzenia przeglądu ekologicznego, 3) dla wydania decyzji na podstawie art. 362 p.o.ś. nie jest konieczne obowiązywanie programu ochrony środowiska przed hałasem, 4) mapa akustyczna nie zawiera przepisów prawa ale pełni rolę wskazówki przy wydawaniu decyzji i przyjmowaniu aktów generalnych.

4.51 Wyrok WSA w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 27 lutego 2019 r., II SA/Go 755/18, LEX nr 2632916

Słowa kluczowe: *decyzja w sprawie ograniczenia oddziaływania na środowisko, pomiary hałasu, hałas pochodzący z drogi, ekrany akustyczne, postępowanie dowodowe.*

Relevantne przepisy prawne zastosowane przez sąd administracyjny:

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

- 362 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz.U. z 2018 r. poz. 799; dalej: p.o.ś.).

Główne problemy „hałasowe”:

- Czy wystąpiły podstawy faktyczne do nałożenia na zarządcę drogi krajowej obowiązku wybudowania ekranów akustycznych?

Rozstrzygnięcie sądu administracyjnego:

WSA uchylił decyzje SKO i Starosty w przedmiocie nałożenia obowiązku ograniczenia ponadnormatywnego poziomu hałasu pochodzącego od ruchu komunikacyjnego na drodze krajowej nr [...] oddziałującego na nieruchomość stanowiącą teren Szkoły Podstawowej poprzez budowę dźwiękochłonnego ekranu akustycznego. Zdaniem WSA doszło do istotnych błędów przy ustalaniu stanu faktycznego sprawy, zwłaszcza w odniesieniu do możliwości wybudowania ekranów akustycznych.

Stanowisko (argumenty) sądu administracyjnego:

- „Dobrem chronionym w art. 362 powołanej ustawy jest środowisko, czyli **interes społeczny, a nie indywidualny**. Aby organ mógł nałożyć przewidziany w tym przepisie obowiązek musi stwierdzić, że określony podmiot korzystający ze środowiska negatywnie na to środowisko oddziałuje. Należy zwrócić jednak uwagę na zakres przedmiotowy obowiązywania rozwiązań zawartych w art. 362 ust. 1 powołanej ustawy. Ustawodawca nie precyzuje bowiem, co kryje się pod pojęciem negatywnego oddziaływania na środowisko, a więc czy swoją dyspozycją norma wynikająca z tego przepisu obejmuje tylko stany niezgodnego z prawem oddziaływania na środowisko, czy też wszystkie negatywnie wpływające na przedmiot ochrony. Nie ulega natomiast wątpliwości, że przepis ten z całą pewnością odnosi się do **wszelkiego rodzaju naruszeń środowiska zakazanych prawem**. W orzecznictwie zgodnie się przyjmuje, że przepis ten dotyczy wszelkich postaci naruszenia środowiska w sposób prawem zakazany (np. wyrok NSA z dnia 24 listopada 2015 r., sygn. akt II OSK 758/14; postanowienie NSA z dnia 20 stycznia 2012 r., sygn. akt II OW 97/11), a zatem również spraw, w których stwierdzono **przekroczenie dopuszczalnych poziomów hałasu, w tym także związanych z eksploatacją drogi**.”;

- „Prowadzone przez organy ochrony środowiska postępowanie wyjaśniające winno nadto pozwolić na ustalenie jakie w realiach niniejszej sprawy należy nakazać wykonąć podmiotowi korzystającemu ze środowiska czynności, które będą zmierzać do ograniczenia negatywnego oddziaływania na środowisko lub przywrócenia środowiska do stanu właściwego. Z faktu, że w art. 362 ust. 1 ustawy Prawo ochrony środowiska nie wskazano, jakie konkretnie mogą być nałożone na podmiot korzystający ze środowiska obowiązki, **nie można wywodzić, iż organ posiada w tym zakresie całkowitą swobodę**. Nakładając na stronę określony obowiązek organ winien mieć na uwadze **cel, jaki ma zostać osiągnięty** tj. ograniczenie oddziaływania na środowisko i jego zagrożenia czy też przywrócenie środowiska do stanu właściwego. W przypadku zgłaszania przez stronę uzasadnionych **wątpliwości** czy realizacja nałożonego obowiązku doprowadzi do osiągnięcia zamierzonego celu organ poprzez podjęcie stosownych dalszych czynności wyjaśniających winien zmierzać do ich usunięcia. W przypadku

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

możliwości skorzystania z **kilku wariantów** winien ustalić, który najpełniej doprowadzi do osiągnięcia zamierzonego celu. W przypadku, gdy ten sam cel można osiągnąć przy zastosowaniu różnych wariantów winien również uwzględnić interes strony przejawiający się między innymi w wyborze wariantu związanego z poniesieniem niższych nakładów finansowych.”;

- „Organy nie zgromadziły wymaganego materiału dowodowego pozwalającego dokonać oceny zgłoszonych w tym zakresie zarzutów. W tym miejscu należy podnieść, że **nałożenie w oparciu o art. 362 ust. 1 ustawy Prawo ochrony środowiska na zarządzającego drogą obowiązku wykonania dźwiękochłonnego ekranu akustycznego nie zwalnia od obowiązku uzyskania przez zobowiązany podmiot decyzji w przedmiocie zatwierdzenia projektu budowlanego i pozwolenia na budowę**, o której mowa w ustawie z dnia 7 lipca 1994 roku Prawo budowlane, do wydania której uprawniony jest właściwy organ architektoniczno- budowlany, jednak z drugiej strony **nie jest dopuszczalne nałożenie na stronę obowiązku, który już w chwili jego nałożenia z uwagi na wyżej wskazane normy techniczne może się okazać w sposób oczywisty niemożliwy do wykonania**. Nadto brak jest materiału dowodowego pozwalającego wyjaśnić kwestię ewentualnego negatywnego oddziaływania na środowisko po drugiej stronie jezdni w przypadku realizacji obowiązku nałożonego w zaskarżonej decyzji na stronę skarżącą, a który to zarzut również był podnoszony w toku postępowania. Wyjaśnienie powyższych wątpliwości oraz zarzutów podniesionych przez stronę jest również istotne z uwagi na regulację zawartą w art. 362 ust. 3 ustawy Prawo ochrony środowiska.”;

- „Tymczasem organy w ogóle nie odniosły się do kwestii **technicznej możliwości budowy ekranu w omawianej lokalizacji**, nie odniosły się również do sygnalizowanej przez stronę skarżącą potencjalnej konieczności przesunięcia lokalizacji jezdni w przeciwną stronę (celem wygospodarowania przestrzeni na usytuowanie fundamentu ekranu), co może powodować **zwiększone natężenie hałasu po przeciwnej stronie drogi**. Okoliczności te są równoznaczne z istotnym naruszeniem art. 7, art. 77 § 1, art. 80 k.p.a., jak również wskazanych wyżej pozostałych przepisów regulujących zasady prowadzenia postępowania dowodowego. (...) Brak odniesienia się przez organy orzekające w sprawie do wszelkich jej okoliczności (a konkretnie **brak analizy innych możliwych wariantów** ograniczenia poziomu hałasu w szkole) stanowi naruszenie art. 107 § 3 k.p.a.”;

- „Osobne miejsce należy poświęcić rozważaniom SKO znajdującym się w końcowym fragmencie uzasadnienia decyzji. Z jednej bowiem strony SKO sugeruje zasadność montażu **ekranu przezroczystego** (celem zapewnienia widoczności na pobliskim wlocie drogi podporządkowanej – przy czym rezultat ten zdaniem strony skarżącej jest wątpliwy, gdyż widok i tak będą zasłaniać podpory ekranu), z drugiej natomiast strony stwierdza, iż **zasadą działania dźwiękochłonnego ekranu akustycznego jest absorbowanie części fal dźwiękowych** i nie wracają one do środowiska i nie będą powodować zwiększonego natężenia hałasu po przeciwnej stronie jezdni. **Teza, iż ekran z przezroczystego twardego tworzywa będzie pochłaniał, a nie odbijał fale dźwiękowe, wydaje się mocno wątpliwa, o ile w ogóle jest prawdziwa – na co słusznie zwrócono uwagę w skardze**. Dodatkowo organ jako argument przemawiający za trafnością swojej decyzji powołał przykład montażu przezroczystego ekranu w miejscowości w województwie zachodniopomorskim, **nie posiadając bliższych informacji o rodzaju tego ekranu**, gdy tymczasem strona skarżąca zwróciła

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

uwagę, iż w tym przypadku nie jest to ekran ograniczający poziom hałasu, lecz jedynie ekran zabezpieczający elewację pobliskiego budynku przed zanieczyszczeniem.”.

Uwagi:

Przedstawiona sprawa może skłaniać do rozważenia rozwinięcia art. 362 p.o.ś. o dyrektywy mające za zadanie ukierunkowanie organu na wybór właściwych, możliwych prawnie i technicznie do wykonania, środków ograniczających hałas.

4.52 Wyrok WSA w Gdańsku z dnia 9 stycznia 2019 r., II SA/Gd 529/18, LEX nr 2611514

Słowa kluczowe: zarządzenie pokontrolne, kontrola WIOŚ, hałas związany z działalnością ośrodka doskonalenia techniki jazdy.

Relevantne przepisy prawne zastosowane przez sąd administracyjny:

- Art. 11-12 ustawy z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska (Dz.U. z 2016 r. poz. 1688 ze zm.; dalej: u.i.o.ś.).

Główne problemy „hałasowe”:

- Podstawy prawne i faktyczne wydania zarządzenia pokontrolnego oraz treść nałożonego w nim obowiązku.

Rozstrzygnięcie sądu administracyjnego:

WSA uchylił w części zarządzenie pokontrolne WIOŚ, w którym w punkcie 1) nakazał podjąć działania techniczne i/lub organizacyjne, celem zmniejszenia poziomu emisji hałasu do środowiska do poziomu dopuszczalnego. Zdaniem WSA zarządzenie pokontrolne było obciążone istotnymi brakami w zakresie ustaleń prawnych i faktycznych.

Stanowisko (argumenty) sądu administracyjnego:

Wiele miejsca WSA poświęcił charakterystyce zarządzenia pokontrolnego wydawanego przez WIOŚ na podstawie przepisów u.i.o.ś.:

- „W orzecznictwie sądowoadministracyjnym ustalono, że zarządzenie pokontrolne, o którym mowa w art. 12 ust. 1 pkt 1 u.i.o.ś., jest aktem o charakterze **władczym organu administracji publicznej, nakładającym na adresata określone obowiązki** (zob. wyrok WSA w Białymstoku z dnia 4 października 2018 r., sygn. akt II SA/Bk 360/18, <https://orzeczenia.nsa.gov.pl>).”;

- „Zarządzenie pokontrolne jest zatem odrębną od decyzji administracyjnej prawną formą działania inspektora ochrony środowiska i, mimo że **nie jest decyzją administracyjną, nie można odmówić mu charakteru aktu administracji publicznej, o jakim mowa w art. 3 § 2 pkt 4** ustawy z dnia 30 sierpnia

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz.U. z 2018 r., poz. 1302 ze zm.) – zwanej dalej p.p.s.a. Ma ono bowiem charakter **władczy i rozstrzyga indywidualną sprawę konkretnego podmiotu**. Zarządzenie to **wpływa na prawa i obowiązki kontrolowanego**, ponieważ niewykonanie tego zarządzenia lub niezgodne z prawdą poinformowanie o jego wykonaniu zagrożone jest odpowiedzialnością karną, na co wskazuje treść art. 31a ust. 1 u.i.o.ś. W orzecznictwie wskazuje się także, że skoro przepisy ustawy o Inspekcji Ochrony Środowiska uprawniają wskazany w nich organ do wydawania zarządzeń pokontrolnych na podstawie wyników dokonanych kontroli, a jednocześnie nie przewidują środka zaskarżenia tych zarządzeń do organu wyższego stopnia, to zarządzenie pokontrolne, stwierdzające istnienie po stronie kontrolowanej określony obowiązek, a więc będące działaniem władczym w indywidualnej sprawie, **podlega zaskarżeniu do sądu administracyjnego na podstawie art. 3 § 2 pkt 4 p.p.s.a.** (zob. wyrok NSA z dnia 2 czerwca 2009 r., sygn. akt II GSK 1009/08; wyrok NSA z dnia 18 stycznia 2011 r., sygn. akt II OSK 2036/09 – dostępne na stronie internetowej <https://orzeczenia.nsa.gov.pl>).”;

- „zarządzenie pokontrolne, o którym mowa w art. 12 ust. 1 pkt 1 u.i.o.ś., wydawane jest w razie stwierdzenia w wyniku przeprowadzonej kontroli **naruszeń prawa i ma na celu wyeliminowanie tych naruszeń poprzez zobowiązanie do poinformowania o działaniach, jakie kontrolowana jednostka podjęła aby dalsza jej działalność nie naruszała prawa**. Przysługujące organowi kompetencje w zakresie wydawania zarządzeń pokontrolnych **nie mogą być przez organ wykorzystywane w celach instruktażowych, do bieżącego pouczenia i przypominania o obowiązkach ciążących na kontrolowanej jednostce**, a wynikających z przepisów prawa, gdyż służą wyłącznie w celu przeciwdziałania stwierdzonym w toku kontroli naruszeniom. Zauważyć ponadto należy, że do tego typu aktów nie znajdują zastosowania przepisy k.p.a., gdyż są one wydawane w trybie odrębnych przepisów i odrębnych postępowań (por. wyrok NSA z dnia 21 czerwca 2012 r., sygn. akt II OSK 723/12, <https://orzeczenia.nsa.gov.pl>). Powoduje to, że uchylene przez sąd administracyjny tego rodzaju aktu nie może służyć weryfikacji stanu faktycznego.”;

- „Nie do zaakceptowania jest sytuacja, w której nakładany jest obowiązek **bez wyjaśnienia na jakiej podstawie faktycznej i prawnej** w danym konkretnym przypadku aktualność tego obowiązku organ ustalił (zob. wyrok WSA w Białymstoku z dnia 4 października 2018 r., sygn. akt II SA/Bk 360/18, <https://orzeczenia.nsa.gov.pl>). Jednocześnie, treść zarządzenia pokontrolnego powinna być **sformułowana konkretnie** a tym samym precyzyjnie wskazywać, jakie obowiązki nakładane są na zobowiązanego.”;

- „Niewątpliwie kontrolowane zarządzenie wydane zostało na podstawie ustaleń kontroli przeprowadzonej w dniu 1 czerwca 2018 r. na terenie Ośrodka Doskonalenia Techniki Jazdy. Zauważyć należy, że skarżący w skardze wniósł wiele zastrzeżeń do procedury przeprowadzenia tej kontroli, które jednak z **uwagi na niewniesienie przez skarżącego zastrzeżeń do protokołu z przeprowadzonej kontroli na podstawie art. 11 ust. 2 u.i.o.ś., nie mogły podważyć jej poprawności**. Kontrolowane zarządzenie pokontrolne **nie wskazuje przepisów prawa**, w oparciu o które przypisano skarżącemu obowiązek "podjąć działania techniczne i/lub organizacyjne, celem zmniejszenia poziomu emisji hałasu do środowiska do poziomu dopuszczalnego". Organ sformułował wobec skarżącego powyższy

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

obowiązek w uzasadnieniu wskazując, że kontrolny pomiar emisji hałasu do środowiska powodowany działalnością Ośrodka Doskonalenia Techniki Jazdy przeprowadzony w dniu 1 czerwca 2018 r. podczas treningu do zawodów "[..]" wykazał przekroczenie dopuszczalnego poziomu hałasu w porze dnia w dwóch punktach pomiarowych przy ul. B., a przekroczenie maksymalne wynosiło 3,7 dB, tym samym, jak wskazano, stwierdzono nieprawidłowości w zakresie przestrzegania przepisów ochrony środowiska. Sformułowanie zarządzenia pokontrolnego w takim kształcie **nie wskazuje przepisów prawa, w oparciu o które przypisano skarżącemu naruszenie, a zobowiązany podmiot nie może domyślać się, jakie przepisy prawa naruszył**. Niewątpliwie z protokołu kontroli wynika, że chodzi tu o naruszenie przepisów rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (t.j. Dz.U. z 2014 r., poz. 112). Jednakże zauważyć należy, że **to nie protokół kontroli wchodzi do obrotu prawnego ale zarządzenie pokontrolne**. (...) Podkreślić należy, że z treści zarządzenia pokontrolnego **nie wynika, na podstawie jakich dokumentów** ustalono, które ewentualnie normy skarżący przekracza czy narusza.”;

- „Zarządzenie pokontrolne **nie wskazuje przy tym przepisu prawa uprawniającego Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska do nałożenia na skarżącego**, któremu przypisano naruszenie dopuszczalnego poziomu hałasu, obowiązku podjęcia działań technicznych i/lub organizacyjnych, celem zmniejszenia poziomu emisji hałasu do środowiska do poziomu dopuszczalnego. Niewątpliwie, granicę dopuszczalności wydania zarządzenia pokontrolnego wyznacza przepis art. 12 u.i.o.ś., ale prawnych podstaw nakładanych obowiązków w jego treści należy poszukiwać w przepisach szczególnych, którymi są w szczególności przepisy ustawy - Prawo ochrony środowiska (zob. wyrok WSA w Gdańsku z dnia 20 listopada 2018 r., sygn. akt II SA/Gd 428/18, <https://orzeczenia.nsa.gov.pl>). Wskazania tego kontrolowane w niniejszej sprawie zarządzenie pokontrolne nie zawiera. Sąd również nie odnalazł w przepisach ustawy – Prawo ochrony środowiska takiej kompetencji.”;

- „Ponadto, sformułowanie kontrolowanego zarządzenia pokontrolnego poprzez wskazanie: "podjąć działania techniczne i/lub organizacyjne, celem zmniejszenia poziomu emisji hałasu do środowiska do poziomu dopuszczalnego" jest nieprecyzyjne, a z jego treści nie jest możliwe odczytanie na czym miałyby polegać usunięcie wskazanych nieprawidłowości. Takie sformułowanie powoduje, że **zarządzenie jest niemożliwe do wykonania**, a zobowiązany podmiot nie może domniemywać treści nałożonych obowiązków.”;

- „Jeszcze raz podkreślić należy, że niewątpliwie na podstawie art. 12 ust. 1 u.i.o.ś., Inspektor Ochrony Środowiska **jest uprawniony do wydania zarządzenia pokontrolnego "na podstawie ustaleń kontroli"**. Powyższe nie oznacza jednak, że w treści uzasadnienia zarządzenia pokontrolnego mogą znaleźć się tylko ogólne sformułowania, bez uszczegółowienia, jakie działania powinien wykonać podmiot będący adresatem tego zarządzenia. Słusznie zauważa się w orzecznictwie, że do obrotu prawnego wchodzi zarządzenie pokontrolne, a nie protokół kontroli. Tak więc, zarządzenie pokontrolne powinno zawierać **ustalony stan faktyczny sprawy**, tj.: wskazanie ustalonych naruszeń i sposób ich usunięcia (por. wyrok WSA w Poznaniu z dnia 17 marca 2011 r., sygn. akt II SA/Po 980/10, <https://orzeczenia.nsa.gov.pl>).”.

Uwagi:

Wskazania WSA co do podstaw prawnych i faktycznych zarządzenia pokontrolnego WIOŚ należy uznać za trafne i aktualne. Sprawa wskazuje na to, że w zarządzeniach pokontrolnych wydawanych na podstawie art. 12 ust. 1 u.i.o.ś. stan faktyczny nie zawsze jest ujęty w sposób precyzyjny i nie zawsze wyczerpująco ujmuje stan faktyczny i prawny.

4.53 Wyrok WSA w Warszawie z dnia 7 grudnia 2018 r., IV SA/Wa 1933/18, LEX nr 2622840

Słowa kluczowe: *decyzja ograniczająca oddziaływanie na środowisko, pomiary hałasu, analiza porealizacyjna, hałas pochodzący z linii kolejowej.*

Relevantne przepisy prawne zastosowane przez sąd administracyjny:

- Art. 362 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (dalej: p.o.ś.).

Główne problemy „hałasowe”:

- Podstawy prawne i faktyczne wydania zarządzenia pokontrolnego oraz treść nałożonego w nim obowiązku.

Rozstrzygnięcie sądu administracyjnego:

WSA uchylił decyzję GDOŚ utrzymującą w mocy decyzję RDOŚ nakładającą na Spółkę zarządzającą linią kolejową obowiązek ograniczenia oddziaływania na środowisko i jego zagrożenia poprzez ograniczenie emisji hałasu powstającego w wyniku eksploatacji tej linii kolejowej. Zdaniem WSA chociaż przekroczenia dopuszczalnych poziomów hałasu zostały udowodnione, to określenie w decyzji obowiązku było zbyt ogólne, a dodatkowo wystąpiła rozbieżność we wskazaniu terminu jego wykonania między sentencją a uzasadnieniem decyzji.

Stanowisko (argumenty) sądu administracyjnego:

- „W opinii Organów obu instancji, negatywne oddziaływanie linii kolejowej nr [...] w okolicy ul. P. w S., polegające na przekraczaniu w wyniku eksploatacji tej linii kolejowej **standardów akustycznych**, określonych w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku, zostało **udowodnione właśnie wynikami pomiarów wykonanych przez akredytowane laboratorium** Wojewódzkiego Inspektorami Ochrony Środowiska w [...]. W ocenie Sądu, te ustalenia Organów obu instancji należało uznać za prawidłowe, mając w szczególności na względzie, że przedmiotowe pomiary wykonało właśnie akredytowane laboratorium.”;

- „W tym kontekście stwierdzić należy, że powoływanie się przez Skarżącą na **wyniki wcześniejszych pomiarów, które nie wykazały przekroczeń - z 4-5 listopada 2015 r. - nie mogło być miarodajne** dla wyjaśnienia niniejszej sprawy i z tego względu Sąd oddalił ten wniosek dowodowy. I tak w 2015 r. przede wszystkim **odmienny był stan faktyczny** (po tej linii poruszała się mniejsza ilość pociągów

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

na dobę, nie występowała tak gęsta zabudowa jak obecnie i w dodatku usytuowana bardzo blisko linii kolejowej). Odnotować przy tym należy, że już po wydaniu zaskarżonej decyzji, Skarżąca przedstawiła wreszcie **analizę porealizacyjną**, który to obowiązek nałożyła na nią wydana przez Wojewodę [...] decyzja z [...] marca 2007 r., [...], ustalająca środowiskowe uwarunkowania dla przedsięwzięcia”;

- „W trakcie postępowania sądowego w niniejszej sprawie, **analiza porealizacyjna** została nadana na wezwanie Sądu. Sąd postanowił przeprowadzić z niej dowód w trybie art. 106 § 3 p.p.s.a. Wynika z niej jednoznacznie, że **wykonano całodobowe pomiary hałasu w 35 punktach pomiarowych. W 11 stwierdzono przekroczenia dopuszczalnych poziomów hałasu w porze nocnej**. Jak podał pełnomocnik Skarżącej na rozprawie, stwierdzenie to odnosiło się także do lokalizacji pomiaru przeprowadzonego w niniejszej sprawie i fakt ten znajduje potwierdzenie w tej analizie. Przekroczenia w porze dziennej odnosiły się do 188 budynków (w tym powyżej 1,5 dB dla 129 budynków), a w porze nocnej do 771 budynków (w tym powyżej 1,5 dB dla 511 budynków).”;

- „Wszystkie te ustalenia analizy porealizacyjnej jednoznacznie wskazują na to, że **do przekroczeń, wbrew twierdzeniom Skarżącej, doszło** i co do przedmiotowego obszaru ul. P. w S. zostało to także udokumentowane w tym opracowaniu – analizie porealizacyjnej. Z tego także względu **odwoływanie się do wyników pomiarów z listopada 2015 r. musiało być zabiegiem chybionym**.”;

- „(...) za przekroczenia klimatu akustycznego, wbrew przeciwnym twierdzeniom Skarżącej, **odpowiada zarządca linii kolejowej, choć jak na razie ma umiarkowany wpływ na to, jakie pojazdy szynowe będą z niej korzystały**”;

- „Mając na uwadze fakt, że w wyniku eksploatacji linii kolejowej nr [...] przekroczone zostały dopuszczalne poziomy emisji hałasu, oraz że zaistniała sytuacja (zwłaszcza w porze nocnej) pogarsza warunki życia mieszkańców nieruchomości znajdujących się przy ul. P. w S., należało uznać, że **co do zasady nałożenie na zarządzającego linią kolejową obowiązku ograniczenia negatywnego wpływu inwestycji na klimat akustyczny było uprawnione**. Stwierdzić tak należy zwłaszcza wobec faktu, że Skarżąca była **wielokrotnie wzywana do przedstawienia analizy porealizacyjnej**. Nie sporządziła jej w terminie ustawowym, a nawet nie uczyniła tego do zakończenia postępowania administracyjnego w niniejszej sprawie. W tym stanie rzeczy nie ulega wątpliwości, że w niniejszej sprawie **doszło do przekroczenia dopuszczalnych norm hałasu w porze nocnej w miejscu pomiaru**. Trafność tych ustaleń – jak już wspomniano - potwierdza też analiza porealizacyjna.”.

WSA zwrócił uwagę, że chociaż udowodniono przekroczenia dopuszczalnych norm hałasu, to jednak w decyzjach organów nieprawidłowo sformułowano obowiązek wobec zarządcy linii kolejowej. I tak odnosząc się do decyzji GDOŚ sąd stwierdził, że: „Nakładała bowiem na [...] S.A. – zarządcę linii kolejowej (...) – obowiązek ograniczenia oddziaływania na środowisko i jego zagrożenia **poprzez ograniczenie emisji hałasu powstającego w wyniku eksploatacji tej linii kolejowej**, co najmniej do poziomu dopuszczalnego, określonego w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku. **Nie wynikało z niej jednak jednoznacznie w jakiej lokalizacji i w jaki sposób ma to nastąpić**. Należy zgodzić się ze Skarżącą, że obowiązek ten został w sposób dosyć **ogólnikowy sformułowany**, do czego mógł się jednak przyczynić

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

brak sporządzenia wówczas owej analizy porealizacyjnej. W tych warunkach **trudno byłoby stwierdzić jakie wykonanie tej decyzji można uznać za właściwe**. GIOŚ utrzymując tę decyzję w mocy, do zarzuconego braku konkretności użytego sformułowania się nie odniósł, co stanowiło istotne uchybienie. W istocie, w tym kontekście trafny jest zarzut naruszenia przez GIOŚ art. 7, art. 77 § 1, art. 80 oraz art. 107 § 3 k.p.a. w zw. z art. 15 k.p.a. Przede wszystkim nieprecyzyjnie określona została lokalizacja, której dotyczy obowiązek podjęcia działań ograniczających uciążliwość akustyczną, a Organ odwoławczy **nie podjął działań mających na celu jej konkretyzację. Jakkolwiek był to czas, gdy Skarżąca nie przedłożyła jeszcze analizy porealizacyjnej, to jednak tym bardziej zarzut ten wymagał tak ukonkretnienia lokalizacji, jak i rodzajów działań, które należało podjąć, by zminimalizować hałas.**”.

Uwagi:

Powyższa sprawa sygnalizuje problem prawidłowego i konkretnego określenia obowiązku nakładanego na podstawie art. 362 p.o.ś. Być może warto rozważyć rozwinięcie art. 362 p.o.ś. o przykładowy katalog obowiązków. Poza tym jest to kolejny przypadek, gdy WSA podkreśla jak ważne jest by wyniki pomiarów hałasu były miarodajne, tak więc „stare” wyniki dotyczące sytuacji mniejszego ruchu kolejowego nie mogą przeważać nad wynikami aktualnymi.

4.54 Wyrok WSA w Poznaniu z dnia 11 lutego 2022 r., IV SA/Po 979/21, LEX nr 3313570

Słowa kluczowe: *decyzja stwierdzająca wykonanie obowiązku nałożonego przez Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego (PINB), pomiary hałasu, opinia biegłego, opinia prywatna.*

Relevantne przepisy prawne zastosowane przez sąd administracyjny:

- Art. 80 i 84 Kodeksu postępowania administracyjnego

Główne problemy „hałasowe”:

- Co jest opinią biegłego jeśli chodzi o pomiar hałasu?

Rozstrzygnięcie sądu administracyjnego:

WSA uchylił decyzję WINB utrzymującą w mocy decyzję PINB w sprawie stwierdzenia wykonania obowiązku polegającego na umiejscowieniu jednostki zewnętrznej pompy ciepła dla instalacji centralnego ogrzewania i ciepłej wody w miejscu niepowodującym przekroczenia poziomu emitowanego przez nią hałasu. Zdaniem WSA organy nie wyjaśniły wątpliwości, jakie dotyczyły opinii biegłego o poziomie hałasu z tego urzędnictwa.

Stanowisko (argumenty) sądu administracyjnego:

- „Nie można natomiast uznać za opinię biegłego złożonej przez stronę opinii podważającej prawidłowość i rzetelność opracowania (sporządzonego przez powołanego przez organ biegłego), **ponieważ taka opinia (złożona przez stronę), jako że nie została przeprowadzona w sprawie, nie ma**

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

waloru dowodu opinii biegłego w rozumieniu art. 84 k.p.a. Stanowi bowiem tylko i wyłącznie dowód tego, że osoby, które podpisały taką opinię złożyły oświadczenie zawarte w tym dokumencie (por. wyrok NSA z dnia 03 marca 2009 r. sygn. II OSK 271/08). Nie budzi zatem wątpliwości Sądu, że walor opinii biegłego w rozumieniu art. 84 k.p.a. w niniejszej sprawie ma wyłącznie "Sprawozdanie z pomiarów hałasu w środowisku nr [...] wykonany dla Powiatowego Inspektoratu Nadzoru Budowlanego dla powiatu p. " sporządzone przez E. . Waloru opinii biegłego nie ma natomiast "Pomiar hałasu pochodzącego od pompy ciepła z wymiennikiem woda-powietrze w P. przy ul. [...]" przez A. sp. z o.o. wykonana na zlecenie T. N.. Z tej też przyczyny jest dla Sądu zrozumiałe dlaczego organy przyznały większą doniosłość dowodową właśnie opinii biegłego sporządzonej przez powołanego przez organ biegłego.”;

- „(...) dokonując oceny całokształtu materiału dowodowego sam organ II instancji stwierdził potrzebę wyjaśnienia wyników i rozbieżności zawartych w opinii E. (a więc w dowodzie, któremu organy dały wiarę) w odniesieniu do wyników opracowania prywatnego przedstawionego przez Skarżącego (A.). Organ II instancji na podstawie art. 136 § 1 k.p.a. zlecił organowi I instancji przeprowadzenie postępowania dowodowego uzupełniającego i zgromadzenie w aktach sprawy uzupełnienia opinii biegłego. Bezsporne pozostaje, że do uzupełnienia materiału dowodowego przez organ I instancji nie doszło. W tej sytuacji, organ II instancji, zaniechawszy samodzielnego uzupełnienia materiału dowodowego (czego potrzebę sam stwierdził) zdecydował o wydaniu zaskarżonej decyzji.”;

- „(...) organ II instancji winien był zwrócić się do biegłych, którym organ I instancji zlecił przygotowanie opinii, o ustosunkowanie się do zarzutów odwołania. Należy wskazać, że Skarżący w odwołaniu podnosił, że to uwarunkowania termiczne, a także czas pomiarów przesądzą o prawidłowości ustaleń przedstawionych w sporządzonej na jego zlecenie opinii prywatnej.”.

Uwagi:

Stanowisko WSA należy uznać za trafne i aktualne.

4.55 Wyrok WSA w Poznaniu z dnia 12 października 2021 r., IV SA/Po 601/21, LEX nr 3289361

Słowa kluczowe: decyzja określająca dopuszczalny poziom hałasu, teren objęty ochroną przed hałasem, przeważający rodzaj terenu, hałas pochodzący z myjni samochodowej.

Relevantne przepisy prawne zastosowane przez sąd administracyjny:

- Art. 113-115a ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz.U. z 2020 r. poz. 1219, dalej: p.o.ś.).

Główne problemy „hałasowe”:

- Podstawy prawne i faktyczne kwalifikacji terenu pod kątem ochrony akustycznej.

Rozstrzygnięcie sądu administracyjnego:

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

WSA oddalił skargę na decyzję SKO w sprawie określenia dopuszczalnego poziomu hałasu emitowanego do środowiska poza zakładem – samoobsługowej myjni samochodowej. Zdaniem WSA prawidłowo ustalono jakie tereny podlegają ochronie przed hałasem, jakie obowiązują dla nich dopuszczalne poziomy hałasu oraz prawidłowo wykonano pomiary hałasu.

Stanowisko (argumenty) sądu administracyjnego:

- „Co do zasady – zgodnie z art. 114 ust. 1 p.o.ś. - miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego powinien wskazywać, które z terenów objętych planem można zaliczyć do terenów wymienionych w art. 113 ust. 2 pkt 1 p.o.ś., a więc z **planu powinno pośrednio wynikać, na których terenach obowiązują dopuszczalne poziomy hałasu** określone rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. Nr 120, poz. 826 ze zm.).”;

- „Z powyższych przepisów wynika, że **organ administracji ma obowiązek wyznaczenia obszaru analizowanego i dokonania oceny, jaki rodzaj terenu przeważa na tym obszarze, ale dotyczy to tylko obszaru, który podlega ochronie przed hałasem**. Punktem wyjścia dla ustalenia, czy na danym obszarze obowiązują dopuszczalne poziomy hałasu powinno być **ustalenie źródła emitującego hałas i zasięgu jego oddziaływania**. Jeżeli teren, na który oddziałuje hałas jest faktycznie zagospodarowany i wykorzystywany w ten sposób, że można zaliczyć go do kategorii wymienionych w art. 113 ust. 2 pkt 1 p.o.ś., to należy ustalić obowiązujące na tym terenie dopuszczalne poziomy hałasu określone w powołanym wyżej rozporządzeniu.”;

- „Zidentyfikowanie istnienia w obszarze oddziaływania akustycznego **jednego z terenów wymienionych w art. 113 ust. 2 pkt 1 p.o.ś. oznacza, że to ten teren, w konkretnych granicach, podlega ochronie. Nie ma przy tym znaczenia, że w sąsiedztwie znajduje się obszar nie wymagający ochrony akustycznej**, np. niezabudowany, czy zabudowany garażami, jak w niniejszej sprawie.”;

- „W tym miejscu podzielić należy stanowisko organów, że **ochronie akustycznej w niniejszej sprawie nie podlega zabudowa garażowa** na działce nr [...], w odległości ok. [...] m (na południe od zakładu objętego kontrolą) oraz **zabudowana budynkiem gospodarczym działka**”;

- „zgodnie z informacją nadesłaną w dniu [...] listopada 2021 r. przez Burmistrza P. analizowany teren **nie jest objęty miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego**, w związku z czym na podstawie art. 115 p.o.ś. należało dokonać oceny poszczególnych działek na podstawie faktycznego ich zagospodarowania i wykorzystania. We wspomnianym piśmie **Burmistrz zasugerował**, że tereny sąsiadujące z działką nr [...] pod względem akustycznym należy zakwalifikować jako: tereny zabudowy jednorodzinnej na północ, południe i zachód od przedmiotowej działki, przy czym najbliższej położona działka o tej funkcji to dz. nr [...] granicząca z nią bezpośrednio; tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i zamieszkania zbiorowego na wschód od działki Skarżących (...) Sąd w składzie orzekającym w niniejszej sprawie podziela stanowisko, że **pismo Burmistrza nie może być samodzielną podstawą (samodzielnym dowodem) pozwalającą na uznanie, że mamy do czynienia z konkretnym rodzajem obszaru chronionego akustycznie** w rozumieniu art. 113 ust. 2 pkt 1 p.o.ś. Pismo takie

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

powinno być poparte innymi dowodami, np. **analizą organu wraz ze zdjęciami, która obrazuje faktyczne zagospodarowanie obszaru analizowanego, dowodem z przeprowadzonych oględzin obszaru analizowanego** (zob. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z dnia 16 września 2016r. o sygn. akt IV SA/Po 313/15 oraz z dnia [...] sierpnia 2017 r., sygn. akt IV SA/Po 336/16, CBOSA).”;

- „Organ wydający decyzję I instancji w niniejszej sprawie w dniu [...] stycznia 2021 r. **przeprowadził oględziny instalacji samoobsługowej myjni samochodowej**, zlokalizowanej przy ul. [...] w P., na działce oznaczonej nr [...], **a także oględzin w zakresie zagospodarowania i wykorzystania terenów sąsiednich**, na które oddziałuje zakład Skarżących. W wyniku powyższych czynności przyjęć należy, że organy administracji zebrały wszechstronny materiał dowodowy pozwalający na ocenę rodzaju terenu, na który oddziałuje zakład Skarżących w zakresie emisji hałasu, a następnie samodzielnie dokonały jego całościowej oceny. Nietrafny jest więc zarzut Skarżących jakoby organy błędnie nadały stanowisku Burmistrza przymiot dokumentu urzędowego i bez analizy całego materiału dowodowego przyjęły jego założenia.”;

- „Zdaniem Sądu, przyjęty w niniejszej sprawie przez organy **przeważający rodzaj terenu jako mieszkaniowy jednorodzinny jest trafny**. Zasadnie ustalono, że decyzją należy określić dopuszczalną normę hałasu przy zastosowaniu wskaźników odpowiednich dla terenu zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, albowiem **taka zabudowa przeważa na analizowanym obszarze** od strony zachodniej, podlegającym ostatecznej ocenie akustycznej, mającej istotne znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy.”;

- „Organy właściwie przyjęły, że dla oceny przeważającego rodzaju terenu znaczenie mają działki nr [...], [...], [...], [...] i [...], objęte zakreślonym terenem, na które oddziałuje zakład. Na działkach tych zlokalizowana jest zabudowa mieszkaniowa. Działki o nr [...], [...], [...] zarówno zdaniem organu, jak i Skarżących, bezsprzecznie stanowią teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej. Natomiast co do działki nr [...] Skarżący podnosili, że jej przeznaczenie jest mieszkaniowo-usługowe, co wynika z przedłożonego wyciągu z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej (CEIDG), wygenerowanego ogólnie dostępnego informatycznego systemu w dniu [...] lutego 2021r., z którego wynika, że zarejestrowana jest pod adresem P., ul. [...] nr [...] "działalność taksówek osobowych" (k. 35 akt adm. I inst.). Zwrócić jednak należy uwagę, że **działalność ta została zawieszona, a nadto z istoty działalności gospodarczej polegającej na świadczeniu usług taksówkowych wynika, że teren tej działki nie może być faktycznie wykorzystywany na tego rodzaju usługi** – działka jest zatem faktycznie zagospodarowana i wykorzystywana jako teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.”;

- „Sporne przede wszystkim było przeznaczenie terenu działki o nr [...]. W toku postępowania organy zasadnie ustaliły, że **pod wskazanym adresem prowadzona jest działalność gospodarcza** - Usługi Stolarskie G. B.. Zdaniem Skarżących ten fakt pozwala na określenie rodzaju tego terenu jako przeznaczonego pod zabudowę mieszkaniowo-usługową. To natomiast sprawia, że na zachód od działki nr [...] znajdowałaby się działka, na której dopuszczalna wartość (poziom) hałasu wynosi [...] dB. Taki poziomu hałasu nie przekracza natomiast poziomu hałasu emitowanego przez działalność Skarżących. Zdaniem Sądu **nie sposób zgodzić się z twierdzeniami Skarżących, że teren ten jest**

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

terenem o zabudowie mieszkalno-usługowej. Organy zasadnie przyjęły, że na terenie działki nr [...] zarejestrowana jest siedziba działalności gospodarczej, ale na tym terenie taka działalność usługowa nie jest faktycznie prowadzona. Przedmiotowa działka nie jest zatem faktycznie wykorzystywana na działalność usługową, a tylko na cel mieszkalny jednorodzinny. Faktyczna działalność usługowa prowadzona jest w innym miejscu, nieobjętym terenem akustycznego oddziaływania zakładu. Powyższe ustalono w wyniku **bezpośredniej rozmowy pracownika organu kontrolującego teren myjni i terenów sąsiadujących** w dniu [...] stycznia 2021 r. z G. B. właścicielem zakładu stolarskiego. Zarówno organy, jak i Sąd nie mają podstaw do kwestionowania prawdziwości oświadczenia przedsiębiorcy, zwłaszcza że z protokołu oględzin wynika, że działalność stolarska nie była faktycznie prowadzona na terenie działki [...] Mając zatem na uwadze przesłankę faktycznego zagospodarowania i wykorzystywania tego terenu (art. 115 p.o.ś.) zasadnie przyjęły organy, że sporny teren na którym znajduje się działka nr [...] stanowi zabudowę mieszkalną jednorodzinna, a nie mieszkalno-usługową. W związku z tym nie sposób uznać, jak to podnoszą Skarżący, że teren działki nr [...] stanowi teren zabudowy mieszkaniowo-usługowej. Uwzględnić należy także pogląd, iż jednostkowe prowadzenie działalności gospodarczej (ogólniej: uzupełniającej funkcji usługowej) w zabudowie mieszkaniowej jednorodzinnej nie może prowadzić do uznania, że na całym relewantnym obszarze mamy do czynienia z przeważającymi terenami mieszkaniowo-usługowymi – jak chcą tego Skarżący (wyr. WSA w Poznaniu z sygn. akt IV SA/Po 359/20, CBOSA).”;

- „W świetle treści art. 115 p.o.ś. kluczowe jest to, jakie faktyczne wykorzystanie terenu przeważa na danym obszarze, na który oddziałuje przedmiotowa działalność myjni. Poza kwestionowaną działką nr [...], na pozostałych działkach położonych na zachód od myjni dominuje zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna, zatem to ta przeważająca zabudowa wyznacza rodzaj faktycznego zagospodarowania i wykorzystania terenu, na który akustycznie oddziałuje myjnia – a tą jest zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna, która korzysta w zaostrej ochronie przed hałasem na poziomie [...] dB.”.

Uwagi:

Powyższe wypowiedzi WSA dotyczą szczegółowych kwestii, istotnych dla praktyki ustalania rodzaju terenu. Nie budzą zastrzeżeń i wydają się aktualne.

4.56 Wyrok NSA z dnia 26 listopada 2020 r., II OSK 1601/20, LEX nr 3280397

Słowa kluczowe: ustalenie obszaru oddziaływania obiektu budowlanego, hałas związany z pracą fontanny.

Relevantne przepisy prawne zastosowane przez sąd administracyjny:

- Art. 3 pkt 20 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz.U. z 2006 r. nr 156, poz. 1118 ze zm.; dalej: p.b.).

Główne problemy „hałasowe”:

- Ustalenie obszaru oddziaływania fontanny emitującej ponadnormatywny hałas

Rozstrzygnięcie sądu administracyjnego:

NSA oddalił skargi kasacyjne od wyroku WSA, w którym oddalono skargę prokuratora na decyzję starosty o zatwierdzeniu projektu budowlanego i udzieleniu gminie miasta pozwolenia na budowę polegającą na wykonaniu robót budowlanych "związanych z rewitalizacją przestrzeni publicznej wraz z poprawą stanu bezpieczeństwa oraz nadaniem nowych funkcji obszarowi Placu [...]" w B. Jeden z wielu problemów analizowanych przez NSA dotyczył ustalenia obszaru oddziaływania hałaśliwej fontanny, jednak NSA nie dostrzegł tu naruszeń prawa.

Stanowisko (argumenty) sądu administracyjnego:

- „Zauważyć też należy, że skarżący twierdząc, że nie ustalono właściwie obszaru oddziaływania obiektu budowlanego pomija przepis, który zawiera ustawową definicję tego pojęcia, mianowicie art. 3 pkt 20 Prawa budowlanego. Zgodnie z powołanym przepisem przez **obszar oddziaływania obiektu budowlanego** należy rozumieć teren wyznaczony w otoczeniu obiektu budowlanego na podstawie przepisów odrębnych, wprowadzających związane z tym obiektem ograniczenia w zagospodarowaniu tego terenu. W związku z tym, **aby wykazać wadliwe ustalenie obszaru oddziaływania fontanny, której dotyczy sprawa, należałoby wskazać przepisy, które w związku z zaprojektowaniem tej fontanny mogłyby stanowić podstawę do przyjęcia, że powstaną w oparciu o te przepisy ograniczenia w zagospodarowaniu sąsiednich terenów.** Taka ocena powinna być oczywiście dokonana w postępowaniu w sprawie udzielenia pozwolenia na budowę i zatwierdzenia projektu budowlanego przewidującego budowę fontanny, czyli z uwzględnieniem, że projekt dotyczy budowy obiektu budowlanego, który z reguły nie generuje ponadnormatywnego hałasu. Fakt, że **po wybudowaniu fontanny** okazało się, jak twierdzi skarżący kasacyjnie, że fontanna generuje ponadnormatywny hałas nie ma dla tej oceny znaczenia. Może być to jedynie podstawa do podjęcia przewidzianych przez prawo postępowań związanych z użytkowaniem obiektu budowlanego. Przedstawiona w uzasadnieniu skargi kasacyjnej **analogia do lotniska nie jest uprawniona** chociażby z tego powodu, że lotniska są wymienione w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz.U. poz. 1839), a fontanny nie.”.

Uwagi:

NSA niestety dość powierzchownie potraktował problem dotyczący hałasu emitowanego przez fontannę. Z jednej strony stwierdził, że w postępowaniu o udzielenie pozwolenia na budowę należało uwzględnić odpowiednie przepisy, aby ustalić obszar oddziaływania fontanny i wynikające stąd ograniczenia dla zagospodarowania sąsiednich terenów, ale z drugiej strony, nie wskazał jakie przepisy miałyby tu wchodzić w grę, ani czy organy w tej sprawie prawidłowo ustaliły obszar oddziaływania fontanny, a przecież był to jeden z zarzutów w skardze do WSA i skardze kasacyjnej do NSA. Jedyna ogólna wskazówka, jaka wynika z wypowiedzi NSA dotyczy możliwości skorzystania z przepisów p.b. o użytkowaniu obiektu.

4.57 Wyrok NSA z dnia 28 maja 2019 r., II OSK 1743/17, LEX nr 2706029

Słowa kluczowe: decyzja ustalająca dopuszczalny poziom hałasu, zakres dobowy, pomiary hałasu w porze dziennej i nocnej.

Relevantne przepisy prawne zastosowane przez sąd administracyjny:

- Art. 115a ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz.U. z 2018 r. poz. 799 ze zm.; dalej: p.o.ś.).

Główne problemy „hałasowe”:

- Ustalenie dopuszczalnych poziomów hałasu pochodzącego z zakładu (wentylatory, centrale wentylacyjne, klimatyzatory, sprężarki, agregaty wody lodowej oraz kotły gazowe).

Rozstrzygnięcie sądu administracyjnego:

NSA oddalił skargę kasacyjną od wyroku WSA, w którym uchylono decyzję SKO i poprzedzającą ją decyzję prezydenta miasta w przedmiocie ustalenia dopuszczalnego poziomu hałasu emitowanego do środowiska. Zdaniem NSA w swoim wyroku WSA dokonał prawidłowej wykładni art. 115a p.o.ś. i prawidłowo uchylił decyzje organów.

Stanowisko (argumenty) sądu administracyjnego:

Odnosząc się do art. 115a p.o.ś., NSA stwierdził, że: „Zgodnie z treścią tego przepisu w decyzji o dopuszczalnym poziomie hałasu określa się dopuszczalne poziomy hałasu poza zakładem przy zastosowaniu wskaźników hałasu L_{AeqD} i L_{AeqN} w odniesieniu do rodzajów terenów, o których mowa w art. 113 ust. 2 pkt 1, na które oddziałuje zakład. Oznacza to, że **dopuszczalne poziomy hałasu formułowane są tylko w takim zakresie czasowym w ujęciu dobowym, w jakim nastąpiło przekroczenie**. Wobec powyższego tylko w takim zakresie dobowym, w jakim następuje ponadnormatywne przekroczenie hałasu, organ może wydać decyzję określającą dopuszczalne poziomy hałasu”.

Kluczowa była następująca wypowiedź NSA dotycząca błędnego ustalenia przez organy dopuszczalnych poziomów hałasu w porze dziennej: „Sąd I instancji zasadnie zatem ocenił, że określone decyzją Prezydenta W. normy hałasu były adekwatne do zgromadzonego materiału dowodowego jedynie w zakresie dotyczącym pory nocy, **podczas gdy ich określenie dla pory dnia nie znajduje żadnej podstawy w stanie faktycznym wynikającym z akt sprawy**. W aktach sprawy brak było bowiem informacji świadczących o jakichkolwiek ustaleniach dotyczących poziomu hałasu w porze dnia. Zaś rozstrzygnięcie zawarte w decyzji administracyjnej musi znajdować odzwierciedlenie w zgromadzonym materiale dowodowym i nie może nigdy następować w oderwaniu od stanu faktycznego sprawy”.

Uwagi:

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

NSA przyjął językowo i logicznie trafną wykładnię art. 115a p.o.ś. (podobnie jak WSA). Otóż skoro pomiary hałasu zostały dokonane tylko w porze nocnej, to decyzja wydana na podstawie art. 115a p.o.ś. określająca dopuszczalne poziomy hałasu też może dotyczyć tylko pory nocnej, a nie daytimej, której nie dotyczyły pomiary. Zabrakło w decyzjach organów ustaleń faktycznych o pomiarach hałasu w porze daytimej.

4.58 Wyrok NSA z dnia 22 października 2019 r., II OSK 2984/17, LEX nr 2783544

Słowa kluczowe: *decyzja ustalająca dopuszczalny poziom hałasu, emitent hałasu.*

Relevantne przepisy prawne zastosowane przez sąd administracyjny:

- Art. 115a ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz.U. z 2018 r. poz. 799 ze zm.; dalej: p.o.ś.).

Główne problemy „hałasowe”:

- Ustalenie rodzaju emitenta hałasu

Rozstrzygnięcie sądu administracyjnego:

NSA oddalił skargę kasacyjną od wyroku WSA, w którym uchylono decyzję SKO i poprzedzającą ją decyzję starosty w przedmiocie ustalenia dopuszczalnego poziomu hałasu emitowanego do środowiska w związku z działalnością zakładu produkującego wyroby z tworzyw sztucznych. Zdaniem NSA w swoim wyroku WSA dokonał prawidłowej wykładni art. 115a p.o.ś. i prawidłowo uchylił decyzje organów.

Stanowisko (argumenty) sądu administracyjnego:

„Nie jest zasadny także zarzut dotyczący naruszenia art. 115a ust. 2 p.o.ś. Wojewódzki Sąd Administracyjny zasadnie bowiem przyjął, że powyższy przepis **nie ma zastosowania w odniesieniu do hałasu, którego emitentem jest inny zakład niż określony w powołanym wyżej artykule**. Przepis ten ma zastosowanie jedynie wówczas, kiedy hałas powstaje w związku z eksploatacją dróg, linii kolejowych, linii tramwajowych, kolei linowych, portów oraz lotnisk lub w związku z działalnością osoby fizycznej nie będącej przedsiębiorcą.”.

Uwagi:

Zgodnie z art. 115a ust. 2 p.o.ś. „Jeżeli hałas powstaje w związku z eksploatacją dróg, linii kolejowych, linii tramwajowych, kolei linowych, portów oraz lotnisk lub z działalnością osoby fizycznej niebędącej przedsiębiorcą, decyzji, o której mowa w ust. 1, nie wydaje się.”. NSA przyjął językowo i logicznie trafną wykładnię art. 115a ust. 2 p.o.ś. Otóż wyłączenie możliwości wydania decyzji o dopuszczalnym poziomie hałasu dotyczy tylko przypadków, gdy emitentem hałasu jest podmiot wskazany w art. 115a ust. 2 p.o.ś., a więc wyłączenie nie wchodzi w grę gdy inny podmiot jest emitentem hałasu. Innymi słowy NSA sprzeciwił rozszerzającej wykładni art. 115a ust. 2 p.o.ś. W tej sprawie hałas pochodził z zakładu produkującego wyroby z tworzyw sztucznych, a trudności z ustaleniem źródła hałasu wynikały

stąd, że w pobliżu znajdowała się droga krajowa. Zdaniem NSA art. 115 ust. 2 p.o.ś. nie mógł zostać rozciągnięty na ten zakład.

4.59 Wyrok WSA w Poznaniu z dnia 21 lipca 2020 r., IV SA/Po 359/20, LEX nr 3056068

Słowa kluczowe: *decyzja określająca dopuszczalny poziom hałasu, teren objęty ochroną przed hałasem, przeważający rodzaj terenu, hałas związany z jazdą samochodami po lotnisku.*

Relevantne przepisy prawne zastosowane przez sąd administracyjny:

- Art. 113-115a ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz.U. z 2020 r. poz. 1219, dalej: p.o.ś.).

Główne problemy „hałasowe”:

- Podstawy prawne i faktyczne kwalifikacji terenu pod kątem ochrony akustycznej.

Rozstrzygnięcie sądu administracyjnego:

WSA uchylił decyzję SKO w przedmiocie określenia dopuszczalnego poziomu hałasu emitowanego do środowiska w odniesieniu do zakładu, na którym prowadzona jest działalność polegająca na pozaszkolnych formach edukacji z zakresu nauki jazdy i pilotażu. Zdaniem WSA organy błędnie określiły obszar objęty ochroną akustyczną.

Stanowisko (argumenty) sądu administracyjnego:

- „Przechodząc na grunt kontrolowanej sprawy kluczowe znaczenie dla określenia dopuszczalnych poziomów hałasu emitowanego przez zakład skarżącej miało ustalenie, **jakie rodzaje terenów sąsiadują z jego terenem**. Zarzuty skargi m.in. dotyczą prawidłowości tych ustaleń. Zarzucono, że w tym zakresie organy oparły się wyłącznie na informacji Burmistrza, czego nie mogły uczynić. W ocenie Sądu orzekającego organy administracji prawidłowo ustaliły, że zakład skarżącej położony jest na obszarze aktualnie nieobjętym miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego. W świetle treści art.115 u.p.o.ś obowiązkiem organów było więc ustalenie, czy teren należy do rodzajów terenów, o których mowa w art.113 ust.1 pkt 1 u.p.o.ś. na podstawie faktycznego zagospodarowania i wykorzystywania tego i sąsiednich terenów. **Sąd nie podziela poglądu, że ustalenie faktycznego zagospodarowania i wykorzystywania terenu na którym zlokalizowany jest zakład skarżącej i sąsiednich terenów wymaga przeprowadzenia dowodu z opinii biegłego urbanisty**. Organy trafnie przyjęły, że **wystarczającą kompetencję i wiedzę w tym zakresie posiada Burmistrz Miasta i Gminy P.** do którego zadań należy w myśl art. 3 ust. 1 u.p.z.p. m.in. kształtowanie i prowadzenie polityki przestrzennej na terenie gminy, w tym uchwalanie studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy oraz miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego. W przypadku braku planu wydawane są przez burmistrza decyzje o warunkach zabudowy, które określają przeznaczenie terenu. Słusznie więc przyjęto, że organ ten posiada wystarczającą wiedzę do ustalenia faktycznego zagospodarowania terenu.”;

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

- „(...) na gruncie niniejszej sprawy należy mieć również na uwadze, że co do zasady ustalenie przeznaczenia terenu, rozmieszczenie inwestycji celu publicznego oraz określenie sposobów zagospodarowania i warunków zabudowy terenu następuje w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego – o czym stanowi art. 4 ust. 1 u.p.z.p. – którego projekt sporządza wójt, burmistrz bądź prezydent miasta (art. 15 ust. 1 ab initio u.p.z.p.). Natomiast w przypadku braku m.p.z.p. określenie sposobów zagospodarowania i warunków zabudowy terenu następuje w drodze decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu (art. 4 ust. 2 ab initio u.p.z.p.), w szczególności decyzji o warunkach zabudowy (art. 4 ust. 2 pkt 2, art. 59 ust. 1 u.p.z.p.), którą wydaje o wójt, burmistrz albo prezydent miasta (art. 60 ust. 1 u.p.z.p.). Tym samym to właśnie wójt, burmistrz bądź prezydent miasta jest organem, który ma **największą wiedzę i kompetencje w zakresie istniejącego (faktycznego) zagospodarowania terenów oraz obowiązujących planów miejscowych**. (...) wystąpienie przez Starostę do Burmistrza o przedstawienie informacji dotyczących zagospodarowania terenów otaczających zakład było w kontrolowanej sprawie **ze wszech miar słuszne i uprawnione** i niewątpliwie przyczyniło się do szybszego wyjaśnienia i załatwienia sprawy. (...) pismo Burmistrza **nie może być samodzielną podstawą** (samodzielnym dowodem) pozwalającą na uznanie, że mamy do czynienia z konkretnym rodzajem obszaru chronionego akustycznie w rozumieniu art. 113 ust. 2 pkt 1 u.p.o.ś. Pismo takie powinno być **poparte innymi dowodami**, np. analizą organu wraz ze zdjęciami, która obrazuje faktyczne zagospodarowanie obszaru analizowanego, dowodem z przeprowadzonych przez organ oględzin obszaru analizowanego.”;

- „(...) należy stwierdzić, iż **jednostkowe prowadzenie działalności gospodarczej** (ogólniej: uzupełniającej funkcji usługowej) w **zabudowie mieszkaniowej jednorodzinnej nie może prowadzić do uznania, że na całym relewantnym obszarze mamy do czynienia z przeważającymi terenami mieszkaniowo-usługowymi** – jak chce tego skarżąca. Tak więc rację ma organ w odpowiedzi na skargę, że fakt wykonywania działalności usługowej polegającej na prowadzeniu punktu wymiany butli gazowych oraz wynajem hali magazynowej nie powoduje zmiany charakteru zabudowy całego obszaru. Organ odwoławczy nie odniósł się do tej kwestii w decyzji, ponieważ nie zawarto takich zarzutów w odwołaniu.”;

- „(...) już **jednokrotne naruszenie dopuszczalnego poziomu hałasu** zobowiązuje organ do wydania decyzji, o jakiej mowa w art. 115a u.p.o.ś. Pogląd ten znalazł kontynuację w wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 24.07.2014r, sygn. II OSK 370/13 (publ. LEX nr 1486924), gdzie wskazano, iż to, że przekroczenie dopuszczalnych norm hałasu miało charakter jednorazowy, nie może być podstawą do uniknięcia odpowiedzialności przez przedsiębiorcę. Także WSA w Łodzi w wyroku z dnia 04.03.2011r., sygn. II SA/łd 83/11 (publ. CBOSA) przyjął, że przepis art.115a ust.1 u.p.o.ś. obliguje organ do wydania decyzji w przedmiocie dopuszczalnego poziomu hałasu w sytuacji, gdy przekroczone są wskaźniki hałasu bez względu na to, czy przekroczenie dopuszczalnego poziomu hałasu miało charakter wyjątkowy (incydentalny, jednorazowy), czy stały.”;

- „Jak już wspomniano w myśl art. 115 a ust. 2 u.p.o.ś. "Jeżeli hałas powstaje w związku z eksploatacją dróg, linii kolejowych, linii tramwajowych, kolei linowych, portów oraz lotnisk lub z działalnością osoby fizycznej niebędącej przedsiębiorcą, decyzji, o której mowa w ust. 1, nie wydaje się." Nie jest trafny

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

zarzut skargi nieuwzględnienia tego przepisu, ponieważ z uzasadnienia zaskarżonej decyzji oraz z akt sprawy wynika, że postępowanie dotyczy **powstawania hałasu w związku z działalnością skarżącej, polegającej na doskonaleniu jazdy samochodem (m.in. organizacji wyścigów samochodowych), co nie ma nic wspólnego z działalnością lotniska. Fakt, że skarżąca prowadzi działalność na terenie lotniska w żaden sposób nie powoduje, że można tę działalność kategoryzować w rozumieniu art. 115 a ust. 2 u.p.o.ś., jako hałas powstający w związku z eksploatacją lotniska.”;**

- „W ocenie Sądu orzekającego zasadny był natomiast zarzut skarżącej, że aby prawidłowo ustalić w rozumieniu art. 115 u.p.o.ś. faktyczne zagospodarowanie i wykorzystywanie terenów sąsiednich dla zakładu skarżącej zadaniem organów było w **pierwszej kolejności ustalenie obszaru objętego ochroną akustyczną i dopiero w zakresie tego obszaru ustalenie, pod którą kategorię z wymienionych w art. 113 ust. 2 pkt 1 u.p.o.ś. obszar ten podpada.** Niespornym jest, że w kontrolowanej sprawie **organy obu instancji w ogóle nie wyznaczyły obszaru analizowanego.** Organy administracji ogólnikowo posługiwały się pojęciem przedmiotowego obszaru (i podobnie ogólnymi określeniami typu teren "w kierunku południowo - zachodnim" itp.) nie precyzując konkretnie o jaki obszar chodzi. Organy **nie wskazały granic analizowanego obszaru** ani poprzez wymienienie numerów działek, które on obejmuje, ani w inny sposób (np. poprzez wskazanie ulic lub dróg zamykających ten obszar; wskazano tylko numery działek gdzie zlokalizowano punkty pomiarowe). Tym samym zasadny jest zarzut, iż organy nie spełniły ciężącego na nich obowiązku wyznaczenia obszaru analizowanego i dokonania oceny, jaki rodzaj terenu przeważa na tym obszarze. (...) Sąd orzekający wskazuje, że Starosta powinien był w swojej decyzji **wyznaczyć obszar analizowany i opisać charakter zagospodarowania poszczególnych terenów.** Ponadto decyzja powinna zawierać **załącznik graficzny obrazujący obszar analizowany.** Używanie określeń kierunków geograficznych jest nieprecyzyjne. W decyzji określono jedynie numery działek, na których zlokalizowano punkty pomiaru hałasu.”;

- „Sąd orzekający aprobeuje także pogląd zaprezentowany przez Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie w wyroku z 04.10.2017 r. o sygn. II OSK 2340/16 (publ. CBOSA), iż **błędne jest stanowisko, że wystarczające jest ustalenie, jaka zabudowa występuje w bezpośrednim sąsiedztwie zakładu emitującego hałas, a obojętne jest, jaka zabudowa występuje w dalszej odległości.** Właściwy organ, aby wydać decyzję o dopuszczalnym poziomie hałasu w przypadku braku miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, nie może zatem poprzestać na ustaleniu, że na terenie, na którym stwierdzono przekroczenie wartości określonych w rozporządzeniu, znajduje się zabudowa określona w art. 113 ust. 2 pkt 1 u.p.o.ś. Musi także ustalić, jakie jest faktyczne zagospodarowanie i wykorzystanie terenów sąsiednich, a następnie – w oparciu ustalenia dotyczące zarówno terenu, na którym stwierdzono przekroczenie norm hałasu, jak i dotyczące terenów sąsiednich - odpowiedzieć na pytanie, czy teren, na którym stwierdzono przekroczenie, należy do rodzajów terenów, o których mowa w art. 113 ust. 2 pkt 1 u.p.o.ś.”

Uwagi:

Powyższe wypowiedzi WSA dotyczą szczegółowych kwestii, istotnych dla praktyki ustalania rodzajów terenów podlegających ochronie przed hałasem. Nie budzą zastrzeżeń i wydają się aktualne.

4.60 Wyrok NSA z dnia 2 października 2012 r., II OSK 1028/17, LEX nr 2656820

Słowa kluczowe: decyzja ustalająca dopuszczalny poziom hałasu, teren objęty ochroną przed hałasem, pojęcie drogi, adresat decyzji, hałas pochodzący z toru kartingowego.

Relevantne przepisy prawne zastosowane przez sąd administracyjny:

- Art. 114 i 115a ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz.U. z 2008 r. nr 25 poz. 150 ze zm.; dalej: p.o.ś.).

Główne problemy „hałasowe”:

- Ustalenie analizowanego obszaru na potrzeby wydania decyzji w trybie art. 115a p.o.ś. *Decyzja o dopuszczalnym poziomie hałasu*, wskazanie adresata tej decyzji i ustalenie czy tor kartingowy jest drogą w rozumieniu art. 115a ust. 2 p.o.ś.

Rozstrzygnięcie sądu administracyjnego:

NSA oddalił skargę kasacyjną od wyroku WSA, w którym oddalono skargę na decyzję SKO w przedmiocie określenia dopuszczalnego poziomu hałasu emitowanego do środowiska. Zdaniem NSA pomimo pewnych uchybień, wyrok WSA i decyzja SKO były zgodne z art. 115a p.o.ś.

Stanowisko (argumenty) sądu administracyjnego:

- „Istotne jest, że przepis art. 114 ust. 2 ustawy ma zastosowanie wyłącznie do ustalenia terenu przeważającego spośród terenów wymienionych w art. 113 ust. 2 pkt 1 ustawy, a nie spośród terenów o dowolnym przeznaczeniu.”;

- „Błędny jest pogląd strony skarżącej, że organy, wyznaczając obszar do analizy rodzajów terenów i oceny, który z tych terenów przeważa na tym obszarze, powinny objąć analizą obszar zabudowy mieszkaniowej i toru kartingowego. Przepisy ustawy – Prawo ochrony środowiska nakładają na organ obowiązek wyznaczenia obszaru analizowanego i dokonania oceny, jaki rodzaj terenu przeważa na tym obszarze, ale **dotyczy to tylko obszaru, który podlega ochronie przed hałasem**. Punktem wyjścia dla ustalenia, czy na danym obszarze obowiązują dopuszczalne poziomy hałasu powinno być **ustalenie źródła emitującego hałas i zasięgu jego oddziaływania**. Jeżeli teren, na który oddziałuje hałas jest faktycznie zagospodarowany i wykorzystywany w ten sposób, że można zaliczyć go do kategorii wymienionych w art. 113 ust. 2 pkt 1 ustawy, to należy ustalić obowiązujące na tym terenie dopuszczalne poziomy hałasu określone w powołanym wyżej rozporządzeniu. W tej sprawie bezsporne jest, że **źródłem emitującym hałas jest tor kartingowy**, który oddziałuje negatywnie na tereny sąsiedniej zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej. Należy więc zgodzić się z Sądem I instancji, że organy administracji prawidłowo ustaliły dopuszczalny poziom hałasu poza torem kartingowym w kierunku terenu z zabudową mieszkaniową wielorodzinną na poziomie L_{AeqD} równym 55 dB i L_{AeqN} równym 45 dB (...);

- „W tej sprawie zakładem w rozumieniu art. 3 pkt 48 ustawy, w wyniku działalności którego, przekroczone zostały dopuszczalne poziomy hałasu jest [...] przy ul. Z. w L.. W skład tego zakładu

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

wchodzi tor kartingowy (czyli instalacja w rozumieniu art. 3 pkt 6 lit. c ustawy tj. budowla, której eksploatacja może spowodować emisję) oraz teren, do którego prowadzący ten tor (instalację) posiada tytuł prawny. Jak wynika z akt sprawy, **P. w W. jest użytkownikiem wieczystym terenu, na którym znajduje się [...] oraz podmiotem zarządzającym tym torem. Prawidłowo więc zaskarżona decyzja została skierowana do tego podmiotu**, który – jako zarządca toru – ma obowiązek podejmować działania zmierzające do ochrony terenów sąsiednich przed hałasem, emitowanym w związku z organizacją poszczególnych imprez sportowych na tym torze.”;

- „(...) decyzja wydana na podstawie tego przepisu **nakłada na prowadzącego zakład obowiązek podejmowania odpowiednich działań** zmierzających do zmniejszenia poziomu hałasu emitowanego przez ten zakład do poziomu dopuszczalnego, określonego tą decyzją. Sąd I instancji wyraził zatem błędny pogląd, że jest to decyzja stwierdzająca wyłącznie, że zakład w związku ze swoją działalnością emituje hałas.”;

- „Zgodnie z art. 115 a ust. 2 p.o.ś. jeżeli hałas powstaje w związku z eksploatacją dróg, linii kolejowych, linii tramwajowych, kolei linowych, portów oraz lotnisk lub z działalnością osoby fizycznej niebędącej przedsiębiorcą, decyzji, o której mowa w ust. 1, nie wydaje się. Ustawa – Prawo ochrony środowiska nie zawiera definicji drogi. Należy zgodzić się ze stroną skarżącą, że **przepis art. 115a ust. 2 tej ustawy nie zawęża pojęcia drogi do drogi publicznej** w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (t. j. Dz. U. z 2007 r., Nr 19 poz. 115, ze zm.). Jednakże **nie można podzielić poglądu skarżącego, że tor kartingowy jest drogą** w rozumieniu art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym (t. j. Dz. U. z 2005 r., Nr 108, poz. 908, ze zm.). Zgodnie z tym przepisem droga to wydzielony pas terenu składający się z jezdni, pobocza, chodnika, drogi dla pieszych lub drogi dla rowerów, łącznie z torowiskiem pojazdów szynowych znajdującym się w obrębie tego pasa, przeznaczony do ruchu lub postoju pojazdów, ruchu pieszych, jazdy wierzchem lub pędzenia zwierząt. Nawet jeżeli przyjąć, że nie każda droga składa się z tych wszystkich elementów, to **nie można uznać, że tor kartingowy jest wydzielonym pasem terenu składającym się co najmniej z jezdni i pobocza. Tor kartingowy jest zamkniętym obiektem sportowym i nie może być uznany za drogę w rozumieniu powołanych przepisów.”;**

- „W ocenie Naczelnego Sądu Administracyjnego, Sąd I instancji prawidłowo stwierdził, że organy ochrony środowiska rozpatrujące tę sprawę **nie są uprawnione do badania zgodności z prawem budowy budynków mieszkalnych znajdujących się w sąsiedztwie toru kartingowego.** (...) To, że **tor kartingowy powstał wcześniej niż zabudowa mieszkaniowa nie zmienia faktu, iż jest on źródłem hałasu, który obecnie na terenie tej zabudowy przekracza dopuszczalne normy.** Zgodnie bowiem z art. 144 ust. 2 p.o.ś. eksploatacja instalacji powodująca wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza, emisję hałasu oraz wytwarzanie pól elektromagnetycznych nie powinna, z zastrzeżeniem ust. 3, powodować przekroczenia standardów jakości środowiska poza terenem, do którego prowadzący instalację ma tytuł prawny.”;

Uwagi:

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Poglądy NSA należy uznać za trafne i aktualne, są one zresztą powoływane do tej pory głównie przez WSA. Można rozważyć, czy art. 115a p.o.ś. należałoby doprecyzować poprzez odesłania do odpowiednich przepisów definiujących drogi.

4.61 Wyrok NSA z dnia 23 lutego 2022 r., II OSK 623/19, LEX nr 3330379

Słowa kluczowe: *decyzja zatwierdzająca projekt budowlany i udzielająca pozwolenia na budowę, hałas z planowanej myjni samochodowej.*

Relevantne przepisy prawne zastosowane przez sąd administracyjny:

- Art. 5 ust. 1 pkt 9 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane
- Art. 107 Kodeksu postępowania administracyjnego

Główne problemy „hałasowe”:

- Czy były podstawy do zatwierdzenia projektu budowlanego i wydania pozwolenia na budowę myjni samochodowej bezdotykowej?

Rozstrzygnięcie sądu administracyjnego:

NSA oddalił skargę kasacyjną od wyroku WSA, w którym oddalono skargę na decyzję Wojewody o utrzymaniu w mocy decyzji Prezydenta Miasta w zatwierdzenia projektu budowlanego i wydania pozwolenia na budowę myjni samochodowej bezdotykowej. Zdaniem NSA i WSA nie wystąpiły przesłanki, które potwierdziłyby, że planowana myjnia samochodowa będzie emitować ponadnormatywny hałas, dlatego należało wydać decyzję pozytywną dla inwestora.

Stanowisko (argumenty) sądu administracyjnego:

- „Wykonujący badania wskazał, że **głównym źródłem hałasu** funkcjonującej myjni są znajdujące się w kontenerze technicznym **pompy** obsługujące poszczególne stanowiska, a **pomiar został wykonany w trakcie pracy ciągłej wszystkich pomp**, zatem uwzględnił również pracę dysz myjących, bowiem w momencie gdy dysze nie pracują, nie pracują również pompy podające wodę. Tak wykonane **badania potwierdziły, że emitowany hałas nie przekracza dopuszczalnych norm**. Skarżący kwestionując ustalenia organu w tym zakresie nie przedstawił jednocześnie żadnych dowodów, które mogłyby podważyć wyniki przedłożonych przez inwestora badań, ograniczając się do gołostownej polemiki ze stanowiskiem organu. Tym samym **trafna jest konkluzja, że planowana inwestycja nie będzie generowała ponadnormatywnego hałasu na działce inwestycyjnej oraz na działkach sąsiednich**”;

- „Nadto, jak prawidłowo ocenił organ odwoławczy, projektowana inwestycja, **nie zalicza się do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco lub potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko** w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2016 r. poz. 71). Co więcej skarżący kasacyjnie nie wskazał dotychczas przepisu obowiązującego prawa, w świetle którego projektowana myjnia jest zaliczana do obiektów oddziałujących negatywnie na środowisko. Odnosząc się do twierdzeń

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

skarżącego o zwiększonym natężeniu ruchu samochodowego czy rozprzestrzenianiu się drogą kropelkową substancji chemicznych i zapachowych, brak jest podstaw prawnych dla dokonania przez organy oceny w tym zakresie. Zasadnie również zwrócił uwagę Sąd pierwszej instancji, że **przekroczenia dopuszczalnych norm immisji mogą wchodzić w rachubę również w trakcie użytkowania obiektu, który został zrealizowany zgodnie z prawem. W takim przypadku, gdy wielkość immisji przekroczy dopuszczalne normy skarżący kasacyjnie może dochodzić ochrony w postępowaniu przed sądem powszechnym.**”;

- „Pozbawiony usprawiedliwionych podstaw jest również zarzut naruszenia art. 5 ust. 1 pkt 9 i art. 35 ust. 1 pkt 2 ustawy w zw. z art. 144 k.c. zarzucający brak uwzględnienia uzasadnionych interesów skarżącego co do negatywnego wpływu planowanej inwestycji w zakresie oświetlenia, hałasu oraz naruszenia zasady dobrego sąsiedztwa. Zgodnie z treścią art. 5 ust. 1 pkt 9 ustawy obiekt budowlany jako całość oraz jego poszczególne części, wraz ze związanymi z nim urządzeniami budowlanymi należy, biorąc pod uwagę przewidywany okres użytkowania, projektować i budować w sposób określony w przepisach, w tym techniczno-budowlanych, oraz zgodnie z zasadami wiedzy technicznej, zapewniając między innymi poszanowanie występujących w obszarze oddziaływania obiektu, uzasadnionych interesów osób trzecich, w tym zapewnienie dostępu do drogi publicznej. **Fakt niedopuszczalnego pogorszenia warunków użytkowania sąsiednich nieruchomości, może mieć miejsce tylko wtedy gdy planowany obiekt naruszałby w tej mierze konkretne przepisy.** Dokonana przez Sąd I instancji wykładnia art. 5 ust. 1 pkt 9 Prawa budowlanego była zatem prawidłowa.”;

- „Uzasadnione interesy osób trzecich, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 9 ustawy, to interesy mające **umocowanie w przepisach prawa. Nie chodzi o wszelkie utrudnienia, jakie może spowodować planowana inwestycja, lecz jedynie o takie, które dotyczyć mogą naruszeń interesów prawnych, nie zaś interesów faktycznych innych osób** (por. wyrok NSA z dnia 28 kwietnia 2017 r., sygn. akt II OSK 2184/15, LEX nr 2315648). Z reguły każda inwestycja powoduje uciążliwości dla sąsiednich nieruchomości (ogranicza światło, widok, emituje hałas, powoduje zwiększony ruch drogowy). Ale **jeśli nie można mówić o naruszeniu konkretnych przepisów prawa (w tym norm warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie, prawa o ochronie środowiska), to organ architektoniczno-budowlany nie może odmówić wydania decyzji o pozwoleniu na budowę.** Poszanowanie interesów osób trzecich polega na umożliwieniu tym podmiotom skorzystania z prawa zabudowy w takim zakresie, w jakim przysługuje ono inwestorowi”.

Uwagi:

W ocenie NSA ww. myjnia samochodowa nie zalicza się do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco lub potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, ponadto jakkolwiek myjnia samochodowa może powodować pewne uciążliwości wobec nieruchomości sąsiednich, to istotny jest fakt, że została ona wykonana zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa (m.in. obowiązującymi normami technicznymi), co wyklucza możliwość uznania, że narusza interes prawny skarżącego.

4.62 Wyrok NSA z dnia 2 października 2019 r., II OSK 2510/18, LEX nr 2778677

Słowa kluczowe: pomiar hałasu, decyzja o dopuszczalnym poziomie hałasu, hałas związany z działalnością kościoła.

Relevantne przepisy prawne zastosowane przez sąd administracyjny:

- Art. 115a ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz.U. z 2017 r. poz. 519, ze zm.; dalej: p.o.ś.).

Główne problemy „hałasowe”:

- Warunki wykonywania pomiarów hałasu na potrzeby zastosowania art. 115a p.o.ś. *Decyzja o dopuszczalnym poziomie hałasu*
- Zastosowanie art. 115a p.o.ś. *Decyzja o dopuszczalnym poziomie hałasu* w przypadku hałasu związanego z działalnością kościoła

Rozstrzygnięcie sądu administracyjnego:

NSA oddalił skargę kasacyjną na wyrok WSA, którym oddalono skargę na decyzję SKO – utrzymującą w mocy decyzję Prezydenta Miasta – w przedmiocie ustalenia dopuszczalnego poziomu hałasu emitowanego do środowiska z terenu kościoła. Zdaniem NSA zarówno pomiary hałasu, jak i warunki zastosowania art. 115a p.o.ś. zostały prawidłowo zrealizowane przez SKO i Prezydenta Miasta.

Stanowisko (argumenty) sądu administracyjnego:

- „Niezasadne są zarzuty naruszenia prawa materialnego, tj. art. 115a ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska w zw. z art. 3 pkt 6 i pkt 48 tej ustawy. W ramach tych zarzutów skarżąca kasacyjnie kwestionuje uznanie dzwonów kościelnych za "instalację" w rozumieniu art. 3 pkt 6 Prawa ochrony środowiska, a kościoła za "zakład" w rozumieniu art. 3 pkt 48 tej ustawy. Sąd I instancji słusznie wskazał, że wykładni tych pojęć dokonał już Naczelny Sąd Administracyjny w wydanym w tej sprawie wyroku z dnia 4 października 2016 r., (sygn. akt II OSK 3250/14), przesądzając, że **parafia i dzwony stanowią odpowiednio zakład i instalację w rozumieniu wyżej wymienionych artykułów.**”;

- „Jak wskazał Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 27 listopada 2018 r., II OSK 2956/16 (publ. Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych, orzeczenia.nsa.gov.pl) **przepisy rozporządzenia nie wymagają bezwzględnie lokalizacji dwóch punktów pomiarowych**, tj. "przy elewacji" i "na terenie otaczającym". Zgodnie z załącznikiem nr 7 część B ust. 2 pkt 2 a i b do rozporządzenia, punkty pomiarowe należy lokalizować na terenach objętych ochroną przed hałasem w ten sposób, aby przeprowadzone w nich pomiary pozwoliły na ustalenie miejsca o największym oddziaływaniu źródeł hałasu, których pomiary dotyczą. Konstrukcja tego przepisu wskazuje na **alternatywę w wyborze lokalizacji punktu**, czy punktów pomiaru hałasu na danym terenie, w zależności od charakterystyki i usytuowania źródeł hałasu i własności pochłaniających i odbijających terenu oraz jego zagospodarowania. Może więc być to punkt (lub punkty) zlokalizowany przy elewacji budynków objętych ochroną przed hałasem w odległości 0,5 - 2 m od elewacji tych budynków, odpowiednio -

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

w świetle okna kondygnacji ekspozycyjnej na hałas, jeśli jest taka możliwość lub – przy elewacji budynku na wysokości $4\text{ m} \pm 0,2\text{ m}$ nad powierzchnią terenu objętego badaniem. Ewentualnie punkt pomiaru lokalizuje się na terenie otaczającym budynki objęte ochroną przed hałasem - na wysokości $4\text{ m} \pm 0,2\text{ m}$ nad powierzchnią terenu. Jak wynika ze sprawozdania z kontroli przeprowadzonej w dniu 13 października 2013 r., **pomiary hałasu wykonano tylko w jednym punkcie pomiarowym ze względu na brak możliwości wejścia na posesję oraz brak powtórzenia sytuacji pomiarowej w kolejnym punkcie. Zatem przeprowadzony w tej sprawie w dniu 13 października 2013 r. pomiar hałasu na terenie otaczającym budynki (na granicy posesji przy ul. J.) stanowił wystarczającą podstawę do określenia decyzją dopuszczalnych norm hałasu dla tego zakładu.**”;

- „Podkreślenia wymaga, że zgodnie z art. 115 a ust. 1 Prawa ochrony środowiska (Dz. U. z 2017 r., poz. 519 ze zm.) w przypadku stwierdzenia przez organ ochrony środowiska, na podstawie pomiarów własnych, pomiarów dokonanych przez wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska lub pomiarów podmiotu obowiązującego do ich prowadzenia, że poza zakładem, w wyniku jego działalności, przekroczone są dopuszczalne poziomy hałasu, organ ten wydaje decyzję o dopuszczalnym poziomie hałasu; za przekroczenie dopuszczalnego poziomu hałasu uważa się przekroczenie wskaźnika hałasu L_{AeqD} lub L_{AeqN} . W myśl art. 115 a ust. 3 ustawy w decyzji, o której mowa w ust. 1, określa się dopuszczalne poziomy hałasu poza zakładem przy zastosowaniu wskaźników hałasu L_{AeqD} i L_{AeqN} w odniesieniu do rodzajów terenów, o których mowa w art. 113 ust. 2 pkt 1, na które oddziałuje zakład. Przesłanką do wydania tej decyzji jest naruszenie dopuszczalnego poziomu hałasu, jednak **sama decyzja ma charakter deklaratoryjny, gdyż ustala jedynie dopuszczalny poziom hałasu przenikającego z danego zakładu do środowiska.** Decyzja ta spełnia również funkcje prewencyjne, gdyż ma na celu zapobieganie naruszaniu przez dany zakład poziomu hałasu w przyszłości. **Samo ustalenie dopuszczalnego poziomu hałasu dla danego zakładu nie rodzi negatywnych skutków prawnych. Takie skutki w postaci administracyjnych kar pieniężnych mogą nastąpić dopiero w przypadku przekroczenia ustalonego poziomu hałasu po wydaniu tej decyzji.**”.

Uwagi:

Poglądy NSA dotyczące art. 115a p.o.ś. należy uznać za aktualne. Istotne jest w szczególności stanowisko NSA, że parafia i dzwony stanowią odpowiednio zakład i instalację w rozumieniu art. 3 pkt 6 i pkt 48 p.o.ś. NSA powtórzył ten pogląd za wcześniejszym orzeczeniem NSA z dnia 4 października 2016 r., II OSK 3250/14.

4.63 Wyrok NSA z dnia 24 lipca 2014 r., II OSK 370/13, LEX nr 1486924

Słowa kluczowe: pomiar hałasu, decyzja o dopuszczalnym poziomie hałasu, hałas związany z myjnią samochodową.

Relevantne przepisy prawne zastosowane przez sąd administracyjny:

- Art. 115a ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz.U. z 2008 r. nr 25, poz. 150, ze zm.; dalej: p.o.ś.).

Główne problemy „hałasowe”:

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

- Warunki wykonywania pomiarów hałasu na potrzeby zastosowania art. 115a p.o.ś. *Decyzja o dopuszczalnym poziomie hałasu w przypadku myjni samochodowej*

Rozstrzygnięcie sądu administracyjnego:

NSA oddalił skargę kasacyjną na wyrok WSA, którym uchylono decyzję SKO oraz decyzję Prezydenta Miasta w przedmiocie odmowy określenia dopuszczalnego poziomu hałasu emitowanego do środowiska przez bezdotykową myjnię samochodową. Zdaniem WSA i NSA organy w błędny sposób oceniły i wybrały zebrane w sprawie dowody, czyli wyniki pomiarów hałasów pochodzących z myjni samochodowej.

Stanowisko (argumenty) sądu administracyjnego:

- „(...) z przepisów działu V prawa ochrony środowiska dotyczącego ochrony przed hałasem oraz przepisów wykonawczych do tej ustawy, **nie wynika, aby po upływie określonego czasu wyniki pomiarów hałasu dezaktualizowały się i w związku z czym nie mogłyby być podstawą wydania decyzji w oparciu o art. 115a tej ustawy** (por. wyrok NSA z dnia 18 stycznia 2011, II OSK 6/10 LEX nr 745828). Powyższa konkluzja potwierdza trafność takiego rozumienia normy zawartej w art. 115 a ust. 1 p.o.ś., iż obliuguje ona organ właściwy do wydania decyzji o dopuszczalnych poziomach hałasu, w każdej sytuacji stwierdzenia ponadnormatywnej emisji. Przepis ten nie wskazuje bowiem na jakiegokolwiek przesłanki umożliwiające odstępianie od jego zastosowania, w tym na konieczność badania przyczyn wystąpienia nadmiernej emisji poziomu hałasu”;

- „(...) Sąd I instancji powołał się trafnie na treść normy zawartej w art. 115 a p.o.ś., wskazując, iż **nie daje ona podstawy do orzekania w przedmiocie dopuszczalnego poziomu hałasu na podstawie dowolnie wybranych pomiarów hałasu**. To, że kolejne pomiary nie wykazały przekroczenia norm, nie oznacza, że można pominąć pierwszy pomiar, który takie przekroczenie wykazał, w sytuacji, gdy nie kwestionowano sposobu prowadzenia pomiarów.”;

- „Jak wynika z akt sprawy, skarżący kasacyjnie, ani w toku postępowania (w piśmie z dnia [...] grudnia 2011 r.) nie kwestionuje sposobu przeprowadzenia pomiarów w dniu [...] listopada 2011 r., ani nie czyni tego w skardze kasacyjnej. Podnosi jedynie, że w trakcie badań w 2011 r. z myjni celowo korzystali mieszkańcy sąsiedniego bloku, którzy byli stroną postępowania administracyjnego. Innymi słowy, **skarżący kasacyjnie uznaje, iż fakt, że na terenie myjni w czasie pomiaru było więcej pojazdów niż zwykle o takiej samej porze, stanowi wystarczający argument, by nie uznawać wyników pomiaru hałasu wówczas wykonywanych. Wskazać należy, że takie wybiórcze podejście do oceny prawidłowo zebranych w sprawie dowodów byłoby sprzeczne z zasadami oceny dowodów, unormowanymi w k.p.a.** Zatem Sąd I instancji trafnie uznał, że postępowanie wyjaśniające w niniejszej sprawie prowadzone było przez organy w sposób prawidłowy, w tym właściwie uznano za wiarygodne dowody z pomiarów prowadzonych [...] listopada 2011 r. Skutek takiej oceny dowodów z tych pomiarów wiąże się nakazem zawartym w 115 a p.o.ś.”.

Uwagi:

Poglądy NSA dotyczące art. 115a p.o.ś. należy uznać za aktualne i prawidłowe.

4.64 Wyrok WSA w Łodzi z dnia 27 października 2021 r., II SA/Łd 470/21, LEX nr 3264591

Słowa kluczowe: decyzja określająca dopuszczalny poziom hałasu, teren objęty ochroną przed hałasem, przeważający rodzaj terenu, hałas związany z myjnią samochodową, tło akustyczne.

Relevantne przepisy prawne zastosowane przez sąd administracyjny:

- Art. 113-115a ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz.U. z 2020 r. poz. 1219, dalej: p.o.ś.).

Główne problemy „hałasowe”:

- Podstawy prawne i faktyczne kwalifikacji terenu pod kątem ochrony akustycznej.
- Pomiary tła akustycznego
- Warunki wydania decyzji na podstawie art. 115a p.o.ś. *Decyzja o dopuszczalnym poziomie hałasu w przypadku myjni samochodowej*

Rozstrzygnięcie sądu administracyjnego:

WSA oddalił skargę na decyzję SKO, w której częściowo uchyliło decyzję Prezydenta Miasta orzekając w tym zakresie, a w pozostałym zakresie utrzymało ją w mocy (ustalając wobec przedsiębiorcy dopuszczalny poziom emisji hałasu do środowiska poza myjnię samoobsługową). Zdaniem WSA prawidłowo określono tereny objęte ochroną akustyczną oraz zastosowano art. 115a p.o.ś.

Stanowisko (argumenty) sądu administracyjnego:

- „W rozpoznawanej sprawie nie budzi wątpliwości, że zaistniały podstawy do wydania decyzji o dopuszczalnym poziomie hałasu, określonych w art. 115a p.o.ś. Jak wynika z decyzji organu pierwszej instancji, Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska w Ł. przy piśmie z 13 sierpnia 2020 r. przekazał do Wydziału Ochrony Środowiska i Rolnictwa w Departamencie Ekologii i Klimatu UM[...] **protokół kontroli nr [...] oraz sprawozdania nr [...] z pomiarów kontrolnych hałasu w środowisku pochodzących z instalacji lub urządzeń myjni samoobsługowej należącej do firmy "[...]" Informację tę należy uznać za wystarczającą dla wydania decyzji.** Wyjaśnić w tym miejscu bowiem należy, że decyzja wydana na podstawie art. 115a p.o.ś. ma na celu ochronę otoczenia przed przekroczeniem przez dany podmiot dopuszczalnego poziomu hałasu. W orzecznictwie sądów administracyjnych jest zarazem ugruntowany pogląd, że **wystarczy jednokrotne przekroczenie tych poziomów**, aby mogła być wydana, zgodnie z tym przepisem, decyzja w celu zabezpieczenia prawa osób, na które szkodliwie oddziałuje działalność tego podmiotu (por. wyroki NSA z 18 stycznia 2011 r., sygn. akt II OSK 6/10 oraz z 1 sierpnia 2013 r., sygn. akt II OSK 754/12).”;

- „Z przytoczonych unormowań wynika, że dla prawidłowego rozstrzygnięcia wymagane jest ustalenie po pierwsze, czy wokół terenu, na którym znajduje się urządzenie emitujące hałas znajdują się tereny

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

podlegające ochronie akustycznej w rozumieniu art. 113 ust. 2 p.o.ś. oraz po drugie, czy hałas emitowany przez to źródło przekracza dopuszczalne normy, ustalone na podstawie wskazanych przepisów.”;

- „Analiza akt sprawy prowadzi do wniosku, że nie jest spornym, że hałas powodowany przez myjnię skarżącego oddziałuje na tereny, do których zastosowanie mają przepisy ochrony przed hałasem. **Zidentyfikowanie istnienia w obszarze oddziaływania akustycznego jednego z terenów wymienionych w art. 113 ust. 2 pkt 1 p.o.ś. oznacza, że to ten teren, w konkretnych granicach, podlega ochronie. Nie ma przy tym znaczenia, że w sąsiedztwie znajduje się obszar niewymagający ochrony akustycznej**, np. przemysłowy (por. wyrok WSA w Poznaniu z 10 sierpnia 2017 r., sygn. akt IV SA/Po 406/17).”;

- „Klasyfikacja akustyczna terenów zlokalizowanych w obszarze oddziaływania myjni została określona przez organ w **oparciu o rozpoznanie w terenie** przeprowadzone 18 czerwca 2020 r. Wynik analizy aktualnego sposobu zagospodarowania i wykorzystywania terenów w sąsiedztwie przedmiotowej myjni został opracowany w **postaci graficznej i stanowi załącznik nr 9 do protokołu kontroli nr [...]** [...] Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska. We wskazanym protokole kontroli stwierdzono, że **działka na której przeprowadzono pomiary hałasu znajduje się na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej**. Natomiast organy obu instancji zgodnie stwierdziły, że tereny sąsiadujące z zakładem przemawiają za tym, aby w ich ramach **rozdzielić faktycznie dwie strefy**, co do których obowiązują różne dopuszczalne poziomy hałasu – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej w kierunku zachodnim, południowym i północnym od zakładu oraz terenu zabudowy zagrodowej w kierunku wschodnim od zakładu. Skarżący zakwestionował powyższe ustalenia, twierdząc, że przeważającym rodzajem zabudowy terenów sąsiednich jest zabudowa mieszkaniowo-usługowa, względnie zagrodowa, zaznaczając, że zabudowa zagrodowa nie występuje jedynie w kierunku wschodnim, ale również w kierunku północnym. Jednocześnie skarżący wskazał zakłady usługowe, które znajdują się w kierunkach wschodnim, zachodnim i południowym od myjni i w jego ocenie świadczą o tym, w obszarze oddziaływania myjni znajdują się tereny zabudowy mieszkaniowo-usługowej.”;

- „Sąd nie podzielił zarzutu skarżącego dotyczącego naruszenia art. 115 ust. 1 p.o.ś. poprzez wadliwe określenie przeważającego rodzaju terenu sąsiadującego z działką na której znajduje się myśnia. **W ocenie Sądu analiza zebranych dokumentów uzasadnia stanowisku organów obu instancji, że analizowany obszar obejmuje faktycznie dwie strefy – mieszkaniową jednorodziną w kierunku zachodnim, południowym i północnym oraz zagrodową w kierunku wschodnim i w konsekwencji organy prawidłowo przyjęły, że należy uwzględnić dopuszczalne poziomy hałasu dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej na kierunku północnym, zachodnim i południowym oraz dla terenów zabudowy zagrodowej na kierunku wschodnim**, określone w tabeli nr 1 stanowiącej załącznik do Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku. Co prawda skarżący twierdzi, że w analizowanym obszarze występują zakłady usługowe – B w kierunku wschodnim, C, D i E w kierunku zachodnim, F w kierunku południowym oraz przedmiotowa myśnia skarżącego, to nawet przy uwzględnieniu ich usytuowania

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

w obszarze analizowanym, w dalszym ciągu uzasadnione jest twierdzenie, że przeważającymi funkcjami tego obszaru są odpowiednio: zabudowa mieszkaniowa w kierunku północnym, zachodnim i południowym oraz zabudowa zagrodowa w kierunku wschodnim. O charakterze zabudowy stanowi bowiem zabudowa występująca na dominującej ilości nieruchomości, a nie na kilku z nich.”;

- „Kolejno skarżący wskazał, że przed dokonaniem pomiaru nie wykonano pomiaru tła akustycznego. Analiza akt postępowania potwierdza stanowisko skarżącego, bowiem ze sprawozdania nr [...] z 10 lipca 2020 r. wynika, że **pomiar tła akustycznego został przeprowadzony wyłącznie po pomiarze**. W tym miejscu jednakże należy wyjaśnić, że sposób wykonywania pomiarów hałasu regulowało w momencie ich dokonywania rozporządzenie Ministra Środowiska z 30 października 2014 r. w sprawie wymagań w zakresie prowadzenia pomiarów wielkości emisji oraz pomiarów ilości pobieranej wody (tekst jedn. Dz.U. z 2019 r., poz. 2286). Przepisy powyższego rozporządzenia przewidywały w załączniku nr 7 pkt E ppkt II 1), że do dalszej oceny akustycznych oddziaływań na środowisko rozważanych źródeł hałasu przyjmuje się wyższą wartość poziomu tła akustycznego. Jeżeli nie jest możliwe wykonanie pomiarów tła akustycznego przed pomiarem hałasu w sposób ciągły i po nim, wykonuje się przynajmniej jeden pomiar tła akustycznego, a wynik tego pomiaru stosuje się w dalszych obliczeniach. W pomiarach tła akustycznego jest stosowana taka sama procedura, jaką stosuje się w pomiarach równoważnego poziomu dźwięku z danego źródła. Z kolei w uwagach do sprawozdania nr 436/2020 stwierdzono, że "ze względu na ciągłą pracę myjni nie było możliwości wykonania pomiaru tła akustycznego przed pomiarami, czyli o godzinie 22:00". Sąd zauważa, że dla punktu pomiarowego nr 1 ustalono poziom tła akustycznego na poziomie 36,7 dB, natomiast dla punktu pomiarowego nr 3 poziom 38,6 dB. Wobec powyższego należy uznać **wykonany w sprawie pomiar tła akustycznego wyłącznie po dokonaniu pomiaru za wystarczający, gdyż jego wykonanie przed dokonaniem pomiarów byłoby niemiarodajne i mogłoby doprowadzić do błędnych ustaleń.**”;

- „Nie można się jednocześnie zgodzić ze skarżącym, że dokonując pomiarów nie zweryfikowano wpływu na ustalone wyniki poziomu hałasu czynników zewnętrznych takich jak hałas powstający wskutek dużego ruchu pojazdów przejeżdżających ulicą A. Należy wyjaśnić, że tło akustyczne to hałas, jaki występuje w określonym miejscu pomiaru po wyłączeniu badanego źródła hałasu. Jak wynika ze sprawozdania nr [...], **uwzględniono tło akustyczne, w tym właśnie hałas dochodzący z pobliskiej drogi. Dopiero po analizie wszystkich pomiarów i skorygowaniu poziomu hałasu pochodzącego z myjni skarżącego z uwzględnieniem tła akustycznego organ stwierdził, że doszło do przekroczenia dopuszczalnych norm hałasu**. Nie może zatem odnieść skutku zarzut, że badania były przeprowadzone w sposób nieprawidłowy i nie zweryfikowano wpływu na wyniki poziomu hałasu czynników zewnętrznych.”.

Uwagi:

Powyższe wypowiedzi WSA nie budzą zastrzeżeń i wydają się aktualne. Jest to kolejny przykład potwierdzający, że na podstawie art. 113 i 114 p.o.ś. dopuszczalne jest dzielenie terenów, na które oddziałuje źródło hałasu na strefy (podstrefy). Być może zatem warto rozważyć rozwinięcie tych przepisów o kryteria wyodrębniania stref.

4.65 Wyrok NSA z dnia 23 kwietnia 2020 r. II OSK 636/19, LEX nr 3009322

Słowa kluczowe: relacja między art. 115a a art. 362 p.o.ś., hałas związany z działalnością sklepu spożywczego.

Relevantne przepisy prawne zastosowane przez sąd administracyjny:

- Art. 115a i 362 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz.U. z 2017 r., poz. 519 ze zm., dalej: p.o.ś.)

Główne problemy „hałasowe”:

- Czy wydanie decyzji na podstawie art. 115a p.o.ś. *Decyzja o dopuszczalnym poziomie hałasu* wyklucza wydanie następnie decyzji na podstawie art. 362 p.o.ś. *Decyzja o nałożeniu obowiązków na podmiot negatywnie oddziałujących na środowisko*

Rozstrzygnięcie sądu administracyjnego:

NSA oddalił skargę kasacyjną od wyroku WSA, w którym oddalono skargę na decyzję SKO o utrzymaniu w mocy decyzji Starosty odmawiającej nałożenia obowiązku ograniczenia negatywnego oddziaływania na środowisko. Zdaniem NSA zarówno WSA, jak i organy administracyjne prawidłowo przyjęły, że po wydaniu decyzji na podstawie art. 115a p.o.ś. nie było dopuszczalne wydanie później w tych samych okolicznościach faktycznych decyzji na podstawie art. 362 p.o.ś.

Stanowisko (argumenty) sądu administracyjnego:

- „Wskazać należy, że przedmiotowe postępowanie wszczęte zostało na skutek wniosku skarżącej o nałożenie na P. K., w trybie art. 362 p.o.ś., obowiązku przywrócenia środowiska do stanu właściwego poprzez przeniesienia urządzeń emitujących hałas. **Nie sposób jednak pominąć, że również w związku ze wcześniejszą interwencją skarżącej, na właściciela sklepu decyzją z dnia [...] listopada 2014 r., znak: [...], Starosta [...], działając na podstawie m.in. art. 115a i art. 378 p.o.ś., określił dopuszczalne poziomu hałasu, wyrażone jako wskaźniki hałasu L_{AeqD} i L_{AeqN} , przenikającego ze sklepu do środowiska, na wszystkie tereny podlegające ochronie przed hałasem, zlokalizowane wokół sklepu: L_{AeqD} - 50 dB dla pory dziennej; L_{AeqN} - 40 dB dla pory nocnej. Ponadto organ zobowiązał przedsiębiorcę do prowadzenia pomiaru emisji hałasu przenikającego do środowiska, na terenach podlegających ochronie akustycznej, raz na dwa lata i przekazywania wyników pomiaru Staroście [...] i [...] Wojewódzkiemu Inspektorowi Ochrony Środowiska w [...]. Podstawę tego rozstrzygnięcia, z uwagi na jego przedmiot – ochronę przed hałasem - stanowił przepis art. 115a p.o.ś. Wskazać należy, że zagadnienie to uregulowane został przepisami działu V "Ochrona przed hałasem", tytułu II "Ochrona zasobów środowiska". Tym samym **organ prawidłowo zastosował w niniejszej sprawie w pierwszej kolejności przepisy dotyczące ochrony przed hałasem.**”;**

- Odnosząc się do art. 362 p.o.ś. NSA stwierdził, że: „(...) przepis odnosi się do wszelkiego rodzaju naruszeń środowiska zakazanych prawem. Jak wskazuje się w orzecznictwie sądów administracyjnych

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

art. 362 p.o.ś. ma charakter **uzupełniający i powinien być stosowany wtedy, gdy inne normy nie przewidują bardziej szczegółowych rozwiązań** (por. wyroki NSA z: 17 czerwca 2011 r., sygn. akt II OSK 1057/10; 24 listopada 2015 r., sygn. akt II OSK 758/14).”;

- „Powyższe prowadzi do wniosku, że mając na uwadze ogólne zasady postępowania administracyjnego w przedstawionym stanie faktycznym uznać należało, że w **pierwszej kolejności w przedmiotowej sprawie zastosowanie będą miały przepisy odnoszące się do ochrony przed hałasem**. Ze wskazanych wyżej przyczyn za chybiony należało uznać zarzut skargi kasacyjnej dotyczący naruszenia art. 145 § 1 pkt 1 lit. a p.p.s.a. w zw. z art. 362 p.o.ś. i jako prawidłowe ocenić zarówno stanowisko wyrażone przez organ I i II instancji, jak i Wojewódzki Sąd Administracyjny.”.

Innymi słowy NSA zaaprobował pogląd WSA zawarty w kontrolowanym wyroku z dnia 24 października 2018 r. II SA/Ke 411/18, w myśl którego: „Skoro więc w niniejszej sprawie istnieje regulacja szczegółowa dotycząca ochrony przed hałasem w postaci art. 115a Poś, co więcej, na podstawie tej regulacji wydana została już decyzja Starosty z dnia 5 listopada 2014 r. określająca dopuszczalne poziomu hałasu przenikającego z przedmiotowego sklepu do środowiska na wszystkie tereny podlegające ochronie przed hałasem zlokalizowane wokół sklepu, to **żądanie wydania decyzji na podstawie art. 362 Poś musiało zostać załatwione odmownie**. Wyegzekwowanie przestrzegania obowiązków nałożonych tą decyzją nie jest przedmiotem niniejszego postępowania, które miało na celu ocenę zasadności zastosowania art. 362 Poś, którego domagała się skarżąca. Przepis ten nie służy bowiem egzekucji obowiązków nałożonych w innym postępowaniu, lecz jest samodzielną podstawą do nałożenia obowiązków, w sytuacji gdy inne normy nie przewidują bardziej szczegółowych rozwiązań.”.

Uwagi:

NSA, WSA i organy obu instancji zgodnie przyjęły, że po wydaniu decyzji na podstawie art. 115a p.o.ś. nie jest dopuszczalne wydanie w tych samych okolicznościach faktycznych decyzji na podstawie art. 362 p.o.ś. Ten ostatni przepis nie stanowi sankcji za niewykonywanie decyzji wydanej na podstawie art. 115a p.o.ś.

4.66 Wyrok NSA z dnia 24 listopada 2015 r. II OSK 758/14, LEX nr 1990941

Słowa kluczowe: relacja między art. 115a a art. 362 p.o.ś., hałas związany z działalnością przemysłową.

Relevantne przepisy prawne zastosowane przez sąd administracyjny:

- Art. 115a i 362 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz.U. z 2008 r. nr 25 poz. 150 ze zm., dalej: p.o.ś.)

Główne problemy „hałasowe”:

- Czy można wydać decyzję jednocześnie na podstawie art. 115a *Decyzja o dopuszczalnym poziomie hałasu* i 362 p.o.ś. *Decyzja o nałożeniu obowiązków na podmiot negatywnie oddziałujących na środowisko*, który przepis ma pierwszeństwo?

Rozstrzygnięcie sądu administracyjnego:

NSA oddalił skargę kasacyjną od wyroku WSA, w którym uchylono decyzję SKO i decyzję Prezydenta Miasta. W decyzji Prezydenta Miasta zobowiązano spółkę do ograniczenia negatywnego oddziaływania na środowisko poprzez wykonanie działań zmierzających do ograniczenia emisji hałasu ze źródeł zlokalizowanych na terenie spółki oraz nakazano wykonanie kontrolnych pomiarów hałasu. Z kolei SKO uchyliło tę decyzję w części dotyczącej terminów wykonania działań zmierzających do ograniczenia hałasu oraz wykonania kontrolnych pomiarów hałasu, w pozostałej zaś części utrzymało ją w mocy .. Zdaniem NSA i WSA nie można wydać jednej decyzji jednocześnie na podstawie art. 115a i 362 p.o.ś.

Stanowisko (argumenty) sądu administracyjnego:

- „Dobrem chronionym w art. 362 p.o. ś. jest środowisko, czyli interes społeczny, a nie indywidualny. Aby zatem organ mógł nałożyć przewidziany w przepisie art. 362 ustawy obowiązek musi stwierdzić, że określony podmiot korzystający ze środowiska negatywnie oddziałuje na środowisko. Należy zwrócić jednak uwagę na zakres przedmiotowy obowiązywania rozwiązań zawartych w art. 362 ust. 1 p.o.ś. Ustawodawca nie precyzuje bowiem co kryje się pod pojęciem negatywnego oddziaływania na środowisko, a więc czy swoją dyspozycją norma zawarta w tym przepisie obejmuje tylko stany niezgodnego z prawem oddziaływania na środowisko, czy też wszystkie negatywnie wpływające na przedmiot ochrony (por. Prawo ochrony środowiska. Komentarz, red. J. Jendrośka, Wrocław 2001, s. 867). **Nie ulega natomiast wątpliwości, że przepis ten z całą pewnością odnosi się do wszelkiego rodzaju naruszeń środowiska zakazanych prawem.** Powstaje więc wątpliwość, czy w rozpoznawanej sprawie podstawę rozstrzygnięcia winem stanowić art. 362 p.o.ś.”;

- „Wątpliwość ta powstaje z tych przyczyn, że w sprawie wszczęto postępowanie, które faktycznie dotyczyło ochrony przed hałasem, a więc zagadnień, uregulowanych przepisami działu V "Ochrona przed hałasem", tytułu II "Ochrona zasobów środowiska". **Organ II instancji zaś zastosował obydwie regulacje jednocześnie, podając jako podstawę rozstrzygnięcia zarówno przepis art. 115a jak i art. 362 p.o.ś.** Należy zauważyć, że zgodnie z ogólnymi zasadami postępowania administracyjnego w tym samym stanie faktycznym nie powinny być stosowane różne sankcje, w takiej sytuacji uznać należy, że w pierwszej kolejności w sprawie winny mieć zastosowanie przepisy dotyczące ochrony przed hałasem. Wynika to stąd, że art. 362 p.o.ś. ma charakter uzupełniający i powinien być stosowany wtedy, gdy inne normy nie przewidują bardziej szczegółowych rozwiązań”;

- „W rozpoznawanej sprawie takie szczegółowe zastosowanie, może mieć art. 115a p.o.ś. Przy czym **nie jest dopuszczalne, jak to uczynił organ odwoławczy wydawanie rozstrzygnięcia w oparciu o obydwie konkurujące ze sobą podstawy.** Podkreślić przy tym należy, że decyzja faktycznie zmierza w kierunku zastosowania ochrony przed hałasem na co wskazuje jej sformułowanie, że wartości dopuszczalnego hałasu nie powinny przekraczać wysokości określonych w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 14 marca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku. Na marginesie zauważyć należy, że **tego rodzaju sformułowanie zawarte w decyzji organu I instancji, czyni decyzję niezrozumiałą, albowiem nie określa jakie konkretnie wartości hałasu określone powyższym rozporządzeniem są w tym przypadku dopuszczalne.**”.

Uwagi:

NSA trafnie przyjął, że nie można wydać jednej decyzji opartej jednocześnie na art. 115a i 362 p.o.ś., zaś w pierwszej kolejności ma zastosowanie art. 115a p.o.ś.

4.67 Wyrok NSA z dnia 3 lipca 2018 r. II OSK 1772/16, LEX nr 2537333

Słowa kluczowe: wykonanie pomiarów hałasu.

Relevantne przepisy prawne zastosowane przez sąd administracyjny:

- Art. 115a ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz.U. z 2017 r. poz. 519 ze zm., dalej: p.o.ś.)

Główne problemy „hałasowe”:

- Zawiadomienie o wykonaniu pomiarów i sposób ich przeprowadzenia

Rozstrzygnięcie sądu administracyjnego:

NSA oddalił skargę kasacyjną od wyroku WSA, w którym oddalono skargę na decyzję SKO utrzymującą w mocy decyzję Prezydenta Miasta o odmowie ustalenia dla Parafii Rzymskokatolickiej dopuszczalnego poziomu hałasu emitowanego do środowiska. Zdaniem NSA nie było podstaw do uprzedniego zawiadomienia o wykonaniu pomiarów na potrzeby przeprowadzenia postępowania w trybie art. 115a p.o.ś.

Stanowisko (argumenty) sądu administracyjnego:

- „Odnosząc się do zarzutu braku zawiadomienia strony o przeprowadzonych pomiarach dozwolonego poziomu emisji hałasu, wskazać należy, że zgodnie z art. 115a Poś, dowody wskazujące na przekroczenie dopuszczalnych norm hałasu **przeprowadzane są co do zasady w ramach czynności kontrolnych jeszcze przed wszczęciem postępowania**. Decyzję o przekroczeniu dopuszczalnego poziomu hałasu opiera się wyłącznie na jednym z wyraźnie wskazanym w art. 115a ust. 1 Poś środków dowodowych (pomiarów dokonanych przez wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska, podmiot obowiązany do ich prowadzenia lub przez organ ochrony środowiska). Dlatego też **kwestia zawiadomienia czy też nie o przeprowadzonych badaniach nie ma żadnego wpływu na wynik postępowania**”;

- „Naczelny Sąd Administracyjny w całości podziela przy tym stanowisko Sądu I instancji, że sposób przeprowadzenia pomiarów oraz zmierzone wartości poziomów dźwięku nie budzą wątpliwości w zakresie prawidłowości ich przeprowadzenia. **Skoro pomiary były przeprowadzane w sposób ciągły od godziny 5 rano do godziny 22 z uwzględnieniem odgłosów kuranta, w sposób ciągły, to nie sposób zarzucić przeprowadzonym badaniom wybiórczości.**”.

Uwagi:

Stanowisko NSA należy uznać za trafne i aktualne.

4.68 Wyrok NSA z dnia 9 lutego 2021 r. III OSK 1472/21, LEX nr 3314261

Słowa kluczowe: kara biegnąca, wniosek o zmianę lub uchylenie kary, pomiary hałasu.

Relevantne przepisy prawne zastosowane przez sąd administracyjny:

- Art. 3 pkt 21 i art. 301 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz.U. z 2017 r. poz. 519 ze zm., dalej: p.o.ś.)

Główne problemy „hałasowe”:

- Zawiadomienie o wykonaniu pomiarów i sposób ich przeprowadzenia

Rozstrzygnięcie sądu administracyjnego:

NSA oddalił skargę kasacyjną od wyroku WSA, w którym uchylono decyzje GIOŚ i WIOŚ o odmowie zmiany wymiaru kary biegnącej za przekroczenie w porze nocy dopuszczalnego poziomu hałasu emitowanego przez instalację i urządzenia zlokalizowane na terenie zakładu. Zdaniem NSA wniosek o zmianę kary biegnącej został złożony w terminie, a wykonane pomiary mogły stanowić jego podstawę, tak więc nie można było odmówić jego merytorycznego rozpatrzenia.

Stanowisko (argumenty) sądu administracyjnego:

- „W tej sprawie Zachodniopomorski Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska decyzją z [...] marca 2017 r. ustalił dla B. sp. z o.o. z siedzibą w P. (dalej w skrócie jako Spółka) karę biegnącą za przekroczenie normy hałasu. **Pomiary wielkości emisji hałasu zostały przeprowadzone na zlecenie Spółki przez L. sp. z o.o. Laboratorium Badawcze w W. w dniu 1 i 2 czerwca 2017 r., a sprawozdanie z tych badań z dnia 6 czerwca 2017 r. zostało poddane korekcie przez ww. podmiot je przeprowadzający i po sporządzeniu korekty z dnia 10 lipca 2017 r. przekazano to sprawozdanie Spółce. Spółka B. wnioskiem z dnia 31 lipca 2017 r. wniosła o zmianę wysokości kary biegnącej wymierzonej decyzją z 8 marca 2017 r. Przy tak dokonanych podstawowych ustaleniach stanu faktycznego sprawy trafnie Sąd pierwszej instancji stwierdził, że nie nastąpiło przekroczenie terminu do złożenia wniosku na podstawie art. 301 ust. 3 P.o.ś. Zgodnie z tym przepisem wniosek o zmianę kary biegnącej powinien być złożony przez podmiot korzystający ze środowiska w terminie 30 dni od dokonania własnych pomiarów lub ustaleń. **Jeżeli ustaleń w zakresie wielkości przekroczenia dopuszczalnego poziomu hałasu dokonano w dniu 10 lipca 2017 r., a sam wniosek o zmianę kary biegnącej został złożony do właściwego wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska przed upływem 30 dni od tej daty, to termin z art. 301 ust. 3 P.o.ś. został dochowany.**”;**

- „Zgodnie z art. 3 pkt 21 P.o.ś pod **pojęciem pomiaru** na potrzeby tej ustawy należy rozumieć również obserwacje oraz analizy. Użyte przez ustawodawcę w ww. przepisie słowo "również" wskazuje, że sam **pomiar jest rozumiany szerzej niż przyjęto w języku potocznym**, zgodnie z którym pomiar to ustalenie miary określonej wielkości fizycznej, mierzenie lub wynik mierzenia (Słownik Języka Polskiego L-P, pod red. M. Szymczaka, PWN Warszawa 1996, s. 758). Ustawowa definicja pomiaru dodatkowo obejmuje także obserwacje i analizy. Naczelny Sąd Administracyjny w uzasadnieniu wyroku z 12 września 2019

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

r. sygn. akt II OSK 2463/17, opubl. w LEX nr 2739842 trafnie przyjął, że na podstawie Prawa ochrony środowiska **pomiarem jest nie tylko odczyt z urządzenia pomiarowego, ale same wyniki odczytu należy zestawić z zawartymi w pozwoleniu zintegrowanym dopuszczalnymi parametrami**. Dopiero wówczas jest możliwym stwierdzenie przekroczenia dopuszczalnych norm emisji gazów i pyłów do powietrza. Sam pomiar nie zawsze wystarcza do ustalenia zakresu oddziaływania na środowisko. W okolicznościach danej sprawy **może okazać się, wyniki pomiaru wymagają opracowania i na podstawie sprawozdania z takich pomiarów można ustalić istnienie i sam zakres oddziaływania na środowisko**. Prawo ochrony środowiska nie definiuje pojęcia "ustalenie", ale nie ma przeszkód przed przyjęciem, że **ustalenie oznacza** zdecydowanie o ostatecznej formie, postaci lub przebiegu czegoś bądź stwierdzenie czegoś po uprzednim zbadaniu (Słownik Języka Polskiego R-Z, pod red. M. Szymczaka, PWN Warszawa 1996, s. 580). W związku z powyższym skoro w tej sprawie **Spółka zleciła przeprowadzenie pomiarów wyspecjalizowanemu podmiotowi, który ostateczne sprawozdanie z tych pomiarów przedłożył podmiotowi korzystającemu ze środowiska w dniu 10 lipca 2017 r., to termin do złożenia wniosku na podstawie art. 301 ust. 3 P.o.ś. należało liczyć od dnia 11 lipca 2017 r.** Ponadto należy wskazać, że zgodnie z art. 301 ust. 5 P.o.ś. prawidłowo złożony wniosek zawierający uzasadnione żądanie zmiany wymiaru kary biegnącej jest **wiązący** dla wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska, tzn. organ jest wówczas zobowiązany do wydania nowej decyzji w zakresie ustalenia nowego wymiaru kary biegnącej. Powołany przepis **ogranicza postępowanie dowodowe organu do zbadania, czy treść wniosku oraz zawarte w nim ustalenia są zasadne i pozwalają na jego podstawie na wydanie decyzji zmieniającej wcześniejszą decyzję o wymiarze kary biegnącej.**”;

- „(...) gdy pomiary są wykonywane przez wyspecjalizowane pomioty, to oczywistym jest, że **jedynie wyjątkowo pomiar z danego dnia zostanie opracowany w sprawozdaniu jeszcze tego samego dnia i doręczony podmiotowi korzystającemu ze środowiska w tym samym dniu**. Tym samym przyjęcie, że określony w art. 301 ust. 3 P.o.ś. 30-dniowy termin na złożenie wniosku winien być liczony tylko od daty dokonania pomiaru znacząco skracalby ten termin dla strony, która po otrzymaniu sprawozdania miałaby termin nie trzydziestodniowy, ale niekiedy znacznie krótszy lub wręcz nie miałaby możliwości jego dochowania, gdyby jednostka sporządzająca na zlecenie podmiotu badania potrzebowała dłuższego czasu niż 30 dni na ich opracowanie.”.

Uwagi:

NSA opierając się na wykładni językowej pojęć „pomiar” (definicja legalna) i „ustalenie” (definicja słownikowa) doprecyzował, od którego momentu należy liczyć początek biegu terminu na złożenie wniosku o zmianę kary biegnącej. Być może warto rozważyć doprecyzowanie art. 301 p.o.ś. w kierunku wskazanym przez NSA.

4.69 Wyrok NSA z dnia 16 czerwca 2015 r. II OSK 2894/13, LEX nr 1982854

Słowa kluczowe: *kara za przekroczenie dopuszczalnego poziomu hałasu, adresat kary, podmiot korzystający ze środowiska.*

Relevantne przepisy prawne zastosowane przez sąd administracyjny:

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

- Art. 3 pkt 41, art. 138 i art. 298 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz.U. z 2008 r nr 25 poz. 150 ze zm., dalej: p.o.ś.)

Główne problemy „hałasowe”:

- Ustalenie podmiotu, na który nakłada się karę za przekroczenie dopuszczalnego poziomu hałasu.

Rozstrzygnięcie sądu administracyjnego:

NSA oddalił skargę kasacyjną od wyroku WSA, w którym oddalono skargę na decyzję odmawiającą stwierdzenia nieważności decyzji o nałożeniu kary za przekroczenie dopuszczalnego poziomu hałasu. Zdaniem NSA prawidłowo określono podmiot, któremu wymierzono karę, tj. spółkę będącą najemcą sklepu, z którego urządzeń emitowany był hałas.

Stanowisko (argumenty) sądu administracyjnego:

- „Niesporne jest, że lokal (...) **wynajmowany** jest przez skarżącą kasacyjnie Spółkę na prowadzenie działalności gospodarczej od G. P. w oparciu o umowę najmu (...). Nie budzi jakichkolwiek wątpliwości Naczelnego Sądu Administracyjnego, że **adresatem tej decyzji powinna być skarżąca Spółka**. Dopuszczalny poziom hałasu dla sklepu określony został w decyzji Prezydenta (...). Decyzja ta została skierowana do skarżącej. Tym samym skarżąca jest podmiotem odpowiedzialnym za zapewnienie przestrzegania, określonego w decyzji Prezydenta dopuszczalnego poziomu hałasu dla sklepu. Należy w pełni podzielić stanowisko Sądu pierwszej instancji, że decyzja Prezydenta Miasta (...) o dopuszczalnym poziomie hałasu w porze nocnej ze źródeł znajdujących się na terenie sklepu prowadzonego przez skarżącą kasacyjnie Spółkę, przesądziła na etapie wydawania tejże decyzji, kwestię podmiotu odpowiedzialnego za przekroczenie dopuszczalnego poziomu hałasu. **To skarżąca kasacyjnie Spółka w tych okolicznościach, zobowiązana jest na mocy ww. decyzji do przestrzegania wskazanych wymagań ochrony środowiska w zakresie poziomu dopuszczalnego hałasu w godzinach nocnych ze źródeł znajdujących się na terenie prowadzonego sklepu, a nie jak wskazano w kasacji wynajmujący stronie powierzchnię sklepową właściciel instalacji.** Zatem dopóki w obrocie prawnym pozostaje ta ostateczna decyzja Prezydenta Miasta (...) to korzysta ona z przymiotu zgodności z prawem i wbrew stanowisku zawartemu w motywach skargi kasacyjnej nie może ona podlegać ocenie sądu administracyjnego w ramach dokonywania sądowej kontroli legalności ostatecznej decyzji o ustaleniu wymiaru kary biegnącej, gdyż nie pozostaje w granicach sprawy (art. 135 P.p.s.a.), której dotyczy skarga.”;

- „W myśl art. 4 ust. 1 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy jest osoba fizyczna, osoba prawna i jednostka organizacyjna niebędąca osobą prawną, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną - wykonująca we własnym imieniu działalność gospodarczą. W tej sprawie zatem **przedsiębiorcą jest J. S.A. prowadząca działalność w lokalu (...)**. Dlatego też to skarżąca kasacyjnie Spółka jest tym podmiotem, który korzysta ze środowiska i w tym zakresie zobowiązana jest do ponoszenia opłat za korzystanie ze środowiska oraz administracyjnych kar pieniężnych.”;

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

- „Ustalając stronę właściwą w postępowaniu o wymierzenie kary pieniężnej za przekroczenie dopuszczalnego poziomu hałasu – adresata decyzji, należy zwrócić uwagę, że z dyspozycji art. 138 ust. 1 ustawy Prawo ochrony środowiska wynika, iż eksploatacja instalacji oraz urządzenia zgodnie z wymaganiami ochrony środowiska jest, z zastrzeżeniem art. 139, obowiązkiem ich właściciela, chyba że wykaże on, iż władającym instalacją lub urządzeniem jest na podstawie tytułu prawnego inny podmiot. Z treści art. 138 ustawy Prawo ochrony środowiska **wynika, że po spełnieniu określonych wymagań formalnych właściciel instalacji lub urządzenia, może skutecznie uwolnić się od odpowiedzialności za prawidłowość ich eksploatacji, a co za tym idzie, również zezwolenie na korzystanie ze środowiska będzie zobowiązany uzyskać inny podmiot niż właściciel.** Następstwem takiego stanu będzie również to, że obowiązek uiszczenia opłat za korzystanie ze środowiska będzie mógł spoczywać na innym podmiocie niż właściciel instalacji lub urządzenia.”;

- „Zasadniczo eksploatacja urządzeń i instalacji obciąża nie tylko właściciela, ale również i inne podmioty dysponujące tytułem prawnym do instalacji i urządzenia. Zgodnie z art. 3 pkt 41 ustawy Prawo ochrony środowiska, pod pojęciem tytułu prawnego - rozumie się prawo własności, użytkowanie wieczyste, trwałe zarząd, ograniczone prawo rzeczowe albo stosunek zobowiązaniowy. Zatem **tytułem prawnym do instalacji może być również prawo uzyskane na podstawie stosunku zobowiązaniowego takiego jak najem, dzierżawa, leasing, czy też użyczenie regulowane na podstawie przepisów kodeksu cywilnego.** Tak więc skarżąca kasacyjnie Spółka, dysponująca tytułem prawnym (umowy najmu) do władania instalacją w sklepie (...), nie może skutecznie wskazywać na właściciela instalacji, jako tego, który jest stroną postępowania w sprawie wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej za przekroczenie norm hałasu emitowanego z terenu przedmiotowego sklepu. W tych okolicznościach, **zasadnie adresatem decyzji wymierzającej karę za przekroczenie w porze nocy dopuszczalnego poziomu hałasu przenikającego do środowiska z terenu sklepu uczyniono J. S.A. jako podmiot korzystający ze środowiska oraz zobowiązany do eksploatacji instalacji zgodnie z wymaganiami ochrony środowiska na podstawie posiadanego tytułu prawnego.** W okolicznościach rozpoznawanej sprawy właściciel instalacji skutecznie uwolnił się od odpowiedzialności za prawidłowość eksploatacji przedmiotowej instalacji, a więc nie może, wbrew stanowisku skarżącego kasacyjnie, odpowiadać za poziom emisji hałasu do środowiska we wskazywanym sklepie (zob. wyrok NSA z dnia 25 marca 2015 r., sygn. II OSK 2025/13, [w:] CBOSA).”.

Uwagi:

Stanowisko NSA należy uznać za trafne i aktualne.

4.70 Wyrok WSA w Warszawie z dnia 15 marca 2021 r. IV SA/Wa 123/21, LEX nr 3179166

Słowa kluczowe: *przebieg ekologiczny, pomiary hałasu, hałas związany z autostradą.*

Relevantne przepisy prawne zastosowane przez sąd administracyjny:

- Art. 237 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz.U. z 2019 r. poz. 1396, dalej: p.o.ś.).

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Główne problemy „hałasowe”:

- Podstawy prawne i faktyczne nałożenia obowiązku opracowania przeglądu ekologicznego. Czy w sprawie zachodzą okoliczności, wskazujące na możliwość negatywnego oddziaływania spornego odcinka autostrady na środowisko poprzez ponadnormatywną emisję hałasu.

Rozstrzygnięcie sądu administracyjnego:

WSA oddalił skargę na decyzję Ministra Klimatu, w której orzekł o uchyleniu decyzji Marszałka Województwa i przekazał temu organowi sprawę do ponownego rozpoznania (Marszałek umorzył postępowanie w sprawie nałożenia obowiązku opracowania przeglądu ekologicznego przez Spółkę). Zdaniem WSA Marszałek Województwa nie przeprowadził dokładnego postępowania wyjaśniającego i nie doszedł do jednoznacznych ustaleń w kwestii negatywnego oddziaływania hałasu pochodzącego z autostrady.

Stanowisko (argumenty) sądu administracyjnego:

- „(...) do nałożenia obowiązku opracowania przeglądu ekologicznego **będzie wystarczająca sama możliwość wystąpienia zagrożeń. Natomiast potwierdzeniem lub zaprzeczeniem takiej opinii będą wnioski wypływające z samego przeglądu.** Podobny charakter przeglądowi ekologicznemu nadaje się w orzecznictwie, w którym przyjmuje się, że: "Organ ochrony środowiska w zakresie swoistego luzu decyzyjnego może nałożyć na korzystającego ze środowiska obowiązek sporządzenia i przedłożenia sprecyzowanego dokumentu, także wówczas, gdy w związku z funkcjonowaniem konkretnej instalacji występuje jedynie możliwość negatywnego jej oddziaływania na środowisko. Tym bardziej organy ochrony środowiska są uprawnione do zobowiązania korzystającego ze środowiska do opracowania przeglądu ekologicznego, gdy negatywne skutki już wystąpiły" (wyrok WSA w Poznaniu z 3.06.2008 r., II SA/Po 78/08, LEX nr 460819; podobnie również wyrok WSA w Poznaniu z 2.04.2007 r., III SA/Po 422/06, LEX nr 460831).”;

- „Trafnie przyjął Minister, iż dowód z wyników pomiarów wykonanych na zlecenie Spółki w latach 2010 – 2017 r. został przeprowadzony przez Marszałka wadliwie, albowiem **przedmiotem tego dowodu było w istocie samo pismo Spółki (...) relacjonujące te pomiary (dowód pośredni). Ocena Ministra, iż przedmiotem dowodu przed organami obu instancji winna być bezpośrednio stosowna dokumentacja wykonanych pomiarów jest zatem trafny.**”;

- „W odwołaniu od decyzji Marszałka odwołująca się zakwestionowała poprawność wykonanych pomiarów, wskazując m.in. na wadliwe w jej ocenie zlokalizowanie dwóch punktów pomiarowych w cieniu akustycznym pobliskiego wału ziemnego. Wprawdzie zarzut ten został podniesiony dopiero w odwołaniu, niemniej przyjąć należy (nie przesądzając wyniku ustaleń w tym zakresie), iż **kwestię ewentualnego wpływu w/w wału ziemnego/nasypu (zaznaczonego na wydruku mapy na k.10 akt adm.) na wiarygodność wyników przeprowadzonych pomiarów Marszałek winien był rozważyć z urzędu.**”.

Uwagi:

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Powyższe wypowiedzi WSA zostały potwierdzone jako trafne w wyroku NSA z dnia 28 września 2021 r. III OSK 5730/21. W szczególności NSA stwierdził, że Marszałek Województwa popełnił błąd pomijając treść uchwały Sejmiku Województwa w sprawie określenia programu ochrony środowiska przed hałasem na lata 2019-2023 z perspektywą na lata następne dla terenów poza aglomeracjami w województwie. Jak stwierdził NSA: „Rację ma bowiem organ II instancji, że **jego treść nie została w ogóle uwzględniona w uzasadnieniu decyzji organu I instancji, zaś ze wstępnie przeprowadzonej jego analizy przez organ II instancji wynika, że w bezpośrednim sąsiedztwie miejscowości [...] autostrada A[...] powoduje przekroczenia akustycznego standardu jakości środowiska**. Tym samym zasadnie Minister zwrócił uwagę, iż przekroczenia dopuszczalnego poziomu hałasu w 2016 roku wyrażonego wskaźnikami L_{DWN} i L_N świadczą o przekraczaniu podczas pewnych pór dnia i nocy dopuszczalnego hałasu wyrażonego wskaźnikami L_{AeqD} i L_{AeqN} . Jednocześnie konkluzja ta nie pozwala na wykluczenie, że przekroczenia takie nie istnieją w roku 2019.”.

4.71 Wyrok WSA w Gdańsku z dnia 15 maja 2019 r. II SA/Gd 898/18, LEX nr 2676444

Słowa kluczowe: decyzja o dopuszczalnym poziomie hałasu, hałas związany z instalacją.

Relevantne przepisy prawne zastosowane przez sąd administracyjny:

- Art. 115a ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz.U. z 2018 r. poz. 799, dalej: p.o.ś.).

Główne problemy „hałasowe”:

- Warunki wydania decyzji z art. 115a p.o.ś. *Decyzja o dopuszczalnym poziomie hałasu*, w szczególności określenie rodzaju terenu podlegającego ochronie przed hałasem i ocena pomiarów hałasu.

Rozstrzygnięcie sądu administracyjnego:

WSA oddalił skargę na decyzję SKO określającą dopuszczalne poziomy hałasu dla terenu poza terenem zakładu. Zdaniem WSA prawidłowo określono rodzaj terenu podlegającego ochronie przed hałasem oraz trafnie oparto decyzję na wynikach pomiarów hałasu przeprowadzonych przez WIOŚ.

Stanowisko (argumenty) sądu administracyjnego:

- „Jak wynika z akt sprawy w odległości ok. 300 m od zakładu skarżącego, to jest B., występuje zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna wzdłuż ul. B. i ul. P. Z informacji Gminy z dnia 12 czerwca 2018 r. wynika, że zlokalizowanych jest w tym obszarze kilkanaście domów jednorodzinnych oraz zabudowa przemysłowo-usługowa. Natomiast nie występują tam inne tereny, dla których określono zróżnicowane dopuszczalne poziomy hałasu. W świetle zgromadzonego materiału dowodowego **nie znajduje uzasadnienia stanowisko strony skarżącej, iż w sprawie winien mieć zastosowanie art. 114 ust. 2 P.o.ś.** Powyższy przepis stanowi, iż jeżeli teren może być zaliczony do kilku rodzajów terenów, o których mowa w art. 113 ust. 2 pkt 1, uznaje się, że dopuszczalne poziomy hałasu powinny być

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

ustalone jak dla przeważającego rodzaju terenu. **Brak występowania w obszarze oddziaływania zakładu skarżącego innych niż zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna rodzajów terenu wymienionych w art. 113 ust. 2 pkt 1 wyklucza zastosowanie przywołanego na wstępie przepisu.”;**

- „Niezasadne są również zarzuty skargi dotyczące nieprawidłowości pomiarów hałasu przeprowadzonych przez Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska w toku przeprowadzonej kontroli. Zauważyć bowiem należy, iż **dowód ten przeprowadzony został poza postępowaniem w przedmiocie określenia dopuszczalnych norm natężenia hałasu. Co istotne, w toku postępowania w niniejszej sprawie strona skarżąca nie kwestionowała wzmiankowanego dowodu.** W tej sytuacji prawidłowo organy uznały pomiary hałasu przeprowadzone przez Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska jako podstawę wydania decyzji o dopuszczalnym poziomie hałasu i nie dokonywały samodzielnych ustaleń w tym zakresie.”;

- „Sąd odmówił przeprowadzenia wnioskowanego przez stronę skarżącą dowodu z dokumentów: wyników badań hałasu w środowisku z dnia 8 września 2018 r. (raport z badań [..]) oraz wyników badań hałasu w środowisku z dnia 12 września 2018 r. (raport z badań [..]) na okoliczność nieprzekroczenia dopuszczalnego poziomu hałasu w środowisku. Zgodnie z art. 106 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz.U. z 2018 r., poz. 1302 ze zm. – dalej jako "p.p.s.a.") sąd może z urzędu lub na wniosek stron przeprowadzić dowody uzupełniające z dokumentów, jeżeli jest to niezbędne do wyjaśnienia istotnych wątpliwości i nie spowoduje nadmiernego przedłużenia postępowania w sprawie. Należy mieć na uwadze, że zgodnie z art. 133 § 1 p.p.s.a. zasadą jest, że kontrolę legalności opiera na materiale dowodowym zgromadzonym w postępowaniu przed organem administracji wydającym zaskarżoną decyzję. **Dowody na które powołuje się strona skarżąca nie zostały przedłożone w toku postępowania administracyjnego. Natomiast dyspozycja art. 106 § 3 p.p.s.a. nie daje podstaw, by żądać przeprowadzenia przed sądem administracyjnym postępowania dowodowego wskazującego na istnienie nowych okoliczności faktycznych, których strona nie podniosła w toku postępowania przed organem administracji”.**

Uwagi:

Trafnie przyjął sąd, że zasada przeważającego rodzaju terenu (art. 114 ust. 2 p.o.ś.) nie ma zastosowania wtedy, gdy na danym terenie znajdowała się tylko zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna.

4.72 Wyrok WSA w Gdańsku z dnia 15 maja 2019 r. II SA/Gd 899/18, LEX nr 2673754

Słowa kluczowe: *przeгляд ekologiczny, hałas związany z instalacją.*

Relevantne przepisy prawne zastosowane przez sąd administracyjny:

- Art. 237 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz.U. z 2018 r. poz. 799, dalej: p.o.ś.).

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

Główne problemy „hałasowe”:

- Podstawy prawne, faktyczne i zakres nałożenia obowiązku opracowania przeglądu ekologicznego w przypadku instalacji – tory szkoleniowe do jazdy samochodami.

Rozstrzygnięcie sądu administracyjnego:

WSA uchylił decyzję SKO i decyzję Starosty w przedmiocie sporządzenia i przedłożenia przeglądu ekologicznego. Zdaniem WSA w decyzji nakładającej obowiązek przygotowania przeglądu ekologicznego błędnie określono zakres przeglądu.

Stanowisko (argumenty) sądu administracyjnego:

Odnosząc się do art. 237 p.o.ś. WSA stwierdził, że: „Decyzja wydana na tej podstawie prawnej ma charakter **uznaniowy**, o czym świadczy użyty w tym przepisie zwrot "może". Uznaniowość rozstrzygnięcia, o którym mowa w art. 237 Prawa ochrony środowiska nie oznacza jednak dowolności organu w tym zakresie. Nałożenie obowiązku sporządzenia i przedłożenia przez określony podmiot przeglądu ekologicznego **wymaga wykazania możliwości negatywnego oddziaływania instalacji na środowisko**. W decyzji wydanej na podstawie przywołanego przepisu winny być zatem **wykazane w sposób racjonalny konkretne przyczyny związane z działalnością instalacji, które mogą potencjalnie w sposób negatywny wpływać na środowisko**. Jednocześnie nałożenie obowiązku na stronę postępowania w tym zakresie winno być uzasadnione brakiem możliwości udowodnienia negatywnego oddziaływania na środowisko przy użyciu innych środków dowodowych. Decyzja wydana na podstawie art. 237 Prawa ochrony środowiska winna też wskazywać **cel, któremu ma służyć wykonanie obowiązku wykonania i przedłożenia przeglądu ekologicznego**. Brak spełnienia wymogów, o których wyżej mowa przez organ skutkuje uznaniem, że wydana decyzja ma charakter decyzji nie tyle uznaniowej co dowolnej.”.

Odnosząc się do art. 238 p.o.ś. WSA stwierdził, że: „Jednocześnie należy zauważyć, iż powyższy przepis **dotyczy wyłącznie instalacji, która jest kwalifikowana jako przedsięwzięcie mogące zawsze znacząco oddziaływać na środowisko** w rozumieniu ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko. Natomiast bezsporne w **sprawie jest, iż przedsięwzięcie A. jedynie potencjalnie znacząco oddziałuje na środowisko**, albowiem zostało wymienione w § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (t.j. Dz. U. z 2016r., poz. 71). **W tej sytuacji zastosowanie ma art. 240 Prawa ochrony środowiska**, zgodnie z którym jeżeli możliwość negatywnego oddziaływania na środowisko wynika z funkcjonowania instalacji, która nie jest kwalifikowana jako przedsięwzięcie mogące zawsze znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, **organ właściwy do nałożenia obowiązku sporządzenia przeglądu ekologicznego określa, które z wymagań wymienionych w art. 238 należy spełnić, sporządzając przegląd.”.**

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

W tym kontekście WSA dalej stwierdził, że: „Zatem organ określając w decyzji wymogi przeglądu ekologicznego **winien odnieść je do realnie istniejącej sytuacji związanej ze stwierdzonym zanieczyszczeniem**, szczegółowo uzasadniając, dlaczego przyjął taki a nie inny zakres nałożonego obowiązku. Odnosząc powyższe rozważania do oceny przedmiotowej sprawy w ocenie sądu zaskarżona decyzja nie spełnia wymogów decyzji uznaniowej określonej przywołanymi wyżej przepisami. Należy bowiem zauważyć, że **jako okoliczności wskazujące na możliwość negatywnego oddziaływania na środowisko A. wskazano przekroczenie norm hałasu, wynikający z kontrolnych pomiarów dokonanych przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska** oraz fakt powstawania odpadów w procesie ścierania opon, okładzin hamulcowych i asfaltu podczas jazd na torach szkoleniowych. **Kwestia przekroczenia norm hałasu była jednakże przedmiotem odrębnego postępowania zakończonego decyzją Samorządowego Kolegium Odwoławczego z dnia 23 października 2018 r. sygn. akt: [...], co jest znane sądowi z urzędu bowiem dotyczy sprawy o sygn. akt II SA/Gd 898/18 .”.**

Na tej podstawie WSA doszedł do wniosku, że: „Zauważyć również należy, iż zakres wymagań przeglądu ekologicznego określony zaskarżoną decyzją niemal w pełni odpowiada zakresowi wskazanemu w art. 238 Prawa ochrony środowiska **mimo, iż w przedmiotowej sprawie winien mieć zastosowanie art. 240 tej ustawy**. W tym zakresie brak jakiegokolwiek uzasadnienia dotyczącego zakresu wymagań jakie winien spełniać przegląd ekologiczny w niniejszej sprawie.”.

Uwagi:

Wyrok, na który powołuje się WSA w kwestii przekroczenia dopuszczalnych norm hałasu został opracowany – II SA/Gd 898/18. Wynika z niego, że SKO prawidłowo określiło dopuszczalne poziomy hałasu w związku z tym, że działalność instalacji powoduje ponadnormatywny hałas na terenach zabudowy jednorodzinnej. Stąd też staje się jasne, że WSA zanegował zasadność ujęcia w przeglądzie ekologicznym kwestii związanych z emisją hałasu, skoro zostały już one uwzględnione w decyzji określającej dopuszczalne poziomy hałasu.

4.73 Wyrok NSA z dnia 16 czerwca 2015 r. II OSK 2742/13, LEX nr 1780549

Słowa kluczowe: *przeгляд ekologiczny, decyzja o dopuszczalnym poziomie hałasu, hałas związany z instalacją.*

Relevantne przepisy prawne zastosowane przez sąd administracyjny:

- Art. 115a i 237 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz.U. z 2008 r. nr 25 poz. 150, dalej: p.o.ś.).

Główne problemy „hałasowe”:

- Podstawy prawne i faktyczne nałożenia obowiązku opracowania przeglądu ekologicznego.

Rozstrzygnięcie sądu administracyjnego:

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

NSA oddalił skargę kasacyjną od wyroku WSA, w którym uchylono decyzję SKO. Prezydent m.st. Warszawy umorzył postępowanie w sprawie wydania decyzji o dopuszczalnym poziomie hałasu przenikającego do środowiska w wyniku eksploatacji instalacji. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Warszawie uchyliło decyzję Prezydenta m.st. Warszawy i przekazało sprawę do ponownego rozpatrzenia przez organ I instancji. Zdaniem NSA prawidłowo przyjął WSA, że SKO nie dokonało prawidłowej analizy i oceny materiału dowodowego.

Stanowisko (argumenty) sądu administracyjnego:

- „(...) **przeгляд ekologiczny nie stanowi "decydującego" dowodu w prawie wydania decyzji o dopuszczalnym poziomie hałasu.** Sama możliwość negatywnego oddziaływania nie determinuje stwierdzenia przekroczenia dopuszczalnego poziomu hałasu. Okoliczność, że przekroczone zostały dopuszczalne "normy hałasowe" ustala się na podstawie pomiarów przeprowadzonych przez właściwe organy (starostę bądź Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska w Warszawie) lub pomiarów podmiotu obowiązującego do ich prowadzenia w myśl przepisów rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 4 listopada 2008 r. w sprawie wymagań w zakresie prowadzenia pomiarów wielkości emisji oraz pomiarów ilości pobieranej wody (Dz.U. Nr 206, poz. 1291) jakiegokolwiek podmiotu – w tym przypadku – podmiotu zobowiązanego do sporządzenia przeglądu ekologicznego. Okresowe pomiary hałasu w środowisku prowadzi się wówczas dla zakładu, na którego terenie eksploatowane są instalacje lub urządzenia emitujące hałas, dla którego zostało wydane pozwolenie na emitowanie hałasu do środowiska lub decyzja o dopuszczalnym poziomie hałasu. Poza tym **istotną kwestią jest, że pomiary poziomu hałasu do środowiska powinien przeprowadzać podmiot mający odpowiednią akredytację** w rozumieniu ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności”;

- „Ponadto kluczową przesłanką uzasadniającą nałożenie obowiązku opracowania przeglądu ekologicznego jest wystąpienie w obrocie prawnym instalacji w rozumieniu art. 3 pkt 3 p.o.ś., a jej brak czyni całe postępowanie bezprzedmiotowym. Dlatego też właściwy organ prowadzący postępowania powinien **jednoznacznie ustalić, czy w związku z funkcjonowaniem danej instalacji występuje możliwość negatywnego oddziaływania na środowisko** (wyrok NSA z 11 stycznia 2012 r. sygn. akt II OSK 2018/10, Lex nr 1138043).”;

- „(...) przesłanką uzasadniającą wydanie decyzji o nałożeniu obowiązku sporządzenia i przedłożenia przeglądu ekologicznego jest stwierdzenie, że **konkretna instalacja może negatywnie oddziaływać na środowisko, także poprzez emisję ponadnormatywnego hałasu.** Decyzja ta ma charakter uznaniowy. Nie oznacza to jednak dowolności przy wydawaniu decyzji we wskazanym trybie, lecz właściwy organ ma obowiązek przedstawienia w decyzji przesłanek uzasadniających nałożenie obowiązku sporządzenia przeglądu ekologicznego. Ponadto właściwy organ musi ustalić, że w związku z funkcjonowaniem konkretnej instalacji występuje możliwość negatywnego oddziaływania na środowisko. Za takim rozumieniem przepisu art. 237 p.o.ś. dodatkowo przemawia treść art. 238 p.o.ś. Trzeba również zaznaczyć, że **przeгляд ekologiczny jest bowiem w istocie opinią specjalistyczną,** a koszty jego sporządzenia obciążają prowadzącego tę instalację, stąd **nie jest obojętnym nałożeniem takiego obowiązku, w sytuacji gdy ten sam cel mógłby zostać osiągnięty w drodze innych środków**

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

dowodowych, np. pomiarów dokonanych przez właściwe podmioty, czyli nie jest to oczywiście niezbędny warunek do wydania decyzji o dopuszczalnym poziomie hałasu.”;

- „(...) istotnym zagadnieniem wymagającym podkreślenia jest to, że ustawodawca nie wskazuje na wystąpienie negatywnego oddziaływania, ale na **możliwość jego wystąpienia**. Jest to o tyle istotne, że do nałożenia powyższego obowiązku określonego w decyzji administracyjnej będzie wystarczała m.in. sama **możliwość wystąpienia zagrożenia ponadnormatywnym oddziaływaniem hałasu na środowisko**”;

- „(...) wydając decyzję o dopuszczalnym poziomie hałasu w trybie art. 115a p.o.ś. organ nie nakłada na zakład nowych obowiązków, lecz **jedynie stwierdza, że zakład w związku ze swoją działalnością emituje hałas**, który poza terenem zakładu przekracza dopuszczalny poziom hałasu dla określonego terenu objętego prawną ochroną. (...) Decyzja o dopuszczalnym poziomie hałasu jest zatem **decyzją deklaratoryjną, związaną, a na jej zakres przedmiotowy nie ma wpływu adresat decyzji**. W przeciwieństwie zatem do decyzji zobowiązującej prowadzącego instalację do sporządzenia przeglądu ekologicznego powyższa decyzja nie ma charakteru uznaniowego. Organem właściwym do wydania decyzji jest starosta na podstawie art. 378 ust. 1 p.o.ś., po stwierdzeniu na podstawie pomiarów – **nawet ewentualnie jednokrotnego** – przekroczenia dopuszczalnego poziomu hałasu.”.

Uwagi:

Powyższe wypowiedzi NSA na temat przeglądu ekologicznego i decyzji o dopuszczalnym poziomie hałasu należy uznać za trafne i aktualne.

4.74 Wyrok NSA z dnia 7 marca 2019 r. II OSK 989/17, LEX nr 2655719

Słowa kluczowe: decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach, ochrona akustyczna.

Relevantne przepisy prawne zastosowane przez sąd administracyjny:

- Art. 35 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz.U. z 2016 r. poz. 290, dalej: p.b.).

Główne problemy „hałasowe”:

- Podstawy prawne i faktyczne nałożenia obowiązku opracowania przeglądu ekologicznego.

Rozstrzygnięcie sądu administracyjnego:

NSA oddalił skargę kasacyjną od wyroku WSA, w którym oddalono skargę na decyzję Wojewody pozwalającą na rozbiórkę obiektu budowlanego (dwóch elektrowni wiatrowych) oraz zatwierdzenia projektu budowlanego i udzielenia pozwolenia na budowę. Zdaniem NSA zarówno Wojewoda, jak i WSA prawidłowo przyjęły, że ustalenia poczynione w postępowaniu o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach świadczą o braku skumulowanego oddziaływania na tereny objęte ochroną akustyczną

Stanowisko (argumenty) sądu administracyjnego:

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

- „Sąd pierwszej instancji słusznie uznał, że **co do zasady występuje związanie organu administracji architektoniczno-budowlanej decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach**. Wynika to z art. 86 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. Nr 199, poz. 1227 ze zm. – obecnie: Dz. U. z 2018 r. poz. 2081 ze zm.) - por. wyrok NSA z dnia 8 listopada 2018 r., sygn. akt II OSK 2235/18. Skład orzekający w niniejszej sprawie zgadza się z poglądem, według którego, **związanie to nie zwalnia organu administracji architektoniczno-budowlanej od wynikającego z art. 35 ust. 1 pkt 1 Prawa budowlanego obowiązku samodzielnego ocenienia zgodności planowanej inwestycji z wymogami ochrony środowiska**, nie ograniczając się wyłącznie do ustaleń decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach (por. wyrok NSA z dnia 21 września 2017 r., sygn. akt II OSK 1694/16 oraz literatura i orzecznictwo tam powołane).”;

- „Skoro organy prowadzące postępowanie o pozwolenie na budowę uznały, że ustalenie poczynione w postępowaniu o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach świadczy o **braku skumulowanego oddziaływania na tereny objęte ochroną akustyczną**, a z akt sprawy nie wynika aby ustalenie to było wadliwe, to Sąd pierwszej instancji nie miał podstaw do zakwestionowania tego ustalenia. W postępowaniu o pozwolenie na budowę skarżący **nie przedstawił materiału dowodowego podważającego brak skumulowanego oddziaływania akustycznego na teren objęty ochroną**. Dodać można, że zarzut skargi kasacyjnej w tym zakresie także nie został poparty merytoryczną argumentacją. Natomiast działka skarżącego położona w sąsiedztwie inwestycji jako teren rolny nie jest objęta ochroną przewidzianą w powołanym rozporządzeniu w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku.”.

Uwagi:

Powyższe wypowiedzi NSA należy uznać za trafne i aktualne. Na marginesie można zauważyć, że mamy tu po raz kolejny do czynienia z przypadkiem, kiedy przed sądem administracyjnym podnosi się zarzuty wobec pomiarów hałasu ale na etapie postępowania administracyjnego nie przedstawiono żadnych konkurencyjnych pomiarów.

4.75 Wyrok NSA z dnia 15 marca 2012 r. II OSK 2549/10, LEX nr 1219114

Słowa kluczowe: *zmiana sposobu użytkowania a zmiana funkcji obiektu budowlanego, hałas związany z imprezami rozrywkowymi w restauracji, prawo budowlane.*

Relevantne przepisy prawne zastosowane przez sąd administracyjny:

- Art. 71 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz.U. z 2006 r. nr 156 poz. 1118, dalej: p.b.).

Główne problemy „hałasowe”:

- Czy doszło do zmiany sposobu użytkowania budynku na gruncie przepisów prawa budowlanego, czy budynek był technicznie dostosowany do organizacji imprez powodujących hałasy i drgania?

Rozstrzygnięcie sądu administracyjnego:

NSA oddalił skargę kasacyjną od wyroku WSA, w którym oddalono skargę na decyzję WINB w przedmiocie nakazania przywrócenia poprzedniego sposobu użytkowania części budynku. Zdaniem NSA doszło do niezgodnej z prawem zmiany sposobu użytkowania budynku, nie można było w lokalu gastronomicznym rozpocząć prowadzenia działalności imprezowej na bazie dotychczasowej decyzji pozwalającej na użytkowanie.

Stanowisko (argumenty) sądu administracyjnego:

- „Odnosząc się do zarzutów związanych z naruszeniem prawa materialnego należy stwierdzić, że, jak zauważają niektórzy, **zmiana sposobu użytkowania nie może być utożsamiana ze zmianą funkcji (przeznaczenia) obiektu budowlanego lub jego części**. W praktyce występują liczne przypadki, gdy podstawowa funkcja (przykładowo kawiarnia) nie ulega zmianie, ale zmiana rodzaju działalności (np. lokal muzyczny) wywołuje skutki określone w art. 71 ust. 1 ustawy Prawo budowlane [B. Bodziony, P. Gniadzik, Prawo budowlane z komentarzem, Warszawa-Jaktorów 2004, s. 307]. Zmiana sposobu użytkowania obiektu lub jego części sprowadza się głównie do potrzeby ustalenia, czy i w jakim stopniu podjęcie i zaniechanie w obiekcie budowlanym lub jego części działalności związanej z jego użytkowaniem **wpływa na zmianę wymagań stawianych obiektowi**, związanych głównie z bezpieczeństwem jego dalszego zmienionego sposobu użytkowania. Wymagania te zostały określone w przepisie art. 5 ustawy Prawo budowlane i uwzględniają warunki wymienione w przepisie art. 71 tej ustawy.”;

- „Z dotyczącego przedmiotowego budynku opracowania pt. "Projekt techniczny, Technologia – inwentaryzacja, Lokal gastronomiczny S., ul. [...] 48" sporządzonego w maju 2006 r. wynika, że **część obiektu, przyjętego wówczas do użytkowania przez organ, dotyczyła wyłącznie usług gastronomicznych. Nie wspomina się tam natomiast o organizacji i prowadzeniu imprez taneczno-muzycznych**. Tego rodzaju funkcji nie przewidziano również w projekcie zatwierdzonym decyzją PINB nr [...] z [...] marca 2002 r. w przedmiocie wznowienia robót budowlanych. Z projektu technicznego lokalu gastronomicznego stanowiącego załącznik do decyzji z [...] czerwca 2006 r. udzielającej pozwolenia na użytkowanie części gastronomicznej budynku gastronomiczno-hotelowego wynika, że funkcją przyjętej do użytkowania części obiektu budowlanego (części gastronomicznej budynku hotelowo-gastronomicznego) jest **przygotowywanie i podawanie posiłków i napojów**, czyli świadczenie usług gastronomicznych z obsługą kelnerską. Z kolei z opisu technicznego do projektu budynku hotelowo-restauracyjnego i mieszkalnego, zatwierdzonego decyzją Starosty w Nowej Soli Nr 996/99 z [...] listopada 1999 r. w przedmiocie udzielenia pozwolenia na budowę wynika, że budynek ma spełniać trzy funkcje: restauracyjną dla 32 osób, hotelową dla 32 osób i mieszkalną dla właściciela obiektu. Z jego treści **nie wynika też, by pierwotny projekt budowlany przewidywał rozwiązania techniczne i materiałowe związane ze zwiększoną emisją hałasu i drgań** spowodowaną funkcją obiektu obejmującą organizację imprez muzyczno-tanecznych. Oznacza to tym samym, że obiekt **nie został przystosowany** do realizacji funkcji polegającej na organizowaniu imprez o charakterze

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

tanecznie-muzycznym na etapie projektowania i realizacji inwestycji, co stanowi zasadniczy wymóg art. 5 ustawy Prawo budowlane.”;

- „(...) podjęcie w budynku hotelowo-gastronomicznym działalności polegającej na organizowaniu imprez rozrywkowych (muzyczno-tanecznych, wesel) **stanowi zmianę sposobu użytkowania obiektu** w rozumieniu przepisu art. 71 ust. 1 pkt 2 ustawy Prawo budowlane, bowiem w sposób oczywisty wiąże się ze **zmianą warunków w zakresie emisji hałasu i drgań** oraz układu obciążeń (bezsprzecznie zmienia warunki higieniczno-sanitarne i ochrony środowiska). Użytkowanie obiektu w taki sposób **może naruszać prawnie chronione interesy właścicieli nieruchomości sąsiednich**, w rozumieniu art. 5 ust. 2 ustawy Prawo budowlane. Może też kolidować z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 13 września 2006 r., w sprawie II OSK 1064/05, LEX nr 320885).”;

- „(...) ustawodawca nie stawia znaku równości pomiędzy prowadzeniem działalności gastronomiczno-hotelowej a organizowanymi w hotelach imprezami tanecznymi”;

- „Nie mają żadnego znaczenia dla sprawy twierdzenia skarżącego, że "od zawsze" były w przedmiotowym budynku organizowane imprezy okolicznościowe, tzn. muzyczno-taneczne. Przedmiotem zainteresowania organów w niniejszej sprawie była zmiana sposobu użytkowania części budynku w stosunku do decyzji o pozwoleniu na użytkowanie obiektu (lub innej dokumentacji będącej podstawą do wydania decyzji w tym zakresie). Ponadto **fakt długotrwałego naruszania prawa w żaden sposób nie powoduje, że działanie takie po upływie odpowiednio długiego okresu czasu staje się zgodne z prawem.**”;

- „To wszystko umacnia w przekonaniu o słuszności poglądu, że **prowadzenie imprez muzyczno-tanecznych w budynku hotelowo-gastronomicznym stanowi zmianę sposobu użytkowania obiektu w rozumieniu art. 71 ust. 1 pkt 2 ustawy Prawo budowlane** i tym samym zarzut naruszenia prawa materialnego był niezasadny.”.

Uwagi: Powyższe wypowiedzi NSA należy uznać za trafne i aktualne.

4.76 Wyrok NSA z dnia 28 maja 2021 r. I OSK 2855/18, LEX nr 3199359

Słowa kluczowe: *organizacja ruchu, znak drogowy B-18, hałas związany z ruchem pojazdów przewożących ciężki ładunek.*

Relevantne przepisy prawne zastosowane przez sąd administracyjny:

- § 5 ust. 1 pkt 5 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z 23 września 2003 r. w sprawie szczegółowych warunków zarządzania ruchem na drogach oraz wykonywania nadzoru nad tym zarządzaniem oraz rozporządzenia Ministra Infrastruktury z 3 lipca 2003 r. w sprawie szczegółowych warunków technicznych dla znaków i sygnałów drogowych oraz urządzeń bezpieczeństwa ruchu drogowego i warunków ich umieszczania na drogach.

Główne problemy „hałasowe”:

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

- Czy znak drogowy B-18 (zakaz wjazdu pojazdu o rzeczywistej masie całkowitej powyżej...) mógł zostać ustawiony w celu ograniczenia hałasu związanego z ruchem pojazdów przewożących ciężkie ładunki?

Rozstrzygnięcie sądu administracyjnego:

NSA uchylił wyrok WSA, którym oddalono skargę Spółki na akt Starosty w przedmiocie zmiany organizacji ruchu. Zdaniem NSA zmiana organizacji ruchu poprzez wprowadzenie znaku drogowego B-18 nie została należyście uzasadniona, hałas powodowany przez ciężkie pojazdy nie może być przyczyną wprowadzenia tego znaku.

Stanowisko (argumenty) sądu administracyjnego:

- „(...) w załączniku Nr 1, w części 3 wskazano, że znaki zakazu jako ograniczające swobodę korzystania z dróg powinny być umieszczone po wnikliwej analizie skutków, jakie powodują dla uczestników ruchu (pkt 3.1.1). Nadto z przytoczonego uregulowania wynika, że znak B - 18 stosuje się przed odcinkami dróg, których nośność jest niewystarczająca dla przejazdu pojazdów dopuszczonych do ruchu bez ograniczeń, a w uzasadnionych przypadkach znak ten może być stosowany również w związku z istnieniem przy drodze obiektów zabytkowych lub innych, dla których wstrząsy wynikające z ruchu ciężkich pojazdów są szkodliwe (pkt 3.2.19). Przesłankami umieszczenia zatem ww. znaku jest nośność drogi ale także szkodliwość wstrząsów dla znajdujących się przy drodze obiektów. Przesłanki te nie muszą wystąpić łącznie.”;

- „Z zestawienia tych przepisów wynika, że zmiana organizacji ruchu polegająca na wprowadzeniu znaku B-18 wymaga szczegółowej analizy parametrów danej drogi, jej stanu, nośności, natężenia ruchu drogowego ale także rozważenia proporcji pomiędzy interesem indywidualnym a interesem publicznym (społecznym). Innymi słowy, dokumentacja projektowa powinna wskazywać, że zmiana ta została wnikliwie wyjaśniona i przanalizowana z uwzględnieniem przepisów zarówno rozporządzenia w sprawie warunków zarządzania ruchem na drogach jak i rozporządzenia w sprawie szczegółowych warunków technicznych dla znaków.”;

- „W szczególności z projektu nie wynika, aby jego wykonanie poprzedzała analiza skutków, jakie projektowane zmiany wywołają dla uczestników ruchu, ani też by uwzględniono zasady dopuszczalności i celowości wprowadzenia znaku B-18. **W opisie technicznym nie przedstawiono żadnej argumentacji, ani nie odwołano się do stosowanych analiz czy ekspertyz technicznych, które pozwalałyby na zweryfikowanie zasadności wprowadzenia ograniczenia ruchu pojazdów o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 3,5 t w godzinach nocnych od 22:00 do 6:00.** Ustalając stan istniejący autor opisał jedynie rodzaj nawierzchni drogi (gruntowa, fragmentami zagęszczona kruszywem drogowym, o ruchu dwukierunkowym). Opisowa część projektu nie zawiera wymaganej dla ustawienia znaku zakazu B-18 – charakterystyki drogi objętej tym opracowaniem i ruchu na tej drodze, w szczególności danych obrazujących konkretną jej nośność, jak również obecnego faktycznego natężenia ruchu poruszających się tam samochodów oraz ich rodzajów/tonażu. Oznacza

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

to więc, że opis techniczny nie spełnia wymogów wynikających z przedstawionych wyżej przepisów prawa, gdyż nie zawiera wyczerpującej charakterystyki drogi i ruchu na drodze.”

- „Uzasadnienie projektu zmiany stałej organizacji ruchu na skutek zastosowania znaku B-18 powinno w sposób jasny i przekonujący przedstawiać motywy przemawiające za wprowadzeniem proponowanych zmian, zwłaszcza, że zmiany te dotyczą zakazu poruszania się po drodze pojazdów o określonym tonażu i wprost godzą w interes podmiotów wykonujących transport tymi pojazdami. Ograniczenie takie jest dopuszczalne, jednak nie może być uznaniowe ani arbitralne, dlatego też w dokumentacji projektowej należy umotywić zasadność wprowadzonych zmian związanych z ograniczeniem ruchu. W niniejszej sprawie brak takiej argumentacji, znajdującej w szczególności odniesienie do zapisów pkt 3.2.19.1. załącznika do rozporządzenia, które pozwalają na wyeliminowanie z ruchu pojazdów o masie powyżej 3,5 t, ze względu na ograniczoną nośność drogi lub w związku z istnieniem przy drodze obiektów zabytkowych – ze względu na szkodliwe wstrząsy. **Wyjaśnienia organu, że zaskarżona zmiana organizacji ruchu została dokonana ze względu na ochronę przed hałasem wywoływanym przejazdami samochodów z ciężkim ładunkiem w porze nocnej, ulicą przy której znajdują się domy mieszkalne, nie mogło odnieść zamierzonego skutku, albowiem – jak słusznie zauważa skarżąca kasacyjnie - okoliczności te nie odnoszą się do warunków i wymogów zastosowania znaku B-18. Należy mieć na uwadze, że znak B-18 stosuje się w celu ochrony drogi (bądź określonej kategorii obiektów), a nie zapewnienia ochrony okolicznych mieszkańców przed uciążliwościami związanymi z ruchem pojazdów ciężkich.** W rezultacie sam fakt, że ruch pojazdów o tonażu powyżej 3,5 t w porze nocnej może powodować dyskomfort dla okolicznych mieszkańców, nie daje samoistnych podstaw do jego zastosowania.”

Uwagi: Powyższe wypowiedzi NSA należy uznać za trafne i aktualne.

4.77 Wyrok NSA z dnia 26 stycznia 2015 r. II OSK 1652/13, LEX nr 1769935

Słowa kluczowe: kara za przekroczenie dopuszczalnego poziomu hałasu, pomiary hałasu, hałas związany z eksploatacją instalacji.

Relevantne przepisy prawne zastosowane przez sąd administracyjny:

- Art. 181, art. 298 i art. 300 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz.U. z 2008 r. nr 25 poz. 150 ze zm.).

Główne problemy „hałasowe”:

- Czy wystąpiły przesłanki do wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej za przekroczenie w porze dziennej dopuszczalnego poziomu hałasu emitowanego z instalacji obróbki metali?

Rozstrzygnięcie sądu administracyjnego:

NSA oddalił skargę kasacyjną od wyroku WSA, którym oddalono skargę Spółki na decyzję GIOŚ w przedmiocie wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej za przekroczenie w porze dziennej dopuszczalnego poziomu hałasu emitowanego z instalacji obróbki metali. Zdaniem NSA wystąpiły podstawy do wymierzenia kary.

Stanowisko (argumenty) sądu administracyjnego:

- „(...) z przeprowadzonych na zlecenie H. B. przez akredytowane laboratorium O. Sp. z o.o. w K. pomiarów hałasu emitowanego przez przedmiotową Instalację do środowiska (w dniu 11.01.2011 r. w porze dnia i 20-21.01.2011 r. w porze nocy) wynika, że **poziom tego hałasu w punkcie pomiarowym PP3, zlokalizowanym na terenie najbliższej zabudowy mieszkaniowej, w porze dnia wynosi 57,1 dB, a zatem przekracza dopuszczalny, ustalony ww. decyzją Wojewody, poziom hałasu ustalony dla tej pory dnia (55 dB)**. W konsekwencji słusznie zaskarżoną decyzją Główny Inspektor Ochrony Środowiska utrzymał w mocy decyzję organu I instancji wymierzającą dla H. B. Sp. z o.o. karę pieniężną w wysokości 5271 zł za przekroczenie dopuszczalnego poziomu hałasu w porze dnia, emitowanego do środowiska z terenu W. - Zakład G. H. B. Sp. z o.o. Podkreślenia wymaga bowiem, że **wymierzenie administracyjnej kary pieniężnej w świetle dyspozycji art. 298 ust. 1 pkt 5 ustawy Prawo ochrony środowiska**, zgodnie z którą wojewódzki inspektor ochrony środowiska wymierza w drodze decyzji administracyjne kary pieniężne za przekroczenie określonych w decyzji o dopuszczalnym poziomie hałasu lub pozwoleniu, o którym mowa w art. 181 ust. 1 pkt 1 (pozwolenie zintegrowane) **jest obligatoryjne w sytuacji przekroczenia dopuszczalnych emisji hałasu.**”;

- „Powyższe ustalenia świadczą także o trafności przyjętego zarówno przez organ jak i Sąd I instancji stanowiska, iż dla przedmiotowego rozstrzygnięcia **nie ma znaczenia fakt, że Marszałek Województwa Śląskiego swoimi decyzjami zmieniał termin ujętych w pkt f harmonogramu realizacji działań zapewniających dostosowanie H. B. do wymogów najlepszych dostępnych technik w zakresie hałasu, określonego w decyzji z dnia [...] czerwca 2007 r.** Jak słusznie podniesiono w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, **przepisy ustawy Prawo ochrony środowiska nie przewidują żadnych odstępstw od wymierzania kary, o której stanowi art. 298 ust. 1 pkt 5 tej ustawy. Zatem również realizacja działań zapewniających dostosowanie instalacji do wymogów najlepszych dostępnych technik, których wykonanie spowoduje obniżenie emitowanego poziomu hałasu, nie ma wpływu na wymierzenie kary w przypadku, gdy właściwy organ stwierdzi przekroczenie przez podmiot korzystający ze środowiska dopuszczalnych emisji hałasu, ustalonych przez właściwy organ indywidualnie dla określonego podmiotu w decyzji o dopuszczalnym poziomie hałasu lub pozwoleniu zintegrowanym.**”;

- „Odnośnie podniesionego w skardze kasacyjnej zarzutu, iż Sąd I instancji nie wziął pod uwagę, że w zaskarżonej decyzji organ określił wysokość kary za naruszenie dopuszczalnego poziomu hałasu w skali doby a nie w skali godziny stwierdzić należy, że wyłącznie w przypadku ustalania wymiaru kary biegnącej za przekroczenie ilości lub rodzajów gazów lub pyłów wprowadzanych do powietrza wymiar kary biegnącej określa się uwzględniając przekroczenie w skali godziny (art. 300 ust. 3 ustawy Prawo ochrony środowiska), na co słusznie zwrócono uwagę w zaskarżonym wyroku. Jest to jedyny wyjątek przewidziany w ustawie. W pozostałych zaś przypadkach wymiar kary ustala się uwzględniając przekroczenie lub naruszenie w skali doby, o czym wprost stanowi art. 300 ust. 2 ustawy. **Słusznie zatem w zaskarżonej decyzji organ obliczył wymiar przedmiotowej kary uwzględniając przekroczenie przez skarżącą Spółkę dopuszczalnego poziomu hałasu w skali doby.** Przy czym brak szczegółowego wskazania podstawy prawnej nakładającej na organ obowiązek uwzględnienia przy obliczaniu wymiaru

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

kary przekroczenia poziomu hałasu w skali doby, w ocenie Naczelnego Sądu Administracyjnego, nie stanowi takiego naruszenia przepisów postępowania, które mogłoby mieć wpływ na wynik sprawy i uzasadniałoby uchylenie zaskarżonej decyzji w oparciu o art. 145 § 1 pkt 1 lit. c p.p.s.a.”.

Uwagi: Powyższe wypowiedzi NSA należy uznać za trafne i aktualne.

4.78 Wyrok WSA w Gdańsku z dnia 11 lipca 2018 r. II SA/Gd 244/18, LEX nr 2537261

Słowa kluczowe: *miejskowy plan zagospodarowania przestrzennego, tereny objęte ochroną przed hałasem.*

Relevantne przepisy prawne zastosowane przez sąd administracyjny:

- Art. 15 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. z 2015 r. poz. 199 ze zm.) oraz art. 113-114 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz.U. z 2016 r. poz. 672, dalej: p.o.ś.).

Główne problemy „hałasowe”:

- Określenie w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego norm hałasowych.

Rozstrzygnięcie sądu administracyjnego:

WSA oddalił skargę na uchwałę Rady Gminy w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Zdaniem WSA Rada Gminy prawidłowo wykonała art. 113-114 p.o.ś. w ramach miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Stanowisko (argumenty) sądu administracyjnego:

„Podobnie Sąd ocenił podniesioną w zarzucie nr 9 kwestię dotyczącą norm oddziaływania akustycznego, których brak ustalenia w planie skarżący utożsamia z naruszeniem zasad ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu, tj. wymogów art. 15 ust. 2 pkt 3 u.p.z.p. Stosownie bowiem do charakteru podejmowanych na terenie objętym planem inwestycji konieczne będzie **uwzględnienie norm hałasowych wynikających z rozporządzenia** Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2014 r., poz. 112), które określają w niezbędnym i koniecznym zakresie normy oddziaływania akustycznego ze względu na przeznaczenie terenu. **Czyni to zbędnym powtarzanie regulacji rozporządzenia w akcie prawa miejscowego.** Przywołany przez skarżącą art. 114 ust. 1 p.o.ś. stanowi, że przy sporządzaniu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego uwzględnia się tereny, o których mowa w art. 113 ust. 2 pkt 1. Unormowanie to należy rozumieć w ten sposób, że **organy planistyczne mają obowiązek uwzględnić konieczność zachowania ochrony akustycznej przez odpowiednie zaplanowanie przeznaczenia terenów.** Organ planistyczny winien **wskazać, do jakiej kategorii wymienionej w art. 113 ust. 2 pkt. 1 p.o.ś. zalicza określony teren** (w tym m.in. teren zabudowy mieszkaniowo-usługowej, przewidziany w badanej uchwale) oraz **oznaczyć linie rozgraniczające tereny o różnym przeznaczeniu, przesądzając**

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

tym samym o zastosowaniu stosownej normy hałasu. Wymogi w tym zakresie zostały w uchwale spełnione”.

Uwagi:

Stanowisko WSA należy uznać za trafne i aktualne.

4.79 Wyrok NSA z dnia 18 czerwca 2015 r. II OSK 2782/13, LEX nr 1982839

Słowa kluczowe: kara za przekroczenie dopuszczalnego poziomu hałasu, adresat kary, związanie decyzją o dopuszczalnym poziomie hałasu.

Relevantne przepisy prawne zastosowane przez sąd administracyjny:

- Art. 138 i 275 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz.U. z 2008 r. nr 25 poz. 150 ze zm.).

Główne problemy „hałasowe”:

- Czy kara za przekroczenie dopuszczalnego poziomu hałasu powinna zostać nałożona na właściciela instalacji, czy też na spółkę będącą najemcą sklepu, z którego działalnością wiąże się emisja hałasu?

Rozstrzygnięcie sądu administracyjnego:

NSA oddalił skargę kasacyjną od wyroku WSA, w którym oddalono skargę Spółki na decyzję GIOŚ w przedmiocie odmowy stwierdzenia nieważności decyzji WIOŚ ustalającej okresy naliczania administracyjnej kary pieniężnej za przekroczenie dopuszczalnego poziomu hałasu. Zdaniem NSA prawidłowo decyzję skierowano do Spółki będącej najemcą obiektu, a nie do osoby wynajmującej obiekt.

Stanowisko (argumenty) sądu administracyjnego:

- „Niesporne jest, że lokal nr [...] przy ul. [...] w O. wynajmowany jest przez skarżącą kasacyjnie Spółkę na prowadzenie działalności gospodarczej od G. P. w oparciu o umowę najmu z dnia [...] grudnia 2008 r. Jednocześnie nie jest także kwestionowane, że wobec skarżącej kasacyjnie Spółki wydano ostateczną decyzję z dnia [...] grudnia 2011 r. ustalającą okresy naliczenia administracyjnej kary pieniężnej za przekroczenie dopuszczalnego poziomu hałasu przenikającego do środowiska. Nie budzi jakichkolwiek wątpliwości Naczelnego Sądu Administracyjnego, że adresatem tej decyzji powinna być skarżąca Spółka. Należy mieć też na uwadze, że decyzją ostateczną z dnia [...] kwietnia 2011 r. ustalono J. S.A. wymiar kary biegnącej za przekroczenie w porze nocy dopuszczalnego poziomu hałasu przenikającego do środowiska z terenu sklepu B. nr [...] przy ul. [...] w O. oraz ustalono termin początkowy naliczania kary na dzień [...] marca 2011 r. Trzeba też mieć na uwadze, że dopuszczalny poziom hałasu przenikający do środowiska w porze nocy ze źródeł znajdujących się na terenie sklepu, określony został w decyzji Prezydenta Miasta O. z dnia [...] września 2010 r. Decyzja ta została skierowana do skarżącej. W tych okolicznościach to skarżąca kasacyjnie Spółka zobowiązana jest do

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

przestrzegania wymagań ochrony środowiska w zakresie poziomu dopuszczalnego hałasu w godzinach nocnych ze źródeł znajdujących się na terenie prowadzonego sklepu, a nie jak zaznaczono w kasacji wynajmujący stronie powierzchnię sklepową właściciel instalacji. Tak więc **dopóki w obrocie prawnym pozostaje ostateczna decyzja Prezydenta Miasta O. z dnia [...] września 2010 r. ustalająca dopuszczalny poziom hałasu oraz decyzja WIOŚ z dnia [...] kwietnia 2011 r. ustalająca wymiar kary biegnącej to korzystają one z przymiotu zgodności z prawem i wbrew stanowisku skarżącej kasacyjnie nie może ona podlegać ocenie sądu administracyjnego w ramach dokonywania sądowej kontroli legalności ostatecznej decyzji o ustaleniu wymiaru kary biegnącej, gdyż nie pozostaje w granicach sprawy (art. 135 P.p.s.a.), której dotyczy skarga. Podkreślić należy, że decyzje te zostały skierowane do skarżącej. Tym samym skarżąca jest podmiotem odpowiedzialnym za zapewnienie przestrzegania, określonego w decyzji Prezydenta dopuszczalnego poziomu hałasu dla sklepu oraz do uiszczenia kary administracyjnej za przekroczenie dopuszczalnego poziomu hałasu.”;**

- „W myśl art. 4 ust. 1 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy jest osoba fizyczna, osoba prawna i jednostka organizacyjna niebędąca osobą prawną, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną - wykonująca we własnym imieniu działalność gospodarczą. W tej sprawie zatem niewątpliwie przedsiębiorcą jest J. S.A. prowadząca działalność w lokalu nr [...] przy ul. [...] w O. Dlatego też to skarżąca kasacyjnie Spółka jest tym podmiotem, który korzysta ze środowiska i w tym zakresie zobowiązana jest do ponoszenia opłat za korzystanie ze środowiska oraz administracyjnych kar pieniężnych.”;

- „Zasadniczo eksploatacja urządzeń i instalacji obciąża nie tylko właściciela, ale również i inne podmioty dysponujące tytułem prawnym do instalacji i urządzenia. Zgodnie z art. 3 pkt 41 ustawy Prawo ochrony środowiska, pod pojęciem tytułu prawnego - rozumie się prawo własności, użytkowanie wieczyste, trwałe zarząd, ograniczone prawo rzeczowe albo stosunek zobowiązaniowy. Zatem **tytułem prawnym do instalacji może być również prawo uzyskane na podstawie stosunku zobowiązaniowego takiego jak najem, dzierżawa, leasing, czy też użyczenie regulowane na podstawie przepisów kodeksu cywilnego**. Tak więc skarżąca kasacyjnie Spółka, dysponująca tytułem prawnym (umowy najmu) do władania instalacją w Sklepie przy ul. [...] w O., nie może skutecznie wskazywać na właściciela instalacji, jako tego, który jest stroną postępowania w sprawie wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej za przekroczenie norm hałasu emitowanego z terenu przedmiotowego sklepu. W tych okolicznościach, **zasadnie adresatem decyzji wymierzającej karę za przekroczenie w porze nocy dopuszczalnego poziomu hałasu przenikającego do środowiska z terenu sklepu uczyniono J. S.A. jako podmiot korzystający ze środowiska** oraz zobowiązany do eksploatacji instalacji zgodnie z wymaganiami ochrony środowiska na podstawie posiadanego tytułu prawnego (zob. wyrok NSA z dnia 25 marca 2015 r., sygn. II OSK 2025/13, [w:] CBOSA).”.

Uwagi: Powyższe wypowiedzi NSA należy uznać za trafne i aktualne, można je uznać za aktualne zwłaszcza w kontekście definicji przedsiębiorcy z ustawy Prawo przedsiębiorców. To stanowisko przyjął też NSA w wyroku z dnia 25 marca 2015 r. II OSK 2025/13.

4.80 Wyrok NSA z dnia 1 grudnia 2020 r. II OSK 1580/18, LEX nr 3115133

Słowa kluczowe: warunki zabudowy, budowa budynku garażowego, hałas związany z ruchem pojazdów.

Relevantne przepisy prawne zastosowane przez sąd administracyjny:

- Art. 43 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz.U. z 2017 r. poz. 2222) i art. 61 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. z 2016 r. poz. 778).

Główne problemy „hałasowe”:

- Uwzględnienie kwestii hałasu, jaki może powodować budynek garażowy, na etapie wydania decyzji o warunkach zabudowy.

Rozstrzygnięcie sądu administracyjnego:

NSA oddalił skargę kasacyjną od wyroku WSA, w którym oddalono skargę na decyzję SKO w przedmiocie ustalenia warunków zabudowy i zagospodarowania terenu dla inwestycji polegającej na budowie budynku garażowego (usługowego). Zdaniem NSA w decyzji SKO nie naruszono art. 43 ustawy o drogach publicznych ani art. 61 ust. 1 pkt 5 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Stanowisko (argumenty) sądu administracyjnego:

- „Analizując w końcu czwartą kwestię dotyczącą zgodności decyzji o warunkach zabudowy z przepisami odrębnymi, spostrzec należy, że argumentacja strony o jej braku wynika przede wszystkim z przyjętego przez nią domniemanego charakteru inwestycji, który nie pokrywa się jednakże z wnioskiem inwestora. Wydaje się, że skarżąca kasacyjnie, poprzez ogólne wskazanie aktów prawnych (ustaw i rozporządzeń), a także poszczególnych przepisów, próbuje wykazać wadliwość decyzji, mając na uwadze przewidywany przez nią sposób użytkowania obiektu. Taki sposób działania, w oderwaniu od wskazanego przez inwestora charakteru obiektu, nie zasługuje na aprobatę. Jak słusznie zauważył Sąd I instancji, nietrafne jest powoływanie się przez skarżącą na ograniczenia wynikające z art. 49 ust. 2 pkt 5 ustawy Prawo o ruchu drogowym, stanowiącego, iż zabrania się postoju na obszarze zabudowanym, pojazdu lub zespołu pojazdów o dopuszczalnej masie całkowitej przekraczającej 16t lub o długości przekraczającej 12 m, poza wyznaczonymi w tym celu parkingami, gdyż **zasady ruchu drogowego określone ww. ustawą odnoszą się do dróg publicznych, stref zamieszkania oraz stref ruchu, a nie nieruchomości znajdujących się poza wyżej wymienionymi drogami i strefami. Kwestia zaś ewentualnego naruszenia art. 43 ust. 1 ustawy o drogach publicznych, nie może być przedmiotem rozstrzygania na tym etapie.** Organ w decyzji o warunkach zabudowy poprzez wyznaczenie linii zabudowy określił w jakiej odległości będzie mógł powstać obiekt, możliwość szczegółowej lokalizacji na działce będzie natomiast przedmiotem orzekania na etapie pozwolenia na budowę, gdzie weryfikowane są m.in. odległości od dróg publicznych. Na marginesie, przed uzyskaniem pozwolenia na budowę istnieje możliwość uzyskania odstępstwa od warunków

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

określonych w art. 43 ust. 1 ustawy o drogach publicznych, o czym stanowi art. 43 ust. 2 tej ustawy. Nadto, co wskazano powyżej, projekt decyzji o warunkach zabudowy został uzgodniony z zarządcą drogi. Z uwagi także na powierzchnię planowanej inwestycji nie ma zastosowania w niniejszej sprawie § 3 ust. 1 pkt 56 lit. b) rozporządzenia w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, co słusznie zauważył Sąd I instancji. **Trudno jest też zgodzić się z wnoszącą skargę kasacyjną, iż realizacja planowanej inwestycji, spowoduje uciążliwość związaną z nadmierną emisją hałasu, tym bardziej gdy weźmiemy pod uwagę, że zarówno działka inwestycyjna, jak i działka skarżącej znajdują się w niedalekiej odległości od drogi wojewódzkiej.** Nadto, w decyzji organu pierwszej instancji, zawarto, wśród wymagań dotyczących ochrony interesów osób trzecich, iż **projektowana inwestycja nie może wywoływać uciążliwości powodowanych przez m.in. hałas, powodować zanieczyszczenie powietrza, wody i gleby.** W ocenie Naczelnego Sądu Administracyjnego, **treść wniosku inwestora nie daje podstaw do obaw, że planowana inwestycja może mieć uciążliwy charakter, co czyni chybnym zarzut naruszenia przepisu art. 61 ust. 1 pkt 5 u.p.z.p.** Ponadto, należy mieć również na względzie, że **ocena czy projektowany obiekt z uwagi na jego usytuowanie nie będzie stanowił uciążliwości dla nieruchomości sąsiedniej w stopniu naruszającym zasady wynikające z odpowiednich przepisów odrębnych, dokonywana będzie także na kolejnym etapie inwestycyjnym, tj. w postępowaniu o wydanie pozwolenia na budowę."**

Uwagi: Powyższe wypowiedzi NSA należy uznać za trafne i aktualne.

4.81 Wyrok NSA z dnia 2 lipca 2019 r. II OSK 1067/19, LEX nr 2706748

Słowa kluczowe: realizacja inwestycji drogowej, poziomy hałas, raport oddziaływania na środowisko, miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, hałas związany z ruchem pojazdów na drodze ekspresowej.

Relevantne przepisy prawne zastosowane przez sąd administracyjny:

- Art. 113-115 ustawy z dnia 17 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (p.o.ś.).

Główne problemy „hałasowe”:

- Tereny objęte ochroną przed hałasem w świetle miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Rozstrzygnięcie sądu administracyjnego:

NSA oddalił skargę kasacyjną od wyroku WSA, w którym oddalono skargę na decyzję Ministra Inwestycji i Rozwoju w przedmiocie zezwolenia na realizację inwestycji drogowej. Zdaniem NSA nie doszło do naruszenia art. 113-115 p.o.ś.

Stanowisko (argumenty) sądu administracyjnego:

- „(...) na skutek między innymi zmiany przepisów w zakresie ochrony przed hałasem niezbędnym było ponowne przeprowadzenie oceny planowanego przedsięwzięcia na środowisko. Efektem tej oceny są raporty znajdujące się w aktach sprawy, w tym załącznik nr II do raportu o oddziaływaniu planowanego

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

przedsięwzięcia na środowisko w ramach ponownej oceny sporządzony w październiku 2016 r. działka nr (...) przedzielona została izofoną oddzielającą wielkość hałasu między 65 a 61 dB i przebieg ten jest identyczny tak dla linii izofony z ekranami jak i linii izofony bez ekranów akustycznych (rysunek 2.4.1b). Jak przy tym wynika z dalszych ustaleń raportu oddziaływania na środowisko, na 62 budynki objęte oceną stopnia oddziaływania hałasu, w 57 nie stwierdzono przekroczenia dopuszczalnych norm, a w **5-ciu budynkach stwierdzono niewielkie (rzędu 0,4 - 0,2 dB) przekroczenie hałasu i w tych miejscach przewidziano montaż ekranów akustycznych. Na wyznaczenie poziomu hałasu miała wpływ także prognozowana wielkość ruchu na tym odcinku drogi ekspresowej. Nie jest więc tak, że organy w tej sprawie w sposób dowolny przyjęły zakres oddziaływania akustycznego.** Takie poziomy hałasu nie odbiegają od regulacji objętej tabelą nr 1 załącznika do rozporządzenia Ministra Środowiska z 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych pomiarów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2014 r. poz. 112) dla terenów podobnych do zagospodarowanej działki nr (...), tj. terenów mieszkaniowo-usługowych.”;

- „Jednak kluczowe znaczenie ma w tej sprawie ocena prawidłowości wykładni art. 115 Prawa ochrony środowiska. Zgodnie z tym przepisem w razie braku miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego oceny, czy teren należy do rodzajów terenów, o których mowa w art. 113 ust. 2 pkt 1, właściwe organy dokonują na podstawie faktycznego zagospodarowania i wykorzystywania terenu. Trafnie uznał Sąd pierwszej instancji, że ww. przepis wprost **przyznaje pierwszeństwo ocenie rodzaju terenu ustaleniom miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego przed faktycznym zagospodarowaniem lub wykorzystywaniem danego terenu. Tym samym w przypadku, gdy ustalenie planistyczne miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest odmienne od faktycznego sposobu korzystania z danej nieruchomości, przepisy Prawa ochrony środowiska przyznają pierwszeństwo treści miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.**”;

- „(...) skoro plan miejscowy nie obejmuje ochroną akustyczną obszaru 4U, to uznanie, że w takiej sytuacji art. 115 Prawa ochrony środowiska nie obowiązują i należałoby ustalić zakres tej ochrony w związku z faktycznym zagospodarowaniem działki nr (...), byłoby wykładnią naruszającą zarówno treść planu miejscowego, jak i art. 115 oraz art. 113 ust. 2 Prawa ochrony środowiska. W tej zaś sprawie **ani organy administracyjne, ani sądy administracyjne nie mogły objąć swoją kontrolą ww. planu miejscowego i w związku z tym zarzut błędnej wykładni art. 114 ust. 1 Prawa ochrony środowiska, który to przepis nakazuje przy sporządzaniu planów miejscowych uwzględnianie faktycznego zagospodarowania terenów, nie mógł odnieść skutku.**”;

- „Nie są zasadnymi także zarzuty naruszenia przez Sąd pierwszej instancji art. 3 pkt 11 Prawa ochrony środowiska. Przepis ten zawiera definicję pojęcia oddziaływania na środowisko, rozumiejąc to jako także oddziaływanie na zdrowie ludzi. Strona skarżąca kasacyjnie podnosi w skardze kasacyjnej, że istotą ochrony akustycznej nie jest ochrona terenu jako takiego, ale ochrona przebywających na danym terenie ludzi. Tak sformułowany argument w tej sprawie także nie mógł odnieść zamierzonego skutku. Zgodnie z powołanym art. 115 Prawa ochrony środowiska **pierwszeństwo w ustalaniu zasad ochrony akustycznej ma treść miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, a uchwalając taki plan należy uwzględnić faktyczne zagospodarowanie terenu. To poprzez właśnie faktyczne zagospodarowanie terenu realizowana jest zasada ochrony człowieka przed nadmiernym hałasem.**”.

Uwagi: Powyższe wypowiedzi NSA należy uznać za trafne i aktualne.

4.82 Wyrok NSA z dnia 20 czerwca 2018 r. II OSK 3093/17, LEX nr 2527273

Słowa kluczowe: *miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, władztwo planistyczne gminy, tereny objęte ochroną przed hałasem, hałas związany z ruchem pojazdów.*

Relevantne przepisy prawne zastosowane przez sąd administracyjny:

- Art. 113-114 ustawy z dnia 17 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (p.o.ś.) oraz art. 15 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Główne problemy „hałasowe”:

- Tereny objęte ochroną przed hałasem w świetle miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Rozstrzygnięcie sądu administracyjnego:

NSA oddalił skargę kasacyjną od wyroku WSA, w którym oddalono skargę Spółdzielni na uchwałę Rady Miasta w przedmiocie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Zdaniem NSA nie doszło do naruszenia art. 113-114 p.o.ś. i art. 15 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Stanowisko (argumenty) sądu administracyjnego:

- „(...) Niewątpliwie obszary objęte planem miejscowym stanowią obszar zwartej zabudowy wielkomiejskiej i są zainwestowane w znacznym zakresie. Wbrew twierdzeniu strony skarżącej kasacyjnie, obszar 14 U (UC) (KDs) został objęty ochroną przed hałasem. Zgodnie z § 10 ustalającym zasady ochrony środowiska i krajobrazu, w pktcie 11 lit. d tego paragrafu plan miejscowy ustalił obowiązek ochrony przed hałasem i zapewnienie standardu akustycznego dla tego terenu (14 U (UC) (KDs)) jako terenu przeznaczonego na cele mieszkaniowo-usługowe. **Powołany § 10 pkt 11 uchwały wprost odsyła do regulacji Prawa ochrony środowiska w zakresie, między innymi, współczynników wielkości hałasu. Takie rozwiązanie nie może być traktowane jako naruszenie granic władztwa planistycznego i niedopuszczalne naruszenie prawa własności Spółdzielni z tej przyczyny, że taka treść planu miejscowego zapewnia na płaszczyźnie planistycznej prawidłową ochronę przed hałasem.** Na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska zostało wydane w dniu 14 czerwca 2007 r. przez Ministra Środowiska rozporządzenie w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2014 r. poz. 112). Zgodnie z tabelą nr 1 będącą załącznikiem do tego rozporządzenia, dla obszarów stanowiących tereny mieszkaniowo-usługowe wyznacza się dopuszczalny poziom hałasu w przedziałach od 45 do 65 dB, a na terenach w trefie śródmiejskiej miast powyżej 100 tyś. mieszkańców maksymalny dopuszczalny poziom hałasu wynosi od 45 dB do 68 dB.”;

- „Tym samym **skoro obowiązujące powszechnie rozporządzenie zawiera precyzyjnie określone maksymalne poziomy hałasu, to trafnie plan miejscowy nie zawierał szczegółowych wielkości tego dopuszczalnego poziomu.** Stanowiłoby to naruszenie prawa polegające na regulowaniu dwukrotnych

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

w różnych aktach prawnych tej samej materii. **Gdyby natomiast wyznaczony w planie miejscowym wskaźnik dopuszczalnego poziomu hałasu różnił się od wskaźnika zawartego w ww. rozporządzeniu, to wówczas powstałaby sprzeczność pomiędzy dwoma regulacjami prawnymi.** Tym samym skoro plan miejscowy poprzez odesłanie do odrębnej regulacji wskazuje na precyzyjny poziom dopuszczalnego hałasu, to w tym zakresie nie nastąpiło naruszenie prawa własności Spółdzielni. Oceniając ten zarzut należy także stwierdzić, że niezasadnie strona skarżąca kasacyjnie zarzuca Sądowi pierwszej instancji naruszenie prawa materialnego poprzez błędne ustalenie, że nie nastąpiło naruszenie art. 15 ust. 2 pkt 3 u.p.z.p. w związku art. 1 ust 2 pkt 3 i w związku z art. 72 i 114 Prawa ochrony środowiska poprzez nieprawidłowe uznanie, że zaskarżony plan miejscowy w żadnym stopniu nie określa zasad ochrony przed hałasem a jedynie poprzez oznaczenie funkcji terenu odsyła do przepisów odrębnych.”;

- „Zgodnie zaś z powołanym przez stronę skarżącą kasacyjnie art. 114 ust. 1 Prawa ochrony środowiska przy sporządzaniu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego uwzględnia się tereny, o których mowa w art. 113 ust. 2 pkt 1 tej ustawy, czyli m.in. obszary wyznaczone w planie miejscowym pod zabudowę mieszkaniowo-usługową (art. 113 ust. 2 pkt 1 lit. f Prawa ochrony środowiska). **Ochrona przed hałasem polega właśnie na określeniu jego maksymalnego poziomu i to zawiera zaskarżony plan miejscowy.**”;

- „Podniesione przez skarżącą kasacyjnie Spółdzielnię naruszenie prawa własności poprzez wzmożony ruch oraz trudności komunikacyjne także nie mogą uzasadniać postawienia Radzie Miasta ... W. przekroczenia granic władztwa planistycznego. Granice prawa własności nie obejmują ochrony przed samym wzmożonym ruchem na terenach sąsiednich. Sama skarżąca kasacyjnie Spółdzielnia nie wskazała, na czym lub w jakim zakresie "wzmożony" ruch miałby ograniczać wykonywanie prawa własności. **Wzmożony ruch może generować większe zapotrzebowanie na miejsca postojowe, ale w tym zakresie właśnie obszar 14 U (UC) (KDs) obejmuje wybudowanie podziemnego parkingu typu "parkuj i jedź" jako inwestycji celu publicznego. Także umiejscowienie tego parkingu pod ziemią powoduje ograniczenie hałasu wynikającego z jego użytkowania, przy czym maksymalne wyznaczniki dopuszczalnego hałasu dla obszaru 14 U (UC) (KDs) obejmują także przyszły parking "parkuj i jedź".**”.

Uwagi: Powyższe wypowiedzi NSA należy uznać za trafne i aktualne.

4.83 Wyrok NSA z dnia 13 kwietnia 2021 r. II OSK 2014/20, LEX nr 3192935

Słowa kluczowe: analiza akustyczna, prognoza hałasu, pozwolenie na budowę.

Relevantne przepisy prawne zastosowane przez sąd administracyjny:

- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2014 r. poz. 112).

Główne problemy „hałasowe”:

- Prognoza hałasu związanego z realizacją inwestycji polegającej na rozbudowie hotelu.

Rozstrzygnięcie sądu administracyjnego:

NSA uchylił wyrok WSA i oddalił skargę na decyzję Wojewody w przedmiocie zatwierdzenia projektu budowlanego i udzielenia pozwolenia na budowę. Zdaniem NSA z analizy akustycznej wynikało, że dopuszczalne poziomy hałasu nie zostaną przekroczone, tak więc nie można było z tego powodu odmówić wydania pozwolenia na budowę.

Stanowisko (argumenty) sądu administracyjnego:

- „Odnosząc się z kolei do zarzutu przekroczenia przez projektowaną inwestycję norm hałasu i powietrza zauważyć należy, że z akt sprawy wynika, że do projektu budowlanego dołączono sporządzoną przez uprawnionego biegłego analizę akustyczną dla projektowanej rozbudowy przedstawiającą prognozę rozprzestrzeniania się dźwięku w środowisku. Na podstawie przedstawionej analizy organy ustaliły, że dopuszczalne wartości hałasu nie zostaną przekroczone, w tym również przy budynku wczasowo-wypoczynkowym [...] na działce nr [...]. Poziom hałasu wydobywający się z urządzeń usytuowanych na dachu projektowanego budynku we wskazanych w analizie punktach obrysu budynku Spółdzielni wyniesie bowiem maksymalnie 28,2 dB, podczas gdy dopuszczalny poziom hałasu dla tego terenu wynosi 55 dB (A) dla pory dziennej i 45 dB (A) dla pory nocnej. Skoro zatem hałasy z urządzeń projektowanej inwestycji nie powodują przekroczenia norm, to nie ma podstaw aby kwestionować załączoną do projektu analizę, a tym bardziej poprawność jej sporządzenia. Podkreślić przy tym należy, że w przypadku gdy hałas z urządzeń będzie wyższy przy użytkowaniu projektowanego obiektu, to Spółdzielnia będzie mogła to kwestionować w odrębnym postępowaniu w trybie przepisów z ustawy - Prawo ochrony środowiska. Zatwierdzenie projektu budowlanego i udzielenie pozwolenia na budowę nie wyklucza bowiem późniejszej odpowiedzialności przedsiębiorcy za nadmierną emisję hałasu.”.

Uwagi: Powyższe wypowiedzi NSA należy uznać za trafne i aktualne.

4.84 Wyrok NSA z dnia 9 grudnia 2021 r. II OSK 297/19, LEX nr 3331544

Słowa kluczowe: pomiary hałasu, projekt budowlany, ocena wyników przeprowadzonych pomiarów hałasu, hałas z urządzenia ziębiarki.

Relevantne przepisy prawne zastosowane przez sąd administracyjny:

- Art. 77 i 80 Kodeksu postępowania administracyjnego

Główne problemy „hałasowe”:

- Jakie okoliczności należało uwzględnić przy wykonywaniu pomiarów hałasu pochodzącego od klimakonwektorów.

Rozstrzygnięcie sądu administracyjnego:

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

NSA oddalił skargę kasacyjną od wyroku WSA, w którym uchylono decyzję WINB w przedmiocie zatwierdzenia projektu budowlanego zamiennego. Zdaniem NSA pomiary hałasu zostały wykonane z błędami i nieprawidłowo oceniono ich wyniki.

Stanowisko (argumenty) sądu administracyjnego:

- „Podzielić należy stanowisko Sądu I instancji, że organy administracji publicznej niedostatecznie wyjaśniły kwestię hałasu generowanego przez sporne urządzenie, w szczególności poprzez **brak ustalenia rzeczywistego poziomu hałasu dla pory nocnej**. Nadto zasadnie Sąd I instancji zarzucił również, że organ odwoławczy nie wyjaśnił dlaczego przyjął za wystarczające wyniki dokonanych pomiarów, w sytuacji gdy **zarzuty odwołania wskazywały na nieprawidłowości w zakresie ich przeprowadzenia, zarówno co do miejsc pomiarów, jak i stopnia natężenia pracy urządzenia w trakcie pomiaru hałasu**. Sąd I instancji zwrócił uwagę, że **organ nie ustalił czy przedmiotowe urządzenie może działać w różnych poziomach wydajności, a co za tym idzie emitować hałas o różnym natężeniu**. Nie wyjaśnił również jakie znaczenie dla uzyskanych wyników miały **warunki atmosferyczne** panujące w trakcie pomiarów oraz nie ocenił metody pomiarów dokonanych przez WIOŚ. Nie można przy tym zgodzić się z twierdzeniem skargi kasacyjnej, że powyższe okoliczności zostały wyjaśnione i wynikają z zebranego w sprawie materiału dowodowego. Ze znajdującej się w aktach sprawy opinii technicznej (k.249-251) wynika, że użytkownik sam określa kiedy klimakonwektory mają pracować i schładzać powietrze. Natomiast nastawa temperatury jest również uzależniona od nastawienia przez użytkownika. Z kolei agregat jest tak nastawiony, aby w momencie załączenia klimakonwektorów zapewniał odpowiedni parametr wody lodowej, co ma wpływ na ilość cykli sprężarki urządzenia. Oczywiście rację ma skarżąca kasacyjnie, że agregat nie ma możliwości płynnej regulacji, natomiast sprężarka i wentylator skraplacza pracują w momencie wystawienia po przekroczeniu granicznej temperatury zadanej przez użytkownika. **Zatem są to okoliczności, które należy uwzględnić w trakcie przeprowadzanych pomiarów hałasu.**”.

Uwagi: Powyższe wypowiedzi NSA należy uznać za trafne i aktualne.

4.85 Wyrok NSA z dnia 2 grudnia 2020 r. II OSK 1163/20, LEX nr 3173697

Słowa kluczowe: *pozwolenie na budowę, miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, hałas związany z elektrownią wiatrową.*

Relevantne przepisy prawne zastosowane przez sąd administracyjny:

- Art. 114 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska.

Główne problemy „hałasowe”:

- Tereny podlegające ochronie przed hałasem określone w mpzp.

Rozstrzygnięcie sądu administracyjnego:

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

NSA uchylił wyrok WSA i oddalił skargę na decyzję Wojewody w przedmiocie pozwolenia na budowę. Zdaniem NSA nie można w pozwoleniu na budowę podważać ustaleń zawartych w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego.

Stanowisko (argumenty) sądu administracyjnego:

- „Odnosząc się do zarzutu skargi R. K. dotyczącego braku przeprowadzenia przez organ II instancji uzupełniającego postępowania dowodowego w zakresie weryfikacji tego, czy tereny planowanej inwestycji podlegają ochronie akustycznej przed hałasem jak dla zabudowy mieszkaniowej (budynki jednorodzinne) czy też wyłącznie dla zabudowy zagrodowej, wskazać należy, że organy prawidłowo odniosły się w tym zakresie do treści projektu budowlanego, jak i ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. W planie miejscowym określono strefę ograniczonego użytkowania – jako strefę z zakazem zabudowy oraz trwałych nasadzeń, która wynosi 6,5 m od osi linii elektroenergetycznej SN (§ 3 ust. 1 pkt 9), strefę uciążliwości elektrowni wiatrowych – jako obszar wyznaczony zasięgiem oddziaływania hałasu projektowanych elektrowni wiatrowych powyżej 45 dB w porze nocnej (§ 3 ust. 1 pkt 10), czy strefę pasa technicznego. W planie zostały wyznaczone między innymi tereny przeznaczone pod elektroenergetykę wiatrową oznaczone symbolami EW 1-35 (§ 7), teren o przeznaczeniu dla elektroenergetyki – abonenckiej stacji elektroenergetycznej przeznaczonej do współpracy z farmą wiatrową – GPZ (30/WN lub 30/NN) (symbol E, § 8 planu), granice terenów oznaczono na części graficznej planu miejscowego.

Zasadnie wskazał Sąd I instancji, odnosząc się do przepisów działu V "Ochrona przed hałasem" ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska, że w **sytuacji, gdy na przedmiotowym terenie obowiązuje miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, uchwalony właśnie w związku z przeznaczeniem pewnych terenów pod inwestycje w zakresie elektrowni wiatrowych, brak jest podstaw, aby obecnie podważać w postępowaniu o udzielenie pozwolenia na budowę, zakres poziomu ochrony akustycznej wyznaczony w tym planie miejscowym.** Kwestia ta, w tym ocena charakteru przeważającej zabudowy w zakresie standardów ochrony przed hałasem, zgodnie z art. 114 p.o.ś, podlegała ocenie i regulacji w **procedurze planistycznej** prowadzonej na podstawie przepisów ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.”.

Uwagi: Powyższe wypowiedzi NSA należy uznać za trafne i aktualne.

4.86 Wyrok NSA z dnia 13 lutego 2020 r., II OSK 859/18, LEX nr 3015170

Słowa kluczowe: *pozwolenie na budowę, obszar oddziaływania obiektu, ochrona budynków przed hałasem, hałas związany z myjnią samochodową.*

Relevantne przepisy prawne zastosowane przez sąd administracyjny:

- § 323 i 324 rozporządzenia z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (zaprojektowanie i wykonanie budynku, poziom hałasów i drgań – odpowiednie kształtowanie i zabezpieczenie budynku).

Główne problemy „hałasowe”:

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

- Oddziaływanie obiektu budowlanego na otoczenie.

Rozstrzygnięcie sądu administracyjnego:

NSA oddalił skargę kasacyjną od wyroku WSA, w którym uchylono decyzję Wojewody o zatwierdzeniu projektu budowlanego i pozwoleniu na budowę myjni bezdotykowej. Zdaniem NSA Wojewoda błędnie ocenił kwestię oddziaływania planowanej myjni na otoczenie.

Stanowisko (argumenty) sądu administracyjnego:

- „Należy w tym miejscu podkreślić, że **ochrona przed immisjami przewidziana w art. 144 k.c. nie zwalnia organu architektoniczno – budowlanego od sprawdzenia potencjalnego oddziaływania projektowanego obiektu budowlanego na otoczenie w zakresie regulowanym przepisami odrębnymi** (np. rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku), w tym normami techniczno – budowlanymi.”;

- „Podstawowe wymogi, jakie organ powinien uwzględnić przy rozpoznawaniu wniosku o pozwolenie na budowę określone zostały w rozporządzeniu z 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie. Z szeregu przepisów tego aktu wynika **generalny nakaz ochrony budynków mieszkalnych przed uciążliwościami określonymi w przepisach odrębnych, do których zalicza się m.in. hałas, drgania, zanieczyszczenie powietrze** (por. § 11). Przykładowo w § 309 ustanowiono, że budynek powinien być zaprojektowany i wykonany z takich materiałów i wyrobów oraz w taki sposób, aby nie stanowił zagrożenia dla higieny i zdrowia użytkowników lub sąsiadów, w szczególności w wyniku: m.in. (pkt 2) obecności szkodliwych pyłów lub gazów w powietrzu. Z kolei w rozdziale IX rozporządzenia zawarto normy dotyczące ochrony przed hałasem i drganiami.”;

- „Zgodnie z § 323 ust. 1, **budynek i urządzenia z nim związane powinny być zaprojektowane i wykonane w taki sposób, aby poziom hałasu, na który będą narażeni użytkownicy lub ludzie znajdujący się w ich sąsiedztwie, nie stanowił zagrożenia dla ich zdrowia, a także umożliwił im pracę, odpoczynek i sen w zadowalających warunkach.** Dalszy przepis § 324 stanowi, że budynek, w którym ze względu na prowadzoną działalność lub sposób eksploatacji mogą powstawać uciążliwe dla otoczenia hałasy lub drgania, należy kształtować tak, aby poziom hałasów i drgań przenikających do otoczenia z pomieszczeń tego budynku **nie przekraczał wartości dopuszczalnych** określonych w odrębnych przepisach dotyczących ochrony środowiska, a także nie powodował przekroczenia dopuszczalnego poziomu hałasu i drgań w pomieszczeniach innych budynków podlegających ochronie przeciwhałasowej i przeciwdrganiowej (...).”;

- „W rozpatrywanej sprawie z decyzji organów obu instancji **nie wynika, aby powyższe regulacje zostały uwzględnione przy wyznaczaniu obszaru oddziaływania spornego obiektu oraz kontroli wymogów służących ochronie uzasadnionych interesów osób trzecich.** W rezultacie zasadnie Sąd Wojewódzki stwierdził, że **przeprowadzona przez organy administracji weryfikacja projektu budowlanego ma charakter pozorny.** Na akceptację zasługiwała ocena Sądu co do braków projektu budowlanego w zakresie dotyczącym zwłaszcza charakterystyki działania myjni

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

i indywidualizowanego wpływu tej inwestycji na tereny sąsiedniej zabudowy mieszkalnej. **Niewątpliwie lakoniczne informacje dotyczące uciążliwości obiektu (hałas, zanieczyszczenia) były niewystarczające i nie pozwoliły na weryfikację projektu budowlanego.** W takim stanie sprawy konieczne było uchylene kontrolowanych decyzji, gdyż nie było rzeczą Sądu Wojewódzkiego zastępowanie organów administracji w wykonywaniu ich obowiązków.”.

Uwagi: Powyższe wypowiedzi NSA należy uznać za trafne i aktualne.

4.87 Wyrok WSA w Warszawie z dnia 4 sierpnia 2021 r. VII SA/Wa 232/21, LEX nr 3310805

Słowa kluczowe: warunki zabudowy, obszar cichy.

Relevantne przepisy prawne zastosowane przez sąd administracyjny:

- Art. 73 i 118b ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz.U. z 2020 r. poz. 1219).

Główne problemy „hałasowe”:

- Obszar cichy a decyzja o warunkach zabudowy

Rozstrzygnięcie sądu administracyjnego:

WSA oddalił skargę na decyzję SKO w przedmiocie warunków zabudowy dla inwestycji polegającej na budowie budynku mieszkalnego wielorodzinnego. Zdaniem WSA organy prawidłowo przyjęły, że dany teren nie był objęty obszarem cichym, skoro Rada powiatu nie przyjęła stosownej uchwały i że nie wystąpiły przekroczenia dopuszczalnych poziomów hałasu.

Stanowisko (argumenty) sądu administracyjnego:

- „Nie znajduje oparcia w przepisach prawa argumentacja skarżącego zmierzająca do wykazania, że wydane w sprawie decyzje są niezgodne z przepisami odrębnymi, a konkretnie z przepisami ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2020 r. poz. 1219 ze zm. – stan prawny na dzień wydania zaskarżonej decyzji – dalej powoływana jako "P.o.ś.") w zakresie ochrony przed hałasem. Zgodnie z wymienionymi w skardze art. 73 ust. 1 pkt 2a i pkt 2b P.o.ś., w **miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego oraz w decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu uwzględnia się w szczególności ograniczenia wynikające z wyznaczenia obszarów cichych w aglomeracji oraz obszarów cichych poza aglomeracją (pkt 2a), strategicznych map hałasu (pkt 2b).”;**

- „Obowiązek uwzględniania w decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu ograniczeń wynikających ze strategicznych map hałasu wprowadzono z dniem 14 listopada 2019 r., mocą art. 1 pkt 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2019 r. o zmianie ustawy - Prawo ochrony środowiska (Dz. U. poz. 2087 ze zm.). Zgodnie z art. 118 ust. 3 P.o.ś., strategiczne mapy hałasu są sporządzane przez zarządzających głównymi drogami, głównymi liniami kolejowymi lub głównymi lotniskami oraz prezydentów miast

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

o liczbie mieszkańców większej niż 100 tysięcy, w oparciu o dane dotyczące poprzedniego roku kalendarzowego oraz są niezwłocznie zamieszczane na ich stronach internetowych. Jak wynika z art. 118 ust. 4 P.o.ś., strategiczne mapy hałasu sporządza się co 5 lat, w terminie do dnia 30 czerwca. Stosownie jednak do treści art. 4 powołanej wyżej ustawy nowelizującej, strategiczne mapy hałasu są sporządzane po raz pierwszy w terminie do dnia 30 czerwca 2022 r. **Na dzień wydania zaskarżonej dla terenu objętego wnioskiem o ustalenie warunków zabudowy Prezydent [...] nie sporządził strategicznej mapy hałasu [...]. Z akt sprawy nie wynika też (zresztą nie podnosi tego sam skarżący), by korzystając z kompetencji wynikającej z art. 118b ust. 1 P.o.ś. ("Rada powiatu może, w drodze uchwały, wyznaczyć obszary ciche w aglomeracji lub obszary ciche poza aglomeracją, uwzględniając szczególne potrzeby ochrony przed hałasem tych obszarów i podając wymagania zapewniające utrzymanie poziomu hałasu co najmniej na istniejącym poziomie"), Rada [...] wyznaczyła na terenie objętym wnioskiem o ustalenie warunków zabudowy obszar cichy w aglomeracji."**

- „(...) w postępowaniu **nie przedstawiono dowodu wskazującego na to, że działalność znajdujących się w sąsiedztwie objętej wnioskiem działki obiektów usługowych lub przemysłowych powoduje przekroczenie dopuszczalnych poziomów hałasu.** Skarżąca nie przedstawiła w szczególności decyzji wydanej na podstawie art. 115a P.o.ś., zgodnie z którym, w przypadku stwierdzenia przez organ ochrony środowiska, na podstawie pomiarów własnych, pomiarów dokonanych przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska lub pomiarów podmiotu obowiązującego do ich prowadzenia, że poza zakładem, w wyniku jego działalności, przekroczone są dopuszczalne poziomy hałasu, organ ten wydaje decyzję o dopuszczalnym poziomie hałasu; za przekroczenie dopuszczalnego poziomu hałasu uważa się przekroczenie wskaźnika hałasu L_{AeqD} lub L_{AeqN} ."

Uwagi: Powyższe wypowiedzi WSA należy uznać za trafne i aktualne. Z jednej strony WSA potwierdził obowiązek uwzględnienia w postępowaniu w przedmiocie warunków zabudowy faktu ustanowienia obszaru cichego, ale z drugiej doszedł do niewątpliwego wniosku, że gdy obszar taki nie został ustanowiony oraz gdy brak dowodów na przekroczenia dopuszczalnych poziomów hałasu, to nie można mówić o naruszeniu przepisów p.o.ś. dotyczących ochrony przed hałasem.

4.88 Wyrok WSA w Rzeszowie z dnia 5 listopada 2020 r. II SA/Rz 826/20, LEX nr 3087499

Słowa kluczowe: ograniczenia lub zakazy używania jednostek pływających, odpowiednie warunki akustyczne, cele rekreacyjno-wypoczynkowe.

Relevantne przepisy prawne zastosowane przez sąd administracyjny:

- Art. 116 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz.U. z 2020 r. poz. 1219).

Główne problemy „hałasowe”:

- Warunki przyjęcia uchwały o zakazie używania jednostek pływających po jeziorze w celu zapewnienia odpowiednich warunków akustycznych

Rozstrzygnięcie sądu administracyjnego:

WSA stwierdził nieważność uchwały Rady Powiatu Bieszczadzkiego z dnia 19 maja 2020 r. nr XXI/155/2020 w przedmiocie zakazu używania jednostek pływających o napędzie spalinowym na Jeziorze Solińskim. Zdaniem WSA doszło do naruszenia art. 116 p.o.ś.

Stanowisko (argumenty) sądu administracyjnego:

- „(...) rada powiatu może realizować swoją kompetencję z art. 116 ust. 1 p.o.ś. tylko i wyłącznie w sytuacji, gdy wymaga tego konieczność zapewnienia odpowiednich warunków akustycznych na terenach przeznaczonych na cele rekreacyjno-wypoczynkowe. Wydanie przez radę powiatu uchwały w sprawie wprowadzenia zakazu, o którym mowa w art. 116 ust. 1 P.o.ś **powinno być poprzedzone ustaleniami, czy na terenach rekreacyjno-wypoczynkowych znajdujących się na terenie danego powiatu panują odpowiednie warunki akustyczne** (taki pogląd jest ugruntowany w orzecnictwie - por. m.in. wyroki WSA w Krakowie z 28.10.2008 r., III SA/Kr 354/08; WSA w Gorzowie Wielkopolskim z 23.03.2016 r., II SA/Go 889/15 dostępne na str. cbosa).”;

- „**Ustawodawca nie uzależnił możliwości realizacji kompetencji rady powiatu z art. 116 ust. 1 p.o.ś od konieczności zapewnienia utrzymania poziomu hałasu w granicach dopuszczalnych norm, lecz posługuje się zwrotem "odpowiednie warunki akustyczne"**. Sformułowaniu temu przypisać trzeba charakter zwrotu ocenego (zwrotu szacunkowego), który wymaga dokonania wartościowania określonego stanu rzeczy (L. Leszczyński, Pojęcie klauzuli generalnej, Annales UMCS, vol. XXXVIII 1991, s. 161-162). Zwroty ocenne, jak każda konstrukcja normatywna, podlegają samodzielnej wykładni oraz wpływają na rekonstrukcję stosowanej normy prawnej. Wykładnia zwrotu ocenego obejmuje dwa rozumowania: ustalenie treści podstawy przedmiotowej oraz wyrażenie oceny porównawczej (szacowanie). Zwroty ocenne zawsze zakładają pewien luz decyzyjny, co jednakże nie jest równoważne działaniu organów w granicach uznania administracyjnego. Gdy w sprawie występują niedookreślone przesłanki podjęcia uchwały, uzasadnienie powodów przyjęcia przez organ stosujący prawo danego rozumienia określonego pojęcia musi być szczegółowe, pełne i przekonujące. Zwrot ocenny, będąc zwrotem o charakterze normatywnym, ma obiektywną i poznawalną treść, niemniej z uwagi na pozostawanie w nierozłącznym związku z całokształtem okoliczności faktycznych konkretnej sprawy, nie poddaje się abstrakcyjnemu zdefiniowaniu. W orzecnictwie sądowym trafnie wskazuje się w związku z tym, że każda ocena dokonywana przez organ stosujący prawo w przypadku stosowania zwrotu ocenego pozostaje oceną jednostkową i sytuacyjną (por. postanowienie NSA z dnia 20 maja 2010 r., II OPS 6/09 dostępne na str. cbosa).”;

- „Treść normatywna art. 116 ust. 1 p.o.ś. wskazuje, że wartością chronioną tym przepisem jest stan akustyczny środowiska na terenach przeznaczonych na cele rekreacyjno-wypoczynkowe, co dowodzi, że intencją ustawodawcy było zagwarantowanie na jego podstawie jednostce prawa do korzystania z wypoczynku w odpowiednich warunkach akustycznych. Przepis ten znajduje się w dziale V tytułu II p.o.ś., zatytułowanym "ochrona przed hałasem", w ramach którego w art. 112 omawianej ustawy ustawodawca wskazał, że ochrona przed hałasem polega na zapewnieniu jak najlepszego stanu akustycznego środowiska, w szczególności m.in. poprzez utrzymanie poziomu hałasu poniżej

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

dopuszczalnego lub co najmniej na tym poziomie (art. 112 pkt 1). **Zapewnienie jak najlepszego stanu akustycznego środowiska, w świetle aksjologii ustawy, nie ogranicza się zatem do utrzymania hałasu na dopuszczalnym poziomie, ale zakłada także dążenie do utrzymywania hałasu poniżej dopuszczalnych norm. Nie można zatem przyjąć, że tylko przekroczenie dopuszczalnych poziomów hałasu wskazanych w rozporządzeniu wykonawczym do ustawy pozwala radzie powiatu ustanowić na określonym akwencie zakaz używania jednostek pływających lub niektórych ich rodzajów.** Kompetencję rady powiatu ustanowioną w art. 116 ust. 1 p.o.ś. należy rozumieć nie tylko jako zadanie z zakresu ochrony środowiska, ale i jako zadanie władz publicznych z zakresu poprawy aktualnego stanu środowiska i programujące jego dalszy rozwój, o którym przypomniał Trybunał Konstytucyjny w wyroku z dnia 6 czerwca 2006 r., K 23/05 (OTK-A 2006, Nr 6, poz. 62) - por. wyrok NSA z 27 lutego 2020 r., sygn. akt II OSK 49/20 - dostępne na str. cbosea.”;

- „Wartością chronioną w art. 116 ust. 1 p.o.ś. jest stan akustyczny środowiska, co pośrednio wpływa na ochronę wód i powietrza. Treść normatywna tego przepisu wskazuje, że intencją ustawodawcy było zagwarantowanie jednostce prawa do korzystania z wypoczynku. Na podstawie tego przepisu rada powiatu, uzyskała kompetencję do ograniczenia lub zakazu używania jednostek pływających, jeżeli uzna, że jest to konieczne do zapewnienia odpowiednich - optymalnych warunków akustycznych na obszarze przeznaczonym na cele rekreacyjno-wypoczynkowe, z punktu widzenia ochrony wskazanych wartości i praw. Na gruncie funkcjonalnych reguł interpretacji, odwołujących się do spójnego systemu ocen przypisywanych normodawcy (założenie o racjonalności aksjologicznej ustawodawcy), trzeba przyjąć, że **rada, ograniczając bądź zakazując używania jednostek pływających, ma swobodę w ocenie "odpowiednich warunków" akustycznych na terenach przeznaczonych na cele rekreacyjno - wypoczynkowe** (wyrok NSA z 25 września 2019 r., II OSK 2657/17). Naczelny Sąd Administracyjny w uzasadnieniu tego wyroku wyjaśnił, że **hałas jest antywartością środowiska, której ustawodawca przeciwdziała**. Antywartości w prawnej ochronie środowiska są pojęciem względnym. Względność ta przejawia się w tym, że np. hałas w jednym obszarze może stanowić naruszenie najlepszego stanu akustycznego, w przypadku zaś innego być na poziomie dopuszczalnym. Określony poziom dźwięku może być traktowany jako antywartość także w określonych porach dnia, z kolei być neutralnym prawnie o innych porach (zob. M. Kierzynek, Antywartości w prawnej ochronie środowiska, (w:) A. Błaś (red.) Antywartości w prawie administracyjnym, Wolters Kluwer 2016 r., s. 243-250). Nie można pomijać, że w **przepisie art. 116 ust. 1 p.o.ś. ustawodawca nie wskazał jednoznacznie punktów odniesienia, które pomogłyby wyznaczyć granice wprowadzenia zakazów i ograniczeń**. W przypadkach, w których ustawodawca uzależnił skorzystanie przez radę powiatu z kompetencji do podejmowania uchwał z zakresu ochrony przed hałasem od dokonania pomiarów hałasu w środowiska, to warunek taki w ustawie *expressis verbis* sformułował. Pomiary poziomu hałasu w środowisku przeprowadza się w przypadku podejmowania przez radę powiatu uchwał wyznaczających obszary ciche w aglomeracji lub poza aglomeracją (art. 118b i 118 c p.o.ś.). Pozwala to przyjąć, że **kryterium wprowadzania zakazów i ograniczeń np. w zakresie ruchu jednostek pływających z napędem spalinowym, jest ocena organu stanowiącego powiatu w kwestii "odpowiednich" (właściwych, pożądanych) warunków akustycznych na terenach przeznaczonych na cele rekreacyjno - wypoczynkowe** (uzasadnienie wyroku NSA z 27 lutego 2020 r., II OSK 49/20).”;

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

- „Z art. 116 ust. 1 p.o.ś. nie wynika w szczególności obowiązek przeprowadzenia, przed podjęciem uchwały, pomiarów akustycznych, w celu ustalenia aktualnego stanu akustycznego terenów przeznaczonych na cele rekreacyjno-wypoczynkowe. Nie stanowi to jednakże o wadliwości tej regulacji.”;

- „W przedmiotowej sprawie z akt przedłożonych Sądowi **nie wynika, aby skarżona Rada dokonała szczegółowych ustaleń i ocen w zakresie konieczności wprowadzenia zakazu**, o którym stanowi art. 116 ust. 1 p.o.ś., jako właściwego środka dla osiągnięcia celu w postaci stanu odpowiedniego poziomu akustycznego na obszarze wodnym wykorzystywanym na cele rekreacyjno - wypoczynkowe. W odpowiedzi na skargę Rada Powiatu jednoznacznie wskazuje, że wydanie zaskarżonej uchwały **nie zostało poprzedzone badaniami poziomu hałasu**, gdyż obowiązek taki nie wynika z art. 116 p.o.ś. Rację jednak należy przyznać Wojewodzie, że Rada Powiatu nie przekazała żadnej dokumentacji związanej z ustaleniami, co do zapewnienia odpowiednich warunków akustycznych na podstawie art. 116 ust. 1 p.o.ś. **Już sam zwrot "zapewnienie odpowiednich warunków akustycznych" nakłada konieczność odniesienia się do warunków akustycznych, które mają być osiągnięte poprzez zakazanie używania jednostek pływających** lub niektórych ich rodzajów na Jeziorze Solińskim.”;

- „(...) Rada nie kierowała się zakresem delegacji ustawowej z art. 116 ust. 1 p.o.ś. do podjęcia zaskarżonej uchwały, a własnymi pozaustawowymi celami wynikającymi z wniosku jednego ze współwłaścicieli wypożyczalni i w sposób dowolny limitowała liczbę statków z napędem silnikowym.”.

Uwagi: Powyższe wypowiedzi WSA należy uznać za trafne i aktualne. Podobne stanowisko zajął NSA w wyroku z dnia 27 lutego 2020 r. II OSK 49/20 oraz wyroku z dnia 25 września 2019 r. II OSK 2657/17.

4.89 Wyrok WSA w Gliwicach z dnia 13 sierpnia 2019 r., II SA/GI 304/19, LEX nr 2722958

Słowa kluczowe: *normy hałasu, hałas związany z bocznicą kolejową.*

Relevantne przepisy prawne zastosowane przez sąd administracyjny:

- Art. 115a ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2018 r. poz. 799 ze zm.; dalej: p.o.ś.).

Główne problemy „hałasowe”:

- Ustalenie norm hałasu dla bocznicy kolejowej.

Rozstrzygnięcie sądu administracyjnego:

WSA oddalił skargę na decyzję SKO o utrzymaniu w mocy decyzji Starosty, w której ustalono dla Spółki dopuszczalny poziom emisji hałasu, emitowany ze źródeł hałasu zlokalizowanych na terenie zakładu, dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, zlokalizowanych po stronie północnej Zakładu. Hałas był związany z działalnością wykonywaną na bocznicy kolejowej. Zdaniem WSA organy prawidłowo ustaliły stan faktyczny sprawy i zastosowały art. 115a p.o.ś.

Stanowisko (argumenty) sądu administracyjnego:

Na wstępie WSA wskazał, że dla ustalenia w decyzji dopuszczalnego poziomu emisji hałasu nie miało znaczenia, że Spółka zamierzała w przyszłości wprowadzić techniczne rozwiązania ograniczające hałas. Jak stwierdził WSA: „Dla wyniku sprawy nie ma także znaczenia fakt, że skarżąca planuje zainstalować ekrany dźwiękochłonne, jednak realizacja tego przedsięwzięcia napotyka obiektywne przeszkody z powodu bezprawnego zajęcia części terenu zakładu. Dochodzenie roszczeń z tego tytułu winno nastąpić przed sądem powszechnym. Tego rodzaju kwestie nie są zaś okolicznością, podważającą zasadność wydania nakazu z art. 115a ust. 1 ustawy – Prawo ochrony środowiska, wyżej powołanej (obecnie Dz. U. z 2019 r. poz. 1396)”.

Dalej WSA stwierdził, że decyzję prawidłowo skierowano do Spółki jako do zarządcy bocznic kolejowej: „Odrębnie wymieniono jednak tory dodatkowe i pozostałe jako wagonowe, odstawcze, walcyjne, dojazdowe, przyjazdowo-odjazdowe, komunikacyjne, wyciągowe, ładunkowe i przeładunkowe. Oznacza to, że oprócz linii kolejowej Spółka jest zarządcą bocznic kolejowej. Przywołana przez Kolegium ustawa o transporcie kolejowym, rozróżnia oba pojęcia (art. 4 pkt 2 i pkt 10 tej ustawy – obecnie Dz. U. z 2019 r. poz. 710)”.

W tym kontekście WSA podkreślił, że bocznicę nie można traktować jako linii kolejowej. Jak wskazał sąd: „Przedmiotem postępowania była jedynie działalność Spółki, prowadzona w zakładzie, na którym funkcjonuje bocznicę kolejowa. Nie jest to bowiem droga kolejowa do prowadzenia ruchu pociągów, lecz prowadzony jest załadunek i rozładunek wagonów kolejowych i rozstawianie wagonów kolejowych. Oczywiście jest, że czynności te odbywają się m.in. na torach kolejowych. Jednak tory te mają inną funkcję niż tylko prowadzenie ruchu pociągów. Przemawia to za stanowiskiem organów administracji, że bocznicę nie jest linią kolejową. Taki też pogląd wyraził Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 19 lutego 2014 r. sygn. akt II OSK 2309/12, LEX nr 1495258”.

Na koniec WSA doszedł do wniosku, że: „Stąd też prowadzona przez skarżącą **działalność gospodarcza na terenie zakładu podlega rygorom art. 115a ust. 1 ustawy – Prawo ochrony środowiska. Nie ma też prawnego znaczenia fakt, że przekroczenie norm hałasu jest niewielkie.** Ustawodawca nie przewidział bowiem żadnego odstępstwa w tym względzie. Dla wydania decyzji wystarczające jest nawet jednokrotne przekroczenie dopuszczalnego poziomu hałasu dla pory dziennej i nocnej.”.

Uwagi:

Stanowisko WSA dotyczące zakresu zastosowania art. 115a p.o.ś. w stosunku do hałasu związanego z działalnością wykonywaną na bocznicach kolejowych należy uznać za aktualne.

4.90 Wyrok WSA w Gdańsku z dnia 3 lipca 2019 r., II SA/Gd 25/19, LEX nr 2699588

Słowa kluczowe: decyzja w sprawie ograniczenia oddziaływania na środowisko, odmowa wszczęcia postępowania administracyjnego.

Relevantne przepisy prawne zastosowane przez sąd administracyjny:

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

- Art. 113 i 362 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz.U. z 2018 r. poz. 799; dalej: p.o.ś.).
- Art. 61a Kodeksu postępowania administracyjnego

Główne problemy „hałasowe”:

- Czy można było odmówić wszczęcia postępowania w trybie art. 362 p.o.ś. *Decyzja o nałożeniu obowiązków na podmiot negatywnie oddziałujących na środowisko* z tego powodu, że źródłem hałasu wpływającego na sąsiednie nieruchomości była działalność restauracji?

Rozstrzygnięcie sądu administracyjnego:

WSA oddalił skargę na postanowienie SKO, którym uchylono postanowienie Starosty o odmowie wszczęcia postępowania w trybie art. 362 p.o.ś. Zdaniem WSA i SKO bezpodstawnie doszło do odmowy wszczęcia postępowania przez Starostę. Postanowienie o odmowie wszczęcia postępowania Starosta wydał w następującej sytuacji. Otóż w toku postępowania – wszczętego w następstwie wniosku K. B., w którym zwróciła się o podjęcie działań w sprawie dotyczącej zakłócania ciszy nocnej w związku imprezami organizowanymi w Restauracji – Burmistrz pozyskał wyniki badań środowiskowych dotyczących hałasu w lokalu przy ul. G. w L., z których wynikało, że **występuje przekroczenie równoważnego poziomu dźwięku w badanym pomieszczeniu, jak również przekroczenie dopuszczalnego maksymalnego poziomu dźwięku**. Sprawa została przez Burmistrza **przekazana według właściwości do Starosty**, który postanowieniem z 5 października 2018 r. orzekł o odmowie wszczęcia postępowania w sprawie ograniczenia negatywnego oddziaływania na środowisko w trybie art. 362 p.o.ś.

Stanowisko (argumenty) sądu administracyjnego:

- „W stanie faktycznym niniejszej sprawy organ odmówił wszczęcia postępowania z wniosku skarżącej wskazując, że brak jest przepisów prawnych pozwalających na podjęcie władczego rozstrzygnięcia w sprawie **hałasu przenikającego do jednego lokalu mieszkalnego**. Kolegium uznało, że rozstrzygnięcie to jest wadliwe i Sąd stanowisko to w pełni podziela. **Brak bowiem podstaw do nałożenia na podmiot prowadzący restaurację obowiązków z ustawy Prawo ochrony środowiska nie pozwala na odmowę wszczęcia postępowania, a daje podstawę do orzeczenia w przedmiocie nałożenia obowiązków albo do odmowy nałożenia konkretnych obowiązków**. Natomiast skoro istnieje przepis prawa pozwalający, a nawet nakładający na organ prowadzący postępowanie rozważenie zasadności kierowanego do niego wniosku to nie ma zastosowania przepis art. 61 a k.p.a.. O tym, czy podmiot korzystający ze środowiska negatywnie na nie oddziałuje organ rozstrzyga po przeprowadzeniu postępowania dowodowego w trybie, na zasadach i w granicach przewidzianych przepisami k.p.a. i wówczas wydaje merytoryczną decyzję, a jej podstawa prawna powinna korelować z ustalonym stanem faktycznym. **W przypadku hałasu może to być przepis art. 115 a p.o.ś, albo 362 p.o.ś., w zależności od tego dyspozycje którego przepisu wypełnią ustalone okoliczności sprawy**. Organ I instancji po pierwsze wadliwie zastosował art. 61a k.p.a., który w sprawie zastosowania znaleźć nie może, a ponadto Starosta nie dokonał należytych ustaleń co do okoliczności sprawy.”;

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

- „Mylą się zatem skarżący twierdząc, że brak jest w rozpoznawanej sprawie materialnoprawnej podstawy do wszczęcia i prowadzenia postępowania, bowiem **tą podstawę stanowią przepisy ustawy – Prawo ochrony środowiska, jego przepis art. 115 a i art. 362.** W konsekwencji za zgodne z prawem uznał Sąd rozstrzygnięcie organu odwoławczego, który dostrzegł wszystkie wadliwości postanowienia Starosty i jako obciążone wadami prawa materialnego i procesowego uchylił, a sprawę przekazał do ponownego rozpoznania.”.

Uwagi:

Za trafne i aktualne należy uznać stanowisko WSA, w myśl którego gdy hałas wynika z imprez organizowanych przez restaurację, to organ może prowadzić postępowanie na podstawie art. 115a lub art. 362 p.o.ś. i ma obowiązek dokładnie ustalić stan faktyczny w zakresie poziomu hałasu i jego oddziaływania na środowisko. Błędne było natomiast wydanie postanowienia o odmowie wszczęcia postępowania skoro istniały podstawy prawne i faktyczne do jego prowadzenia przez Starostę.

4.91 Wyrok NSA z dnia 14 marca 2014 r. II OSK 2539/12, LEX nr 1458789

Słowa kluczowe: *pomiar hałasu, decyzja o dopuszczalnym poziomie hałasu, adresat decyzji, hałas związany z funkcjonowaniem stacji paliw.*

Relevantne przepisy prawne zastosowane przez sąd administracyjny:

- Art. 115a ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz.U. z 2008 r. nr 25, poz. 150, ze zm.; dalej: p.o.ś.).
- Art. 76 Kodeksu postępowania administracyjnego

Główne problemy „hałasowe”:

- Protokół z pomiarów hałasu pochodzącego od stacji paliw, sporządzony na potrzeby zastosowania art. 115a p.o.ś. *Decyzja o dopuszczalnym poziomie hałasu*
- Określenie adresata decyzji wydawanej na podstawie art. 115a p.o.ś. *Decyzja o dopuszczalnym poziomie hałasu*

Rozstrzygnięcie sądu administracyjnego:

NSA oddalił skargę kasacyjną na wyrok WSA, którym oddalono skargę na decyzję SKO w przedmiocie wyznaczenia dopuszczalnego poziomu hałasu. Zdaniem NSA prawidłowo oceniono wykonane pomiary hałasu oraz wskazano adresata decyzji wydanej na podstawie art. 115a p.o.ś.

Stanowisko (argumenty) sądu administracyjnego:

- „Zdaniem Naczelnego Sądu Administracyjnego, brak jest w niniejszej sprawie podstaw do podważenia sposobu wykonania przedmiotowych pomiarów bądź samych ich wyników. Protokół pomiaru hałasu z dnia 19 sierpnia 2010 r. został sporządzony przez Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska w W., a zatem **przez organ upoważniony** do jego sporządzenia (zob. 9 ustawy z dnia 20 lipca 1991 r.

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

o Inspekcji Ochrony Środowiska, t.j. Dz. U. z 2007 r. Nr 44, poz. 287 ze zm., oraz art. 115a ustawy Prawo ochrony środowiska) oraz w **formie prawem przewidzianej** - został podpisany przez inspektora dokonującego czynności kontrolnych oraz przez kierownika kontrolowanej stacji paliw (art. 11 ustawy z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska). Jest to zatem **dokument urzędowy**, o którym mowa w art. 76 § 1 ustawy Kodeks postępowania administracyjnego i w związku z tym korzysta on z domniemania prawdziwości oraz domniemania zgodności z prawdą oświadczenia organu od którego dokument pochodzi. To ostatnie domniemanie może być obalone jedynie przez przeprowadzenie dowodu przeciwko treści dokumentu (art. 76 § 3 k.p.a.). Tymczasem w aktach administracyjnych **brak jest dowodów potwierdzających, że strona skarżąca skorzystała z możliwości zakwestionowania treści protokołu** sporządzonego przez Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska w W.. Samo twierdzenie skarżącej Spółki, że wbrew ustaleniom dokonany podczas kontroli przeprowadzonej dnia 19 sierpnia 2010 r., źródłem hałasu nie jest przedmiotowa stacja paliw oraz że punkty pomiaru pp1 i pp2 nie zostały zlokalizowane w prawidłowych miejscach, nie stanowi jeszcze przeprowadzenia przeciwdowodu w rozumieniu art. 76 § 3 k.p.a. Podkreślenia wymaga także, że obecny przy kontroli pomiaru hałasu kierownik kontrolowanej stacji paliw oświadczył, że **nie wnosi zastrzeżeń** co do miejsca, czasu, sposobu pobrania i zabezpieczenia pomiarów hałasu, co znalazło swoje odzwierciedlenie w omawianym protokole.”;

- „Odnosnie podniesionej w ramach omawianego zarzutu okoliczności związanej z aktualnością dokonanych pomiarów podnieść należy, że przepisy Prawa ochrony środowiska w wielu punktach różnią się od regulacji zawartych w ustawie Kodeks postępowania administracyjnego. Regulacja art. 115a ustawy Prawo ochrony środowiska niewątpliwie stanowi takie odstępstwo, bowiem przewiduje **możliwość wydania przez organ ochrony środowiska decyzji o dopuszczalnym poziomie hałasu na podstawie czynności kontrolnych dokonywanych przed wszczęciem postępowania administracyjnego**. Z przepisów działu V ustawy Prawo ochrony środowiska, dotyczącego ochrony przed hałasem oraz przepisów wykonawczych do tej ustawy, **nie wynika natomiast aby po upływie określonego czasu wyniki pomiarów dezaktualizowały się i w związku z czym nie mogłyby być podstawą wydania decyzji** w oparciu o art. 115a tej ustawy (por. wyrok NSA z dnia 1 sierpnia 2013 r., sygn. akt II OSK 754/12; wyrok NSA z dnia 18 stycznia 2011 r., sygn. akt II OSK 6/10; wyrok NSA z dnia 14 listopada 2008 r., sygn. akt II OSK 1372/07). Słusznie podniesiono przy tym w zaskarżonym wyroku, że strona skarżąca nie przedstawiła żadnych dowodów, które mogłyby podważyć aktualność wyników pomiarów Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska w W..”;

- „Zakład, o którym mowa w art. 115a ust. 1 i 3 ustawy, to jedna lub kilka instalacji wraz z terenem, do którego prowadzący instalacje posiada tytuł prawny, oraz znajdującymi się na nim urządzeniami (art. 3 pkt 48 powyższej ustawy). Z treści powyższych przepisów wynika, że **adresatem powyższej decyzji może być jedynie zakład, w ramach którego działalności dochodzi do przekroczenia dopuszczalnego poziomu hałasu**. Brzmienie przywołanych przepisów prowadzi bowiem do wniosku, że dopuszczalne poziomy hałasu ustala się "dla danego zakładu" powodującego jego emisję. Ustalenie adresata obowiązku w osobie emitenta hałasu nie powinno rodzić wątpliwości również z tego powodu, że **obowiązek przestrzegania wymagań w zakresie dopuszczalnej emisji hałasu** ma charakter publicznoprawny i jako taki **kierowany jest do podmiotu, który w ramach swojej działalności**

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

wytwarza taki hałas (wyrok NSA z dnia 13 marca 2012 r., sygn. akt II OSK 2486/10). Jak wynika z akt sprawy, prowadzącym instalację Stacji Paliw SP [...] jest L. Sp. z o.o. z/s w G., która posiada, wbrew twierdzeniom zawartym w skardze kasacyjnej, tytuł prawny w rozumieniu przepisów ustawy Prawo ochrony środowiska, do terenu, na którym ww. instalacja jest zlokalizowana. Zgodnie bowiem z treścią art. 3 pkt 41 ustawy, przez użyty w ustawie termin "tytuł prawny", należy rozumieć prawo własności, użytkowanie wieczyste, trwałe zarząd, ograniczone prawo własności albo stosunek zobowiązaniowy. Umowa dzierżawy, jako stosunek zobowiązaniowy, niewątpliwie mieści się w ww. katalogu. **Prawidłowo więc zaskarżona decyzja została skierowana do L. Sp. z o.o. z/s w G., który - jako prowadzący przedmiotową stację - ma obowiązek podejmować działania zmierzające do ochrony terenów sąsiednich przed hałasem, emitowanym w związku z prowadzeniem tej stacji."**

Uwagi:

Poglądy NSA dotyczące art. 115a p.o.ś. należy uznać za aktualne i prawidłowe.

4.92 Wyrok NSA z dnia 2 marca 2021 r. III OSK 1220/21, LEX nr 3158577

Słowa kluczowe: *uchwała rady gminy ograniczająca czas funkcjonowania instalacji, hałas związany z torami dla pojazdów mechanicznych, zasada proporcjonalności.*

Relevantne przepisy prawne zastosowane przez sąd administracyjny:

- Art. 157 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz.U. z 2018 r., poz. 799 ze zm., dalej: p.o.ś.)

Główne problemy „hałasowe”:

- Warunki wydania uchwały na podstawie art. 157 p.o.ś. *Uchwała rady gminy w związku z hałasami pochodzącymi z torów dla pojazdów mechanicznych.*

Rozstrzygnięcie sądu administracyjnego:

NSA oddalił skargi kasacyjne od wyroku WSA, w którym stwierdzono nieważność uchwały Rady Gminy w przedmiocie ograniczenia funkcjonowania instalacji, z których emitowany hałas może negatywnie oddziaływać na środowisko. Zdaniem NSA nie wystąpiły podstawy do wydania uchwały przez Radę Gminy na podstawie art. 157 p.o.ś.

Stanowisko (argumenty) sądu administracyjnego:

- Odnosząc się do art. 157 § 1 p.o.ś. NSA stwierdził, że: „W orzecznictwie sądowym zajęto jednoznaczne stanowisko, zgodnie z którym powołany przepis **nie upoważnia organu stanowiącego gminy do dowolnej i samowolnej oceny, że danego typu instalacja bądź urządzenie emituje hałas który negatywnie oddziałuje na środowisko.** Rada gminy wprowadzając ograniczenia wymienione w art. 157 § 1 P.o.ś. powinna wykazać, że hałas emitowany z danej instalacji lub urządzenia faktycznie negatywnie oddziałuje na środowisko. **Dopiero ustalenie, że emitowany hałas z tego typu instalacji lub urządzeń przekracza dopuszczalne granice poziomów hałasu w środowisku, których normy**

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

określono z rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku, **może stanowić podstawę, do wydania przez radę gminy aktu przewidzianego art. 157 P.o.ś.** (tak NSA w wyroku z dnia 2 lutego 2016 r. sygn. akt II OSK 1355/14, opubl. w II OSK 1355/14, Lex nr 2080588; NSA w wyroku z 21 czerwca 2017 r. sygn. akt II OSK 1815/16, opubl. w Lex nr 2345700).”;

- „(...) zastosowanie art. 157 § 1 P.o.ś. zawierającego podstawę do wprowadzenia ograniczenia czasowego w zakresie funkcjonowania instalacji lub korzystania z urządzeń, z których emitowany hałas może negatywnie oddziaływać na środowisko co do zasady **nie może dotyczyć pojedynczego przypadku, gdy dana instalacja lub dane urządzenie wyemitowało hałas przekraczający normy hałasu określone w stosowanym rozporządzeniu.** Prawo ochrony środowiska zawiera szereg innych instrumentów jak np. uregulowaną w art. 115a P.o.ś. decyzję o dopuszczalnym poziomie hałasu wydawaną w przypadku stwierdzenia, że poza zakładem, w wyniku jego działalności, przekroczone są dopuszczalne poziomy hałasu bądź decyzję wydawaną na podstawie art. 362 P.o.ś. nakładającą obowiązki ograniczenia oddziaływania na środowisko lub przywrócenia środowiska do stanu właściwego lub też decyzje wydawane na podstawie art. 363, 364 i 365 P.o.ś. Wspólną cechą wymienionych decyzji jest to, że w przypadku gdy dany podmiot negatywnie oddziałuje na środowisko, mogą być na niego nałożone określone obowiązki zapobiegające takim oddziaływaniom.”;

- „Trafnie zarzuca strona skarżąca kasacyjnie, że Sąd pierwszej instancji dokonał częściowo **błędnej wykładni art. 157 § 1 P.o.ś., że podjęcie uchwały na podstawie ww. przepisu wymaga uprzedniego wydania decyzji o dopuszczalnym poziomie hałasu.** Wydanie takiej decyzji na podstawie art. 115a P.o.ś. nie jest przesłanką do podjęcia uchwały na podstawie art. 157 § 1 P.o.ś. Jak przy tym wynika z akt sprawy, wobec [...] w G. Starosta G. wydał w dniu [...] lipca 2018 r. decyzję określającą dopuszczalny poziom hałasu poza terenem Ośrodka (...)”;

- „Naruszenie norm hałasu określonych w rozporządzeniu z dnia 14 czerwca 2007 r. stanowi dowód możliwości negatywnego oddziaływania hałasu na środowisko, ale w okolicznościach tej sprawy **jednorazowe przekroczenie poziomu hałasu nie uzasadniało wydania generalnego czasowego zakazu eksploatacji urządzeń i instalacji Ośrodka [...]** w P. Było to bowiem zastosowanie przez Radę Gminy w P. nieproporcjonalnego środka działania, nie spełniającego nakazu odpowiedniości między stopniem i zakresem ingerencji w środowisko a zastosowanym działaniem. Prawo do prowadzenia działalności gospodarczej jest jednym z praw konstytucyjnie chronionych, a tym samym ograniczenie tego prawa musi spełniać warunek proporcjonalności oraz konieczności wynikający z art. 31 ust. 3 Konstytucji RP. **Jeżeli więc do osiągnięcia zamierzonego celu, jakim powinno być przestrzeganie norm emisji hałasu byłoby wystarczające wydanie decyzji na podstawie art. 115a P.o.ś., to wprowadzenie dalej idącej ingerencji w działalność podmiotu na podstawie art. 157 § 1 P.o.ś. nie znajdowało już dostatecznego uzasadnienia.**”;

- „(...) prawidłowa wykładnia art. 157 § 1 P.o.ś. wskazuje na dopuszczalność wydania stosownej uchwały **nie tylko w przypadku stwierdzenia negatywnego oddziaływania instalacji na środowiska, ale także możliwości takiego oddziaływania.** Tym niemniej w okolicznościach tej sprawy Rada Gminy

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

w P. nie uzasadniła, że typowe (normalne) funkcjonowanie Ośrodka [...] w P. powoduje przekraczanie norm hałasu i nie wykazała, że istnieje możliwość powtarzalnego przekraczania norm hałasu w przypadku funkcjonowania tego Ośrodka.”.

Uwagi:

Kluczowe w tej sprawie było stwierdzenie NSA, że dla wydania uchwały na podstawie art. 157 p.o.ś. nie wystarczy jednokrotne przekroczenie dopuszczalnych poziomów hałasu. Zarysowało się tu więc odmienne podejście w porównaniu do poglądu NSA na temat zastosowania art. 115a p.o.ś. powtórnego w kilku opracowanych wyrokach, gdzie przyjęto, że wystarczy jednokrotne przekroczenie dopuszczalnego poziomu hałasu, aby wydać decyzję na podstawie art. 115a p.o.ś.

4.93 Wyrok NSA z dnia 7 maja 2014 r. II OSK 2909/12, LEX nr 1798591

Słowa kluczowe: *pozwolenie na budowę, decyzja o dopuszczalnym poziomie hałasu, hałas związany z działalnością hotelu.*

Relevantne przepisy prawne zastosowane przez sąd administracyjny:

- Art. 115a ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (p.o.ś.).

Główne problemy „hałasowe”:

- Czy w pozwoleniu na budowę można określić dopuszczalne poziomy hałasu.

Rozstrzygnięcie sądu administracyjnego:

NSA oddalił skargę kasacyjną od wyroku WSA, w którym oddalono skargę na decyzję Wojewody w przedmiocie zatwierdzenia projektu budowlanego i udzielenia pozwolenia na rozbudowę. Zdaniem NSA w takiej decyzji nie określa się dopuszczalnych poziomów hałasu.

Stanowisko (argumenty) sądu administracyjnego:

- „(...) o zakresie i treści decyzji pozwolenia na budowę decydują przepisy prawa budowlanego, a nie przepisy dotyczące ochrony środowiska. Przede wszystkim jednak należy zwrócić uwagę, że powołane rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007r. jest aktem bezwzględnie obowiązującym, tym samym **określone w załączniku do rozporządzenia dopuszczalne poziomy hałasu dla poszczególnych rodzajów terenu są obowiązujące z mocy prawa. Tym samym obowiązek przestrzegania dopuszczalnych norm natężenia hałasu wynika bezpośrednio z mocy prawa i nie wymaga indywidualizacji w formie decyzji administracyjnych.**”;

- „(...) decyzja wydana na podstawie art. 115a p.o.ś. ma celu ochronę otoczenia przed przekroczeniem przez dany podmiot dopuszczalnego poziomu hałasu. **Wystarczy jednorazowe przekroczenie tych poziomów**, by mogła być wydana decyzja zgodnie z tym przepisem w celu zabezpieczenia praw osób na które szkodliwie oddziałuje działalność tego podmiotu. Z przepisów działu V p.o.ś dotyczącego

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

ochrony przed hałasem oraz przepisów wykonawczych do tej ustawy, **nie wynika aby po upływie określonego czasu wyniki pomiarów hałasu dezaktualizowały się** i w związku z czym nie mogłyby być podstawą wydania decyzji oparciu o art. 115a tej ustawy.”.

Uwagi: Powyższe wypowiedzi NSA należy uznać za trafne i aktualne.

4.94 Wyrok WSA w Poznaniu z dnia 13 kwietnia 2022 r., IV SA/Po 14/22, LEX nr 3338895

Słowa kluczowe: *obszar ograniczonego użytkowania, miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, hałas z drogi.*

Relevantne przepisy prawne zastosowane przez sąd administracyjny:

- Art. 135 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz.U. z 2021 r. poz. 1973; dalej: p.o.ś.).

Główne problemy „hałasowe”:

- Czy Rada Miasta i Gminy mogła ustanowić w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego strefę oddziaływania hałasu?

Rozstrzygnięcie sądu administracyjnego:

WSA stwierdził nieważność uchwały Rady Miasta i Gminy o miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego w zakresie § 5 pkt 2. Zgodnie z tym przepisem: „W zakresie zasad ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu oraz kształtowania krajobrazu ustala się nakaz zastosowania środków technicznych zmniejszających uciążliwości związane z ruchem drogowym, zgodnie z przepisami odrębnymi, w budynkach z pomieszczeniami przeznaczonymi na pobyt ludzi zlokalizowanych w strefie negatywnego oddziaływania związanego z ruchem drogowym autostrady A[...], zgodnie z rysunkiem planu”. Zdaniem WSA: „Zaskarżone postanowienie Uchwały w zakresie ustalenia **strefy oddziaływania hałasu** wynikającego z sąsiedztwa z istniejącymi drogami stoją w sprzeczności z celem uchwalania planów miejscowych, określonym w przepisach art. 4 ust. 1 i art. 14 ust. 1 u.p.z.p. Zgodnie z tymi przepisami ustalenia planu winny ograniczać się do ustalenia przeznaczenia terenu, rozmieszczenia inwestycji celu publicznego oraz określenia sposobów zagospodarowania i warunków zabudowy terenu. Szczegółowy, zamknięty katalog obowiązkowego oraz fakultatywnego zakresu ustaleń planu miejscowego zawierają natomiast przepisy art. 15 ust. 2 i ust. 3 u.p.z.p.”.

Stanowisko (argumenty) sądu administracyjnego:

- „(...) w myśl art. 135 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska (Dz.U. z 2021 r., poz. 1973), jeżeli z przeglądu ekologicznego albo z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wymaganej przepisami ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U. z 2021r., poz. 247), albo z analizy porealizacyjnej wynika, że mimo zastosowania dostępnych rozwiązań technicznych, technologicznych i organizacyjnych nie mogą być

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

dotrzymane standardy jakości środowiska poza terenem zakładu lub innego obiektu, to dla oczyszczalni ścieków, składowiska odpadów komunalnych, kompostowni, trasy komunikacyjnej, lotniska, linii i stacji elektroenergetycznej oraz instalacji radiokomunikacyjnej, radionawigacyjnej i radiolokacyjnej tworzy się obszar ograniczonego użytkowania. Organ właściwy do utworzenia obszaru ograniczonego tworząc ten obszar określa jego granice, a także ograniczenia w zakresie przeznaczenia terenu i wymagania techniczne dotyczące budynków oraz sposób korzystania z terenów wynikające z postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko lub analizy porealizacyjnej albo przeglądu ekologicznego. Ograniczenia wynikające z utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania zgodnie z art. 73 ust. 1 pkt 2 ustawy Prawo ochrony środowiska, uwzględnia się w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego. Już w tym miejscu zauważyć należy, że w **Prognozie oddziaływania na środowisko (zawartej w aktach planistycznych) mówi się tylko o możliwym oddziaływaniu hałasu i wibracji pochodzących od autostrady A[...], ale nie wyznacza się żadnych stref uciążliwości tej inwestycji (patrz: ust. 5 pkt 5.1 Prognozy)."**;

- „Sąd wskazuje, że **żaden z przepisów u.p.z.p. nie przyznaje radzie gminy kompetencji do ustalania w drodze planu miejscowego stref negatywnego oddziaływania oraz nakładania na podmioty planujące inwestycje na terenach sąsiednich obowiązków podejmowania działań mających na celu niwelowanie uciążliwości inwestycji drogowych.** Przepisy prawa powszechnie obowiązującego w sposób szczegółowy regulują kwestie ograniczania uciążliwości od tras komunikacyjnych oraz wskazują podmioty odpowiedzialne za realizację poszczególnych zadań z tym związanych. W myśl powołanego art. 135 ust. 2 i 3 ustawy Prawo ochrony środowiska **tworzenie obszarów ograniczonego użytkowania należy do wyłącznych kompetencji właściwego miejscowo sejmiku województwa bądź rady powiatu.**”;

- „Wskazać dodatkowo należy, że zaskarżone postanowienie § 5 pkt 2 Uchwały w istotny sposób **ogranicza uprawnienia właścicielskie, w tym zwłaszcza prawo zabudowy nieruchomości położonych w granicach przedmiotowego obszaru. Uzależnia bowiem lokalizowanie obiektów budowlanych z pomieszczeniami przeznaczonymi na pobyt ludzi od zastosowania rozwiązań zabezpieczających przed hałasem wynikającym z sąsiedztwa z autostradą A[...]. Ustanowienie kwestionowanego postanowienia Uchwały rodzi taki skutek, że doprowadzenie do zredukowania ww. uciążliwości do poziomów odpowiadającym obowiązującym normom staje się obowiązkiem potencjalnego inwestora. W przeciwnym razie zlokalizowanie takiej inwestycji nie będzie możliwe, z uwagi na jej niezgodność z przedmiotowym postanowieniem Uchwały.** W konsekwencji ustanowienie § 5 pkt 2 Uchwały może prowadzić w konkretnym przypadku do odwrócenia zasady – wynikającej m.in. z przepisów § 177 i § 178 rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie, oraz art. 135 ust. 1, art. 6 (zasada przezorności) i art. 7 (zasada "zanieczyszczający płaci") ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska, że obowiązek oraz koszty redukcji negatywnych (ponadnormatywnych) oddziaływań pochodzących od drogi publicznej obciążają jej zarządcę, a w konsekwencji do przerzucenia tego obowiązku (w tym i kosztów zastosowania wymaganych zabezpieczeń) na właścicieli nieruchomości sąsiednich – bez podstawy prawnej.”;

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

- „Podsumowując, należy stwierdzić, że § 5 pkt 2 Uchwały w istotnym stopniu narusza zasady sporządzania planu miejscowego w rozumieniu art. 28 ust. 1 u.p.z.p., gdyż w sposób nie dość określony i bez wymaganej podstawy prawnej, wyznacza obszar oddziaływania hałasu w związku z sąsiadującymi drogami z jednoczesnym ustanowieniem określonych ograniczeń w jego zagospodarowaniu. Tymczasem żaden przepis ustawy nie przyznaje radzie gminy kompetencji do ustalania w drodze planu miejscowego tego rodzaju stref oraz nakładania na podmioty planujące inwestycje na terenach sąsiednich obowiązków podejmowania działań mających na celu zabezpieczenie przed ponadnormatywnym oddziaływaniem uciążliwości inwestycji drogowych (hałasu i wibracji)”.

Uwagi:

Stanowisko WSA należy uznać za trafne.

4.95 Wyrok NSA z dnia 16 lipca 2015 r. II OSK 3030/13, LEX nr 1796272

Słowa kluczowe: decyzja o dopuszczalnym poziomie hałasu, raport o oddziaływaniu na środowisko, decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach.

Relevantne przepisy prawne zastosowane przez sąd administracyjny:

- Art. 115a ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (p.o.ś.).

Główne problemy „hałasowe”:

- Czy w postępowaniu w sprawie wydania decyzji o dopuszczalnym poziomie hałasu organ administracji jest związany decyzjami wydanymi w procesie inwestycyjno-budowlanym?

Rozstrzygnięcie sądu administracyjnego:

NSA oddalił skargę kasacyjną od wyroku WSA, w którym oddalono skargę na decyzję SKO w przedmiocie ustalenia dopuszczalnego poziomu hałasu. Zdaniem NSA decyzje wydane w ramach procesu inwestycyjno-budowlanego, jak również raport o oddziaływaniu na środowisko nie są wiążące dla organu administracyjnego przy wydawanej później decyzji o dopuszczalnym poziomie hałasu.

Stanowisko (argumenty) sądu administracyjnego:

- „(...) z decyzji środowiskowej nie wynikają dla Spółki żadne prawa mogące mieć wpływ na określenie dopuszczalnych poziomów hałasu, dokonywane przez właściwy organ na podstawie art. 115a POŚ.”;

- „(...) ustalenie okoliczności determinujących kwalifikację terenu stanowi element stanu faktycznego, który podlega wyjaśnieniu przez organ prowadzący sprawę w trybie art. 115a POŚ. Podkreślenia wymaga, że jest to postępowanie autonomiczne, a zatem organy orzekające w omawianej sprawie nie są związane ustaleniami dokonywanymi w innych, odrębnych postępowaniach, w których kwestia kwalifikacji terenów przyległych do zakładu Spółki była również wyjaśniana.”;

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

- „W szczególności ustalenia dokonywane samodzielnie przez organ w niniejszej sprawie nie mogły być skutecznie podważone przez sam tylko fakt, że inaczej zostało określone przeznaczenie tych terenów w raporcie sporządzonym na potrzeby decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przedmiotowego przedsięwzięcia polegającego na budowie dwóch hal produkcyjnych i łącznika oraz rozbudowie budynku administracyjno – socjalnego i magazynowego na terenie zakładu skarżącej Spółki.”;

- „Wobec powyższego trudno mówić o związaniu treścią raportu jakiegokolwiek organu administracji, natomiast w niniejszym postępowaniu informacje i analizy raportu identyfikujące rodzaj i skalę skutków środowiskowych przedmiotowej inwestycji mogły być ewentualnie wykorzystane przez stronę w ramach przysługującej jej inicjatywy dowodowej. Wbrew zatem argumentacji zawartej w skardze kasacyjnej, **dla rozstrzygnięcia podejmowanego przez organ w trybie art. 115a POŚ nie mogła mieć decydującego znaczenia okoliczność, że w raporcie tereny pozostające w obszarze oddziaływania zakładu zostały określone jako tereny z dopuszczalnym natężeniem hałasu na poziomie odpowiednio 55 dB i 45 dB.**”;

- „Całokształt unormowań kształtujących przedmiot postępowań związanych z procesem inwestycyjno – budowlanym oraz ochroną środowiska wskazuje, że **ustalenia faktyczne dotyczące przeznaczenia terenów chronionych akustycznie przyjęte w sprawie środowiskowych uwarunkowań nie mogły stać się wiążące dla rozstrzygnięć podejmowanych w innych, odrębnych sprawach.** Dostrzec należy, że decyzja środowiskowa wydawana jest na samym początku procesu inwestycyjnego i opiera się na wstępnych założeniach ujętych w charakterystyce przedsięwzięcia oraz karcie informacyjnej lub raporcie. Na wstępnym etapie planowania przedsięwzięcia trudno jest określić precyzyjnie skutki dla środowiska wynikające z realizacji inwestycji. Organ orzekający więc o środowiskowych uwarunkowaniach określa potencjalne zagrożenia dla środowiska celem wypracowania rozwiązań eliminujących lub maksymalnie minimalizujących negatywne skutki oddziaływania danego obiektu na środowisko. Zaznaczyć przy tym należy, że **poziomy dopuszczalnego hałasu zostały normatywnie określone w cyt. rozporządzeniu, a zatem nie są one określane w decyzji środowiskowej wydawanej dla konkretnego przedsięwzięcia.**”;

- „W sytuacji gdy mimo podjętych działań określonych w decyzji środowiskowej wystąpi oddziaływanie inwestycji w sposób naruszający obowiązujące normy, to wówczas właściwe organy mają obowiązek podjąć działania zmierzające do doprowadzenia obiektu do stanu zgodnego z prawem. **W przypadku gdy dochodzi do przekroczenia dopuszczalnych poziomów hałasu, właściwy organ ma obowiązek wszcząć postępowanie przewidziane w art. 115a POŚ, celem doprowadzenia stanu akustycznego środowiska do wymaganych poziomów.** Dla podjęcia rozstrzygnięcia w omawianym trybie drugorzędne znaczenie ma to, czy przekroczenie dopuszczalnych poziomów hałasu ma związek ze zmianą faktycznego zagospodarowania i wykorzystania nieruchomości, na które oddziałuje hałas z zakładu, czy jest to ewentualnie skutek błędnych założeń przyjętych przez inwestora lub organ, który wydał decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach przedsięwzięcia bądź organy, które orzekały na dalszych etapach procesu inwestycyjno – budowlanego.”;

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

- „Uzyskane przez skarżącą prawo do budowy określonego obiektu, a następnie jego użytkowania, nie oznacza zwolnienia z obowiązków reglamentowanych w sferze ochrony środowiska. Z art. 6 POŚ wynika, że kto podejmuje działalność mogącą negatywnie oddziaływać na środowisko, jest obowiązany do zapobiegania temu oddziaływaniu. Z kolei skierowany erga omnes przepis art. 112 POŚ stanowi, że ochrona przed hałasem polega na zapewnieniu jak najlepszego stanu akustycznego środowiska (...).”;

Uwagi: Powyższe wypowiedzi NSA należy uznać za trafne i aktualne.

4.96 Wyrok WSA w Warszawie z dnia 19 października 2021 r., VII SA/Wa 1713/21, LEX nr 3294451

Słowa kluczowe: *hałas z myjni samochodowej, projekt budowlany, pozwolenie na budowę, przewidywania dotyczące poziomu hałasu, oddziaływanie obiektu budowlanego.*

Relevantne przepisy prawne zastosowane przez sąd administracyjny:

- Art. 32 i 34 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz.U. z 2020 r. poz. 1333).

Główne problemy „hałasowe”:

- Uwzględnienie indywidualnych okoliczności dotyczących myjni samochodowej i jej otoczenia w zakresie emisji hałasu oraz brak ustaleń dotyczących poziomu hałasu i możliwości przekroczeń dopuszczalnych poziomów hałasu.

Rozstrzygnięcie sądu administracyjnego:

WSA uchylił decyzję Wojewody o utrzymaniu w mocy decyzji Prezydenta Miasta zatwierdzającej projekt budowlany i udzielającej pozwolenia na budowę dla myjni samochodowej bezdotykowej. Zdaniem WSA organy nie ustaliły prawidłowo stanu faktycznego sprawy, w szczególności nie zbadano oddziaływania hałasu na sąsiednie tereny, nie sprawdzono jakie to są rodzaje terenów, nie sprawdzono czy poziom hałasu będzie przekraczał dopuszczalne poziomy hałasu. Nie ustalono w sposób prawidłowy zasięgu oddziaływania inwestycji. Ponadto organy nie uwzględniły treści decyzji o warunkach zabudowy terenu pod kątem ochrony przed hałasem. Jak stwierdził sąd: „Przedłożony przez inwestora Projekt budowlany jest niekompletny, niedostosowany w wystarczającym stopniu do przedmiotowej inwestycji, jej charakterystyki, sposobu oddziaływania tego typu instalacji na środowisko i indywidualizowanego wpływu tej inwestycji na tereny sąsiedniej zabudowy mieszkalnej. Tego rodzaju braki dyskwalifikują projekt budowlany jako dokument, który może być zatwierdzony przez organ architektoniczno-budowlany.”.

Stanowisko (argumenty) sądu administracyjnego:

- „Wskazać przyjdzie, iż ze zgromadzonego materiału dowodowego **nie wynika ujęta w pkt 8.1.5 (str. 38a) konstatacja autora projektu budowlanego, iż projektowany obiekt nie wpływa negatywnie na środowisko.** Z pewnością wniosek taki nie może wynikać z przedłożonej przez inwestora informacji przedstawiciela producenta myjni samoobsługowej z 14 sierpnia 2019 r. (str. 13 akt postępowania administracyjnego). W piśmie tym wskazano bowiem, że: "Poziom mocy akustycznej dla myjni

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

samochodowej wyprodukowanej przez BKF wynosi (...) dla myjni modułowej : $L_w=98,7$ dB(A) (...) Gwarantowany poziom mocy akustycznej wynosi 100 dB". Jednocześnie autor ww. pisma stwierdza, że "Hałas generowany przez myjnię winien zawierać się w normie zgodnej z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 1 października 2012 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz.U. z 2012 r., poz. 1109) przy jednoczesnym uwzględnieniu tła akustycznego, np. w przypadku sąsiedztwa ruchliwej drogi hałas tła może przewyższać ten generowany przez myjnię na granicy działki." W przywołanym piśmie zarazem nadmieniono, że "W razie takiej konieczności dla pory nocnej myjnia posiada programowy system umożliwiający wyłączenie jej w godzinach 22:00 - 06:00 przy jednoczesnym podtrzymaniu systemów bezpieczeństwa i przeciwdziałania zamarznięciu".";

- „Nie można nie zauważyć, że po pierwsze powyższe wyjaśnienia **nie odnoszą się do konkretnych uwarunkowań terenu objętego inwestycją i jego otoczenia**, ale dotyczą Projektu Typowego dla myjni bezdotykowych opracowanego przez ich producenta. **Projekt Typowy powinien natomiast być dostosowany do uwarunkowań konkretnego przedsięwzięcia** (por. wyrok WSA w Bydgoszczy z dnia 1 grudnia 2016r., sygn. akt II SA/Bd 769/16, dostępne na: <http://orzeczenia.nsa.gov> – dalej "CBOSA"). Po drugie, z treści ww. pisma wynika jednoznacznie, że **moc akustyczna myjni wynosi około 100 dB, która została zmierzona w odległości 1 m. Brak jest natomiast wyników pomiarów hałasu w granicy z działkami sąsiednimi, a także w otoczeniu budynków mieszkalnych i budynku gospodarczego na działkach sąsiednich. Trudno zatem przyjąć, że potwierdzenie zachowania norm akustycznych dla nieruchomości sąsiednich, stanowi lakoniczne i nie poparte jakkolwiek analizą lub opracowaniem uwzględniającym lokalizację myjni i jej otoczenie, zapewnienie producenta, że "Hałas generowany przez myjnię mierzony w granicach działki winien zawierać się w normie" wynikającej z właściwego rozporządzenia. Tym bardziej wobec zastrzeżenia, że zachowanie tych warunków powinno nastąpić przy "uwzględnieniu tła akustycznego, np. w przypadku ruchliwej drogi (...)"** Takie wyjaśnienie może sugerować, że hałas generowany przez inwestycję nie będzie przekraczał dopuszczalnych norm, o ile uwzględni się już występujący hałas np. od ruchliwej drogi. Brak jest jednak odpowiedzi na nasuwające się wobec takiego postawienia sprawy pytanie, czy tego rodzaju tło akustyczne nie będzie wręcz potęgowało hałasu generowanego przez urządzenia planowanej myjni, bądź odwrotnie, czy hałas powodowany przez ruchliwą ulicę nie będzie powodował natężenia akustycznego wywołanego przez projektowaną budowę.";

- „W dokumentacji projektowej **brak jest zatem w szczególności weryfikacji i wyniku oceny oddziaływania akustycznego przedsięwzięcia z uwzględnieniem charakteru terenu inwestycji i terenów sąsiednich w celu określenia dopuszczalnego poziomu hałasu**, zgodnie z przepisami art. 113 i 114 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. - Prawo ochrony środowiska (t.j. Dz. U. z 2019 r., poz. 1396 ze zm.) oraz rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (t.j. Dz.U. z 2014 r. poz. 112). Należy też w tym względzie zauważyć, że **prawodawca odrębnie uregulował tereny zabudowy mieszkaniowej od terenów pod zabudowę mieszkaniowo-usługową** (art. 113 ust. 2 pkt 1 lit. a i f ustawy). Dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku w ww. rozporządzeniu zostały określone odrębnie dla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, a osobno dla terenów mieszkaniowo-usługowych (tabela 3 lp. 2 lit. a i lp. 3 lit. d). Dla terenów mieszkaniowo-usługowych, a takie przeznaczenie zdaje się mieć sporny teren, dopuszczalne

Analiza uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem

poziomy hałasu w środowisku (długookresowy średni poziom dźwięku A) wynoszą odpowiednio 55 dB w porze dnia i 45 dB w porze nocy. Przedłożona przez inwestora dokumentacja projektowa nie pozwala na ocenę, czy ww. normy zostaną zachowane w przypadku planowanego zamierzenia budowlanego i jego usytuowania.”;

- „Weryfikowana przez Wojewodę [...] wraz z projektem budowlanym dokumentacja nie obejmuje analizy obszaru oddziaływania na środowisko planowanej przez inwestora na konkretnej nieruchomości, inwestycji o konkretnych parametrach, analizy faktycznej i prawnej w tym zakresie nie zawiera projekt budowlany. **Nie wynika z niego w jaki sposób i w oparciu o jakie ustalenia dokonano oceny, w szczególności zasięgu oddziaływania myjni samochodowej dwustanowiskowej co do poziomu emitowanego hałasu oraz zasięgu rozpylania aerozoli substancji przez działanie urządzeń myjni urządzeń.** W ocenie Sądu, w okolicznościach niniejszej sprawy **niewystarczające w tym zakresie jest oparcie się jedynie na ogólnikowych wyjaśnieniach producenta samoobsługowych myjni samochodowych w wersji modułowej czy kontenerowej, które odnoszą się typowego projektu i umiejscowienia takich urządzeń.** Dokument ten dotyczy zatem jedynie inwestycji podobnego typu jak wnioskowana, skoro nie dołączono do projektu żadnego dokumentu, który wskazywałby, że ktokolwiek dokonał oceny aktualności tego dokumentu w zakresie stanu faktycznego czy prawnego i adekwatności dla specyfiki przedmiotowej inwestycji, położenia, ukształtowania terenu, bliskości granic i zabudowy na nieruchomościach sąsiednich, a tym samym zakresu oddziaływania tej inwestycji, itp.”;

- „(...) organy winny dokonać **szczegółowej analizy możliwych oddziaływań inwestycji** i ich zasięgu, mając na uwadze powierzchnię działki nr [...], charakter i umiejscowienie obiektu myjni na tej nieruchomości i odległości od granic nieruchomości oraz zabudowy mieszkalnej. Przy czym podkreślenia wymaga, iż **obszar oddziaływania obiektu, to jak zasadnie wskazał organ, nie tylko obszar, w którym przekroczone są dopuszczalne normy, ale w ogóle obszar oddziaływania inwestycji poprzez emisje hałasu i substancji.**”.

Uwagi: Powyższe wypowiedzi WSA należy uznać za trafne i aktualne.